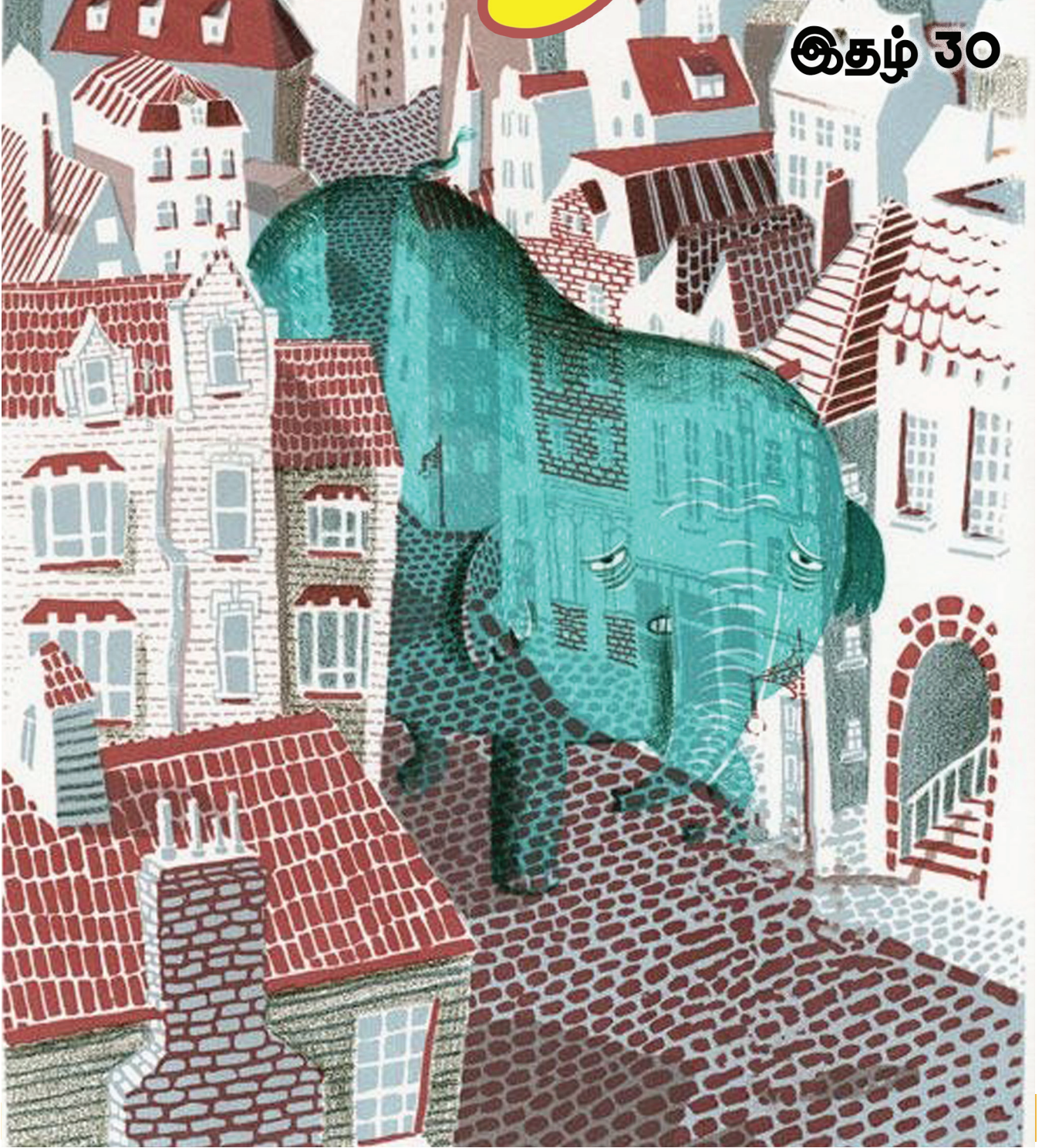

எழுந்தா

ஐனவரி
2025

இதழ் 30

எழுந்து

இதழ் 30

பதிப்பாசிரியர்

கணேசானந்தன் சசீவன்

பொறுப்பாசிரியர்கள்

ஸ்ரீனிஸ்லஸ் கபில்தேவ்

ஜனனி பாலசுந்தரம்

விஜயதர்சினி தினேஸ்

பவித்ரா இரமணீகரசர்மா

மதுஹரி சத்தியலோகநாதன்

- சஞ்சிகை
- வலைத்தளம்
- கற்கை வட்டம்
- குரல் வடிவம்
- குரல் வடிவம்

வளவாளர்கள்

இ. பத்மநாப ஐயர்

கனகலிங்கம் சுகுமார்

தில்லைநாதன் கோபிநாத்

கதிர் சயந்தன்

சுவர்ணலதா செந்தில்குமார்

தங்கராஜா பிரபாகரன்

பாலசுப்ரமணியம் சிவகுமார்

சிறிதரன் சோமிதரன்

மகேந்திரன் திருவரங்கன்

பரமசிவம் பவதாரணி

நிவேதிகா இராசன்

சிவகுமார் சிவகஜன்

- உசாத்துணை சேவை
- உசாத்துணை சேவை
- நூல் வரிசை/ நூல் தயாரிப்பு
- நூல் வரிசை/ நூல் தயாரிப்பு
- மெய்ப்புத் திருத்தம்
- மெய்ப்புத் திருத்தம்
- காணொலி/ விவரணப்படம்
- காணொலி / விவரணப்படம்
- மொழிபெயர்ப்பு
- செயல்பாட்டு மேலாண்மை
- செயல்பாட்டு மேலாண்மை
- கற்கை வட்டம்

துறை சார் ஆலோசகர் குழு

ஸ்ரீவரதராஜன் பிரசாந்தன்

கந்தையா ரமணிதரன்

குமரவடிவேல் குருபரன்

நடராஜா சிறீஸ்கந்தராஜா

தர்சன் அம்பலவாணர்

பால சிவகடாட்சம்

நாகமுத்து பிரதீபராஜா

பரமு புல்பரடணம்

சனாதனன் தமோதரம்பிள்ளை

சேரன் உருத்திரமூர்த்தி

முத்துக்கிருஷ்ணன் சர்வானந்தன்

சபா ஜெயராசா

மரியோ அருள்தாஸ்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

கந்தையா பகீரதன்

- மொழியும் இலக்கியமும்
- நீரியலும் நீர்ப்பாசனமும்
- சட்டமும் சட்ட முறைமையும்
- சூழலும் உயிர்ப் பல்வகைமையும்
- சமயமும் இறையியலும்
- சுதேசியமும் பாரம்பரிய மருத்துவமும்
- புவியியலும் திட்டமிடலும்
- வரலாறும் தொல்லியலும்
- கட்டிட அரங்கேற்ற கலைகள்
- சமூகவியலும் மானிடவியலும்
- பொருளியலும் நிதியியலும்
- கல்வியியலும் கற்றலும்
- அரசியலும் மெய்யியலும்
- கட்டிடக்கலையும் வடிவமைப்பும்
- விவசாயமும் மீன்பிடியும்

நிதிப்பங்களிப்பாளர்கள்

கணேசலிங்கம் குகரூபன்

கருணானந்தன் சஞ்சே

சிவா சிவானந்தன்

கனக சுகுமார்

ஆதரவளிப்போர்

தமிழ் ஊடகத் திரட்டு

மானுடம் நிறுவனம்

வரதராஜன் ஞாபகார்த்த கல்வி அறக்கட்டளை

- ஆவணப்பட வரிசை
- நூல் வரிசை
- கற்கை வட்டம்

கற்கை வட்ட ஒருங்கிணைப்பாளர்கள்

நடராஜா முரளிதரன்

- கனடா

அச்சுப்பதித்து விநியோகிப்போர்

நடராஜா முரளிதரன்

- நாளை வெளியீடு கனடா

அட்டைப்படம்

மனித யானை மோதல் : யானைகளின் வாழிடங்களை ஆக்கிரமிக்கும் மனிதக் குடியேற்றங்கள்.

Source : pinterest.com/marina4090

Artist : Joo Hee Yoon

FOLLOW

எழுந்து

<https://ezhunaonline.com/>

<https://youtube.com/user/Ezhuna>

<https://www.facebook.com/Ezhunax/>

<https://twitter.com/Ezhuna>

<https://www.instagram.com/ezhuna/>

<https://www.tiktok.com/@ezhuna>

<https://open.spotify.com/show/4Xn>

<https://tinyurl.com/ykj8ru3f>

<https://tinyurl.com/3zfkzxme>

<https://tinyurl.com/2p83m8zj>

<https://pca.st/swr6zomk>

<https://radiopublic.com/6rX3L4>

<https://tinyurl.com/bdeky92h>

<https://anchor.fm/ezhuna>

<https://www.clubhouse.com/club/ezhuna>

<https://www.magzter.com/publishers/>

தொடர்பு முகவரி :

எழுந்து

63, சேர். பொன். இராமநாதன் வீதி
கலட்டி சந்தி, திருநெல்வேலி.

மின்னஞ்சல்:

contact@ezhunaonline.com

ezhunamedia@gmail.com

உள்ளே...

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய இலங்கையில் இனத்துவ
அரசியலும் ஜனநாயகச் செயல்முறையும்

— பகுதி 1,2,3

- ஆங்கில மூலம் : நவராட்சி பண்டார
தழுவலாக்கம் : சுந்தையா சண்முகலிங்கம்

பெத்தப்பா என்னும் தெய்வம்

- தி. செல்வமனோகரன்

இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் :
இருண்ட வாழ்வின் நேரடிச் சாட்சியம்

- எம். எம். ஜெயசீலன்

பொலத்த சிறப்பங்கள் ஊடாக அறியப்படும்
இலங்கை ஆந்திர உறவுகள் : பகுதி — 1,2

- பரமு புஷ்பராட்சம்

இரு வேறு சிந்தனைப் போக்குகள் —
சுத்துக் கலையின் ஊற்றுக் கண்கள்

- சின்னையா மௌனகுரு

வெயுசிக்காமியின் நிலப்படத் தொகுப்பில்
வலிகாமம் — உடுவில்

- இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இலங்கையில் பாராளுமன்றமும் பாராளுமன்ற
ஜனநாயகமும் : ஒரு சுருக்கமான அரசியல் வரலாறு

- ஆங்கில மூலம் : ஜயதேவ உயன்கொட
தழுவலாக்கம் : சுந்தையா சண்முகலிங்கம்

வரலாறும் கருத்தியல் நிலவரமும்

- ஜி.பி. ஹாசன்

மகாவம்சத்தின் மறுகண்டுபிடிப்பும்
அதன் புனைவுகளின் தாக்கமும்

- பி. ஏ. காதர்

இலங்கையில் நூலகவியற் கல்வி — பகுதி 1

- நடராஜா செல்வராஜா

ஒக்ரோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம்

- நடேசன் இரவிந்திரன்

பராந்தகனின் ஈழத்து வெற்றியும்
உரக நாணயமும்

- பரமு புஷ்பராட்சம்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றுலாத்தலமாக மாற்றுதல் :
திட்டங்களும் பரிந்துரைகளும்

- ஆங்கில மூலம் : ஜெகன் அருளையா
தமிழில் : த. சிவதாசன்

04

32

42

56

77

86

93

105

109

119

127

138

148

அலைந்துமலும் வாழ்க்கையும், இடம்பெயர்
மறுக்கும் மனங்களும் : வாசுகி கணேசானந்தனின்
"Love Marriage" நாவலை முன்வைத்து

- இளங்கோ

157

கூழுவியல் சுற்றுலா:
நல்லெண்ணத்தைக் காசாக்கல்

- மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

164

கிழக்கிலங்கையின் துணை அரசன் சோனையன்,
அவனின் மகன் அமைச்சர் தேவநாகன் ஆகியோர்
பற்றிய காயங்குடா — கூமாச்சோலை கல்வெட்டு

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

177

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் ஹந்தகல்
பிராமிக் கல்வெட்டுகள்

- என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

188

விடுதலைத் தேசியச் சிந்தனை முறைமையில்
பேராசிரியர் க. கைலாசபதி — பகுதி 1,2

- நடேசன் இரவிந்திரன்

196

இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய
மட்பாண்டங்களின் வகைகளும் பண்புகளும்

- அப்துல் ரஹீம் ஜெஸ்மின்

222

இலங்கையில் அரிசி அரசியலும் அதனை
எதிர்கொள்வதில் கூட்டுறவுத் துறையின் வகிபாகமும்

- வை. ஜெயமுருகன்

228

கால்நடை வளர்ப்பில் அரசு கால்நடை
வைத்தியர்களும், அரசு கால்நடை வைத்தியர்
அலுவலகங்களும்

- சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமாரன்

236

வடக்கு மாகாணத்தின் காலநிலை
தொடர்பான பரிந்துரைகள்

- நாகமுத்து பிரதீபராஜா

242

வடக்கு — கிழக்கு அபிவிருத்தியில் வீதிகளின்
வகிபாகம் — வளங்களும் வாய்ப்புகளும்

- அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

249

நரகத்தில் வாழும் யானைகள் : இலங்கையில்
மனித — யானை மோதல்கள்

- வை. ஜெயமுருகன்

255

இலங்கையின் சட்டத்துறை அறிஞர்களும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் (Core Issues) பற்றிய உயராய்வுகள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். 1947, 1972, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வந்த மூன்று அரசியல் யாப்புகள் பற்றியும், இம்மூன்று அரசியல் யாப்புகளுக்கும் கொண்டுவரப்பட்ட யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றியும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் பற்றியும் இவ் உயராய்வுகளில் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுகளில் உள்ளடங்கிய பெறுமதிமிக்க கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதே 'அரசியல் யாப்புச் சிந்தனைகள்' என்னும் இத்தொடரின் நோக்கமாகும்.

ஆங்கில மூலம் : நவரட்ண பண்டார

சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய இலங்கையில் இனத்துவ அரசியலும் ஜனநாயகச் செயல்முறையும்

1

● கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

பே

ராசிரியர் A.M நவரட்ண பண்டார அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அரசியல் விஞ்ஞானத்துறையின் மூத்த பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். அவர் 1990 கள் முதல் இன்றுவரை இலங்கையில் இன ஐக்கியம், சமூகநீதி, ஜனநாயகம் என்பவற்றுக்காக தமது புலமைத்துறை ஆய்வுகள் மூலம் பங்களிப்புச் செய்து வருபவர். 'Ethnic Politics and the Democratic Process in Post - Independence Sri Lanka' என்னும் தலைப்பில் அவர் எழுதியுள்ள கட்டுரையின் தழுவலாக்கத்தைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு வழங்குவதில் நாம் மகிழ்ச்சியடைகிறோம். பேராசிரியரின் ஆங்கிலக்கட்டுரை 2023 ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்ட 'Democracy and Democratization in Sri Lanka : Paths, Trends and Imagination' என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலில் (தொகுதி 1, அத்தியாயம் 07, பக். 281-321) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இன்று இலங்கையின் தென்பகுதியிலும் வடகிழக்குப் பகுதியிலும் ஜனநாயகத்திலும் ஜனநாயகச் செயல்முறையிலும் (Democracy and Democratic Processes) நம்பிக்கையுள்ள சக்திகள் அரசியல் அரங்கின் முன்னிலைக்கு வந்துள்ள பின்னணியில், ஒரு நூற்றாண்டு இலங்கை வரலாற்றைத் திரும்பிப் பார்ப்பதற்கு உதவும் பேராசிரியரின் கட்டுரை பயனுடையது என்றே கருதுகிறோம். இனி கட்டுரைக்குள் செல்வோம்.

அறிமுகம்

இலங்கையின் அரசியலில் இனத்துவ அரசியல் (Ethnic Politics) மேலாதிக்கம்

செலுத்தத் தொடங்கிச் சரியாக ஒரு நூற்றாண்டு காலம் (1921-2021) முடிவடைந்துள்ளது. 1921 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தேசிய காங்கிரஸ் (CNC) என்னும் அரசியல் அமைப்பில் இணைந்து செயற்பட்ட இலங்கையின் சிங்கள, தமிழ் உயர்குழு (Sinhalese and Tamil Elites) கருத்து வேற்றுமைகள் காரணமாக அவ்வமைப்பைப் பிளவுபடுத்தினர். அவர்களிடையே தோன்றிய கருத்து வேற்றுமைகளுக்குக் காரணம், காலனிய அரசாங்கம் இலங்கையர்களுக்கு அக்காலத்தில் வழங்கவிருந்த அதிகாரங்களைச் சிங்களவர்கள், தமிழர்கள் என்ற இரு சாராருக்கும் எப்படி பகிர வேண்டும் என்பது தொடர்பான சர்ச்சையே ஆகும். பிரித்தானிய காலனிய அரசு அவ்வேளை மூன்று விடயங்கள் சார்ந்த அதிகாரங்களை இலங்கையர்களுக்கு வழங்க முன்வந்தது. அவையாவன:

- அ) சட்ட ஆக்கத்துறை அதிகாரங்கள் (Legislative Powers)
- ஆ) நிர்வாகத்துறை அதிகாரங்கள் (Executive Powers)
- இ) நிர்வாகத்துறைப் பதவிகள், அப்பதவிகள் ஊடாகப் பெறப்படும் அதிகாரங்கள் (Administrative Powers)

இந்த அதிகாரங்களைப் பெறுவதால் இலங்கைக்கு பூரண சுதந்திரம் கிடைக்கப்போகிறது என்று யாரும் கூறவும் இல்லை; அவ்வாறான எதிர்பார்ப்பும் இருக்கவில்லை. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட இந்த அதிகாரத்திற்கான போட்டி சிங்கள, தமிழ் மக்களிடையிலான போட்டி.

அன்று இது சிங்கள, தமிழ் உயர் குழாங்களிடையிலான போட்டி (Inter Elite Competition) என்பதை நவரட்ண பண்டார அவர்கள் சுட்டுரையின் தொடக்கத்திலேயே குறிப்பிடுகிறார். 1921 இல் ஆரம்பித்த இப்போட்டி 1930 களில் மேலும் தீவிரமடைந்தது. பிரித்தானியரின் ஆட்சியில் இலங்கை தொடர்ந்தும் இருந்து வந்த 1930 களில் மேற்குறித்த இனத்துவ அடிப்படையிலான உயர்குழாம் போட்டி (Ethnic - Based Elite Competition) தொடர்ந்தது; தீவிரம் பெற்றது. இப்போட்டியில் 1930 களில் ஒரு பண்பு ரீதியான மாற்றம் (Qualitative Change) ஏற்பட்டது. அம்மாற்றம் ஒரு முக்கியமான திருப்பம் ஆகும். அதுவரை காலமும் உயர்குழாத்தின் மத்தியில் இருந்து வந்த போட்டி சாதாரண மக்களிடையிலான போட்டியாக, உயர்குழாம் அல்லாத சமூக வர்க்கங்களையும் (NonElite Social Classes) இனவாதம் என்ற பொறிக்குள் வீழ்த்திய போட்டியாக மாறியது. இப்போட்டிக்குள் சாதாரண சிங்கள - தமிழ் மக்கள் அகப்பட்டுக்கொள்ள வேண்டி ஏற்பட்டதேன்?

ஜனநாயக அரசியல்

ஜனநாயக அரசியலின் மிக முக்கியமான கூறு வயதுவந்த ஆண் - பெண் இருபாலாருக்கும் உரித்தான வாக்குரிமையாகும். 1931 ஆம் ஆண்டு நடைமுறைக்கு வந்த அரசியல் யாப்பு சர்வசன வாக்குரிமையை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்தது. அதற்கு முற்பட்ட காலத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்குரிமை (Limited Franchise) இருந்து வந்தது. மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்குரிமை என்பதன் பொருள்;

அ) ஆங்கிலக் கல்வி கற்ற படித்த இலங்கையர்களுக்கு மட்டுமே வாக்குரிமை,

ஆ) படித்தவர்களாக மட்டுமல்லாது சொத்துகளை உடைமையாகக் கொண்ட நபர்களுக்கே (Property Owning Individuals) வாக்குரிமை,

இ) ஆங்கிலம் படித்தவராகவும், சொத்துடையவராகவும் இருந்தாலும் பெண்களுக்கு வாக்குரிமை கிடையாது,

என்பதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதானால், கல்வி கற்ற சொத்துடமையுள்ள ஆண்களுக்கு மட்டுமே (Educated and Property Owning Males) வாக்குரிமை உரியதாக இருந்தது.

இலங்கையை சமூக, பொருளாதார, அரசியல் முன்னேற்றப் பாதையில் எடுத்து சென்ற சர்வசன வாக்குரிமை, இனத்துவ அடிப்படையிலான அரசியலையும் (Ethnicity Based Identity Politics) உடன் கொண்டு வந்தது. இந்த முரண்பாடான தோற்றப்பாட்டை நவரட்ண பண்டார அவர்கள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். “Thus Sri Lanka’s entry into democratic political modernity, ethnicity and democracy have remained intertwined and interdependent” (பக். 281)

இதன் பொருள் : இலங்கை ஜனநாயக அரசியல் நவீனத்துவத்திற்குள் காலடி எடுத்து வைத்த காலம் தொடக்கம், இனத்துவம் (Ethnicity), ஜனநாயகம் என்ற இரண்டும் ஒன்றோடொன்று பிணைப்புடையனவாயும், ஒன்று இல்லாமல் மற்றது இல்லை (Interdependent) என்ற நிலையிலும் இருந்து வந்துள்ளன.

இலங்கையின் ஆளும் குழுக்களின் அரசைக் கட்டி வளர்க்கும் திட்டம்

இலங்கை 1948 இல் அரசியல் சுதந்திரத்தைப் பெற்றது. 1948 இற்குப் பிந்திய காலத்தைப் பின்காலனித்துவக் காலம் (Post - Colonial Period) என வரையறை செய்யலாம். இக்காலத்தில் இலங்கையின்

ஆளும் குழுக்கள் அரசைக் கட்டி வளர்த்தன. 'State Building' என்னும் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தின. இந்தச் செயற்திட்டத்தின் பயனாக இனத்துவ தேசியவாதம் (Ethnic Nationalism) தோன்றியது எனவும், இவை சிங்களவர்களின் இனத்துவ தேசியவாதம், தமிழர்களின் இனத்துவ தேசியவாதம் என்ற இரு வடிவங்களில் வெளிப்பட்டன எனவும் நவரட்ண பண்டார கூறுகிறார்.

தொடக்கத்தில் இனத்துவ தேசியவாதத்தில் இருந்து விலகி நின்ற முஸ்லீம் சமூகத்தில், 1990 களில் முஸ்லீம்களின் இனத்துவ - சமய அடையாளத்தை (Ethno - Religious Identity) வலியுறுத்தும் தேசியவாத அரசியல் கட்சி ஒன்று தோற்றம் பெற்றது.

ஆகையால் 1990 க்கு பிற்பட்ட 30 ஆண்டு அரசியல் அணி திரட்டலில் (Political Mobilization) சிங்களத் தேசியவாதம், தமிழ்த் தேசியவாதம், முஸ்லீம் தேசியவாதம் என்ற மூன்று தேசியவாதங்கள் தோன்றி தத்தமது பாதையில் அரசியல் போராட்டங்களை முன்னெடுத்தன. இம்மூன்று தேசியவாதங்களின் அரசைக் கட்டியெழுப்பும் திட்டங்கள் வெவ்வேறானவையாக இருந்தன.

சனத்தொகையில் 75% ஆன சிங்கள மக்களின் சிங்களத் தேசியவாதம் அரசைக் கட்டமைக்கும் செயல்முறையில் மேலாதிக்கம் செலுத்தியது. இதன் விளைவாக சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்து இலங்கையில் 'இனத்துவ மேலாதிக்க அரசு' (Ethnic Hegemonic State) உருவானது. இனத்துவ மேலாதிக்க அரசின் உருவாக்கத்தின் விளைவாக இலங்கையில் இரண்டு அரசியல்கள் ஓரங்கட்டப்பட்டன. அவையாவன:

1. தாராண்மைவாத அரசியல் (Liberal Politics)

2. சோஷலிச அரசியல் (Socialist Politics)

1972 அரசியல் யாப்பும் 1978 அரசியல் யாப்பும் சோஷலிச ஜனநாயகக் குடியரசை (Socialist Democratic Republic) உருவாக்கும் எண்ணத்தை வெளிப்படையாகப் பிரகடனம் செய்தன. ஆயினும் அவ்வரசியல் யாப்புகள் இலங்கையின் அரசியலில் தாராண்மைவாதம், சோஷலிசம் என்ற இரண்டும் மெல்ல மெல்லக் காணாமல் ஆக்கப்பட்ட நிலையைத் தோற்றுவித்தன. ஜனநாயகம், தேசியவாதம் என்ற இரண்டு தத்துவங்களின் கலப்பினால் எழும் விபரீத நிலையை விளங்கிக் கொள்வதற்கு இவ்விரு அரசியல் எண்ணக்கருக்களையம் (Political Concepts) புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இனத்துவத் தேசியவாதமும் ஜனநாயகமும்

இனத்துவத் தேசியவாதமும் ஜனநாயகமும் என்னும் உப தலைப்பின் கீழ் நவரட்ண பண்டார அவர்கள் தாராண்மை ஜனநாயகம் (Liberal Democracy), தேசியவாதம் (Nationalism) என்ற இரு எண்ணக்கருக்களையும் (Concepts) விளக்கிக் கூறுகிறார். அவரது விளக்கம் தாராண்மைவாத ஜனநாயகமும் தேசியவாதமும் தோன்றிய ஐரோப்பாவின் 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் வரலாற்றின் பின்புலத்தில் அமையும் விளக்கமாக அமைந்துள்ளது. ஐரோப்பாவில் 18ஆம் 19ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தேசிய அரசுகள் (NationStates) தோன்றின. இத்தேசிய அரசுகள் குறிப்பிட்ட எல்லைப்பரப்புக்குள் (Territory) வாழும் மக்களை ஜனநாயக சுதந்திரங்களையும் உரிமைகளையும் கொண்ட குடிமக்களாக (Citizens) ஒன்றிணைத்தன. அதாவது

புவியியல் இடப்பரப்பு (Territoriality), தாராண்மை ஜனநாயக விழுமியங்களின் அடிப்படையிலான ஒன்றுபட்ட மக்கள் சமூகம் என்ற இரண்டினையும் கலப்புச் செய்த அடையாளத்தையுடைய அரசுகள் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வகைத் தேசியவாதத்தைக் குடிமக்கள் தேசியவாதம் (Civil Nationalism) என வரையறை செய்யலாம். குடிமக்கள் தேசியவாதத்தின் இப்பண்பினை ஆங்கிலத்தில் 'Conflation of Territoriality and Liberal Values into One Identity' என நவரட்ண பண்டார அவர்கள் வருணிக்கின்றார் (பக். 284). 18 ஆம் நூற்றாண்டில் உருவான தேசிய அரசுகள் 'குடிமக்கள் தேசியவாதம்' என்னும் அடிப்படையில் மக்கள் சமூகங்களை ஒன்றிணைக்கும் ஒற்றை அடையாளமுடையனவாக அமைந்தன. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லின மக்கள் சமூகங்களைக் கொண்ட மத்திய ஐரோப்பாவிலும், கிழக்கு ஐரோப்பாவிலும் தேசிய அரசுகள் உருவாக்கம் பெற்ற பொழுது அவை 'இனத்துவ தேசிய அரசுகள்' (Ethnic Nations) என்னும் இயல்பை உடையனவாய் அமைந்தன. இவ்வகை அரசுகள் பெரும்பான்மை இனக்குழுமத்தின் தேசியவாதத்திற்கு முதன்மையளிக்கும் தேசியவாதங்களாயின. குடிமக்கள் தேசியவாதம் அரசியல் அடிப்படையில் தேசிய அரசுகளைக் கட்டமைத்தது; இனத்துவ தேசியவாதம் இனத்துவ அடிப்படையில் இனத்துவ அரசுகளைக் (Ethnic Nations) கட்டமைத்தது. அந்தனி டி சிமித் என்னும் அறிஞரை மேற்கோள் காட்டும் நவரட்ண பண்டார பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார்:

Anthony D. Smith defined politically motivated nation states in the 18th century as civil nations' and ethnically motivated nation states in the 19th century as ethnic nations to distinguish between

civil nationalism and ethnic nationalism (Smith 1988:140-142) ஐரோப்பாவின் இரு நூற்றாண்டு வரலாறு இரண்டு வகை தேசிய - அரசு (Nation - State) மாதிரிகளை உருவாக்கியது.

20 ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பம் முதல் தேசிய அரசுகளைக் கட்டமைப்பதற்கான மாதிரியாக இனத்துவ அரசுகள் (Ethnic Nations) அமைந்தன. பன்மை இனத்துவச் சமூகங்களில் (Multi Ethnic Societies) அரசியல் அணி திரட்டலில் (Political Mobilisation) இனத்துவ தேசியவாதம் மேலாதிக்கம் பெற்ற கருத்தியலாகச் (Dominant Ideology) செயற்பட்டது. இனத்துவ தேசிய அரசுகள் மேற்கு ஐரோப்பாவின் குடிமக்கள் அல்லது பிரஜைகளின் பிரதேசம் (Territory) என்ற மாதிரியில் அமைந்த தேசியவாதத்தில் இருந்து வேறுபட்டனவாய் அமைந்தன.

இனத்துவ தேசியவாதத்தின் அடிப்படைப் பண்புகளை அந்தனி டி சிமித் என்னும் அறிஞரை மேற்கோள் காட்டி நவரட்ண பண்டார பின்வருமாறு வரையறை செய்கிறார்:

- அ) ஒருவரின் பிறப்பினதும், மரபுரிமையினதும் வழியிலான அடையாளத்தை முதன்மைப்படுத்தல் (Genealogy for National Belonging).
- ஆ) மொழி, வழமைகள், சமய வழிபாட்டு முறைகள் ஆகிய பண்பாட்டு அடையாளங்களை முதன்மைப்படுத்தல்.
- இ) சுதேசிய இனத்துவ வரலாறு (Nativist Ethno History), நாட்டார்களின் கூட்டு நினைவுகள் (Shared Folk Memories) என்பனவற்றை வலியுறுத்துதல்.
- ஈ) வெகுஜனங்களை அணிதிரட்டுவதற்காக மேற்குறிப்பிட்ட அடையாளங்களின்

அடிப்படையில் மக்களை ஒன்றுதிரட்டி, தேசத்தின் உண்மையான குரல் (Authentic Voice of the Nation) இதுவென இனத்துவ தேசியவாதத்தை முன்னிறுத்தல்.

இனத்துவ தேசியவாதத்தின் மேற்குறித்த வெளிப்பாடுகளை தாராண்மைவாதம் (Liberalism) ஏற்க மறுத்து நிராகரித்தது. தாராண்மைவாத நோக்கிலான விமர்சனம் இனத்துவ தேசியவாதத்தின் இயல்புகள் தாராண்மைவாத இலட்சியங்களுக்கு (Liberal Ideals) நேர்எதிரானது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டியது. நபர் ஒருவரின் பிறப்பின் அடிப்படையிலான பிணைப்புகளை முதன்மைப்படுத்தி தேசிய ஒற்றுமையை உருவாக்கும் செயற்திட்டம் ஏற்படையதல்ல. தாராண்மை விழுமியங்களின் (Liberal Values) அடிப்படையில் மக்களை ஒற்றுமைப்படுத்தும் தேசிய ஒற்றுமையே ஒற்றுமையான தேசத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்கான வழி எனத் தாராண்மைவாதிகளின் வாதங்கள் அமைந்தன. இனத்துவ தேசியவாதம் மேலாதிக்கம் பெற்ற தேசிய இனத்துடன் மேலாதிக்கம் செய்ய முடியாத இனத்துவக் குழுக்களையும் (NonDominant Ethnic Groups), சிறுபான்மை இனங்களையும், போட்டியில் ஈடுபடவும் மோதலில் ஈடுபடவும் தூண்டுகிறது. இதனால் ஜனநாயக இலக்குகள் அடையப்பட முடியாதனவாகின்றன.

ஜனநாயகமும் இனநாயகமும்

அரசியல் யாப்புச் செயல்முறையில் (Constitutional Mechanism) ஒரு இனக்குழுமத்தின் மேலாதிக்கத்திற்கு இடமளிக்கும் போது உருவாக்கம் பெறும் அரசுகளை ஜனநாயகத்தின் (Democracy) அடிப்படையில் கட்டமைக்கப்பட்ட அரசுகள் என வருணிக்க முடியாது. அவற்றை இனநாயக

அரசு (Ethnocracy) என அழைத்தலே பொருத்தமுடையது எனக் கருதிய அரசியல் ஆய்வாளர்கள் 'எத்னோகிரசி' என்னும் எண்ணக்கருவை அறிமுகம் செய்தனர். இனநாயக அரசுகளையும் அவற்றின் அரசியலமைப்பினையும் 'Ethnic Constitutional Orders' என்ற ஆங்கிலத்தொடர் விளக்குவதாக உள்ளது. ஜனநாயகம், இனநாயகம் என்னும் கருத்தாக்கங்களிற்கிடையிலான வேறுபாடுகளைச் சுட்டிக்காட்டும் நவரட்ண பண்டார அவர்கள் இரண்டு அரசு மாதிரிகளை அறிமுகம் செய்கிறார்.

அ) இனநாயக அரசு மாதிரி (State Model Based on Ethnocracy).

ஆ) இனத்துவ ஜனநாயக அரசு மாதிரி. இம்மாதிரியை ஆங்கிலத்தில் 'Ethnic Democracy' என அழைக்கலாம்.

முதலாவதான இனநாயக அரசு மாதிரிக்கு நடைமுறை உதாரணமாக இஸ்ரேல் அரசு விளங்குவதை 'Yiftachel' என்னும் ஆய்வாளர் விளக்கியிருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறார் (அவ்வறிஞரின் 'Democracy or Ethnocracy : Territory and Settler Politics in Israel/ Palestine Middle East Report No 207' (Summer) 813 என்னும் கட்டுரை மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது - பக். 285). எத்னோகிரசி அல்லது இனநாயகம் என அழைக்கப்படும் அரசு முறையின் முக்கிய இயல்புகள் பின்வருவன:

அ) இனநாயக அரசு அரசியல் யாப்புச் சட்டப்படியாக அமைக்கப்படுவது

ஆ) அவ்வரசு ஒரு இனக்குழுமத்தை மையப்படுத்திய (Ethnocentric) அரசு ஆகும்.

இ) அவ்வரசு ஒரு குறிப்பிட்ட இனக்குழுமத்தை அரசின் 'Core Nation' என அடையாளப்படுத்துவதோடு

அரசின் ஆட்சி எல்லைக்குள் வாழும் ஏனைய இனக்குழுமங்களை அந்நியப்படுத்துகிறது.

மத்திய கிழக்கில் உள்ள ஒரே ஒரு ஜனநாயக அரசு எனத் தன்னைப் பிரகடனப்படுத்தும் இஸ்ரேலிய அரசு, யூதர்களுக்குச் சார்பாகவும், பலஸ்தீனியர்களுக்கு எதிராகவும் பாரபட்சமான கொள்கைகளை (Ethnically Biased Policies)

நடைமுறைப்படுத்தும் அரசு என்பதை 'Yiftachel' எடுத்துக் காட்டியிருப்பதை நவரட்ண பண்டார குறிப்பிடுகின்றார்.

இரண்டாவதான இனத்துவ ஜனநாயக அரசு (Ethnic Democracy) என்ற மாதிரி 'Smoo ha' (சுமுகா) என்னும் அறிஞரின் கண்டுபிடிப்பாகும். இந்த மாதிரியை விளக்குவதற்கு Smoo ha அவர்களும் இஸ்ரேல் நாட்டையே உதாரணமாகக் கொள்கிறார்.

'Yiftachel' குறிப்பிடுவது போல் இஸ்ரேல்

இனநாயகம் அன்று; அது

ஜனநாயகத்தையும், இனத்துவ

தேசியவாதத்தையும் ஒன்றிணைக்கும்

இனத்துவ ஜனநாயக அரசு மாதிரி (Ethnic Democracy Model) எனக் குறிப்பிடுகிறார்.

அவரது வாதத்தின் சாராம்சம் : இஸ்ரேலிய

அரசு யூதர்களுக்கு ஜனநாயக உரிமைகளை வழங்குகிறது. அதே வேளை அது

பலஸ்தீனர்களின் அடிப்படை உரிமைகளை

மறுக்கிறது. தாராண்மைவாத ஜனநாயகம், இன ஒடுக்குமுறை என்ற முரண்பட்ட இரு

விடயங்களை அரசுக்கட்டமைப்புக்குள்

ஒன்றிணைப்பதை இஸ்ரேல் அரசு

சாதித்துள்ளது. முன்னாள் தென்

ஆபிரிக்காவின் இன ஒதுக்கல் கொள்கை அரசு (Apartheid South African State)

இஸ்ரேலை ஒத்த ஒரு வகை இனத்துவ

ஜனநாயக அரசு ஆகும் என Smoo ha

குறிப்பிடுகின்றார். ஜனநாயக முறைப்படி

தோர்தல்களை நடத்துவது, குடியியல்

உரிமைகளை வழங்குவது ஆகிய ஜனநாயகச் சலுகைகள் அனைத்தையும் யூதர்களுக்கு இஸ்ரேல் வழங்குகிறது. அதேவேளை இவ்வுரிமைகள் பலஸ்தீனர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. முன்னாள் தென் ஆபிரிக்காவின் இன ஒதுக்கல் கொள்கை அரசும், டச்சு போயர் குடியேறிகளுக்கு ஜனநாயக அரசாகவும், தென் ஆபிரிக்காவின் பிற இனங்களுக்கு ஜனநாயகத்தை மறுக்கும் அரசாகவும் விளங்கியது.

பெல்ஜியம், வட அயர்லாந்து,

பொஸ்னியாவும் ஹெர்சுகோனியாவும்,

தென் ஆபிரிக்கா, கொசோவா, சூடான்

ஆகிய நாடுகளில் அண்மைக்காலத்தில்

இனக்குழுமத் தேசியவாதம்,

பெரும்பான்மைவாத ஜனநாயகம் (Majoritarian Democracy) ஆகியவற்றின்

தீயவிளைவுகளைத் தணிப்பதற்கும், இன

நல்லிணக்கம், சமாதானம் என்பனவற்றை

ஏற்படுத்துவதற்குமான ஜனநாயக

மாற்றுவழிகள் (Democratic Alternatives)

நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. அம்மாற்று

வழிகள் தொடர்பான கருத்தாக்கங்கள் சில

பின்வருமாறு (பக். 287) :

1. கொன்சோசியேசனல் ஜனநாயகம் (Consociational Democracy)
2. பிரதேச சுயாட்சி (Territorial Autonomy)
3. பிளவுபட்ட சமூகங்களில் முரண்பாடுகளைத் தீர்த்தல் (Conflict Resolution in Divided Societies)

இலங்கையின் அரசியல் யாப்பு வளர்ச்சி 1833 - 1948

இலங்கையில் 'பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கம்' (Representative Government) என்னும்

ஜனநாயக முறையின் அடிப்படைக்

கருத்துகள் 1833 இல் கோல்புறாக் கமெரன்

அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தத்தின் ஊடாகப்

1948 இல் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவதற்கு சில மாதங்கள் முன்பாகவே இலங்கையின் பெரும்பான்மைச் சிங்கள அரசியல் உயர் குழுக்களும், சிறுபான்மை இனத்து அரசியல் உயர் குழுக்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு ஓரணியில் இணைந்து தேசிய ஐக்கிய அரசாங்கத்தை (National Unity Government) அமைக்கவும், பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் முன்வந்தன.

புகுத்தப்பட்டன. அக்காலம் முதல் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த ஆண்டான 1948 வரை, தாராண்மைவாத சுதந்திரங்களும், ஜனநாயக பிரதிநிதித்துவ நிறுவனங்களும் படிப்படியாக இலங்கையில் வளர்ச்சியுற்றன. 1833 இல் கொண்டுவரப்பட்ட நீதித்துறைச் சீர்திருத்தங்கள் தனிநபர்களைச் சமூகத் தளைகளில் இருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்காக நபர்களுக்கான சுயாதீன இயங்குதலை (Personal Autonomy) வழங்கியது. பொருளாதார வளர்ச்சிக்குத் தேவையான முயற்சியாண்மையை (Entrepreneurship) ஊக்குவித்தலுக்கு இத்தனிநபர் சுயாதீன இயக்கம் அவசிய முன்தேவையாக இருந்தது. பொருளாதார சுதந்திரத்தைச் சுயாதீன இயக்கத்தின் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட தனிநபர்கள் படிப்படியாக, சிவில் உரிமைகளான (Civil Rights) ஒன்று கூடுவதற்கான சுதந்திரம், விருப்பப்படி எவ்விடத்திற்கும் சென்று வருவதற்கான சுதந்திரம், கருத்துத் தெரிவிப்பதற்கான சுதந்திரம், சொத்துகளை உடைமையாக வைத்திருப்பதற்கான சுதந்திரம் என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொண்டனர். இச்சுதந்திரங்களை மக்களுக்கு வழங்குவது பிரித்தானியாவின் வர்த்தக, தொழில் நலன்களுக்கு அவசியமானதாகவும்

இருந்தது. ஆயினும் 1833 இன் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தம் அரசியல் பங்கேற்றலுக்கான (Political Participation) வாய்ப்புகளை இலங்கையின் சிறு குழுவான உயர்குழாமுக்கே (Elites) வழங்கியது. இலங்கையின் உயர்குழாமின் பிரதிநிதிகள் சட்ட ஆக்க விடயங்களில் ஆளுநருக்கு ஆலோசனை வழங்குவதற்காக நியமிக்கப்பட்டனர். மிகக் குறைந்த மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களையுடைய நியமனப்பிரதிநிதித்துவ முறை (Nominated Representation) புகுத்தப்பட்ட போது, பிரித்தானியர் இலங்கையின் பிரதான இனக்குழுமங்களை அடையாளம் கண்டு, முக்கிய இனக்குழுமங்களைச் சேர்ந்த உயர்குடும்பங்களில் இருந்து ஆட்களைத் தெரிவு செய்து நியமனம் செய்தனர். இந் நியமனமுறை இனத்துவ அடையாள உணர்வையும் இனத்துவ அடையாளத்தை மையப்படுத்திய அரசியலையும் (Ethnocentric Politics) தோற்றுவித்தது. தனிநபர் சுயாதீனம், பொருளாதார சுதந்திரம் என்பன புதிய சமூக வர்க்கங்களை உருவாக்கியது. புதிய சமூக இயக்கங்கள் (Social Movements) வளர்ச்சியுற்ற போது இனத்துவ உணர்வுநிலை (Ethnic Consciousness) வெகுஜனங்களிடமும் கிளர்ந்தது. 1911 இற்கும் 1931 இற்கும் இடைப்பட்ட

காலத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்கள் சட்டசபைகளில் (Legislative Councils) சுதேசிகளான இலங்கையர்களின் உயர்குழாம் பிரதிநிதிகளின் எண்ணிக்கையை அதிகரித்தது. இப்பிரதிநிதிகளை நியமிப்பதில் பிரித்தானிய அரசு இனவிகிதாசார முறையைக் (Ethnic Ratio) கையாண்டது. இதன் விளைவாக இலங்கையின் அரசியல் உயர்குழுக்களிடையே (Political Elites) இனத்துவ அடிப்படையிலான போட்டி ஏற்பட்டது. 1931 டொனமூர் சீர்திருத்தம் சர்வசன வாக்குரிமையை வழங்கியது. நியமனமுறைக்குப் பதிலாக தேர்தல் மூலம் சட்ட சபைக்கான பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படலாயினர். 1911-1931 காலத்தில் இன அடிப்படையில் பிளவுபட்டிருந்த அரசியல் உயர்குழாம், 1931-1947 காலப்பகுதியிலும் அரசியல் அதிகாரத்தைத் தமக்கிடையே பகிர்ந்து கொள்வதில் முரண்பாடுகளை வளர்த்துக் கொண்டது. இம்முரண்பாடுகள் பொதுஜனங்கள் மத்தியிலும் தேர்தல் அரசியல் ஊடாகப் பரவி இனத்துவ முரண்பாடுகளை அதிகரித்தன.

இரு அரசியலமைப்பு மாதிரிகள்

இன முரண்பாடுகள் இலங்கையில் அதிகரித்துக் கொண்டு சென்ற பின்புலத்தில் இலங்கையில் காலனிய அரசாங்கத்தால் இரண்டு அரசியலமைப்பு மாதிரிகள் (Constitutional Models) அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. அவையாவன:

1. நிர்வாகக்குழு முறையைக் (Executive Committee System) கொண்டதான டொனமூர் அரசியல் திட்டம் - 1931.
2. பெரும்பான்மை - சிறுபான்மை மாதிரியில் (Majority - Minority Model) அமைந்த சோல்பரி அரசியல் திட்டம் - 1947

டி. எஸ். சேனநாயக்க
Image Source - island.lk

முதலாவதான டொனமூர் அரசியல் திட்டம் நிருவாகக் குழுக்கள் மூலம் சட்டசபை உறுப்பினர்களுக்கு நிருவாக அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கும் (Sharing of Executive Powers) செயல்முறையை நடைமுறைப்படுத்தியது. இம்முறை எதிர்பார்த்த வெற்றியை அளிக்காதபடியால் ஏறக்குறைய 17 ஆண்டுகள் கழிந்தபின் பாராளுமன்ற மந்திரிசபை முறை (Cabinet Parliamentary System) இலங்கையில் அறிமுகமாகியது. பெரும்பான்மை - சிறுபான்மை (Majority - Minority) எதிர்நிலையால் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு ஏற்படக்கூடிய பாதிப்புகளை நீக்குவதற்காக சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் (Constitutional Safeguards) உள்ளடக்கப்பட்டன. இலங்கை 1948 இல் சுதந்திரம் அடைந்த போது உருவாக்கம் பெற்றிருந்த அரசியல் அமைப்பின் பிரதான இயல்புகள் பின்வருவன:

- அ) சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கு எதிரான பாரபட்சம் காட்டுதலை தடுப்பதற்கான அரசியல் யாப்புப் பாதுகாப்புகள் (The Safeguards for NonDiscrimination) உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆ) சிறுபான்மையினருக்கான அரசியல் யாப்புப் பாதுகாப்புகளில் முதன்மையானதாக சோல்பரி அரசியல் யாப்பின் 29 ஆவது பிரிவு அமைந்தது.

இ) பெரும்பான்மை - சிறுபான்மை உறவுகளை இனத்துவக் குழுக்களிற்கிடையிலான சமத்துவம் (Inter Group Equality) என்னும் தத்துவத்தின் அடிப்படையில் இணக்கம் செய்வதை இலக்காகக் கொண்டிருந்தது.

ஈ) தாராண்மைவாத விழுமியங்களான (Democratic Values) சமத்துவம், சுதந்திரம், உரிமைகள் என்பன அரசியல் யாப்பின் உயர் இலட்சியங்களாக அமைந்தன.

1948 இல் இலங்கைக்குச் சுதந்திரம் வழங்குவதற்கு சில மாதங்கள் முன்பாகவே இலங்கையின் பெரும்பான்மைச் சிங்கள அரசியல் உயர் குழுக்களும், சிறுபான்மை இனத்து அரசியல் உயர் குழுக்களும் ஒற்றுமைப்பட்டு ஓரணியில் இணைந்து தேசிய ஐக்கிய அரசாங்கத்தை (National Unity Government) அமைக்கவும், பிரித்தானியரிடமிருந்து சுதந்திரத்தைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும் முன்வந்தன. அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் (ACTC) என்னும் தமிழ் அரசியல் கட்சி டி.எஸ். சேனநாயக்கவின் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு அளித்தமை ஒரு முக்கிய வரலாற்று நிகழ்வாகும். ஜி.ஜி. பொன்னம்பலத்தின் அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் வழங்க முன்வந்த ஒத்துழைப்பை அரசியல் ஆய்வாளர் ஏ.ஜே. வில்சன் 'Responsive Cooperation' கொள்கை என அழைத்தார். "பெரும்பான்மைத் தரப்புக்கு நீதியாகவும், நியாயமாகவும் நடந்து கொள்வதற்கு ஒரு

ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம்
Image Source - www.colombotelegraph.com

சந்தர்ப்பத்தை வழங்குவோம்" என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலான ஒத்துழைப்பு என இக்கொள்கையை விளக்கிப் பொருள் கொள்ளலாம் எனவும் ஏ.ஜே. வில்சன் குறிப்பிட்டார். 1948 இல் முரண்பட்டு நின்ற இரண்டு இனக்குழுமங்கள் ஒற்றுமைப்பட்டு ஒரு சமூக ஒப்பந்தத்தைச் (Social Contract) செய்துகொண்டன.

சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்த சிறுபான்மையினருக்கான காப்பீடுகள் (Minority Safeguards) இச் சமூக ஒப்பந்தத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தன. அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரஸ் (ACTC) என்னும் தமிழ் அரசியல் கட்சி டி.எஸ். சேனநாயக்கவின் அரசாங்கத்திற்கு மேற்குறித்த சமூக ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்பட்டிருந்த நம்பிக்கையின்படி ஆதரவு வழங்கியது. இச்சமூக ஒப்பந்தம் மீறப்பட்ட போது சிங்கள - தமிழ் உறவுகள் மோசமடைந்தன.

பின்காலனித்துவ இலங்கையில் அரசைக் கட்டி வளர்க்கும் திட்டம் பற்றிய விவாதங்கள்

நாம் முன்னர் குறிப்பிட்டது போன்று இலங்கையின் பழமைவாத உயர்குழுக்கள் (Conservative Elites) ஒன்று சேர்ந்து கூட்டணியொன்றை அமைத்து தேசிய ஐக்கிய அரசாங்கம் (National Unity Government) ஒன்றை உருவாக்கின. இந்தக் கூட்டணிக்குள் விரைவிலேயே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டன. சிங்கள உயர்குழாம் தலைவர்களிடையே எதிர்காலத்தில் தலைமைப் பதவிகளை யார் யார் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும் என்பதில் போட்டி ஏற்பட்டது. தமிழ்த் தேசியத் தலைவர்களை ஓரங்கட்டி சிங்களத் தலைமையைப் பலப்படுத்தும் போட்டியும் தொடர்ந்தது.

1948 இல் அரசாங்கம் குடியுரிமைச் சட்டம் (Citizenship Act) ஒன்றைச் சட்டமாகக் கொண்டு வந்தது. அச்சட்டத்தைப் பயன்படுத்தித் தமிழர்களின் தேர்தல் பிரதிநிதித்துவ பலத்தைக் குறைப்பதற்குத் திட்டமிடப்பட்டது. 1948 இலும் 1949 இலும் குடியுரிமை தொடர்பாக மூன்று சட்டங்கள் இயற்றப்பட்டன. இச் சட்டங்கள் இலங்கையில் குடியுரிமையையும் அதனோடு இணைந்த வாக்களிக்கும் உரிமையையும் பெறுவதற்குரிய தகைமைகள் எவையென விதித்தன. இச்சட்டங்கள் ஒன்பது இலட்சத்து எழுபத்து நாலாயிரத்துத் தொண்ணூற்றியெட்டு (9,74,098) இந்தியத் தமிழர்களின் வாக்குரிமையைப் பறிப்பதாக அமைந்தன. இவர்களுக்கு இலங்கைப்

பிரஜா உரிமை மறுக்கப்பட்டது. வாக்காளர் அட்டவணையில் இருந்து இவர்களின் பதிவு நீக்கப்பட இது ஏதுவாயிற்று (Kearney 1967:7). இவ்வாறு வாக்காளர் பட்டியலில் இருந்து நீக்கப்பட்ட இந்தியத் தமிழர்கள் 1931 இற்கும் 1947 இற்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் இடம்பெற்ற மூன்று தேர்தல்களில் வாக்களித்திருந்தனர் என்பது கவனத்தில் கொள்ளப்படாமல் அவர்களது வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டது. அக்காலத்தில் இந்தியாவின் பிரதமராகவிருந்த ஜவகர்லால் நேரு, இவ்வாக்குரிமைப் பறிப்பு சிங்களவர்களின் தேர்தல் பிரதிநிதித்துவப் பலத்தை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கான தந்திரோபாய நடவடிக்கை எனக் குறிப்பிட்டார் (வில்சன் 1994:39). இச்சட்டங்கள் இயற்றப்பட்ட போது அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரசில் இருந்து (செல்வநாயகம், வன்னியசிங்கம் என்போர்) வெளியேறிய குழுவினர், அரசாங்கத்தின் இச்செயல் சிங்கள மேலாண்மையை நிறுவுவதற்கான பெரும் திட்டத்தின் ஒரு அம்சம் எனவும், இலங்கையில் தமிழர்களை இரண்டாம் நிலைப் பிரஜைகள் ஆக்கும் திட்டத்தின் தொடக்கம் எனவும் குற்றம் சாட்டினர் (வில்சன் 1994:34).

குடியுரிமை, வாக்குரிமை பற்றிய மேற்குறித்த சட்டங்கள் சிங்களத் தலைவர்களின் இனத்துவ தேசியவாத நோக்குமுறையை (Ethno - Nationalist Perceptions) வெளிப்படுத்திய கொள்கை வகுத்தலுக்கு முதலாவது உதாரணமாக அமைந்தது. அரசின் புவி இடப்பரப்பு

(Territoriality) என்பதையும் ஒருவரின் பிறப்பு வழி மரபையும் தொடர்பையும் (Genealogical Relationship) இணைப்பதே மேற்குறித்த குடியரிமை வாக்குரிமைச் சட்டங்களின் நோக்கமாக இருந்தது. குடியரிமைக்கும், வாக்குரிமைக்கும் இத்தகையதொரு நிபந்தனை விதிப்பதான சிந்தனையின் மூலத்தை சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தில் கண்டு கொள்ளலாம். இலங்கையை 'சிங்கள தீப' (சிங்கள மக்களின் தீவு) எனவும், 'தம்மதீப' (புத்த தம்மத்தின் தீவு) எனவும் அதன் பண்டைய வரலாற்றுத் தொடர்ச்சியை வலியுறுத்தும் கருத்தியல் இலங்கையில் நவீன காலத்தில் வரலாற்று எழுத்தியல் ஊடாகக் கட்டமைக்கப்பட்டது. இலங்கையின் தேசியக் கொடியாகச் சிங்கக் கொடி இருத்தல் வேண்டும் என்ற பிரச்சினை கிளம்பிய போது மேற்குறித்த சிங்கள - பௌத்தக் கருத்தியல் இலங்கை அரசியலில் வெளிப்பட்டதைக் காணலாம். இவ்விடயம் பாராளுமன்றத்திலும் விவாதத்திற்குரியதாயிற்று. இவ்விடயம் பற்றி முடிவு செய்வதற்குப் பாராளுமன்றத் தெரிவுக்குழுவொன்று நியமிக்கப்பட்டது. இத்தெரிவுக்குழுவின் முடிவு சிங்கக் கொடியைத் தேசியக்கொடியாக ஏற்பதெனவும், அக்கொடியின் ஓரத்தில் உள்ள இரண்டு செவ்வகக் கோடுகள் தமிழ், முஸ்லிம் சமூகங்களை அடையாளப்படுத்துவதாக இருக்கும் எனவும் சமரசம் செய்வதாக இருந்தது.

சிங்கள உயர்குழாத்தின் கொள்கைத் திட்டங்கள் ஆரம்பம் முதல் சிங்களப் பெரும்பான்மையினரின் தேசிய அடையாளத்தை இலங்கை முழுமையினதும் தேசிய அடையாளமாக (National Identity) மாற்றும் எண்ணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டமைந்தன.

1950 களில் வடமத்திய மாகாணத்திலும், கிழக்கு மாகாணத்திலும் குடியேற்றத் திட்டங்களைத் தொடக்கிய போது சிங்களத் தலைவர்கள் சிங்கள மக்களுக்கு ஒரு கோஷத்தை முன்வைத்தனர். இக் கோஷம் சிங்கள மன்னர்களின் (ரஜ) தேசத்தை (ரட்ட) - (Land of the Sinhalese Kings) மீட்டெடுத்தல் என்பதாகப் பொருள் கொள்ளப்பட்டது. தென்னிந்தியப் படையெடுப்பாளர்களால் ஆக்கிரமிப்புச் செய்யப்பட்டதால் கைவிடப்பட்ட நிலத்தை மீட்போம் என்பதாக இக்குரல் ஒலித்தது (Roberts - 1978 : 364). தமிழ் மக்கள் பெரும்பான்மையினராக வாழ்ந்து வருகின்ற தமிழர்களின் வாழ்விடமான மரபுவழித் தமிழர் தாயகத்தை (Traditional Tamil Homeland) சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மூலம் கையகப்படுத்தும் நடவடிக்கை இதுவெனத் தமிழ்த் தலைவர்கள் குற்றம் சாட்டினர். மரபுவழித் தமிழர்களின் வாழ்விடத்தில் சிங்களவர்களைக் குடியேற்றும் திட்டத்தைக் கைவிட வேண்டும் எனத் தமிழ்த் தலைவர்கள் 1950 களில் கோரிக்கை விடுத்தனர். 1948 முதல் 1956 வரை சிங்கள உயர்குழாம் பின்வரும் விடயங்களில், கொள்கை வகுத்தலில் (Policy Making) தமது இனத்துவ தேசியவாத நோக்கை (Ethno - Nationalist Approach) வெளிப்படுத்தியது.

1. குடியரிமை
2. வாக்குரிமை
3. தேசியக் கொடி
4. தேசிய கீதம்
5. உத்தியோக மொழி

மேற்கூறியவை யாவும் நவீன காலத்து தேசிய அரசுகளின் (Nation States)

ஆளுமையைத் தீர்மானிக்கும் முக்கிய விடயங்களாக அமைந்தன என்பதை நாம் கவனித்தல் வேண்டும். இவ்வாறாகத் தேசிய அரசின் ஆளுமையை (Personality of the State) உருவாக்கும் செயல்முறை தொடர்ந்த போது சிங்கள உயர்குழுக்களிற்கும், தமிழ் உயர்குழுக்களிற்குமிடையே கருத்து வேறுபாடுகளும் முரண்பாடுகளும் தோன்றின. காலனித்துவத்திற்கு பிந்திய காலத்து இலங்கை அரசு கடைப்பிடித்த இனத்துவ தேசியவாதத்தின் இயல்பு, அதன் போக்கு, அது முன்வைத்த குறியீடுகள் (Symbols) என்பன தமிழ்த் தலைவர்களிடம் அச்ச உணர்வைத் தூண்டியது. அத்தலைவர்கள் வெளியிட்ட கருத்துகளைச் சிங்களத் தலைவர்கள் செவிமடுக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை. இலங்கையின் சிறுபான்மை இனங்கள் சட்டம், அரசியல், குறியீட்டியல் என்னும் நிலைகளில் கீழ்ப்பட்ட நிலைக்கு (Inferior Status Legally, Politically and Symbolically) தரமிறக்கப்பட்டன. சிங்களத் தலைவர்களின் இந்த நோக்கத்தை முன்கூட்டியே அறிந்து கொண்டவராக எஸ்.ஜே.வி. செல்வநாயகம் விளங்கினார் (பக். 292). சிங்கள மொழியை உத்தியோக மொழியாகப் பிரகடனம் செய்து தமிழ் மொழியை ஒரு உள்நூர் மட்ட மொழியாக (Local Language) தரம் தாழ்த்தி அதனை அழிப்பதற்குச் சிங்களத் தலைவர்கள் திட்டமிடுவதாக அவர் வாதிட்டார் (Wilson 1994 : 18).

குடியுரிமை, வாக்குரிமை என்பன பற்றிய சட்டங்களை இயற்றி, எழுந்தமானமான முறையில் இந்தியத் தமிழர்களின் குடியுரிமையையும் வாக்குரிமையையும் பறித்தபோது அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் தலைமைப்பீடம் செயலற்று மெளனம் காத்தது. இதனால்

வெறுப்படைந்த ஒரு பிரிவினர் பிரிந்து சென்று சமஷ்டிக் கட்சியை (F.P) 1951 இல் நிறுவினர். அக்கட்சியின் முதலாவது தேசிய மாநாடு 1951 இல் நடைபெற்றபோது அக்கட்சி இலங்கையின் பின்காலனித்துவ அரசு (Post Colonial State in Sri Lanka) எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை எடுத்துக் கூறியது. அ. சிவராஜா பின்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார் (Sivarajah 2007-19).

”An autonomous Tamil state on the linguistic basis within the framework of a federal union of Ceylon”

இக்கூற்றின் பொருள், மொழியடிப்படையிலான சுயாதீனமான தமிழ் அரசு ஒன்றை இலங்கையின் சமஷ்டி ஒன்றியம் என்ற கட்டமைப்புக்குள் உருவாக்குதல் என்பதாகும்.

கெர்னி (Kerney) என்ற அமெரிக்க அரசியல் பேராசிரியர் சமஷ்டிக் கட்சியின் கோரிக்கை இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்கள், சிங்கள மக்களில் இருந்து வேறுபட்ட தனித்துவமான தேசிய இனம் (Nation) என்ற கருத்தின் அடிப்படையில் அமைந்தது எனக் குறிப்பிட்டார். அவரின் கூற்று வருமாறு :

“F.P claimed that Tamil speaking people in Sri Lanka constitute a nation distinct from that of the Sinhalese” (Kerney 1987 : 568)

அத்தோடு வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் தமிழ் பேசும் மக்களின் தாயகம் (Home Land) எனவும் சமஷ்டிக் கட்சி உரிமை கோரியது எனச் சிவராஜா குறிப்பிடுகிறார் (Sivarajah 2007:19).

சமஷ்டிக் கட்சி தமிழ் பேசும் மக்கள் (Tamil Speaking People) என்ற கருதுகோளை ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்தோடு

முன்வைத்தது என்பது கவனிக்கத்தக்கது. கிழக்கு மாகாணத்தின் முஸ்லிம்களையும் தமிழ் பேசும் மக்கள் என்ற பொது அடையாளத்தில் உள்ளடக்கி ஒன்றிணைந்த வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தை ஒரு அலகாகக் கொண்ட சமஷ்டி ஒன்றியத்தை அமைக்கும் திட்டத்தை இது வெளிப்படுத்தியது. சிங்களம் - தமிழ் என்னும் இருமொழிகளின் அடிப்படையிலான இரண்டு இனத்துவ தேசியங்கள் (Two Ethnic Nations) கொண்ட இலங்கைச் சமஷ்டி ஒன்றியம் என இத்திட்டத்தை வரையறை செய்யலாம். இந்தியாவின் தலைவர்கள் இந்திய அரசை நிறுவியதை தமிழ்த் தலைவர்கள் மாதிரியாகக் கொண்டனர் எனவும் கருதலாம். சமஷ்டிக் கட்சி இந்த வேலைத் திட்டத்தை முன்னெடுத்த போது தமிழர்களின் அரசியலின் பிரதான தளப் பிரதேசமாக (Heartland) வடக்கு மாறியது. அகில இலங்கைத் தமிழ் காங்கிரசின் கொழும்பை மையமாகக் கொண்ட தலைமைக்குப் பதிலாக 'புதிய அரசியல் உயர்குழு' (New Political Elite) வடபகுதியை மையம் கொண்டு உருவாக்கம் பெற்றது.

மேற்குறித்த அரசியல் போக்குகள் இலங்கையில் 1950 களில் வெளிப்பட்டமை ஒரு உண்மையைத் தெளிவாக்கியது. இலங்கையின் சமூகம் பல்லினச்சமூகம் (Ethnically Plural Society); பின்காலனித்துவ கட்டத்தில் அதன் அரசியல் தேவைகள் பல்லினச் சமூகத்தின் அரசியல் தேவைகளாகவே பார்க்கப்பட வேண்டும். ஆயினும் இலங்கையின் ஆளும் குழுக்களிடம் இது குறித்த அக்கறை காணப்படவில்லை. இலங்கையின் ஆளும் குழுக்கள் எல்லாச் சமூகங்களையும் உள்ளீர்க்கும் அரசியல் தொலைநோக்கை (A Socially Inclusive

Political Vision) வெளிப்படுத்துவதற்குத் தவறின என்றே கூற வேண்டும்.

பல்லினங்களைக் கொண்ட இலங்கையில் சிங்களவர் என்ற ஒரு இனத்தினை முதன்மைப்படுத்தும் அரசு (Mono - Ethnic State) உருவாக்கம் பெற்றது. இந்த அரசை இயக்கிய ஆளும் குழு ஆங்கிலமயப்பட்ட கலாசாரப் பின்னணியையும் நகரம்சார் வாழ்க்கையையும் கொண்ட உயர்குழுவாக இருந்தது.

1956 இல் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி தலைமையிலான மகாஜன எக்சத் பெரமுன (MEP) என்னும் கூட்டமைப்பு அரசாங்கம் கிராமப்புறத்து வர்த்தகர்கள், சிறுவியாபாரிகள், ஆயுள்வேத வைத்தியர்கள், பௌத்த பிக்குகள், சிங்களம் கற்ற புத்திஜீவிகள் ஆகியோரின் ஆதரவுடன் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று ஆட்சி அமைத்தது. அதுவரைகாலமும் கொள்கை வகுத்தலில் கவனத்தில் கொள்ளப்படாத மேற்படி சமூகப் பிரிவினரின் நலன் நோக்கிய கொள்கைகளை மகாஜன எக்சத் பெரமுன அரசாங்கம் நடைமுறைப்படுத்த முன்வந்தது. 1950 களில் எழுச்சி பெற்ற சிங்கள - பௌத்த இயக்கத்தின் கோரிக்கைகளான சிங்களத்தை மட்டும் உத்தியோக மொழியாக ஏற்றல், பௌத்தத்தை அரசு மதமாக்குதல் ஆகியவற்றை புதிய அரசாங்கம் ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தலாயிற்று. சிங்களம் மட்டும் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. பௌத்தத்தை வளர்ப்பதற்காக பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம் உருவாக்கப்பட்டது. இலங்கையைக் குடியரசு ஆக்க வேண்டும், இலங்கை சுயாதீனமான அயல்நாட்டுக் கொள்கையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும் போன்ற கொள்கைகளும் புதிய அரசால்

ஏற்கப்பட்டன. பொருளாதாரத்தில் அந்நியர் ஆதிக்கம் ஒழிக்கப்பட வேண்டும், இலங்கையில் மூலதனத் திரட்சிக்கு (Capital Accumulation) ஊக்கமளித்து கைத்தொழில் வளர்ச்சி மூலம் நாட்டை முன்னேற்றப் பாதையில் இட்டுச் செல்ல வேண்டும் என்பன போன்ற திட்டங்களும் செயற்படுத்தப்பட்டன.

மகாஜன எக்சத் பெரமுன அரசாங்கம் பெரும்பான்மையினரான சிங்கள மக்களின் சிங்கள பௌத்த தேசியவாதத்தை ஏற்று அதற்குச் செயல்வடிவம் கொடுக்க ஆரம்பித்தது. நவீனத்துக்கு முற்பட்ட காலத்து இலங்கையில் தீவு முழுவதையும் தழுவிவாதக நிறுவப்பட்டிருந்ததென நம்பப்பட்ட சிங்கள - பௌத்த அரசை (Sinhala Buddhist State) மீள நிறுவுதல் என்ற செயல் திட்டத்தை அரசு ஆரம்பித்தது. இவ்வகையில் இலங்கையின் புவி இடப்பரப்பும் (Territoriality), இனத்துவமும் (Ethnicity) ஒன்றிணைக்கப்பட்ட அரசு என்னும் இலக்கு அரசின் கொள்கையாயிற்று. சிங்களப் பெரும்பான்மைச் சமூகத்தின் தேசியவாதம் தேசிய அரசு (Nation State) ஒன்றை ஒரு இனத்தின் மேலாண்மை அடிப்படையில் கட்டி வளர்த்தல் (State - Building) எனும் திட்டத்தை முன்வைத்தது. இவ்விரு முரண்பட்ட தேசியவாதங்களிடையேயான போட்டியாக இலங்கையின் அரசியல் 1950 களில் உருமாற்றம் பெற்றது. இக்காலப் பகுதியில் இலங்கையின் முஸ்லிம் இனக்குழுமமும் மலையகத் தமிழர்களும் மேற்குறித்த இரு தேசியவாதங்களில் எதனையும் சாராத தவிர்ந்துக் கொண்டன. 1956 க்குப் பின்னர் சிங்கள, தமிழ் தேசியவாதங்களின்

போட்டியாலும், அரசியல் அணிதிரட்டலாலும், இனத்துவம் அரசியலில் மேலோங்கி தாராண்மைவாத இலட்சியங்கள் கைவிடப்பட்டன. இதனால் இலங்கையில் ஜனநாயகத்தை கட்டியெழுப்பதல் (Democracy Building) சவாலுக்குரியதாயிற்று.

இலங்கையின் இனக்குழுமங்கள் அரசியல்மயப்படுதல்

1956 இன் அரசியல் மாற்றத்தின் பயனாகப் பதவியேற்ற புதிய அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் சிங்கள சமூகத்தின் இனத்துவ - சமய அபிலாசைகளையும், தமிழ் சமுதாயத்தின் அபிலாசைகளையும் தூண்டிவிட்டதோடு அரசியல் அரங்கில் தேசியவாதங்களின் மோதலுக்கு இடமளித்தது. இந்த மோதலும் போட்டியும் இலங்கையின் இனக்குழுமங்களை அரசியல்மயப்படுத்தும் (Politicising the Ethnic Communities) செயல்முறையை வேகப்படுத்தியது. இனத்துவம், மொழி, சமயம் என்பன சார்ந்த செயற்பாட்டுக்குழுக்கள் (Activist Groups) அரசியல் அணிதிரட்டலில் பிரதான வகிபாகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டன. இனத்துவ அடையாள அரசியல் (Ethnic Identity Politics) இலங்கையின் அரசியலில் முதன்மையிடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டது.

ஜனநாயக அரசியலில் இனத்துவம் இன்றியமையாதகூறாகவும், முக்கியத்துவம் உடையதாகவும் மாறியது. வாக்காளர்களைக் கவர்ந்திழுப்பதற்காக அரசியல் கட்சிகள் இனத்துவத்தை முதன்மைப்படுத்தின. இனத்துவ அரசியலுக்கும் ஜனநாயக அரசியலுக்கும் இடையிலான முரண்பாட்டின் புதிரான நிலை இதுவெனலாம்.

காலனியாட்சிக் காலத்தில் சிங்கள ஆளும் குழு, சிங்கள பௌத்தர்கள் பாரபட்சமாக நடத்தப்பட்டமைக்கு நிவாரணம் தேடும் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டது. காலப்போக்கில் சிங்கள ஆட்சியாளர்களின் நடவடிக்கைகள் தமிழ் உயர்குழுவின் நலன்களுக்கு எதிரானதாக அமைந்தது. சிங்கள உயர்குழுவின் அரசைக் கட்டி வளர்க்கும் திட்டத்தால் (State Building Project) எதிர்காலத்தில் தமிழர்களுக்கு ஏற்படப்போகும் ஆபத்தை எடுத்துக்கூறும் பிரசாரத்தை மேற்கொண்ட தமிழ்த் தலைமை தமிழ் மக்களை அணி திரட்டியது. இதன் விளைவாக கும்பல் வன்முறைச் சம்பவங்கள், சத்தியாக்கிரகம், பகிஷ்கரிப்பு, எதிர்ப்புகள், எதிர்ப்பு ஊர்வலங்கள் ஆகியன இடம்பெற்றன. இனத்துவப் போட்டியும் முறுகல் நிலையும் தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வண்ணம் இருந்தது. சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, சமஷ்டிக் கட்சி என்ற இரு கட்சிகளும் தமது அரசியல் ஆதரவுத் தளத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக இனத்துவ தேசியவாதத்தில் தீவிர கவனம் செலுத்தின. இதன் விளைவாக இரு பகுதியினரதும் உயர்குழுக்களிடையிலான முரண்பாடாக (Inter - Elite Conflict) இருந்துவந்த மோதல்நிலை வெகுஜனங்களை உள்ளடக்கிய இனத்துவ முரண்பாடாக வளர்ச்சி பெற்றது.

பெரும்பான்மை இனத்தை தமது அரசைக் கட்டி வளர்க்கும் செயற்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்காக அணி திரட்டிய சிங்கள ஆளும் குழு, தமிழர்களின் உரிமைகள் தொடர்பாக சமரசமான தீர்வுகளை வழங்க முன்வந்த சந்தர்ப்பங்களும் இருந்தன. பிராந்திய அடிப்படையிலான அதிகாரப் பகிர்வு (Regional Power Sharing)

முன்மொழிவுகளின்படியான உடன்படிக்கைகள் நிறைவேற்றப்பட்டன. அவ்வாறான தீர்வு முயற்சிகளை சிங்களத் தீவிரவாதிகளும், பௌத்த சிங்கள தேசியவாத புத்திஜீவிகளும், பௌத்த பிக்குகளும் தீவிரமாக எதிர்த்த காரணத்தால் அம்முயற்சிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டன.

தமிழ்த்தலைவர்கள் தமிழினத்தின் தேசிய அடையாளத்தை அழிக்கும் வேலையில் அரசாங்கம் ஈடுபடுவதாகக் குற்றம் சாட்டினர். 'தேசத்தைக் கட்டி வளர்த்தல்' (Nation Building) திட்டம் தமிழ்த் தேசியத்தை அழிக்கும் (Nation Destroying) திட்டமாக இருப்பதாகத் தமிழ்த்தலைவர்கள் குற்றம் சாட்டினர். இந்த விவாதங்கள் இரு சமூகங்களிற்கிடையிலான பிளவுகளை அதிகரித்தன. உத்தியோக மொழி, சமயம், பண்பாடு, கல்வி ஆகிய துறைகளில் இனமையவாதக் கொள்கைகள் (Ethno - Centric Policy Measures) நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற முதற் பத்தாண்டு காலத்தில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகமும், தேர்தல் ஜனநாயகமும் தாராண்மை ஜனநாயக அடித்தளத்தில் இருந்து விலகி இனவாதப்பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கின.

1956 தேர்தலில் தமிழ் மக்களின் பிரதான அரசியல் கட்சியாக எழுச்சி பெற்ற சமஷ்டிக் கட்சி காந்தி வழியிலான சத்தியாக்கிரக போராட்டத்தை ஆரம்பித்தது. சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை எதிர்த்து காலி முகத்திடலில் சத்தியாக்கிரகத்தில் ஈடுபட்ட தமிழ்ச் சத்தியாக்கிரகிகள் சிங்கள வன்முறைக்கும்பலால் தாக்கப்பட்டனர். இத்தாக்குதல், அரசாங்கக் கட்சி

அரசியல்வாதிகளின் ஆதரவோடு இடம்பெற்றது. காலிமுகத்திடல் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து நாட்டின் பிறபகுதிகளிலும் வன்முறைகள் வெடித்ததைக் குறிப்பிடும் நவரட்ண பண்டார, கிழக்கு மாகாணத்தில் கல்லோய குடியேற்றப் பகுதியில் இடம்பெற்ற வன்முறைச் சம்பவங்கள், இறுதியில் 1958 ஆம் ஆண்டில் தமிழர்களுக்கு எதிரான வன்முறையாகவும், 150 பேரைப் பலிகொண்ட அழிவாக முடிந்ததாகவும் குறிப்பிடுகிறார். தமிழர்களின் உடைமைகள் சொத்துகள் அழிக்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகிறார்.

1958 முதல் 1970 வரையான நிகழ்வுகளை மூன்று பக்கங்களில் (பக். 280-300) அவர் விபரித்திருப்பதைக் கீழே சுருக்கமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளோம்.

அ) 1960 மார்ச் பொதுத் தேர்தல் முடிவுகளின்படி, சிங்களப் பெரும்பான்மை இனத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்திய இரு பிரதான கட்சிகளில் எந்தவொரு கட்சியாலும் ஆட்சியமைக்க முடியவில்லை. சமஷ்டிக் கட்சியுடன் இணைந்து கூட்டணி அரசாங்கம் அமைக்கும் சந்தர்ப்பம் உருவானது.

ஆ) அவ்வேளை சமஷ்டிக்கட்சி, சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி (SLFP), ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (UNP) ஆகிய இரு கட்சிகளுக்கும் நான்கு அம்சக் கோரிக்கையை முன்வைத்து ஒத்துழைப்பு வழங்க முன்வந்தது. சமஷ்டிக் கட்சியின் நான்கு அம்சக் கோரிக்கைகள் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தில் எட்டப்பட்ட உடன்பாடுகளை வலியுறுத்துவனவாக அமைந்தன.

1. பிராந்திய சபைகள் (Regional Councils) ஊடாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு சுயாட்சி (Autonomy).
2. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிர்வாக மொழியாக (Administrative Language) தமிழை ஏற்று நடைமுறைப்படுத்தல்.
3. தோட்டத்துறை தமிழர்களிற்கு (Plantation Tamils) பிரதிநிதித்துவம் வழங்கும் வகையில் இருவரை பாராளுமன்றத்திற்கு நியமன உறுப்பினர்களாக நியமித்தல்.
4. தமிழர்களின் மரபுவழி வாழிடப் பிரதேசங்களில் சிங்களவர்களைக் குடியேற்றுவதை நிறுத்துதல்.

ஆகிய நான்கு அம்சங்கள் சமஷ்டிக் கட்சியின் கோரிக்கைகளாக அமைந்தன.

- இ) சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க 1960 யூலை மாதப் பொதுத்தேர்தலில் அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெற்று ஆட்சி அமைத்தார். அவரது அரசாங்கம் சமஷ்டிக் கட்சியின் கோரிக்கைகள் எதனையும் பரிசீலிக்கத் தயாராக இருக்கவில்லை.
- ஈ) சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் உத்தியோக மொழிச் சட்டத்தை 1960 டிசம்பர் 31 ஆம் திகதிக்கு முன்பதாக நடைமுறைப்படுத்தப் போவதாக அறிவித்தது. அவ்வேளை, சிறிமாவோ அவர்களின் கணவர் எஸ்.டபிள்யூ. ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க தலமையிலான அரசாங்கம் தமிழ்மொழி உபயோகம் தொடர்பாகக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை மீறுவதாகச் சமஷ்டிக் கட்சி குற்றம் சாட்டியது.

உ) 1961 மார்ச்/ ஏப்ரல் மாதங்களில் சமஷ்டிக்கட்சி வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழை உத்தியோக மொழியாக நடைமுறைப்படுத்தக் கோரி சத்தியாக்கிரக இயக்கத்தை நடத்தியது. இச்சத்தியாக்கிரகம் வன்முறைகொண்டு முறியடிக்கப்பட்டது. நாட்டில் அவசரகால நிலைமை பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது.

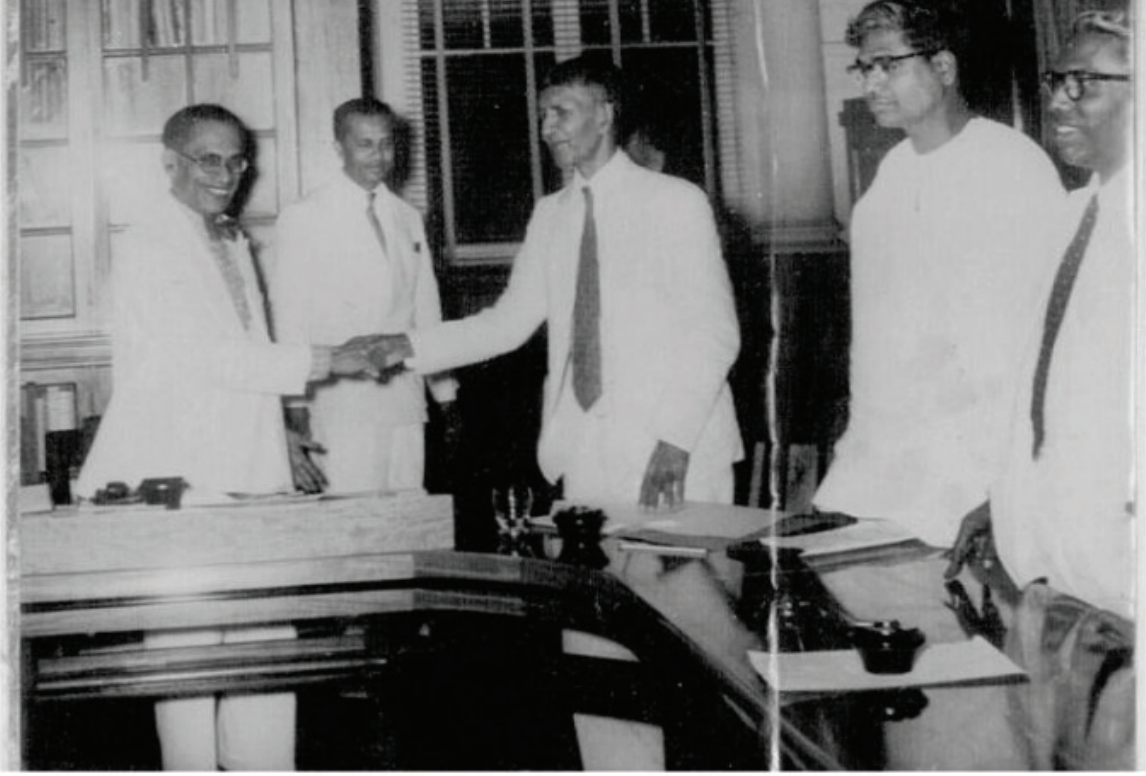
ஊ) 1965 இல் சமஷ்டிக் கட்சிக்கு தனது குறைந்தபட்ச கோரிக்கைகளை (Minimum Demands) முன்வைத்து ஐக்கிய தேசிய கட்சியுடன் சமரச உடன்பாட்டுக்கு வருவதற்கு மீண்டும் ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. 1965 இல் ஏழு கட்சிகளுடன் கூட்டு அரசாங்கம் அமைக்கப்பட்டது. சமஷ்டிக் கட்சி, அரசாங்கத்தின் ஒரு அங்கமாகப் பங்கேற்றது. அப்போது உருவான டட்லி - செல்வா ஒப்பந்தம் நிறைவேறாது போகவே சமஷ்டிக் கட்சி அரசாங்கத்தில் இருந்து வெளியேறியது.

எ) 1960-1970 வரையான பத்தாண்டு காலம் சிங்கள - தமிழ் உறவுகள் விரிசலடைந்து சென்ற காலமாகும். இக்காலத்தில் லங்கா சமசமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய இரு இடதுசாரிக் கட்சிகளும் சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் சேர்ந்து அக்கட்சியின் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஆதரவு வழங்கின.

இலங்கையின் சிறுபான்மை இனங்களுக்கு பாரபட்சம் காட்டுதலை எதிர்த்து இன ஒற்றுமைக்காக உழைத்து வந்த இடதுசாரிக் கட்சிகளான லங்கா சமசமாஜக் கட்சியும், இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் 1960 களின் நடுப்பகுதி முதலாக சிங்கள - பௌத்த

தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலின்படி செயற்பட்ட சிறிலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் இணைந்து, தமது முன்னைய நிலைப்பாட்டுக்கு மாறாகச் செயற்பட்டன. 1970 ஆம் ஆண்டில் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் (United Front Government) மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று பிரதான கட்சிகளின் கூட்டணியாக அமைந்தது. ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தில் முஸ்லிம் தலைவர்களும் தமது இனக்குழுமத்திற்கு பொருளாதார நலன்களையும், உயர் கல்வி வாய்ப்புகளையும் பெற்றுக்கொள்ளும் எதிர்பார்ப்புடன் இணைந்து கொண்டனர். பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைப் பலத்தைக் கொண்டிருந்த ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கம் புதிய அரசியல் யாப்பை 1972 இல் நடைமுறைக்கு கொண்டு வந்தது. ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தில், அரசியலைமைப்பு விவகார அமைச்சராகப் பதவி வகித்த கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா 1972 அரசியல் யாப்பை வரைவதில் பெரும் பங்காற்றினார். அவரின் தலைமையிலும் நெறிப்படுத்தலிலும் வரையப்பட்ட 1972 ஆம் ஆண்டின் முதலாம் குடியரசு அரசியல் யாப்பு இலங்கையை ஒற்றையாட்சி அரசு எனவும், சிங்களம் மட்டுமே இலங்கையின் உத்தியோக மொழி எனவும் பிரகடனப்படுத்தியது. இவ்வரசியல் யாப்பு இலங்கையில் சிங்கள - பௌத்த ஒற்றையாட்சித் தேசிய அரசு (Sinhala Unitary Nation State) ஒன்றை உருவாக்கி, இலங்கையில் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாதத்தின் வெற்றியை வெளிப்படுத்தியது.

1972 அரசியல் யாப்பு, இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற காலம் முதல் சிங்கள - பௌத்த தேசியவாத நிகழ்ச்சி நிரலின் கீழ் மேற்கொள்ளப்பட்ட அனைத்துச் செயற்பாடுகளுக்கும் அரசியல் யாப்பு அங்கீகாரத்தை வழங்கியது. 1972 அரசியல்

பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தின் போது

Image Source - www.tamilguardian.com

யாப்பு இலங்கையில் இனத்துவ மேலாண்மை முறையை (Ethnic Dominance System) உருவாக்கியது என நவரட்ண பண்டார அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். இனத்துவ மேலாண்மை முறையின் இயல்புகளை அவர் பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறுகிறார்.

1972 அரசியல் யாப்பு ஒரு சர்வாதிகார அரசுமுறையை உருவாக்கியது. சட்டவாக்கத்துறை, நிர்வாகத்துறை, நீதித்துறை என்னும் அரசின் மூன்று அங்கங்களிற்கிடையே இருக்க வேண்டிய அதிகாரச் சமநிலையைக் குலைத்து நிருவாகத்துறையிடம் அதிகாரங்களைக் குவிக்கும் ஏற்பாட்டைச் செய்தது. அரசாங்கத்தின் அரசியல் தலைவரான பிரதமர் சர்வ அதிகாரங்களையும் உடைய நிருவாகத் தலைவராக ஆக்கப்பட்டார். பெயரளவில் தேசிய அரசுப் பேரவை (Nation

al State Assembly) அதியர் அதிகாரமுடைய அவையாகக் குறிப்பிடப்பட்ட போதும், பிரதமரே உண்மையான அதிகாரம் உடையவராக விளங்கினார். பிரித்தானியாவின் பிரதமர் ஆட்சி அரசாங்கத்தை (Prime Ministerial Government) மாதிரியாகக் கொண்டு இலங்கையின் அரசுமுறை அமைந்ததெனக் கூறப்பட்டபோதும், 1972 அரசியல் யாப்பு திட்டமிட்ட முறையில் சில புதிய கூறுகளைப் புகுத்தி அம்முறையைத் திரிப்புபடுத்தியுள்ளது.

1. தேசிய அரசுப் பேரவையை அரசியல் யாப்பு அதியர் அதிகார நிறுவனம் (Supreme Institution) என அந்தஸ்தில் உயர வைத்துள்ளது.
2. அரசின் சட்டவாக்க அதிகாரங்கள், நிருவாக அதிகாரங்கள், நீதித்துறை

அதிகாரங்கள் என்னும் மூன்றுவகை அதிகாரங்களையும் இத்தேசிய அரசுப் பேரவையிடம் குவித்தது.

3. பிரதமரை அரசின் அதிஉயர் தலைவராக (Supreme Leader) ஆக்கியுள்ளது. தேசிய அரசுப் பேரவையல்ல, பிரதமரே உண்மையான அரசுத் தலைவர் (de - facto Supreme Leader) என்ற நிலையில் உள்ளார். ஜனாதிபதியை நியமனம் செய்தல், அவரைப் பதவியில் இருந்து நீக்குதல் ஆகிய அதிகாரங்கள் அவரிடம் உள்ளது. இவ்வாறே அமைச்சரவை உறுப்பினர்களின் நியமனம், பதவி நீக்கம், பாராளுமன்றத்தைக் கலைத்தல் ஆகிய அதிகாரங்களும் பிரதமரிடமே உள்ளது.
4. 1972 அரசியல் யாப்பு சுதந்திரமான நிறுவனமான பொதுச் சேவை ஆணைக்குழுவை ஒழித்தது. இதன் பயனாக பொதுச் சேவையை நிர்வாகத்துறை கட்டுப்படுத்துவதற்கும், அச்சேவையை அரசியல்மயப்படுத்துவதற்கும் வழியமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.
5. பிரதமருக்கு அவசரகால நிலையைப் பிரகடனம் செய்வதற்கான கட்டுப்பாடற்ற அதிகாரத்தை (Unchecked Authority) வழங்கியுள்ளது. பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட எல்லாச் சட்டங்களினையும் மேவும் வகையிலான அவசரகால விதிகளை ஆக்கி அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் அதிகாரம் பிரதமருக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

1972 அரசியல் யாப்பு இலங்கையில் அரசியல் யாப்பின்படியான அரசாங்கம் (Constitutional Government) ஒன்றை ஏற்படுத்தியிருப்பதான போர்வையில் சர்வாதிகார அரசாங்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதனால் இந்த அரசாங்கத்தை சர்வாதிகார அரசியல்

யாப்புவாத அரசாங்கம் (Authoritarian Constitutional Government) என அழைக்கலாம் என நவரட்ண பண்டார அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார். பாராளுமன்றமுறை ஒரு ஜனநாயக அரசியல் முறையாகும். ஆனால் இலங்கையில் அது பாராளுமன்ற - மந்திரி சபை சர்வாதிகாரம் (Parliamentary Cabinet Authoritarianism) என்ற மறுஅவதாரத்தை எடுத்துள்ளது என நவரட்ண பண்டார விளக்கம் தருகிறார் (பக். 303). 6 ஆண்டுகள் கழிந்தபின் இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு, ஜனாதிபதிமுறையைக் கொண்டு வந்தது. 1972 அரசியல் யாப்பில் சில மாற்றங்களை மட்டுமே செய்து, சிரமம் எதுவும் இல்லாமல் நிறைவேற்றுத்துறையின் சர்வாதிகாரத்தை (Executive Authoritarianism) அவ்வரசியல் யாப்பினால் நிறுவ முடிந்தது. 1972 இன் அரசியல் யாப்பு பிரதமரைச் சர்வாதிகாரியாக அரியணையில் அமர்த்தியது. 1978 அரசியல் யாப்பு பிரதமரின் இடத்தில் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதியினை அமர வைத்து, அந்நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதியின் சர்வாதிகார ஆட்சிக்கு வித்திட்டது. இவ்விடத்தில் ஒரு விடயத்தை அழுத்திக் கூற வேண்டியுள்ளது. சிறுபான்மை இனக்குழுச் சமூகங்களை அதிகாரமற்றவர்களாக ஆக்கி வைப்பதற்கான இனத்துவ மேலாதிக்க முறையின் அரசியல் வெளிப்பாடே இலங்கையின் சிங்கள அரசியல் உயர்குழாத்தினரால் 1970 களில் இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்ட நிறைவேற்று சர்வாதிகார முறையாகும்.

The point that needs emphasis here is that the emergence and consolidation of the system of executive authoritarianism in Sri Lanka during 1970s have been a political expression of the ethnic dominance system that was created and sustained by the political elite to keep the minority ethnic communities disempowered (பக். 304)

இனத்துவ மேலாண்மை முறை

மில்டன் ஜே. எஸ்மன் (Milton J. Esman) என்னும் அரசியல் அறிஞரின் இனத்துவ மேலாண்மைமுறை (Ethnic Dominance System) என்னும் எண்ணக்கருவை இலங்கையின் இனத்துவ அரசியல் வரலாற்றை விளக்குவதற்கு பிரயோகிக்கும் நவரட்ண பண்டார அவர்கள், இலங்கையில் சிங்களப் பெரும்பான்மை இனக்குழுமம் மேலாண்மை பெற்ற இனமாகவும், சிறுபான்மை இனமான தமிழ் இனம் மேலாண்மை இனத்திற்குக் கீழ்ப்பட்ட சிறுபான்மை இனமாகவும் (Subordinate Minority) மாற்றம் பெற்றதை அடுத்து விளக்குகிறார். நூலின் 304 - 305 ஆகிய இரு பக்கங்களில் அவர் கூறியிருக்கும் கருத்துகளை எளிமைப்படுத்திய விளக்கமாகக் கீழே தந்துள்ளோம்.

1. மக்கள்வாத அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்

இனத்துவ மேலாண்மை முறையின் தொடக்கம் 1948 ஆயினும், 1956 இல் ஆட்சி அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றிய 'மகாஜன எக்சத் பெரமுன' அரசாங்கம் அம்முறையினைக் கட்டி வளர்க்கும் திட்டத்தைத் தீவிரப்படுத்தியது. எஸ். டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்காவின் தலைமையிலான அவ்வரசாங்கத்தின் செயல்திட்டத்தை நவரட்ண பண்டார அவர்கள் "மக்கள்வாத அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்" (Populist Political Agenda) எனக் குறிப்பிடுகிறார். சிங்கள அரசியல் உயர்குழாம் சிங்கள வெகுஜனங்களை தமது தலைமையில் அணி திரட்டுவதற்காக இரு தந்திரோபாயங்களைக் கையாண்டது.

முதலாவதாக, இலங்கையின் பெரும்பான்மைச் சமூகமான சிங்களச் சமூகம் இலங்கை அரசின் பாகமாக அமையும் பிரதான சமூகம் (Core Nation of the State) என்ற உணர்வை பிரசாரம் மூலம் சாதாரண மக்கள் மனதில் வேருன்றச் செய்தது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால் 'அப்பே ஆண்டுவு' (எமது அரசு) என்ற உணர்வு சாதாரண சிங்கள மக்கள் மனதில் ஊட்டப்பட்டது. மறுவழமாகப் பார்த்தால் தமிழ்ச்சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் இலங்கையின் அரசில் இருந்து உளவியல் ரீதியாக அந்நியப்படுத்தப்பட்டனர். அவர்களால் 'அப்பே ஆண்டுவு' என்ற உரிமை உணர்வைப் பெற முடியவில்லை.

அரசின் பொருளாதார - சமூக நலத்திட்டங்கள் மூலம் சமூகநீதி சார்ந்த பயன்களை சாதாரண மக்களிற்கும் கிடைக்கச் செய்தமை, 'மக்கள் வாதம்' எனப்படும் (பொப்பூலிஸ்ட்) அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல் திட்டத்தின் இரண்டாவது தந்திரோபாயமாகும். இவ்வாறான சமூகநீதிசார் நலத்திட்டங்களைச் (Social Justice Oriented Welfare Based Development Programmes) செயற்படுத்துவதற்காக அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பொருளாதாரத் துறைகளைக் கொண்டு வருவதற்கு அரசு நடவடிக்கைகளை எடுத்தது. பொருளாதாரத் துறைகள் மீது அரசின் ஆதிக்கம் உள்ள நிலையை, 'அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ள பொருளாதாரம்' (Command Economy) என்ற சொல்லால் வருணித்தல் பொருத்தமுடையது. 1948 - 1956 காலத்தில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி

கடைப்பிடித்த தாராண்மைவாதப் பொருளாதாரக் கொள்கைக்கு இது மாறானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மேற்குறித்த இரு தந்திரோபாயங்களின் மூலமும் சிங்கள அரசியல் உயர்குழாம் இலங்கையின் அரசு அதிகாரக் கட்டமைப்பில் முக்கிய நிலைகளில் தன் அதிகாரத்தை வலுப்படுத்தி இனத்துவ மேலாண்மை முறையை வலுப்படுத்தியது.

2. உளவியல் ரீதியான தாழ்நிலை

இனத்துவ மேலாண்மை முறையின் முக்கிய இயல்புகளில் ஒன்று சிறுபான்மை இனங்களிடம் உளவியல் ரீதியான தாழ்நிலை (Psychological Subordination) ஏற்படுத்தப்படுவதாகும். இக்கருத்தை விளக்கும் நவரட்ண பண்டாரவின் கூற்று பின்வருமாறு: “The imposition of psychological subordination of the minorities by unleashing communal violence and the rejection of power - sharing compromises also played an initial role in the ethnic dominance system” இவ்வாக்கியத்தின் பொருளை விளக்கும் வகையில் அமைந்துள்ள ஓர் பந்தியில் கூறப்பட்டிருப்பவை வருமாறு:

1956, 1958 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் 1966 இலும் இனவன்முறை கட்டவிழ்த்து விடப்பட்டது. சிறுபான்மையினர் மீதான இதன் உளவியல் தாக்கம் அவர்களிடம் தாம் தாழ்ந்த நிலை சமூகம் என்ற ‘உளவியல் தாழ்நிலையை’ உருவாக்கியது. 1957 இலும் 1968 இலும் அதிகாரப்பகிர்வு, தமிழ் மொழி உரிமைகள் என்பன தொடர்பாக சிறுபான்மையினர் இணக்கமான சமரச உடன்பாட்டைச் செய்துகொள்ள முன்வந்தனர். அவர்களின் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டன. இந்நிராகரிப்பும் அவர்களது உணர்வு நிலையில் தாம் சமத்துவமான

இனக்குழமம் அல்ல, ஒரு தாழ்நிலைச் சமூகம் என்ற உளவியலை உருவாக்கியது.

3. சமூகவள அதிகாரம் இழக்கப்படுதல்

1956 இற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் சிறுபான்மைத் தமிழ்ச்சமூகம் சமூக வள அதிகாரத்தை (The Social Resources of Power) இழந்தது என்பதை நவரட்ண பண்டார அவர்கள் அடுத்து விளக்கிக் கூறுகிறார். சிறுபான்மை இனத்தின் உயர்குழாங்களிடம் கல்வி, தொழில் முயற்சிகள், வர்த்தகம் (Education, Business, and Trade) என்ற துறைகளில் இருந்து வந்த சமூக மூலதனம் இழக்கப்படும் நிலை உருவானது. தமிழ் புத்திஜீவிகளும் (Intelligentia) வர்த்தகர்களும், தொழில் முயற்சியாளர்களும் 1956 - 1977 காலத்தில் பலமிழந்தனர். 1970 களில் தரப்படுத்தல் புள்ளியிடுதல் முறை மூலம் விஞ்ஞானம், மருத்துவம், பொறியியல் ஆகிய துறைகளில் தமிழ் மாணவர்களின் நுழைவு தடுக்கப்பட்டது. இது பற்றிப் பேசும் C.R. De சில்வா என்னும் அறிஞரின் ‘The politics of University Admissions (The Journal of Social Sciences ; 1: 85-123)’ என்னும் ஆய்வுக்கட்டுரையை உசாத்துணையாகக் குறிப்பிடுகிறார். வர்த்தக, தொழில் முயற்சிகளில் தமிழ் உயர்குழுக்களின் பங்கினை 1970 - 1976 காலத்தில் ஏற்றுமதி - இறக்குமதித் துறையில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடுகளும், அரசு ஏகபோக நிறுவனங்களும் (State Monopolies) குறைத்து விட்டதையும், சிறுபான்மை இனங்களின் வர்த்தக முயற்சிகள் பலமிழக்கச் செய்யப்பட்டதையும் நவரட்ண பண்டார குறிப்பிடுகிறார். இந்நடவடிக்கைகள் நடுத்தர வர்த்தகர்களாகவும் தொழில் முனைவோராகவும் இருந்த பெரும்பான்மைச் சிங்கள சமூகத்தவர்களை ‘தொழிற்றுறை அதிபர்கள்’ (Captains of industry) என்ற நிலைக்கு உயர்த்தியது எனக்

குறிப்பிடுகிறார். நியூட்டன் குணசிங்கவின் வாக்கியத்தை இதற்கு ஆதாரமாக மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

“...The Period of state regulation and import substitution provided the background to the upliftment of a fair section of middle level Sinhalese entrepreneurs to the position of captains of Industry” (பக். 305).

4. சர்வாதிகார ஜனாதிபதிமுறைத் தலைமைத்துவம்

மேற்குறிப்பிட்ட மூன்று செயல்முறைகள் ஊடாக இலங்கையில் உருவாக்கம் பெற்ற இனத்துவ மேலாண்மைமுறை 1977 இற்குப் பின்னர் சர்வாதிகார ஜனாதிபதிமுறைத் தலைமைத்துவம் (Authoritarian Presidential Leadership) மூலம் மேலும் பலப்படுத்தப்படுவதை நவரட்ண பண்டார அவர்கள் எடுத்துக் காட்டுகிறார் (பக். 305).

இனத்துவ மேலாண்மை முறையும் சர்வாதிகார ஜனாதிபதி முறையும் ஒன்றிணைந்த அரசியல்முறை 1978 இல் உருவானது. அப்போது விதிவிலக்கான ஜனநாயக அம்சங்கள் சிலவும் அரசியல் யாப்பில் புகுந்தன என்பதையும் குறிப்பிடுதல் வேண்டும். 1978 அரசியல் யாப்பு அடிப்படை உரிமைகளையும் மொழி உரிமைகளையும் இலங்கையின் சிறுபான்மையினர் உட்பட எல்லாப் பிரஜைகளுக்கும் வழங்கியது. சிங்களமும் தமிழும் தேசிய மொழியாக்கப்பட்டன. ஆயினும் இந்த ஜனநாயக மாற்றங்கள் மேற்பூச்சு நடவடிக்கைகளாகவே அமைந்தன. தமிழ் பிரிவினைவாத தீவிரவாத இயக்கத்திற்கு எதிராக எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளால் சிறுபான்மை இனத்தவர்களினதும் சாதாரண மக்களினதும் ஜனநாயக உரிமைகளும் மனித உரிமைகளும் மீறப்பட்டன.

5. உறுதியற்ற அரசியல்நிலை

இனத்துவ மேலாண்மைமுறை நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்டுத் தாபிக்கப்பட்ட பின்னர் இலங்கையில் உறுதியற்ற அரசியல் நிலை உருவானது. சர்வாதிகார ஜனாதிபதி முறையின் கீழ் இலங்கையில் இளைஞர் கிளர்ச்சிகள், இனத்துவ வன்முறைகள் (Ethnic Pogroms), இனக்கலவரங்கள் (Communal Riots), சமய வன்முறை, பயங்கரவாதம் என்பன தொடர்ந்து இடம்பெற்றன. இவ்வாறான வன்முறைகளால் ஏற்பட்ட அரசியல் உறுதியற்ற நிலை பிராந்திய அரசுகள், உலக அரசுகள், பயங்கரவாத அமைப்புகள் என்பன இலங்கையின் உள்நாட்டு அரசியலில் தலையிடுவதற்கு வழிதிறக்கப்பட்டது.

சர்வாதிகார நிர்வாகிகள்

1972 முதலாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு பிரதமர் பதவியில் உள்ளவரைச் சர்வாதிகாரியாக ஆக்கியது. பாராளுமன்றம், மந்திரிசபை ஆகிய அனைத்து அரச அங்கங்களிலும் மேம்பட்ட அதிகாரமுடைய சர்வாதிகாரியாக 1972 - 1977 காலத்தில் பிரதமர் விளங்கினார். 1978 இன் அரசியல் யாப்பு நிறைவேற்று ஜனாதிபதிமுறை என்னும் சர்வாதிகார முறையை உருவாக்கியது. இக்காரணத்தால் 1972 இற்குப் பின்னர் இலங்கையில் பதவிக்கு வந்தவர்களான அரசாங்கங்களின் தலைவர்கள் (Head of Government) சர்வாதிகாரிகளாகவே ஆட்சி செய்தனர். இவ்விரு அரசியல் யாப்புகளும் இனத்துவ மேலாண்மை முறையையும் நிருவாக சர்வாதிகாரத்தையும் (Executive Authoritarianism) ஒன்று கலந்தன. இவ்விரு அரசியல் யாப்புகளும் இன்னோர் அம்சத்தையும் இலங்கையின் அரசியல் முறையில்

டட்லி சேனநாயக்கா - செல்வநாயகம்

Image Source - www.newsrilanka.net

புகுத்தின. அவசரகால விதிகளையும், சட்ட ஆக்கங்களையும் ஆக்கும் அதிகாரத்தை நிர்வாகிக்கு வழங்கும் அரசியல் யாப்பு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டு, அப்பதவியில் உள்ளவரின் தந்துணிவு அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டன.

பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (Public Security Ordinance), அவசரகால நிலையைப் பிரகடனப்படுத்தவும், அவசரகால விதிகளை (Emergency Regulations) ஆக்கவும் அதிகாரத்தை வழங்கியது. முதலாவது குடியரசு யாப்பு பொதுப் பாதுகாப்புப் பற்றிய தனி அத்தியாயம் ஒன்றைக் கொண்டிருந்தது. இவ்வத்தியாயத்தின் ஏற்பாடுகளின்படி அவசரகால நிலையைப் பிரகடனப்படுத்துவதற்கான தேவை எழுந்துள்ளதா என்பதைத் தீர்மானிப்பதற்கும், அவசரகால விதிகளை ஆக்குவதற்கும் உரிய முழு அதிகாரமும் (Sole Authority) பிரதமருக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தன. 1978 இன் இரண்டாவது குடியரசு அரசியல் யாப்பு பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின் கீழான அதிகாரங்களை மேலும் வலுப்படுத்தியது. இவ் அரசியல் யாப்பின் உறுப்புரைகள் 75,

84, 155 ஆகியன ஒடுக்குமுறை அவசரகால விதிகளையும், சட்டங்களையும் ஆக்கும் அதிகாரங்களை மேலும் வலுப்படுத்தின.

சட்டங்களையும் விதிமுறைகளையும் ஆக்குவதில் சட்டசபையின் கண்காணிப்பு (Legislative Oversight), நீதித்துறையின் கண்காணிப்பு (Judicial Oversight) என இரண்டு தடைகள் உள்ளன. அத்தடைகளை அகற்றி அவசரகால விதிகளையும் தேவைக்கேற்றபடி சட்டங்களையும் ஆக்கும்

அதிகாரம் பெற்றவர்களான இலங்கையின் அரசுத் தலைவர்கள் 1971 முதல் தொடர்ச்சியாகவே இலங்கையை அவசரகால நிலையில் வைத்திருந்து ஆட்சி செய்து வந்துள்ளனர். 1980 களில் இனத்துவ முரண்பாடு நீண்டகால உள்நாட்டு யுத்தமாக மாறிய போது அரசின் கையில் 'பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம்' (PTA) என்ற ஆயுதமும் சேர்க்கப்பட்டது. பொதுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் (PSO), பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டம் (PTA) என்ற இரண்டின் சேர்க்கையான சர்வாதிகாரம் பிரஜைகளின் சிவில் உரிமைகளையும் அரசியல் உரிமைகளையும் எழுந்தமான முறையில் மீறுவதற்கு இடமளித்ததை நூலின் இரு பக்கங்களில் (பக். 308 - 309) நவரட்ண பண்டார விளக்கியுள்ளார். அவரது கூற்று ஒன்று பின்வருமாறு:

"Thus through the exercise of powers under the PSO and PTA, the successive government made the ethnic dominance system into a repressive constitutional order not only for minorities but also for all citizens irrespective of their ethnic identity and became a generalized and regular feature of the country's state citizens relations."

இதன் பொருளைத் தமிழில் பின்வருமாறு விளக்கிக் கூறலாம்:

“PSO + PTA அதிகாரங்களை அடுத்தடுத்து வந்த அரசாங்கங்கள் உபயோகித்தன; இவ்வதிகாரங்களுடன் இணைந்த இனத்துவ மேலாண்மைமுறை சிறுபான்மையினரை மட்டும் ஒடுக்குவதாக அல்லாது பெரும்பான்மையினரான சிங்களவரையும் ஒடுக்குவதாக அமைந்துள்ளது. இது மொழி, மத, இனம் முதலிய அடையாள வேறுபாடு இன்றி அனைத்துப் பிரஜைகளையும் ஒடுக்கும் அரசியலமைப்பாக உருவாக்கம் பெற்றுள்ளது. அரசுக்கும் பிரஜைகளுக்கும் இடையிலான உறவு ஒடுக்குவோர் - ஒடுக்கப்படுவோர் உறவாக மாறியுள்ளது.

ஆகவே இன்று இலங்கையின் பிரச்சினை பிரஜைகளின் ஜனநாயக உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லிம்கள், பறங்கியர் என்ற வேறுபாடின்றி அனைவருக்கும் மறுக்கப்படும் அரசியல்முறை நிலைபெற்று இருப்பதே ஆகும். பெரும்பான்மை இனத்தின் நலன்களைப் பாதுகாப்பதற்கென்று உருவாக்கப்பட்ட பெரும்பான்மைவாத ஜனநாயகமுறை (Majoritarian Democratic System) பெரும்பான்மையினராலேயே வெறுக்கப்படும் நிருவாக சர்வாதிகாரமாக (Executive Authoritarianism) மாற்றம் பெற்றுள்ளதை சுதந்திரத்திற்குப் பின்னரான 76 ஆண்டுகால அரசியல் யாப்பு வரலாறு எடுத்துக் காட்டுவதாக உள்ளது.

அரசியல் தீர்வு முயற்சிகளின் வரலாறு

தமிழ் அரசியல் உயர் குழாத்தின் கோரிக்கைகளை ஏற்று இணக்கம் செய்து இலங்கையின் அரசியல் அமைப்பில் பெரும்பான்மைவாதத்திற்கு மாறான

கூறுகளை (Non - Majoritarian Elements) புகுத்துவதன் மூலம் இனத்துவ மேலாண்மை முறையைத் திருத்தம் செய்வதற்கான முயற்சிகள் சில 1950 களில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. ஆனால் சிங்களப் பெளத்த தேசியவாதத் தீவிரவாதிகள் அத்தகைய ஒவ்வொரு முயற்சியையும் முறியடித்தனர்.

சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை இயற்றிய எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க, அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஓராண்டு கழிந்த பின் சமஷ்டிக் கட்சியின் (F.P) தலைமையுடன் 1957 இல் உடன்படிக்கையொன்றைச் செய்துகொண்டார். பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்படும் இவ்வுடன்படிக்கை பெரும்பான்மைவாதத்திற்கு மாறான கூறுகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது. பிராந்தியச் சுயாட்சி (Regional Autonomy) மூலம் அதிகாரப் பகிர்வு, சிறுபான்மையினரின் மொழியுரிமைகளை ஏற்றுக் கொள்ளல் என்பன இவ்வுடன்படிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டன. சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் குழு உரிமைகளை (Group Rights) ஏற்றல் என்னும் தத்துவம் இவ்வுடன்படிக்கையில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தது. பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் பிராந்தியச் சபைகள் (Regional Councils) மூலமாக தமிழர்கள் பெரும்பான்மையினராக செறிந்துவாழும் பகுதிகளான வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களை ஒன்றிணைத்தல், பொதுத்துறை நிறுவனங்களிலும், நீதிமன்றங்களிலும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழை உத்தியோக மொழியாகவும் கல்வி மொழியாகவும் ஏற்றல், குடியேற்றத் திட்டங்களில் காணிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் பிராந்தியச்

சிங்களம் மட்டும் சட்டத்தை இயற்றிய எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி.
பண்டாரநாயக்க, அச்சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டு ஓராண்டு கழிந்த
பின் சமஷ்டிக் கட்சியின் (F.P) தலைமையுடன் 1957 இல்
உடன்படிக்கையொன்றைச் செய்துகொண்டார். பண்டா - செல்வா
ஒப்பந்தம் என அழைக்கப்படும் இவ்வடன்படிக்கை
பெரும்பான்மைவாதத்திற்கு மாறான கூறுகள் பலவற்றைக் கொண்டிருந்தது.

சபைகளிற்கு அதிகாரமளித்தல் ஆகியன
பண்டா - செல்வா உடன்படிக்கையின்
இலக்குகளாக இருந்தன.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டா -
செல்வா ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராகத் தீவிர
எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தை நடத்திய டட்லி
சேனநாயக்க 1965 ஆம் ஆண்டு
ஏறக்குறைய பண்டா - செல்வா
ஒப்பந்தத்தின் அம்சங்களை ஏற்றுக்
கொள்ளும் இணக்கப்பாட்டினை சமஷ்டிக்
கட்சித் தலைமையுடன் செய்துகொண்டார்.
அவர் சமஷ்டிக் கட்சியை தனது
அரசாங்கத்தின் ஓர் அங்கமாக இணைத்துக்
கூட்டரசாங்கம் ஒன்றை அமைத்தார்.
டட்லி - செல்வா இணக்கப்பாட்டில்
மாவட்ட சபைகளை நிறுவுதல், வரிகளை
அறவிடுதல் மூலமும் கடன்களைப்
பெறுதல் மூலமும் அபிவிருத்திக்கான
மாவட்ட நிதி (District Fund) ஒன்றை
உருவாக்குதல் என்பன
உள்ளடங்கியிருந்தன. 1958 தமிழ்மொழி
(விசேட ஏற்பாடுகள்) ஏற்பாடுகள்
சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதெனவும்
இணங்கப்பட்டது.

1970 இல் பதவிக்கு வந்த ஐக்கிய முன்னணி
அரசாங்கம் சிங்கள - பெளத்த தீவிரவாதக்
கொள்கைகளை முன்னெடுத்தது. இது
தமிழ்த் தேசியவாத அரசியல் தீவிரவாதக்

குழுக்களின் தோற்றத்திற்கு வழியமைத்தது.
ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன அரசாங்கம் 1980
ஆம் ஆண்டின் 35 ஆம் இலக்க மாவட்ட
அபிவிருத்திச்சபைகள் சட்டத்தை
இயற்றியது. மாவட்ட சபைகளுக்கு
நிதியீட்டுவதற்கும், நிர்வாகத்தை
இயக்குவதற்குமான அதிகாரங்கள்
இன்மையால் அவை தோல்வியில்
முடிவடைந்தன.

அரசியல் யாப்புக்கான 13 ஆவது திருத்தம்

1987 ஆம் ஆண்டின் இந்தியா - இலங்கை
ஒப்பந்தம் மேற்குறித்த 1957, 1965
ஒப்பந்தங்களையும், 1980 ஆம் ஆண்டின்
மாவட்ட சபைகளை அமைக்கும்
முயற்சியையும் அடுத்து வந்த முக்கியமான
அரசியல் தீர்வு முயற்சியாகும். 13 ஆவது
திருத்தம் பற்றிய முக்கியமான அம்சம்
ஒன்றை நவரட்ண பண்டார குறிப்பிடுகிறார்.

மத்தியில் உள்ள அதிகாரங்களை மாநில/
மாவட்ட அலகுகளிற்குப் பகிர்ந்தளிக்கும்
அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution)
இருவகைகளில் அமையலாம்.

அ) பாராளுமன்றச் சட்டத்தின் மூலம் (Act
of Parliament) அதிகாரத்தை
பகிர்ந்தளித்தல் ஒருமுறை. இதனை
ஆங்கிலத்தில் 'Statutory Devolution' எனக்
குறிப்பிடுவர்.

ஆ) அரசியல் யாப்புச் சட்டத்தை திருத்துவதன் மூலம் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்தளித்தல். இது அரசியல் யாப்பு ரீதியிலான அதிகாரப் பகிர்வு (Constitutional Devolution) எனப்படும். 13 ஆவது திருத்தம் இவ் இரண்டாவது வகையான அரசியல் யாப்பு ரீதியான திருத்தம் ஆகும். இந்த வேறுபாட்டின் முக்கியத்துவத்தை கவனத்தில் கொள்ளுதல் அவசியம். இந்திய - இலங்கை உடன்படிக்கையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் இலங்கைத் தமிழர்களின் வரலாற்று வாழ்விடம் (Historical Habitation of Tamils of Sri Lanka) என்ற கருத்தின் அடிப்படையில், 13 ஆவது திருத்தம் தற்காலிக ஒன்றிணைப்பிற்கும் வழியமைத்தது.

1987 முதல் 2020 வரை

1987 இல் அரசியல் யாப்பு ரீதியிலான அதிகாரப் பகிர்வு மேற்கொள்ளப்பட்டது முதல் 2020 இல் 20 ஆவது அரசியல் திருத்தத்தின் மூலம் 'ராஜபக்ச அரசின் தேசியவாத சர்வாதிகாரச் செயல்திட்டம்' (Nationalist Authoritarian Project) நிறைவேற்றப்பட்டது வரையான அரசியல் யாப்புத் திருத்த வரலாற்றை பத்துக்கு மேற்பட்ட பக்கங்களில் (பக். 310- 320) நவரட்ண பண்டார அவர்கள் விரிவாக அலசுகிறார். அக்கால வரலாற்றைப் பற்றிய தமது அவதானிப்பை பின்வருமாறு அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார் (பக். 317).

"இலங்கையின் இனத்துவ மேலாண்மை முறையும், சர்வாதிகார நிருவாக ஜனாதிபதி முறையும் மிகமிகச் சிக்கலான விடயமாகிவிட்டது; இம்முறைகளைத் திருத்திச் சீர்செய்வது இலங்கையின் ஜனநாயக சக்திகளுக்குப் பெரும் சவாலாக

பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னர் பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்திற்கு எதிராகத் தீவிர எதிர்ப்புப் பிரசாரத்தை நடத்திய டடலி சேனநாயக்க 1965 ஆம் ஆண்டு ஏறக்குறைய பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தின் அம்சங்களை ஏற்றுக் கொள்ளும் இணக்கப்பாட்டினை சமஷ்டிக் கட்சித் தலைமையுடன் செய்துகொண்டார்.

அமைந்துள்ளது. ஏறக்குறைய 50 - 60 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே 1957 - 1967 காலத்தில் பிராந்திய சுயாட்சித் (Regional Autonomy) தீர்வு யோசனைகள் முன்வைக்கப்பட்டன. ஆனால் அப்போதைய அதிகார உயர்குழுக்கள் (Power Elites) அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டன. அக்குழுக்கள் இலங்கையில் தமது பெரும்பான்மைவாதத் தேசத்தைக் கட்டி வளர்த்தல் (Majoritarian Nation Building) என்னும் திட்டத்தில் இருந்து விலகிச் செல்ல விரும்பவில்லை. இலங்கையின் பின்காலனித்துவ கால அரசுக்கட்டமைப்பை மாற்றுதல் தொடர்பாக ஆரம்ப கட்டத்தில் உயர்குழுக்களிடம் இருந்த நடத்தைக் கோலத்தில், பிந்திய காலகட்டங்களிலும் மாற்றம் எதுவும் வெளிப்படவில்லை. இலங்கையின் இனத்துவ மேலாண்மை முறையையும், அதன் பின்விளைவுகளையும், திருத்தம் செய்து சீர்மை செய்ய முயற்சி எடுக்கப்பட்ட தருணங்களில் எல்லாம் இவ்வுயர் அதிகாரக் குழுக்கள் அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களிற்குத் தமது கடுமையான எதிர்ப்பை வெளியிட்டன. இக்காரணத்தால் 1987 இல் நடைமுறைக்குக் கொண்டுவரப்பட்ட மாகாணசபைகள் மூலமான அதிகாரப் பகிர்வு (Devolution) மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகவும், செயல்வலு அற்றதாகவும் (Restrictive and Ineffective)

அமைந்தது. உண்மையில் மாகாணசபைகள் மூலம் நிறுவப்பட்ட நிறுவனங்கள் அதிகாரப் பகிர்வைச் செயற்படுத்துவதற்குப் பதிலாக மீள்-மத்தியப்படுத்தலுக்கான (Recentralisation) கருவிகளாக உபயோகிக்கப்பட்டன. அதிகாரப் பகிர்வுக்கான மாகாணசபை முறையின் ஊடாக பிராந்திய சுயாட்சியின் எல்லைகளை விரிவாக்குவதற்கு முயற்சி எடுக்கப்பட்ட போதெல்லாம் அம்முயற்சிகள் முறியடிக்கப்பட்டன. அவ்வேளைகளில் பழைய இனத்துவ - தேசியவாத வாதாட்டங்கள் (Ethno - Nationalist Arguments) மீண்டும் மீண்டும் முன்வைக்கப்பட்டன. இதனால் தாபிதம் பெற்றிருந்த இனத்துவ மேலாண்மை முறை புத்துயிர் பெற்றது. இவ்வாறே 1990 முதல் இடதுசாரிகள், வலதுசாரிகள், நடுப்போக்கினர் (Centrists) ஆகிய எல்லாத் தரப்பு சிங்களத் தலைவர்களும் நிருவாக அதிகாரமுடைய ஜனாதிபதி முறையை ஒழிப்பதில் விருப்பம் காட்டிய போதும், இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் புகுந்து வேரூன்றியுள்ள இனத்துவ மேலாண்மைமுறையை ஒழிப்பதில் சிறிதளவேனும் அக்கறை செலுத்தவில்லை (எளிமைப்படுத்திய தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு).”

இலங்கையின் அரசியல் முறையை முடமாக்கிவிட்ட ‘அக்கிலசின் குதிக்கால்’ (Achilles Heel) என வருணிக்கத்தக்க பலவீனமான இடம் ஒன்று உள்ளது என்பது வெளிப்படை. அதாவது இனத்துவ மேலாண்மை முறையையும், சர்வாதிகார நிருவாக ஜனாதிபதி முறையையும் ஒரே சமயத்தில் ஒழிப்பது என்பது முடியாத காரியமாக்கப்பட்டுவிட்டது. ஆகையால் கடந்த காலத்தின் தோல்விகளில் இருந்து நாம் பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என நவரட்ண பண்டார குறிப்பிடுகிறார் (பக். 317).

நவரட்ண பண்டார
Image Source - www.colombotelegraph.com

A.M. நவரட்ண பண்டார

பேராசிரியர் A.M. நவரட்ண பண்டார B.A, M.A, D.Phil (York) ஆகிய பட்டங்களைப் பெற்றவர். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் மூத்த பேராசிரியராகப் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். அரசியல் விஞ்ஞானம், பொது நிருவாக இயல் என்னும் இரு துறைகளிலும் புலமையாளரான பேராசிரியர் நவரட்ண பண்டார இலங்கையில் அதிகாரப்பகிர்வு, இலங்கையில் உள்ளூராட்சி முறை, இனத்துவ முரண்பாடுகளும் அரசியல் தீர்வும் ஆகிய விடயங்கள் குறித்துப் பல ஆய்வுகளை எழுதிப் பிரசுரித்துள்ளார். அவரது முக்கிய பிரசுரங்கள் இரண்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

1. Management of Ethnic Secessionist Conflict: Big Neighbour Syndrome, Dartmouth, Publishers, Aldershot, 1995.
2. Public Administration in South Asia : India, Bangladesh and Pakistan, Bocaration : CRC Press, Taylor and Francis Group, 2013.

பின்காலனியச் சூழலில் ஈழத்துப்புலம் தனக்கான தனித்த அடையாளங்களை, அவற்றைப் பேணுதலுக்கான அக்கறையை கொண்டமைந்ததாக இல்லை. பொருளாதாரம், சமயம், பண்பாடு என எல்லாத் தளங்களிலும் 'மேனிலையாக்கம்' எனும் கருத்தாக்கத்தை நோக்கிய பயணத்தையே மேற்கொண்டு வருகின்றது. இத்தகைய பின்னணியில் தன்னடையாளப் பேணுகை குறித்த பிரக்ஞையை ஏற்படுத்துதலின் ஒரு பகுதியாகவே 'ஈழத்து நாட்டார் தெய்வங்கள்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமையப்பெறுகிறது. இதில் ஈழத்தில் மட்டும் சிறப்புற்றிருக்கும் தெய்வங்கள், ஈழத்தில் தனக்கான தனித்துவத்தைப் பெற்றிருக்கும் தெய்வங்கள் என்பன கவனத்தில் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்தொடரானது தெய்வங்களை அடையாளப்படுத்துவதோடு அவற்றின் வரலாறு, சமூகப் பெறுமானம், சடங்கு, சம்பிரதாயங்கள், தனித்துவம், இன்றைய நிலை, சமூகத்துக்கும் அதற்குமான இடைவினைகள் முதலான பல்வேறு விடயங்களை உள்ளடக்கியதாக அமைகிறது. கள ஆய்வின் வழி நிகழ்த்தப்படும் இவ்வாய்வு விவரணம், வரலாறு எனும் ஆய்வு முறைகளின்படி எழுதப்படுகிறது. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் நூல்களின் வழியும் நேர்காணல், உரையாடல், செய்திகள் என்பவற்றின் வழியும் பெறப்பட்டு சமூக விஞ்ஞானப் பார்வையினூடாக ஆக்கப்படுகின்றது.

பெத்தப்பா என்னும் தெய்வம்

● தி. செல்வமனோகரன்

யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக இந்துக் கற்கைகள் பீடத்தின் சைவசித்தாந்த துறையின் முதுநிலை விரிவுரையாளராக தி. செல்வமனோகரன் திகழ்கிறார். இந்திய மெய்யியல் கற்கை புலத்தில் கலாநிதிப் பட்டத்தை பெற்றுள்ளார். இந்துக்கற்கை புலம் சார்ந்து காஷ்மீர் சைவமும் சைவ சித்தாந்தமும், இலங்கையில் சைவத்தமிழ் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, நாயன்மார் பாடல்கள், தமிழில் மெய்யியல் எனும் நூல்களை எழுதியுள்ளார். பெறுதற்கரிதான இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை மீள்பதிப்புச் செய்துள்ளார். 'சொற்களால் அமையுலகு' என்னும் இவரது நூல் கலை, இலக்கியம் சார்ந்த விமர்சன நூலாகும்.

கெற்பேலி பெத்தப்பா கோயில்கள்

அறிமுகம்

ம

னிதர் பேரியற்கை மீது
கொண்டிருந்த வியப்பு, அச்சம்
மற்றும் மரணம், பிறப்புப் பற்றிய
சூக்குமமறியா மனோநிலைகள், துயரம்
தந்த வாழ்வு போன்றன
இயற்கைக்கீதமான ஒன்றைப் பற்றிச்
சிந்திக்கவும், அதை நம்பவும் வழிபடவும்
செய்தது. அச்சந்தர்ப்பத்தில் குறித்த
துயரத்தில் இருந்து விடுபடல் நிகழும்
போது அதனை மேலும் மேலும் வழிபடச்
செய்தது. அருப இயற்கையை -

வெறுவெளியை அல்லது நிலம், நீர்,
காற்று, தீ என்பவற்றை வழிபடுதல் பூரண
பிடிப்பைத் தராத சூழலில் கல், மரம்
முதலான இயற்கைப் பொருட்களைக்
குறியீடாகப் பயன்படுத்தி தெய்வத்தை
உருநிலைப்படுத்தி வழிபடத்
தொடங்கினர். அது ஆவி, முன்னோர்,
உயிரியம், மனா எனப் பன்முகத்தளத்தில்
அமைந்திருந்ததை மானிடவியலாளர்கள்
அடையாளப்படுத்துகின்றனர்.

பிற்காலத்தில் ஏற்பட்ட நாகரிக வளர்ச்சி
பல்வேறு படித்தரங்களை மானிட

வாழ்விலும் சமய வாழ்விலும் ஏற்படுத்திற்று. பல்வேறு பெருந்தெய்வங்களும் அரசு, அதிகார ஆதரவுடனான சமயங்கள், தத்துவங்களும் உருவாக்கம் பெற்றன. ஒன்றுடன் ஒன்று மோதித் தம்மையே மெய்மை என நிரூபணம் செய்ய அரும்பாடுபட்டன. வலியது வாழ் மீதி மறைந்தன. மறைந்தவற்றுள் சில மீள வலிமை பெற்று எழுந்து நின்று நிலைத்தன. பெருங்கோயில்கள், கலையடையாளங்கள் என மனித குல வரலாற்றில் அவை தனித்துவமான சமூகப் பெறுமானத்தைப் பெற்றன.

ஆனால் சாதாரண சனங்களின் வாழ்வில் இயற்கையோடு இயைந்த தெய்வ வழிபாடுகளே இன்றும் நின்று நிலவுகின்றன. தங்கள் வாழ்வில் ஏற்பட்ட நல்லவைகளுக்குத் துணை நின்ற தெய்வங்களைத் தாம் கவனியாது - ஆதரியாது விடும் போது தமது வாழ்வில் பல்வேறு துன்பங்கள் ஏற்படுவதாக அவர்கள் நம்புகின்றனர். தமது குறைகளை நீக்கவும், நன்மை நடக்கவும் இத்தெய்வங்களை வழிபடுகின்றனர். இவை நிலம், தொழில், சாதி என்ற பல்வேறு அடித்தளங்களில் இருந்து உருவான தெய்வங்களாகக் காணப்படுகின்றன. அந்த அடிப்படையில் ஈழத்துப் புலத்தில் குறிப்பாக யாழ்ப்பாணத்தில் இன்றும் நின்று நிலவும் கிராமியத் தெய்வங்களுள் ஒன்றாக 'பெத்தப்பா' காணப்படுகின்றது.

“சேர் உங்களுக்குப் பெத்தப்பா வழிபாடு பற்றி ஏதும் தெரியுமா?” என்ற வினாவோடு தனது ஆய்வேடு தொடர்பாக என்னுடன் 2019 இல் உரையாட வந்த யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக தொல்லியல் துறையைச்

சேர்ந்த செல்வி ப. கீதாஞ்சலிக்கு, “ஓம், தென்மராட்சியில் இருக்க வேண்டும்” என்று பதில் கூறினேன். “நான் கிட்டத்தான் இருக்கிறேன். ஒரு கோயிலை வச்சுக் கொண்டு என்ன செய்கிறது?” என்று அவர் மீண்டும் வினாவினார். கச்சாயைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட, தற்பொழுது திறந்த பல்கலைக்கழகத்தின் யாழ்ப்பிராந்தியத்திற்குப் பொறுப்பாக இருக்கும் திரு க. கந்தவேளுடன் அவரைத் தொடர்புபடுத்திவிட்டேன். நண்பரும் புவியியல் ஆசிரியருமான திரு மா. மோகனகிருஷ்ணன், புங்குடுதீவில் இவ்வழிபாடு இருப்பதை அறியத் தந்தார். இந்த முன்னறிவுடன் களஆய்வில் ஈடுபட்ட பின்னர் இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

பெத்தப்பா

ஈழத்தின் கடலோடு ஒட்டிய வாழ்வியல் புலம் பல்வேறு வழிபாட்டு முறைகளை எமக்குத் தந்தது. பெத்தப்பா கடலை அண்மித்த யாழ்ப்பாணம், புங்குடுதீவு மற்றும் சாவகச்சேரி, கச்சாய் கடல்நீரேரியை அண்மித்த ஊர்களான பாலாவி, கெற்பேலி போன்ற இடங்களில் நின்று நிலவும் தெய்வமாகக் காணப்படுகின்றார். ‘பெத்தப்பா’ எனும் சொல் அகராதிகளில் இடம்பெறவில்லை. அது பேச்சு வழக்குச் சொல்லாகவே காணப்படுகின்றது.

பெத்தப்பா என்பதை பெற்ற அப்பா என்று பொருள் கொள்ளலாம். சங்க இலக்கியத்தில் பெற்றதாய், வளர்ப்புத்தாய் என்போர் நற்றாய், செவிலித்தாய் என அழைக்கப்பட்டமை போல இது அமைகின்றதெனலாம். பெரியப்பா, சித்தப்பா - குஞ்சியப்பா எனும் வழக்காறுகள் தோன்றிய காலத்தில் பெத்தப்பா என்ற சொல் தோன்றி

தென்காணாவின் ஐதராபாத் ஸ்ரீ பெத்தம்மா கோயில்

நிலைத்திருக்கலாம். புங்குடுதீவில்,
பெத்தப்பா தெய்வம் பெத்தப்பு,
பெத்தப்பர் எனக்கூறி
வழிபடப்படுகின்றார். தமிழில் “தாயை
நல்லம்மா என்றும் பேயைப் பெத்தப்பா
என்றும் பேச வேண்டிய காலம்” எனும்
பழமொழி ஒன்றுண்டு. இது, பேய் -
முன்னோர் வழிபாடாக பெத்தப்பா
வழிபாடு உருவாகி இருக்கலாம் எனும்
ஊகத்துக்கு இடமளிக்கின்றது.
அதேவேளை பெத்தப்பா, பெத்தாச்சி

என்பவைகளை தாத்தா, அப்பம்மாவை
அல்லது பெரியப்பா, பெரியம்மாவைக்
குறிப்பதாகப் பொருள் கொள்வோரும்
உளர்.

‘இச்சா’ நாவலில் க்ஷாபசக்தி எழுதிய
“அம்பாலை மரக்காலைக்காரர் செய்த
ஊழைச் சூனியம், அப்பாவை முடக்கி
விசர்க் கோலமாக்கியது. பெத்தப்பா மீது
யாரோ மூதேவி அழைப்பை ஏவி
விட்டிருந்தனர். பெத்தப்பாவுடன்

வீட்டுக்கு வந்த புலுடு என்ற பேய் பெத்தாச்சியின் தூசணத்துக்கு நாணி அகன்றது” எனும் வரிகள் இதனைச் சான்றுபடுத்துகின்றன. ‘மூனா கானா’ தினகரனில் (2013.2.10) எழுதிய ‘குஞ்சார் பெத்தப்பா கதையும் வேறு சில கதைகளும்’ இஸ்லாமிய தமிழ்ச் சமூகத்திடம் இச்சொல் இன்றுவரை பெருவழக்கில் இருப்பதை உறுதி செய்கின்றன.

ஈழத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள பாலாவி, கெற்பேலி முதலான ஊர்களில் பெத்தப்பா வழிபாடு காணப்படுகின்றது. பாலாவி தெற்கில் ஏழு கோயில்களையும்; பாலாவி வடக்கில் ஒரு கோயிலையும்; கெற்பேலி மேற்கில் நான்கு கோயில்களையும் எம்மால் அடையாளப்படுத்த முடிகின்றது.

ஸ்ரீ பெத்தம்மா தாய் கோயில் (Sri Peddamma Thalli Temple) அல்லது பெத்தம்மா தல்லி குடி என்பது தெலுங்கானாவின் ஐதராபாத்தில் ஜுபிளி ஹில்ஸ் பகுதியில் அமைந்துள்ள ஒரு இந்துக் கோயிலாகும். பெத்தா மற்றும் அம்மா என்ற இரண்டு தனித்தனி சொற்களைக் கொண்ட ‘பெத்தம்மா’ என்ற வார்த்தையின் அர்த்தம் ‘பெரிய தாய்’ என்பதாகும். ‘பெத்தம்மா’ என்பதை ‘பெரிய அம்மன்’ என்றும் பொருள் கொள்ளலாம். கிராமியத் தெய்வங்களின் 11 வடிவங்களில் ஒன்றான இது, மிக உயர்ந்ததாகக் கருதப்படுகிறது. தெலுங்கானா மக்களின் காவல் தெய்வம் என்ற சிறப்பைக் கொண்டதாகத்

திகழ்கிறார். 200 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மன்னர்கள் காலத்தில் கட்டப்பட்டதாக, இந்தத் தூர்க்கை அம்மன் ஆலயம் கருதப்படுகிறது. இந்தக் கோவில் தோன்றியதற்கு பல்வேறு விதமான கதைகள் சொல்லப்படுகின்றன. தேவர்களுக்கும், முனிவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் துன்பத்தை விளைவித்து வந்த ஒரு அசுரனுடன் தூர்க்கா தேவி போரிட்டாள். அந்த அசுரனை வதம் செய்தபிறகு, அந்தக் களைப்பு நீங்க ஒரு கிணற்றின் நீரை அருந்தி தூர்க்கை அம்மன் தாகம் தணித்துக் கொண்டாள். அப்போது அந்த வழியாக ஆடு மேய்த்துக் கொண்டிருந்த ஒருவர் தூர்க்கை அம்மனைக் கண்டார். அவர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே அன்னையின் திருவுருவம் மறைந்தது. தனக்கு தெய்வத்தின் அருட்காட்சி கிடைத்ததை நினைத்து அவர் மனம் மகிழ்ந்தார். அன்னை காட்சி தந்த அந்த இடத்திலே ஒரு சிலை

இருப்பதையும் கண்டு அவ்விடத்தில் இந்த பெத்தம்மா ஆலயத்தைக் கட்டினார் என்று இதன் தல வரலாறு கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறான தல வரலாறுகளோ கதையாடல்களோ பெத்தப்பா ஆலயங்களுக்கு இன்று இல்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தெலுங்கானாவில் பெத்தப்பா வழிபாடு இல்லை. ஈழத்தில் பெத்தம்மா வழிபாடு இருப்பதாக அறியமுடியவில்லை. ஆயினும் தெலுங்கு தேசத்துடன் மற்றும் தமிழகத்துடனான உறவு வழியே ஆண் தெய்வ வழிபாடாக பெத்தப்பா உருவாகி இருக்க வேண்டும்.

ஈழத்தில் பெத்தப்பா வழிபாடு

ஈழத்தின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள பாலாவி, கெற்பேலி முதலான ஊர்களில் பெத்தப்பா வழிபாடு காணப்படுகின்றது. பாலாவி தெற்கில் ஏழு கோயில்களையும்; பாலாவி வடக்கில் ஒரு கோயிலையும்; கெற்பேலி மேற்கில் நான்கு கோயில்களையும் எம்மால் அடையாளப்படுத்த முடிகின்றது. ஆக தென்மராட்சியில் பன்னிரண்டு கோயில்களையும் அதே போல யாழ்ப்பாணத்துத் தீவுகளில் ஒன்றான புங்குடுதீவில் மூன்று கோயில்களையும் அறிய முடிந்தது. ஈழத்தின் வேறு பிரதேசங்களிலோ தமிழகத்திலோ இவ்வழிபாடு இருப்பதாக அறிய முடியவில்லை.

புங்குடுதீவு பிரதேசத்தில் உள்ள பெத்தப்பா ஆலயங்கள் சிவாலயங்களாகவே இன்று கருதப்பட்டு வருகின்றன. ஆனால் தென்மராட்சிப் பிரதேச ஆலயங்களில் பெத்தப்பா தனித் தெய்வமாக வழிபடப்பட்டு வருகின்றார். தென்மராட்சிப் பிரதேசத்தில் இத்தெய்வத்தை வழிபடுபவர்கள் சாண்டார் இன மக்களாக - எண்ணெய்ச்செக்கு வைத்துத் தொழில் புரிபவர்களாகக் - காணப்படுகின்றனர். ஆயினும் இவர்கள் தொன்று தொட்டு விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்கது. புங்குடுதீவில் வேளாளர், பறையர் சமூகத்தினரின் வழிபடு தெய்வமாகவே பெத்தப்பா விளங்குகின்றது.

இதனை முன்னோரால் கையளிக்கப்பட்ட வழிபாடாகவும் நீண்ட பாரம்பரியமுடைய வழிபாடாகவும் இப்பிரதேச மக்கள்

குறிப்பிடுகின்றனர். பெத்தப்பா தெய்வம் குறித்த தனிக் கதையாடல்கள் எதனையும் இம்மக்களால் எடுத்துரைக்க முடியவில்லை. 'முன்பிருந்தே வழிபடுகின்றோம், எங்கள் தாத்தா காலத்துக்கு முன்பிருந்தே வழிபடுகின்றோம்' போன்ற வரிகளையே அவர்கள் உதிர்க்கின்றனர். அதேவேளை இத்தெய்வத்தை ஆதரிக்காது விடுமிடத்து தமக்குப் பல்வேறு குறை குற்றங்களும், துன்பங்களும், நோய் நொடிகளும் ஏற்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. ஒழுங்காக ஆதரித்துவரும் பட்சத்தில் தமக்கு எந்தவிதமான துன்பமும் ஏற்படுவதில்லை என்றும் கூறப்படுகின்றது.

பெத்தப்பா பெரும்பாலும் சிவனாகவே கருதப்படுகின்றார். ஆதலால் திரிசூல வழிபாடு அதிகம் காணப்பட்டாலும் சங்கு, விளக்கு, கல், வேல் போன்றவற்றை வைத்து வழிபடும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது.

பெரும்பாலும் பெத்தப்பா ஆலயங்கள் ஓலைக்குடிசைகளாலும் மண்ணால் கட்டப்பட்டதாகவுமே காணப்படுகின்றன. பிற்காலத்தில் கற்களால் கட்டப்பட்டன. அதிலும் சில கோயில்கள் கருவறை, முன் மண்டபம், உடையனவாகவும் தனியாட்களின் கோயில்களாகவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றுக்குப் பரிவார மூர்த்திகள் இல்லை.

ஆயினும் பிற்காலத்தில் புங்குடுதீவு ஏழாம் வட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பெத்தப்பா ஆலயம் ஸ்ரீ முருக மூர்த்தி தேவஸ்தானமாக்கப்பட்டு 1982 இல் மஹா கும்பாபிஷேகம் நிகழ்த்தப்பட்டு ஆகமக் கோயில் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. தீவின் ஏனைய பெத்தப்பா ஆலயங்களும் இன்று

ஆகமமயமாதலுக்கு உள்ளாகி விட்டன. தென்மராட்சிப் பிரதேசக் கோயில்கள் பல ஆகமம் சாராத கிராமிய வழிபாட்டினைக் கொண்டமைந்த மக்கள் தெய்வத்தின் 'மெய்தீண்டி இன்புறத்தக்க' வழிபாட்டு முறையுடனே காணப்படுகின்றன. ஆயினும் வசதி படைத்த சில ஆலய உரிமையாளர்கள் குறிப்பிட்ட சில சிறப்புத் தின வழிபாடுகளுக்கு பூசகரை அழைக்கும் வழக்கம் காணப்படுகிறது.

இங்கு பெத்தப்பா மூர்க்கத் தெய்வமாக அமையவில்லை. அருட்தெய்வமாகவே மக்களால் நம்பப்படுகின்றார். இத்தெய்வ ஆதரிப்பு முறை தந்தை வழி, தாய் வழி என இரு மரபும் துய்ய நிகழ்வது குறிப்பிடத்தக்கது.

பூசையும் வழிபாடும்

இந்த ஆலயங்களில் தத்தம் வசதிக் கேற்ப விளக்கு வைத்தல் நடைபெறுகின்றது. வாரத்தில் ஒரு நாள், ஒவ்வொரு நாளும் வைத்தல் எனும் முறைகள் காணப்படுகின்றன. சில கோயில்களில் காலை, மாலை பூசையாக இது காணப்படுகின்றது. நாளாந்தப் பூசை முறையில், பூசாரி விளக்கு வைத்து கற்பூரம் ஏற்றுவார். வசதியான ஆலயங்களில் பால், பழம், பொங்கல் வைத்து வழிபடும் முறைமையும் காணப்படுகின்றது. இங்கு பூசாரி என்பவர் பரம்பரை பரம்பரையான உரிமையாளராகவே பெரிதும் காணப்படுகின்றார்.

ஏனைய கிராமியத் தெய்வங்களைப் போலவே வைகாசி மாதம் இத் தெய்வத்திற்குச் சிறப்பு வாய்ந்தது. வைகாசி விசாகப் பொங்கலை அடுத்து வரும் திதிகளில் ஆண்டுப் பொங்கல் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்படுகிறது.

இது தவிர தைப்பூசம், தைப்பொங்கல், சித்திரை வருடப்பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு, சிவராத்திரி, நவராத்திரி, திருவம்பா போன்ற தினங்களிலும் விசேட பூசை நடைபெறுகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான விசேட தினங்களில் அவிசு, பொங்கல் மற்றும் அன்னதானம் வழங்கும் நடைமுறை எல்லா பெத்தப்பா ஆலயங்களிலும் காணப்படுகின்றது.

ஆண்டுப் பொங்கலில் முதல் நிகழ்வாக அமைவது மடைப்பண்டம் எடுத்தல் ஆகும். இதில் பழங்கள், மரக்கறி வகைகள், வெற்றிலை, பாக்கு, பால், அபிஷேகத் திரவியங்கள், பட்டு, உத்தரியம், கற்பூரம், சாம்பிராணி, மஞ்சள், தேசிக்காய், சிலம்பு, கண்ணாடி, பிரம்பு போன்றவை எடுத்துச்

புங்குதீவு பெத்தப்பா கோயில்

செல்லப்படும். அத்தோடு இத்தெய்வத்திற்குப் பலியிடுவதற்காக ஆடு, கோழி என்பனவும், அவற்றை வெட்டுவதற்கான கத்தி அல்லது வாள் என்பனவும் மடைப்பண்டங்களாகக் கொண்டு செல்லப்படுகின்றன. புங்குடுதீவு பெத்தப்பா ஆலயங்களில் பலியிடல் ஆரம்ப காலம் தொட்டே நடைபெறுவதில்லை என எஸ்.கே. சண்முகலிங்கம் (முன்னாள் அதிபர்), ஆறுமுகம் யோகநாதன் (வர்த்தகர்) போன்றோர் குறிப்பிடுகின்றனர். மடைப்பண்டத்தை உரிமையாளர் வீட்டிலிருந்து அல்லது அருகில் உள்ள சந்தியில், மரத்தடியில் இருந்து எடுக்கும் வழக்கம் காணப்படுகிறது. பெரும்பாலும் பண்டத்தை நடைப்பயணமாகவே கொண்டு செல்லும் வழக்காரும் இருந்துள்ளது.

இந்நடைப்பயணத்தின் போது கிராமிய வழிபாட்டின் வாத்தியங்களான பறை, உடுக்கு, மத்தளம், சங்கு, சேமக்கலம் சகிதம் ஊர்வலமாகச் செல்லுதலே வழக்கமாக உள்ளது. கொண்டு செல்லப்பட்ட மடைப்பண்டத்தில் பொங்கல் வளந்தை பூசாரி, வாத்தியங்களின் இசைகேற்ப மேலே எறிந்தெறிந்து ஏந்துவார். இது 'தூளி பிடித்தல்' எனப்படும். இது எல்லாத் திக்குகளையும் நோக்கி எறிந்து ஏந்தப்படும். இது பக்தியுணர்வைத் தரும் சடங்காகக் கூறப்படுகிறது. குறித்த பிரதேசத்தில் நடைபெறும் இப்பொங்கலுக்கு ஏனைய தெய்வங்களால் இடையூறு நிகழாமல் இருக்கும் வண்ணம் பூசாரியால் மேற்கொள்ளப்படும் சடங்கு 'பரிகலம் அழைத்தல்' ஆகும். மந்திர

உச்சாடனத்துடன் கூடிய சடங்காக இது நிகழ்த்தப்படுகிறது.

பூசாரி வளந்துப் பாளை வைத்து பொங்கலிட, ஏனைய மக்களும் பொங்கலிட்டு பூசையில் மடை பரவுவர். இம்மடை பரவுதல் பெரும்பாலான கோயில்களில் உள்மடை, வெளிமடை எனப் பரவப்படுகிறது. உள்மடை பூசாரி மற்றும் கோயில் உரித்துடையவர்களாலும் வெளிமடை ஏனையவர்களாலும் வைக்கப்படும். உள்மடையில் காய்மடை, பூமடை, பழமடை என்பன அடுக்காக வைக்கப்பட்டிருக்கும். உள்மடை, பிரசாதத்துடன் கோயில் உரித்துடையவர்களுக்கு வழங்கப்படும். வெளிமடையில் பொங்கல், பலகாரங்கள், அவிசு, அன்னதானக் கறி, சோறு உள்ளிட்டவை படைக்கப்படும். இவை ஆலயத் தொண்டர்கள், அடியவர்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இந்த உள்மடை, வெளிமடைச் செயற்பாட்டை வர்க்க வேறுபாடாகவே எண்ணத் தோன்றுகிறது.

பூசாரி கலையாடி குறி சொல்லுகின்ற - கட்டுச் சொல்லுகின்ற நடைமுறையும் காணப்படுகிறது. அதேவேளை கோயில் உரித்தாளரும் கலையாடும் முறைமையும் சில ஆலயங்களில் காணப்படுகின்றது. குறித்த தாள கதியில் வாத்தியங்கள் இசைக்கப்பட அதற்கேற்ற கலையாடல் நிகழும். ஒருவர் மீது பல தெய்வங்கள் மாறி மாறி உருப்பெறுதலும் உண்டு. இது 'கலை மாற்றி ஆடுதல்' எனப்படுகிறது. கட்டுக்கேட்போருக்குக் கட்டுச்சொல்லி திருநீறு இடப்படும். கட்டுக்கேட்போர் அவர் உரைத்ததற்கு ஏற்ப பரிகாரங்களை தம் பெத்தப்பா தெய்வத்துக்குச் செய்துவரும் வழக்கமும் காணப்படுகிறது.

காவடி, கற்பூரச்சட்டி, பாற்செம்பு முதலானவை எடுத்தல், விரதமிருந்து மடை பரவுதல், நேர்த்திப் பொருட்களை வாங்கி வழங்குதல் போன்றன அவற்றுட் சில.

பெரும்பாலான தென்மராட்சிக் கோயில்களில் பலியிடும்முறை தொன்றுதொட்டுக் காணப்பட்டு வந்துள்ளதெனினும், இன்று அது அருகி வருகிறது. ஆடு, கோழி முதலானவற்றை வாங்கி காதறுத்து விடுதல், சிறு கீறு கீறி இரத்தம் காணல் அல்லது ஆலயத்துக்கு நேர்ந்துவிடுதல் முதலியனவே இன்று பெரிதும் காணப்படுகின்றன.

இறுதியாக நடைபெறும் சடங்கு 'வழிவெட்டுதல்' ஆகும். பொங்கல் முடிந்தவுடன் மடைப்பண்டங்களான இளநீர், தேசிக்காய் போன்றவற்றோடு ஏனைய பொருட்களையும் எடுத்துக்கொண்டு பூசாரியும் ஆலய உரித்துடையோரும் சிறிது தூரம் சென்று அவற்றைப் படைப்பர். செல்லும் வழியில் இளநீர், தேசிக்காய் என்பவற்றை வெட்டிச் சென்று படையலிட்ட பின் தெய்வத்துக்கு நன்றி சொல்லி, ஆண்டுப் பொங்கலை நிறைவு செய்வதாகவும், அடுத்த ஆண்டுப் பொங்கல் எவ்வித தடங்கலுமின்றி நடைபெற வேண்டியும் தடை வெட்டி வருவார்.

தென்மராட்சிப் பாலாவி பிரதேச பெத்தப்பா கோயில் ஒன்றில் பெண் பூசாரி பூசை நிகழ்த்துவதைக் காணமுடிகிறது. பெரும்பாலும் வழக்கில் இருக்கும் கிராமியத் தெய்வக்கோயில்களில் விளக்கு வைத்தல் முதலியன பெண்களால் செய்யப்பட்டு வரும்போதும், பூசாரிகளாக ஆண்களே காணப்படும் வழக்கம் தொன்று

தொட்டு இருந்து வருகிறது. தனது கணவனின் பரம்பரைக் கோயிலில் பூசாரியாக இருக்கும் திருமதி அருந்தவமலர் தர்மலிங்கம், கணவன் இல்லாததால் தானே பூசை செய்து வருவதாகத் தெரிவித்துள்ளார்.

சில அவதானிப்புகள்

- பெத்தப்பா என்னும் சொல் சமயத்துக்கு அப்பாலான நாட்டார் வழக்காற்றுச் சொல்லாக விளங்குகின்றது.
- பெத்தப்பா சுவாமி கோவில்கள் தென்மராட்சி பாலாவி, கெற்பேலி கிராமங்களிலும் புங்குடுதீவிலும் மட்டுமே காணப்படுகின்றன.
- இத் தெய்வம் பற்றிய தொல் மரபுக் கதைகள் எதையும் அறிய முடியவில்லை.
- பெத்தப்பா எனும் இத் தெய்வம் சிவனாகவே பெரிதும் சித்தரிக்கப்படுகின்றது. ஆயினும் புங்குடுதீவின் ஊரதீவில் உள்ள பெத்தப்பா, தொன்று தொட்டு முருகனாக வழிபடப்பட்டு வருகின்றது. முருகன் - தகப்பன்சுவாமி; ஆகவே பெத்தப்பா எனும் தெய்வம் முருகனாகவே இருக்கலாம் அல்லது இது சிவ - முருக இணைவு வழிபாடாகவும் உருவாகி இருக்கலாம்.
- தென்மராட்சியில் சாண்டார் சமூகத்தின் குலதெய்வமாக காணப்படும் இத்தெய்வம் புங்குடுதீவில் வேளாளர், பறையர் சமூகத்தினரால் வழிபடப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. இம்முன்று சமூகத்தினரும் நிலத்தோடும் விவசாயத்தோடும்

தொடர்புபட்டவர்களாக இருப்பது கவனத்தை கோரும் விடயமாகும்.

- புங்குடுதீவு பெத்தப்பா கோயில்கள் ஆகமமயமாதலுக்கு உள்ளாகிவிட்டன. தம் அடையாளத்தைத் துறந்து வருகின்றன. தென்மராட்சி ஆலயங்களில் மாற்றங்கள் நிகழ்ந்து கொண்டிருப்பினும் அவை முழுமையான ஆகமமயமாதலுக்கு இன்னும் உள்ளாகவில்லை.
- பெத்தம்மா வழிபாடும் சொல் வழக்கும் தெலுங்கில் முதன்மை பெற்றவை. அதன் வழி வந்த சொல்லாக பெத்தப்பா எனும் சொல் வழக்கும் தெய்வமும் ஈழத்தவர்களிடம் செல்வாக்குப்பெற்று இருக்கலாம். முகமது ரியாஸின் 'சிகிரி மார்க்கம்' சிறுகதைத் தொகுப்பில் வரும் பெத்தம்மா எனும் சொல் தெலுங்கு பரப்பில் இருந்து (வணிகம் மற்றும் குடியேற்றம் என்பனவற்றின் ஊடாக) வந்தமையை உறுதி செய்கின்றது. ஆக பெத்தப்பா, பண்பாட்டு ஆய்வை கோரி நிற்கும் ஒரு வழிபாடாக - சொல்லாகத் திகழ்கின்றது.

முடிவுரை

தமிழகம், தெலுங்கானா போன்ற பிரதேசங்களில் பெத்தம்மா வழிபாடு காணப்பட்ட போதும் ஈழத்தில் இவ்வழிபாடு இல்லை. ஆயினும் பெத்தப்பா வழிபாடு ஈழத்திலேயே காணப்படுகின்றது. ஆண் வழிச் சமூக அமைப்பின் தொடர்ச்சியாக இவ்வழிபாடு விளங்குகிறது எனலாம். தென்மராட்சி, புங்குடுதீவுப் பிரதேசங்களில் காணப்படும் இவ்வழிபாடு சாண்டார், பறையர், வேளாளர் சமூகங்களில் குலதெய்வ வழிபாடாக இருப்பது

குறிப்பிடத்தக்கது. சாதியப் போராட்டம் நிகழ்ந்த புங்குடுதீவு கண்ணகி அம்மன் கோவில் சூழலில் பறையர் சமூகத்தவராலும் வேளாளராலும் குலதெய்வமாக பெத்தப்பா வழிபடப்பட்டு வருவது குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வாகும். கண்ணகி கோயில் திருவிழா பற்றிய அறிவித்தலில் பறையர் சமூகத்தை இக்கால நிர்வாகத்தினர், 'காராம் பசு வாகனத் திருவிழா (மூன்றாம் திருவிழா) உபயகாரர்கள் பெத்தப்பா சிவாலயம்' எனக் குறிப்பிடுதல் சாதியம் தாண்டிய குலவழிபாடாக பெத்தப்பா வழிபாடு இருத்தலை உணர்த்துகின்றது. அதற்கு தெய்வத்தின் மீது மக்கள் கொண்டிருந்த அதீத நம்பிக்கை காரணமாக இருந்திருக்கலாம். ஆயினும் இத்தெய்வம் பற்றிய கதைகள், அற்புதங்கள் பற்றிய உரையாடல்கள் பேணப்படாதது வருத்தத்துக்கும் ஆச்சரியத்துக்கும் உரியதாகும். இன்று கலையாடுதல், மடைப் பண்டம் எடுத்தல், உள்ளிட்ட பல பாரம்பரியங்கள் அருகிவருகின்றன. கற்கோயில்களாகப் பெரும்பாலான கோயில்கள் மாறி வருகின்றன. முன்மண்டபமுடையதான ஆலயங்கள் சிலவற்றில் சாதாரண தினங்களில் பூசாரியும்; விசேட தினங்களில் பிராமணர் அல்லது சைவக்குருக்களும் பூசை செய்யும் முறைமையை அவதானிக்க முடிகிறது. மேனிலையாக்கச் சிந்தனை வழி ஆகம மரபுக்கு உட்பட்டு வரும் இவ்வழிபாடு, அதன் கதைகள் போலவே சிறிது காலத்தில் காணாமல் போவதற்கும், இதனுடாக சமூக வரலாற்றின் ஒரு பகுதி இழக்கப்படுவதற்கும் அதிக வாய்ப்பு உள்ளது. இது தமிழர் அல்லது தமிழ் பேசும் மக்களின் அடையாளச் சிதைவுக்கும் வழிவகுக்கும் எனலாம்.

மலையகத் தமிழரின் சமூக, அரசியல் விடுதலைக்காகத் தன் வாழ்வின் பெரும்பாகத்தை அர்ப்பணித்த நடேசய்யர் குறித்த ஆய்வுகள் அவரது பங்களிப்பை அறிமுகப்படுத்தல், அவற்றை மதிப்பிடுதல் என்ற தளங்களில் முன்னோடி முயற்சிகளாக விளங்குகின்றன. இருந்தபோதிலும் அவை குறிப்பிட்ட சில மட்டுப்பாடுகளையும் கொண்டுள்ளன. நடேசய்யரின் மூல ஆவணங்கள் பல கிடைக்கப்பெறாத காலத்தில், கிடைக்கப்பெற்ற சான்றுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டும், சில புதிய மூலங்களைக் கண்டறிந்தும் அந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அதனால் அவற்றுள் நடேசய்யரின் மொத்தப் பங்களிப்புகளும், அவரின் கருத்தியல் தளத்தில் ஏற்பட்டுவந்த மாற்றங்களும் இன்னும் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்படாத நிலையே தொடர்கிறது. அந்தவகையில், ஏற்கனவே கிடைக்கப்பட்டுள்ள நூல்களையும் புதிதாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ள நூல்களையும் மதிப்பிடுவதன் மூலம் நடேசய்யரின் பங்களிப்புகளையும், அவர் காலத்து சமூக, அரசியல் அசைவையும் கண்டுகொள்ளவும் நடேசய்யர் பற்றிய ஆய்வுகளில் நிலவும் இடைவெளியை நிரப்பவும் எதிர்கால ஆய்வுகளுக்கான திசைகாட்டல்களை வழங்கவும் 'கணக்குப் பதிவு நூல் முதல் கதிர்காமம் வரை' எனும் இத் தொடர் எழுதப்படுகிறது.

இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள் : இருண்ட வாழ்வின் நேரடிச் சாட்சியம்

● எம். எம். ஜெயசீலன்

எம்.எம். ஜெயசீலன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றி வருகிறார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இளங்கலைமாணி, முதுதத்துவமாணிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ள இவர், இந்தியப் பொதுநலவாய நாடுகளின் புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின்கீழ் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் (குஞ்சாவூர்) கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். கல்வெட்டியல், பண்பாட்டு வரலாறு, இலக்கிய விமர்சனம், நவீன இலக்கியம் முதலான துறைகளில் ஆர்வமுள்ள இவர், அத்துறைசார்ந்த ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தேசிய மற்றும் சர்வதேச ஆய்வரங்குகளில் சமர்ப்பித்து வருவதுடன் ஆய்விதழ்களிலும் சஞ்சிகைகளிலும் தொடர்ந்தும் எழுதிவருகிறார்.

லங்கைப்

பெருந்தோட்டங்களில்
தொடக்ககாலத்தில்

குடியேறிய தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைநிலைமையை முழுமையாக அறிந்துகொள்வதற்குப் போதுமான ஆவணங்கள் கிடைக்கப்பெறவில்லை. காலனிய அறிக்கைகள், காலனிய அதிகாரிகளின் பதிவுகள் முதலானவற்றில் இடம்பெறுகின்ற தகவல்களையும் வாய்மொழி வழக்காறுகளில் ஆவணம் பெற்றுள்ள செய்திகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அக்கால வாழ்க்கை நிலைமையை ஓரளவு அறிந்துகொள்ள முடிகிறது. அத்தகவல்கள் விவரிக்கின்ற தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வு, மிகவும் துயர் நிறைந்ததாகும். “ அருவருப்புத்தரும் அநீதி’, ‘கொடுமை’, ‘நீக்ரோ அடிமைகளைவிடக் கேவலம்’ ” (மேற்கோள்: குமாரி ஜயவர்தன, 2009, இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்: 74) எனக் காலனிய அதிகாரிகளே குறிப்பிடுமளவுக்கு மோசமானதாக அவ்வாழ்க்கை நிலைமை இருந்துள்ளது.

பெருந்தோட்டங்களின் மூடுண்ட கட்டமைப்புக்குள் சுதந்திரமான அசைவற்று, கட்டுண்ட ஊழியர்களாக வாழ்ந்துவந்த தொழிலாளர்கள், அதிதீவிர சுரண்டலுக்கும் ஒடுக்குமுறைக்கும் உள்ளாகி வந்துள்ளனர். எவ்வித வாழ்க்கைத்தர மேம்பாடுமற்று நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட இருள்வெளியில் உழைப்பதற்கு மட்டும் பிறந்த வெறும் கூலிகளாகவே அவர்கள் நீண்டகாலமாக நடத்தப்பட்டுள்ளனர்.

இறுக்கமான கட்டுப்பாடுகளும் தண்டனைகளும் பெருந்தோட்டங்களில் மிகுந்திருந்துள்ளன. போதிய உட்கட்டமைப்பு வசதிகளோ சுகாதார - வைத்திய வசதிகளோ கல்வி வசதிகளோ தொழிலாளர்களுக்கென ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. தொழிலாளர்களின் தேவைகளையோ முறைப்பாடுகளையோ முன்வைப்பதற்கான எவ்வித ஒழுங்கமைப்பும் காணப்படவில்லை. தோட்ட உடைமையாளர்களின் தனி இராச்சியங்களாகவே பெருந்தோட்டங்கள் விளங்கிவந்துள்ளன. வேலைகள், வேலை நேரம், ஊதியம் முதலிய நடைமுறைகளும் குற்றம், விசாரணை, தண்டனை முதலிய நீதிபரிபாலனமும் தோட்ட உடைமையாளர்களின் ஏகபோக முடிவுகளாகவே நீண்டகாலம் விளங்கிவந்துள்ளன.

ஓய்வற்ற பணிச்சுமைக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டிருந்த தொழிலாளர்களுக்கு மிகக்குறைந்த தினக்கூலியே வழங்கப்பட்டுள்ளது. பணிச்சுமை காரணமாக யாரும் தொழிலைவிட்டு விலகிச் செல்லவோ மாற்றுத் தொழில்களைப் பெற்றுக்கொள்ளவோ வாய்ப்புகள் இருக்கவில்லை. தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற முயல்பவர்களைச் சிறையிலடைக்கவும் சட்டமிருந்துள்ளது. காலனிய அரசு பெருந்தோட்ட விவகாரத்தில் நீண்டகாலமாகத் தலையிடக் கொள்கையினையே பின்பற்றி வந்துள்ளது.

பல தசாப்தங்களாக வெளியுலகிற்குத் தெரியாமல் அழுக்கப்பட்டிருந்த தோட்டத் தொழிலாளரின் நெருக்கடி மிகுந்த வாழ்வு, பிந்திய காலத்திலேயே பரவலாக வெளிச்சத்துக்கு வரத்தொடங்கியது. அதன் பிரதிபலிப்புகள் இந்திய விடுதலைப் போராட்டத்தில் எதிரொலித்தன. இலங்கை முதலிய குடியேற்ற நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்மீதான அடக்குமுறைகளைக் களைந்து, அவர்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டுவதற்கான முன்னெடுப்புகள் அரசியல் தளத்தில் அழுத்தம் பெற்றன. இந்தியக் காங்கிரஸ் மாநாடுகளில் குடியேற்ற நாடுகளில் வாழும் இந்தியர் பிரச்சினைகள் விவாதிக்கப்பட்டன; தீர்மானங்கள் பல நிறைவேற்றப்பட்டன. எடுத்துக்காட்டாக, 1895ஆம் ஆண்டு புனா காங்கிரஸில்,

“தென் ஆபிரிக்காவில் பாரதக் குடியேற்றத்தார்மீது சுமத்த இருக்கும் கஷ்டங்களைக் கருதி, இந்த ஜனசபை மிகவும் பலமான ஆட்சேபம் தெரிவிப்பதுடன், பிரிட்டிஷ் பிரஜைகளின் அனுகூலங்களுக்கு இடையூறு நேரத்தக்க இடங்களில் எல்லாம் இந்தியா கவர்ன்மெண்டாரும் பிரிட்டிஷ் கவர்ன்மெண்டாரும் செய்திருப்பது போலவே, இந்தியக் குடியேற்றத்தாருக்குச் சார்பாகப் பரிந்து பேசி, நம்மவரை அவ்விரண்டு ராஜாங்கத்தாரும் காப்பாற்றுவார்கள் என்று இந்த ஜனசபை நம்புகிறது” (மேற்கோள்: விசுவநாதன், 2016, பாரில் அதிசயம் பாரதி: 231)

என்ற தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். இந்தியா ஏற்படுத்திய அழுத்தத்தினால் இலங்கையின் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கை நிலைமையில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றகரமான மாற்றங்கள் இடம்பெறத் தொடங்கின.

இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்க்கையின் யதார்த்தநிலைமையை வெளியுலகத்துக்கு வெளிச்சமிட்டுக்காட்டும்

கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார்
Image Source - www.hindutamil.in

முயற்சிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டின் தொடக்க காலம் முதலே பரவலாக மேற்கொள்ளப்படத் தொடங்கியுள்ளன. அம்முயற்சிகளை முன்னெடுத்தவர்களுள் சேர். பொன். அருணாசலம், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார், கோ. நடேசய்யர் முதலானோர் முதன்மையானவர்களாவர். சேர். பொன். அருணாசலம் தோட்டத் தொழிலாளரின் பிற்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கை நிலைமையை எடுத்துக்காட்டி, அவர்களுக்குக் குறைந்தபட்ச வேதனம் வழங்கப்பட வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தி வந்துள்ளார்.

கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார், தோட்டத் தொழிலாளரின் மோசமான வாழ்க்கைச் சூழலை ஆதாரங்களுடன் விரிவாக எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். Indian Emigrants on

Ceylon Estates (1917) என்ற தலைப்பில் அவர் தொடராக வெளியிட்டுள்ள மூன்று பிரசுரங்கள், இலங்கைத் தோட்டங்களின் உள் இயக்கத்தையும் அங்கு சிக்கித்தவிக்கும் தொழிலாளர்களின் மோசமான வாழ்க்கை நிலைமையையும் துலாம்பரமாக வெளிச்சமிட்டுக் காட்டியுள்ளன. அப்பிரசுரங்களில் உள்ளடங்கியுள்ள கட்டுரைகள் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் வெளிவந்த முக்கியமான பத்திரிகைகளில் 1916 மற்றும் 1917 ஆகிய ஆண்டுகளில் வெளிவந்தவையாகும்.

கருமுத்து தியாகராஜரின் பிரசுரங்களுள் ஒன்று (தொடர் 02) 'உண்மையான அடிமைகள்' (Veritable Slavery) என்ற தலைப்பில் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைநிலைமையை வீட்டுவசதி மற்றும் சுகாதார வசதிகள், சுகாதாரம் மற்றும் வைத்திய உதவி, உணவு, வேலைகள் - வேலைநேரம் மற்றும் வேதனம், வாழ்க்கைச் செலவு, முற்பணம் மற்றும் கடன்கள், தொழிலாளர்களின் சுதந்திரம், தண்டனை, தொழிலாளர்களை நடத்தும் முறை, நீதித்துறை நிர்வாகம், ஆட்சேர்ப்பு மற்றும் ஆட்சேர்ப்பு செய்பவர்கள், தொழிலாளர்களின் ஒழுக்கம், கல்வி, தாயகம் திரும்புதல் ஆகிய பதினான்கு உபதலைப்புகளின்கீழ் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது. அப்பிரசுரத்தின் இறுதியில் தொழிலாளர் ஒருவருக்கு எதிராகத் துரையொருவர் பொலிசில் மேற்கொண்ட முறைப்பாடு, அதற்கான

தீர்ப்பு, மாவட்ட நீதிபதி ஒருவர் தான் கண்ட தோட்டத் தொழிலாளரின் பிற்படுத்தப்பட்ட வாழ்க்கைநிலைமையை அரசாங்க முகவருக்கு அறிவித்த குறிப்பு முதலியவை உள்ளடங்கலாக இன்னும் பல ஆவணங்கள் பின்னிணைப்பாகத் தரப்பட்டுள்ளன. அவை தோட்டத் தொழிலாளர் துயர வாழ்வினதும் பெருந்தோட்ட நிர்வாகத்தின் அராஜகமிக்கத் தொழிற்பாட்டினதும் சாட்சியங்களாக விளங்குகின்றன.

களப்பயணம் மேற்கொண்ட தோட்டங்களில் எல்லாம் தொழிலாளர்களின் உடல்நிலை ஆரோக்கியமானதாக இருக்கவில்லை என்பதைத் "தான் சென்ற எல்லாத் தோட்டங்களிலும் - எல்லா லயங்களிலும் நோயுற்ற தொழிலாளர்களைச் சந்தித்தேன்" என உருக்கமாகப் பதிவுசெய்துள்ளார், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார். மரண வீதம் தோட்டங்களில் அதிகரித்த நிலையிலிருந்துள்ளதையும் அவர் ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பிரசுரத்தில் இடம்பெறும் தகவல்களின்படி, 1913ஆம் ஆண்டு நிவித்திகல தோட்டத்திலிருந்த 950 தொழிலாளர்களுள் 227 தொழிலாளர்கள் இறந்துள்ளனர். டிக்கோயாவிலிருந்த தோட்டமொன்றில் 1916ஆம் ஆண்டு பிறந்த குழந்தைகள் அறுபதில் 45 குழந்தைகள் இறந்துள்ளனர். இவை தோட்டங்களின் சுகாதாரநிலைமை, தொழிலாளர்கள் - குழந்தைகள்

முதலானோரின் ஆரோக்கியம் என்பன மிகப் பின்தங்கிய நிலையிலிருந்துள்ளன என்பதை மறுக்கமுடியாத வகையில் நிரூபித்துள்ளன.

தோட்டங்களில் கடனற்ற ஒரு தொழிலாளியேனும் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சுட்டிக்காட்டியுள்ள கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார், தொழிலாளர்கள் 50 ரூபா முதல் 200 ரூபா வரை அல்லது அதற்கும் அதிகமாகக் கடனுடையவர்களாக இருப்பதையும் அக்கடன்களுக்கான காரணங்களையும் விரிவாக விளக்கியுரைத்துள்ளார். இறந்தவரின் கடனும் சட்டத்துக்குப் புறம்பான வகையில் உயிருடன் உள்ள குடும்ப உறுப்பினர்களுக்குச் சுமத்தப்படும் அநீதியையும் அவர் சாடியுள்ளார். அப்பிரசுரம் முழுதும் அவர் எடுத்துரைத்துள்ள விடயங்கள் தோட்டங்களின் இருண்டநிலையை வெளியுலகிற்கு அம்பலப்படுத்தி, தொழிலாளர் நலன்தொடர்பில் தார்மீகமாகச் செயற்பட வேண்டிய தேவையை அழுத்தமாக வலியுறுத்தியுள்ளன.

இந்தியா தோட்டத்தொழிலாளர் நலன் தொடர்பில் இலங்கைமீது அழுத்தங்களைப் பிரயோகிப்பதற்குக் கருமுத்து தியாகராஜரின் மேற்படி அம்பலப்படுத்தல்கள் முதன்மையான தாக்கம் செலுத்தியுள்ளன. இந்தியாவின் அழுத்தத்தினால் தோட்டத் தொழிலாளர் நலனைக் கருத்தில் கொண்டு புதிய சட்டமசோதா ஒன்றைக் கொண்டுவருவதற்கான முன்னெடுப்புகள் 1919ஆம் ஆண்டு

மேற்கொள்ளப்பட்டபோது கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியாரிடமும் சட்டமசோதா குழுவினர் சாட்சியம் பெற்றுள்ளனர். அதன்போது அவர் தொழிலாளரின் உண்மைநிலையை விளக்கியுரைத்ததாக நடேசய்யர் பதிவுசெய்துள்ளார். இருப்பினும் அம்மசோதா சட்டமாக நடைமுறைக்கு வரவில்லை.

சேர். பொன். அருணாசலம், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் ஆகியோரைத் தொடர்ந்து தோட்டத் தொழிலாளர் வாழ்வின் யதார்த்த நிலைமையை மிக விரிவாக அம்பலப்படுத்தியவராக நடேசய்யர் விளங்குகிறார். தொழிலாளர் வாழ்வின் துயரநிலையை வெளிப்படுத்தியதோடு மட்டும் நிற்காமல் அத்துயரத்தை - அப்பிரச்சினைகளை நீக்குவதற்கான முயற்சிகளையும் அவர் முன்நின்று மேற்கொண்டுள்ளார். அதனால் சேர். பொன். அருணாசலம், கருமுத்து தியாகராஜ செட்டியார் ஆகியோரைவிட நடேசய்யரின் பங்களிப்புகள் பலதளங்களில் விரிவுபெற்றனவாகவும் அத்தொழிலாளர் வாழ்வில் புதிய விடியலை ஏற்படுத்துவனவாகவும் அமைந்தன.

நடேசய்யர் தன் காலத்துச் சமூக அரசியல் தேவைகளை மனங்கொண்டு அவ்வப்போது வெளியிட்டுள்ள துண்டுப்பிரசுரங்களுள் 'இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள்', 'இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர் நிலைமை', 'தோட்டத்துரைமார் இராச்சியத்தின்கீழ்' முதலானவை

Image Source - ceylonteainfusions.com

மிகுந்த கவனத்தைக் கோருவனவாக அமைந்துள்ளன. அக்காலத்து அரசியல் - சமூக நிகழ்வுகள்மீதான வலிமையான எதிர்வினையாக அமைந்துள்ள அப்பிரசுரங்கள், நூறு ஆண்டுகளுக்கு முந்திய தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வியல் நிலைமையை அறிய உதவும் அரிய ஆவணங்களாக விளங்குகின்றன.

தஞ்சையிலிருந்து இலங்கைக்கு முதன்முதல் வந்தபோதே (1919) தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலைமையை நேரில் ஆராய்ந்து துண்டுப்பிரசுரமாக வெளியிட்டுள்ள நடேசய்யர், இலங்கையில் நிரந்தரமாகக் குடியேறியதும் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை

நிலைமையை மேலும் விரிவாக ஆராயத் தொடங்கியுள்ளார். தோட்ட மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமை, அவர்களின் பொருளாதாரம், சம்பள விகிதம், சம்பள விகிதத்தை அதிகரிக்க வேண்டியதன் அவசியம், தோட்டத் தொழிலாளர் தொடர்பான சட்ட ஆக்கங்கள், அச்சட்ட ஆக்கங்களின் போதாமைகள், இலங்கை - இந்திய உறவின் ஏற்ற இறக்கங்கள் முதலானவற்றைக் கள ஆய்வு அனுபவங்களின் துணையுடன் அவர் விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளதைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. 'எனது வாழ்க்கையின் நோக்கம்' என்ற அவரின் தன்வரலாற்றுப் பதிவில் இடம்பெறும் பின்வரும் குறிப்புகள், தோட்டத்

தொழிலாளர் வாழ்வியல் நிலைமையை ஆராய்வதில் அவருக்கிருந்த ஈடுபாட்டை நன்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளன:

“தொழிலாளர் விஷயமாய் ஆராய்ச்சி செய்ய நான் சுமார் 600 தோட்டங்களுக்குமேல் நேரில் சுற்றிப்பார்த்து வந்திருக்கிறேன். தொழிலாளர் நிலைமையை நான் நேரில் ஆராய்ச்சி செய்திருக்கிறேன். எனது ஆராய்ச்சியின் பலனாய் இதுவரையில் சனங்களுக்குத் தெரியாத விஷயங்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன. என் ஆராய்ச்சிக்குட்பட்ட விஷயங்களை இன்னமும் ஆராய்ந்து திடப்படுத்தி வெளியிட வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் தொழிலாளர் விஷயமாய் ஆராய்ச்சிகளை உத்தியோகமுறையில் செய்துவருவோரிடமும் கலந்து வந்திருக்கிறேன்”.

மேற்படி ஈடுபாட்டுக்குச் சிறந்ததொரு சான்றாக அவரின் ‘இலங்கையில் இந்தியத் தொழிலாளர்கள்’ என்ற துண்டுப்பிரசுரம் விளங்குகிறது. ஆங்கில மொழியில் பத்துப் பக்கங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ள அப்பிரசுரத்தின் நகலொன்று பேராதனைப் பல்கலைக்கழகப் பிரதான நூலகத்தின் அரிய சேகரிப்புப் பகுதியில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அப்பிரசுரம் வெளிவந்த காலம் பிரசுரத்தில் இடம்பெறவில்லை. ஆனால், பிரசுரத்தின் மேற்பகுதியில் ஆகஸ்ட் 1922 என ஆங்கிலத்தில் பேனையால் எழுதப்பட்டுள்ளது. துண்டுமுறை ஒழிப்புச் சட்டத்தை (இல 43 - 1921) விமர்சனபூர்வமாக அணுகுவதாக அமைந்துள்ள அப்பிரசுரத்தினுள்ளே அச்சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு ஐந்து மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது என்ற குறிப்பு இடம்பெற்றுள்ளது. துண்டுமுறை ஒழிப்புச் சட்டமானது 21.10.1921 அன்று

சட்டசபையில் முதலாவதாக வாசிக்கப்பட்டு 17.12.1921 அன்றுமுதல் நடைமுறைக்கு வந்துள்ளது. அதனால் பேனையால் எழுதப்பட்டுள்ள காலத்தில் அல்லது அதற்குச் சற்று முன்பாக அப்பிரசுரம் வெளிவந்துள்ளது எனலாம்.

துண்டுமுறையை ஒழிக்கும் சட்ட மசோதா கொண்டுவரப்பட்ட காலத்திலேயே அதன் சாதக - பாதகங்களைத் தேசநேசன் பத்திரிகையில் விமர்சனபூர்வமாக அணுகியுள்ள நடேசய்யர், அம்மசோதா சட்டமாக்கப்பட்டு நடைமுறைக்கு வந்தபின்னர் நடைமுறை அனுபவங்களையும் கொண்டு அவற்றை மேலும் விரிவாக இத்துண்டுப் பிரசுரத்தில் ஆராய்ந்துள்ளார்.

புதிதாகக் கொண்டுவரப்பட்டுள்ள திருத்தச் சட்டம் யாருக்கு, எந்தளவிற்குப் பயனளித்துள்ளது என்பதை ஆராயும் இத்துண்டுப்பிரசுரம், மூன்று பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதற்பாகத்தில் அறிமுகப் பகுதி நீங்கலாக, புதிய சட்டம், கங்காணிகளின் கடன்கள் ஆகிய இரு உபதலைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இப்பகுதியில் புதிய திருத்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்ட பின்னணி, அதன் அனுசூலங்கள், போதாமைகள் முதலியன விபரிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாம் பாகத்தில் ஊதியங்கள், வீட்டுவசதி மற்றும் சுகாதாரம் ஆகிய உபதலைப்புகளின்கீழ் தோட்டத் தொழிலாளரின் நடைமுறை வாழ்க்கை நிலைமை தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ‘என்ன செய்ய வேண்டும்’ என்ற தலைப்பில் அமைந்துள்ள மூன்றாம் பாகத்தில் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்குத் தேவையான பரிந்துரைகள் குறைந்த பட்ச ஊதியங்கள், தொழிலாளரின் வேலை நேரம், திருப்பி அனுப்புதல், முதியோர் நிதி ஆகிய

உபதலைப்புகளின்கீழ்
முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

காலனிய அரசியல் மற்றும் பொருளாதார
வாழ்வில் தோட்ட உடைமையாளர்கள்
மேலாதிக்க நிலையிலும் தோட்டத்
தொழிலாளர்கள் கீழ்நிலையில் முற்றிலும்
ஒழுங்கற்றுச் சீர்குலைந்த நிலையிலும்
வாழ்வதை ஒப்பிட்டுக் காட்டியுள்ள
நடேசய்யர், காலனிய நிர்வாகம் தோட்ட
உடைமையாளர்களின் நலனுக்காக
மட்டும் இயங்குவதை
வெளிப்படையாகச்
சுட்டிக்காட்டியுள்ளார். தொழிலாளர்
நலன் சார்ந்து இயற்றப்பட்ட
சட்டமசோதா கிடப்பில்
போடப்பட்டமை (1919ஆம் ஆண்டு
கொண்டுவரப்பட்ட மசோதா),
தற்போது இயற்றப்பட்டுள்ள திருத்தச்
சட்டம் பல வருடங்களுக்கு முன்னரே
நிறைவேற்றப்படவேண்டிய தேவை
இருந்தும் அதனை மேற்கொள்ளாமை
முதலானவற்றைத் தோட்ட
உடைமையாளர்களின் செல்வாக்குக்கும்
காலனிய அரசின் பக்கச்சார்புக்கும்
சான்றாகக் காட்டியுள்ள அவர்,
இலங்கையின் அடர்ந்த காடுகளைப்
பசுமையான தோட்டங்களாக மாற்றிய
இந்திய ஏழைத் தொழிலாளர்
பெயருக்கேற்ற கல்வியற்று, தமது
பிள்ளைகளைப் படிக்க வைக்க வேண்டும்
என்ற ஆசையற்று, தன் நிலையை
மேம்படுத்த வேண்டுமென்ற விருப்பற்று
வாழவேண்டிய நிலைக்குத்
தள்ளப்பட்டுள்ளதையும், அம்மக்களின்
வாழ்வியலை மேம்படுத்துவதில்
இலங்கை அரசாங்கமும் தோட்ட
உடைமையாளர்களும் அக்கறையற்று

இருப்பதையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார்.

புதிய திருத்தச் சட்டத்தில் பழைய
சட்டத்தின் சில விதிகள்
நீக்கப்பட்டுள்ளதுடன் துண்டு முறை,
தண்டனை விதிகள், வெளியேற்றத்
துண்டுகள் முதலானவை
நீக்கப்பட்டுள்ளன. சில விடயங்களில்
இச்சட்ட விதிகள்
முன்னேற்றகரமானதாக இருந்தாலும்
தொழிலாளர்களின் வாழ்வை
மேம்படுத்துவதற்கு அவை மட்டும்
போதுமானவையல்ல என்பதை
ஆதாரபூர்வமாக நிரூபித்துள்ள
நடேசய்யர், இச்சட்டத்தின் சாதகமான
பக்கங்களையும் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.
இரக்கமற்ற தோட்ட உடைமையாளரின்
ஆபத்தான ஆயுதமாக விளங்கிய
தண்டனை விதிகளை நீக்கியமையை
மிகமுக்கிய நல்ல அம்சமாகக் குறிப்பிடும்
அவர், அச்சட்டத்தைக் கொண்டு
உண்மையான அல்லது கற்பனையான
குற்றங்களுக்காகத் தொழிலாளர்கள்
தண்டிக்கப்பட்டமையையும்,
தண்டனைப் பெறுதல் என்பது
தொழிலாளர்களது அன்றாட வாழ்வின்
ஒரு பகுதியாக நிலவியமையையும்
சுட்டிக்காட்டி, அவ்விதிகள்
நீக்கப்பட்டமை தொழிலாளர்களுக்குக்
கிடைத்த உண்மையான
வரப்பிரசாதமெனப் பாராட்டியுள்ளார்.

இத்திருத்தச் சட்டத்தின் இரண்டாவது
நன்மையாகக் கடன்களை நீக்கியமை
விளங்குகிறது எனக்கூறும் நடேசய்யர்,
கடன்கள் எவ்வாறு அகற்றப்பட்டன,
உண்மையில் கடன்கள்
அகற்றப்பட்டனவா? ஆகிய வினாக்களை
எழுப்பி உண்மை நிலையை

வெளிச்சத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ளார். துண்டுமுறையினால் தொழிலாளர்கள் கடனிலிருந்து விடுபட முடியாமல் அடிமைநிலையில் வாழ்ந்துவந்ததால் இந்திய அரசு துண்டுமுறையை நீக்கியது. அதன் மூலம் தொழிலாளர்கள் கடனிலிருந்து விடுபடுவார்கள் என எதிர்ப்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், அது முழுமையாக நிறைவேறவில்லை என்பதை நடேசய்யர் சான்றுகளுடன் விளக்கிக்காட்டியுள்ளார். தோட்டங்கள் கூலித் தொழிலாளர்களின் கடனைத் தள்ளுபடி செய்தாலும் கங்காணிகள் வழங்கிய கடனுக்கு எவ்விதமான முறையான ஒழுங்கும் செய்யப்படவில்லை. அதனால் கங்காணிகள் தொழிலாளர்களிடமிருந்து கடனை வசூலிக்க வெவ்வேறு முறைகளில் முயற்சி செய்வதாகக் குறிப்பிடும் அவர், கங்காணிகள் இந்தியாவில் தொழிலாளர்களின் உள்ளும் புறமும் நன்கு அறிந்தவர்களாக இருப்பதால் அவர்கள்மீது அழுத்தத்தைப் பிரயோகித்து கடனை வசூலிக்கக் கூடியதாக இருப்பதையும், தொழிலாளர்கள் அங்கு விட்டுவந்த சிறிய சொத்தைக்கூட இழக்க நேரிடும் அபாயம் நிலவுவதையும் சுட்டிக்காட்டி, கங்காணிகளின் கடன் அடைக்கப்படும் வரை தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கை நிலைமை மேம்பட வாய்ப்பில்லாமையைத் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

கங்காணிமார்களுக்கு வழங்கவேண்டிய கடன் குறித்து விரிவாக ஆராய்ந்துள்ள நடேசய்யர், கங்காணிகளின் கடனைத்

தோட்ட உடைமையாளர்களே வழங்க வேண்டும் என்பதை நியாயப்படுத்தியுள்ளதுடன் கங்காணிகளின் கடனை வழங்காமல் இருப்பதற்காகத் தோட்ட உடைமையாளர்கள் மேற்கொள்ளும் சூழ்ச்சிகரமான செயற்பாடுகளையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். பெரிய கங்காணிகள் சங்கத்தினர் நடேசய்யரை அணுகி, தமது பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு உதவிபுரியும்படி கேட்டமையால் தொடக்க காலத்தில் அவர்களுடன் இணைந்து இயங்கிய அவர், தேசநேசன் பத்திரிகையிலும், தனியான துண்டுப்பிரசுரங்களிலும் கங்காணிகளின் கடன்களைத் தோட்ட நிர்வாகமே வழங்க வேண்டும் என்பதைத் தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தி வந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. சான்றாக, தேசநேசன் பத்திரிகையில் இடம்பெறும்,

“துண்டு வழக்கம் தோட்டக்காரர்களாகச் சேர்ந்து செய்துகொண்டதாகும். அந்தத் துண்டு வழக்கம் சட்டமாய் ஏற்படாவிட்டாலும் சட்டம்போல வழக்கத்திற்கு வந்துவிட்டது. அதன் ஆதாரத்தின்பேரில் அநேக கங்காணிகள் தொழிலாளர்களுக்கு கடன் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இவ்வாறு கொடுத்ததும் தோட்டக்காரர்களுடைய நன்மைக்கெனவே யென்பதையும் மறுக்க முடியாது. கங்காணிகள் கூலிகளுக்குக் கொடுக்கும் முன்பணத்தால் நாள் 1க்கு, 1 முதல் 6 சதம் வரையில் தலைக்காக வாங்குகின்றனர். ஆனால், அந்தக் கூலியாள் செய்யும் வேலையின்

பலனாக சாதாரணத் தேயிலைத்
தோட்டங்களில் 30 முதல் 40 சதம்
வரையில் தோட்டக்காரருக்கு லாபம்
கிடைக்கும். இவ்விதம் அந்த லாபம்
பெறும் தோட்டக்காரர்களே இக்கடனை
ஏற்றுக்கொண்டு கங்காணிகளுக்குத்
தொகை கொடுத்துவிட வேண்டும் என்று
ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டது. ஆனால்,
சண்டையின் காரணமாக தோட்டத்து
முதலாளிகளுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டது
என்றும், அந்த நஷ்ட காலத்தில் இந்தத்
தொகை கொடுக்க வேண்டிய
அவசியத்தையும் கொண்டுசேர்க்கக்
கூடாது என்றும், அந்த மசோதாவை
நிறுத்தி வைத்தார்கள். அவ்வாறு நிறுத்தி
வைத்ததற்குப் பிறகு பல மாறுதல்கள்
ஏற்பட்டுபோய்விட்டன. அநேக
தொழிலாளர் ஓடிவிட்டனர். அநேகர்
இறந்தனர். இந்நஷ்டங்கள் யாரைப்
பொறுத்துவிட்டது. தோட்டக்காரர்களுக்கு
லாபந்தானே?” (தேசநேசன் - 21.10.1921)

என்ற விபரிப்பைக் குறிப்பிடலாம்.
'இலங்கை இந்தியத் தொழிலாளர்
நிலைமை' என்ற துண்டுப்பிரசுரத்தில்
துண்டுமுறை ஒழிப்புக்குப் பின்னர்
கங்காணிகளுக்கு நேர்ந்த இழப்பைப்
பின்வருமாறு விபரித்துள்ளார், நடேசய்யர்:

“துண்டு என்பது அகற்றப்படவே,
தோட்டக்காரர்கள் பெரிய
கங்காணிகளுக்கும் கூலிகளுக்கும் தாங்கள்
கொடுத்திருந்த பணத்தை, வட்டச்
செலவெழுதித் தீர்த்தார்கள். ஆனால்,
பெரிய கங்காணிகளால்
தொழிலாளர்களுக்கு முன்பணமாகவும் பல
சில்லறைகளாகவும் கொடுக்கப்பட்டிருந்த
பணம், அவர்களுக்குத் திரும்பக்
கிடைக்கும்படி செய்ய எவ்வித முறையும்
இல்லாமற் போயிற்று. நியாயத்தைப்
பார்த்தால், கங்காணிமார்களுக்குத்
தொழிலாளரிடமிருந்து வரவேண்டிய

தொகை பூராவையும் தோட்டக்காரர்களே
கொடுத்திருக்க வேண்டும். ஏனெனில், நம்
கங்காணி சகோதரர், தோட்டக்காரர்களின்
நன்மையைக் கருதியே ஏராளமான
திரவியத்தைத் தொழிலாளிகளுக்குக்
கொடுத்தனர்... தோட்டக்காரர்கள்
பணத்தைக் கொடாமலிருப்பதற்கு
முன்னெச்சரிக்கையாகவே கொடிய
காரியங்களைத் துணிகரமாகச்
செய்கிறார்கள். முன்னறிவிப்பில்லாமலே
கங்காணிகளைத் தோட்டத்தினின்றும்
வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். பிறர்
நலத்திற்காகப் பிரயாசைப்பட்டுழைத்த
நமது கங்காணிகளின் நிலைமை
பரிதாபகரமாகயிருக்கிறது”.

புதிய திருத்தச் சட்டத்தினால் கூலி
உயர்த்தப்பட்டுள்ளது என்று கூறப்படுவதன்
போலிமையை நடேசய்யர்
அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். இச்சட்டம்
கொண்டுவரப்பட்ட பின்னர்
தொழிலாளர்களுள் பலர் மீண்டும்
இந்தியாவுக்குச் செல்வதையும் வேறு
தோட்டங்களை நோக்கிப் பெயர்வதையும்
சுட்டிக்காட்டி, சம்பள உயர்வற்றநிலையே
இதற்குக் காரணமெனக்கூறும் அவர்,
இந்நிலையால் தொழிலாளர்கள்
கங்காணிகளிடமும் கடைக்காரர்களிடமும்
கடன்பெற்று வாழ வேண்டிய அவல
நிலையிலுள்ளமையையும், துண்டுமுறை
ஒழிக்கப்பட்டாலும் தொழிலாளர்கள்
கடனிலிருந்து விடுபட
முடியாதுள்ளமையையும் சுருக்கமாக
விளக்கியுள்ளார். இக்கடனால் கட்டுண்ட
நிலையில் தொடர்ந்து வாழும் அவர்கள்,
சுதந்திரமாக வேறு தோட்டங்களுக்கு
அகன்று செல்ல முடியாதுள்ளமையும்,
வேறு தோட்டங்களுக்குச் செல்பவர்களைப்
பொலிசார், கங்காணி முதலானோருக்குப்
பதிலாக அல்லது அவர்களுக்கு முன்பாகக்
கடைக்காரர் பின்தொடர்வதையும்
எடுத்துக்காட்டி, துண்டுமுறை நீக்கம் -

வெளியேற்றத் துண்டு நீக்கம்
முதலானவற்றால் தொழிலாளர்கள்
முழுமையான பயனை அடையவில்லை
என்பதை நிரூபித்துள்ளார்.

புதிய திருத்தச் சட்டத்திற்குப் பின்னர்
தொழிலாளரின் பொருளாதார
நிலைமை பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்
இருந்ததைவிட மோசமான நிலைக்குச்
சென்றுள்ளதை ஆதாரங்களுடன்
வெளிப்படுத்தியுள்ள நடேசய்யர்,
தண்டனை விதிகள் நீக்கப்பட்டமை
தவிர வேறு எந்த நன்மைகளையும் தராத
இச்சட்டத்தைக்
கொண்டுவந்தவர்களைத் தன்னால்
பாராட்ட முடியாது என்பதை
வெளிப்படையாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

துண்டுப்பிரசுரத்தின் இரண்டாம்
பகுதியில் தொழிலாளர்களின்
பிற்படுத்தப்பட்ட வாழ்வியல்
நிலைமையின் சில பக்கங்கள்
தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளன.

தொழிலாளர்களின் வேதனம் குறித்தும்
புதிய சட்டங்களால் அவ்வேதனத்தில்
ஏற்பட்டுவந்துள்ள மாற்றங்கள் குறித்தும்
விரிவான ஆதாரங்களைத் தந்துள்ள
நடேசய்யர், கணவன் - மனைவி ஆகிய
இருவரைக் கொண்ட குடும்பமொன்றின்
வருடாந்த வருமானம் மற்றும்
செலவுகளை, 26 வேலை நாட்களை
அடிப்படையாகக் கொண்டு, 1882ஆம்
ஆண்டிலிருந்து 1922ஆம் ஆண்டு வரை
ஒவ்வொரு பத்தாண்டிலும் ஏற்பட்டுள்ள
மாற்றங்களோடு புள்ளிவிபரங்களுடன்
தந்துள்ளார்.

எடுத்துக்காட்டாக, 1882ஆம் ஆண்டின்
வரவும் செலவும் பின்வருமாறு
தொகுத்து வழங்கப்பட்டுள்ளன:

1882 ஆம் ஆண்டின் வரவு

ஆண் 26 நாட்கள் + 35 சதம்	= 8.58
பெண் 26 நாட்கள் + 25 சதம்	= 6.50
மொத்தம்	= 15.08

வருடாந்த வருமானம்

15.08 + 12	= 180.96
சுகவீனமான நாட்களாக 12 ஐ கழித்தல்	= 5.96
மொத்தம்	= 175.00

1882 ஆம் ஆண்டின் செலவு

சுத்திகரிப்பாளர் மற்றும் முடி திருத்துபவருக்காகத் தோட்டத்தில் கழிக்கப்படுபவை	: 5.30
அரிசி	: 63.00
மிளகாய் மற்றும் ஏனையவை	: 24.00
ஆடைகள்	: 18.00
மொத்தம்	: 110.80
நிகர சேமிப்பு	: 64.20

இவ்வாறு 1892, 1902, 1912, 1922 ஆகிய
ஆண்டுகளின் வரவையும் செலவையும்
திரட்டித் தந்துள்ள நடேசய்யர், இந்த
வரவு செலவில் சேமிப்பானது
காலத்துக்குக் காலம் குறைந்துசென்று
ஈற்றில் பற்றாக்குறை நிலைக்குச்
சென்றுள்ளதை நிரூபித்துள்ளார்.
1882ஆம் ஆண்டின் சேமிப்பு ரூபா 64.20
ஆக இருந்தது, 1892இல் ரூபா 40.10
ஆகவும் 1902இல் 19.87 ஆகவும்
1912இல் 58 சதமாகவும் குறைந்து,
1922இல் 12 ரூபா
பற்றாக்குறையாகியுள்ளது. இவை
தொழிலாளரின் ஊதிய முறையில்
மாற்றங்கள் தேவை என்பதை
மறுக்கமுடியாத வகையில்
நியாயப்படுத்தியுள்ளன.

தொழிலாளர்களுக்கான வீட்டு வசதியும் மிகவும் பின்தங்கிய நிலையிலேயே காணப்படுகின்றது என்பதை உருக்கமாகப் பதிவுசெய்துள்ள நடேசய்யர், சிறிய கருந்துளைக்குள் நான்கு அல்லது ஐந்து ஆன்மாக்கள் உறங்கவேண்டிய தூர்ப்பாக்கிய நிலையையும், அது ஒரு சிறைக் கைதிக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள இடத்தைவிடக் குறைவானதாக இருக்கும் அவலத்தையும் அம்பலப்படுத்தியுள்ளார். தொழிலாளரின் வீட்டுவசதி குறித்து அவர் தரும் சித்திரத்தைப் பின்வருமாறு தொகுத்துக்கொள்ளலாம்:

“தொழிலாளரின் வீடு 10 சதுர அடி அல்லது 10க்கு 12 அடியில் சிறிய அறையும் நான்கு அல்லது ஐந்து அடி கொண்ட முன்பகுதியையும் (திண்ணை) கொண்டதாகும். வீடுகள் உயரம் குறைந்த கதவுகளைக் கொண்டுள்ளதுடன் ஜன்னல்கள் எவையும் அற்றுள்ளன. 10 இலிருந்து 20 வரையான வீடுகள் தொடராக அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சட்டமானது புகைக்கூடு (புகைப்போக்கி) அமைத்துக்கொடுத்தல் அவசியமெனக் குறிப்பிட்டுள்ளது. ஆனால், தோட்ட உடைமையாளர்கள் அதைக் கருத்திற் கொள்வதில்லை. கூரைகளானவை பெரிதும் நெளிந்த இரும்புத் தகரங்களால் உட்பகுதி மறைக்கப்படாமல் 12 அடி அல்லது 14 அடி உயரத்தில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மிக அரிதாகச் சில வீடுகளுக்கு ஓடுகள் அல்லது ஓலைகள் வேயப்பட்ட கூரைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. கதவுகள் மிகவும் தாழ்வாக இருப்பதால் உள்ளே போகும்போதும் வெளியே வரும்போதும் தலையைக் குனிந்து முதுகை வளைத்துக் கொள்ளவேண்டும். இச்சிறிய அறைக்குள் நான்கு ஐந்து ஆன்மாக்கள் வாழ வைக்கப்படுகின்றனர். கணவன், மனைவி ஆகிய இருவரை மட்டும் கொண்ட குடும்பமாக இருந்தால் அவர்களைப் போல் இன்னொரு குடும்பத்துக்கு அச்சிறிய அறை

பகிர்ந்து கொடுக்கப்படுகிறது. அவ்வாறு பகிர்ந்துகொள்ள நிர்ப்பந்திக்கப்படுபவர்கள், வீட்டின் நடுவில் மூங்கிலால் திரையிட்டுக்கொள்கின்றனர். தமக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பகுதிக்குள் மூங்கில், ஓலை முதலியவற்றைக்கொண்டு சிறிய பரணை அமைத்து அதில் தமது பொருட்களை வைத்துக்கொள்கின்றனர். ஏற்கனவே ஜன்னல் இல்லாமல் இருளாக இருக்கும் அறையை இவை இன்னும் இருளாக்குகின்றன. அதனால் புகை எளிதில் வெளியேறுவது தடுக்கப்படுகிறது”.

மலையக வாய்மொழிப் பாடல்களில் வீட்டு வசதி போதாமையின் வெளிப்பாடுகளைக் காணமுடிகிறது. எடுத்துக்காட்டாக,

”காம்பறா பத்தாதுடா கங்காணி வடுவா இங்க காலு நீட்ட எடமில்லையே கங்காணி வடுவா அப்படி கையை நீட்ட எடமில்லையே கங்காணி வடுவா

என்ற பாடலடிகளைச் சுட்டிக்காட்டலாம். தோட்டத் தொழிலாளரின் வீட்டுப்பிரச்சினைக்கு - அவர்கள் இலங்கையில் குடியேறி இரு நூற்றாண்டுகள் கடந்த பின்பும் - ஆரோக்கியமான தீர்வுகள் எவையும் எட்டப்படவில்லை என்பது வேதனைக்குரியதாகும். அவ்வேதனைக் குரல் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன்னரே நடேசய்யரிடமிருந்து ஒலித்துள்ளது. லயம் - லயத்து வாழ்வு குறித்து இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் இடம்பெறும் தகவல்கள் அதற்குச் சான்றுபகர்கின்றன.

தோட்டங்களில் சிறுவர்கள் பணிக்கு அமர்த்தப்படுவதை எண்ணி வருத்தப்பட்டுள்ள நடேசய்யர், மனிதாபிமானமற்ற அம்முறையை எவ்வாறேனும் தடுத்தாக வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளதுடன் சிறுவர்களின் கல்வியைக் கட்டாயப்படுத்தும்

மசோதாவைத்
தோட்டங்களுக்குப் பொருந்தும்
வகையில்
கொண்டுவரவேண்டிய
தேவையையும்
எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

தொழிலாளர்மீது உண்மையான
அக்கறையற்று, இந்திய அரசைத்
திருப்திப்படுத்துவதற்காக
மட்டும் கொண்டுவரப்பட்ட
இப்புதிய திருத்தச் சட்டம்,
தோட்டத் தொழிலாளரை
எவ்விதத்தும் முன்னேற்றாது
என்பதை ஆதாரங்களுடன்
தெளிவுபடுத்தியுள்ள
நடேசய்யர், இறுதியாக
அத்தொழிலாளர்களின்
வாழ்வை மேம்படுத்துவதற்கு உடனடியாக
மேற்கொள்ளவேண்டிய மாற்றங்களை
முன்வைத்துள்ளார்.

பெருந்தோட்டங்களுக்கு வேலைக்கு வரும்
கணவனும் மனைவியும் குறைந்தது
வருடமொன்றுக்கு 350 ரூபாவை
ஈட்டக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும் எனக்
குறிப்பிடும் நடேசய்யர், தனது
கணிப்பின்படி, தோட்டம் 35 சதத்தைத்
தொழிலாளிக்கு வேதனமாக
வழங்கும்போது, அந்தத் தொழிலாளியின்
உழைப்பிலிருந்து 35 சதத்தை இலாபமாகப்
பெறுவதாகக் கூறி, அந்த லாபத்திலிருந்து
தோட்டங்கள் ஏன் வேதனம்
வழங்குவதில்லை எனக் கேள்வி
எழுப்பியுள்ளார். இக்கேள்வி மார்க்சியம்
பேசும் உபரி உற்பத்தி, அந்நியமாதல்
முதலியவற்றுடன்
தொடர்புபட்டிருப்பதைக் காணலாம்.

வேலை நேரம் குறித்து நடைமுறையில் எந்த
வரம்பும் இல்லாமல், காலை 06 மணி முதல்
மாலை 06 மணி வரை வேலை செய்ய
வேண்டிய துர்ப்பாக்கிய நிலையைக்
கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்துள்ள அவர்,

Image Source - www.panuval.com

தொழிலாளர்களுடைய ஒரு
நாள் எவ்வாறு கழிகிறது
என்பதைப் பின்வருமாறு
விவரித்துள்ளார்:

“காலை 4.30 மணிக்கு
அடிக்கப்படும் முதற்
தப்பொலிக்குப்
படுக்கையிலிருந்து எழுந்து
5.30 இற்கு அடிக்கப்படும்
இரண்டாவது தப்பொலிக்குப்
பிரட்டுக்கு அணிவகுத்து
நின்று 06 மணிக்கு
வேலைக்குச் செல்கிறார்கள்.
சில தோட்டங்களில்
பிரட்டுக் களத்துக்கே
நீண்டதூரம் நடந்து செல்ல
வேண்டும். அத்துடன்

பிரட்டுக் களத்திலிருந்து வேலை செய்யும்
இடங்களுக்கும் அதிக தூரம் நடந்துசெல்ல
வேண்டும். அதனால் நடைப்பயணத்தில்
இழந்த நேரத்தை ஈடுகட்ட இடைவேளை
இன்றி உழைக்க வேண்டியுள்ளது.
காலையில் உண்ட கஞ்சி அல்லது
நீராகாரத்துடன் வேலைக்குச் சென்றவர்கள்
12 மணித்தியாலங்கள் தொடர்ந்து வேலை
செய்கின்றனர். மாலை 6.30 அளவில்
வேலையிலிருந்து வெளியேறும் அவர்கள்,
இரவு 07 மணிக்குப் பிறகே குளித்து, உணவு
சமைத்து தமது இரவுணவைச்
சாப்பிடுகின்றனர்”.

மனிதாபிமானமற்ற இச்சூழலைக்
கண்டிக்கும் நடேசய்யர், இந்நிலையை
மாற்றவேண்டிய தேவையை
உணர்வுபூர்வமாக வலியுறுத்தியுள்ளார்.

தோட்டங்களில் வேலை செய்ய
முடியாதவர்கள், முதுமையடைந்தவர்கள்
போன்றோர் எதிர்கொள்ளும் சிரமங்கள்
எண்ணிலடங்காதவையெனக் கூறும்
நடேசய்யர், அவ்வாறானவர்கள்
பிச்சையெடுத்து உண்ண வேண்டிய
நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ள துயரத்தைச்

சுட்டிக்காட்டி, அத்தகையோரைக் குறைந்த பட்சம் இந்தியாவுக்கு அனுப்பும் செயற்பாட்டையாவது தோட்ட உடைமையாளர்கள் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனக் கேட்டுக்கொண்டுள்ளார்.

முதுமைக்கால நிதி குறித்த நடேச்யரின் பதிலும் மிகுந்த கவனிப்புக்கு உரியதாக விளங்குகிறது. தோட்டக்காரர்களதும் இலங்கையினதும் செழிப்புக்கு முதுகெலும்பாக விளங்கும் தொழிலாளர்கள், தமது முதிய பருவத்தில் பசியில் வாடுவதற்கோ நண்பர்கள், உறவினர்கள் அற்று மடிவதற்கோ இடமற்றதாக்கும் வகையில் பொது நிதியம் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ள அவர், அந்நிதியத்துக்குத் தோட்டமும் சுட்டாயம் ஒரு தொகையை வழங்க வேண்டுமென வலியுறுத்தியுள்ளார்.

பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கை நிலைமை மிகவும் மோசமான பாதிப்புக்கு உள்ளாகி வருவதை ஆதாரங்களுடன் ஆவணப்படுத்தியுள்ள நடேச்யர், தொழிலாளர்கள் தமது கடமைகள் மற்றும் உரிமைகள் தொடர்பில் விழிப்புணர்வுடனிருக்க வேண்டிய தேவையை எடுத்துக்காட்டியுள்ளதுடன், தோட்ட உடைமையாளர்களும் இலங்கை அரசாங்கமும் தொழிலாளர்களுக்கான தங்கள் பொறுப்புகளை உணர்ந்து, சிறப்பாகவும் தாராளமாகவும் நடந்துகொள்ள வேண்டுமென்பதைப் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குரலாக வெளிப்படுத்தியுள்ளார். குறைந்தபட்ச ஊதியம், மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வேலைநேரம், சுகாதாரமான வீடமைப்பு,

சுட்டாயக் கல்வி, மீண்டும் இந்தியாவுக்குச் செல்ல விரும்புவவர்களை இலவசமாக அனுப்பி வைத்தல், ஊழியர் சேமலாப நிதி முதலானவை குறித்துப் பிற்பட்ட காலத்தில் கொண்டுவரப்பட்ட சட்ட வரைபுகள், மாற்றங்கள் ஆகியனவற்றுக்கு முன்னோடியாக இத்துண்டுப்பிரசுரத்தில் முன்மொழியப்பட்டுள்ள பரிந்துரைகள் விளங்குவதைக் காணலாம். நடேச்யர் சட்டமன்ற உறுப்பினரான பின்னர் இவற்றைச் சட்டமன்றத்திலும் முன்வைத்துள்ளதுடன் அவை தொடர்பான சட்ட ஆக்கங்கள் உருவாகுவதற்கும் தூண்டுகோலாக இருந்துள்ளார்.

பத்துப் பக்கங்களுக்குள் மிகச் செறிவாக எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ள இத்துண்டுப்பிரசுரம், அதன் நோக்கத்துக்கு அமைய துண்டுமுறை ஒழிப்புச் சட்டத்தின் சாதக - பாதகங்களைக் கள யதார்த்தத் தளத்தில்நின்று விரிவாக ஆராய்ந்து, அச்சட்டத்தின் போதாமைகளைச் சிறப்புற எடுத்தியம்பியுள்ளது; தொழிலாளர் நல்வாழ்வுக்குத் தேவையான பரிந்துரைகளை நியாயபூர்வமாக முன்வைத்துள்ளது. இவற்றுக்காக நடேச்யர் திரட்டியுள்ள தகவல்களில் தோட்டத் தொழிலாளரின் உண்மையான வாழ்க்கை நிலைமையைக் கண்டுகொள்ள முடிகிறது. அவ்வகையில் ஆதிக்கச் சார்புகொண்ட காலனிய ஆவணங்களுக்கு அப்பால் தோட்டத் தொழிலாளரின் வாழ்வியல் நிலைமையை அறிந்துகொள்ளப் பயன்படும் அரிய ஆவணம் என்ற தளத்திலும் கவனிப்புக்குரியதாக இத்துண்டுப்பிரசுரம் விளங்குகிறது.

'இலங்கையில் தமிழ் பௌத்தம்' என்னும் இப் புதிய தொடரில் ஏறக்குறைய 12 வரையான ஆய்வுக் கட்டுரைகளை பிரசுரிக்கவுள்ளோம். இக்கட்டுரைகளில் சிலவற்றைத் தவிர பெரும்பாலானவை ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டு ஆய்விதழ்களில் பிரசுரிக்கப்பட்டவை. ஆங்கிலக் கட்டுரைகள் மொழிபெயர்ப்பு, தழுவுலாக்கம், சுருக்க அறிமுகமும் விமர்சனமும் என்ற மூலகையில் அமைவனவாக இருக்கும். சி. பத்மநாதன், ஆ. வேலுப்பிள்ளை, பீட்டர் ஷல்க், சிவா. தியாகராஜா, பரமு. புஷ்பரட்சனம், அகிலன் பாக்கியநாதன் ஆகியவர்களின் கட்டுரைகள் இலங்கையில் தமிழ் பௌத்தம் பற்றிய தமிழர் நோக்கு நிலையை விளக்குவனவாக அமையவுள்ளன. இலங்கையில் தமிழ் பௌத்தம் பற்றிய தமிழர் நோக்கு நிலை, இலங்கையின் கடந்த கால வரலாறு முழுவதும் மேலாதிக்கம் பெற்றுள்ள சிங்கள பௌத்த இனக் குழுமத்தின் முழுமையான உரிமையும் உடமையும் என்ற நோக்கிலான கருத்தியலுக்கு மாறுபட்டது என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம். சுனில் ஆரியரட்சன, ஜி.வி.பி. சோமரத்தின, எலிசபெத் ஹரிஸ் ஆகிய மூன்று ஆய்வாளர்களின் கட்டுரைகளும் இத்தொடரில் இடம்பெறவுள்ளன. இம் மூவரது கட்டுரைகளும் சிங்கள பௌத்த நோக்கு நிலை தமிழர் நோக்கு நிலை என்ற இரண்டையும் விமர்சன நோக்கில் புரிந்துகொள்ள உதவுவன.

பௌத்த சிற்பங்கள் ஊடாக அறியப்படும் இலங்கை - ஆந்திர உறவுகள்

பகுதி
1

● பரமு புஷ்பரட்சனம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரட்சனம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார். இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார். வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

லங்கை பிரதேச ரீதியில் தனிப்பட்ட நிலப்பரப்பைக் கொண்டிருந்தாலும் பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் அது இந்தியாவுடன், சிறப்பாக தென்னிந்தியாவுடன் பண்டைய காலம் தொட்டு நெருங்கிய தொடர்புகொண்டு வந்துள்ளது. ஆயினும் இலங்கையின் புராதன பண்பாட்டு வரலாற்றை ஆராய்ந்த பலரும் வட இந்தியத் தொடர்புக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தது போல் தென்னிந்தியத் தொடர்பை ஆராய்வதில் அதிக அக்கறை காட்டவில்லை. இலங்கையின் ஆதிகால வரலாற்றைக் கூறும் பாளி இலக்கியங்களில் தென்னிந்தியாவைப் பகைமை நாடாகவும், வட இந்தியாவைப் பாரம்பரிய நட்புறவு கொண்ட பிரதேசமாகவும் கூறப்பட்டுள்ளமையே இதற்கு முக்கிய காரணமாகும். ஆயினும் அண்மைக்கால தொல்லியல், மானிடவியல், சமூகவியல் ஆய்வுகள் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து இலங்கைக்கும் திராவிட மொழி பேசும் தென்னிந்தியப் பிரதேசங்களான இன்றைய தமிழ்நாடு, கேரளம், கர்நாடகம், ஆந்திரம் என்பவற்றிற்கும் இடையே நெருங்கிய கலாசாரத் தொடர்புகள் இருந்துள்ளன என்பதை நிரூபித்துள்ளன. இவற்றின் ஓர் அம்சமாகவே இக்கட்டுரையில் இலங்கை - ஆந்திர பௌத்த சிற்பக்கலை உறவு பற்றி ஆராயப்படுகின்றது.

இலங்கையில் தோன்றிய காலத்தால் முந்திய நுண்கலைகளில் சிற்பக் கலையும் ஒன்றாகும். இதுவும் பிற கலைகள் போன்று இந்நாட்டின் ஆதி மக்களாகிய தமிழ் - சிங்கள மக்களின் கூட்டு முயற்சியினால் வளர்ந்ததொன்றாகும்.

ஆயினும் பெரும் கலைப் படைப்புகள் என்று கூறக்கூடிய சிற்பங்கள் பௌத்த மதத்தின் வருகையைத் தொடர்ந்து வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. பௌத்தத்திற்கு முந்திய பிறசமயம் சார்ந்த சிற்பங்கள் சில கண்டுபிடிக்கப்பட்டாலும் அவை பெரும்பாலும் அழியும் பொருட்களால் ஆக்கப்பட்டதனால் அவை பற்றி அதிகம் கூற முடியாதிருக்கிறது.

பொதுவாக சிற்பக் கலையின் தொன்மையை அறிவதற்கும் உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அகழ்வாராய்ச்சி, மானிடவியல் ஆராய்ச்சி என்பன நன்கு உதவுகின்றன. அத்துடன் இலக்கியங்கள், கல்வெட்டுகள், நாணயங்கள், முத்திரைகள், சின்னங்கள் ஆகியவையும் தகுந்த சான்றுகளாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இச்சான்றுகளை அடிப்படையாக வைத்து இலங்கைச் சிற்பக்கலை பற்றி ஆராய்ந்த இந்நாட்டு, மேல்நாட்டுக் கலைவரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலரும் ஆங்காங்கே இலங்கைச் சிற்பக்கலையின் தோற்றம் பற்றியும் ஆராய்ந்துள்ளனர். இவர்களில் சிலர் இலங்கையிலே வரலாற்றுக் காலத்தில் வளர்ந்த கட்டடச் சிற்பக்கலை மரபானது முழுமையாக அந்நிய அடித்தளத்தில் எழுந்த மரபு என்றும், வேறு சிலர் இலங்கையின் கலையானது எந்தவித தனித்துவமான அபிவிருத்தியும் இல்லாது வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதியாக்கப்பட்ட கலையெனவும் கூறுகின்றனர். இன்னும் சிலர் இந்தியக் கட்டட சிற்பக்கலை மரபானது இங்கு புகுத்தப்பட்டபின் அதில் இருந்து உருவாகிய மரபு எனவும் வாதிட்டுள்ளார் (Paranavithana, S. 1957, p. 10). அண்மையில் சிங்கள விகாரைக்

கட்டடக்கலை பற்றி ஆராய்ந்த சேனக பண்டாரநாயக்கா உள்நாட்டுக் கட்டடக்கலை மரபே இலங்கைக் கலை மரபுக்கு ஊற்றாக அமைந்ததென்றார். இவர் இலங்கைச் சிற்பங்களின் பிரதேச ரீதியான தனித்துவத்தையும் கல், மண், மரம் முதலியவற்றால் அமைந்த புராதன குடிசை அமைப்பினையும் இதற்குச் சான்றாகக் காட்டினார் (Bandaranayaka, S. 1974. p,11) இந்தியக் கலை மரபின் செல்வாக்கு இலங்கைக் கலை மரபு வளர உதவியது என்பதை இவர் ஏற்றாலும், அதனால் இலங்கைக் கலை மரபு தனது உந்துசக்தியை இழக்காது வெளியில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்ட சில பண்புகளை அடக்கி, வேறு சில பண்புகளைத் தனக்குத் தேவையான முறையில் மாற்றி, இன்னும் சில பண்புகளை ஏற்காது வளர்ந்ததென்றார் (Ibid).

ஒரு நாட்டின்மீது இன்னொரு நாட்டின் பண்பாட்டுப் பரவல் அல்லது செல்வாக்கு ஏற்படுகின்றபோது அந்நாடு அப்பண்பாட்டை அப்படியே உள்வாங்கிக் கொள்வதில்லை. அந்நாட்டின் பௌதீக, அரசியல், சமூக, சமய, பொருளாதார சூழ்நிலைக்கு ஏற்ப சில தனித்துவம் அல்லது சில மாற்றங்கள் ஏற்படக்கூடும். இதே தன்மையை இலங்கை - இந்திய சிற்பக்கலை உறவிலும் காணலாம். இலங்கைச் சிற்பங்கள் சிலவற்றில் இலங்கைக்கே உரிய தனித்துவமான அம்சங்கள் பல உண்டு என்பதனை மறுப்பதற்கில்லை. அதற்காக இலங்கைச் சிற்பக்கலை சுதேச மரபில் இருந்து வளர்ந்ததெனக் கூறுவதற்கில்லை. கலைகளில் தேசியத்தன்மை கொண்ட பரந்த இந்தியாவுக்குள் பிரதேச ரீதியான தனித்துவங்கள் காணப்படுகின்றன. அதற்காக அவை பிரதேச ரீதியான சுதேச கலைமரபைக் கொண்டு வளர்ந்ததெனக் கூறுவதற்கில்லை. இது போன்ற தன்மையே இலங்கைச்

புத்தகயா மகாபோதி கோவில்

Image Source - ta.wikinews.org

சிற்பக்கலை மரபிலும் காணப்படுகிறது எனலாம்.

இலங்கையில் காணப்படும் காலத்தால் முந்திய சிற்பங்கள் பௌத்த, இந்து மதங்கள் சார்ந்தவையாகும். இச்சிற்பங்கள் இந்திய சிற்பங்களுடன், கலை ரீதியாக மட்டுமன்றி கருத்து அதன் உள்நோக்கம், கலை நுணுக்கம் என்பவற்றிலும் நெருங்கிய ஒற்றுமைத்தன்மையோடு காணப்படுகின்றன. இவ்வொற்றுமையின் தொடக்கத்தைக் கோடிட்டுக் காட்டுவதில் இலங்கையின் பெருங்கற்காலப் பண்பாடு பற்றிய சமீபகால ஆய்வுகள் சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக அமைகிறது. இப்பண்பாட்டில் காணப்படும் பலவித சுடுமண் பாவைகள், மணிகள்,

அலங்காரப் பொருட்கள், மட்பாண்டங்களில் காணப்படும் பலவிதக் குறியீடுகள், சித்திரங்கள், சமகால ஆந்திர - தமிழ்நாட்டுப் பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டு கலை வடிவங்களுடன் நெருங்கிய ஒற்றுமைத்தன்மை உடையன. தென்னிந்தியாவில் இப்பண்பாட்டுடன்தான் பழைய ஆலயங்கள் தோன்றியதாகக் கூறப்படுகின்றது (நடன. காசிநாதன், 1978). இதனால் இலங்கையிலும் இந்துக்கலைப் பாரம்பரியத்தின் தொடக்கமாக பெருங்கற்காலப் பண்பாடு அமைந்ததெனக் கூறலாம். ஆயினும் இப்பண்பாட்டுக் கலை வடிவங்களின் பல்வேறு அம்சங்கள் பிற்கால பௌத்தச் சிற்பங்களிலும் இடம்பெறுவதால் இது பௌத்தக் கலைக்கான மூலக்கூறையும் கொண்டிருந்ததெனக் கூறலாம். எனவே இலங்கையின் பௌத்த, இந்து சிற்பக் கலையின் தோற்றத்திற்கான மூலக்கூறு தென்னிந்தியாவின் பின்னணியில் தோன்றியதெனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

ஆயினும் இலங்கை பௌத்த சிற்பக்கலை வரலாற்றை ஆராய்ந்த பலர் இக்கலை இந்நாட்டில் வளர்வதற்குப் பௌத்த மதம் பரவக் காரணமாக இருந்த வட இந்தியக் கலைமரபே காரணம் எனக் கூறியுள்ளனர் (Paranavitha, S. 1957, P9). ஆனால் இலங்கையில் பௌத்த மதமும் பௌத்தக் கலையும் வளர்த்த வலாற்றைச் சமகால ஆந்திரப் பிரதேசத்துடன் தொடர்புபடுத்தி ஆராயும் போது, அப்பிரதேசம்

இலங்கைப் பௌத்த பண்பாட்டு வளர்ச்சியில் ஏற்படுத்திய செல்வாக்கை உணர முடியும்.

இரு பிராந்தியங்களிற்கும் இடையே வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. இலங்கையின் காலத்தால் முந்திய இடைக்கற்காலப் பண்பாடும் (Mesolithic Culture) அதையடுத்துத் தோன்றிய பெருங்கற்காலப் பண்பாடும் (Megalithic Culture) தமிழ் நாட்டைப்போல் ஆந்திரப் பிரதேசத்துடனும் ஒற்றுமைத்தன்மை கொண்டு காணப்படுகின்றது. மேலும் இவ்வொற்றுமை வரலாற்றுக் கால ஆரம்பத்துடன் இலங்கையின் பௌத்த மதம், மொழி, எழுத்து ஆகிய துறைகளிலும் காணப்படுகின்றன. இதற்கு இக்காலத்தில் ஆந்திரப் பிரதேசம் கடல் வாணிபத்தில் செழித்தோங்கி இருந்தமையே காரணமாகும். தொலமி என்ற கிரேக்க ஆசிரியர் சைசோலியா என அழைக்கப்பட்ட கோதாவரி கிருஸ்ணா நதிக்குட்பட்ட பிரதேசத்தில் இருந்தே கப்பல்கள் இலங்கை, தென்கிழக்காசியப் பிரதேசங்களுக்குச் சென்றதாகக் கூறுகிறார். இந்நாடுகளுடன் ஆந்திரப் பிரதேசம் செய்து கொண்ட கடல் வாணிபமே அந்நாட்டில் பௌத்தமும், பௌத்தக் கலைகளும் வளர்ச்சியடையக் காரணமாகும். இக்கால ரோம - ஆந்திர வர்த்தகத்தில் தங்கம், முத்து, சங்கு, யானை, யானைத்தந்தம், பட்டு, வெற்றிலை, நறுமண மூலிகைகள் ஆகிய பொருட்கள் முக்கிய இடம் வகித்ததனால் அவற்றை

அமராவதி தூபியின் மாதிரி வடிவம்

Image Source - en.wikipedia.org

இயற்கையாகக் கொண்டிருந்த இலங்கையில் ஆந்திர வணிகர்கள் வணிகத்தில் ஈடுபட்டனர். ஆந்திர மன்னர்களில் தலைசிறந்தவன் எனக் கூறப்படும் கௌதமபுத்திர சாதகர்ணி காலத்துக்குரிய நாணயம் ஒன்று வல்லிபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இதே பிரதேசத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பொற்சாசனம் கூட ஆந்திரத் தொடர்பை வலியுறுத்துவதாக உள்ளது. இச்சாசனத்தின் மொழி, கருத்து என்பதையிட்டு முரண்பட்ட கருத்துகள் காணப்பட்டாலும் இதன் வரிவடிவங்கள் சமகால ஆந்திர வரிவடிவங்களை ஒத்துக் காணப்படுகின்றன. பொலநறுவை மாவட்டத்தில் உள்ள துவிகல என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டில் கைப்பிடி போன்ற

சித்திரங்கள் அதே காலப்பகுதிக்குரிய ஆந்திர நாணயங்களிலும் காணப்படுகின்றன. இதனால் இக்கல்வெட்டு ஆந்திர வணிகன் ஒருவனால் எழுதப்பட்டிருக்கலாம் என ஊகிக்க இடமளிக்கிறது. சுன்னாகத்திற்குக் அருகேயுள்ள கந்தரோடை என்ற இடத்தில் கி.பி. 3 ஆம், 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய முத்திரை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. 'விஸ்ணுபுதியஸ்' என்ற பெயர் பொறித்த இம்முத்திரை ஆந்திர வணிகன் ஒருவனுக்குரியதெனவும் கூறப்படுகிறது. இச்சான்றுகளை எல்லாம் நோக்கும்போது வரலாற்றுக்கால ஆரம்பத்தில் இருந்து கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டுவரை இலங்கையில் ஆந்திரப் பண்பாட்டுச் செல்வாக்கு இடம்பெற இவ்வர்த்தகத் தொடர்புகளே காரணம் எனக் கூறலாம்.

இலங்கை - ஆந்திர. பௌத்த மத உறவுகள்

இலங்கை வரலாற்றில் பௌத்த மதத்தின் அறிமுகத்துடன் புதிய பண்பாட்டுச் சக்திகள் தோன்றி வளர்வதனை அவதானிக்கலாம். பௌத்த மதம் சார்ந்த கட்டட, சிற்ப, ஓவியக் கலைகள் தோற்றம் பெறவும், பௌத்த - சிங்களப் பண்பாடு உருவாகவும் இம்மதம் இங்கு குறுகிய காலத்தில் அரச ஆதரவுடன் மக்கள் மத்தியில் பரவலான செல்வாக்கைப் பெற்றதே காரணமாகும். புராதன இலங்கையில் இம்மதம் செல்வாக்குப்பெற்ற காலகட்டத்தில் தென்னிந்தியாவில், சிறப்பாக ஆந்திராவில் இம்மதம் வளர்ச்சியடைந்து காணப்பட்டது. ஆனால் பௌத்த மதத்தின் அறிமுகத்தையும் அதன் வளர்ச்சியையும் தொடர்புபடுத்திக் கூறும் பாளி இலக்கியங்களும், வரலாற்று ஆசிரியர்களும் சமகாலத்தில் ஆந்திராவுடன் கொண்டிருந்த தொடர்பை முக்கியப்படுத்திக் கூறவில்லை.

தேவநம்பியதீசன் அநுராதபுரத்தை ஆண்ட காலத்தில் (கி.மு. 247) மௌரிய மன்னன் அசோகனது மகன் மகிந்தனும், மகள் சங்கமித்திரையும் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டமையே பௌத்த மதம் இலங்கையில் பரவக் காரணம் எனக் கூறப்படுகிறது (M. V. XII. 15). ஆனால் இக்காலத்திற்கு முன்னரே இம்மதம் இலங்கையில் பரவியதற்குச் சான்றுகள் உள்ளன. அசோகன் ஆண்ட காலத்தில் கூட இம்மதம் இலங்கையில் பரவினாலும் கூட அம்மதம் நேரடியாக வடஇந்தியாவில் இருந்து பரவியதா

அல்லது அசோகன் ஆட்சிக்கு உட்பட்டிருந்த ஆந்திரப் பிரதேசத் தொடர்பால் பரவியதா என்பதில் கருத்து முரண்பாட்டிற்கு இடமுண்டு. பாளி இலக்கியங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய சான்றுகளை நோக்கும்போது ஏனைய பண்பாட்டுச் சக்திகளைப் போல் பௌத்த மதமும், பௌத்தப் பண்பாடும் தென்னிந்தியத் தொடர்பால், சிறப்பாக ஆந்திரச் செல்வாக்கால் பரவியதென்ற முடிவுக்கு வரமுடிகிறது.

அசோகன் ஆட்சியில் பௌத்த மத செல்வாக்கிற்கு உட்பட்ட இடங்களில் ஆந்திரப் பிரதேசமும் ஒன்று என்பதை அவன் ஆட்சிக்கால சாசனங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இக்கால மன்னர்கள் அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக இம்மதத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்ததினால் குறுகிய காலத்தில்

நாகர்ஜீனகொண்டாவில் காணப்படும் சிற்பம்
Image Source - en.wikipedia.org

இப்பிரதேச சமூகக் கட்டமைப்பில் ஆழமாகவும் பரவலாகவும் பௌத்தமதம் செல்வாக்குப் பெற முடிந்தது. இவற்றை அமராவதி, நாகர்ஜீனகொண்டா, பட்டிப்புரோலு போன்ற இடங்களிலுள்ள பௌத்தக் கல்வி மையங்கள், கலைக்கூடங்கள் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவ்விடங்களில் காணப்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் சில புத்தபிரானின் விசுவாசமிக்க பௌத்த குருமார் பௌத்த யாத்திரிகர்களுக்கும், பக்தர்களுக்கும் அறிவூட்டும் பணியில் ஈடுபட்டதாகக் கூறுகிறது (கிருஸ்ணமூர்த்தி, க. ப.12). இவற்றை நோக்கும் போது இம்மதப் பிரசாரம் உள்நாட்டு மக்களுக்கு மட்டுமன்றி பிற நாடுகளில் இருந்து வந்த பௌத்தர்களுக்கும் போதிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும் என்பது தெரிகிறது. இவ் இடங்களுடன் இலங்கை வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து வர்த்தக, பண்பாட்டுத் தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்ததனால், கூடவே பௌத்த மதக் கருத்துகளும் இலங்கைக்குப் பரப்பப்பட்டிருக்கலாம். வடஇந்தியாவில் அமைந்த மௌரியத் தலைநகருடன் இலங்கை கொண்டிருந்த நேரடித் தொடர்பே இலங்கையில் பௌத்த மதம் பரவக் காரணம் எனக் கூறும் வால்பொல ராகுல தேரோ இலங்கையில் காணப்படும் அசோகப் பிராமி வரிவடிவங்களையும் பிராகிருத மொழியில் உள்ள சாசனங்களையும் அதற்குச் சான்றாக எடுத்துக் காட்டுகிறார். (Rahula, W. 1966, p. 61) ஆனால் இக்காலத்தில் தமிழ்நாடு தவிர்ந்த இந்தியாவின் பெரும்பாலான

பிரதேசங்களில் அசோகச் சாசனங்களே பயன்படுத்தப்பட்டன. எனவே இச்சாசனங்கள் வடஇந்தியத் தலைநகரங்களில் இருந்து இலங்கைக்கு அறிமுகமாகியதை விட அயலில் உள்ள ஆந்திராவில் இருந்து பரவுவதற்கு கூடுதலான வாய்ப்பு இருந்திருக்கும். அத்தோடு பௌத்த மதத்தைப் பிற இடங்களுக்குப் பரப்பக் காரணமாக இருந்த அசோகன், அதற்குத் தர்ம மகாமாத்திரர் என்ற நிர்வாகப் பிரிவை அமைத்திருந்தான். ஆனால் அவனுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்தவன் எனக் கூறப்படும் இலங்கை மன்னன் தேவநம்பியதீசன் அதுபோன்ற ஒரு நிர்வாகப்பிரிவை இலங்கையில் ஏற்படுத்தியமைக்கு எதுவித சான்றுகளும் இல்லை. அசோகன் தனது பௌத்த மதக் கருத்துகளை மக்களுக்கு எடுத்துக்கூற பாறைகளிலும் கற்றூண்களிலும் பல வரி கொண்ட சாசனங்களைப் பொறிப்பித்தான். ஆனால் இலங்கையில் இதுபோன்ற சாசனங்கள் காணப்படவில்லை. மாறாக ஆந்திராவை ஒத்த பௌத்த குகைகளும் சாசனங்களுமே இலங்கையில் காணப்படுகிறது. இவ்வொற்றுமைகள் இலங்கையில் பௌத்த மதம் அறிமுகமாவதற்கும் பிற்காலத்தில் இம்மதம் தீவிரமாக வளர்வதற்கும் ஆந்திரத் தொடர்பே காரணம் என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

மௌரியப் பேரரசின் வீழ்ச்சியைத் தொடர்ந்து அதன் சிற்றரசர்களாக இருந்த சாதவாகன வம்சம் கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் ஆந்திராவில் சுதந்திர அரசாக எழுச்சியடைந்தது.

இவ்வரசுதான் மௌரியர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து இந்தியாவில் பௌத்த மதத்தைப் பாதுகாத்து அம்மதத்தை அயல் நாடுகளுக்குப் பரப்பிய அரசாக விளங்கியது. இக்காலகட்டத்தில் இலங்கை ஆந்திராவுடன் நெருங்கிய வர்த்தக உறவு கொண்டிருந்ததினால், தேரவாத பௌத்த மதம் அநுராதபுரத்தில் மகாவிகாரையைத் தலைமைப்பீடமாகக் கொண்டு வளர்ச்சிபெற முடிந்தது. இவ்வறவு பௌத்தத்தின் இன்னொரு பிரிவான மகாயான பௌத்தம் ஆந்திராவில் எழுச்சியடைந்தபோது மேலும் நெருக்கமடைந்தது. இம்மதப் பிரிவு கி.மு 2 ஆம் நூற்றாண்டில் வடஇந்தியாவில் தோன்றினாலும் சாதவாகனார் ஆட்சியில் தான் ஆந்திராவில் இதன் கோட்பாடு முதன்முறையாக வரையறை செய்யப்பட்டது. இதற்கு அஸ்வகோசர், நாகர்ஜீனர் போன்றோர் காரணமாக இருந்தனர். இவர்களுள் நாகர்ஜீனருக்கும், இலங்கை மன்னன் ஒருவனுக்கு மகனாகப் பிறந்த ஆரியதேவனுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட உறவால் இம்மகாயான பௌத்த மதம் இலங்கையில் தீவிரமாகப் பரவியது (Paranavitana, S. 1957, p. 35). பரணவிதான, வட்டகாமினி காலத்தில் (கி.மு. 104) இம்மதம் இலங்கைக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், அது தீவிரமாக வளர்ச்சியடைய ஆந்திராவில் வாழ்ந்த நாகர்ஜீனரே காரணம் என்றார் (Ibid). சீன யாத்திரிகரான யுவான் சுவாங் தனது நூலில் ஆரியதேவர் நாகர்ஜீனரைச் சந்தித்தபோது ஆரியதேவரின் புகழைக் கேட்டு, “எனக்குப் பின் என் அணையா விளக்கைக் காக்கும் பொறுப்பை உன்னிடம் தருகிறேன்” எனக் கூறியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (நீலகண்டசாஸ்திரி K. A,

1965, p. 107). இவரே நாகர்ஜீனர் எழுதிய மாத்திய மகாகாரிகாவுக்கு உரை விளக்கம் எழுதியதுடன் சதுசத(கம்) முதலிய நூலையும் எழுதினார். இந்நூல்கள் இலங்கைப் பௌத்தரினால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டது.

சாதவாகனரைத் தொடர்ந்து கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டில் ஆட்சிக்கு வந்த இக்ஷ்வாகு வம்ச காலத்தில் ஆந்திராவின் மகாயான பௌத்த மத செல்வாக்கு இலங்கையில் தீவிரமடைந்தது. இம்மதக் கருத்துகள் மக்களைப் பெரிதும் கவர்ந்ததால் இலங்கையுட்பட பல நாடுகளில் இருந்து பௌத்த யாத்திரிகர்கள், பௌத்த கல்விமான்கள் ஆந்திரா சென்று அங்குள்ள பௌத்த ஆலயங்களைத் தரிசித்தனர். இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய கல்வெட்டு ஒன்று பௌத்த கல்வியைக் கற்பதற்காக பௌத்த யாத்திரிகர்கள் தமிழ்நாடு, ஓடரா (கலிங்கம்), தம்பபண்ணி (இலங்கை) போன்ற இடங்களில் இருந்து வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட மற்றொரு கல்வெட்டு, இலங்கைப் பௌத்தர்களுக்காக நாகர்ஜீனகொண்டாவில் போதிசிறி என்ற பெண் சீகள விகாரையைக் கட்டியதாகக் கூறுகிறது (Wijayasekara, N. 1962, p.99). இதன் மூலம் இலங்கைப் பௌத்தர்களின் வருகை ஆந்திராவில் அதிகரித்திருந்தமை புலனாகின்றது. ஆயினும் கி.பி. 4 ஆம் நூற்றாண்டில் இக்ஷ்வாகு வம்சம் வீழ்ச்சியடைந்ததைத் தொடர்ந்து பௌத்த மதமும், பௌத்தக் கலையும் வீழ்ச்சியடைந்தன. இதனால் இப்பிரதேசத்துடனான இலங்கையின் தொடர்பு குறைவடைந்து

தென்னிந்தியாவின் இன்னொரு பிரதேசமான தமிழ்நாட்டுடனான பௌத்த மத உறவு வலுவடைந்தது.

இலங்கையில் ஆந்திர சிற்பக்கலை மரபு

இலங்கையின் பௌத்தச் சிற்பக்கலை மரபை ஆராய்ந்த கலைவரலாற்று ஆசிரியர்கள் பலரும் வடஇந்தியாவில் இருந்து பௌத்த மதம் இலங்கையில் பரவியபோது கூடவே மௌரியக்கலை மரபும் இலங்கைக்கு அறிமுகமாகியதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் மௌரியர் ஆட்சியில் பௌத்த தூபிகள், விகாரைகள், சைத்திய மண்டபங்கள் அமைக்கப்பட்டதாகப் பாளி இலக்கியங்களில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் அவை பற்றிய முழுமையான சான்றுகள் இன்றுவரை சரிவர அடையாளம் காணப்படவில்லை. மௌரியர் ஆட்சியைத் தொடர்ந்து கி.மு. 2 ஆம், 1 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் தான் பெரும் பௌத்த கலைப்படைப்புகள் என்று கூறக்கூடியவை சுங்கர், ஆந்திரர் ஆட்சியில் பாருட், சாஞ்சி, புத்தகாயா, அமராவதி, நாகர்ஜீனகொண்டா போன்ற இடங்களில் தோன்றி வளர்ந்தன. இலங்கையிலும் காலத்தால் முந்திய பௌத்த கட்டட, சிற்பக் கலைகள் கி.மு. 2 ஆம் 1 ஆம் நூற்றாண்டுகளில்தான் தோன்றி வளர்ந்தன (சிவசாமி. வி. 1978, ப. 104). இதனால் இலங்கையின் பௌத்தக் கலைமரபு பெஞ்சமின் ரோலன் (Roland, B. 1953, p.209), கோகாட் (Hocord, A. M. 192428, p.95) என்போர் கூறியது போல ஆந்திரக்கலை மரபின் செல்வாக்கால் தோன்றியதெனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

ஆரம்பத்தில் இலங்கையில் காணப்பட்ட பெரும்பாலான பௌத்த சிற்பங்கள் ஆந்திராவுக்குரிய ஒருவகை பளிங்கு,

சுண்ணாம்புக்கல் முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்டிருந்தது. இதனால் இச்சிற்பங்கள் முதலில் ஆந்திராவில் ஆக்கப்பட்டு, பின்னர் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டதெனக் கூறலாம். இது பற்றிப் பரணவிதான (Paranavitana, S. 1936. p.17) குறிப்பிடுகையில்,

“அமராவதியிலும் நாகர்ஜீனகொண்டாவிலும் உள்ள தூபிகளை அலங்கரிக்கும் சிற்பங்களை உருவாக்கிய சிற்பிகள் பௌத்தர்களுடைய வழிபாட்டிற்காகப் பெருமளவில் கலைப்பொருட்களை உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். இத்தகைய கலைப்பொருட்கள் பல இலங்கை திரும்புகின்ற சிங்கள யாத்திரிகர்களினால் அல்லது அநுராதபுரத்தைத் தரிசிக்க வந்த பௌத்தர்களினால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம். ஆரம்பத்தில் இவ்வாறு கொண்டுவரப்பட்டாலும் பின்னர் இலங்கையில் இருந்து ஆந்திரா சென்ற சிற்பிகள் ஆந்திரக்கலை மரபில் சிற்பங்களை ஆக்கப் பழக்கப்பட்டிருக்கலாம். பின்னர் அந்நாட்டுக்குரிய பளிங்கு, சுண்ணாம்புக் கற்களை இலங்கையில் இறக்குமதி செய்து இலங்கையிலேயே சிற்பங்களை வடித்திருக்கலாம். இதற்குச் சிலவேளை ஆந்திரச் சிற்பிகளே இங்குவந்து உதவியிருக்கலாம்” என்கிறார்.

இவ்வாறான சிற்பங்களை இலங்கையில் காலத்தால் முந்திய கண்டக சேத்தியம், தக்கண தூபி, மகாதூபி என்பனவற்றில் சிறப்பாகக் காணலாம். இத்தூபிகளின் வாகல்கடம், தூண்கள், அவற்றின் தலைப்பகுதி, கைப்பிடிச்சுவர்கள், வேதிகைகள், கும்மட்டப்பகுதிகள் என்பவற்றில் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும், தனிச் சிற்பங்களாகவும் பல உருவங்கள்

செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் கற்பக விருட்சம், பூரணகும்பம், தாமரைப் பூ, மிருகங்கள், பறவைகள், தர்மச்சக்கரம், புத்தர் திருவடி என்பன சமகால ஆந்திரத் தூபிகளில் காணப்பட்ட சிற்பங்களுடன் தொழில்நுட்பம், பாணி அமைப்பு என்பனவற்றில் நெருங்கிய ஒற்றுமைத்தன்மை கொண்டு காணப்பட்டன. இதனால் ஆந்திரக்கலை மரபுக்குரிய கிளை ஒன்று இலங்கையில் தோன்றி வளர்ந்திருக்க வேண்டும் என்பது பரணவிதானவின் கருத்தாகும் (Paranavitana, S. 1971, p.13).

ஆந்திராவில் மகாயான பௌத்தம் எழுச்சியடைந்தபோது புத்தர், போதிசத்துவர்களை மனித வடிவில் சிற்பங்களாக ஆக்கும்முறை தோன்றியது. இதனால் இதுவரை தூபிகளை அலங்கரித்த புத்தரது ரூபகச் சின்னங்களுக்குப் பதிலாக அவரது வாழ்க்கையில் நடந்த பல்வேறு அற்புதங்களையும், பௌத்த மதக் கோட்பாடுகளையும் புலப்படுத்த மனித, தெய்வ மிருக உருவங்கள் படைக்கப்பட்டன. இவை சமகாலத்தில் இலங்கை பௌத்தக் கலைமரபிலும் மாறுதல்களை ஏற்படுத்தின. இவ்வாறான சிற்பங்களுள் நாக, நாகினி, துவாரபாலகர் சிற்பங்கள் ஆந்திர - இலங்கை சிற்பக் கலை உறவிற்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகின்றன.

இக்கலைச் சின்னங்கள் உலகில் தொன்மையான வழிபாடுகளுள் நாக வழிபாடும் ஒன்றாகும் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன. இந்தியாவுக்கு

ஆரியர் வருவதற்கு முன்பாகவே இங்கு வாழ்ந்த திராவிட மக்களிடம் இத்தகைய வழிபாட்டு முறைகள் இருந்ததற்கான தடயங்கள் சிந்துவெளியில் காணப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றது (Ferguson, J. F. 1873, p.244).

இலங்கையிலும் பௌத்த மதம் பரவுவதற்கு முன்னர் இங்கு வாழ்ந்த ஆதி ஓஸ்ரலோயிட், திராவிட மக்களிடம் இவ்வழிபாடு நிலைத்திருந்ததற்கான சான்றுகள் உள்ளன. தென்னாசியாவின் ஆதியான இவ்வழிபாடு காலப்போக்கில் இந்துக் கடவுளரோடு சங்கமித்ததென்பதற்குச் சிவன் நஞ்சுண்டவனாகவும், பாம்புத் தலையை அணிந்தவனாகவும், விசுஷ்ணு ஆதிசேஷுனில் அறிதுயில் கொள்பவராகவும் சித்திரிக்கப்பட்டுள்ளமை சான்றுகளாகும். அதுபோலவே பௌத்தத்திலும் இந்த அம்சம் பிற்காலத்தில் இணைந்து கொண்டதென்பதைப் பௌத்த ஆலயங்களில் வரும் நாக, நாகினி உருவங்களுடன் பாம்பு உருவம் காணப்படுவதைக் கொண்டு அறியலாம். ஆனந்தக்குமார சுவாமி, வைதீக மதம் சார்ந்த இக்கலைகள் பௌத்தத் தலங்களில் துவாரபாலகராக அமைக்கப்பட்டமை பௌத்தம் அடைந்த வெற்றிக்குச் சிறந்த அறிகுறியாகும் என்கிறார் (குமாரசுவாமி, ஆனந்த., 1980. ப.62).

இவ் ஆதி வழிபாடு பற்றி பிரமாணங்களிலும், இதிகாசங்களிலும் குறிப்பிடப்பட்டாலும், இவ் ஆரம்பகால கலை வடிவங்கள் பௌத்த

ஆலயங்களிலேயே பெரும்பாலும் காணப்படுகின்றன. இவை பௌத்த ஆலயங்களில் தனித்தும் பல இடங்களில் மனித - தெய்வ உருவங்களுடன் இணைந்தும், பௌத்த மதத்திற்குச் சேவை செய்பவர்களாக, பௌத்த மதத்தைப் பூசிப்பவர்களாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை பாம்பின் உருவத்தில் இருந்தாலும் எந்த நேரத்திலும் எந்த வடிவத்தையும் எடுக்கும் தன்மை வாய்ந்தவையாகும். வடமொழியில் நாகர்கள் பாம்பாகவும், யானையாகவும் கொள்ளப்படுகின்றனர். பாம்பு வேதகாலத்தில் முகிலாகவும் உருவகிக்கப்பட்டுள்ளது. இவை பல அழிவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவையாகக் கருதப்பட்டாலும், கீழும் மேலும் உள்ள நீர்நிலைகளைக் காப்பவையாகவும் கருதப்பட்டன.

இலங்கையில் இப்புராதன கலை வடிவங்கள் அருராதபுரத்தில் உள்ள தூபராம, கண்டக சேத்திய, ஜேதவனராம, அபயகிரி ஆகிய தாதுகார்ப்பங்களின் வாசல் பகுதியின் இருமருங்கிலும், கைபிடிச் சுவர்களின் முடிவிலும் தனிச் சிற்பங்களாகவும் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும் காணப்படுகின்றன. பெரும்பாலான நாக உருவங்கள் மிருக வடிவில் இருந்தாலும் சில இடங்களில் மனித வடிவில் 3, 5, 7 அல்லது 9 பாம்புத் தலைகள் கொண்ட நாகபாம்பு, மனிதத் தலையின் பின்னால் இருந்து மேல் எழுவனவாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. அபயகிரித் தாதுகார்ப்பத்தில் மனித உருவில் உள்ள நாகினியின் பின்னிருந்து ஐந்து தலை கொண்ட பாம்பு ஒன்று மேலெழுவதாக உள்ளது. இவ்வுருவம் நிற்கும் நிலையில், கலை இரசனைக்குரியதாக வலதுபக்க

இடுப்புச் சரிந்து காணப்படுகின்றது. உடலின் பாரத்தை வலது பாதம் தாங்கிக் காணப்படுவதால் முழங்கால் வளைந்து காணப்படுகின்றது. உள்ளங்கையில் பூக்கள் நிறைந்த பூரணகும்பம் காணப்படுகின்றது. இந்நிலை செழிப்பு, வளர்ச்சி ஆகியவற்றை வெளிப்படுத்துகிறதெனலாம். இன்னொரு சிற்பத்தில் நாக அரசனின் கீழ் சிறிய உருவம் ஒன்று அவனின் காலால் மிதிக்கப்பட்டுக் காணப்படுகின்றது. தீயசக்திகளை நசுக்குவதை இந்நிலை உணர்த்துகிறது எனலாம்.

ஆனந்தக்குமாரசாமி இந்த நாக, நாகினிச் சிற்பங்கள் பாருட், சாஞ்சி கலைமரபின் சாயலை ஒத்துக் காணப்படுகின்றதெனக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Coomaraswamy, A. K, 1927, p. 162). ஆனால் பாருட், சாஞ்சி கலை மரபில் இவ்வுருவங்கள் பெரும்பாலும் மனித வடிவில் உள்ளன. இவை நாக, நாகினி வடிவம் என்பதை இவ்வுருவங்களுக்குக் கீழே நாகர்கள் என எழுதப்பட்டதைக் கொண்டே அடையாளம் காணமுடிகிறது (Parkar, H., 1909, p. 15). ஆனால் இலங்கையிலும் ஆந்திராவிலும் மனித உருவங்களின் பின்னால் நாகத்தலைகள் விரிந்து மேலெழுவதாக உள்ளன. பாருட், சாஞ்சி மனிதச் சிற்பங்களில் சில நாக உருவங்களுடன் இணைந்து காணப்பட்டாலும் அம்மனித உருவங்கள் தடித்தும், அசைவுத்தன்மை அற்றதாகவும் காணப்படுகின்றன (Zemmer, H., 1955, P.35). ஆனால் இலங்கையிலும் ஆந்திராவிலும் இவ்வுருவங்கள் மெல்லியதாகவும் அசைவுத்தன்மை கொண்டதாகவும் காணப்படுகின்றன.

பெஞ்சமின் றோலன்ட், கலைநயம்
பொருந்திய இச் சிற்பங்கள் அமராவதிக்
கலைமரபை அடிப்படையாகக்
கொண்டு இலங்கையில்
ஆக்கப்பட்டதாகக் கூறினாலும்
இவற்றில் காணப்படும் பல
ஆபரணங்களும் தலையலங்காரங்களும்
குப்தர் கலை மரபுக்குரிய
கலைப்பாணியைப் பிரதிபலிக்கின்றன
எனக் கூறியுள்ளார் (Roland, B. p. 216).
ஆனால் ஜேதவனராம, கண்டக
சேத்திய தாதுகர்ப்பங்களிலும்
காணப்படும் இவ்வுருவங்களின்
உடற்கூற்றையும்
அலங்காரத்தன்மையையும்
நோக்கும்போது, இவை அப்படியே
அமராவதிக் கலைப்பாணியை
நினைவுபடுத்துவனவாக உள்ளன.

சில இடங்களில் இந்த நாகபாம்பின்
உருவம் துவாரபாலகர் சிற்பங்களுடன்
இணைந்து காணப்படுகின்றது. இதற்கு
அநுராதபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட
நாகச்சிற்பம் சிறந்த சான்றாகும்.
சாதாரண மனித வடிவில் இருந்து
வேறுபட்ட இவ்வடிவம் தடித்த
உருவமும் பாணை போன்ற வயிறும்
கொண்ட குள்ள வடிவில்
காணப்படுகின்றது. பெரும்பாலும்
இந்துக் கோயிலின் கருவறையின்
வாசற்பகுதியில் காணப்படுகின்ற இவை
இலங்கை - ஆந்திரப் பௌத்த
ஆலயங்களில் நாக உருவத்துடன்
இணைந்து காணப்படுகின்றன. வின்சன்
சிமித் இலங்கையில் இவ்வாறான
சிற்பங்கள், பாதாமிக் சாளுக்கிய கலை
மரபுடன் ஒற்றுமைத்தன்மை
கொண்டவையாகக் காணப்படுகின்றன

என எடுத்துக் காட்டியுள்ளார் (Smith, V. A. 1911, p. 132). ஆனால் இலங்கையில்
உள்ள இக்கலை வடிவங்கள்
ஆந்திராவுக்குரிய ஏனைய
கலைமரபுகளுடன் இணைந்து
காணப்படுவதோடு கலை ரீதியாகவும்
ஆந்திரக் கலைமரபை ஒத்துக்
காணப்படுவதால் இவையும் ஏனைய
சிற்பங்களைப் போல் ஆந்திரச்
செல்வாக்கால் தோன்றியதெனக்
கூறலாம். இச் சிற்பத்தின் இன்னொரு
வடிவமான கணங்கள், அமராவதி
தூபியில் புடைப்புச் சிற்பங்களாகவும்
தனிச் சிற்பங்களாகவும்
ஆக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றைத்
துவாரபாலகர் சிற்பத்தின் முன்னோடி
வடிவம் எனக் கூறலாம். இதையொத்த
வடிவங்கள் இலங்கையில் இசுறுமுனிய
போன்ற இடங்களில் உள்ள
ஆலயங்களில் காணப்படுகின்றன.

மனித, தெய்வ உருவங்களுடன்
இணைந்து காணப்பட்ட நாகபாம்பின்
உருவம் சில இடங்களில் பலதலை
கொண்ட தனி உருவமாகவும்
காணப்படுகின்றது. இது நாக வழிபாடு
பிற்காலத்தில் தனியொரு வழிபாடாக
வளர்ச்சிபெற்றதைக் குறிக்கிறது
எனலாம். இதற்கு ஜேதவனராமவில்
கண்டெடுக்கப்பட்ட கி.பி. 2 ஆம் 3
ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சிற்பம் சிறந்த
உதாரணமாகும். ஆந்திராவுக்குரிய
ஒருவகைப் பளிங்குக் கல்லால்
செய்யப்பட்ட இச்சிற்பத்தை
நோக்கும்போது இது ஆந்திராவில்
செய்யப்பட்டுப் பின் இலங்கைக்குக்
கொண்டுவரப்பட்டதெனக்
கருதலாம்.

பலதரப்பட்ட மதங்களைப் பின்பற்றிய மக்களின் கலைரசனைக்குரிய பொருளாக இருப்பது புத்தர் சிலைகளாகும். இவை பௌத்த மதத்தின் வழிபாட்டுப் பொருளாக மட்டுமன்றி, சிற்பக் கலையின் முக்கிய கவின்கலைப் பொருளாகவும் காணப்படுகிறது. இலங்கையில் இச்சிலைகள் இருக்கும் நிலையிலும், நிற்கும் நிலையிலும், கிடக்கும் நிலையிலும் காணப்படுகின்றன. ஆந்திராவில் மகாயான பௌத்த மதம் அடைந்த வளர்ச்சியைத் தொடர்ந்து கி.பி. 1 ஆம் 2 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இச்சிற்பங்களை ஆக்கும் மரபு தோற்றம் பெற்றாலும் இலங்கையில் இதன் தோற்றம் தொடர்பாக முரண்பட்ட கருத்துகள் காணப்படுகின்றன. ஆனந்தக்குமாரசுவாமி, இலங்கையின் காலத்தால் முந்திய இச்சிலைகள் ஆந்திராவுக்குரிய ஒருவகைப் பளிங்குக் கல்லால் ஆக்கப்பட்டிருப்பதால் அங்கிருந்தே இவை கொண்டுவரப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார் (குமாரசுவாமி, ஆனந்த.1980). ஆனால் கொடகம்பர, கல்லாலான புத்தர் சிலைகள் கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து கிடைத்தாலும் இதற்கு முன்பே இவ் உருவங்கள் இலங்கையில் மரம், களிமண், உலோகம், செம்பு, பொன், சுடுமண் முதலியவற்றால் ஆக்கப்பட்டிருந்ததென்றும், இவையே இலங்கையில் சுயமாக புத்தர் சிலை தோன்ற முன்னோடி வடிவங்களாக அமைந்தன என்றும் கூறுகிறார் (Godakumbara, L. E., Vol. xxvi. p.230). ஆனால் எமக்குக் கிடைக்கும் காலத்தால் முந்திய புத்தர் சிலை சம்பந்தமான தொல்பொருள் சான்றுகள் பெரும்பாலும் ஆந்திராவுக்குரிய ஒருவகைப் பளிங்குக் கல்லால் ஆக்கப்பட்டிருப்பதோடு அதன் தொழில்நுட்பம், பாணி அமைப்பும் ஆந்திரக் கலைமரபை ஒத்திருப்பதால் இலங்கையின் ஆரம்பகால புத்தர் சிலைகள் ஆந்திராவில் இருந்தே கொண்டு வரப்பட்டன எனக் கூறலாம். இவ்வாறான

சிலைகள் பெருமளவுக்கு அனுராதபுர நகரைச் சுற்றியே காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் ருவான் வெலிசாயா தாதுகோபத்தில் உள்ள நிற்கும் புத்தர் சிலையும் அதற்கு அண்மையில் உள்ள காட்டுப் பகுதியில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இருக்கும் நிலையில் உள்ள புத்தர் சிலையும் சிறந்த சான்றாகும். இவ்விரு சிலைகள் பற்றி ஆனந்தகுமராசுவாமி குறிப்பிடுகையில் “இவற்றின் பிரமாண்டமான வடிவங்களும், பௌத்த அறநெறியின் விழுப்புமும் அடக்கமான உணர்ச்சியை வெளிப்படுத்தும் தன்மையும், சிற்பியின் தனித்தன்மையையோ சாதாரியத்தையோ பிரபலப்படுத்தாத கொள்கையும், அமராவதி புத்தர் சிலைகளிலும் உண்டு” என்றார் (குமாரசுவாமி, ஆனந்த.,ப.68).

அண்மையில் ஈழத்துச் சிற்பக் கலை பற்றி ஆராய்ந்த பரணவிதான அனுராதபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஆந்திரக் கலை மரபுக்குரிய மூன்று புத்தர் சிலை பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Paranavitana, S.,1936,P.17). இம்மூன்று சிலைகளும் இருக்கும் நிலையில் அமைந்து காணப்படுகின்றன. ஆந்திராவுக்குரிய பளிங்குக் கல்லால் ஆக்கப்பட்ட முதலாவது புத்தர் சிலை 4 1/2 அங்குல உயரமுடையது. தியான முத்திரைக் கைகளுடன் யோகநிலையில் வீற்றிருக்கும் இச்சிற்பத்தின் கீழ் எதுவித ஆசனமும் இல்லை. அதற்குப் பதிலாக, சிற்பத்தைச் சுற்றி அலைபோன்ற கோட்டினை நெளியலாகக் காணலாம். இது பாயாக அல்லது மடித்துப் போடப்பட்ட துணியாக இருக்கலாம். சாந்தமும் கருணையும் பொருந்திய இச்சிற்பத்தின் தலைப்பாகை, தலைமயிர், முகபாவம், ஆடை அணியப்பட்டுள்ள விதம் என்பன அப்படியே ஆந்திரச் சிற்ப முறையினை ஒத்துள்ளது. 2 அங்குல உயரமுடைய இரண்டாவது புத்தர்சிலை முதலாவது சிலையைப் போலத் தியான

நிலையில் உள்ளது. இச்சிற்பத்தின் பல்வேறு பாகங்கள் சிதைவடைந்து விட்டமையினால் இவற்றின் சிறப்பம்சங்களை அதிகம் விரிவாக்கிக் கூறமுடியாதுள்ளது. மூன்றாவது புத்தர் சிலை 4 ¾ அங்குல உயரமுடையது. ஒரு மரத்தின் கீழ் சிம்மாசனத்தில் மெத்தை மீது புத்தர் அமர்ந்திருப்பதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவருடைய தலையைச் சுற்றி ஒளிவட்டம் காணப்படுகின்றது. சிலையின் வலது பக்கத்தில் ஒரு தெய்வீக வடிவம் கையில் சாமரை பிடித்துக் கொண்டு காற்றிலே மிதப்பதாகச் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது (ibid). இச்சிற்பத்தின் சில பாகங்கள் உடைந்த போதிலும் இவற்றை ஆக்குவதற்குக் கையாண்டிருக்கும் தொழில்நுட்பத் தன்மை ஆந்திர அமைப்பினை நினைவுபடுத்துகிறது.

இலங்கையில் உள்ள காலத்தால் முந்திய புத்தர் சிலைகளுள் 1946 ஆம் ஆண்டு மகாஇலுப்பளத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட நிற்கும் நிலையிலான புத்தர்சிலை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆந்திரப் பிரதேசத்துக்குரிய ஒருவகைப் பளிங்குக்கல்லால் ஆக்கப்பட்ட இச்சிலையின் உயரம் 6 அடியாகும். இடதுகை அபய முத்திரையுடன் காணப்படும் போது வலதுகை போர்த்தப்பட்ட காவி உடையினை நெஞ்சுடன் அணைத்தபடி பிடித்துக் கொண்டிருக்கிறது (Paranavita na, S., 1936: p.17). வலது கையின் மேலால் மடிக்கப்பட்ட காவி உடை மீண்டும் பாதம் நோக்கி வந்து

பாதத்திற்குச் சற்று மேல்நோக்கித் தொடங்கும் காவி உடைக்குச் சமமாக நிற்கிறது. காவி உடையின் மடிப்புகள் தெளிவாகத் தெரிகிறது. சிலையின் நெற்றியில் காணப்படும் உர்ணம் (திலகம்), சிங்களச் சிற்பிகளால் ஆக்கப்பட்ட சிலைகளிலே இடம்பெறாத அமராவதிப் பாணியை ஒத்துக் காணப்படுகிறது. இதை ஒத்த பெளத்த சிலைகள் நாகர்ஜீனகொண்டாவில் காணப்பட்டாலும் அதை விட இச்சிலை சிறந்ததாகும் (இந்திரபாலா. கா, 8-8-68). பொதுவாக இச்சிற்பத்தின் பாணியைமைப்பு, உடையின் மடிப்புகள், எல்லையற்ற ஞானம், எல்லையற்ற கருணை, நிர்வாண நிலையிலுள்ள களங்கமற்ற அமைதி என்பன கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டு ஆந்திரக் கலைமரபினை நினைவுபடுத்துகின்றன (Wijese kara, N.1962 p.56). பிற்பட்ட ஆந்திரக் கலைமரபைச் சேர்ந்த புத்தர் சிற்பம் ஒன்று அனுராதபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு தற்பொழுது கொழும்பு நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. யோகநிலையில் காணப்படும் இச்சிலை 5 அடி 4 அங்குலம் உயரமுடையது. இதன் உடல் அமைப்பு, காவி உடையின் மடிப்புகள் கி.பி. 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய அமராவதிக்கலைமரபுச் சாயலைக் கொண்டுள்ளது (ibid).

தமிழ் மக்களின் ஒரு பகுதியினர் வரலாற்றுக் காலத்தின் தொடக்கப் பகுதியில் பெளத்தர்களாகவும், பெளத்தத்தை ஆதரிப்போர்களாகவும்

இருந்திருக்கலாம் என்பதற்கு இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்குப் பிராந்தியங்களில் காணப்பட்ட பௌத்த சின்னங்கள் சான்றாகவுள்ளன. இப்பிராந்தியங்களில் வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் இருந்து தமிழ்க் குடியேற்றங்கள் காணப்பட்டதுடன் முக்கிய பிரதான சைவ ஆலயங்களும் காணப்பட்டன (சிறும்பலம், சி.க, 1984, ப.111). இங்குள்ள கந்தரோடை, வல்லிபுரம், மாதோட்டம், கோணேஸ்வரம் என்பன முக்கிய நகரங்களாகவும் வர்த்தக மையங்களாகவும் விளங்கின. இதனால் பலநாட்டு வர்த்தகர்கள் நடமாட்டம் ஏற்பட்டதுடன் அவர்களது பண்பாட்டுச் செல்வாக்கும் இடம்பெற்றது. குறிப்பாக கிரேக்க, ரோம, சீன, இந்தியத் தொடர்பின் முக்கியத்துவத்தை இலக்கியங்களிலும், தொல்பொருட் சின்னங்களிலும் காணலாம். இவ்வாறான இடங்களில் பௌத்த சின்னங்கள் காணப்பட்டமைக்கு சமகாலத்தில் தென்னிந்தியாவில் சிறப்பாக, ஆந்திராவில் பௌத்தம் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்ததுடன் இலங்கையின் ஏனைய பிராந்தியங்கள் போல இப்பிராந்தியங்களும் ஆந்திராவுடன் நெருங்கிய கலாசாரத் தொடர்பினைக் கொண்டிருந்ததே காரணமாகும். இதன் தொடர்ச்சியாகவே தமிழ்நாட்டில் பல்லவ, சோழ, பாண்டிய அரசுகள் எழுச்சியடைந்த போது அவற்றின் செல்வாக்கும் இடம்பெற்றது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் குச்சுவெளி என்னும் இடத்தில் 1965 ஆம் ஆண்டு தலையில்லாத புத்தர் சிலை ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஆறு அடி உயரம் கொண்ட நிற்கும் நிலையில் அமைந்த இச்சிற்பம் ஒருவகைச் சுண்ணாம்புக் கல்லினால் அழகிய வேலைப்பாடுகளுடன் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சிற்பத்தின் காவி உடைக்குக் கீழே பாதங்களுக்கு இடையில் இரு மலர்ச் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன.

இப்படியான சிற்பத்தை இலங்கையில் வேறு எந்தப் புத்தர் சிலையிலும் காண முடியாது (இந்திரபாலா.கா., 8-8-86). இதன் அங்க அமைப்புகளும் உடை அணியப்பட்டுள்ள விதமும் கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ஆந்திரப் புத்தர் சிலைகளின் அமைப்பினை நினைவுபடுத்துகின்றது (Wijeyasekara, N, 1962, p.15).

கிழக்கு மாகாணத்தைப் போன்றே வடமாகாணத்தின் சில பகுதிகளிலும் பௌத்த கலைச் சின்னங்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுல் கந்தரோடை, சுன்னாகம், வல்லிபுரம், புத்தூர் என்பன சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவை. கந்தரோடையின் தொல்பொருளியற் சிறப்பினை வெளியுலகிற்கு முதன்முதலாக எடுத்துக் காட்டிய பெருமை போல் பீரிஸ் என்ற அறிஞரைச் சாரும். இவரைத் தொடர்ந்து பிடல் என்பவரும், பென்சில்வேனியாப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பொனற், பரொன்சன், விமலா பெக்லி ஆகியோரும் இப்பணியை தொடர்ந்து செய்தனர். இவர்களின் பணியால் இந்து, பௌத்த மத வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய 20 இற்கு மேற்பட்ட ஸ்தூபிகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டதுடன் ஸ்தூபிகளுக்குரிய முடிகள், தூண்கள், கர்மிகா என்பனவும் அழிபாடுகளிடையே கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இது மேலும் பல ஸ்தூபிகள் இங்கு இருந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டுகின்றது (Godakumbara, C.E, 1968p.12). இங்கு ஆந்திரத் தொடர்பை வலியுறுத்த பௌத்தக்கலைகள் மட்டுமல்ல; நாணயங்கள், கல்வெட்டுகள் என்பனவும் காணப்படுகின்றன. இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்ட பௌத்தச் சின்னங்களில் புத்தரது சிலைகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. இதில் இருக்கும் நிலையிலான தலையற்ற புத்தர் சிலை

சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஆந்திராவுக்குரிய ஒருவகைப் பளிங்குக் கல்லால் ஆக்கப்பட்ட சிலை, 15 அந்தர் நிறையினை உடையது. மார்பகம் மட்டும் 5 1/2 அடி அகலம் கொண்டது (ibid). முழங்காலில் நின்று வணங்கக்கூடிய வகையில் தட்டையான ஆசனத்தில் செதுக்கப்பட்டுள்ள இச்சிற்பத்தின் கால் உடைந்த நிலையில் உள்ளது. சிலையின் வலதுபக்க முழங்கை தனியான கல்லில் செதுக்கப்பட்டு இவற்றுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. மடிப்புக் குலையாத நிலையில் இதன் போர்வை வலதுபக்க மார்பை மூடிய நிலையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதன் சாந்தமும் கருணையும் அமராவதிக் கலை மரபை அப்படியே பிரதிபலிக்கின்றது. நிற்கும் நிலையில் அமைந்த புத்தர் சிலை ஒன்று 1916 ஆம் ஆண்டு போல் பீரிஸ் என்பவரால் சுன்னாகத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது (Lewis J.P., 1916, p.96). 12 அடி உயரமும் 20 அங்குல மார்பகமும் கொண்ட இச்சிலை ஒருவகைப் பளிங்குக் கல்லால் ஆக்கப்பட்டது. மேல் அங்கியின் அமைப்பு பாதத்தினை மறைத்த நிலையில் இடது கையில் இருந்து கீழ்நோக்கித் தொங்குவதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இதில் ஆந்திரக் கலை மரபின் சாயலைக் காணலாம்.

ஈழத்தில் தொன்மையான கலாசார வரலாற்றைக் கொண்டுள்ள பிரதேசங்களுள் யாழ்ப்பாணத்தின் வடபால் அமைந்த வல்லிபுரக் குறிச்சியும் ஒன்றாகும். இங்குள்ள விஷ்ணு கோவிலுக்கு அருகே மிகப்

பழைய கட்டிட அழிபாடுகளும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (சிவசாமி. வி, 1973.ப.98). அத்துடன் இப்பிராந்தியத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட மேலாய்வின் போது தற்போதைய வல்லிபுரக் கோவிலுக்கு வடக்கே 50 யார் தொலைவில் புத்தரது சிலை ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. ஒரு வகைப் பளிங்குக் கல்லால் ஆக்கப்பட்ட நிற்கும் நிலையிலான இப்புத்தர் சிலையின் வலதுகரம் உடைந்த நிலையில் உள்ளது. வலது மார்பும் தோளும் காவி உடையினால் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆடையின் அமைப்பு பாதத்தினை மறைத்த நிலையில் பாதத்தில் இருந்து மடிக்கப்பட்டு மீண்டும் இடது கையில் இருந்து கீழ்நோக்கிச் செல்வதாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சிற்பத்தின் பொதுவான அமைப்பும் ஆடை மடிப்பில் காணப்படும் தெளிவான தன்மையும் ஆந்திரக் கலைமரபின் செல்வாக்கைப் பிரதிபலிக்கின்றன. சிறிது காலம் யாழ்ப்பாணப் பழைய பூங்காவில் வைக்கப்பட்டிருந்த இச்சிலை தற்போது பர்மிய நாட்டில் காணப்படுகின்றது (Lewis, J.P., 1916). 1954 ஆம் ஆண்டு புத்தார் என்ற இடத்தில் ஒரு புத்தர் சிலை கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. புத்தாரையும் சுன்னாகத்தையும் இணைக்கும் பிரதான வீதியின் மேற்குப் பகுதியில் நிலாவரை என்ற இடத்திற்கு அண்மையில் உள்ள தோட்டத்தில் இச்சிலை காணப்பட்டது. ஒரு வகைச் சுண்ணாம்புக் கல்லால் ஆக்கப்பட்ட இச்சிற்பத்தின் பல பாகங்கள் உடைந்த

கந்தரோடை

Image Source - www.srilankanexpeditions.com

நிலையில் உள்ளன. இது 3 அடி 3 அங்குல உயரமுடையது. தலை மாத்திரம் 1 அடி 2 அங்குலம் உயரத்தைக் கொண்டது (Ceylon Today.,p.17). இச்சிலையின் அங்க அமைப்பும் உடையின் பாணி அமைப்பும் வல்லிபுரப் புத்தர் சிலையை ஒத்துள்ளன.

நீண்ட கதைகளை சிற்பங்கள் மூலம் வெளிப்படுத்துவது தென்னாசிய சிற்பக் கலையில் காணக்கூடிய சிறப்பான அம்சங்களில் ஒன்று. பௌத்த நூல்களில் கூறப்பட்ட புத்தருடைய வாழ்க்கையுடன் சம்பந்தப்பட்ட பல சம்பவங்களைப் புடைப்புச் சிற்பங்களாக வெளிப்படுத்தியமை சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வாறான சிற்பங்கள்

அக்கால மக்களது சமய நம்பிக்கைகளை மட்டும் புலப்படுத்தவில்லை; அக்கால மக்களது வாழ்க்கை முறையினையும் பண்பாட்டுச் சிறப்பினையும் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன. இத்தகைய சிற்பங்களை பொதுவாக ஸ்தூபியைச் சுற்றிவர அமைந்த அளிகள், வேதிகைகள், தோறணைப் பகுதியில் காணப்பட்ட தூண்கள் என்பனவற்றில் காணலாம். இதற்கு ஆந்திரா, குறிப்பாக அமராவதி ஸ்தூபிகள் சிறந்த உதாரணங்களாகும். ஆனால் ஈழத்தைப் பொறுத்தவரை இப்படியான கலை அம்சம் அதிகம் வளரவில்லை என்றே கூறலாம் (Wijeyasekara, N.1962,144). எனினும் யாதகக் கதைகள் சித்தரிக்கப்பட்ட ஒரு சில புடைப்புச்

சிற்பங்கள் அனுராதபுரத்தின் சில பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதில் மயாதேவி கனவு, சித்தார்த்தர் துறவு, ஸ்ராவஸ்தி அற்புதம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. ஆரம்பத்தில் இவை ஆந்திராவில் ஆக்கப்பட்டு இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும் (Paranavitana, S, 1971, p.129). ஆயினும் பின்பு இவை இலங்கையிலேயே படைக்கப்பட்டிருக்கலாம்.

இவ்வாறான புடைப்புச் சிற்பங்களில் ஸ்ராவஸ்தியில் நடந்த அற்புதத்தைச் சித்திரிக்கும் சிற்பமானது கலை வேலைப்பாட்டில் காலத்தால் முந்தியதாகும் (Wijeyasekara, N, 1962). புத்தரது வாழ்க்கையில் பல அற்புதங்கள் நிகழ்ந்துள்ளதாக பௌத்த யாதகக் கதைகள் கூறுகிறது. இதில் யமக பாடிஹாரியம் எனப்படும் இரட்டை அற்புதம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது. ஒருமுறை அவர் மந்திர சக்தியினால் ஆகாயத்தில் எழுந்து நின்றபோது முதலில் உடலின் மேற்பாகத்திலிருந்து நெருப்பும், கீழ்ப்பாகத்தில் இருந்து நீரும் புறப்பட்டன என்றும்; பின்னர் மேற்பாகத்திலிருந்து நீரும் கீழ்ப்பாகத்திலிருந்து நெருப்பும் புறப்பட்டனவென்றும்; இதே போன்று உடலின் இடது, வலது புறங்களிலிருந்து நீரும் நெருப்பும் மாறிமாறி வெளிப்பட்டன என்றும் அப்பௌத்த நூல்கள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு வேறுபட்ட இருபத்திரண்டு அற்புதங்கள் மூன்று இடங்களில் நடந்தன. அதில் ஒன்றே ஸ்ராவஸ்தி நகரமாகம் (Wijeyasekara, N, 1962, P.144). இவ் அற்புதத்தைப் புலப்படுத்துவதாகவே முன்பு கூறப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பம் விளக்குகிறது.

இவ்வாறான சிற்பங்கள் வட இந்தியாவின் காந்தராவினும் (Paranavitana, S, 1971) தென்னிந்தியாவில் ஆந்திராவிலும் (ibid)

காணப்படுகின்றன. அண்மையில் இலங்கையில் அனுராதபுரத்தில் பழுதடைந்த நிலையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பமும் இவ் அற்புதத்தையே வெளிப்படுத்துவதாகப் பேராசிரியர் வோகெல் அவர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளார் (Paranavitana, S. 1936, p.16). ஆயினும் இலங்கைச் சிற்பத்திற்கும் காந்தரா சிற்பத்திற்கும் அமைப்புரீதியில் வேறுபாடு காணப்படுகின்றது. அனுராதபுர சிற்பத்தில் புத்தர் அபய முத்திரைக் கையுடன் ஆசனத்தில் அமர்ந்திருக்க அவரைச் சூழப் பலர் காணப்படுகின்றனர் (Wijeyasekara, N. 1962, plat). ஆனால் காந்தாராவில் புத்தர் பத்மாசனத்தில் வீற்றிருக்க அவரைச் சூழப் பெருந்தொகையான தெய்வங்களும் பிறவும் காணப்படுகின்றன (இந்திரபாலா, கா. 1969.08.01). ஆனால் ஆந்திரச் சிற்பத்தைப் பொறுத்தவரை அது இலங்கையுடன் நெருங்கிய ஒற்றுமைத் தன்மையைக் கொண்டுள்ளது (Saraswati, S.K, 1975. Plate, XII). இலங்கைச் சிற்பத்தில் காணப்படும் ஆட்களுடைய வடிவம், அவர்கள் அணிந்துள்ள தலைப்பாகைகளின் அமைப்பு, முதுகினைக் காட்டி நிற்கும் பாத்திரங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ள முறை, ஆண் பாத்திரங்கள் அணிந்துள்ள இடைத்துண்டின் வடிவம், இந்த இடைத்துண்டுகள் அணியப்பட்டுள்ள முறை, ஆசனங்களின் வடிவம், அவற்றில் காணப்படும் கோலங்கள் என்பன கி.பி 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய அமராவதிக் கலை மரபை நினைவூட்டுகிறது (இந்திரபாலா, கா. 1869). அண்மையில் ஈழத்துச் சிற்பக்கலை வரலாறு பற்றி ஆராய்ந்த நந்தா விஜயசேகர என்பவர் இச்சிற்பம் பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் "இவற்றை ஆக்கப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வகைச் சுண்ணாம்புக்கல்லும் சிற்பம் வடிப்பதில்

கையாளப்பட்டுள்ள கலைநுட்பங்களும் ஆந்திராவை ஒத்துள்ளமையால் இவை அங்கு ஆக்கப்பட்டுப் பின்னர் இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம்” என்றார் (Wijeyasekara, N, 1962, p.44).

அண்மையில் அனுராதபுரத்தில் கி.பி 4 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய ஒரு புடைப்புச் சிற்பம் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. சற்றுப் பழுதடைந்த நிலையில் காணப்படும் இச்சிற்பம் தற்போது கொழும்பு நூதனசாலையில் வைக்கப்பட்டுள்ளது (Paranavitana, S, 1971, p.129). இச்சிற்பம் அமராவதி, நாகர்ஜீனகொண்டா போன்ற இடங்களில் காணப்பட்ட ஒரு வகைச் சுண்ணாம்புக்கல்லில் ஆக்கப்பட்டிருந்தமையால் இதுவும் முன்பு குறிப்பிட்ட சிற்பத்தைப் போன்று ஆந்திராவில் இருந்து கொண்டு வரப்பட்டிருக்க வேண்டும் (ibid). இதில் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள காட்சியானது புத்தரது பிறப்புடன் சம்பந்தப்பட்ட மாயாதேவியின் கனவினைப் பிரதிபலித்து நிற்கிறது.

பெளத்த யாதகக் கதைகள், இளவேளிற் காலத்தில் ஒருநாள் மாயாதேவி உறங்கிக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு கனவு கண்டார் என்றும், அந்தக் கனவில் ஆறு தந்தங்களைக் கொண்ட ஒரு இளம் வெண்ணிற யானை மாயாதேவியின் கர்ப்பத்தை அடைந்தது எனவும், அந்தவேளையில் பல்லாயிரக்கணக்கான தெய்வங்கள் காட்சியளித்தன என்றும் கூறுகின்றன. இவ்வாறான ஒரு கதையே அனுராதபுரத்தில் கண்டெடுக்கப்பட்ட புடைப்புச் சிற்பத்தில் மிக அழகாக வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது (Wijeyasekara, N, 1962). இது போன்ற சிற்பங்கள் ஆந்திரா ஸ்தூபிகளிலும், பிற பெளத்த வழிபாட்டுக் கட்டிடங்களிலும் காணப்படுகின்றன (Barrett, D, 1954 pl. VII). அத்துடன் இவ் இரு நாட்டுச் சிற்பங்கள் வடிவ அமைப்பிலும், பாணி அமைப்பிலும் ஒரு நாட்டு உற்பத்தி போன்று காணப்படுகின்றன. சிறப்பாகப் பெண்

அணிந்துள்ள அதிக இரத்தினக் கற்கள் பதிக்கப்பட்ட சேலையும் கண்களின் அமைப்பும் நெருங்கிய ஒற்றுமைத்தன்மை கொண்டுள்ளன (இந்திரபாலா, கா 24-7- 68).

புத்தரது வாழ்க்கையோடு சம்பந்தப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளில் அவரது துறவறம் பற்றிய சம்பவம், சிற்பக் கலைஞர்களின் கவனத்தை ஈர்த்துள்ளது. இவற்றைச் சித்திரிக்கும் புடைப்புச் சிற்பங்கள் ஆந்திராவிலும் பிற பெளத்த நாடுகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இலங்கையிலும் கூட இத்தகைய புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று 1875 ஆம் ஆண்டு அம்பலாந்தோட்டைக்கு அண்மையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. புத்தரது பெருந்துறவினைக் குறிக்கும் 11 ½ சதுர அங்குலப் பரப்பில் புடைப்புச் சிற்பமாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளது (Paranavitana, S., 1936, p. 16). புத்தர் ராஜபோகங்களை அனுபவித்த பின்னர் ஒருநாள் தன் மனைவியசோதராவையும், மகன் ராகுலனையும் விட்டு யாருக்கும் தெரியாமல் தன்னுடைய குதிரையில் ஏறி வெளியே சென்று துறவறம் பூண்டதா பெளத்த நூல்கள் கூறுகின்றன. இத்தகைய சம்பவமே அமராவதியிலும் இலங்கையிலும் உள்ள புடைப்புச் சிற்பங்களில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆயினும் இலங்கையில் செதுக்கப்பட்ட சிற்பத்தில் இக்காட்சி சற்று வேறுபட்ட முறையில் செதுக்கப்பட்டுள்ளது (இந்திரபாலா, கா., 1869). அமராவதி சிற்பத்தில் அழகாகச் சித்திரிக்கப்பட்ட இக்காட்சியில் சித்தார்த்தர் குதிரையில் ஏறிச் செல்வதையும் புடைசூழச் சிலர் நிற்பதையும் ஒருவர் குடைபிடிப்பதையும் காணலாம் (Barrett, D. 1954, pl XIII). ஆனால் இலங்கைச் சிற்பத்தில் சித்தார்த்தர் அபயமுத்திரைக் கையுடன் நிற்கிறார். அவருக்குப் பின்னால் கந்தரா குதிரை நிற்கிறது. மூன்று தெய்வங்கள் வணங்கி நிற்க ஒரு தெய்வம் அவருடைய பிரசித்தி பெற்ற பிட்ஷா பாத்திரத்தைக் கொண்டு வந்து கொடுக்கிறது. அருகில்

புத்த யாதகக் கதையைச் சித்தரிக்கும் அமராவதிப்பாணி புடைப்புச் சிற்பம்
Image Source - en.wikipedia.org

குதிரைப் பாகன் நிற்கின்றான் (Wijesekara, N. 1962, pl72). இக்காட்சி இல்லத்தை விட்டுச் செல்லும் காட்சியன்று, இல்லத்தை விட்டு வெளியேறிய பின் தன் குதிரையையும் பாகனையும் விட்டுத் துறவியாக, பிட்ஷா பாத்திரத்தையும் ஏற்றுச் செல்லுகின்ற காட்சியாகும் (இந்திரபாலா. கா.. 18 69). இச் சிற்பத்தின் பாணி அமைப்பு முற்பட்ட அமராவதி கலைப்பாணியில் இருந்து சற்று வேறுபட்டு இருப்பதால் சில கலை வரலாற்று ஆசிரியர்கள் இச்சிற்பம் குப்தர் கலை மரபிற்கு அல்லது பல்லவ கலை மரபிற்கு உரியதாகலாம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். ஆனால் இச்சிற்பத்தை ஆக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள பளிங்குக்கல் ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கு உரியது மட்டுமன்றி, புத்தருடைய உடல் உறுப்புகள் சற்றுப் பெரிதாக இருப்பதும் குறிஞ்சியின் அமைப்பு, பாகனுடைய தலைப்பாகையின் அமைப்பு, முகில்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ள முறை என்பனவும் பிற்பட்ட அமராவதிக் கலைப்பாணியை ஒத்திருக்கிறது. ஆகையால் இச்சிற்பம் ஆந்திராவில் செதுக்கப்பட்டு இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்க வேண்டும் (Wijesekara, N., 1962).

சிகிரியாவில் காணப்படும் தாதுகர்ப்பத்தில் சுண்ணாம்புக் கல்லினால் ஆன புடைப்புச் சிற்பம் ஒன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. நான்கு பக்கங்களைக் கொண்ட புடைப்புச் சிற்பத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியும் மூன்று

பாகங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. சற்றுப் பழுதடைந்த நிலையில் காணப்படும் இச்சிற்பம் இந்தியப் புராணக் கதைகளில் கூறப்படும் மேருமலையைச் சித்திரிப்பதாகக் கருதப்படுகிறது (Paranavitana. S. 1936, p. 16). இச் சிற்பத்தை ஆக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒருவகைச் சுண்ணாம்புக்கல் ஆந்திராவுக்கு உரியதாக இருப்பதாலும் இச்சிற்பத்தில் காணப்படும் உருவங்கள் அமராவதியை ஒத்திருப்பதாலும் இது ஆந்திராவில் இருந்து இலங்கைக்குக் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கலாம். தற்பொழுது இது கொழும்பு நூதனசாலையில் காணப்படுகிறது.

இதேபோல பொலநறுவையில் அழிந்த நிலையில் காணப்படும் பபலு விகாரையின் தூபியில் இருந்து அமராவதி கலைமரபுக்குரிய சில புடைப்புச் சிற்பங்கள் 1909 ஆம் ஆண்டு எச். சி. பி. பெல் என்பவரால் கண்டு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்விகாரை கி. பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியதாயினும் இதில் காணப்படும் சில புடைப்புச் சிற்பங்கள் முற்பட்ட அனுராதபுர காலத்தைச்

சந்திர வட்டக்கல் - அனுராதபுரக்காலம்

Image Source - en.wikipedia.org

சேர்ந்தவையாகும். இத்தகைய சிற்பங்கள் அமராவதியில் இருந்து கொண்டுவரப்பட்டு நீண்டகாலமாக அனுராதபுரத்தில் வழிபாட்டுச் சின்னங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு, பின்னர் பொலநறுவை பபலு விகாரையில் இடம்பெற்றிருக்க வேண்டும் (Paranavitana, S., 1936).

ஈழத்து பௌத்த சிற்பக் கலையில் பிரதானமான ஒரு கலையம்சமாக சந்திரவட்டக்கல் (Moon Stone) இடம்பெறுகிறது. இலங்கைக்குரிய பௌத்த சிற்பக் கலையம்சங்கள் பல இந்தியாவில் இருந்து பௌத்தத்துடன் புத்தூக்கம் பெற்றுள்ள போதிலும், இந்நாட்டிற்கே உரிய சில தனித்துவக் கலையம்சங்களும் இங்கு தோற்றம் பெற்றன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இதற்குச் சந்திரவட்டக்கல் சிறந்த உதாரணமாகும். இதில் காணப்படும் பல்வேறு சிற்ப வடிவங்கள் இலங்கைக்கேயுரிய தனித்துவக் கலையம்சமாகக் காணப்படுகின்றது.

ஆயினும் ஈழத்தில் இக்கலையம்சம் இடம்பெறுவதற்கு ஆந்திரப் பிரதேசம் முன்னோடியாக இருந்ததென்பதற்குப் பல சான்றுகள் காணப்படுகின்றன (Paranavitana, S. vol. XVII).

சந்திரவட்டக்கல் என்பது பௌத்தமத வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய விகாரை, ஸ்தூபி அல்லது சிலையகம் போன்ற கட்டிடத்தின் பிரதான வாசலின் படிக்கட்டுக்கு முன்பு அரைவட்ட வடிவில் அமைந்த பாகமாகும் (Ibid). இக்கலையம்சம் இந்துக் கோவில் சிலவற்றில் காணப்பட்ட போதிலும் ஈழத்தில் இது பெரும்பாலும் பௌத்த கட்டிடங்களுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. காலத்தால் முந்திய சந்திரவட்டக் கற்கள் மிகிந்தலை, அபயகிரி விகாரை, கந்தரோடை போன்ற இடங்களில் காணப்பட்டன (Ibid). இவை கி.மு. 1 - 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை. தொடக்ககால சந்திரவட்டக் கற்கள் அலங்காரம் அதிகாரம்

சந்திரவட்டக்கல் என்பது பௌத்தமத வழிபாட்டுடன் தொடர்புடைய விகாரை, ஸ்தூபி அல்லது சிலையகம் போன்ற கட்டிடத்தின் பிரதான வாசலின் படிக்கட்டுக்கு முன்பு அரைவட்ட வடிவில் அமைந்த பாகமாகும் (Ibid). இக்கலையம்சம் இந்துக் கோவில் சிலவற்றில் காணப்பட்ட போதிலும் ஈழத்தில் இது பெரும்பாலும் பௌத்த கட்டிடங்களுடன் தொடர்புடையதாகக் காணப்படுகிறது. காலத்தால் முந்திய சந்திரவட்டக் கற்கள் மிகீந்தலை, அபயகிரி விகாரை, கந்தரோடை போன்ற இடங்களில் காணப்பட்டன (Ibid). இவை கி.மு. 1 - 2 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியவை.

இல்லாது வெறுமையானதாகக் காணப்பட்டது. இது ஆந்திரக் கலைத் தொடர்பைக் காட்டுகிறது. குறிப்பாக அமராவதி, நாகர்ஜூனகொண்டா போன்ற இடங்களில் உள்ள சந்திரவட்டக் கற்கள், மூன்று கற்களை இணைப்பதன் மூலம் ஆக்கப்பட்டது. இதில் ஒரு அரைவட்டக் கல்லில் மாத்திரம்தான் சிற்பங்கள் காணப்படும். இத்தகைய அம்சங்கள் கந்தரோடை, அனுராதபுரத்திலுள்ள அபயகிரி விகாரை போன்ற இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சந்திரவட்டக் கல்லில் காணப்பட்டன (Paranavitana, S., 1936). இந்தியச் சிற்பக் கலைமரபில் தாமரைப்பூ ஒரு முக்கிய அம்சமாகக் காணப்பட்டது. பல மதங்களின் பொதுவான சின்னமாகக் காணப்பட்ட இத்தாமரைப்பூ, ஆந்திரச் சந்திர வட்டக் கல்லில் முக்கிய கலையம்சமாக இடம்பெற்றது. இவற்றின் செல்வாக்கு இலங்கைச் சந்திரவட்டக்கல்லிலும் இடம்பெற்றது. குறிப்பாக கிழக்கு மாகாணத்தில் திரியாய் என்ற இடத்தில் உள்ள வட்டமான சைத்தியக் கிருகத்தில் காணப்பட்ட சந்திரவட்டக் கல்லில் இதனைக் காணலாம்.

ஆனால் பிற்பட்ட சந்திரவட்டக்கல்லின் வடிவ அமைப்பிலும் அலங்காரத்திலும் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. ஆரம்பத்தில் மூன்று அரைவட்டக் கற்கள் கொண்டு இணைக்கப்பட்ட கலையம்சத்தில், பின்பு எட்டு அரைவட்டக் கற்கள்

இணைக்கப்பட்டதுடன் பொலநறுவைக் காலத்தில் அது முழுவட்ட வடிவமாகவும் மாறியது (Wijesekara, N., 1962). அதேபோல அலங்காரத்திலும் பல புதிய அம்சங்கள் சேர்க்கப்பட்டன. இதில் இலங்கைக்குரிய தனிக் கலையம்சமாக யானை, குதிரை, நாக்கு, தீ, கொடிப்பின்னல் என்பன இடம்பெற்றன. இவை ஈழத்துச் சிற்பக்கலை வரலாறு இந்தியப் பொதுமைக்கு உட்பட்டு வளர்ந்தாலும், தனக்குரிய சில தனித்துவங்களைக் கொண்டு வளர்ந்துள்ளது என்பதனைக் காட்டுகின்றது. மேலே கூறப்பட்ட பல சிற்பங்களைத் தவிர, ஆந்திரக்கலை மரபுக்குரிய வேறும் சில சிற்பங்கள் ஈழத்தில் சரியாக ஆராயப்படாமலும் கண்டுபிடிக்கப்படாமலும் உள்ளன. இவை எதிர்கால ஆய்வினால் வெளிக்கொணரப்படலாம்.

எனவே நாம் ஆந்திராவுக்கும் ஈழத்துக்கும் இடையிலான நீண்ட காலக் கலாசாரத் தொடர்பிற்குப் பௌத்த சிற்பங்களையும் சிறந்த சான்றுகளாகக் கொள்ளலாம். ஈழத்தில் இக்கலைகள் தோன்றி வளர்வதற்கு ஆந்திரக் கலைமரபே முன்னோடியாக அமைந்தது. இது ஈழத்துக் கலை வரலாற்றில் ஏற்பட்ட ஒரு காலப்பகுதிக்குரிய நிகழ்ச்சியைக் குறித்து நிற்கும் அதேவேளை, மரபு வழியாக ஈழத்துப் பண்பாட்டு வரலாற்றில் தென்னிந்தியா செலுத்திய பங்களிப்பினையும் காட்டி நிற்கிறது.

ஈழத்தின் ஆதிக் குடிகளும் நாகரிகத்துக்கு வித்திட்ட பெருங்கற்காலப் பண்பாடும் தென்னிந்தியாவில் இருந்து, சிறப்பாக, தமிழ்நாட்டில் இருந்து வந்தன என்பதை தொல்பொருட் சான்றுகள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. பின்னர் வரலாற்றுக் காலத்தில் இடம்பெற்ற பௌத்தமும் பௌத்தப் பண்பாடும் இதே பிராந்தியங்களில் இருந்து பரப்பப்பட்டன என்பதை, தொல்பொருள் சான்றுகள் மட்டுமன்றி சாசன, இலக்கியச் சான்றுகளும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. இவற்றின் ஒரு அம்சமாகவே ஆந்திரக்கலை மரபுக்குரிய ஈழத்துச் சிற்பங்கள் விளங்குகின்றன.

உசாத்துணை

1. இந்திரபாலா, கா. 08.08.1968 "அமராவதிப் பாணியில் அமைந்த அரிய சிலைகள்", வீரகேசரி வார வெளியீடு.
2. 31.05.1969 "ஆந்திரப் படிமக் கலையின் செல்வாக்கு", வீரகேசரி வார வெளியீடு.
3. காசிநாதன், நடன. 1978, "கட்டிடக் கலை", தமிழக தூண்கலைகள், (ப.ஆ) ஞானப்பிரகாசம் கமலையா (சென்னை) பக் 82-93
4. சிவசாமி, வி. 1978, "இலங்கைச் சிற்பங்கள்" தமிழாராய்ச்சியின் புதிய எல்லைகள், (ப.ஆ) வானமாமலை, நா. சென்னை. பக்.100-112.
5. ற்றம்பலம், சி.க 1984 "ஈழமும் இந்து மதமும் - அனுராதபுர காலம். சிந்தனை, (ப.ஆ) சிற்றம்பலம், பக் 108-141 (திருநெல்வேலி)
6. நீலகண்டசாஸ்திரி, கே.ஏ 1976, தென்னிந்தியாவைப் பற்றி வெளிநாட்டார் குறிப்புக்கள் (சென்னை)

7. Bandaranayake, Senaka 1974, *Sinhalese Monastic Architecture* (Leiden)
8. Brown, Percy. 1976, *Introduction to Indian Art* (ed) Mulk Raj Ananda (Madras)
9. Fergusson, J.T. 1873, *Tree and Serpant worship or illustration of mythology and Art in India* (London)
10. Geiger, W. 1960, (Eng. tr), *Mahavamsa* (Colombo)
11. Godakumbara, C.E. 1965 "A bronze buddha image from Ceylon" *Artibus Asia*, vol. xxvi (Switzerland) pp. 230-236
12. Hocart, A.M 1924 t28, "Archaeological Summary" *Ceylon Journal of Science Vol II*, (London) pp. 73-97
13. Lewis, J.R 1916, "Some notes on Archaeological matters in the northern province" *Ceylon antiquary and literary Register*, Vol II (Colombo)
14. Paranavitana, 1936, *Art of Ancient Sinhalese* (Colombo)
15. 15. 1971, "Example of Andhra Art recently found in Ceylon" *Annual Bibliography of Indian Archaeology*, Vol xx (Leyden) pp. 13-15
16. Parkar, H, 1909, *Ancient Ceylon* (London)
17. Roland Benjamin, 1953, *The Art and Architecture of India* (Maryland)
18. Saraswathi, S.K, 1975, *A survey of Indian Sculpture* (New Delhi)
19. Smith, V.S. 1911, *A History of fine Arts in India and Ceylon* (Oxford)
20. Wijayasekara, N, 1962. *Early Sinhalese Sculpture* (Colombo)

ஈழத்து மரபுவழி ஆற்றுக்கைக் கலைகளுக்கு ஒரு வரலாறும் வளர்ச்சியும் உண்டு. தென்மோடி, வடமோடி, சிந்துநடைக் கூத்துகள், வாசாப்பு, இசை நாடகம், பள்ளு, குறவஞ்சி, வசந்தன், மகுடி என அது பன்முகப்பட்டது. இவற்றுள் சில அருகிவிட்டன; சில கால ஓட்டத்துடன் நின்று போராடி நிலைக்கின்றன; சில மாறுகின்றன. காலந்தோறும் ஏற்பட்ட பண்பாட்டு கலப்புகளும், அதனை உருவாக்கிய அரசியல், பொருளாதார, சமூக காரணங்களும் இம்மாற்றங்களுக்கு அடித்தளமாக உள்ளன. இந்த பல்வேறு வகைப்பட்ட ஆற்றுகை வடிவங்கள் தத்தமக்கென அழகியலையும், அமைப்பையும், வெளிப்பாட்டுத் திறனையும் கொண்டுள்ளன; ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பெற்றும் வளர்ந்துள்ளன. இந்த மாற்றங்களைப் புரிந்து கொள்வதும், அவை மாற்றம் பெற்றபோது அது சம்பந்தமாக நடந்த விவாதங்களை அறிவதும், இதன் இருப்பைத் தக்கவைக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபடுபவருக்கும், அதனை மேலும் வளர்த்துச் செல்ல விரும்புவோருக்கும் உதவியாக இருக்கும். இப் பல்வேறு ஆற்றுகை வடிவங்கள் பற்றியும் அவை கல்வி உலகில் ஏற்கப்பட்ட பின்னணிகள் பற்றியும், அதனால் இந்த ஆற்றுகைகளில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் பற்றியும் அறிமுகம் செய்வதாக 'ஈழத்துத் தமிழின் ஆற்றுக்கைக் கலைகள் : மரபும் மாற்றமும்' எனும் இக்கட்டுரைத் தொடர் அமைந்திருக்கும்.

இரு வேறு சிந்தனைப் போக்குகள்: கூத்துக் கலையின் ஊற்றுக் கண்கள்

● சின்னையா மெளனகுரு

சின்னையா மெளனகுரு அவர்கள் இலங்கையின் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த பேராசிரியர்; அரங்க ஆய்வாளர், பயிற்சியாளர், இயக்குநர், பிரதி உருவாக்குநர், நடிகர், கூத்துக் கலைஞர் என்று பல தளங்களில் இன்றும் இயங்கிவருபவர். ஈழத்து அரங்கத்துறையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்ட சிலரில் மெளனகுரு குறிப்பிடத்தக்கவர். 'இராவணேசன்', 'சங்காரம்' முதலிய புகழ்பெற்ற கூத்து நாடகங்கள் மெளனகுருவுக்கு தனியான அடையாளத்தை வழங்கின.

இவர், 20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத்துத்தமிழ் இலக்கியம் - 1984, சடங்கில் இருந்து நாடகம் வரை - 1985, மெளனகுருவின் மூன்று நாடகங்கள் - 1985, தப்பி வந்த தாடி ஆடு - 1987, பழையதும் புதியதும் நாடகம் அரங்கியல் - 1992, சுவாமி விபுலானந்தர் காலமும் கருத்தும் - 1992, சங்காரம் - ஆற்றுகையும் தாக்கமும் (நாடகம்) - 1993, ஈழத்து தமிழ் நாடக அரங்கு - 1993, கால ஓட்டத்தினூடே ஒரு கவிஞன் - நீலாவணன் - 1994, கலை இலக்கிய கட்டுரைகள் - 1997, சக்தி பிறக்குது - நாடகம் - 1997, பேராசிரியர் எதிர்வீர சூத்சந்திராவும் ஈழத்து நாடக மரபும் - 1997, ஈழத்து நாடக அரங்கு - 2 ஆம் திருத்திய பதிப்பு - 2004, தமிழ்க் கூத்துக்கலை - வடமோடி ஆட்டப் பயிற்சிக்கான கைநூல் - 2010, கூத்து யாத்திரை - 2021, கூத்தே உன் பன்மை அழகு - 2021 போன்ற பலநூல்களை எழுதியுள்ளார்.

மனித மூளையும் அறிவு வளர்ச்சியும்

ரபஞ்சத்திற்கும் மனித இருப்புக்குமான தொடர்புகளை, இவற்றின் உற்பத்திகள், மூலங்கள் அல்லது

தொடக்கப்புள்ளிகளை, விலங்கு உலகில் வாழ்ந்த காலத்திலேயே மனித சமூகம் தேடத் தொடங்கி விட்டது. இந்தத் தேடலே விலங்கு உலகிலிருந்து இந்த மனிதக் கூட்டத்தைப் பிரித்து, மனித உலகிற்குக் கொண்டுவந்தது. அதற்கு அடிப்படையாக இருந்தது, விலங்கு மூளையிலிருந்து மாறுபட்டிருந்த மனித மூளையாகும்.

இந்த மூளை எவ்வாறு வளர்ந்தது? மனிதர், புற உலகின்மீது தமது உழைப்பினால் தாக்கம் செலுத்தி, அந்தப் புற உலகை மாற்றுவதோடு தம் இயல்பையும் மாற்றுகின்றனர். விலங்கிலிருந்து மனிதர் வேறுபட இந்த உழைப்பே காரணம். இயற்கையோடு மனித குலம் நடத்தும் இந்தத் தொடர் போராட்டமே மனித இருப்புக்கான போராட்டம்; மனித குல வளர்ச்சிக்கான போராட்டம்.

இப்போராட்டத்தினூடு, தாம் பெற்ற வாழ்வனுபவங்கள் மூலமும், கிடைத்த உணவுப் பொருட்களில் இருந்த விட்டமின்கள் மூலமும், தமது அடிப்படைத் தேவையான பசியைப் போக்க எடுத்துக்கொண்ட பல முயற்சிகள் மூலமும், அந்த மூளை மேலும் மேலும் தன்னை வளர்த்துக் கொண்டது. மானுடம் தன்னைச் சூழவுள்ள இயற்கையையும் தன் வாழ்வையும் மெல்ல மெல்லப் புரிந்து கொண்டதோடு, மனிதக் குலம் இயற்கையை வென்று வளரவும் ஆயிற்று. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இயற்கையோடு மானிடக் குலம் நடத்திய போராட்டமே அதன் மூளையை மேலும் மேலும் வளர்த்தது. ஆரம்பக் கண்டுபிடிப்புகளுக்கான அடித்தளம் இதுவே. இந்த வளர்ச்சியே

மானிட குல வளர்ச்சி. இதனூடாகத்தான் மதம், மொழி, இனம், பண்பாடு யாவும் வளர்ந்தன. இப்படி இயற்கையைப் புரிந்து கொள்ள எடுத்த சிந்தனை இரண்டு கிளைகளாக வளர்ந்தது:

1. ஆன்மீகச் சிந்தனை: எல்லாத் தோற்றத்திற்கும் மூலம் இறைவனே எனக் கூறி, அதனடியாக உலகைப் புரிந்து கொள்ள முயன்றது. இன்றும் புரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் வெளிப்பாடுகளே கோவில் வழிபாடுகள்.
2. பௌதீகச் சிந்தனை: எல்லாத் தோற்றத்திற்கும் மூலம் இயற்கை எனக் கூறி, அதனடியாக உலகையும் வாழ்வையும் புரிந்து கொள்ள முயன்றது. அதன் வெளிப்பாடுகளே விஞ்ஞான வளர்ச்சியும் இன்றைய நிலையும் ஆகும்.

இரண்டு பிரதான சிந்தனைப்போக்குகள்

இந்த இரு சிந்தனைப் போக்குகளையும் முதலில் அறிந்து கொள்ளுதல், நமது கூத்தின் மூலத்தை அறிய உதவும். ஒரு சிந்தனைப் போக்கு, கூத்தின் மூலகர்த்தா சிவன் எனக் கூறுகிறது; மற்றொரு சிந்தனைப் போக்கு, கூத்தின் மூலங்கள் மனித ஆற்றுகை எனக் கூறுகிறது. இந்த இரண்டினிடையேயும் ஒரு ஒற்றுமையை நாம் காண முடியும். அது அவர்களின் புரிதலில் மற்றும் எடுத்துரைப்பு முறையில் உள்ளது. முதல் சிந்தனைப் போக்கு தமிழர் நாட்டியத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியை விளக்குகிறது. அதனைக் கூறுவது 'கூத்தநூல்' ஆகும். இதனை எழுதியவர் சாத்தனார்.

கூத்த நூல்

இந்நூல் தோன்றிய காலத்தை ஆய்வாளர்கள் கி.பி. 3ஆம் அல்லது 4ஆம் நூற்றாண்டாகக் கருதுகின்றனர். அதாவது, இது இன்றிலிருந்து சுமார் 2000

ஆண்டுகளுக்கு முன்பு என எடுத்துக் கொள்ளலாம். இந்நூல், அந்தக் காலத்தில் தமிழர் மத்தியில் கூத்தின் வளர்ச்சி பற்றிய சிந்தனைப் போக்குகளில் ஒன்றைப் பிரதிபலிக்கிறது. அது கூத்தின் பிறப்பை இவ்வாறு கூறுகிறது:

“மோனத்து இருந்த முன்னோன் கூத்தில் உடுக்கையில் பிறந்தது ஓசையின் சுழலே ஓசையில் பிறந்தது இசையின் உயிர்ப்பே இசையில் பிறந்தது ஆட்டத்து இயல்பே ஆட்டம் பிறந்தது கூத்தினது அமைவே கூத்தில் பிறந்தது நாட்டியக் கோப்பே நாட்டியம் பிறந்தது நாடக வகையே

கூத்த நூல் ஆசிரியர் இவ்வாறு கூறுகிறார்: “சிவன் உடுக்கொலியின் பின்னணியில் நடனமாடினான். அந்த உடுக்கோசையில் இருந்துதான் ஓசை பிறந்தது. அந்த ஓசையில் இருந்துதான் இசை உயிர்த்தது. அந்த இசையில் இருந்துதான் ஆட்டம் பிறந்தது. அந்த ஆட்டத்தில் இருந்துதான் கூத்தின் அசைவு பிறந்தது. அந்தக் கூத்தில் இருந்துதான் நாட்டியம் பிறந்தது. அந்த நாட்டியத்தில் இருந்துதான் நாடகம் பிறந்தது.” அவர் வாக்கின் படி, ஒன்றின் படிமலர்ச்சி மற்றதிற்கு வழிவகுத்ததாகக் கூறலாம். இதனை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்:

உடுக்கோசை > ஓசையின் அசைவு > இசை > ஆட்டம் > கூத்து > நாட்டியம் > நாடகம்

இந்தத் தொடர் சங்கிலியை கவனமாகப் பரிசீலித்தால், ஒன்றிலிருந்து ஒன்று பரிமாணம் பெற்றது புரிய வருகிறது. அந்த பரிமாண வளர்ச்சி ஒரு தொடர் சங்கிலி என்பதும் தெளிவாகிறது. ஆனால், இந்த வளர்ச்சியின் மூலம், அதாவது இதன் உற்பத்தி அல்லது ஊற்று, சிவனுடன் முடிச்சுப் போடப்படுகிறது. இந்தச்

Image Source - marinabooks.com

சங்கிலியின் உச்சமாக அமைவது நாடகமே எனக் கூறுகிறார். நாடகம் என்பது அனைத்துக் கலைகளும் சங்கமிக்கும் கலை என்பதை இப்போது நன்கு புரிந்துகொள்ளலாம். ஆம், அதற்குள் ஓசை உள்ளது, இசை உள்ளது, ஆட்டம் உள்ளது, கூத்து உள்ளது, நாட்டியம் உள்ளது. இவை அனைத்தையும் தன்னுள் அடக்கி உள்ளதால், நாடகம் இவற்றின் சாரமாக எழுந்த கலை ஆகும்.

கூத்த நூல் ஆசிரியர் சாத்தனார் கூறும் இத் தொன்மக் கதை, ஒரு நம்பும் தொன்மமாக வளர்ந்து இன்று பெரும்பாலானோர் சிந்தனையைப் பெரிதாக ஆக்கிரமித்துள்ளது.

தொன்மங்களுக்குள் சில உண்மைகள் அடங்கியிருக்கும் என்பதை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஆனால், தொன்மம் மனித மனதில் உண்மையை விட ஆழப் பதிகிறது; உண்மையைக் காட்டிலும் தொன்மமே வலிமையானது என கூறுவர்.

உண்மையை விடப் பலமான தொன்மம்

ஒவ்வொரு இனமும், ஒவ்வொரு சாதியுமே தம்மைப் பற்றி ஒரு தொன்மத்தை வைத்துள்ளது. அந்தத் தொன்மம், அந்த இனத்தின் அல்லது சாதியின் இரத்தம், நாடி, நரம்புகளில் பரம்பரையாகக் கலந்திருக்கிறது; ஒட்டுமொத்தமாக ஊட்டப்படுகிறது. அந்தத் தொன்மத்திற்காக உயிரையும் கொடுக்க, சிலர் தயங்குவதில்லை. சுருங்கச் சொன்னால், தொன்மம் உணர்ச்சியின் மீது கட்டப்படுகின்றது. ஆனால், அதற்குப் பக்கத்தில் அறிவு என்ற ஒன்றும் இருக்கிறதே!

விஞ்ஞான சிந்தனைப் போக்கு

அடுத்த சிந்தனைப் போக்கு விஞ்ஞான மற்றும் பௌதீக சிந்தனைப் போக்காகும். இந்தப் போக்கு சிவனை முன்னிலைப்படுத்துவதில்லை. 18 ஆம் நூற்றாண்டிலும் அதற்குப் பின்னரிலும் தோன்றி இன்று பெரும் வளர்ச்சியடைந்த நவீன சிந்தனைப் போக்குகள் மற்றும் விஞ்ஞானக் கண்டுபிடிப்புகள் இதில் முக்கியமானவை. மனித குலத்தை ஆராயும் மானிடவியல், சமூகவியல், மெய்யியல், உளவியல், பண்பாட்டியல், புவியியல், சரித்திரவியல், அரசியல், சூழலியல், தொடர்பாடலியல், மரபணுவியல் போன்ற ஆய்வுத் துறைகள் பெருவளர்ச்சியடைந்து, அந்தப் பல்துறைகளின் சங்கமிப்பில் வரலாற்றினையும் பண்பாட்டினையும் ஆராயும் காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம். இவை

அனைத்தினாலும் எழுந்த ஆற்றுகைக் கோட்பாடுகள் கூத்தின் மூலத்தை மற்றும் அதன் ஊற்றுக்கண்ணை அறியப் பெரிதும் உதவுகின்றன. இந்தப் பின்னணியில், கூத்தின் ஆணிவேர்களைக் கண்டறிய முயலும் ஒரு சிறு முயற்சியே இக்கட்டுரையில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது.

கூத்துக் கலையின் ஆணிவேர்கள்

வெங்காயம் ஒன்றை உரிப்பது போல, அதன் புறத் தோல்களை நீக்கிக் கொண்டு, வரலாற்று வழியில் பின்னோக்கி, கூத்துக் கலையின் ஆணிவேரைத் தேடச் சென்றால், கூத்துகள் ஆதியானது அல்ல என்பதே அடையப்படும் உண்மை.

இன்று கூத்துகள் பெருவளர்ச்சி பெற்றதாகவும், முழுமையான தாளக்கட்டுகளும் ஆட்டக்கோலங்களும் அமைந்த பல பரிமாணங்களைப் பெற்றதாகவும், இறுக்கமான ஒரு வடிவை அடைந்துள்ளதாகவும் இருக்கின்றன. இதுவே இன்றைய மரபு என, மரபின் வரலாறு தெரியாத சிலர் வரையறுக்க முயல்கின்றனர். அவர்களின் புரிதல் அவ்வாறே இருக்கலாம். ஆனால், ஆரம்பகாலத்தில் கூத்தோ அல்லது பரத நடனமோ இன்று காணும் இந்த இறுக்கமான வடிவில் இருந்ததா என்றால், அதற்கான விடை 'இல்லை' என்பது தான். காலத்தோடு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியின் மூலம், பண்பாட்டுக் கலப்புகளின் வழியே, பல புதிய அம்சங்களை தழுவிக்கொண்டு, இன்றைய இந்த வடிவத்தை கூத்துப் பெற்றுள்ளது. இதற்கான இலக்கிய, கல்வெட்டு மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகளும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. மேலும், புதிய ஆய்வுத் துறைகளும் இதற்கான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றன. அந்த முறையில் நாம் பின்னோக்கிச் செல்லும் போது, கூத்தின் தொடக்கமாக ஆற்றுகைகளே அமைந்தன என்பதை அறிய நேருகிறது.

ஆற்றுகை என்றால் என்ன?

ஒருவர் அல்லது பலர் முன்போ ஒன்றைச் செய்துகாட்டுவது ஆற்றுகை ஆகும். இந்த ஆற்றுகையில் இரண்டு முக்கிய அம்சங்கள் இடம் பெறுகின்றன: ஒன்று, மீளச் செய்தல்; இன்னொன்று, தொடர்பு கொள்ளல். மீண்டும் மீண்டும் ஒன்றைச் செய்து காட்டுகிறோம், யாருக்கு? பார்வையாளருக்கு. பார்வையாளருடன் தொடர்பு கொள்ள, உடல்மொழி, குரல், அசைவு, ஆடை, அணி, காண்பியங்கள், மற்றும் ஏனைய பொருட்கள், தொடர்பு ஊடகங்களாக அமைகின்றன. இந்த ஆற்றுகை பல வகைகளில் வெளிப்படுகிறது. இந்த மானுட ஆற்றுகைகளை:

1. வாழ்வியல் ஆற்றுகை
2. சடங்கு ஆற்றுகை
3. கலை ஆற்றுகை

எனப் பிரதானமாக மூன்று பிரிவுகளாகப் பிரிக்கலாம்.

வாழ்வியல் ஆற்றுகைகளாக பிறப்புச் சடங்குகள், பூப்பு நீராட்டச் சடங்குகள், திருமணச் சடங்குகள், மரண வீட்டுச் சடங்குகள் ஆகியவற்றை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். தொழில் ஆற்றுகைகளாக வேளாண்மை, மீன்பிடி, வேட்டைத்தொழில், வியாபாரம் ஆகியவற்றைச் செய்யும்முன் நிகழ்த்தப்படும் சடங்குகள் காணப்படுகின்றன. இவை யாவும் நம்பிக்கையினடியாக நிகழ்த்தப்படுகின்றன; அவை பொழுதுபோக்கல்ல, வெறும் கேளிக்கையும் அல்ல.

ஆனால் ஏனைய ஆற்றுகைகளான கரகம், காவடி, கோலாட்டம் போன்றவை நம்பிக்கை குறைந்தவை, மகிழ்ச்சியூட்டுபவை,

கேளிக்கையூட்டும் வகையில் உள்ளவை. இவற்றைக் 'கலை ஆற்றுகை' எனக் கூறுவர். இவற்றிலிருந்து பிறந்தவை தான் பெரும் கலை ஆற்றுகைகள்; அவற்றுள் கூத்து, நடனம், நாடகம் என்பன அடங்கும். கூத்து என்பது கதை தழுவி வரும் ஆடல் எனப் புரியப்படுகிறது. இவற்றை விட இன்னும் பல ஆற்றுகைகளும் தமிழர் மத்தியில் உண்டு.

ஊர்வலம், விளையாட்டுப் போட்டிகள், பெரிய சங்கீத நிகழ்ச்சிகள், இராணுவ அணி வகுப்புகள், சர்க்கஸ் — அனைத்தும் ஒரு வகையில் ஆற்றுகைகளே. ஆற்றுகைகள் அதிகம் உள்ள சமூகம், விசைவேகம் மிக்க சமூகம் ஆகும். இந்த ஆற்றுகையின் போது, மூன்று விடயங்கள் முக்கியமானவை: ஆற்றுபவர், பார்ப்போர், மற்றும் ஆற்றுகை நிகழும் இடம்.

ஆற்றுகை நிகழும் இடம், மேடை எனப்படும். மேடையை அரங்கு என அழைக்கும் வழக்கு உண்டு. எனினும், மேடை என்பது வேறு, அரங்கு என்பது வேறு. மேடை என்பது வெட்டவெளியாக இருக்கலாம், உயர்த்தப்பட்டதாக இருக்கலாம், வட்டக்களரியாக இருக்கலாம், ஒரு பக்கம் அடைக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம், முப்பக்கம் அடைக்கப்பட்டதாக இருக்கலாம் அல்லது அதிநவீன மேடையாகவும் இருக்கலாம்.

ஆனால் அது உயிர் இல்லாத வெறும் மேடை தான். ஆற்றுகை அங்கு நிகழ்ந்தால்தான் மேடை உயிர்ப்புப் பெறும். மேடையை மனிதர் தம் உடலாலும், உடல் அசைவுகளாலும், குரலாலும், காண்பியங்களாலும், ஆடல் பாடல்களாலும், வசனங்களாலும் உயிர்ப்பிக்கும் போது அது அரங்காகிறது. அங்கேதான் தொடர்பாடல் நிகழ்கிறது. இவ்வகையில் இதன் தொடர் சங்கிலியை இவ்வாறு கூறலாம்:

ஆற்றுவோர்> பார்ப்போர்> ஆற்றுகை>
மேடை = அரங்கு

இவை அனைத்தும் சங்கமிக்கையில், அது அரங்காகிறது. அரங்கில் நிகழும் அனைத்தையும் நாம் அரங்கக் கலைகள் என அழைக்கின்றோம். இந்த அரங்கக் கலைகளில் ஒன்றுதான் நமது கூத்து ஆகும். அரங்கக் கலைகளுக்கு ஆற்றுகைக் கலைகள் என இன்னொரு பெயரும் உண்டு. இந்த ஆற்றுகைக் கலைகளை விஞ்ஞான பூர்வமாக கற்கும் முறையியல் அண்மைக்காலத்தில் உருவாகி, செல்வாக்கும் பெற்றுவிட்டது.

ஆற்றுகைக் கற்கைநெறி என்றால் என்ன?

ஆற்றுகையினை மானிடவியல், சமூகவியல், தொடர்பாடல், இலக்கியம், இசை, தத்துவம், நடனக் கற்கை, பண்பாட்டுக் கற்கை, புவியியல், உளவியல், அரசியல், சூழலியல் ஆகிய புதிய துறைகளைப் பயன்படுத்தி பல்வேறு நோக்கில் அணுகி, அதன் தன்மைகளைப் புரிந்துகொள்ளும் ஒரு பாட நெறிதான் ஆற்றுகைக் கற்கை நெறி. ஆற்றுகையினை தம் சிந்தனையின் அடிப்படையில் மேற்கு நாட்டவரும், கிழக்கு நாட்டவரும், இந்திய நாட்டவரும் புரிந்துகொள்ள முயன்றனர். மேற்கில் அரிஸ்டோட்டில் முக்கியமானவர். இதனை இந்திய மரபில் பரதமுனிவரும், தமிழ் மரபில் தொல்காப்பியரும் ஆராய முனைந்தார்கள். இவர்கள் வழியில் பின்னால் ஆராய்ந்த அறிஞர்கள் பலர். அந்த ஆய்வுகளை நம்மவர் அறிதல் அவசியம்.

ஆற்றுகைக் கற்கைநெறி ஏன் மேற்கீளப்பியது?

ஆற்றுகைக் கற்கை நெறி மனித நடத்தைகளையும், அவற்றின் அடித்தளமாக இருக்கும் பண்பாட்டையும், பண்பாட்டின் வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்களையும்

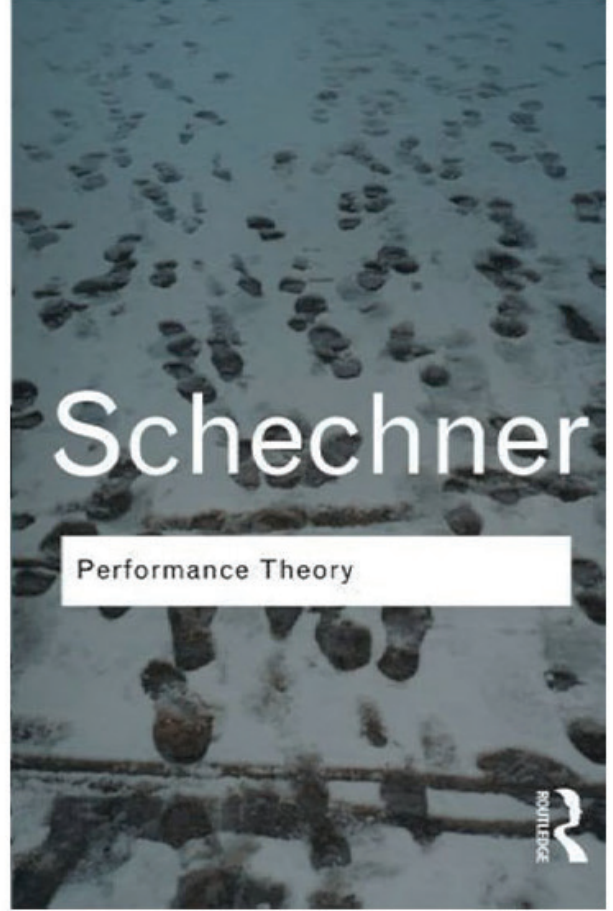

Image Source - www.amazon.com

ஆராய்கிறது. இதனால் சமூக விஞ்ஞானிகளும், சமூகத்தை மேலும் அறிய விரும்புவோரும், அதனை மாற்ற விரும்பும் செயற்பாட்டுவாதிகளும் இக்கற்கை நெறி நோக்கிக் கவரப்படுகிறார்கள். ரிச்சர்ட் செக்னரின் ஆற்றுகைக் கோட்பாடுகள் (Performance Theory - Schechner), ஹென்றி பியால் தொகுத்த ஆற்றுகை கற்கைகள் (The Performance Studies Reader - Henry Bial), கொலின் கௌன்சிலும், லோறி வூல்பும் தொகுத்த ஆற்றுகைகளைப் பகுத்தாய்தல் (Performance Analysis - Colin Kaunsil and Lauri Wolf) எனும் நூல்கள் ஆற்றுகைக் கற்கை நெறி அறிய விரும்புவோர் வாசிப்பதற்குரிய நூல்களாகும். அத்துடன், இது பற்றி மேலும் அறிய ஆர்வமுடையோர் தொல்காப்பியம்,

கூத்த நூல், பஞ்சமரபு,
பரதசேனாபதியம்,
அபினயதர்ப்பணம், நாட்டிய
சாஸ்திரம் ஆகியன கூறும்
ஆற்றுகை முறைகளையும்
ஒப்பிட்டுக் கற்க வேண்டும்.

மேடையில் ஒரு பாத்திரத்தை
நிறுத்தி ஒரேயொரு
ஒளிப்பொட்டை அதன் மீது
பாய்ச்சினால் அதன் ஒரு
பக்கம் மட்டுமே தெரியும்.
அதனச் சுற்றி வலது புறம்,
இடது புறம், மேற்புறம் என
சகல பக்கங்களிலும்
ஒளிப்பொட்டுகளைப்
பாய்ச்சினால்

அப்பாத்திரத்தின் பல
பாகங்களும் தெரிய வந்து,
அந்தப் பாத்திரத்தின் தோற்றம் ஒரு
முழுமையைத் தரும். அதேபோல,
ஆற்றுகைகளையும் பல்வேறு துறை
அணுகுமுறைகளையும் பயன்படுத்தி அதன்
முழுமையைப் புரிந்து கொள்கிறோம்.
ஆற்றுகையின் முழுமையை அறிதலே இங்கு
முக்கியமானதாகும். இப்பின்னணியில் நமது
கூத்தினை அணுகுவோம்.

கூத்தின் மூலமும் அதன் பரிணாமமும்

முதலில் தொழிற்சடங்குகள் இருந்தன
என்றேன்; அதன் பரிமாணமே சமயச்
சடங்குகள் ஆகும், அதன் பரிமாணமே
சமயம் சாராத கலை ஆற்றுகைகள் ஆகும்,
அதன் பரிமாணமே கலையில் கதை கூறும்
ஆற்றுகைகளான கூத்து ஆகும், அதன்
முகிழ்ப்பே நடனம் ஆகும், அதன் அடுத்த
வளர்ச்சி நாடகம் ஆகும். இப்படிப்
பார்த்தால், கூத்தநூல் அடி நின்றும்,
ஆற்றுகைக் கற்கைகள் நெறி நின்றும்
கூத்தின் மூல வேர்களின் அடியினைக்
கண்டு கொள்ளலாம்.

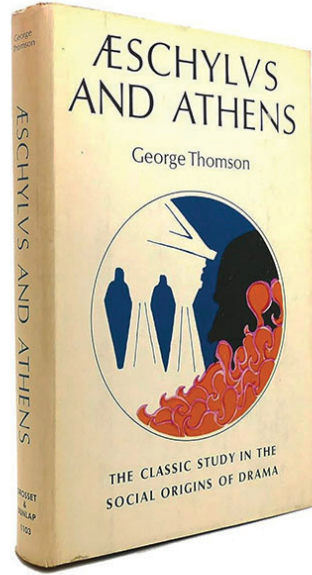

Image Source - www.amazon.com

வெட்டவெளியிலே
நடத்தப்பட தொழில்
ஆற்றுகையில்,
வெட்டவெளியில்
நடத்தப்பட்ட சடங்கு
ஆற்றுகையில், அல்லது
உயர்த்தப்பட்ட
மேடையில்
நிகழ்த்தப்பட்ட கலை
ஆற்றுகையில் கூத்தின்
மூல வேர்களைக்
காண்கிறோம்.
சடங்குகளிலே கூத்தின்
மூலவேர்கள்
தெரிகின்றன. தொழில்,
சடங்கு, கலை
என்பனவற்றின்
பின்னணியில் சமூக

அமைப்புகள் உண்டு. சமூகம் ஒன்றிலிருந்து
ஒன்று பெற்றுப் பரிணாம வளர்ச்சி பெற்றது
என்பது சமூகவியல் ஆய்வாளர் முடிவாகும்.
சமூகம் மாற, சடங்கும் தொழிலும் கலை
ஆற்றுகையும் மாறுகின்றன. இப்படி
ஆராய்வதை 'கூத்தின் சமூகவியல்' (Sociology
of Theatre) ஆய்வு எனலாம்.

சமூக மாற்றத்தினடியாக கிரேக்க நாடகம்
எவ்வாறு தோன்றியது என ஜோர்ஜ்
தோம்சன் தமது 'எஸ்கைலஸ் மற்றும்
ஏதென்ஸ்' (Aeschylus and Athens) எனும்
நூலில் நிறுவியுள்ளார். சமயச்
சடங்களிலிருந்து புராதன தமிழ் நாடகம்
எவ்வாறு தோன்றியது என பேராசிரியர்
சிவத்தம்பி தனது 'பண்டைத் தமிழ்ச்
சமூகத்தில் நாடகம்' எனும் நூலில்
நிறுவியுள்ளார். சமயச் சடங்களிலிருந்து
ஈழத்துக் கூத்துகள், முக்கியமாக
மட்டக்களப்பு, வடமோடி, தென் மோடிச்
கூத்துகள் எவ்வாறு வந்தன என்று
'மட்டக்களப்பு மரபுவழி நாடகங்கள்'
எனும் நூலில் இக்கட்டுரை ஆசிரியர்

நிறுவியுள்ளார். இது பற்றி மேலும் அறிய விரும்புவோருக்கு இந்நூல்கள் உதவக் கூடும்.

“சடங்களிலிருந்து கூத்து எதை எடுத்தது?” ஒரு மாணவி கேட்டாள்.

“சடங்கில் சொல்லப்படுவது என்ன?” நான் அவளைக் கேட்டேன்.

“மந்திரங்கள்” அவள் மறுமொழி கூறினாள்.

“அங்கிருந்துதான் உச்சரிப்புகளை கூத்தும் பரதமும் பெற்றிருக்க வேண்டும்” என்றேன்.

“அது எவ்வாறு?” என்றாள்.

“சடங்கில் கூறப்படும் மந்திர உச்சரிப்பை ஒரு தரம் நினைத்துப் பாருங்கள். அதுவே கூத்துத் தாளக்கட்டின் அடிவேராக இருக்கலாம்” என்றேன்.

பொருள் இல்லாத அந்த ஓசை உச்சரிப்புகள்தான் மந்திரமாகும்.

பொருளற்ற ஓசையால் தெய்வத்தை உலகை வசப்படுத்தலாம் என மந்திரவாதிகள் எண்ணினர். “ஓம் கிரீம் சிக் ஹக்” இவை மந்திர உச்சாடனங்கள். “தாம் தாம் தாரிகிட தோம்” என்பன கூத்துத் தாளக்கட்டுகள்.

அதிலிருந்து முகிழ்த்த செவ்வியல் நடனம் எனப்படும் பரதத்தின் ஐதியில் “தக்கத் தீங்கு தடங்கு தக திமி” என்ற ஐதிகளைக் காண்கிறோம். சடங்களிலிருந்து பெற்ற ஓசைகளினடியாக கூத்திற்கும் பரதத்திற்கும் முறையே தாளக்கட்டுகளையும் ஐதிகளையும் நட்டுவனாரும் அண்ணாவினாரும் உருவாக்கியிருக்க வேண்டும். அவர்கள் கைபட்டு, அவர்களின் கற்பனையில் வளர்ந்த தாளக்கட்டுகளே அதனடியாக எழுந்த ஆட்டங்களே கூத்தாகவும் பரதமாகவும் மலர்ந்திருக்கலாம் என்பது அறிவுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கின்றது.

பின்னால் வடமோடிக் கூத்துகள் பொருள் தரும் தாளக் கட்டுகளை

பண்டைய தமிழ்ச் சமூகத்தில் நாடகம்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

மொழிபெயர்ப்பு
அம்மன்கிளி முருகதாஸ்

குமரன் புத்தக இல்லம்
கொழும்பு - சென்னை
2021

Image Source - www.exoticindiaart.com

உருவாக்கிக்கொண்டன. அவற்றைச் சொற்கட்டுகள் என்பார். பின்னர் மந்திரங்களுக்கும் பொருள் தரும் போக்குகளும் உருவாகின. கூத்து நடனம் என வருகையில், அவை நிகழ்த்த தமக்குள் பல கதைகளைக் கொண்டிருந்தன. கதை தழுவி வருவது கூத்து எனவும் கூறப்படலாயிற்று. அவை ஆரம்பத்தில் உள்ளூர்க் கதைகளாக இருந்தன. ஆரம்பகாலத் தமிழர் வழிபாடுகள் இன்றைய வழிபாடுகள் போல அல்ல; இன்றிருக்கும் அதிகமான தெய்வங்கள் அன்றிருக்கவில்லை. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம், நெய்தல், பாலை என வகுக்கப்பட்ட ஐந்து நிலங்களுக்கும் பல தெய்வங்களும் பிரதான தெய்வங்களும்

கூத்தர் இருந்தமைக்குச் சான்றுகளுண்டு. அவர்கள் மன்னன் புகழ் பாடியே கூத்துகள் ஆடியுள்ளனர்; புராணக் கதைகள் பாடி ஆடவில்லை. சங்க இலக்கியத்தில் வரும் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் கூற்றுகள் ஒரு நாடகப் பாத்திரம் கூறும் கூற்றுகளாகவேயுள்ளன. பெரும் நாடகம் ஒன்றில் வரும் சிறு காட்சிகள் போல அவை இருக்கின்றன. நமது பண்டைய பாணரும் கூத்தரும் ஆடிய கூத்துகளின் கருப்பொருள்கள், இவையாகவே அன்று இருந்திருக்கும். கூத்த நூல் கூறுவதுபோல் உடுக்கடித்து ஓசை எழுப்பி நடனத்தை உருவாக்கிய கூத்தனான சிவன் பற்றிய பெரிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை.

இருந்தன. நிலத்திற்கு ஒரு தெய்வம் இருந்தது.

இன்று தமிழரிடையே பெரு வழக்கிலிருக்கும் புராணக்கதைகளில் வரும் தெய்வங்கள் அன்றிருக்கவில்லை. அன்றைய பண்டைய தமிழர் வழிபாட்டுத் தெய்வங்களுள் மேலெழுந்தவை கொற்றவையும் முருகனுமே. சங்க இலக்கியங்களில் இத் தெய்வ ஆடல்களுக்கான குறிப்புகள் உண்டு. ஏர்க்கள வேள்வி, போர்க்கள வேள்வி, சுடலையில் பெண்கள் ஆடிய துணங்கைக் கூத்து, வேலனாட்டம், வெறியாட்டம், போர் வென்று ஆடிய குரவைக் கூத்து என்பன பற்றிய தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

கூத்தர் இருந்தமைக்குச் சான்றுகளுண்டு. அவர்கள் மன்னன் புகழ் பாடியே கூத்துகள் ஆடியுள்ளனர்; புராணக் கதைகள் பாடி ஆடவில்லை. சங்க இலக்கியத்தில் வரும் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் கூற்றுகள் ஒரு நாடகப் பாத்திரம் கூறும் கூற்றுகளாகவேயுள்ளன. பெரும் நாடகம் ஒன்றில் வரும் சிறு காட்சிகள் போல அவை இருக்கின்றன. நமது பண்டைய பாணரும் கூத்தரும் ஆடிய

கூத்துகளின் கருப்பொருள்கள், இவையாகவே அன்று இருந்திருக்கும்.

கூத்த நூல் கூறுவதுபோல் உடுக்கடித்து ஓசை எழுப்பி நடனத்தை உருவாக்கிய கூத்தனான சிவன் பற்றிய பெரிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. புராண இதிகாசக் கதைகள் பண்டைய தமிழகத்தை அதிகம் தாக்கவில்லை; அதுவே அன்றைய தமிழ்க் கூத்து.

சுடங்கிலிருந்து வெளிவந்த கலையாகிய ஆடலும் பாடலும் நிறைந்த ஆற்றுகையான கூத்து, தனக்கான கதைகளினை வடமொழியில் இருந்து பெற்று மேலும் வளர்ந்தமை, கூத்தின் அடுத்த கட்ட வளர்ச்சி எனலாம்; அது தமிழ் நடனம், சமஸ்கிருதமயம் பெற்ற கதை. அது பற்றி பின்னால் கூறப்படும்.

ஈழக் கூத்துகளுக்குச் செல்ல முன், தமிழ் நாட்டில் மிகப் பழங் காலத்தில் கூத்து எவ்வாறு வடமொழிப் புராண, இதிகாசக் கதைகளை உள்வாங்கி புதிய மாற்றம் பெற்றது என்பதை அடுத்த கட்டுரையில் பார்ப்போம்.

இலங்கையில், குடியேற்றவாத காலத்திலிருந்துதான் நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் நமக்குக் கிடைக்கின்றன. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர் காலத்தைச் சேர்ந்தவை இலகுவாகக் கிடைக்கின்றன. எழுத்துமூல ஆவணங்கள், புழங்கு பொருட்கள், ஓவியங்கள், தொல்லியற் கண்டுபிடிப்புகள் ஆகியவற்றையும் இவற்றைப்போன்ற இன்னோரன்ன பழைய நிலப்படங்கள், வரைபடங்கள் வரலாற்றுத் தகவல்கள் என்பனவும் இங்கு பொதிந்துள்ளன. குறிப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும் இவற்றுள் அடங்கும். எனினும், யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு இவற்றைப் பயன்படுத்துவது குறைவாகவே உள்ளது. வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குவதில் குடியேற்றவாதக் கால நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் முக்கியத்துவத்தை எடுத்துரைப்பதாகவும், யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுத் தகவல்களை நிலப்படங்கள் வரைபடங்களிலிருந்து விளக்குவதாகவும், நிலப்படங்களினதும் வரைபடங்களினதும் தகவல் உள்ளடக்கங்கள் குறித்து ஆராய்வதாகவும் 'யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் குடியேற்றவாதக் காலத்து வரலாற்றுத் தகவல் மூலங்களாக நிலப்படங்களும் வரைபடங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமையவுள்ளது.

லெய்சிக்காமின் நிலப்படத் தொகுப்பில் வலிகாமம் – உடுவில்

● இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன்

இரத்தினவேலுப்பிள்ளை மயூரநாதன் அவர்கள் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உருவாக்கச் சூழல் துறையில் விஞ்ஞான இளநிலைப் பட்டத்தையும் (B.Sc. (BE)) பின்னர் அதே பல்கலைக்கழகத்தில் கட்டடக்கலையில் விஞ்ஞான முதுநிலைப் பட்டத்தையும் (M.Sc. (Arch)) பெற்றார். அத்துடன் இலங்கைக் கட்டடக்கலைஞர் சங்கம் (AIA (SL)), பிரித்தானியக் கட்டடக் கலைஞர்களின் அரச சங்கம் (RIBA) ஆகியவற்றில் பட்டயம் பெற்ற உறுப்பினராவார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியா தொடங்கிய காலத்திலிருந்து அதன் முதற் பயனராகப் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றார். தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் 4500இற்கும் மேற்பட்ட கட்டுரைகளைத் தொடங்கியுள்ளதுடன், மேலும் பல ஆயிரம் கட்டுரைகளின் விரிவாக்கத்திலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

தமிழ் விக்கிப்பீடியாவில் இவரது பங்களிப்புக்காக கனடா தமிழ் இலக்கியத் தோட்டத்தின் 2015 ஆம் ஆண்டின் வாழ்நாள் சாதனையாளருக்கான இயல்விருது பெற்றுக்கொண்டார். தொடர்ந்து தமிழ்நாட்டிலிருந்து வெளிவரும் ஆனந்தவிகடன் இதழ் வழங்கும் நம்பிக்கை விருதுகளில் 2016 ஆம் ஆண்டுக்கான சிறந்த 10 மனிதர்களுள் ஒருவராக தெரிவு செய்யப்பட்டு விருதை பெற்றுள்ளார்.

கோ

ப்பாய்க் கோவிற்பற்றுத்
தொடர்பாக
நிலப்படத்திலிருந்து

அறியக்கூடிய தகவல்களைப் பற்றிச் சென்ற
கட்டுரையில் பார்த்தோம். இந்தக்
கட்டுரையில் உடுவில் கோவிற்பற்றுத்
தொடர்பான விடயங்களை ஆராயலாம்.
இக்கோவிற்பற்றில் தாவடி, இணுவில்,
உடுவில், சங்குவேலி, சுன்னாகம் ஆகிய
ஐந்து துணைப் பிரிவுகள் உள்ளன. (படம்1)
ஒல்லாந்தர்கால உடுவிற் கோவிற்பற்று
முழுவதும் இன்றைய வலிகாமம் தெற்குப்
பிரதேச சபையின் பகுதியாக அமைந்துள்ளது.

எல்லைகள்

உடுவில் நிலத்தால் சூழப்பட்ட ஒரு
கோவிற்பற்று. இதற்குக் கடலேரி அல்லது
கடல் எல்லை கிடையாது. இதன்
தெற்கெல்லையில் நல்லூர்க்
கோவிற்பற்றும்; கிழக்கு
எல்லையில் நல்லூர், கோப்பாய்
ஆகிய கோவிற்பற்றுகளும்;
வடக்கில் மல்லாகம்
கோவிற்பற்றும்; மேற்கில்
மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றும்
காணப்படுகின்றன. உடுவிற்
கோவிற்பற்றின் தெற்கு
அந்தலையில் தாவடித் துணைப்
பிரிவும்; வடக்கு
எல்லையோரம் சுன்னாகமும்
இவ்விரண்டுக்கும் இடையே
மேற்கிலிருந்து கிழக்காக
சங்குவேலி, உடுவில், இணுவில்
ஆகிய துணைப் பிரிவுகளும்
அமைந்துள்ளன. (படம்2)

இக்கோவிற்பற்றுக்குள்
அடங்கிய சில ஊர்கள்
இன்றுள்ளதைவிட வேறுபட்ட
எல்லைகளைக் கொண்டிருந்தன
என்ற கருத்துகள் நிலவுகின்றன.

குறிப்பாக, ஒருகாலத்தில் இணுவில்
இன்றிருப்பதைவிடப் பரந்து இருந்தது
என்ற கருத்து உண்டு.¹ இதற்குத் தெளிவான
சான்றுகள் இல்லை. எவ்வாறெனினும்,
ஒல்லாந்தர் காலத்திலேயே பெருமளவுக்கு
இன்றைய எல்லைகள் நிலைபெற்று
விட்டதை நிலப்படம் தெளிவாகக்
காட்டுகிறது. கோயிற்பற்றின் துணைப்
பிரிவுகளுக்கு இடையிலான
எல்லைகளுடன் பெருமளவுக்கு
ஒத்துப்போகும் வகையிலேயே இன்றைய
கிராம அலுவலர் பிரிவுகளின் எல்லைகள்
அமைந்துள்ளதையும் அவதானிக்க
முடிகிறது. எனினும், நிலப்படத்தில்
மருதனார்மடப் பகுதியில் இணுவிலுக்கும்
உடுவிலுக்கும் இடையிலான எல்லைக்
கோட்டை வீதிக்குக் கிழக்குப் பக்கமாகக்
குறித்து, வீதி முழுமையாக உடுவில்
துணைப்பிரிவுக்கூடாகச் செல்வதாகக்

படம் - 1: உடுவில் கோவிற்பற்றைக் காட்டும் படம்
வெய்சிக்காமின் வலிகாமம் நிலப்படத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டது.

காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால், தற்போதைய எல்லை வீதியுடன் பொருந்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. அண்மைக் காலத்தில் வசதிக்காக இந்த எல்லையைச் சற்று மாற்றியதாகக் கொள்ளலாம்.

வீதிகள்

இன்றைய யாழ்ப்பாணம் - காங்கேசந்துறை வீதித் தடத்தில் இருந்ததும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தெல்லிப்பழைவரை சென்றதுமான அக்காலத்து வீதி உடுவிற் கோவிற்பற்றை தெற்கு - வடக்காக ஊடறுத்துச் செல்கிறது. இது தாவடித் துணைப் பிரிவின் சிறு பகுதியை மட்டும் வெட்டிச் செல்வதுடன், இணுவில், உடுவில், சுன்னாகம் ஆகிய துணைப்பிரிவுகளுடாகவும் சென்று வடக்கு நோக்கித் தொடர்கிறது. நிலப்படம் காட்டும் இவ்வீதியின் தடம், தற்கால வீதியுடன் பெருமளவுக்குப் பொருந்துவதைக் காணமுடிகிறது. இவ்வீதி குடியேற்றவாதக் காலத்துக்கு முன்னரே இருந்திருக்கக்கூடும் என்பதுபற்றி இத்தொடரின் முன்னைய கட்டுரையொன்றில் குறிப்பிட்டிருந்தோம். மேற்குறிப்பிட்ட தெல்லிப்பழை வீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருக்கக்கூடிய முக்கியமான இடங்கள் காலத்துக்குக் காலம் குறுக்கு வீதிகளால் இவ்வீதியுடன் இணைக்கப்பட்டன. இந்த வகையில் அமைந்து, இவ்வீதியின் ஒரு புள்ளியிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் இன்னொரு வீதியும் நிலப்படத்தில் உள்ளது. இது உடுவில், சங்குவேலி ஆகிய துணைப் பிரிவுகளுடாகச் செல்கிறது. மானிப்பாயிலும் உடுவிலிலும் இருந்த தேவாலயங்களைத் தெல்லிப்பழை வீதியுடன் இணைப்பதற்காக இவ்வீதியைப்

போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் அல்லது ஒல்லாந்தர் கால முற்பகுதியில் அமைத்திருக்கக்கூடும் அல்லது மேம்படுத்தியிருக்கக்கூடும். இவ்வீதி தெல்லிப்பழை வீதியில் தொடங்கும் இடம் இன்றைய மருதனார்மடம் சந்தி என்பதையும் அவ்வீதி இன்றைய மானிப்பாய் - கைதடி வீதியின் ஒரு பகுதி என்பதையும் எளிதில் அடையாளம் காணலாம். மருதனார்மடம் சந்தியிலிருந்து உரும்பிராய், கோப்பாய் ஊடாகக் கைதடி வரை செல்லும் பகுதி பிற்காலத்து என்பதைச் சென்ற கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டினோம். இதனால், மருதனார்மடம் சந்தியை ஒரு முச்சந்தியாகவே நிலப்படம் காட்டுகிறது.

தெல்லிப்பழை வீதி நீண்டகாலமாக யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் ஒரு முதன்மையான அச்சாக இருந்துவருவதால் இது ஊடறுத்துச்செல்லும் பகுதிகள் பண்பாட்டிலும் பொருளாதாரத்திலும் சிறப்பாக வளர்வதற்கான உள்ளாற்றலைக் (Potential) கொண்டிருந்தன. இடஞ்சார்ந்து குடாநாட்டின் மத்தியில் அமைந்துள்ளதும் நல்ல மண்வளம், நிலத்தடி நீர் வளம் ஆகியவற்றைக் கொண்டதுமான உடுவிற் கோவிற்பற்றும் இந்தவகையில் முக்கியத்துவம் பெற்ற ஒரு பகுதி.

அமெரிக்க மிசனைச் சேர்ந்தவர்கள் 1820 இல் உடுவிலுக்கு வந்த காலத்தில் உடுவில் ஏற்கெனவே மக்கட் செறிவுமிக்க ஊராக இருந்தது பற்றியும் அப்பகுதி முழுவதும் பயிர்ச் செய்கைக்கு உட்பட்ட நிலங்களாக இருந்தது குறித்தும் குறிப்புகள் உள்ளன.² அமெரிக்க மிசன் செயற்பாட்டாளர்கள் உடுவிலுக்கு வந்தபோது ஒல்லாந்தர் ஆட்சி முடிவுற்று 25 ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன.

மேலே குறிப்பிட்ட வேளாண்மை, மக்கள்தொகை என்பன சார்ந்த வளர்ச்சிகள் இந்த 25 ஆண்டுகளுக்குள் மட்டும் ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்பு இல்லை. இப்பகுதியின் உள்ளாற்றல் காரணமாக நீண்ட காலமாகவே இந்த வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருக்கவேண்டும். ஒல்லாந்தர் காலத்திலும் இப்பகுதியில் வேளாண்மை நல்ல நிலையில் இருந்திருக்கும் என்பதிலும் இப்பகுதியிலிருந்த ஊர்கள் மக்கட் செறிவு கொண்டவையாக இருந்திருக்கும் என்பதிலும் ஐயமில்லை. ஆனாலும், நிலப்படம் வரையப்பட்ட காலத்தில், கிறித்தவ தேவாலயத்தைத் தவிர்ந்த பண்பாடு, பொருளாதாரம் என்பன சார்ந்த

வேறு நிறுவன வளர்ச்சிகள் ஏற்பட்டிருந்தது குறித்து நிலப்படத்தில் தகவல்கள் இல்லை.

ஆனாலும், நிலப்படத்திலிருந்து அறியக்கூடியதாக இருக்கின்ற அதன் அமைவிடம், அக்கால வீதி வலையமைப்பில் அதன் இடம் என்பவை அப்பகுதியின் பிற்கால வளர்ச்சிக்கான உள்ளாற்றலைத் தெளிவாகவே காட்டுகின்றன. குறிப்பாக, யாழ்ப்பாண நகரத்துடனும் வலிகாமப் பிரிவிலுள்ள மக்கட் செறிவு கொண்ட பிற பகுதிகளுடனும் இக்கோவிற்பற்று கொண்டுள்ள இலகுவான போக்குவரத்துத் தொடர்பு முக்கியமானது. 19 ஆம், 20 ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இப்பகுதியில் உடுவில்

மகளிர் கல்லூரி, இராமநாதன் மகளிர் கல்லூரி ஆகிய பாடசாலைகளும்; மக்லியொட் மருத்துவமனையும்; சுன்னாகம், மருதனார்மடம் சந்தைகளும் காணப்பட்டமையும், பிற்காலத்தில் சுன்னாகம் யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் முக்கிய நகரங்களுள் ஒன்றாக வளர்ச்சியடைந்ததும் மேற்படி உள்ளாற்றலின் வெளிப்பாடுகளே. மருதனார்மடம் என்ற இடப்பெயருக்குக் காரணமான ஒரு மடமும் இப்பகுதியில் இருந்துள்ளது.³ இதுவும் ஒல்லாந்தர் காலத்துக்குப் பிற்பட்டதாகவே தோன்றுகிறது.

முக்கியமான கட்டடங்கள்

உடுவிற் கோவிற்பற்றுக்குள் இருந்திருக்கக்கூடிய கட்டடங்களுள் கோவிற்பற்றுத் தேவாலயத்தையும் அதோடு இணைந்த குருமனையையும்

படம் - 2: வலிகாமத்தைக் காட்டும் ஒல்லாந்தர்கால நிலப்படத்தில் உள்ளபடி, தமிழில் விளக்கக் குறிப்புகளுடன் உடுவில் கோவிற்பற்றின் படம்

மட்டுமே நிலப்படம் காட்டுகிறது. போல்தேயசின் நூலில் இத்தேவாலயத்தையும் குருமனையையும் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. மேற்படி குறிப்புகளின்படி இவ்விரு கட்டடங்களும் மனதுக்கு இதமான காட்சிகளைப் பெறக்கூடிய வகையில் பெரிய வெளியில் அமைந்திருந்தன. குருமனை விறாந்தையுடன் கூடிய, செங்கற்களால் கட்டப்பட்ட பெரிய கட்டடம். இந்த இல்லத்தில் போர்த்துக்கேயர் காலத்தில் பிரான்சிஸ்கன் சபையைச் சேர்ந்த பாதிரியார் வசித்ததாக போல்தேயஸ் பாதிரியார் தகவல் தந்துள்ளார்.⁴ எனவே, இந்தக் கட்டடங்கள் போர்த்துக்கேயரின் கத்தோலிக்கத் தேவாலயத்துக்கு உரியனவாக இருந்து ஒல்லாந்தர் காலத்தில் புரட்டஸ்தாந்த தேவாலயத் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மாற்றம் பெற்றவை என்பது தெளிவு.

பிரித்தானியர் காலத்தில் உடுவிலில் இருந்த ஒல்லாந்தருடைய தேவாலயத்தையே அமெரிக்க மிசனைச் சேர்ந்தவர்கள் பொறுப்பேற்றுத் திருத்திப் பயன்படுத்தினர் என்பதால், இன்று உடுவில் மகளிர் கல்லூரிக்கு அருகில் உள்ள அமெரிக்க மிசன் தேவாலயத்தின் அமைவிடத்திலேயே நிலப்படத்திலும் ஒல்லாந்தருடைய தேவாலயத்தைக் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர் என்பதில் ஐயமில்லை. தற்காலத்தில் இருப்பதைப் போலவே மருதனார்மடத்திலிருந்து மானிப்பாய் செல்லும் வீதியோரமாகவே நிலப்படமும் தேவாலயத்தைக் குறித்துக் காட்டுகிறது.

உடுவிலிலிருந்த தேவாலயமும் குருமனையும் அமெரிக்க மிசனிடம் அழிந்த நிலையில் கையளிக்கப்பட்டபோது அக்கட்டடத்தைக் குறித்துத் திருமதி ஹரியட் வின்ஸ்லோ எழுதியுள்ளார். இவரது குறிப்புகளிலிருந்து,

பிரித்தானியர் காலத்தில் உடுவிலில் இருந்த ஒல்லாந்தருடைய தேவாலயத்தையே அமெரிக்க மிசனைச் சேர்ந்தவர்கள் பொறுப்பேற்றுத் திருத்திப் பயன்படுத்தினர் என்பதால், இன்று உடுவில் மகளிர் கல்லூரிக்கு அருகில் உள்ள அமெரிக்க மிசன் தேவாலயத்தின் அமைவிடத்திலேயே நிலப்படத்திலும் ஒல்லாந்தருடைய தேவாலயத்தைக் குறித்துக் காட்டியுள்ளனர் என்பதில் ஐயமில்லை. தற்காலத்தில் இருப்பதைப் போலவே மருதனார்மடத்திலிருந்து மானிப்பாய் செல்லும் வீதியோரமாகவே நிலப்படமும் தேவாலயத்தைக் குறித்துக் காட்டுகிறது.

குருமனையின் சுவர்கள் கல்லால் கட்டிச் சாந்து பூசப்பட்டு வெள்ளையடிக்கப்பட்டு இருந்ததாகவும், கூரை மர வளைகளின்மீது பணையோலையால் வேயப்பட்டிருந்ததாகவும் தெரிகிறது. மேலும், நீளமான அமைப்பைக் கொண்டிருந்த அவ்வீட்டின் முன்பக்கத்தில் விறாந்தை இருந்துள்ளது. முன்பகுதியில் நான்கு அறைகளும் பின்பக்கம் நான்கு ஒடுக்கமான அறைகளும் இருந்ததாகத் தெரிகிறது.⁵ இது ஒல்லாந்தர்காலக் குருமனையின் அமைப்பு என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

போல்தேயஸ் பாதிரியாருடைய விவரிப்புகளில் தேவாலயக் கட்டடம் நிரந்தரமான கட்டடப்பொருட்களால் கட்டப்பட்டது என்ற தகவல் இல்லாவிட்டாலும், குருமனை நிரந்தரமான கட்டடம் என்பதால் இதுவும் அவ்வாறே இருந்திருக்கக்கூடும். நூலில் உள்ள படமும் இதை ஒரு நிரந்தரக் கட்டடம் போலவே காட்டுகிறது. (படம்3)

படம் - 3: நிலப்படத்திலும் போல்தேயஸ் பாதிரியாரின் நூலிலும் உள்ளபடி உடுவில் கோவிற்பற்றுத் தேவாயம்.

குளங்கள்

நிலப்படத்தின்படி உடுவிற் கோவிற்பற்று எல்லைக்குள் 13 குளங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் பொதுப் பெயர்களால் குறித்துள்ள மூன்றைத் தவிர ஏனையவற்றுக்குச் சிறப்புப் பெயர்கள் தந்துள்ளனர். தற்காலப் பதிவுகளின்படி இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள குளங்களின் எண்ணிக்கை 12. துணைப்பிரிவு வாரியாக நிலப்படம் காட்டும் குளங்களை ஆராயும்போது, இணுவிலில் ஒரு குளமும் உடுவிலில் ஐந்து குளங்களும் சங்குவேலியில் நான்கு குளங்களும் சுன்னாகத்தில் மூன்று குளங்களும் காணப்படுகின்றன. தாவடியில் குளங்கள் எதுவும் இல்லை.⁶ நிலப்படத்தில் குறித்துள்ளபடி, இணுவிலில் இணுவிற் குளமும்; உடுவிலில் நுணாரெயேல், கேணி, Tanck, பிலியன் கழி (அல்லது புளியடிக்குளம்), உடுவில் குளம் என்பனவும்; சங்குவேலியில் வெட்டுக்

குளம், வேரக்கைக் குளம், பரவைக் குளம், வேவில் குளம் என்பனவும்; சுன்னாகத்தில் வண்ணான் குளம், சின்னக் குளம், துரவு என்பனவும் உள்ளன. இவற்றைவிடத் தற்காலக் குளங்களின் பட்டியலில் கேளங்காமம் குளம் என்னும் பெயருள்ள ஒரு குளம் உடுவில் பிரிவுக்குள் பதியப்பட்டிருந்தாலும், நிலப்படம் இதை சங்குவேலிக்கும் மானிப்பாய்க்கும் இடையிலான எல்லையில் மானிப்பாய்க் கோவிற்பற்றுக்குள் அடங்கியதாகவே காட்டுகிறது. உடுவில் கோவிற்பற்றுக்குள் தேவாலயத்துக்கு அருகில் ஒரு கேணி இருப்பதை நிலப்படம் காட்டுகிறது. தேவாலயத்தை அமைத்தபோது அதன் தேவைக்காக இதை வெட்டினரா அல்லது ஏற்கெனவே இருந்த கேணிக்கருகில் தேவாலயத்தை அமைத்தனரா என்பது தெரியவில்லை. தற்காலத்தில் இப்பகுதியில் கேணி இல்லை. பிரித்தானியர் காலத்தில்

உடுவில் மகளிர் கல்லூரியை அமைத்தபோது அல்லது அதற்குப் பின்னர் இக்கேணியை மூடியிருக்கக்கூடும்.

தற்காலப் பதிவுகளின்படி, தாவடியில் மட்டுமன்றி இணுவிலிலும் குளங்கள் இல்லை. இணுவிலில் கந்தசாமி கோவிலுக்கு எதிரில் முன்னர் இரண்டு குளங்கள் இருந்ததாக இப்பகுதி மக்கள் கூறுகின்றனர். இவை இன்று காங்கேசந்துறை வீதியிலிருந்து இணுவில் கந்தசாமி கோவிலுக்குச் செல்லும் வீதியின் இரண்டு பக்கங்களிலும் இருந்தது என்கின்றனர். இணையாக இருந்த இக்குளங்களினாலேயே இவ்வூர் இணைவில் (வில்=குளம்) என்ற பெயர் பெற்று இணுவில் ஆனது என்ற விளக்கமும் உண்டு. காலப்போக்கில் தூர்ந்துபோன இக்குளங்கள் இன்று வேறு தேவைகளுக்குப் பயன்படுகின்றன. முன்குறிப்பிட்ட வீதிக்குத் தெற்கிலிருந்த பெரிய குளத்துக்குக் காக்கைக் குளம் என்றும், வடக்கிலிருந்த குளத்துக்கு முதலிக் குளம் எனவும் பெயர்கள் வழங்கியதாகத் தெரிகிறது.⁷ காக்கைக் குளம் இருந்த இடத்தில் அண்மைக் காலத்தில் விளையாட்டு மைதானம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. ஏறத்தாழ இந்த இடத்திலேயே இணுவில் குளம் என்ற பெயரில் ஒரு குளம் மட்டும் இருந்ததாக நிலப்படம் காட்டுகிறது. பிற்காலத்தில் இப்பகுதியில் வீதியை அமைத்தபோது இது இரண்டு குளங்களாக உருவாகியிருக்கக்கூடும்.

உடுவில் துணைப்பிரிவில் தற்காலத்திலும் ஐந்து குளங்களே காணப்பட்டாலும் பழைய பெயர்கள் எவையும் நிலைக்கவில்லை. எனினும், உடுவில் குளம் என அறியப்பட்ட குளம் இன்று பெரிய குளம் என அறியப்படுவதைத் தெளிவாக அடையாளம் காண முடிகிறது.

சங்குவேலியிலும் எண்ணிக்கையில் மாற்றமின்றி இன்றும் நான்கு குளங்களே காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் பரவைக் குளம், வேவில் குளம் ஆகிய பெயர்கள் இன்றுவரை வழக்கில் உள்ளன. சுன்னாகம் பிரிவில், முன்னிலும் ஒன்று குறைவாக இன்று இரண்டு குளங்கள் மட்டுமே உள்ளன. இவற்றுள் வண்ணான் குளம் என்ற பெயர் இன்றும் வழக்கில் உள்ளது.

அதேவேளை, நிலப்படத்தில் சின்னக் குளம் என்ற பெயரில் குறிக்கப்பட்டுள்ள குளமே இன்று ஐயனார் கோவில் குளம் என்று பெயர் பெற்றுள்ளதாகத் தெரிகிறது.

குறிப்புகள்

1. நவரத்தினம் பரமேஸ்வரன், “பெரிய கோவில் எனப்படும் இணுவில் கந்தசுவாமி கோவில்,” சீர் இணுவைத் திருவூர், பதிப்பாசிரியர் மூ. சிவலிங்கம் (சைவத் திருநெறிக் கழகம், 2004), 40.
2. Miron Winslow, *Memoirs of Mrs. Harriet L. Winslow* (New York: American Tract Society, 1840), 203.
3. தகவல்: கலாநிதி ஆறு. திருமுருகன்
4. Phillipus Baldaeus, “A True and Exact Description of the Great Island of Ceylon”, trans. Pieter Brohier, *The Ceylon Historical Journal*, vol. VIII nos. 14 (July 1958/April 1959), 322.
5. Winslow, *Memoirs of Mrs. Harriet L. Winslow*, 203-204.
6. தகவல்: விவசாய அபிவிருத்தித் திணைக்களம்
7. பரமேஸ்வரன், “இணுவில் கந்தசுவாமி கோவில்,” 40.

இலங்கையின் சட்டத்துறை அறிஞர்களும், அரசியல் விஞ்ஞானிகளும் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புகள் பற்றிய அடிப்படைப் பிரச்சினைகள் (Core Issues) பற்றிய உயராய்வுகள் பலவற்றை ஆங்கிலத்தில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர். 1947, 1972, 1978 ஆகிய ஆண்டுகளில் நடைமுறைக்கு வந்த மூன்று அரசியல் யாப்புகள் பற்றியும், இம்மூன்று அரசியல் யாப்புகளுக்கும் கொண்டுவரப்பட்ட யாப்புத் திருத்தங்கள் பற்றியும், நீதிமன்றத் தீர்ப்புகள் பற்றியும் இவ் உயராய்வுகளில் விரிவாக அலசப்பட்டுள்ளன. இவ்வாய்வுகளில் உள்ளடங்கிய பெறுமதிமிக்க கருத்துகளைத் தமிழ் வாசகர்களுக்கு அறிமுகம் செய்வதே 'அரசியல் யாப்புச் சிந்தனைகள்' என்னும் இத்தொடரின் நோக்கமாகும்.

ஆங்கில மூலம் : ஜயதேவ உயன்கொட

இலங்கையில் பாராளுமன்றமும் பாராளுமன்ற ஜனநாயகமும் : ஒரு சுருக்கமான அரசியல் வரலாறு

● கந்தையா சண்முகலிங்கம்

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்ற இவர், இலங்கை நிர்வாக சேவையில் பணியாற்றிய ஓய்வுநிலை அரசு பணியாளர். கல்வி அமைச்சின் செயலாளராக விளங்கிய சண்முகலிங்கம் அவர்கள் மிகச்சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளருமாவார். இவர் மொழிபெயர்த்த 'இலங்கையில் முதலாளித்துவத்தின் தோற்றம்' என்ற நூல் சிறந்த மொழிபெயர்ப்புக்கான பரிசை பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

'நவீன அரசியல் சிந்தனை', 'கருத்தியல் எனும் பனிமூட்டம்', 'இலங்கையின் இனவரைவியலும் மானிடவியலும்' ஆகியவை இவரின் ஏனைய நூல்களாகும்.

இலங்கையில் 1947 ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றம் தாபிக்கப்பட்டது. அன்று தொடக்கம் பாராளுமன்றம் பற்றிய அரசியல் விவாதங்கள் நடைபெற்று வந்துள்ளன. இலங்கையின் பாராளுமன்றத்தின் கதை நவீன ஜனநாயகம் பற்றிய பல கதைகளுடன் பிணைப்புடையதாகும். இக்கதைகளினூடே இலங்கையின் அரசியல் யாப்புக் கட்டமைப்பை மாற்றும் முயற்சிகளும் வெவ்வேறு உயர் குழுக்களின் அதிகாரப் போட்டியும் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்களும் பற்றிய கதைகளும் எமக்குத் தெரிய வருகின்றன. குறிப்பாக அரசு அதிகாரத்தை (State Power) கைப்பற்றுவதற்காக இலங்கையின் உயர்குழுக்களிடையே நிகழ்ந்த போட்டி கவனிப்புக்குரியது. அத்தோடு சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய காலத்து இலங்கையின் அரசியலையும் பாராளுமன்றத்தின் வரலாற்றின் ஊடாகத் தெரிந்து கொள்ள முடியும்.

காலனித்துவ இலங்கையில் 1910 ஆம் ஆண்டு மட்டுப்படுத்தப்பட்ட வாக்குரிமையின் அடிப்படையில் சட்டசபைக்குப் பிரதிநிதியைத் தெரிவு செய்யும் தேர்தல் முறை முதல் முதலாக அறிமுகமாயிற்று. அதன் பின்னர் 1931 இல் வயது வந்த ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் வாக்குரிமை வழங்குதல் என்ற சர்வசன வாக்குரிமை அறிமுகமாயிற்று. இவ்விரு ஆண்டுகளும் பாராளுமன்ற முறை இலங்கையில் உருவாகுவதற்கான அடித்தளத்தை அமைத்த திருப்பு முனையான ஆண்டுகளாகும். 1910 ற்கும் 1947 ற்கும் இடையில் பரிணாமம் பெற்ற சட்ட சபைகளை முந்து பாராளுமன்றமுறை (Proto Parliamentary System) என அழைத்தல் பொருத்தமுடையது. இக்காலத்தில் அமைக்கப்பட்ட சட்டசபைகள் காலனிய அரசின் (Colonial State) நிறுவனங்கள் ஆகவே இருந்தன. இலங்கையின் அன்றைய

வாக்காளர்களும் சுதந்திரமான பிரஜைகள் என்ற நிலையில் இருக்கவில்லை. அக்காலத்தில் அரசியல் இறைமையுடைய அரசியல் சமூகம் என ஒன்று இலங்கையில் இருக்கவில்லை. 1947 இல் உருவாக்கப்பட்டதே முறைப்படியான பாராளுமன்றமாகும். இப்பாராளுமன்றத்தின் முன்னோடியாக 1931 இல் உருவாக்கப்பட்ட சட்டசபை (State Council) அமைந்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய பாராளுமன்றம் 1972 வரை நிலைத்திருந்தது. சுதந்திரத்திற்குப் பிந்திய காலத்தில் அப்பாராளுமன்றத்தை காலனித்துவ நீக்கம் செய்தல் (Decolonisation) நிகழ்ச்சி நிரலின்படி மீள அமைக்க வேண்டும்; தேசிய விடுதலையின் சின்னமாக புதியதொரு பாராளுமன்றம் உருவாக்கப்பட வேண்டும் என்ற விவாதம் அக்காலத்தில் நடைபெற்றது.

1970 தொடக்கம் பாராளுமன்றத்தின் இயல்பும் கட்டமைப்பும் அதன் அதிகாரங்களும் காலத்துக்குக் காலம் செய்யப்பட்ட திருத்தங்கள் மூலம் மாறத்தொடங்கின. இத்திருத்தங்கள் செய்யப்பட்ட முறையை அவதானிக்கும் போது பல்வேறு குழுக்களினதும் தனிநபர்களினதும் நலன்கள் தொடர்புபட்டிருந்ததைக் காணமுடியும். வெவ்வேறு அதிகாரக் கூட்டுகளின் (Power Blocks) கருத்தியல் அக்கறைகளும், குழுவலன்கள், வர்க்கக் கூட்டணிகள் (Class Alliances) அரசியல் உயர் குழுக்கள் (Political Elites) என்பனவற்றின் நலன்களும் வெளிப்பட்டன. சில தனிநபர்களான அரசியல் தலைவர்களுடைய சுயவேட்கைகளும் அரசியல் யாப்புத் திருத்தங்களில் வெளிப்பட்டன. அத்தோடு நாட்டில் நல்லாட்சியொன்று அமைதல் வேண்டும் என்ற பொதுமக்கள் எதிர்பார்ப்புகளும் இத்திருத்தங்களின் போது இடையிடையே வெளிப்பட்டன.

சோல்பரி அரசியல் யாப்பு

இலங்கையின் பாராளுமன்ற அரசாங்கம் பிரித்தானியாவின் 'வெஸ்ட்மினிஸ்டர்' மாதிரியில் வடிவமைக்கப்பட்டது. சோல்பரி அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் இம்மாதிரியில் சிற்சில திருத்தங்களை மட்டுமே செய்தனர். பிரித்தானிய வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரி மூன்று விசேட சிறப்புக் கூறுகளைக் கொண்டது. முதலாவதாக பிரித்தானியாவில் இரு சபைகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றம் (Bicameral Legislature) இருந்தது. அது அந்நாட்டின் வர்க்க அமைப்பைப் பிரதிபலிப்பதாக இருந்தது. ஒரு சபை சாதாரண மக்களின் நலன்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சபையாகவும், இன்னொரு சபை செல்வந்தர்களான உயர்குழுவைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் சபையாகவும் இருந்தது. முதலாவது சபை பொதுமக்கள் சபை (House of Commons) என்ற பொருத்தமான பெயரைப் பெற்றது. இரண்டாவது சபை பிரபுக்கள் சபை (House of Lords) எனப்பட்டது. முதலாவது சபை பொது மக்களால் தேர்தல் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சபையாகும். மேற்சபை என்றும் அழைக்கப்படும் பிரபுக்கள் சபை மக்கள் பிரதிநிதிகளைக் கொண்ட சபையன்று. அச்சபை உறுப்பினர் தேர்தல் மூலம் வாக்காளர்களால் தெரிவு செய்யப்படுபவர்களும் அல்ல. பிரித்தானிய அரசின் தலைவரான மகாராணி/அரசர் என்ற நிறுவனமும் பாராளுமன்றத்தின் ஓர் அங்கமாகும். பிரித்தானியாவின் ஜனநாயகப் புரட்சி நீண்டகால வரலாற்றை உடையது. அந்நீண்ட வரலாற்றில் எச்சந்தர்ப்பத்திலும் முடியாட்சியை (Monarchy)

chry) ஒழிப்பதற்கு முயற்சி எடுக்கப்படவில்லை. மூன்றாவதாக மந்திரிசபை (Cabinet) பாராளுமன்றத்தின் ஓர் அங்கமாகவே உள்ளது. நிருவாக அதிகாரங்களையுடைய மந்திரி சபையின் உறுப்பினர்களாக இருக்கும் அமைச்சர்கள் மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களாகவே இருப்பதால் பிரித்தானியாவின் நிருவாகத்துறையும் சட்ட ஆக்கத்துறையான பாராளுமன்றத்தின் அங்கமாகவே உள்ளது. மந்திரிசபை கூட்டாகப் பாராளுமன்றத்திற்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டியதாய் (Accountable) உள்ளது.

மேற்குறிப்பிட்ட கூறுகளையுடைய பிரித்தானிய மாதிரியைப் பின்பற்றி இலங்கையின் பாராளுமன்றமும் இருசபைகளைக் கொண்டதாய் அமைந்தது. இலங்கையின் அரசுத்தலைவராக பிரித்தானிய மகாராணி விளங்கினார். இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தின் இரு சபைகளும் சனப் பிரதிநிதிகள் சபை (House of Representatives), செனேற் சபை (Senate) எனப்பெயரிட்டு அழைக்கப்பட்டன. இரண்டாம் சபையான மேற்சபையின் செனேற் என்ற பெயர் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மரபைச் சார்ந்த பெயர் அன்று. அது ரோமானியக் குடியரசு (Roman Republicanism) மரபைச் சார்ந்த பெயராகும். ஆயினும் இப்பெயர் இலங்கையின் அரசியல் யாப்புச் சட்டவாளர்களால் பிரச்சினைக்குரிய ஒரு விடயமாகப் பார்க்கப்படவில்லை.

இவ்வாறிருக்க, இலங்கையின் பாராளுமன்றமுறை பிரித்தானிய மாதிரியில் இருந்து ஒரு முக்கிய அம்சத்தில் வேறுபட்டதாக இருந்தது. சோல்பரி

அரசியல் யாப்பு பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க இறைமையின் மீது (Legislative Sovereignty) மட்டுப்பாடுகளை விதித்திருந்தது.

இரண்டு சர்ச்சைகள்

இலங்கையின் பாராளுமன்றம் பற்றிய இரண்டு பிரதான சர்ச்சைகள் எழுந்தன. முதலாவது சர்ச்சை பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க இறைமையின் மீது மட்டுப்பாடுகளை விதித்ததும், சிறுபான்மையினர் உரிமைகளின் பாதுகாப்புக்கு எனவும் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட அரசியல் யாப்பின் 29 (2) பிரிவு பற்றியதாகும். இலங்கையின் பாராளுமன்றத்தின் மீது இவ்வாறு அதன் சட்டவாக்க இறைமையை மட்டுப்படுத்தியமை இலங்கை மக்களின் விடுதலைக்கான விருப்பை நிறைவு செய்ததென்று கொள்ள முடியாது. காலனி ஆட்சியின் அடிமைத்தனம் நீங்கவில்லை என்பதையல்லவா இது குறிக்கின்றது என வாதிடப்பட்டது. இச் சர்ச்சையின் சாரம் வருமாறு: 'பாராளுமன்றத்திற்கு முழுமையான சட்டவாக்க இறைமை வழங்கப்படவில்லையென்றால், இலங்கைத் தேசம் (Nation)' முழுமையான சுதந்திரம் உடையது எனக் கூற முடியுமா? இலங்கை சுதந்திரமடைந்த சிறிது காலத்திற்கு முன்பாகவே பாராளுமன்றம் இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதம் (Ethnic Majoritarianism) என்ற பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கியமை, இரண்டாவது சர்ச்சையை தோற்றுவித்தது.

முதலாவது சர்ச்சையைக் கிளப்பி அதை முன்னெடுத்தவர்கள் இலங்கையின் இடதுசாரிகளும் சிங்களத் தேசியவாதிகளுமாவர். சட்டவாக்க

இறைமை இல்லாத பாராளுமன்றம் ஒன்றையே 1948 இன் அரசியல் சுதந்திரம் இலங்கைக்கு வழங்கியது; ஆகையால் அது முழுமையான சுதந்திரம் அன்று என இடதுசாரிகளும் சிங்கள தேசியவாதிகளும் வாதிட்டனர். சிங்கள தேசியவாதிகளும் இடதுசாரிகளும் பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க இறைமையை மட்டுப்படுத்தும் 29 (2) பிரிவை நீக்க வேண்டும் எனக் கோரினர். அத்தோடு திருப்தியடையாதவர்களாய், இலங்கையை பொதுநலவாயத்திற்கு உட்பட்ட குடியரசாகவும் ஆக்க வேண்டும் எனவும் இவ்விருசாராரும் கோரினர். இவ்விருசாராரின் அரசியல் நிகழ்ச்சி நிரல்கள் வேறுபட்டனவாக இருந்த போதும் இவ்விடயங்களில் ஒருமித்த கருத்துடையவர்களாக விளங்கினர். 1953 இல் பௌத்த விசாரணைக்குழு அறிக்கையும் இதனை முக்கிய சிபாரிசாகக் குறிப்பிட்டது.

இடதுசாரிகளின் குடியரசுக் கோரிக்கையில், பிரஞ்சுக் குடியரசினதும், சோஷலித் தத்துவத்தினதும் கூறுகள் எதிரொலித்தன. இலங்கையின் அரசியல் சமூகம் சுதந்திரம், சமத்துவம் என்ற இலட்சியங்களின் அடிப்படையில் அமைதல் வேண்டும் என்பது அவர்களது கருத்தாகவிருந்தது. லங்கா சமசமாஜக்கட்சியின் தலைவரான கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா சட்டப்புரட்சி ஒன்றின் மூலமே 29 (2) பிரிவை நீக்குதல் சாத்தியம் எனவும், குடியரசாக இலங்கையை மாற்றி அரசியல் யாப்புச் சபை (Constituent Assembly) ஒன்றை மக்கள் ஆணை மூலம் உருவாக்கிப் புதிய அரசியல் யாப்பை வரைதல் வேண்டும் எனவும் விளக்கம் அளித்தார்.

தேசியவாத, சோஷலிசக் கட்சிகளான சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, லங்கா சமசமாஜக்கட்சி, இலங்கைக் கம்யூனிஸ்ட்

கட்சி என்னும் மூன்று கட்சிகளுக்கும் பிரிவு 29 (2) இனை திருத்துவதற்கும், இயற்கையைக் குடியரசாக மாற்றுவதற்குமான அரிய வாய்ப்பு 1970 ஆம் ஆண்டு கிடைத்தது. அக்கட்சிகளுடைய கூட்டணி அரசாங்கம் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் தேர்தலில் வெற்றி பெற்று அவ்வாண்டு ஆட்சியமைத்தது. ஆளும் கட்சி மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சியமைத்தது. இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் ஆரோக்கியமான முறையில் செயல்படுவதற்குக் குந்தகம் விளைவிக்கக் கூடியது என்பதை வரலாறு உணர்த்தியுள்ளது. பின்னாளில் இடம்பெற்ற நிகழ்வுகள் இதை உறுதி செய்தன.

பெரும்பான்மைவாத பாராளுமன்றமுறை

பெரும்பான்மையின் ஆட்சி (Majority Rule) என்னும் தத்துவம் பாராளுமன்ற முறையின் உள்ளார்ந்த பலவீனங்களில் ஒன்று. பெரும்பான்மையின் ஆட்சி பெரும்பான்மைவாதம் (Majoritarianism) எனப்படும். இலங்கை போன்ற பன்மைத்துவச் சமூகங்களிற்கு (Ethnically Plural Societies) பெரும்பான்மைவாதப் பாராளுமன்றமுறை பொருத்தமற்றது என்பது அரசியல் அறிஞர் கருத்து. பாராளுமன்றமுறையின் கீழ் ஜனநாயகம் தழைக்க வேண்டுமாயின் ஆட்சியாளர்கள் பெரும்பான்மைவாதம் என்ற ஆயுதத்தை சிறுபான்மையினரை ஒடுக்குவதற்கான கருவியாக உபயோகிப்பதைத் தவிர்த்தல் வேண்டும். ஆயின் இலங்கையின் ஆளும் குழுக்கள் இலங்கை சுதந்திரமடைந்த நாள் தொடக்கம் பெரும்பான்மைவாதப் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கினர்.

பாராளுமன்றமுறை நாடுகளில் ஜனநாயகம் செயற்படும் முறை பற்றிய ஒப்பீட்டாய்வை மேற்கொண்ட அரன்ட் லிஜ்பார்ட் (Arend Lijphart) என்னும் அரசியல் அறிஞர் பாராளுமன்ற முறையின் பெரும்பான்மை ஆட்சியின் தீங்கான விளைவுகளை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். பல இனத்துவக்குழுக்கள் வாழும் பன்மைச் சமூகங்களில் ஒரு பெரும்பான்மைப் பலமுடைய இனக்குழுமம் சட்ட சபையைத் தனது கருவியாக மாற்றுவது மட்டுமல்லாது,

தேர்தல் முறையும் பாராளுமன்றமும் சார்ந்த அரசியல் கட்டமைப்புகளில் ஆழமாக வேர் பதிக்கும் பெரும்பான்மைவாதம், இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதம் (Ethnic Majoritarianism) என உருமாற்றம் பெறுகின்றது. இலங்கை இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதத்தின் காரணமாக ஜனநாயகப் பாதையில் இருந்து விலகிச் சென்ற நாடுகளிற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது.

நாட்டின் முழு ஜனநாயக அரசு முறையையும் பெரும்பான்மை இனக்குழுமத்தின் நலன்களைப் பேணுவதற்குரிய கருவியாக மாற்றி விடுகிறது என்பதை அவர் விளக்கிக் கூறியுள்ளார். அவ்வாறான நிலைமையில் சிறுபான்மை இனக்குழுமங்களின் உரிமைகளும் சுதந்திரங்களும் பறிக்கப்படுகின்றன என்பதையும் அவர் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார்.

தேர்தல் முறையும் பாராளுமன்றமும் சார்ந்த அரசியல் கட்டமைப்புகளில் ஆழமாக வேர் பதிக்கும் பெரும்பான்மைவாதம்,

இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதம் (Ethnic Majoritarianism) என உருமாற்றம் பெறுகின்றது. இலங்கை இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதத்தின் காரணமாக ஜனநாயகப் பாதையில் இருந்து விலகிச் சென்ற நாடுகளிற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகிறது.

1949 இல் இலங்கையின் பாராளுமன்றம் இலங்கையின் குடியரிமை, வாக்களிக்கும் உரிமை பற்றிய திருத்தச் சட்டங்களை இயற்றியது. இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற ஒரு ஆண்டு கழிந்தவுடனேயே கொண்டுவரப்பட்ட நீதியற்ற இச்சட்டவாக்கங்களைத் தொடர்ந்து இலங்கை ஜனநாயக வழிவிலகல் பாதையில் நீண்டதூரம் பயணித்து விட்டது. இதன் விளைவாக இலங்கையின் பாராளுமன்றம் இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதம் என்ற பொறிக்குள் வீழ்ந்தது. 1956 இல் சிங்களம் மட்டும் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. 1972 அரசியல் யாப்பு சிறுபான்மையினரின் நலன்களுக்குப் பாதகமான அம்சங்களைப் புகுத்தியது. 1950 களின் முற்பகுதியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாத அடிச்சுவட்டில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியும் அதன் கூட்டாளிக் கட்சிகளும் பயணித்தன. ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் அரசியல் எதிரிகளான கட்சிகளும் இனத்துவப் பெரும்பான்மைவாதத்தில் தமக்குள்ள உறுதியான பற்றுதலையும், அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதில் உள்ள தீவிர விருப்பையும் வெளிப்படுத்தின.

1972 இன் குடியரசு அரசியல் யாப்பு

1972 இன் குடியரசு அரசியல் யாப்பு முன்னைய சோல்பரி அரசியல் யாப்பைக் குடியரசுத் தத்துவங்களிற்கு (Principles of republicanism) அமையத் திருத்தம் செய்து புதிய யாப்பை உருவாக்கியது. இப்புதிய யாப்பு இலங்கையின் பாராளுமன்ற

ஜனநாயக முறையின் பரிணாம வளர்ச்சி வரலாற்றில் ஒரு திருப்பு முனையாகும். இப்புதிய யாப்பு இலங்கையில் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறையில் சில உருத்திரிபுகளை ஏற்படுத்தியது. இது முன்னையதைவிட பெரும் தீங்கானதாக அமைந்தது. 1972, 1978 ஆகிய இரு ஆண்டுகளிலும் நடைமுறைக்கு வந்த இரு அரசியல் யாப்புகளும் பாராளுமன்றமுறையை உருமாற்றிச் சிதைத்தன எனலாம்.

அரசியல் உயர்குழுக்கள் அரசியல் யாப்புகளைப் புதிதாகக் கொண்டுவரும் போது தமது அரசியல் அதிகாரத்தை பலப்படுத்திக் கொள்வதற்கான குறிப்பிட்டதொரு அரசியல் கருத்தியல் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு அமையச் செயற்படுவதுண்டு. 1972 இலும் 1978 இலும் அரசியல் யாப்புகள் புதிதாக நடைமுறைக்குள் கொண்டுவரப்பட்ட போது இருவேறு உயர்குழுக்கள் அவற்றைச் செயற்படுத்தின. அவ்விரு உயர்குழுக்களிடமும் தாராண்மைவாத பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் மீது மிகுந்த அவநம்பிக்கையிருந்தது. தாராண்மைவாத பாராளுமன்றமுறை தமது சுய அரசியல் நலன்களை முன்னெடுப்பதற்கு உதவப்போவதில்லை என அவை கருதியதால் எழுந்த அவநம்பிக்கை இதுவெனலாம். அவர்களின் இந்த அவநம்பிக்கைக்கு வெவ்வேறு காரணங்கள் இருந்தன.

1972 இல் ஐக்கிய முன்னணி அரசாங்கத்தின் சிங்கள தேசியவாதிகளும் சோஷலிஸ்டுகளும் பழமைப் பாங்கிலான பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை வெறுத்தனர். அப்பழமையான பாராளுமன்றமுறை 'லொக்' என்னும் 17 ஆம் நூற்றாண்டின் அரசியல் ஞானியின் தாராண்மைவாதத் தத்துவங்களின்படி (Liberal Principles) முன்வைக்கப்பட்டது. லொக், அரசு பொது

மக்களின் வாழ்க்கையில் தலையீடு செய்யக்கூடாது; குறைந்தளவு பணிகளை ஆற்றும் அரசாக (Minimum Government) இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். சோல்பரி அரசியல் யாப்பு மாதிரிக்கு எதிரான வாதங்களையும் கண்டனங்களையும் வெளிப்படுத்திய வண்ணம் இருந்த தேசியவாதிகளும் சோஷலிஸ்டுகளும் 1972 இல் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியபோது தமது செயற்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தத் துணிந்தனர். 1972 அரசியல் யாப்பை வரைந்த சோஷலிஸ்டுகளும் தேசியவாதிகளும் "பொதுமக்கள் இறைமை" (Popular Sovereignty) என்பதன் அப்படைபையில் அரசியல் யாப்பை மீள்வரைதல் செய்ய வேண்டும் என முடிவுசெய்தனர். அவர்களின் அரசியல், கருத்தியல் இலக்குகள் சோஷலிசமும் தேசியவாதமுமாக அமைந்தன. 1992 அரசியல் யாப்பு இலங்கையை ஒரு 'குடியரசு' எனப் பிரகடனம் செய்தது; அதனை இறைமையுடைய குடியரசு எனவும், சோஷலிசக்குடியரசு எனவும் (Sovereign Socialist republic) பிரகடனம் செய்தது. இரு சபைகளைக் கொண்ட பாராளுமன்றத்தை ஒழித்து அதனிடத்தில் 'தேசிய அரசுப் பேரவை' (National State Assembly) என்ற பெயரில் ஒரு சபையை மட்டும் உடைய பாராளுமன்றம் அமைக்கப்பட்டது. தேசிய அரசுப் பேரவை என்ற பெயரை அவர்கள் எங்கேயிருந்து பெற்றார்கள்? பிரஞ்சுப் புரட்சியின் பின்னர் 1789 இல் அமைக்கப்பட்ட பிரஞ்சுப் பாராளுமன்றத்தின் பெயர் தேசிய அரசுப் பேரவை ஆகும் என்ற செய்தி எமக்கு ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மாதிரிப் பாராளுமன்ற முறையில் இருந்து விலகிச் சென்று பிரான்சு தேசத்தின் குடியரசுப் பாராளுமன்ற மாதிரியை (French Parliamentary Model) தழுவிக்கொள்ள வேண்டும் என்ற நோக்கம் அவர்களிடம்

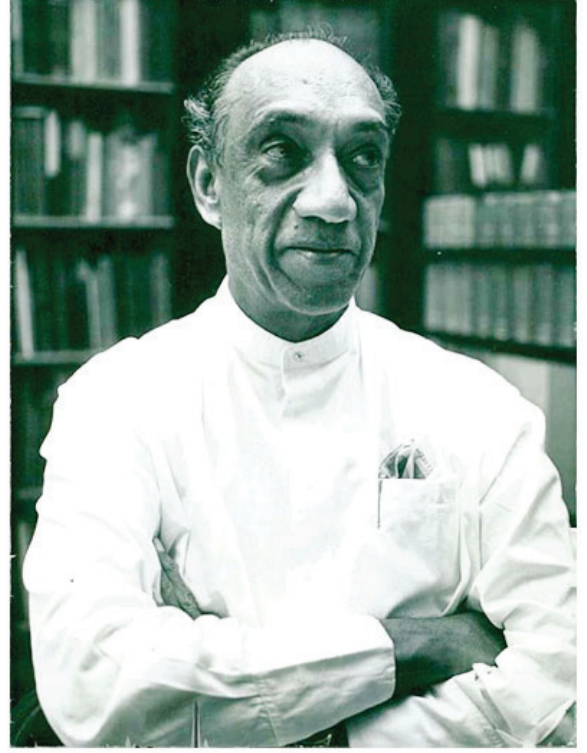
இருந்ததை இப்பெயரிடுதல் எடுத்துக் காட்டியது. அத்தோடு பிரஞ்சுக் குடியரசுப் பாராளுமன்ற மாதிரியுடன் சோஷலிச அரசியல் யாப்பு அம்சங்களையும் கலந்த முறையொன்றை இலங்கைக்குள் புகுத்துவதற்கு இவ் அரசியல் யாப்பை வரைந்த செல்வாக்குமிக்க நபர்கள் விரும்பினார்கள் என்பது தெரிய வருகிறது.

1972 அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் பாராளுமன்றம் என்றால் என்ன? அதன் நோக்கம் யாது? அதன் பணிகள் யாவை? என்பன பற்றிய குறிப்பிட்டதொரு கருத்தியல் நோக்கைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களின் கருத்தியல் அணுகுமுறையைக் கருவிவாத அணுகுமுறை (Instrumentalist Approach) எனலாம். சோஷலிச அரசியல் சொல்லாடலில் இருந்து கடன் பெற்ற 'The supreme instrument of state power' என்ற தொடரால் தேசிய அரசுப் பேரவையை அரசியல் யாப்பு வருணித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அரசு, அதிகாரத்தின் அதிஉயர் கருவி என்ற பொருள் உடைய இச்சொற்தொடர் வெளிப்படுத்தும் செய்திகள் முக்கியம் வாய்ந்தவை. தேசிய அரசுப் பேரவையிடம் (NSA) சட்ட ஆக்கம், நிர்வாகம், நீதி ஆகிய அனைத்து அதிகாரங்களும் குவிக்கப்பட்டன. சோல்பரி அரசியல் யாப்புப் போன்றில்லாமல், 1972 இன் குடியரசு அரசியல் யாப்பின் பாராளுமன்றம் அதிஉயர் (Supreme) சட்ட ஆக்க அதிகாரம் உடையது என அறிவிக்கப்பட்டது. அதன் சட்ட ஆக்க நியாயாதிக்கத்தை நீதிமன்றங்கள் உட்பட எவராலும் கேள்விக்கு உட்படுத்த முடியாதது எனக் குறிப்பிடப்பட்டது.

"No authority, institution or person, including the judiciary had the power or jurisdiction to inquire into, pronounce upon, or in any manner call into question the validity of any law passed by the NSA" எனக் குறிப்பிடப்படும் அரசியல் யாப்புப்

பிரிவை மேற்கோள் காட்டும் ஜயதேவ உயன்கொட அவர்கள் இப்பிரிவு சோல்பரி அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் முகத்தில் ஓங்கி அடிப்பது போல் அமைந்தது எனக் குறிப்பிடுகிறார். பாராளுமன்றம் இயற்றும் சட்டங்களை நீதிமன்றங்கள் மீளாய்வு செய்யலாம் (Judicial Review of Legislation) என்னும் விதி சோல்பரி அரசியல் யாப்பில் உள்ளமைந்து இருந்தது. இதனைப் பயன்படுத்தி முன்னைய பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப்பட்ட பாரபட்சமான சட்ட ஆக்கத்தை தமிழ்ச்சிறுபான்மை இனத்துப் பிரஜைகள் நீதிமன்றத்தை நாடி நிவாரணம் பெற முடிந்தது. பாராளுமன்றத்தின் சட்டவாக்க மேலாண்மையை (Legislative Supremacy) நிறுவியதன் மூலம் எவராலும் பாராளுமன்றச் சட்டங்களைக் கேள்விக்கு உட்படுத்த முடியாது என்ற நிலை உருவானது. ஆயினும் அரசியல் யாப்பை வரைந்தவர்கள் பாராளுமன்றத்தின் நிறுவனச் சுயாதீனத்தை (Institutional Autonomy) இல்லாமல் செய்தனர். அரசாங்கத்தின் அரசியல் தலைமையின் கையில் ஒரு கருவியாக (Instrument) பாராளுமன்றம் ஆக்கப்பட்டது.

இதன் விளைவு யாது? அரசின் செல்வாக்குள்ள ஒரு பிரிவினர் பாராளுமன்றத்தை சோஷலிச மாற்றத்திற்கான பிரதான கருவியாக உபயோகிப்பதற்கு விரும்பினர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதாயின் பாராளுமன்றம் அளவற்ற அதிகாரங்களை உடைய நிறுவனம் ஆக்கப்பட்டது. அப்பாராளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களைத் தெரிவு செய்த வாக்காளர்களை வலுவுடையவர்கள் ஆக்குவதற்கு பதிலாக, பாராளுமன்றத்தை அரசாங்கத்திடமும் ஆட்சியில் அமர்ந்திருந்த உயர்குழுவிடமும் ஒப்படைத்து தாம் விரும்பிய இலக்கை நோக்கிச் செல்வதற்கு ஒரு கருவியாகப் பயன்படுத்தும் அதிகாரத்தை அரசியல் யாப்பு வழங்கியது.

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன

Image Source - www.reddit.com

மேற்கண்டவாறு 1972 அரசியல் யாப்புச் சில தாராண்மை மறுப்பு (illiberal) இயல்புகளை இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் புகுத்தியது. இத்தாராண்மை மறுப்புக் கூறுகளை யாப்பினை வரைந்தவர்கள் பிரான்ஸ் நாட்டின் குடியரசுவாதத்தில் இருந்தும் சோஷலிச அரசியல் யாப்புச் சிந்தனையில் இருந்தும் பெற்றுக் கொண்டனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

1978 இன் இரண்டாவது குடியரசு யாப்பு 1972 அரசியல் யாப்பு தொடக்கி வைத்த வழியில் ஒருபடி முன்னே சென்று பிரான்சு நாட்டின் 'டி கால் பாணி' (De Gaulle) சர்வாதிகார முறைகள் சிலவற்றை இலங்கையின் அரசியல் யாப்பில் சேர்த்துக் கொண்டது. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவும் அவரது சட்ட ஆலோசகர் குழுவும் பாராளுமன்றத்தை அதிகாரமற்ற ஒரு சபையாகவும், தலைவருக்குப் பணிந்து சேவகம் செய்யும் ஒரு நிறுவனமாகவும்

மாற்றினர். 1978 அரசியல் யாப்பின் சிற்பி எனக் கருதப்படும் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தன தனது அரசியல் யாப்புத் திட்டத்திற்கு 'நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதிமுறை' (An Executive Presidential System) எனப்பெயரிட்டார். அவர் வெஸ்ட்மினிஸ்டர் பாராளுமன்ற முறையில் இருந்து விலகி நிர்வாகத்துறையையும் சட்ட ஆக்கத்துறையையும் ஒன்றாக இணைத்தார். இதன் மூலம் பாராளுமன்றமுறையின் உள்ளார்ந்த பண்பாக இருந்த அதிகாரங்களின் பிரிப்பு (Separation of Powers) என்பதை இல்லாது ஒழித்தார். 1978 அரசியல் யாப்பு மூலம் பாராளுமன்றம், மந்திரிசபை என்ற இரண்டு நிறுவனங்களையும் ஒரு தனிநபரான தனது முழுமையான மேலாதிக்கத்தின் கீழ் கொண்டு வந்தார். அவரே அரசுத் தலைவராகவும், அரசாங்கத் தலைவராகவும், ஆளும் அரசியல் கட்சியின் தலைவராகவும் விளங்கினார். அரசுத்தலைவர், அரசாங்கத் தலைவர், ஆளும் கட்சித் தலைவர் என்ற நிலையில் அவரது தனிநபர் சர்வாதிகாரம் ஆரம்பித்தது. 1978 அரசியல் யாப்பின் அரசியல் யாப்பு மாற்றம், இலங்கை அரசின் நிருவாகத்துறை (Executive Branch of the Legislature), சட்ட ஆக்கத்துறை மீது மேலாதிக்கம் செய்யும் போக்கை உச்ச நிலைக்கு எடுத்துச் சென்றது. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவை அடுத்துப் பதவிக்கு வந்த ஜனாதிபதிகளான தனிநபர்களின் தனிப்பட்ட சர்வாதிகார நிகழ்ச்சி நிரலின்படி பாராளுமன்றத்தைத் தரம் தாழ்த்தும் செயல்திட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அரசியல் யாப்பு நிருவாகத்துறைக்கும் சட்டவாக்கத்துறைக்கும் இடையிலான உறவுகளைத் தலைகீழாக மாற்றியது. பாராளுமன்றத்தைவிட ஜனாதிபதி அதிகாரம் கூடியவராக ஆக்கப்பட்டார். இந்த உறவு தொடர்பில் 2015-2019 காலத்தில் (யஹு பாலன காலம் - நல்லாட்சி அரசாங்க காலம்) 19 ஆவது திருத்தம் மூலம் தற்காலிக மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது.

சீர்திருத்த முயற்சிகள் தோல்வியடைதல்

1978 இன் அரசியல் யாப்பு இலங்கையில் ஜனாதிபதிமுறையை உருவாக்கியது. அதனை மீளவும் பாராளுமன்றத்தை மையப்படுத்திய மந்திரிசபை அரசாங்கமாக (Parliament - Centric Cabinet Government) மாற்றிப் பழைய நிலைக்கு மீட்டுச் செல்வதற்கு முன்னெடுக்கப்பட்ட முயற்சிகள் அனைத்தும் தோல்வியடைந்தன. ஜனாதிபதி முறையை முற்றாக ஒழிக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்ட போது, சிலர் திருத்தங்களைச் செய்து 1972 இன் யாப்புக்கு ஒத்ததான யாப்பு முறையைப் புகுத்தலாம் என்ற மாற்று யோசனையை முன்வைத்தனர். 1994 ஆம் ஆண்டில் சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சி, லங்கா சமசமாஜக்கட்சி, கம்யூனிஸ்ட் கட்சி என்பன கூட்டுச் சேர்ந்து அமைத்த மக்கள் முன்னணி (People's Alliance) அரசாங்கம் 1972 இன் பாராளுமன்ற அரசாங்கமுறைக்குத் திரும்புவோம் என்ற வாக்குறுதியை முதன் முதலாக வழங்கியது. ஆனால் மக்கள் முன்னணி (PA) அரசாங்கம் இந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்குத் தேவையான 2/3 பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெறுவதற்கு ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் சம்மதத்தைப் பெறவேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. ஐக்கிய தேசியக்கட்சி இதற்குச் சம்மதிக்காதபடியால் 1995 - 2001 காலத்தில் 1978 அரசியல் யாப்பு தொடர்ந்து நடைமுறையில் இருந்து வந்தது.

அதனைத் தொடர்ந்து வந்த ஆண்டுகளில் குறிப்பாக 2005 ஆம் ஆண்டு முதல் ஜனாதிபதிமுறையைக் கடுமையாக விமர்சித்து வந்த சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சித் தலைவர்களும், இடதுசாரிகளும் ஜனாதிபதிமுறையின் பாதுகாவலர்களாக மாறினர். அவர்கள் ஜனாதிபதிமுறையை ஒழிக்கக் கூடாது என்ற கருத்துடையவர்களாக மாறினர். 2005 - 2014 காலத்தில் மகிந்த ராஜபக்ச ஜனாதிபதியாகப் பதவி வகித்த காலத்தில் எதிர்க்கட்சி ஆசனங்களில்

அமர்ந்திருந்த ஐக்கிய தேசியக்கட்சித் தலைவர்கள் ஜனாதிபதி முறையை ஒழிக்க வேண்டும் என்னும் முயற்சியில் அதிதீவிரம் காட்டினர். பொதுசன அபிப்பிராயமும் ஜனாதிபதி முறையின் ஒழிப்புக்குச் சாதகமாக மாறியது.

1. சர்வாதிகார ஆட்சி
2. அதிகாரத் துஸ்பிரயோகம், தண்டிக்கப்படுவோம் என்ற அச்சமின்மை (Impunity)
3. கட்டுப்படுத்தல்களும் சமப்படுத்தல்களும் (Checks and Balances) அலட்சியப்படுத்தப்படுதல்
4. சட்டத்தின் ஆட்சி (Rule of Law) இன்மை
5. அரசியல் அதிகாரத்தைத் தனிநபர்மயப்படுத்தும் பேராசையால் ஆட்சியாளர் உந்தப்படுதல்
6. மக்கள் மீதான ஒடுக்குமுறையை சாதாரணமான விடயமாக்குதல் (Normalization of Repression)

ஆகிய தீங்குகள் ஜனாதிபதி முறையின் கீழ் அதிகரித்துச் சென்றதால் பொதுமக்களும் அம்முறையை வெறுத்தனர். ஜனாதிபதிமுறையை ஒழிப்பதற்கு பொதுமக்கள் ஆதரவு பெருகியது.

அரசியலில் சீர்திருத்தம் வேண்டிய பல்வேறு பிரிவினரும் ஒன்றிணைந்து ஒரு கூட்டணியில் 2015 ஜனாதிபதித் தேர்தலை எதிர்கொள்ளத் தயாராயினர். இக்கூட்டணியில் ஐக்கிய தேசியக் கட்சியில் இருந்தும், சிறிலங்கா சுதந்திரக்கட்சியிலிருந்தும் பிரிந்து சென்ற குழுக்களும் இணைந்தன. தேர்தலில் வெற்றி பெற்று ஆட்சியமைத்த 'ஜஹபாலனய' (நல்லாட்சி) அரசாங்கத்தின் அரசியல் உயர்குழுக்கள் ஜனாதிபதிமுறையை முற்றாக ஒழிப்பது பற்றி ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரமுடியவில்லை. ஒரு பிரிவினர்

பாராளுமன்ற மந்திரிசபை முறையைத் திரும்பக் கொண்டுவர விரும்பினர்; இன்னொரு பிரிவினர் ஜனாதிபதி முறையில் சில திருத்தங்களைக் கொண்டுவந்தால் போதும் என்றும் ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கருதினர். ஜனாதிபதி முறையை முற்றாக ஒழிக்கக் கூடாது எனக் கருதியவர்கள் பாராளுமன்ற மந்திரிசபைக்குத் திரும்பினால் அரசியல் உறுதியற்றநிலை ஏற்படும் என்றும், அம்முறையின் கீழ் நாட்டின் பாதுகாப்பை உறுதி செய்யக்கூடிய தலைமைத்துவத்தை வழங்க முடியாதெனவும் கூறினர். ஜனாதிபதியின் தலைமைத்துவம் தேசிய இறைமையின் அடையாளமாகும் எனவும் இப்பிரிவினர் கருதினர்.

ஜனாதிபதிமுறை தொடர வேண்டும் என்று வாதிட்டவர்களிடையே தூய பாராளுமன்ற மந்திரிசபை பற்றிய நம்பிக்கையின்மையும் விமர்சனமும் இருந்தது. அவர்கள், அம்முறை அரசாங்கம் பலவீனமானது; இலங்கைச் சிறுபான்மை இனங்களின் கிளர்ச்சிகளை எதிர்கொள்வதற்கான சக்தி பாராளுமன்ற அரசாங்கத்தின் தலைமையிடம் இருக்காது எனக் கருதினர். இலங்கையின் பாதுகாப்புத் தேவைகள் முக்கியமானவை; பாராளுமன்றத்தின் அரசியல் பலத்திலும் ஆதரவிலும் தங்கியிருக்கத் தேவையில்லாத ஜனாதிபதியினால் மட்டுமே தேசிய பாதுகாப்பை உறுதிசெய்ய முடியும் என்ற வாதம் முன்வைக்கப்பட்டது.

நல்லாட்சி அரசாங்கத்தின் இரு பிரிவினருக்கிடையிலும் ஏற்பட்ட இணக்கப்பாட்டின் விளைவாக 19 ஆவது அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் நிறைவேற்றப்பட்டது. இத்திருத்தத்தின் விளைவாக பாராளுமன்ற முறையினதும் ஜனாதிபதி முறையினதும் கலப்பான முறை அரசாங்க முறை (A Hybrid Parliamentary Presidential Government) நடைமுறைக்கு வந்தது. 19 ஆவது திருத்தத்தில் உள்ளடக்கப்பட்ட

சீர்திருத்தங்கள் காலப்போக்கில் பாராளுமன்ற மந்திரிசபை முறையைப் பலப்படுத்த உதவியிருக்கும். ஆனால் 20 ஆவது திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டு பழைய நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைக்கு இலங்கை 2019 ஆம் ஆண்டில் திரும்பியது.

20 ஆவது திருத்தத்திற்குப் பிந்திய காலப் பாராளுமன்றம்

2019 இல் அரசியல் யாப்புக்கான அரசியல் யாப்புத் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டவுடன் மிக விரைவாகவே இலங்கையின் அரசியலமைப்புமுறை 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா கொண்டு வந்த சர்வாதிகார ஜனாதிபதிமுறை என்ற வடிவத்திற்கு மீண்டும் சென்றது. 19 ஆவது திருத்தம் ஏற்படுத்திய மாற்றங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டது. கோத்தபாய ராஜபக்ச ஜனாதிபதியானதும் கொண்டுவரப்பட்ட 20 ஆவது திருத்தம் முன்னைய 19 ஆவது திருத்தம் பாராளுமன்றத்திற்கு வழங்கிய சுயாதீனத்தை இல்லாமல் செய்து அதனை ஜனாதிபதி என்ற தனிநபரின் கருவியாக மாற்றியது. இஸ்லாமியத் தீவிரவாதம், தேசத்தின் பாதுகாப்பு என்னும் இரு விடயங்களையும் மையப்படுத்திய தேர்தல் பிரசாரத்தின் மூலம் தனது தனிப்பட்ட அதிகார ஆசையை நிறைவேற்றிக் கொண்ட ஜனாதிபதி, தேசத்தின் தலைவிதியை தீர்மானிக்கப் போகிறவர் தாமே என்ற எண்ணத்துடன் செயற்படத் தொடங்கினார். சட்டவாக்க அதிகாரம், நிருவாக அதிகாரம், நீதி அதிகாரம் என்ற மூன்றையும் கையகப்படுத்தித் தமது கட்டுப்பாட்டுக்குள் அரசாங்கத்தின் அனைத்துத் துறைகளையும் கொண்டு வந்தார். 2020 மார்ச் மாதம் 'கொவிட்' தொற்று நோய் பரவிய போது நிருவாகத்துறை, பாராளுமன்றத்தைப் பொருட்படுத்தத் தேவையற்ற ஒரு நிறுவனமாகக் கருதி அதனை அலட்சியப்படுத்தியது. இக்காலத்தில்

இலங்கை நிருவாகச் சர்வாதிகாரத்தினை நோக்கிய பாதையின் புதிய திருப்பத்தை அடைந்தது.

ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்கள் அதிகரித்துச் செல்லச் செல்ல பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் நலிவடைந்து சென்றதை 1978 முதல் இன்று வரையான அரசியல் வரலாறு உணர்த்தியுள்ளது. இலங்கையின் ஜனாதிபதிமுறை இரண்டு வகை உபாயங்களின் மூலம், ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைப் பலப்படுத்திப் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை வலுவிழக்கச் செய்து வந்துள்ளது. முதலாவது உபாயம் பாராளுமன்றத்தைச் செயல்வலுவற்ற நிறுவனமாக்கி அதனை நிருவாகத்துறையின் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருதல் ஆகும். இரண்டாவது உபாயம் பாராளுமன்றத்தை மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலத்தை உடையதாக்கி, அதனை மேற்கொற்றத்தில் பலமுடைய நிறுவனம் போல் காட்டுவதும், அந்நிறுவனத்தை ஜனாதிபதியின் கைக்கருவியாக மாற்றுவதும் ஆகும். பாராளுமன்றத்தில் ஆளும் அரசியல் கட்சி மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடையதாகும் போது இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் நலிவடைந்து சென்றதை வரலாறு எடுத்துக் காட்டுகிறது.

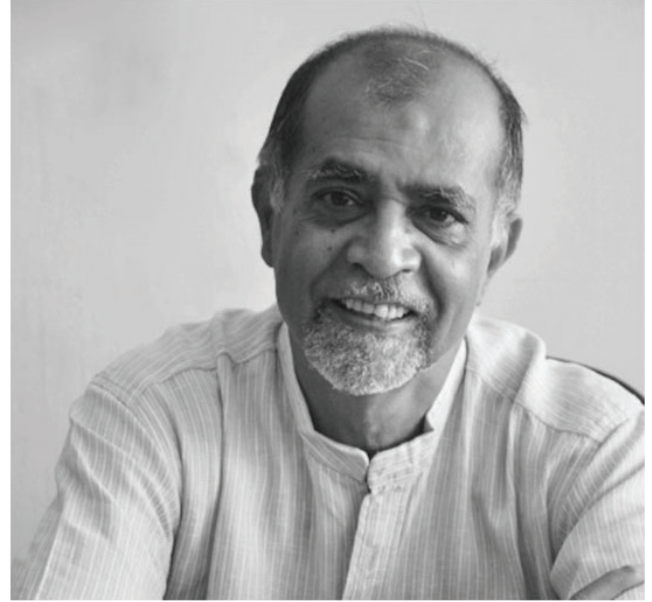
தனிப்பட்ட சுயநல நிகழ்ச்சி நிரலை முன்வைத்துச் செயற்பட்ட அரசியல்வாதிகள் பாராளுமன்றத்தின் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலத்தை உபயோகித்துப் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை நலிவடையச் செய்தனர். தமது அரசியல் கட்சி பாராளுமன்றத்தில் பெரும்பான்மைப் பலம் உடையதாக இருந்த போது, அவர்களின் அகங்காரப் போக்குடைய அரசியல் இலக்குகளை அவர்களால் அடைய முடிந்தது. இதனைக் கடந்த கால வரலாறும், நிகழ்கால வரலாறும் உணர்த்தியுள்ளது. தம்மை

இலங்கையின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியுடையவர்கள் எனக் கருதிய இத்தலைவர்கள் பாராளுமன்றம் என்ற நிறுவனத்தைத் தமது கைப்பொம்மையாக ஆக்கினர். பாராளுமன்றத்தைப் பலாத்கார வழிகளில் பணியவைத்து இலங்கையின் அரசு முறையை ஜனநாயக மறுப்புச், சர்வாதிகார, வல்லாட்சிப் (illiberal, authoritarian and autocratic) பாதையில் எடுத்துச் சென்றனர். இத்தலைவர்களின் பலாத்காரத்திற்குப் பலியான பாராளுமன்றம் தனது அதிகாரங்களையும், கடமைகளையும், பொறுப்புகளையும் துறந்து நிருவாகத் துறைக்கு சேவகம் செய்யும் நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தின் சட்ட ஆக்க அதிகாரம் துஸ்பிரயோகம் செய்யப்பட்டது.

பாராளுமன்றம் அறுதிப் பெரும்பான்மையற்றதாக உறுதியற்ற நிலையில் இருந்த சந்தர்ப்பங்களில் எல்லாம் இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகம் வீரியத்துடன் மீள் உயிர்ப்புப் பெற்றதையும் கடந்த கால வரலாறு உணர்த்தியுள்ளது. ஆயினும் அறுதிப் பெரும்பான்மைப் பலமற்ற அரசாங்கங்களால் அரசியல் யாப்புச் சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்ள முடியவில்லை. பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. இது ஒரு முரண்பாடான நிலையைத் (Paradoxical Situation) தோற்றுவித்துள்ளது. ஆகையால் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை மீளக் கொண்டுவரும் அரசியல் இலக்கை அடையும் நோக்குடன் சீர்திருத்தவாத அரசியல் சக்தியொன்று உதயமாக வேண்டும். அவ்வரசியல் சக்தி ஒரே சமயத்தில் பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைப் பலத்தைப் பெறுவதோடு ஜனாதிபதிப் பதவியையும் கைப்பற்றுதல் வேண்டும். அப்போதுதான் சட்ட ஆக்கத்துறையும் நிருவாகத்துறையும் ஒத்துழைப்போடு செயற்பட முடியும்.

அவ்வேளை அரசுத்தலைவர் (Head of the State) என்னும் பதவியில் உள்ள தலைவர், தன்னிடமுள்ள எல்லையற்ற அரசு அதிகாரங்களையும் சலுகைகளையும் துறந்து பொது மக்களின் நன்மை கருதி பாராளுமன்ற ஜனநாயகமுறையை மீளக் கொண்டு வருவதற்கு முன்வர வேண்டும்.

இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தை மீள் உயிர்ப்பித்தல் என்பது புதுவகையான சட்டப்புரட்சி (A New Type of Legal Revolution) மூலமே சாத்தியமாகும்.

பேராசிரியர் ஜயதேவ உயன்கொட
Image Source - www.newsview.lk

பேராசிரியர் ஜயதேவ உயன்கொட அவர்களின் 'Parliament and Parliamentary Democracy in Sri Lanka : A Brief Political History' என்னும் தலைப்பிலான கட்டுரை மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் 2021 யூன் 30 திகதிய Ground Views இணைய இதழில் பிரசுரிக்கப்பட்டது. அக்கட்டுரையின் தழுவலாக்கமாக இத்தமிழ்க் கட்டுரை அமைந்துள்ளது.

இலங்கையில் தூய்மைவாத இஸ்லாமிய அமைப்புகள் தோன்றும் முன்னர் இலங்கை முஸ்லிம்கள் பிற பண்பாடுகளோடும், மக்களோடும் சகவாழ்வை முன்னெடுப்பதற்கு முக்கிய காரணமாக கூப்பித்துவம் விளங்கியது. பாரம்பரிய இஸ்லாத்தின் மெய்யியல் வடிவாக கூப்பித்துவம் இருந்து வருகிறது. எனினும் முஸ்லிம்களாலேயே தவறாகப் புரியப்பட்ட ஒரு கருத்தியலாக கூப்பித்துவம் இன்று சவாலுக்குள்ளாகியுள்ளது. அந்தவகையில், கூப்பித்துவத்தின் உண்மை நிலையையும் இன நல்லிணக்கத்துக்கு அதன் பங்களிப்பையும் முன்வைக்கும் 'இலங்கையில் கூப்பித்துவம்' எனும் இத் தொடர் இலங்கையில் கூப்பித்துவத்தின் வரலாறையும், அதன் போக்குகளையும், நடைமுறைகளையும் ஆய்வுரீதியாக முன்வைப்பதோடு அதன் சமகால நிலையையும் விரிவான பார்வைக்கு உட்படுத்துவதாக அமைகிறது.

வரலாறும் கருத்தியல் நிலவரமும்

● ஜிஃப்ரி ஹாசன்

மட்டக்களப்பு மாவட்டம் வாழைச்சேனையைச் சேர்ந்த ஜிஃப்ரி ஹாசன் அவர்கள் சப்ரகமுவப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் துறையில் பட்டம் பெற்றவர். மேலும் இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியியலிலும் பட்டப்பின் டிப்ளோமா பட்டம் பெற்ற இவர், தற்போது ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணிபுரிகிறார்.

சிறுகதை, கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம், பண்பாட்டு ஆய்வு, மொழிபெயர்ப்பு என விரிந்த தளத்தில் தீவிரமாக இயங்கி வருபவர். இவரது 'போர்க்குணம் கொண்ட ஆடுகள்', 'அகாலத்தில் கரைந்த நிழல்' ஆகிய இரண்டு சிறுகதைத் தொகுப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. கட்டுரை, கவிதை, மொழிபெயர்ப்பு சார்ந்து இவரது நூல்கள் பல வெளிவந்துள்ளன.

வி

க்டர் டி மங்க் (Victor de Munck) மற்றும் கிறிஸ்தோபர் மனோகரன் (Christopher Manoharan) ஆகிய ஆய்வாளர்கள் குடாலிக் கிராமத்தில் மேற்கொண்ட தங்களது களப்பணி மூலமான ஆய்வான “Accessing the Interiority of Others: Sufism in Sri Lanka” இல், மேலும் பல விடயங்களை இலங்கையில் சூஃபித்துவம் சார்ந்து பகிர்ந்துகொள்கின்றனர். குடாலியில் உள்ள வயது வந்த ஆண்களில் கிட்டதட்ட முந்நாறு பேர் காதரி வரிசையுடன் தங்களை அடையாளப்படுத்திக் கொள்கின்றனர். இந்த சூஃபித்துவ ஒழுங்குக்கு தலைவர் இல்லை. தவிர ஒரு சில கிராமவாசிகள் மட்டுமே சூஃபிகள் என்று தங்களை வெளிப்படையாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டனர் என்றும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். மேலும் விக்டர் மங்கின் கூற்றுப்படி, இந்தக் கிராமத்தில் தங்களை சுயமாக சூஃபிகள் என்று அறிவித்துக் கொண்டவர்கள் கூட, முஸ்லிம் கலாசார மற்றும் இஸ்லாமிய மத நடைமுறைகளுக்குள் மட்டுமே தங்களை வடிவமைத்துக்கொண்டவர்கள்.

பொதுவாக சூஃபி வாழ்வு பற்றிப் பார்க்கும்போது, சூஃபி மற்றும் பாரம்பரிய நடைமுறைகள் அன்றாட வாழ்வின் இடையூறாகவும், அதேநேரம் ஒரு பகுதியாகவும் அமைந்திருக்கின்றன. சூஃபி கருத்தியல் இறுக்கமான மதச்சட்டங்கள், மத அரசியல் போன்றவற்றில் கூடுதல் கவனம் எடுப்பதில்லை என்றவகையில், ஊர் மக்களுக்கிடையில் அது மத உட்பிரிவுகளைத் (Sect)

தோற்றுவிப்பதில்லை. விக்டர் மங்கின் குடாலி அனுபவம் இதனையே நிரூபிக்கின்றது. கிராமவாசிகள் பெரும்பாலும் இஸ்லாம் பற்றிய தங்கள் சொந்த கருத்துகளை வீரியத்துடனும் ஆர்வத்துடனும் பொதுவெளியில் விவாதித்தார்கள். ஆனால் இத்தகைய விவாதங்கள் அரிதாகவே வெறுப்பை வெளிப்படுத்தின அல்லது கிராம மக்களைக் கருத்தியல் முகாம்களாகப் பிரித்தன [i].

சூஃபிக் கருத்தியல் பிற கருத்தியல் முகாம்களுடன் ஒரு நட்பார்ந்த தொடர்பையே பேண விரும்பியது. இதனால் சிலர் அதனை, முஸ்லிம்களை அரசியல் தனித்துவங்களை இழக்கச் செய்து ஏனைய பண்பாடுகளோடும், இனங்களோடும் எந்த விலகலும் விவாதமுமற்று கரைத்துக் கொள்ளச் செய்வதாகக் குற்றம்சாட்டுகின்றனர். உண்மையில் இந்தக் கருத்து அபத்தமானது. சூஃபித்துவம் பிற பண்பாடுகளோடு முரணை அன்றி, அதன் இருப்பையும் அங்கீகரிக்கும் ஒரு விரிந்த பண்பையே வெளிப்படுத்துகிறது. சூஃபித்துவம் அது புழங்கும் சமூகத்தின் அரசியல், பண்பாட்டு உரிமைகளை, இனத்தனித்துவத்தை விட்டுக்கொடுப்பது அல்ல; அல்லது அதற்கு எதிரான ஒரு அரசியல் அல்லது ஆன்மீகக் கருத்துநிலையும் அல்ல என்பதை புரிந்துகொள்ள வேண்டும். இந்தியாவில் மொகலாய ஆட்சிக் காலத்தின் இறுதிக்காலப்பகுதியில் சிந்துசமவெளியில் சமூக சமத்துவத்துக்காகவும், சமூக நீதிக்காகவும் போராடி உயிர்நீத்த சூஃபி ஷாஹ் இனாயத்தின் போராட்ட

வாழ்வு இத்தகைய சமரசங்களைக் கடந்தது என்பதை நாம் அறிவோம். ஆனால் பிற கருத்து முகாம்கள் சூஃபித்துவத்தை இஸ்லாமிய வட்டத்துக்குள் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்க ஒரு அமைப்பாகக் கருதவில்லை. இதற்கு நவீன அரபு மைய இஸ்லாமிய இயக்கங்களே முக்கிய காரணமாக அமைந்தன. இத்தகைய இயக்கங்கள் சூஃபி பக்தர்களின் சில எல்லை மீறிய வணக்கச் செயற்பாடுகளை தமக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டன.

குடாலியில் விக்டர் டி மங்க் இந்த ஆய்வில், “ஒரு தடவை நெல் மற்றும் பிற பயிர்களை விதைக்கும் காலத்தில், கிராமத்தவர்கள் நிலங்களை தயார் செய்யும் பணியில் மும்முரமாக இருந்தபோது, நான் மட்டுமே பள்ளிவாசலில் தொழுகைக்கு வந்திருந்தேன். என்னுடன் முஅத்தினார் (பள்ளிவாசலின் பராமரிப்பு மற்றும் தினசரி ஐந்து நேர அழைப்பிற்கு பொறுப்பானவர்) மட்டுமே அங்கு இருந்தார். மாலைத் தொழுகையின் போது, மதிய தொழுகைக்கு வந்த ஒரே மனிதர் வெளிநாட்டு வெள்ளை யூதர் (விக்டர் டி மங்க்) என்பதாக சில நகைச்சுவைகள் பேசப்பட்டன. மதியத் தொழுகையில் குறைந்தபட்ச மக்கள் கலந்து கொள்வது பொதுவான விஷயமாக இருந்தது. அங்கு இருந்தவர்களில் (சுமார் முப்பது பேர்) சிலர் இந்தக் காலப்பகுதியில் பள்ளிவாசலுக்கு வருவது அறுவடையில் வெற்றியைக் கொடுக்குமா என்று விவாதிக்கத் தொடங்கினர்: அதாவது, தொழுகை மற்றும் பக்தி வழிபாடுகளுக்காக தினமும் பள்ளிவாசலுக்கு வருபவர்களுக்கு அறுவடை வெற்றியளிக்க அல்லாஹ் உதவியாக இருக்கிறாரா என்று.

பெரும்பாலானவர்கள் பள்ளிவாசலுக்கு வருபவர்களுக்கே அல்லாஹ்வின் உதவி கிடைக்கும் என்ற எண்ணத்துக்கு உடன்பட்டது போல இருந்தனர். அங்கு ஒரேயொரு எதிர்மறையான குரல் மட்டுமே இருந்தது. அவர் சொன்னார், “நான் இங்கே பிரார்த்தனை செய்ய இருக்கிறேன் என்றால், அல்லாஹ் வந்து என் விதைகளை விதைப்பாரா? என் அறுவடையை கவனிக்கிறாரா? இல்லை, அல்லாஹ் நமக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறான். நாமே அந்தக் காரியங்களைச் செய்ய வேண்டும். நான் ஒரேநேரத்தில் பயிர் விதைப்பைக் கவனித்துக்கொண்டு, பள்ளிக்கும் வர முடியாது.”

மேலே கூறப்பட்ட அல்லாஹ்வின் உதவி குறித்த வெவ்வேறு கருத்தாக்கங்கள், தனித்துவமான சூழல்கள் மற்றும் காலங்களின் அடிப்படையில் உருவாகும் வெவ்வேறு விளக்கமுறைகளைக் காட்டுகின்றன. மாறாக, இவை சமூகத்தை எதிர் எதிர் குழுக்களாக பிளவுபடுத்தும் கொள்கை மோதல்களை வெளிப்படுத்துவதல்ல. இஸ்லாமைப் பற்றிய மேலதிக விவாதத்தை ‘ஒப்புக்கொண்டு விவாதிக்காமல் இரு’ என்ற அணுகுமுறையாக பார்க்கும்போது, இது மேலும் ஆழ்ந்த அடித்தளத்தில் ஒருவரை ஒருவர் ஒரே மாதிரியானவர்களாக உணர்வதைக் காட்டுகிறது; கிராமவாசிகளாக, முஸ்லிம்களாக, அல்லது வயலுக்குப் பணி செய்தவராக, ஒருவரின் சகோதரியை மணந்தவராக, அல்லது அதனைப்போல இதர உறவுகளின் அடிப்படையில் தொடர்புடையவர்களாக இம் மக்களை அது பிணைக்கும் பணியையே செய்கிறது. விக்டர் மங் குடாலி மக்களின் இஸ்லாமிய நம்பிக்கை மற்றும் (சூஃபி) நடத்தையை இப்படி விபரிக்கும் போது, சூஃபித்துவம்

ஒரு ஆன்மீக நிலையாகவன்றி வெறும் மதச்சட்டதிட்டங்களைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒரு மதவடிவமாக உருவகமாகவில்லை. தவிர, பிற நம்பிக்கையாளர்களோடும், பிற பண்பாடுகளோடும் சகவாழ்வுக்கான சாதகமான சமிக்ஞையைக் கொண்டிருப்பதாகவே கருத வேண்டும். சூஃபித்துவம் முஸ்லிம் சமூகத்தின் உரிமைகள் மீது கவனம் செலுத்தாது அதிகாரத் தரப்பாரின் அனைத்து நிகழ்ச்சி நிரல்களுக்கும் அடிபணிவதையே விரும்புகிறது என ஒரு தரப்பார் வாதிக்கின்றனர். இந்தப் புரிதல் மிகத் தவறானது. முதலில் சூஃபித்துவம் ஆன்மீகம் சார்ந்தது. மனிதனை மானுடமயப்படுத்தும் உட்பொருள் கொண்டது. அதாவது சமூகத்தில் மதத்தை முன்னிறுத்தி உட்பிளவுகளை உண்டு பண்ணி அரசியல் ஆதாயம் தேடும் மலின அரசியலுக்கு அது எதிராகச் சிந்திக்கிறது. சமூக நல்லிணக்கம் என்பது ஒரு சமூகத்தின் தனித்துவத்தையும், அதன் உரிமைகளையும் விட்டுக் கொடுப்பது என்று இந்தத் தரப்பு பிழையாகச் சித்திரிக்க முற்படுகிறது. ஆனால் வரலாற்றில் சூஃபிகள் ஒருபோதும் தனது சமூக, அரசியல் உரிமைகளை விட்டுக்கொடுத்ததாகச் சான்றுகள் இல்லை. இன்னொருபுறம் பார்த்தால் ஆன்மீகத்துக்குள் எதற்கு அரசியலைக் கலக்க வேண்டும் என்ற கேள்வியும் எழுகிறது.

சூஃபித்துவம் பெரும்பாலும் ஆன்மீக சிந்தனைகளின் மீதும் சடங்குகளின் மீதும் கூடுதல் கவனம் செலுத்துகிறது. விக்டர் மங்கின் குடாலிக் கிராம ஆய்வுகளும் இதனையே கூறுகின்றன. குடாலியில் நடைமுறையில் உள்ள சூஃபித்துவத்தின்

முக்கிய அம்சங்கள் என்று அவர் பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடுகிறார்.

சிக்கலான காலங்களில் புனிதர்களிடம் (முகைதீன் மிக முக்கியமானவர்) வேண்டுகல் செய்தல்; முக்கிய புனிதர்களுக்கும் இறைத்தூதர் முஹம்மதுக்குமான வருடாந்திர நினைவஞ்சலிகள் அல்லது பிறந்த நாள் கொண்டாட்டங்கள் (மவ்லூத்கள்) நடாத்துதல்; மாயமதப் பண்புகளைக் கொண்டுள்ளதெனக் கருதப்படும் இறைத்தூதரின் வாரிசுகளால் நடத்தப்படும் வருடாந்திரக் கிராமத் திருவிழாவை (இதை 'புர்தா கந்தூரி' என்று அழைக்கின்றனர்) நடாத்துதல்; மற்றும் வியாழக்கிழமை இரவு திகர் விழாக்களைச் செய்தல் போன்றவை.

இத்தகைய சூஃபி நடவடிக்கைகள் மூலம் குடாலி கிராம மக்கள் நாஸ்தோறும் புனிதர்களுக்கு அன்பு செலுத்துவதாக எண்ணுகின்றனர். இதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையை புனிதர்கள் இலகுவாக்குவார்கள் என்றும் தங்களுக்கு மறைமுகமான உதவியாளர்களாகவும், மதநீதி வழிகாட்டிகளாகவும் செயற்படுவார்கள் என்றும் அந்த மக்கள் நம்புகின்றனர். இந்தக் கிராமவாசிகள் புனிதர்களிடம் செய்யும் முறைப்பாடுகள், அவர்களுக்காக எடுக்கும் கொண்டாட்டங்கள், மற்றும் விழாக்கள் ஒவ்வொன்றும் கிராமவாசிகளின் உள்மனதை ஆற்றுப்படுத்துகின்றன. ஆனால் நடைமுறையில் இதன் உண்மைத் தன்மையைப் பற்றி எல்லாம் அவர்கள் ஆழமாகச் சிந்திப்பதில்லை.

[i] Victor de Munck and Christopher Manoharan: *Accessing the Interiority of Others: Sufism in Sri Lanka*, P. 05

இன்று இலங்கை எதிர்நோக்கியுள்ள வரலாறு காணாத பொருளாதார நெருக்கடிக்கு பல்வேறு விளக்கங்கள் கூறப்படுகின்றன. இது தற்செயலாக வெடித்த ஒன்றோ தற்காலிகமான ஒன்றோ அல்ல. இதன் வரலாற்று வேர்கள் ஆழமானவை, நீண்டவை. இந்நிலைமைக்கு நிதிநிர்வாகத்தவறுகளை மாத்திரம் காரணம் காட்டமுடியாது. அதனை விடவும், 1948 முதல் இதுவரை இலங்கையை ஆட்சிசெய்த செய்த அனைத்து தலைவர்களும் நடத்திய இனவாத அரசியலுக்கு நாடு கொடுத்த விலையே இதுவாகும். இதனை விளக்குவதாகவே இலங்கையின் 'இனவாத அரசியல் - ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது. இதன்படி, 1915 க்கு முன்னர் இருந்து இன்றுவரை சிறுபான்மைத் தேசியங்கள் மீது இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இன வன்முறை தாக்குதல்களையும், அவற்றின் பின்னணியையும் வரலாற்று பொருள்முதல்வாத கண்ணோட்டத்தில் நேரடி அனுபவங்கள் ஊடாகவும், நூல்கள், செய்திகள் உள்ளிட்ட ஏனைய ஆதாரங்கள் வழியாகவும் இந்தத் தொடர் ஆராய்கின்றது. இரு பகுதிகளாக அமையவுள்ள இந்தத் தொடரின் முதல் பகுதி, இலங்கையின் இனவாத அரசியலின் தோற்றம் பற்றியும் வளர்ச்சி பற்றியும் இரண்டாம் பகுதி இலங்கையின் அரசியல் நெருக்கடியிலும் பொருளாதார நெருக்கடியிலும் இனவாத அரசியலின் பாத்திரம் பற்றியும் ஆராய்கிறது.

மகாவம்சத்தின் மறுகண்டுபிடிப்பும் அதன் புனைவுகளின் தாக்கமும்

● பி. ஏ. காதர்

பி. ஏ. காதர் அவர்கள் நுவரெலியா ராகலையைச் சேர்ந்த எழுத்தாளர். அத்துடன் ஆய்வாளராகவும், சமூகச் செயற்பாட்டாளராகவும் செயற்பட்டு வருகின்றார்.

பாவா அப்துல் காதர் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் முக்கியமானவையாக 'சர்வதேச தேசிய இயக்கங்கள் வழங்கும் படிப்பினைகள்', 'சுயம் நிர்ணயம் உரிமை' மற்றும் 'மேதின வரலாறும் படிப்பினைகளும்' போன்ற நூல்கள் அமைகின்றன.

லங்கையில் மாத்திரமல்லாது
காலனித்துவ நாடுகள்
பலவற்றிலும் அரும்புநிலை
தேசியஎழுச்சி மதங்களின்

மீளாக்க எழுச்சியுடன் இணைந்ததாகவே
காணப்பட்டது. இவற்றிடையே
பொதுவான சில இலட்சியங்கள் இருந்தன.
மன்னர் ஆட்சி நிலவிய நிலவுடமைக்
காலகட்டத்தில் மன்னர்களும் அரசுப்
பிரதானிகளும் தளபதிகளும் சமூகத்தில்
உயர்நிலையில் இருந்தனர். அவர்களுக்கு
அடுத்த நிலையில் மதபோதகர்கள்
இருந்தனர். தொழிற்சங்கமோ அரசியல்
கட்சிகளோ அத்தகைய வேறு நிறுவன
அமைப்புகளோ இல்லாத அன்றைய
சமுதாய அமைப்பில் நாடுபூராகவும் பரந்து
கிடந்த ஒரே நிறுவனமாக மதவழிபாட்டுத்
தலங்களே திகழ்ந்தன. இதனால் மத
குருமார்கள் சமூகத்தில் மதிக்கப்பட்டனர்.
மதகுருமார்கள் அரசர்களிலும் அரசு
பிரதானிகளிலும் தங்கியிருந்தாலும்,
இவர்கள் அரசுக்கு நெருக்கமானவர்களாக
இருந்தமை இவர்களுக்கு சமூகத்தில் இருந்த
மரியாதையை உயர்த்தியது.
கிறிஸ்தவர்களிடையே பாப்பரசருக்கு
இருந்த அளவற்ற அதிகாரம் ஏனைய
மதத்தலைவர்களுக்கு இருக்கவில்லை.
எனினும் சமூகத்தில் செல்வாக்குமிக்க
சக்திகளாக இவர்கள் திகழ்ந்தனர். அதற்கு
மற்றுமொரு காரணம், மக்களின் வாழ்வில்
இன்றியமையாத பிரமுகர்களாக இவர்கள்
திகழ்ந்தமையாகும். மருத்துவம்,
மாந்திரீகம், கல்வி, சோதிடம், ஆகியவற்றை
இவர்களமிருந்தே பெறவேண்டியிருந்தது.
அத்துடன் வீட்டிலும் நாட்டிலும்
நடைபெறுகின்ற அனைத்து விசேட
காரியங்களிலும் இவர்களுக்கு விசேட
இடம் வழங்கப்பட்டிருந்தது.

ஆனால் காலனித்துவத்தின் கீழ்
காலனித்துவமும் கிறிஸ்தவ மதமும்

கைகோர்த்து சென்றமையும், புதிய
கல்விமுறை, நவீன மருத்துவம் போன்றன
அறிமுகப்படுத்தப்பட்டமையும் இவர்களது
செல்வாக்கிற்கு பலத்த சவால்களாக
மாறின. அத்துடன் மன்னர் காலத்தில்
வழங்கப்பட்டத்தைப் போன்ற ஆதரவும்
மரியாதையும் இவர்களுக்கு காலனித்துவ
ஆட்சியின் கீழ் கிடைக்கவில்லை.
அதுமாத்திரமல்ல, கிறிஸ்தவ மதமும்
மேற்கத்திய கலாசாரமும் உயர்ந்தது
எனவும், மூடநம்பிக்கை இருளில் மூழ்கிக்
கிடக்கும் கீழைத்தேசத்தை
மதங்களிடமிருந்தும் அதனைப் போதிக்கும்
மதபோதகர்களிடம் இருந்தும் மீட்கின்ற
உயரிய பணியில் தாம்
ஈடுபட்டிருப்பதாகவும் கூறிய காலனித்துவ
சித்தாந்தம் அப்போது
மேலோங்கியிருந்தது.

அதுவரை சமூகக் கட்டமைப்பின்
உச்சியிலிருந்த அரசர்களும் அரசுப்
பிரதானிகளும் தளபதிகளும்
அழிக்கப்பட்டுவிட்ட நிலையில் தமது
நிலையை தக்கவைத்துக்கொள்வதற்காக
மதகுருமார் தாமே தலைவர்களாக மாறி,
காலனித்துவத்துக்கு எதிராக மக்களை
அணிதிரட்டினர். இவ்வாறு தான் மதத்
தலைவர் முகமது அப்துல்லா ஹாசன்
தலைமையில் சோமாலி பழங்குடியினர்
1899 முதல் 1920 வரை ஆயுதமேந்தி
நடத்திய டெர்விஷ் இயக்கம் (Dervish Move
ment) பிரிட்டிஷ், இத்தாலிய,
எத்தியோப்பிய ஆக்கிரமிப்புகளை
தோற்கடித்தது. சூடானில் 1897 இல்
முல்லா சியாதுல்லா தலைமையில்
பழங்குடியின இயக்கங்கள் மலாக்கண்ட்
முற்றுகையின் போது பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக்கு
எதிராக காலனித்துவ எதிர்ப்புக்
கிளர்ச்சிகளை முன்னெடுத்தன.

ஆனால் இத்தகைய அணிதிரட்டல்கள்
விஞ்ஞானக் காரணகாரியங்களில்

ஆதாரப்பட்டிருக்கவில்லை. மாற்றாக, மூடநம்பிக்கைகளுக்கு புதுவிளக்கம் கொடுத்து வீரியம் சேர்ப்பதாகவே இருந்தன. உதாரணமாக, ஜெர்மனியின் காலனியாக இருந்த கிழக்கு ஆப்ரிக்காவில் 1905-1907 காலப்பகுதியில் வெடித்த மாஜி மாஜி (Maji Maji) கிளர்ச்சிக்கு தலைமை தாங்கிய கிஞ்செகெட்டிலே ந்வாலே (Kinjeketile Ngwale), தன்னை தெய்வீக அருள் பெற்ற தீர்க்கதரிசியாக முன்நிறுத்தி 'ஹொங்கோ' ("Honggo") என்ற மந்திரிக்கப்பட்ட நீரை விநியோகித்தார். அவரால் மந்திரிக்கப்பட்ட நீரை உடலில் தடவிக் கொண்டால் ஐரோப்பியர்களின் தோட்டாக்கள் தண்ணீராக மாறிவிடும் என்ற நம்பிக்கை போராளிகள் மத்தியில் ஏற்படுத்தப்பட்டது.

சமூகங்கள் தேசியங்களாக உருவாகிக் கொண்டிருக்கும் காலகட்டத்தில், தேசிய தலைவர்களோ அல்லது தேசிய இயக்கங்களோ தோன்றியிராத நேரத்தில், காலனித்துவத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்த முற்போக்கு வரலாற்றுப் பாத்திரமாக இத்தகைய மதவாத இயக்கங்கள் செயற்பட்டுள்ளன. அவை காலனித்துவத்துக்கு எதிராக மக்களை அணிதிரட்டி விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதில் முக்கிய பங்கு வகித்தன. ஆனால் அவை, ஆன்மீகம் என்ற பெயரில் விஞ்ஞானத்துக்கு முரணான பொய்மைகளுக்கு புத்துயிர் அளித்து, சமூகத்தில் ஆழமான பாதிப்புகளை ஏற்படுத்தி புதிய அரசியல், சமூக, கலாசார பிரச்சினைகளின் ஊற்றுமூலமாக அமைந்துவிட்டன.

இதற்கு இலங்கையின் மதமறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் மற்றும் மொரு உதாரணமாகும். ஒரு வித்தியாசம் என்னவென்றால், இலங்கையின் மதமறுமலர்ச்சி இயக்கங்கள் காலனித்துவத்துக்கு எதிரான வலுவான

போராட்டமாக அல்லாமல், கிறிஸ்தவ மதத் திணிப்புக்கும் காலனித்துவ கலாசார ஆக்கிரமிக்கும் எதிரான வெளிப்பாடாகவே அமைந்தன. அதற்காக வரலாற்றுத் திரிபுகள் புதுப்பிக்க முயற்சிக்கப்பட்டன. மகாவம்சத்தின் மறுகண்டுபிடிப்பையும் அந்தப் புனைவுகளை வரலாற்று உண்மைகளாக நம்பவைப்பதற்கு மேற்கொள்ளப்பட்ட முயற்சிகளையும் இவ்வாறுதான் பார்க்கமுடியும்.

மகாவம்சத்தின் மறுகண்டுபிடிப்பும் அதன் தாக்கமும்

மகாவம்சம் என்பது பாளி மொழியில் பௌத்த பிக்குகளால் பல நூற்றாண்டுகளாக கற்பனைகள் கலந்து எழுதப்பட்ட சிங்கள பௌத்த புராண வரலாற்றுத் தொகுப்பாகும். கி.பி. 6 ஆம் நூற்றாண்டில் பௌத்த துறவி மகாநாமா இதனை முதலில் எழுதினார் என நம்பப்படுகிறது. அச்சமும் கடதாசியும் கண்டுபிடிக்கப்படாத காலத்தில், மகாவம்சம் பொதுமக்களுக்கு அறியப்படவில்லை; அது அரண்மனைகளிலும் உயர் பௌத்த பீடங்களிலும் மட்டுமே வாசிக்கப்பட்ட ஒரு ஓலைச்சுவடியாக இருந்தது. பிரிட்டிஷ் காலனி ஆட்சிக்காலத்தில் தான் இது பிரபல்யம் பெற்றது.

பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாக அதிகாரியும் வரலாற்றுத்துறை ஆர்வலருமான ஜார்ஜ் டர்னர் (George Turnour Jr. 1799-1843) என்பவரால் மகாவம்சம் மீண்டும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அவர் அரசாங்க முகவராக, உதவி காலனித்துவ செயலாளராக மற்றும் காலனியின் பொருளாளராகப் பணியாற்றினார். மகாவம்சத்தின் ஒரு பகுதி அவரால் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு 1837 இல் அச்சிடப்பட்டது. 1877 இல், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ ஆட்சியாளர்களால்

இதன் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு நடைபெற்றது. மகாவம்சத்தின் ஜெர்மன் மொழிபெயர்ப்பு 1912 இல் வில்ஹெலம் ஜேகர் (Wilhelm Geiger) அவர்களால் செய்யப்பட்டது. பின்னர், இதன் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு மாபெல் ஹெய்ன்ஸ் போட் (Mabel Haynes Bode) அவர்களால் செய்யப்பட்டு, வில்ஹெலம் ஜேகரால் திருத்தப்பட்டது.

மகாவம்சம் மீள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது பற்றி சேர் பொன். அருணாசலம் ஒரு கூட்டத்தில் பேசும்போது, தனது ஆய்வறிவுக்கு எட்டியவகையில், “... ஒருவேளை உலகில் வேறு எந்த நாடும் இவ்வளவு நீண்ட தொடர்ச்சியான வரலாறையும் நாகரிகத்தையும் கொண்டிருக்காது.” என பெருமையுடன் கூறினார். ஒவ்வொரு இலங்கையரும் மகாவம்சம் பற்றிப்

பெருமைப்படுவதற்கு காரணம் இருக்கிறது. இந்நூல் விலைமதிப்பற்ற பல வரலாற்றுத் தகவல்களை வழங்குகிறது. அவ்வகையில் அது தனித்துவம் பெறுகிறது. ஆனால் பிரச்சினை என்னவென்றால், அந்த தகவல்கள் புனைக்கதைகளுடன் கலக்கப்பட்டுள்ளன. சிங்கள பௌத்த மன்னர்களை துதிபாடி மகிழ்விக்கும் நோக்குடன் எழுதப்பட்ட இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள கட்டுக்கதைகள் பௌத்த நம்பிக்கையின் இன்றியமையாத பகுதியாக பிரித்தானியர் காலத்தில் இருந்து முன்வைக்கப்படுகிறது. இந்தக் கதைகள் 19 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் இனவாதச் சிந்தனையாக மாற்றப்பட்டது. ஆன்மீக பௌத்த மதத்தை அரசியல் மதமாக மாற்றுவதற்கு அநகாரிக தர்மபாலவுக்கு பிற்காலத்தில் மகாவம்சப் புனைக்கதைகள் தேவைப்பட்டன.

இளவரசன் விஜயா எனக் கூறப்படும் ஓவியம்
Image Source - en.wikipedia.org

இலங்கையின் இனப்பிளவுக்கான காரணிகளைப் புரிந்துகொள்ள முயன்ற பல நவீன வரலாற்றாசிரியர்கள் சிங்களம் அல்லாத அனைத்து மக்களுக்கும் (குறிப்பாக தமிழர்களுக்கு) சம உரிமையை மறுக்கும் வகையில் சிங்கள தீவிர தேசியவாதத்தை வடிவமைப்பதில் குறிப்பிடத்தக்க காரணியாக மகாவம்ச மைய ஜாதிக சிந்தனை இருப்பதாக திட்டவாட்டமாகக் கூறுகின்றனர். மகாவம்ச மைய ஜாதிக சிந்தனை நான்கு புனைக்கதைகளால் உருவாக்கப்பட்டது:

1. புத்தரின் மூன்று வருகை பற்றியது

மகாவம்சம் இலங்கைக்கு புத்தர் மூன்று முறை விஜயம் செய்ததாகக் கூறுகிறது. புத்தரின் இம் மூன்று தனித்தனி விஜயங்களை விரிவாக விவரித்து, இலங்கையை அவர்

பௌத்த மதத்தின் புனித பூமியாகத் தேர்ந்தெடுத்தார் எனக் கூறுகிறது. இதன்படி பௌத்த மதத்தினைப் பின்பற்றும் சிங்களவர்களே இலங்கைத் தீவின் அசல் குடிமக்கள் எனவும், இலங்கைக்கு வந்து குடியேறிய வங்காள இளவரசன் விஜயனதும் அவனது நண்பர்களதும் வழித்தோன்றல்களான ஆரிய வம்சாவளியினரே சிங்களவர்கள் எனவும், அவர்களே இந்நாட்டின் சொந்தக்காரர்கள், ஏனைய இனத்தவர்வர்களைவிட உயர்ந்தவர்கள் எனவும் அது கூறுகிறது.

2. சிங்கள இனத்தின் முதன்மையையும் மேன்மையினையும் நிறுவுகின்ற கோட்பாடு (the doctrine of primacy and superiority of the Sinhala "race")

இக் கட்டுக்கதை ஓர் இந்திய இளவரசிக்கும் (வங்காள மன்னரின் மகள்) சிங்கத்திற்கும் இடையேயான பாலியல் உறவிலிருந்து தொடங்குகிறது. ஒரு சிங்கம் அவ் இளவரசியை கடத்திக்கொண்டுபோய் 16 வருடம் இல்லற வாழ்க்கை நடத்துகிறது. அவ்விருவருக்கும் சிங்கபாகு (சிங்கத்தின் கரம் கொண்டவன் என்று பொருள்) என்ற மகனும் சிங்கசீவலி என்ற மகளும் இரட்டையர்களாகப் பிறக்கின்றனர். இவ்வாறு விலங்கும் மனிதர்களும் ஒரே குடும்பமாக ஒரு குகையில் வசித்துவருகிறார்கள். சிங்கம் வெளியே வேட்டைக்குச் செல்லும் போது, தன் மனைவியும் மக்களும் தப்பி ஓடிவிடாமல் இருப்பதற்காக, ஒரு பெரிய பாறாங்கல்லைப் புரட்டி குகை வாசலை மூடிவிட்டுத்தான் செல்லும். இவ்வாறு அச்சிங்கத்தினால் அவர்கள் சிறைவைக்கப்பட்டிருந்தனர்.

மகன் சிங்கபாகு வாலிபனானதும் ஒரு நாள், தனது தந்தையான சிங்கம் வேட்டைக்காக வெளியே சென்றதும், பாறாங்கல்லை அகற்றிவிட்டு தன் தாயையும் தங்கையையும்

சுமந்து கொண்டு வங்க நாட்டின் எல்லைக்குச் செல்கிறான். தனது குடும்பத்தை இழந்த சிங்கம் தனது குடும்பத்தைத் தேடி அலைகிறது. வெறிகொண்டு பல கிராமங்களைச் சிதைக்கிறது. பீதிகொண்ட மக்கள் நாட்டு மன்னனிடம் முறையிடுகின்றனர். சிங்கத்தை விரட்டியடிப்பவருக்கு வெகுமதி வழங்குவதாக வங்க நாட்டு அரசன் அறிவிக்கிறான். இதனை அறிந்த சிங்கபாகுவின் தாய் தனது மகனிடம் அவனது தாத்தாவான வங்க மன்னனின் கட்டளையை நிறைவேற்றுமாறு கூறுகிறாள். தாயின் வேண்டுகோளை ஏற்று தனது தந்தையைக் கொல்ல அவன் ஒப்புக்கொள்கிறான். சிங்கம், தன் மகனின் மீது கொண்டிருந்த மிகுந்த அன்பின் காரணமாக அவனது நோக்கத்தை அறியாமல் அவனை நோக்கிச் சந்தேகமில்லாமல் வருகிறது. சிங்கபாகு சிங்கத்தின் தலையை வெட்டி தன் தாத்தாவிடம் காணிக்கையாகச் சமர்ப்பிக்கின்றான். பதிலுக்கு, சிங்கபாகுவிற்கு வங்க இராஜ்யம் சன்மானமாக வழங்கப்படுகிறது.

சிங்கபாகு இந்தச் சன்மானத்தை ஏற்க மறுத்து தனது சிங்கத் தந்தையின் நிலத்திற்குத் திரும்புகிறான். தனது சகோதரியான் சிங்கசீவலியை மணம் முடித்து சிஹபுர என்ற ஒரு நகரத்தை உருவாக்கி அதை சீராக ஆட்சி செய்துவருகிறான். இம் முறையற்ற உறவில் பிறந்த இரட்டைக் குழந்தைகளில் மூத்தவனின் பெயர் விஜயா. விஜயா வன்முறைக் குணம் கொண்டவன். அவனும் அவனுடைய எழுநூறு சீடர்களும் மக்களைத் துன்புறுத்தத் தொடங்கியபோது, ஆத்திரமடைந்த பொதுமக்கள் விஜயாவுக்கு மரணதண்டனை வழங்கவேண்டும் என மன்னன் சிங்கபாகுவிடம் கோருகிறார்கள்.

துட்டுகெழுனு மன்னனுடைய சிவை

Image Source - amahvanniarachchy.wordpress.com

அதற்குப் பதிலாக, அரசன் (சிங்கபாகு) தன் மகன் விஜயாவையும் அவனது தீய நண்பர்கள் எழுநூறு பேரையும் தோணிகளில் ஏற்றி நாடு கடத்துகிறான்.

இவ்வாறு நாடுகடத்தப்பட்ட விஜயாவும் அவனது எழுநூறு நண்பர்களும் இலங்கைத் தீவை வந்தடைகின்றனர். குவேனி என்று அழைக்கப்படும் உள்ளூர்க் குழுக்களின் தலைவியை விஜயா திருமணம் செய்து, அவளுடைய உதவியுடன் யக்காக்களை படுகொலை செய்கிறான். பின்னர் நாட்டின் அரசனாகி குவேனியை காட்டுக்குத் துரத்திவிட்டு அவனும் அவனது

பரிவாரங்களும் அண்டை இந்திய இராச்சியமான மதுரையிலிருந்து மனைவிகளை வரவழைத்து மணந்து கொள்கிறார்கள். விஜயாவும் அவனது நண்பர்களும் அவர்களின் வழித்தோன்றல்களும் சிங்கத்தின் அல்லது சிங்கத்தைக் கொண்டவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதால், அவர்களை சிங்கள (சின்ஹு என்றால் சிங்கம்) என மகாவம்சம் வரையறுக்கிறது. இதனால் சிங்களவர்கள் இப்போது தம்மை விஜயாவின் வாரிசுகள் எனக் கற்பிதம் செய்துகொள்கிறார்கள்.

3. சிங்கள இனம் புத்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இனம் (Chosen People)

மகாவம்சத்தின் படி, இன்றைய சிங்கள சமூகத்தின் மூதாதையர்களான விஜயாவும் அவனது நண்பர்களும், சரியாக புத்தர் பரிநிர்வாணம் (அவரது மறைவு) அடையும் நாளில்தான் உறுதியளிக்கப்பட்ட நிலமான (Promised Land), இலங்கை தீவில் வந்திறங்கினார். விஜயாவினதும் அவனது நண்பர்களினதும் பாதுகாப்பை மரணத்தறுவாயில் இருந்த புத்தர் ஏற்பாடு செய்தார். அவர் தெய்வீகத் தலையீட்டிற்காக முதலில் இந்திரனை (Sakka) நாடுகிறார். இந்திரன் விஷ்ணுவின் (உப்புல்வன்) உதவியை நாடுகிறார். இவர்கள் மூலம் புத்தர் விஜயாவினதும் அவனது நண்பர்களினதும் பாதுகாப்பை உறுதி செய்ததுடன் தனது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மக்களான (Chosen People) சிங்கள இனத்தையும் (Sinhala Jathiya), அவர்களின் உறுதியளிக்கப்பட்ட நிலமான (Promised land - Dhammadeepra) தம்மதீபவையும் (இலங்கை), அவரது போதனையான பௌத்த மதத்தையும் முழு 5000 ஆண்டுகளுக்கு பாதுகாக்கும் பொறுப்பை ஒப்படைக்கிறார்.

4. சிங்கள மன்னன் துட்டுகெழுவுக்கும் தமிழ் மன்னன் எல்லாளனுக்கும் இடையிலான சமர்

மகாவம்சத்தில் காக்கவண்ண திஸ்ஸ மன்னன், ராணி விஹாரமஹாதேவி ஆகியோரின் மகனாக துட்டுகெழு (துட்டகைமுனு) அறிமுகப்படுத்தப்படுகிறார். தமிழர்களுடன் சண்டையிட வேண்டாம் என்று தந்தை அறிவுரை கூறி அவனை வளர்த்தார். காக்கவண்ண திஸ்ஸவின் நாட்டு எல்லைக்கு வடக்கே ஒரு இராச்சியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் தமிழர்கள் என்று மகாவம்சத்தால் சித்தரிக்கப்படுகிறது. பன்னிரண்டாவது வயதில் கெழு தனது படுக்கையில் சுருண்டு படுத்துக்கொண்டிருந்தபோது

அனது தாயான இராணி விஹாரமஹாதேவி “ஏன் இப்படிப் படுக்கிறாய், காலை நீட்டிப் படுக்கலாமே?” எனக்கேட்டதற்கு, “ஆற்றுக்கு அப்பால் அங்கே தமிழர்கள் இருக்கிறார்கள். இங்கே இந்தப் பக்கம் கடல் இருக்கிறது. நான் எப்படி கைகால்களை நீட்டிக்கொண்டு படுக்க முடியும்?” எனப் பதில் சொன்னான் என மஹாவம்சம் கூறுகிறது. மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், அவனது தந்தை, தமிழ் மன்னர்களோடு போருக்குப் போகாதே எனக் கூறியபோது ஆத்திரமடைந்த கெழு, தனது தந்தையைக் கோழை எனச் சித்தரிக்கும் விதத்தில், அவருக்கு ஒரு பெண் ஆபரணத்தை பரிசாக அனுப்பியதாக மேலும் அது கூறுகிறது.

கோபமடைந்த மன்னன் தன் மகனை தங்கச் சங்கிலியால் பிணைப்பதாக மிரட்டவே, துட்டுகெழு அங்கிருந்து தப்பி ஓடித் தலைமறைவாக வாழ்கிறான். அவனது தந்தை காலமானபின்னர் துட்டுகெழு மன்னனாக முடிசூட்டப்பட்டு, தமிழ் மன்னன் எல்லாளனுடன் போருக்குச் செல்கிறான். எல்லாளனை எதிர்கொள்வதற்காக படையெடுத்துச் செல்லும் போது முப்பத்து இரண்டு தமிழ்ச் சிற்றரசர்கள் கொல்லப்பட்டதாக மகாவம்சம் கூறுகிறது.

வாலிபனான துட்டுகெழு வயோதிப எல்லாள மன்னனை நேருக்கு நேர் மோதவருமாறு சவால் விட்டபோது அச்சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு திறமையாகப் போரிட்ட எல்லாளனை எதிர்கொள்ள முடியாமல் துட்டுகெழு பண்டைய போர் விதிகளை மீறி, எல்லாளனின் போர் யானையைக் குறிவைக்கிறான். எல்லாள மன்னன் தனது போர் யானையிலிருந்து கீழே விழுந்தபோது, துட்டுகெழு மரபை மீறி அம்பை அவர் மீது எறிந்து, போரில் வெற்றி பெறுகிறான். எல்லாளனைக் கொன்றதன் மூலம் முழு இலங்கையையும் ஒரே குடையின் கீழ் ஆட்சி செய்தான் என அது கூறுகிறது.

ஆயினும் அவனது மனம் அவனை உறுத்தியது. தனது வெற்றிப் பயணத்தில் பலரைக் கொன்றதற்காக கெழுநு வருந்தினான். அப்போது எட்டு அர்ஹன்கள் (அறிவொளி பெற்ற துறவிகள்) அவனுக்கு அவன் செய்த கொலைகளை நியாயப்படுத்தி ஆறுதல் கூறினார். அவர்கள் வழங்கிய ஆறுதல் அறிவுரையின்படி துட்டுகெழுநு 'அரை மனிதர்களை' மாத்திரமே கொன்றான். ஏனெனில் புத்த மதத்தைத் தழுவி பௌத்தத்தின் ஐந்து அடிப்படைக் கட்டளைகளை பின்பற்றுவோர் மாத்திரமே முழுமையான மனிதர்கள்; ஏனையோர் 'அவிசவாசிகள்'; அவர்கள் மனிதர்களாகக் கூடக் கருதப்படுவதற்குத் தகுதியற்றவர்கள்; எனவே ஆயிரக்கணக்கான தமிழர்களையும் பௌத்தர்கள் அல்லாதவர்களையும் கொன்றது குற்றமில்லை.

அநகாரிக தர்மபால
Image Source - www.sundaytimes.lk

மகாவம்சத்தின் ஆசிரியர் 'இந்த அத்தியாயம் பக்தர்களின் மகிழ்ச்சிக்காகவும் அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்காகவும்' தொகுக்கப்பட்டதாகக் கூறுகிறார். எவ்வாறாயினும், இந்தக் கட்டுக்கதைகள் 20 ஆம் நூற்றாண்டின் சூழலுக்கு ஏற்ப இனவாத சித்தாந்தத்தை வடிவமைத்து அதற்கு உதவேகம் கொடுப்பதற்காக பிற்காலச் சிங்களத் தேசியவாதிகளால் பயன்படுத்தப்பட்டன. அநகாரிக தர்மபால அதற்குத் தலைமை கொடுத்தார்.

மகாவம்சத்தைப் படிக்கும் எவரும், பல்வேறு நம்பத்தகாத வரலாற்றுத் தகவல்களையும் இயற்கைக்கும் பகுத்தறிவுக்கும் அப்பாற்பட்ட பல்வேறு அற்புதங்களையும் கொண்டு அது வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை உணரலாம். இதன்படி விஜயாவின் தாத்தா ஒரு காட்டுச் சிங்கம்; பாட்டி வங்க நட்டு இளவரசி; அவர்கள் ஒரே குகையில் பதினாறு ஆண்டுகள் ஒன்றாக வாழ்ந்தார்கள். இவை மகாவம்சம் கூறும் நம்பமுடியாத கற்பனையின் ஒரு பகுதி. விஜயா பௌத்த நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டதாக எந்த

ஆதாரமும் கிடையாது. இக் கதையை ஒப்புக்காக ஏற்றுக்கொண்டாலும்கூட, உண்மையாக விஜயா சிங்களவன் என்பதற்கோ பௌத்தன் என்பதற்கோ ஆதாரம் கிடையாது. ஏனெனில் இலங்கையில் கி.மு 247 இல் (கி.மு. 483 இல் அல்ல) தான் புத்த மதம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. 6 - 7 ஆம் நூற்றாண்டுகளில்தான் சிங்கள மொழி அதன் முழு வடிவத்தில் வளர்ந்தது.

விஜயாவின் வருகை பற்றியும் புத்தரின் இலங்கை விஜயம் பற்றியும் மகாவம்சம் கூறும் கதையில் பல முரண்பாடுகள் உள்ளன. புத்தரின் முதல் வருகையின் போது தீவில் வாழ்ந்த யக்காக்களை கிரிதீபாவிற்கு (Giridipa Island) அவர் விரட்டியடித்ததாகக் கூறப்படுகிறது, ஆனால் விஜயாவும் அவரது நண்பர்களும் தீவுக்கு வரும்போது அங்கு யக்காக்கள் இருந்ததாக கதை முரணாகக் கூறப்படுகிறது. புத்தர் கி.மு 543 இல் இறந்ததாகவும் விஜயா அதே தினம் இலங்கைக்கு வந்ததாகவும் மகாவம்சம்

கூறுகிறது. ஆனால் பெரும்பாலான வரலாற்று ஆசிரியர்கள் புத்தரின் மரணம் கி.மு 486 இற்கும் 483 இற்கும் இடையில் நடந்ததாக நிறுவுகின்றனர். கி.மு ஆறாம் நூற்றாண்டில் எழுதப்பட்ட மகாவம்சம் கி.மு இரண்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த துட்டுகெமுனுவிற்கும் எல்லாளுக்கும் நடைபெற்றதாகக் கூறப்படும் சமர் பற்றி விபரிக்கிறது.

மகாவம்சத்தின் வரலாற்றாசிரியர் கூறிய இந்த நான்கு உணர்ச்சிமிக்க புனைக்கதைகள் (Jathika Chinthanaya) இனவாத தேசிய சித்தாந்தத்தின் அடிக்கற்களாக அமைகின்றன. சிங்கள பௌத்த மக்கள் மட்டுமே இலங்கையின் 'மண்ணின் மைந்தர்கள்' (பூமி புத்ரா) எனவும் இங்குவாழும் ஏனைய தேசிய இனங்கள் 'அந்நியர்கள்', 'எதிரிகள்' எனவும் சித்தரிக்கப்படுகிறது. சிறுவயதிலிருந்தே, அப்பாவி சிங்கள பௌத்த சிறார்கள், அவர்களின் பெற்றோர், தாத்தா, பாட்டி, ஆசிரியர்கள், பௌத்த மதகுருமார்கள் (சிலர் மகா சங்கத்தினர்), ஊடகவியலாளர்கள், பாடநூல் எழுதுபவர்கள், எழுத்தாளர்கள், நண்பர்கள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் தஹம் பாசேல (பௌத்த பள்ளி) ஆசிரியர்கள் போன்றோரால் மகாவம்சப் புனைவுகள் மூலம் மூளைச் சலவை செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். இது மகாவம்ச மனோபாவத்தை (Mahavamsa Mindset) ஏற்படுத்துகிறது. சிங்கள பௌத்தர்கள் அல்லாதவர்கள் இலங்கைக்குச் சொந்தமில்லாத ஆக்கிரமிப்பாளர்கள் என்ற நம்பிக்கை அவர்கள் மனதில் விதைக்கப்படுகிறது. துட்டுகெமுனு செய்ததைப் போன்று, "சிங்களவர் அல்லாதோரை நாட்டைவிட்டு விரட்டி அடிக்கவேண்டும்" என்ற அளவுக்கு தீவிர இனவெறியை ஊட்டும் சித்தாந்தங்களை மகாவம்சப் புனைவுகள் உருவாக்கியுள்ளன.

மகாவம்சம் கூறும் புத்தரின் வருகையைச் சித்தரிக்கும் ஓவியம்
Image Source - amahvanniarachchy.wordpress.com

அவற்றை இனவாத அரசியல்வாதிகள் பயன்படுத்துவதையும் காணமுடிகிறது. சிங்கள பௌத்தர்களில் பெரும்பாலோர் மகாவம்சத்தைப் படித்தவர்கள் அல்லர்; ஆனால் அவர்களின் கூட்டுச் சிந்தனையில் மகாவம்ச சித்தாந்தம் முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. அவர்களில் பலர் அதை புனிதமான மற்றும் மறுக்க முடியாத வரலாற்றுச் சான்றாகவும் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர்.

உசாத்துணை

1. Allen, William. (2014). "Sufism in Asymmetric Warfare: Human Networks of the Somali Qadiriyya tariqa. Small Wars Journal. Retrieved from <https://smallwarsjournal.com/jrnl/art/sufismasymmetricwarfare>
2. Blackburn, M. (2015). "Buddhist Connections in the Indian Ocean: Changes in Monastic Mobility, 1000-1500. Journal of the Economic and Social History of the Orient, 58(3): 237-266. doi:10.1163/1568520912341374.
3. Derrick, Jonathan. (2008). Africa's 'Agitators', Militant AntiColonialism in Africa and the West,

- 1918–1939. London: Hurst & Company Publishers.
4. Fanon, Frantz. (2001). *The Wretched of the Earth*. London: Penguin Publishing Ltd.
  5. Greaves, R. A. (1996). "India 1857: A Mutiny or a War of Independence? The Muslim Perspective. *Islamic Studies*, 35(1).
  6. Gunewardena, R.A.L.H. (1985). *The People of the Lion: Sinhala Consciousness in History and Historiography*. Social Scientists Association.
  7. Halliday, Fred. (1993). "Orientalism and Its Critics. *British Journal of Middle Eastern Studies*, 20(2).
  8. Hopkins, Benjamin. (2014). "Islam and Resistance in the British Empire. In David Motadel (ed.) *Islam, and the European Empires*. Oxford: Oxford University Press.
  9. Kosuta, Matthews. (2019). "King Naresuan's Victory in Elephant Duel. *Sojourn: Journal of Social Issues in Southeast Asia*, 34(3). ISEAS – Yusof Ishak Institute: 578–606. doi:10.1355/sj343d. JSTOR 26798885.
  10. MacLaughlin, Raul. "Ancient Contacts: The Roman Emperor and the Sinhalese King. *Classics Ireland*.
  11. Malalasekera, Gunapala Piyasena. (2003). *Dictionary of Pali Proper Names*. Asian Educational Services. ISBN 9788120618237.
  12. Matthews, Bruce. (1979). "The Problem of Communalism in Contemporary Burma and Sri Lanka. *International Journal*, 34(3): 430–456. JSTOR 40201791.
  13. Mukherjee, Rudrangshu. (1990). "Satan Let Loose Upon Earth: The Kanpur Massacres in India in the Revolt of 1857. *Past & Present*, 128.
  14. Murphey, Rhodes. (February 1957). "The Ruin of Ancient Ceylon. *The Journal of Asian Studies*, 16(2). Association for Asian Studies: 181–200. doi:10.2307/2941377. JSTOR 2941377. S2CID 162729027.
  15. Oldenberg, Hermann. (1879). *Dipavamsa*. Asian Educational Services. ISBN 9788120602175.
  16. Ranjith Daluwatta. (28.12.2011). *Panadura Wadaya*. Retrieved from <https://panadurawadaya.wordpress.com/>
  17. Said, Edward. (2014). *Orientalism*. New York: Knopf Doubleday Publishing.
  18. Shtrathern, Alan. (2014). "Vijaya and Romulus: Interpreting the Origin Myths of Sri Lanka and Rome. *Journal of the Royal Asiatic Society*, 24(1): 51–73. JSTOR 43307281.
  19. Skocpol, Theda. (1981). "Review of Prophets of Rebellion: Millenarian Protest Movements against the European Colonial Order by Michael Adas. *Journal of Social History*, 14(4).
  20. Sperling, David. (1995). "The Frontiers of Prophecy: Healing, the Cosmos and Islam on the East African Coast in the Nineteenth Century. In David Anderson and Douglas Johnson (eds.), *Revealing Prophets*. London: James Currey Ltd. & Ohio University Press.
  21. Steven Kemper. (1992). *The Presence of the Past: Chronicles, Politics, and Culture in Sinhala Life*.
  22. Sunseri, Thaddeus. (1999). "Majimaji and the Millennium: Abrahamic Sources and the Creation of a Tanzanian Resistance Tradition. *History in Africa*, 26.
  23. Tripathi, Sridhara. (2008). *Encyclopaedia of Pali Literature*. Vol. 1.
  24. von Hinber, Oskar. (1997). *A Handbook of Pali Literature*. India: Munshiram Manoharlal Publishers. ISBN 8121507782.
  25. Yang, Anand. (1987). "A Conversation of Rumours: The Language of Popular 'Mentalities' in Late Nineteenth Century Colonial India. *Journal of Social History*, 20(3).

”யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் நூலகப் பாரம்பரியம் என்ற இத்தொடரானது, யாழ்ப்பாணத்தில் புராதன நூலக வரலாறு முதல் நவீன தனியார் நூலக வளர்ச்சி, பொது நூலக வளர்ச்சி, நூலகவியல் கல்வியின் அறிமுகம், நூலகத்துறையில் ஈழத்தமிழர்களின் முன்னோடி முயற்சிகளாக யாழ்ப்பாணத்தில் எழுந்த நூலகவியல்சார் நூல் வெளியீடுகள், நூலகவியல் துறைசார் சஞ்சிகைகளின் வெளியீடுகள், யாழ்ப்பாண கல்வியியல் வரலாற்றில் தடம் பதித்த நூலகங்களின் வரலாறு என்பவை உள்ளிட்ட விடயங்களை பற்றி பேசவிழைகின்றது.

இலங்கையில் நூலகவியற் கல்வி

பகுதி – 01

● நடராஜா செல்வராஜா

நடராஜா செல்வராஜா, யாழ். இராமநாதன் பெண்கள் கல்லூரியில் நூலகராகவும், யாழ்ப்பாண, சர்வோதய சிரமதான சங்கத்தின் யாழ்.மாவட்ட நூலகப் பொறுப்பாளராகவும், இலங்கை உள்ளூராட்சி அமைச்சின் நூலகராகவும், இந்தோனேசியா, ஐக்கியநாடுகள் சபையின் கிராமிய பொது நூலக அபிவிருத்திப் பிரதிநிதியாகவும், ஈவலின் இரத்தினம் பல்லினப் பண்பாட்டியல் நிறுவனத்தின் ஆய்வு நூலகத்தின் பொறுப்பாளராகவும், கொழும்பு இனத்துவக் கல்விக்கான சர்வதேச நிலைய ஆய்வு நூலகப் பொறுப்பாளராகவும் பதவி வகித்துள்ளார்.

அயோத்தி நூலக சேவையின் ஸ்தாபகரும், நூலகவியல் காலாண்டுச் சஞ்சிகையின் தாபக ஆசிரியராகவும் செயற்பட்டார். ஊடகத்துறையிலும் பணியாற்றிவிட்டு, தற்போது ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வசிக்கும் இவர், ரோயல் மெயில் தபால் நிறுவனத்தின் அந்நிய நாணயப்பிரிவில் அதிகாரியாக தற்போது பணியாற்றுகின்றார். இவர் நூலகவியல் பற்றி தொடர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதுடன், நூலகவியல் பற்றியும் பல வெளியீடுகளை செய்துள்ளார்.

ரு நாட்டின் பண்பட்ட சமுதாயத்தினை உருவாக்குவதற்குக் கல்வி நிறுவனங்கள் எந்த அளவுக்கு உதவுகின்றனவோ, அதே போன்ற பங்களிப்பினையே நூலகங்களும்

ஆற்றி வருகின்றன. சிறு வயது முதல் மாணவர்களுக்கு அறிவுத் துறையில் ஆர்வத்தையும் அறிவையும் ஊட்ட அக்கறை எடுக்கும் ஓர் ஆசிரியனைப் போலவே நூலகமும் தான் சார்ந்த சமூகத்தினுள்ளே சேவையாற்ற வேண்டியுள்ளது. ஆசிரியருக்கு எதைப் போதிப்பது என்றதொரு வரையறை உண்டு. ஆனால் நூலகங்களின் வழங்கல் எல்லையற்றது. சுதந்திரமானதும் விரிவானதுமான தேடலுக்கு ஒருவரை ஆற்றுப்படுத்துவது நூலகத்தின் தனித்துவமான பணியாகின்றது.

உலக நாடுகளின் சமூக - பொருளாதார வளர்ச்சிப் போக்கும், வேகமும் அந்நாடுகளில் அமைந்துள்ள நூலக சேவைகள், தகவற் சேவைகள், ஆவணவாக்கச் சேவைகள் முதலியவற்றிலும் தங்கியுள்ளதென்பது, பல சர்வதேச கருத்தரங்குகளிலும் மாநாடுகளிலும் அழுத்தமாக

எடுத்துரைக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. ஆயினும் உடனடிப் பொருளாதார நன்மையை அளிக்கின்ற நடவடிக்கைகளிலேயே ஆட்சிக்கு வரும் எந்தவொரு அரசாங்கமும் கவனம் செலுத்துகின்றதே தவிர நெடுங்காலத்தில் பயனளிக்கும் நூலகச் சேவைகள் போன்ற துறைகளை அபிவிருத்தி செய்வதற்கான ஆக்கபூர்வமான செயல்களில் இவை ஈடுபடாமலிருக்கின்றன. அநேகமாக எல்லா வளர்முக நாடுகளிலும் காணக் கூடியதாகவுள்ள நிலைமை இது. இலங்கையும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல.

உலகின் சனத்தொகையின் கணிப்பீட்டில், ஒரு நாட்டில் கல்வியறிவு பெற்றோரின் வீதம் மொத்த சனத்தொகையில் எத்தனை என்பதை கண்டடைந்துள்ளார்கள். அண்மைக்காலத்தில் மேற்கொண்ட ஒரு கணிப்பீட்டின் படி மொத்த சனத்தொகையில் 92.3% கல்வி அறிவைக் கொண்டுள்ள இலங்கையில் கூட நூலக சேவைகளின் வளர்ச்சி மந்த நிலையிலேயே இருந்து வருகின்றது என்பதை அறியமுடிகின்றது. எம்மைச் சுற்றியுள்ள பிராந்திய நாடுகளில் 10 நாடுகளின் புள்ளிவிபரங்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன.

Country	Total Population Literacy Rate	Literacy Rate Male%	Literacy Rate Female%	Data Year
சிங்கப்பூர்	97.5	98.9	96.1	2020
சீனா	97.0	98.5	95.2	2020
பிலிப்பைன்ஸ்	96.3	95.7	96.9	2019
மலேசியா	95.0	96.2	93.6	2019
தாய்லாந்து	94.1	95.5	92.8	2021
இலங்கை	92.3	93.0	91.6	2022
இந்தியா	76.0	82.4	65.8	2022
பங்களாதேஷ்	74.9	77.8	72.0	2020
நேபாளம்	71.2	81.0	63.3	2021
பாக்கிஸ்தான்	58.0	69.3	46.5	2019

(World Population Review 2022: Total Population Literacy Rate (%) Extracted)

1960 இல் இலங்கையின் நூலகக்கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வு

ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு பிரதேசத்தின் நூலக வளர்ச்சி குன்றியிருப்பதற்கான அடிப்படைக் காரணிகளில் ஒன்று பயிற்றப்பட்ட நூலகங்கள் போதியளவில் அங்கு இல்லாமையாகும். இலங்கையின் நூலக அமைப்பு முறையை 1960 ஆம் ஆண்டு ஆய்வு செய்த யுனெஸ்கோ நிபுணரான ஹெரால்ட் பொனியின் அறிக்கை மாத்திரமின்றி இலங்கையில் அவ்வப்போது நடந்தேறிய சர்வதேச மாநாட்டுத் தீர்மானங்கள் கூட நூலகவியற் பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தை எமக்கு ஆணித்தரமாக எடுத்துரைத்துள்ளன. உதாரணமாக 1967 ஆம் ஆண்டு மார்கழி மாதம் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்தின் ஆதரவில் கொழும்பில் நடைபெற்ற ஆசிய நூலக சேவைகளின் தேசியத் திட்ட நிபுணர்களின் கூட்டம், நூலகவியற் கல்விக்கு முதலிடம் கொடுத்து கீழ்க்காணும் தீர்மானங்களை ஏகமனதாக நிறைவேற்றியது.

1. நூலக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளில் நூலகவியற் கல்விக்கு முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
2. நூலகவியற் கல்விக்கு தேவையான வசதிகள் உள்நாட்டில் அல்லது ஒரு பிராந்தியத்தில் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
3. உள்நாட்டில் நூலகப் பயிற்சித் திட்டங்கள் இல்லாதவிடத்து வெளிநாட்டில் பயிற்சி பெறுவதற்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படவேண்டும். நூலகத்துறையில் சமீபகாலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள மாற்றங்களையும், முன்னேற்றங்களையும் அறிவதற்கும் வெளிநாடுகளில் இது தொடர்பாக என்ன நடைபெறுகின்றன என்பதை அறிவதற்கும் அனுபவம்மிக்க உள்நாட்டு நூலகர்கள், அவசியமாக

வெளிநாடுகளுக்கு, எவ்வாறாயினும் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

4. உள்நாட்டில் நூலகப் பயிற்சிக்கான வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுமிடத்து எண்ணிக்கையை விடத் தரத்திற்கே முதலிடம் கொடுக்கப்பட வேண்டும்.
5. சர்வதேச நிறுவனங்களின் உதவியோடு நூலகவியல், தகவலியல், ஆவணவாக்கவியல் முதலியவற்றிற்கான பயிற்சி நிறுவனங்கள் பிராந்திய மட்டத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். இந்நிறுவனங்கள் நூலக அபிவிருத்திப் பிரச்சினைகள் பற்றி ஆராய்ச்சி நடத்தவும், நூலகப் பயிற்சி நிறுவனங்களை அப்பிராந்தியத்தில் அமைக்கவும், முன்னேற்றவும் உதவவேண்டும். நூலகவியற் பயிற்சிகளுக்குப் பயனளிக்கும் வகையில் தேவையின் பொருட்டு உள்நாட்டு மொழிகளில் நூலக விஞ்ஞான நூல்களை வெளியிடவேண்டும்.
6. அனுபவங்களையும், கருத்துகளையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்காக சிரேஷ்ட நூலகர்களுக்கென கருத்தரங்குகள் பிராந்திய மட்டத்தில் நடத்தப்படவேண்டும்.
7. முழுநேர நூலகக் கல்வியைப் பெற வசதியற்ற நூலகர்களுக்கென அப்பிராந்தியத்தில் தபால் மூல நூலகப்பாட நெறிகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையில் 1950 ஆம் ஆண்டு முதல் அவ்வப்போது நூலகப் பயிற்சி வகுப்புகளையும் சேவைக்கால பயிற்சி நெறிகளையும் கொழும்பு பொதுசன நூலகம், பிரிட்டிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்க கலாசார நிலையம், இலங்கை விஞ்ஞானக் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிலையம் போன்ற நிறுவனங்கள் நடாத்தி வந்த போதிலும் ஒழுங்காகத் திட்டமிடப்பட்ட நூலகவியற்

கல்விமுறை 1960 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பே இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதெனலாம். இவையாவும் சேவைக்காலப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டங்களாக விளங்கினவேயன்றி திட்டமிட்ட பாடவிதான அடிப்படையில் பயிற்சிநெறிகளை நடாத்தி, பரீட்சைகள் மூலம் தேர்ச்சிபெற்றவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்குவதாக அமையவில்லை.

1957 ஆம் ஆண்டு இலங்கை விஞ்ஞானக் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தின் பணிப்பாளரினால் கொழும்பில் பல்வேறு நிறுவனங்களில் பணிபுரிந்துவந்த நூலகர்களுக்கு ஒரு வருடப் பயிற்சிநெறியொன்று ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. அப்பயிற்சி நெறி, கனடா - கொழும்புத் திட்டத்தின் (Canadian Colombo Plan) ஊடாக, இலங்கைக்கு உதவும் முகமாக, கனடா கிங்ஸ்டன் நகரில் உள்ள குயின்ஸ் பல்கலைக்கழக பிரதம நூலகராகவிருந்த டொனால்ட் ஏ. ரெட்மொன்ட் (Donald A. Redmond) அவர்களால் கொழும்பில் நடத்தப்பட்டது. டொனால்ட் ஏ. ரெட்மொன்ட் கனடாவுக்குத் திரும்பிய பின்னர், கலாநிதி வை. மகாலிங்கமும் அவரது குழுவினரும் பயிற்சிப் பொறுப்பினை ஏற்றுக்கொண்டனர். இப்பயிற்சியில் பொதுசன நூலகங்கள், பாடசாலை நூலகங்கள், ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலை, தொழில்நுட்பக் கல்லூரி நூலகங்கள், அரசு - தனியார் நிறுவன நூலகங்கள், சிறப்பு நூலகங்கள் எனப் பல்வகைப்பட்ட நூலகங்களின் பணியாளர்கள் பயன்பெற்றனர்.

கலாநிதி வை. மகாலிங்கம்

இலங்கையில் நூலகக் கல்வியின் வரலாற்றினை அறிய விரும்பும் எவரும் அறிந்திருக்க வேண்டிய ஆளுமை உரும்பிராயைப் பூர்வீகமாகக் கொண்ட கலாநிதி வைத்திலிங்கம் மகாலிங்கம் என்பவராவார். இலங்கையில் நூலகக்

வை. மகாலிங்கம்

கல்வியின் பிதாமகன் என்றும் அவரை கூறலாம். மலேசியாவின் கெடா மாநிலத்தில், சுங்கை பட்டானியில் (Sungai Petani) 08.07.1931 இல் பிறந்தவர் வை. மகாலிங்கம். தனது ஆரம்பக் கல்வியை அங்கு கற்றபின் பெற்றோருடன் இலங்கைக்குத் திரும்பி இடைநிலைக் கல்வியையும் உயர் கல்வியையும் உரும்பிராய் இந்துக் கல்லூரியில் கற்றிருந்தார். கல்கத்தாவில் தனது பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்ட பின்னர் பருத்தித்துறை ஹாட்லிக் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியில் இணைந்துகொண்டார். 1957 இல் நூலக விஞ்ஞானத்தில் முதுமாணிப் பட்டம் பெறும் நோக்குடன் கனடாவில் குவிபெக் மாகாணத்தில் உள்ள McGill பல்கலைக்கழகத்தில் இணைந்துகொண்டார். அங்கு நூலகவியலில் முதுமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்ற பின்னர் மீண்டும் நாடுதிரும்பி கொழும்பு, விஞ்ஞான கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் (Ceylon

இலங்கையில் 1950 ஆம் ஆண்டு முதல் அவ்வப்போது நூலகப் பயிற்சி வகுப்புகளையும் சேவைக்கால பயிற்சி நெறிகளையும் கொழும்பு பொதுசன நூலகம், பிரிட்லிஷ் கவுன்சில், அமெரிக்க கலாசார நிலையம், இலங்கை விஞ்ஞானக் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிலையம் போன்ற நிறுவனங்கள் நடாத்தி வந்த போதிலும் ஒழுங்காகத் திட்டமிடப்பட்ட நூலகவியற் கல்விமுறை 1960 ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்பே இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்டதெனலாம். இவை யாவும் சேவைக்காலப் பயிற்சியளிக்கும் திட்டங்களாக விளங்கினவேயன்றி திட்டமிட்ட பாடவிதான அடிப்படையில் பயிற்சிநெறிகளை நடாத்தி, பரீட்சைகள் மூலம் தேர்ச்சிபெற்றவர்களுக்குச் சான்றிதழ் வழங்குவதாக அமையவில்லை.

Institute for Scientific and Industrial Research - CIS IR) நூலகராகப் பணியாற்றத் தொடங்கினார்.

இக்கால கட்டத்தில் இலங்கை உயர்கல்வி நிலையங்களிலும் விஞ்ஞானத் தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றிய நூலகத் துறையில் உயர்கல்வி கற்ற, துறைசார் நூலகர்கள் சிலர் ஒன்றிணைந்து நூலகக் கல்வியில் புரட்சிகர மாற்றத்தை ஏற்படுத்தவேண்டும் எனத் தீர்மானித்தனர். இதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, 1944 ஆம் ஆண்டு C.W.W. கன்னங்கராவினால் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவச கல்வித் திட்டமாகும். இக்கல்வித் திட்டத்தினால் பாலர் வகுப்பிலிருந்து பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக் கல்விபெறும் வாய்ப்பு இலங்கை மாணவர்களுக்குக் கிட்டியது. இதன் பக்க விளைவாக பாடசாலை நூலகங்களின் தேவை ஆங்காங்கே உணரப்பட்டதால் பல உயர்தர பாடசாலைகள் தமது ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுக்கென பாடசாலை நூலகங்களை உருவாக்கத் தலைப்பட்டன. அத்தகைய நூலகங்களை வழிநடத்த தகைமைபெற்ற நூலகர்களின் பற்றாக்குறை நிலவுவதை அவ்வேளையில் உணரத்தலைப்பட்டனர்.

எனவே, காலத்துக்கேற்ப சிந்தித்த கலாநிதி வை. மகாலிங்கம் அவர்கள் இலங்கையில் நூலகக் கல்வியை மேம்படுத்தும் நோக்குடன் பல்வேறு நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றிவந்த ஒன்பது நூலகர்களை ஒன்றிணைத்து இலங்கை நூலகச் சங்கத்தினை (Ceylon Library Association) 1960 ஆம் ஆண்டு ஓகஸ்ட் மாதம் அமைத்திருந்தார். மார்கிரெட் குணரத்ன (Margaret Gunaratna), ஈஸ்வரி கொரயா (Ishvari Corea), வைத்திலிங்கம் மகாலிங்கம் (Vaithilingam Mahalingam), மானெல் சில்வா (Manel Silva), எஸ்.சி. புளொக் (S.C. Block), வில்பிரட் குணசேகர (Wilfred Gunasekara), N. குணத்திலக்க (N. Gunathilake), கிளவ்டா நித்சிங்ஹ (Cloudah Nithsinghe), W.B. தொரகும்புர (W.B. Dorakumbura) ஆகியோரே இந்த ஒன்பது பேருமாவர்.

இச்சங்கத்தின் ஆரம்பகால உறுப்பினராக அறுபது அங்கத்தவர்கள் இணைந்தபோதிலும், மேற்குறிப்பிட்ட ஒன்பது நூலகர்களுமே கல்வித்தகைமை பெற்ற நூலகர்களாக இருந்தனர். இவர்களுள் அப்போதைய இலங்கைப் பல்கலைக்கழக நூலகராகவிருந்த எஸ்.சி. புளொக் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் முதலாவது தலைவராகவும், வை. மகாலிங்கம் முதலாவது செயலாளராகவும்

தெரிவுசெய்யப்பட்டனர். அத்துடன் நூலகக் கல்வியைத் திட்டமிடவும், வடிவமைக்கவும் நூலகக் கல்விக்கான அலுவலர் (Library Education Officer) பதவியொன்றும் உருவாக்கப்பட்டது. இப்பதவிக்கும் கலாநிதி மகாலிங்கம் அவர்களே நியமிக்கப்பட்டார். தமது நூலகச் சங்கத்தில் இணைந்திருந்த நூலகக்கல்வித் தகுதி பெற்றிராத நூலகர்களுக்கு முதலில் நூலகக் கல்வியை வழங்குவது அத்தியாவசியமானதாகப்பட்டது.

இலங்கை விஞ்ஞானக் கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய வை. மகாலிங்கம், 1965 ஆம் ஆண்டு புல்பிரைட் (Fulbright) புலமைப் பரிசில் பெற்று அமெரிக்காவிலே நியுயோர்க்கில் உள்ள கொலம்பியா பல்கலைக்கழகத்தில் நூலகத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார். மூன்று ஆண்டுகளில் கலாநிதிப் பட்டப் படிப்பினை நிறைவுசெய்த அவர் 1968 ஆம் ஆண்டு கனடாவில் குடியேறினார். அதே வருடம் ஜூன் மாதம் கிங்ஸ்டன் நகரில் உள்ள குயீன்ஸ் பல்கலைக்கழக உயிரியல் விஞ்ஞான பீட நூலகராகப் பதவியேற்றார். காலப்போக்கில் விஞ்ஞானபீடக் கிளை நூலகங்கள் அனைத்தும் கலாநிதி மகாலிங்கம் அவர்களது பொறுப்பின் கீழ் நிர்வகிக்கப்படலாயின. 1972 ஆம் ஆண்டில் குயீன்ஸ் பல்கலைக்கழக நூலகச் சங்கத் தலைவராகவும் அவர் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். 1968 முதல் 1986 வரை 18 ஆண்டுகள் அப்பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

மகாலிங்கம் அவர்கள் தனது இறுதிக் காலத்தை ஆன்மீக நிறைவுக்காக வாழத் தீர்மானித்து இந்தியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்து சென்றார். தீவிரமான சத்யசாயி பக்தராக மாறிய அவர், அங்கு புட்டபர்த்தியில் ஸ்ரீ சத்யசாயி உயர்கல்வி நிறுவனத்தின் நூலகத்தில் கௌரவ நூலகராகச் சேவையாற்றினார். இங்கு இருபது ஆண்டுகாலம் முழுநேரச் சேவையாற்றியுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னாளில் கனடா

- புட்டபர்த்தி என மாறிமாறி வாழத்தலைப்பட்ட இவரால், முதன்மை காரணமாக கோவிட் 19 காலத்தின் பின்னர், கனடாவை விட்டு வெளியேறமுடியவில்லை. 2022 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27 ஆம் திகதி கனடாவில் இவர் உயிர்நீத்தார். (நன்றி: வே. விவேகானந்தன், 'இலங்கை நூலகக் கல்வியின் பிதாமகன் கலாநிதி வை. மகாலிங்கம்', தாய்வீடு (கனடா), ஒக்டோபர் 2022: ப.64-65).

இலங்கை நூலகச் சங்கம்

1960 ஆம் ஆண்டு ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இலங்கை நூலகச் சங்கம், முதலில் சேர்ந்த அதன் அறுபது அங்கத்தவர்களுக்கும் நூலகக் கல்வியை பயிற்றுவிக்கும் முகமாக 1961 ஆம் ஆண்டு நடுப்பகுதியில் கொழும்பில் ஆங்கிலமொழி மூலம் ஆறுமாத பகுதிநேர வகுப்பொன்றை ஆரம்பித்தது. இதனை முன்நின்ற ஒழுங்கமைத்தவர் கலாநிதி மகாலிங்கம் அவர்களே. முதற்பரீட்சை, இடைநிலைப்பரீட்சை, இறுதிப்பரீட்சை என மூவகைப் பரீட்சைகளை நடாத்தத் திட்டமிட்டு, அதன் முதற் பரீட்சைக்கான வகுப்புகளை 1961 ஆம் ஆண்டு ஆங்கில மொழிமூலம் கொழும்பில் இலங்கை நூலகச் சங்கம் நடாத்தியது.

1963 ஆம் ஆண்டு இவ்வகுப்புகள் முதன்முறையாக கண்டியிலும் யாழ்ப்பாணத்திலும் நடாத்தப்பட்டன. யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்முறையாக 1963 ஆம் ஆண்டு தை மாதம் ஆங்கில மொழிமூலம் பகுதிநேர வகுப்புகளாக நடாத்தப்பட்ட இப்பாட நெறிக்கு (அ) பட்டியலாக்கம், (ஆ) பகுப்பாக்கம், (இ) உசாத்துணை நூல்களும் முறைகளும் அரசாங்க ஆவணங்களும், (ஈ) தொழில்நுட்பச் சேவைகளும் நூற்தொறியும் நூற்கட்டலும் என நான்கு பாடங்கள் போதிக்கப்பட்டன. இதற்கான பரீட்சை முதன்முறையாக அவ்வருடத்தின் (1963) ஆனி மாதம் நடந்தேறியது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடந்த இவ்வகுப்பிற்கு சுமார்

பத்து மாணவர்கள்
 தெரிவுசெய்யப்பட்டிருந்தனர்.
 யாழ்ப்பாணத்தின் நான்காம் குறுக்குத்
 தெருவில் அமைந்திருந்த அமெரிக்கத் தகவல்
 நிலைய நூலகத்தில் நடாத்தப்பட்ட
 இப்பாடநெறிக்கு கொழும்பிலிருக்கும்
 இலங்கை விஞ்ஞான கைத்தொழில் ஆராய்ச்சி
 நிறுவனத்தில் ஆராய்ச்சி நூலகராகவும்,
 இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் முதலாவது
 செயலாளராகவும், நூலகச்சங்க கல்வி
 அதிகாரியாகவும் கடமையாற்றிவந்த திரு. வை.
 மகாலிங்கம், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப்
 பட்டதாரி மாணவர் பிரிவின் நூலகத்திற்குப்
 பொறுப்பாயிருந்த திரு. ஆர். எஸ். தம்பையா
 ஆகிய இருவருமே ஆரம்பத்தில் இலங்கை
 நூலகச் சங்கத்தின் சார்பில்
 விரிவுரையாளர்களாக யாழ்ப்பாணத்தில்
 வகுப்புகளை நடாத்தினர்.

1965 இல் இப்பாடத்திட்டத்தில்
 கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றத்தினால்,
 இப்பாடவிதானம் மூன்று வருடங்களைக்
 கொண்டதாக விரிவாக்கப்பட்டதோடு
 நூலகங்களில் வேலை செய்யாதோரும்
 தத்தமது அனுபவ அடிப்படையில்
 இத்துறையில் பயிற்சிபெற
 வாய்ப்பளிக்கப்பட்டது. தொடக்ககாலத்தில்
 கொழும்பில் மட்டும் நடாத்தப்பட்ட
 இவ்வகுப்புகள் காலப்போக்கில் கண்டி,
 யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களிலும்
 அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.

இதன்பின் அமெரிக்காவிலிருந்து நூலகவியல்
 பட்டத்துடன் நாடு திரும்பி யாழ்ப்பாணம்
 பொதுசன நூலகத்தின் பிரதம நூலகராகக்
 கடமையாற்றிய கலாநிதி வே. இ.
 பாக்கியநாதன் அவர்கள் திரு. வை. மகாலிங்கம்
 அவர்களிடமிருந்து விரிவுரைப் பொறுப்புகளை
 ஏற்றுக்கொண்டார். அதன்பின் அனேகமாக
 ஒவ்வொரு வருடமும் யாழ்ப்பாணத்தில்

Image Source - <https://www.facebook.com/slla.lk/>

நடைபெற்று வந்த முதற்பரீட்சை வகுப்புகளை
 திருவாளர் ஆர். எஸ். தம்பையாவும், வே. இ.
 பாக்கியநாதனும் முக்கிய பொறுப்பேற்று
 நடத்தி வந்தனர்.

ஆரம்பத்திலிருந்து ஆங்கில மொழி மூலம்
 மாத்திரமே நடாத்தப்பட்டு வந்த முதற்
 பரீட்சை வகுப்புகளுடன் 1966 ஆம் ஆண்டு
 சிங்கள மொழி மூல வகுப்புகள் கொழும்பிலும்
 கண்டியிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அக்கால
 கட்டத்தில் இலங்கை நூலகச் சங்கம் சுமார் 75
 துறைசார் கல்வி பெற்ற நூலகர்களை இலங்கை
 மண்ணில் உருவாக்கியிருந்தது. எனினும்
 தமிழ்மொழி மூல வகுப்புகள் முதன் முறையாக
 யாழ்ப்பாணத்தில் 1975 ஆம் ஆண்டிலேயே
 ஆரம்பிக்கப்பட்டன. காலத்துக்கேற்ப முதற்
 பரீட்சைப் பாட நெறியின் பாடத் திட்டமும்
 மாற்றப்பட்டு அதன் பெயரும் 'நூலகவியல்
 ஆவணவாக்கம், தகவலியல் பரீட்சை' என
 அழைக்கப்பட்டது. 1980 ஆம் ஆண்டு இதன்
 பாடத்திட்டம் மீண்டும் வெகுவாக
 மாற்றியமைக்கப்பட்டது.

இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் இடைநிலைப்
 பரீட்சைக்கான வகுப்புகள் முதன் முறையாக
 1966 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில மொழி மூலம்
 கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால்

யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வகுப்புகள் முதன்முறையாக பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே அதாவது 1979 ஆம் ஆண்டிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டன, 1963 ஆம் ஆண்டு முதல் 1978 ஆம் ஆண்டுவரை தமிழிலும், ஆங்கிலத்திலும் சித்தியடைந்திருந்த சுமார் முப்பது மாணவர்கள் 1979 ஆம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் தொடக்கம் கார்த்திகை மாதம் வரை நடந்த வார இறுதி இடைநிலை வகுப்புகளைப் பின்பற்றினர். இவர்களுக்கு ஒரே வகுப்பில் ஆங்கிலத்திலும், தமிழிலும் விரிவுரைகள் நடாத்தப்பட்டன. இதற்கான பரீட்சையில் இருபத்தைந்துக்கும் மேற்பட்டவர்கள் சித்தியடைந்தனர். பிரித்தானிய நூலகச் சங்கத்தின் இடைநிலைப் பரீட்சையின் பாடங்களையும், பாடத் திட்டத்தையும் ஓரளவு பின்பற்றி இக் கற்கைநெறி உள்நாட்டுத் தேவைக்கேற்ப சில மாற்றங்களைக் கொண்டிருந்தது. 1980 ஆம் ஆண்டு முதல் இதன் பாடத்திட்டம் காலத்திற்கேற்ற மாற்றங்களுடன் புதிதாக அமைக்கப்பட்டது.

1973 இன் நடுப்பகுதியில் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் இறுதிப் பரீட்சைக்கான வகுப்புகள் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு இதன் இறுதி நிலைப் பரீட்சை முதன் முறையாக 1974 ஆம் ஆண்டிலேயே கொழும்பில் நடாத்தப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் முதன்முறையாக நடைபெற்ற இடைநிலைப் பரீட்சையில் சித்தியெய்திய இருபதிற்கும் மேற்பட்ட நூலகவியல் மாணவர்களுக்கான பகுதி நேர இறுதிப் பரீட்சை வகுப்புகள் பல கஸ்டங்களுக்குமிடையே 1980 ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இலங்கைப் பல்கலைக்கழக யாழ்ப்பாண வளாகத்தின் நூலகப் பணியாளர்கள் பலர் இவ்விறுதிப் பரீட்சையின் மூலம் துறைசார் கல்வித் தராதரத்தை பெற்றுக்கொள்ள வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டது. 1982 இல்

இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் இடைநிலைப் பரீட்சைக்கான வகுப்புகள் முதன் முறையாக 1966 ஆம் ஆண்டில் ஆங்கில மொழி மூலம் கொழும்பில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் யாழ்ப்பாணத்தில் இவ்வகுப்புகள் முதன்முறையாக பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே அதாவது 1979 ஆம் ஆண்டிலேயே ஆரம்பிக்கப்பட்டன.

இடம்பெற்ற இரண்டாவது இறுதிப் பரீட்சையின் பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் இறுதிப் பரீட்சைக்கான வகுப்புகள் நடைபெறுவதில் இழுபறி நிலையே காணப்பட்டது. இது 1990கள் வரையில் இழுபட்டது. இடையிடையே இறுதித்தரநிலை வகுப்புகள் தொடங்கப்படுவதும், இரண்டொரு வகுப்புகளைத் தொடர்ந்து, அவ்வேளையில் இலங்கை நூலகச் சங்கத்தின் இணைப்பாளராகப் பணியாற்றிய யாழ். மத்திய கல்லூரி நூலகர் திரு. க. மாணிக்கவாசகரால் பல்வேறு காரணங்கள் காட்டப்பட்டு வகுப்புகள் நிறுத்தப்படுவதும் வாடிக்கையான சலிப்பூட்டும் நிகழ்வுகளாயின.

இதனால் நூலகவியல் கல்வியை பூர்த்தி செய்யத் தீவிரமாக விரும்பிய இடைநிலைப் பரீட்சையில் சித்தியெய்திவிட்டு காத்திருந்த மாணவர்கள் பலத்த போக்குவரத்து சிக்கல்களுக்கிடையேயும் கொழும்பிலேயே தமது இறுதிநிலைக் கல்விக்கான வகுப்புகளுக்கு சமூகமளிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டனர். பலர் இறுதித்தர நூலகக் கல்வியை நிறைவுசெய்யாமலே அதனைக் கைவிட்டிருந்தனர்.

இதற்கிடையில் நூலகங்களில் கணினியைப் பயன்படுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தினை உணர்ந்துகொண்ட இலங்கை நூலகச் சங்கம் 1984 ஆம் ஆண்டு முதல் கணினி சம்பந்தமான பாடவிதானத்தையும் நூலகவியல் கல்வியில் இணைத்துக்கொண்டது. (தொடரும்)

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக வர்க்க அரசியலை மேவியதாக அடையாள அரசியல் மேலெழுந்து வந்துள்ளது. இனத்தேசியம், மதபேதம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் சாதியுணர்வுடன் இணைந்த அடையாள அரசியல் முதன்மை இடம்பெற்றுள்ள இன்றைய சூழலில் எமது சமூக கட்டமைப்பில் வர்க்கமும் சாதியும் பின்னிப்பிணைந்துள்ளன எனும் விடயம் பேசுபொருளாகியுள்ளது. எமது சமூக உருவாக்கம் வர்க்க அடித்தளம் உடையதல்ல. சாதிகளின் கட்டமைப்பு சார்ந்து இயங்கும் எமக்கான அரசியல் செல்நெறி வர்க்க அமைப்பின் வரலாற்றுச் செல்நெறிக்குரியதினின்றும் வேறுபட்டது என்ற விடயத்தினை தமிழர் வரலாற்றுத் தொடக்கமாக அமைந்த திணை வாழ்வியலை மையமாக கொண்டு ஆய்வு செய்வதாக 'தமிழ்ப் பண்பாடு: ஊற்றுக்களும் ஓட்டங்களும்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

ஒக்ரோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம்

● நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்பட்டதாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப் பட்டத்திணையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் பட்டத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதுடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

நாற்பது வருடங்களாகத் தான் சூழல் பாதுகாப்பு எனும் விவகாரம் மிக அதிகமாகப் பேசப்பட்டு வருகிறது. அரைநூற்றாண்டுக்கு முன்னர் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையை நவ காலனித்துவப் பிரயோகத்துடன், விடுதலை பெற்ற தேசங்களில் தொடர்ந்து மேற்கொண்டு, எமது வளங்களைத் கபளீகரம் செய்வதனை முறியடிக்கும் வகையில் சுயசார்புப் பொருளாதாரம் முன்னெடுக்கப்படலாயிற்று. உலக மூலதன மேலாதிக்கம் வலுப்பெற்ற எண்பதாம் ஆண்டுகளில், நவ காலனித்துவத் தேசங்களால் திறந்த பொருளாதார முறைமை ஊடாகக் கார்ப்பிரேட் ஏகாதிபத்தியம் எமது பிராந்தியக் அபகரிப்புகளை மேற்கொள்வதற்கு இடமளிக்க வேண்டியேற்பட்டது. முன்னதாக ஏகாதிபத்திய முகாமுக்குப் போட்டியாக சமத்துவ உலகம் படைக்கும் முனைப்புடன் சோவியத் யூனியன் இயங்கிய சூழலில் முன்னெடுக்கப்பட்ட எழுபதாம் ஆண்டுகளின் சுயசார்புப் பொருளாதாரம் வீறுடன் முன்னேற இயலுமாக இருந்தது. மீண்டும், சுயசார்பு மீளெழுச்சி பெற இயலாத வண்ணம் உலகமயமாதல் அறிமுகமாயிற்று. இறுதித் தசாப்தத்தில் சோவியத் யூனியன் தகர்ந்ததுடன் சோசலிச முகாமும் இல்லாமல் போனபோது கார்ப்பிரேட் ஏகாதிபத்தியம் கண்கடையற்ற 'அபிவிருத்திகளைத்' திணித்து மேற்கொண்ட சுரண்டலின் காரணமாக சுற்றுச் சூழல் மாசடைதல் உலகப் பிரச்சனையாகத் தீவிரம் பெறலாயிற்று; அதன் உக்கிரத்தை மட்டுப்படுத்திச் சீவராசிகள் வாழத்தக்க மண்டலமாக, தொடர்ந்து இந்தப் பூமியைப் பேணும்

வகையில் சூழல் பாதுகாப்பை மேற்கொள்ளும் இயக்கங்கள் மேலெழுந்தன. மிக அதிக சுற்றாடல் மாசுபடுத்தலை ஏற்படுத்தும் அமெரிக்கா அதற்கான மாற்று நடவடிக்கைகளில் நாட்டம் செலுத்தாதது மட்டுமன்றி சர்வதேச நிறுவனங்கள் வாயிலாக உலகுக்கு வழங்க வேண்டிய நட்டஈட்டையும் வழங்க மறுத்து வருகிறது.

இந்தக் காலப்பகுதியில் மக்கள் சீனமும் துரித விருத்திக்குரிய வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுத்த காரணங்களால் அங்கும் சுற்றாடல் சிதைவுகள் வலுத்ததுண்டு. அவற்றைச் சுட்டிக் காட்டும் சூழல் பாதுகாப்பு இயக்கங்களின் குரலை மதித்து, உடனுக்குடன் சீர்செய்யும் பணிகள் சீனாவில் முன்னெடுக்கப்பட்டு, ஐ.நா வுக்குரிய சுற்றாடல் பாதுகாப்பு அமையத்தின் பாராட்டுதலையும் அந்த நாடு பெற்றுக்கொண்டுள்ளது; மட்டுமன்றி, சர்வதேச சுற்றாடல் பாதுகாப்பு நிதியத்துக்கான தனது பங்களையும் மக்கள் சீனம் தொடர்ச்சியாக வழங்கி வருகிறது. முதலாளித்துவ அபகரிப்புக் கொள்கை நடைமுறை என்பவற்றில் இருந்து வேறுபட்ட வகையில் சோசலிசக் கட்டுமான விருத்திக்கு இருந்தாக வேண்டிய சமூகப் பொறுப்புணர்வை இந்த அம்சம் காட்டி நிற்கிறது!

இந்தப் பூவுலக இயக்கத்தினூடாக உருவாகி மடிந்த பல்லாயிரம் உயிரினங்களில் சில லட்சம் வருடங்களுக்கு முன்னர் பரிணமிப்பின் ஒரு வடிவமாகத் தோற்றம் பெற்ற மனிதக் கூட்டம் முந்திய ஒவ்வொரு படிமுறை

விருத்தியிலும் உயிரிகள் வாழத் தகுதி பெறும் ஆற்றலில் பெற்று வந்த சாதக அம்சங்களை வளர்த்தெடுத்ததன் பேறாக அதியுச்ச வாய்ப்புகளை எட்டியிருந்தது; இயற்கை அனுமதித்த வரையறைக்குள் இயங்குவதைக் கடந்து அதனை மாற்றிச் சூழலைத் தனக்கு வாலாயமாக்கும் திறன் மனுக்குலத்துக்கு வாய்த்தது. அதன் உச்சப் பெறுமானமாகிய விஞ்ஞான - தொழில்நுட்ப விருத்தியின் அதியுன்னத வளர்ச்சியில் முதலாளித்துவ வாழ்நிலையை எட்டிய மனிதர் கூட்டம் இயற்கையை வென்றதான மமதையுடன் இயங்க முற்பட்ட போது அதன் எதிர்வினைக்கு இன்று முகங்கொடுக்க நேர்ந்துள்ளது. சோசலிச முன்னெடுப்பிலும் கூட மானுட மேன்மை குறித்து முன்னதாக நிறையப் பேசப்பட்டதுண்டு; இயற்கையின் சீற்றத்தைக் கற்றுக் கொண்டவுடன் முதலாளித்துவத்தின் லாப வெறி போல ஆவலாதிப் படாமல், இயற்கை விதிகளை அனுசரித்தவாறு வளவாழ்வு விருத்திகளைப் பெருக்கும் நடைமுறைகளுக்கு சோசலிச முன்னெடுப்பு இணக்கம் காட்டத் தயங்கவில்லை!

அவ்வக் காலங்களின் சூழமைவில் வாழ்வியல் தேவைகளை வெற்றி கொண்டு விருத்தி செய்ய ஏற்ற கோட்பாடுகளைப் புதிது புதிதாக உருவாக்கிப் பிரயோகித்துச் சாதித்ததன் வாயிலாகவே மனுக்குலம் இத்தகைய வளர்ச்சியைக் கண்டடைய இயலுமாயிற்று. ஒரு இடத்துக்கு, குறித்தவொரு காலத்தில் பொருத்தப்பாடாக அமைந்த கோட்பாடு ஒன்று இன்னொரு காலத்தில், வேறொரு இடத்துக்கும் கூடப் பொருந்த வாய்ப்புண்டு; அதனைக் கையேற்றுத்

தமக்கானதாகப் பிரயோகிக்க எவரும் பின்னடிப்பதில்லை. அதேவேளை, கால - தேசிய நிலவரப் பொருத்தப்பாட்டிணைப் புரிந்து கொள்ளாத செயற்பாட்டில் கையாளப்படுவதிலுள்ள இடர்பாடுகளையும் மனங்கொண்டே இயங்குவர். எந்தவொரு கோட்பாடும் கால - தேச புறநிலையின் குறித்த நிலவரத்துக்குப் பொருத்தப்பாடாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டு நடைமுறைக்கு உகந்ததாகக் கையாளப்படுகையிலேயே சாதனை நிகழ்த்த உதவத்தக்கதாக ஆகும்.

ஏற்றத்தாழ்வுச் சமூக முறைமையைத் தகர்த்து எல்லோரும் எல்லாமும் பெற ஏற்ற சமத்துவ நெறியை வெற்றிகொள்வதற்கு வழிகாட்டும் மார்க்சிசம் - லெனினிசம் - மா ஓ சேதுங் சிந்தனையைக் கையேற்று இயங்குகின்ற நாமும் நமக்கென்றோர் விருத்திக்கு உரிய கோட்பாடாக அதனை வளர்த்தெடுத்துள்ளோம். எமது சமூக அடித்தளம் வர்க்கப் பிளவடைந்து ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல; சமத்துவ நெறியுடன் அமைந்த திணைகளை விவசாயப் பெருக்க வாய்ப்பின் பேறாக, மருதத் திணை மேலாதிக்கம் தகர்த்து, அதிகாரப் படிநிலைப் பிளவுக்கு உரியதாக மாற்றியதன் விளைவாக விருத்தி பெற்று வளர்ந்த இன்றைய வாழ்நிலை எட்டப்பட்டுள்ளது. ஆதிக்கம் பெற்ற திணை தன்னை மேலாதிக்கச் சாதியாகப் புனிதப்படுத்த உதவுகிற பிராமணருக்குக் காணி - நிலம் வழங்கித் தனக்கு இணையான அதிகாரத் தளத்தில் அமர்த்திக் கொண்டுள்ளது.

இத்தகைய சாதிய மேலாதிக்கக் கருத்தியலை முறியடித்தவாறு சமூக அதிகாரப் படிநிலைப் பேதங்களைத்

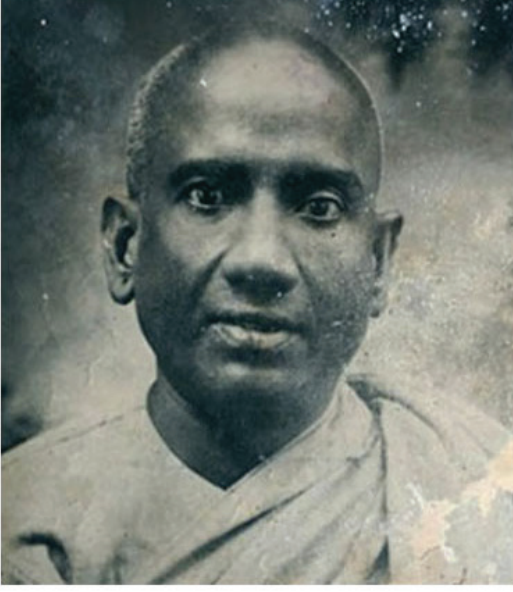
தகர்க்க இயலுமாக உள்ள எமக்கான பிரத்தியேகத் தன்மை குறித்த புரிதலுடன் இயக்கத்தைக் கட்டி வளர்ப்பதற்கு மா ஓ சேதுங் சிந்தனை வழிகாட்டியுள்ளது. பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சிக்குரிய கோட்பாடான மார்க்சியத்தை அதனுடன் இணைத்து விடுதலைத் தேசியப் புரட்சிக்கான சுயநிர்ணயக் கோட்டாக விருந்து செய்து வளர்த்தெடுத்துப் பிரயோகித்த லெனினிசம் வந்தமையவில்லையெனில், சமூக மாற்றச் செல்நெறி பயனற்றுக் காய்ந்து உறைநிலை அடைந்திருக்கும். தேசிய விடுதலையைச் சோசலிசம் நோக்கி முன்னெடுப்பதே 'சுதந்திரம், சமத்துவம், சகோதரத்துவம்' எனும் குறிக்கோளை முழுநிறைவாக வென்றெடுப்பதாக அமையும் என்பதற்கு அமைவாக சீனப் புரட்சியை வழிநடாத்திய மா ஓ சேதுங் சிந்தனை கைவரப்பெறவில்லை எனில், இன்றைய சகாப்தத்துக்கான மார்க்சிஸ - லெனினிஸமும் பயனற்ற உறங்கு நிலைக்கு ஆளாகி இருக்கும். மா ஓ சேதுங் சிந்தனை வழிக்காட்டலுடன் இயங்கி வந்த ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம் வகுத்தளித்துள்ள கோட்பாடு விருத்திகள் எமக்கான இன்றைய இயங்கு தளத்தை வடிவப்படுத்துகின்றன.

காலனித்துவம் - சாதியம் - நவ ஏகாதிபத்தியம்

நூறு வருடங்களின் முன்னர் யாழ்ப்பாண மாணவர் காங்கிரஸ் அமைப்பு இயங்கத் தொடங்கித் தனது முதலாவது மாநாட்டை கீரிமலையில் (1925) சுவாமி விபுலானந்தர் தலைமையின் கீழ் நடாத்தி இருந்தது. அதன் குறிக்கோள்களில் ஒன்றாக இடம்பெற்ற சாதி அமைப்புமுறை தகர்க்கப்பட வேண்டும் என்பது அதனது பிரதான இலட்சியமான பூரண விடுதலைத் தேசிய நாட்டத்தின் அடிப்படை அம்சமாக அமைந்திருந்தது. அதன் காரணமாக, முப்பதாம் ஆண்டுகளில் யாழ்ப்பாண

வாலிபர் காங்கிரஸ் எனப் பரிணமித்த அந்த அமைப்பினர் சமூக மாற்றத்தை உள்ளடக்கிய தேசிய விடுதலையை வெற்றிகொள்ள வழிகாட்டும் மார்க்சியத்தை வரித்துக் கொண்டனர்; 1934 ஆம் ஆண்டு உதயமான இலங்கையின் முதலாவது அரசியல் கட்சியும் மார்க்சிய அமைப்புமாகிய 'இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியில்' அவர்களில் அநேகர் இணைந்து இயங்கியதுடன் சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களை இடையீடின்றி முன்னெடுத்து வந்தனர்.

டொனமூர் அரசியல் அமைப்பின் அடிப்படையில் சர்வஜன வாக்குரிமை நடைமுறைப்பட்டமை, அனைவர்க்குமான கல்விப் பரவலாக்கம், மரவரிச் சட்டம் போன்றன ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே ஏற்படுத்திய விழிப்புணர்வும், மார்க்சியர்களது தொடர் செயற்பாடுகளும் காரணமாக அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட சாதிகளையும் ஒன்றிணைத்துச் செயற்படத் தொடங்கிய 'சிறுபான்மைத் தமிழர் மகாசபை' தோற்றம் பெற்றது. அது உதயமான சமகாலத்தில் (1944) சமசமாஜக் கட்சித் தலைமை ட்ரொட்ஸ்கிய நிலைப்பாட்டை முன்னெடுப்பதாகக் காட்டிய போது கட்சிக்குள் இயங்கிய ஸ்டாலின் தலைமையிலான சோவியத் யூனியன் சார்பானவர்கள் முரண்பாட்டை வெளிப்படுத்தினர்; உட்கட்சி விவாதமாகக் கையாளுவதை விடுத்து சோவியத் சார்பானவர்கள் கட்சியிலிருந்து நீக்கப்பட்ட காரணத்தால், இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி என இயங்கத் தொடங்கினர். இருபது வருடங்களின் பின்னர் 1964 புதிய கட்சியில் மீண்டும் பிளவு ஏற்பட்டது. லெனின் மறைவை (1924) அடுத்து சோவியத் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவராகப் பொறுப்பேற்றுத் தனது மரணம் (1953) வரை அந்தப் பதவியை வகித்திருந்த ஸ்டாலினை வன்மையாகக் கண்டித்து

விபுலானந்தர்
Image Source - tamil.wiki

கட்சியின் இருபதாவது மாநாடு அறிக்கை சமர்ப்பித்திருந்தது. ஸ்டாலினை நிராகரித்துப் புதிய தலைமை முன்வைத்த கருத்துகள் மார்க்சியத்தைத் திரிபுபடுத்துவதாக விமர்சித்த உறுப்பினர்களும் உட்கட்சி விவாதமின்றியே கட்சியைவிட்டு 1964 ஆம் ஆண்டில் வெளியேற்றப்பட்டனர். அவ்வாறு வெளியேற்றப்பட்டோர் (புரட்சிகர) இலங்கைக் கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி என இயங்கினர்; இந்த அணி மா ஓ சேதுங் சிந்தனையை வரித்துக் கொண்ட காரணத்தால் ஊடகங்கள் 'சீனச் சார்பு' என இவர்களை அடையாளப்படுத்தியதோடு தாய்க் கட்சியைச் 'சோவியத் சார்பு' எனக் குறிப்பிட்டனர்.

இத்தகைய பிளவுகளைச் சந்தித்த போதிலும் அனைத்துப் பிரிவினரும் தத்தமது கோட்பாட்டு நிலைப்பாட்டுக்கு அமைவாகச் சாதி அமைப்புக்கு எதிரான போராட்டங்களை முன்னெடுத்த காரணத்தால் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களிடையே

மார்க்சியக் கருத்தியல் தாக்கமே வலுவுடன் இருந்து வந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் திராவிடர் இயக்கக் கருத்தியல் வீச்சினால் உந்தப்பட்டவர்கள் கூடக் களத்தில் முழு மூச்சாகச் சாதியத்துக்கு எதிராக மார்க்சிய அணிகள் இயங்குகிற காரணத்தால் மார்க்சியர்களாக (அல்லது அதன் ஆதரவாளர்களாக) மாற்றம் பெற்றனர்.

இந்தியாவில் வீறுமிக்க தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்களைப் பல்வேறு அணிகள் முன்னெடுத்ததைப் போல இலங்கையில் இருக்கவில்லை; தாராளவாத அரைப் பிராமணிய - முதலாளித்துவ அணியிடம் சுதந்திரத்தைக் கையளித்துப் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியம் வெளியேறிய போது தரகு முதலாளி வர்க்க ஐ.தே.க. விடம் இலங்கைச் 'சுதந்திரம்' வழங்கப்பட்டிருந்தது. பூரண விடுதலைக்காக முப்பதாம் ஆண்டுகள் முதலாகச் குரல் எழுப்பி வந்த மார்க்சியர்களுக்கு வெகுஜனத் தளத்தில் ஆதரவு பெருக்கத்தக்க வாய்ப்பு பின்னர் ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும்; அரைச்சுதந்திரத்தை அர்த்தபூர்வமான விடுதலையாக மாற்றுவதற்கான ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு மேலெழுந்து வந்த வரலாற்றுப் போக்கில் வெகுஜன எழுச்சிகள் சாத்தியப்பட்ட போதிலும் அதனைப் பிளவுபடுத்தி சிங்களத் தேசியமாக சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் (S.L.F.P), தமிழ்த் தேசியமாகத் தமிழரசுக் கட்சியும் மடை மாற்றிக் கொண்டன. மார்க்சியர்கள் தொழிலாளி வர்க்கத்தை அணிதிரட்டுவதில் முழு ஈடுபாட்டுடன் இருந்த அளவுக்கு வரலாற்று மாற்றப்போக்குகளைப் புரிந்து கொண்டு தேசியப் பிரச்சினை குறித்த ஈடுபாட்டை ஏற்படுத்தத் தவறினர்.

இலங்கையைப் பூரண குடியரசாக 1972 இல் கூட்டரசாங்கம் பிரகடனப்படுத்திய அரசியல் அமைப்பு

இலங்கை சமசமாஜக் கட்சியினர் - 1942

Image Source - www.jamhooor.org

சிறுபான்மையினருக்கான பாதுகாப்பை உத்தரவாதப்படுத்தத் தவறியதாகக் குற்றம் சாட்டிய தமிழரசுக் கட்சி 'பேரினவாத எதிர்ப்பு' என்ற போர்வையில் ஏகாதிபத்தியச் சுயநிர்ணயத்துக்கான பிரிவினைப் போராட்டத்தை முன்னெடுக்கத் தொடங்கியது. சுதந்திர இலங்கையின் தரகு முதலாளித்துவ ஐ.தே.க. அரசில் அங்கம் வகித்த கொங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து 1949 ஆம் ஆண்டு பிளவடைந்து உருவான தமிழரசுக் கட்சி 1964 வரை ஐ.தே.க. இணை ஆதரிக்கவில்லை. பின்னர் 1965 முதல் ஏற்பட்ட ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கத்தில் மந்திரப் பதவியைப் பெற்றுக்கொண்ட அந்தக் கட்சியிடம் காணப்பட்ட குறைந்தபட்ச இனத்தேசிய விடுதலைப் பண்பும் நீர்த்துப்போய், பூரண ஏகாதிபத்தியச் சார்பு வலுத்தபோது தரகு முதலாளித்துவப் பண்பை வெளிப்படுத்திக் கொண்டது. ஒத்த பண்புத் திணை - வர்க்கக் குணாம்சம் காரணமாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் கூட்டரசாங்கத்துக்கு (1970 - 1977) எதிராக தமிழரசு - காங்கிரஸ் கட்சிகளின்

இணைவிலான 'தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி' உதயமானது.

இடதுசாரிக் கூட்டரசாங்கம் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பைக் கொண்டிருந்த போதிலும் பேரினவாதச் சாய்வைப் பெற்றிருந்தது. இருப்பினும் பேரினவாத ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்ததில்லை. சிங்களத் தேசிய விடுதலைக்கான அவர்களது நடைமுறைகளைப் பேரினவாத முன்னெடுப்பாகக் காட்டி பிரிவினைவாத அரசியலைத் தொடக்கிய கூட்டணியினர், பின்னர் பேரினவாத யுத்தத்தை முடுக்கிவிட்ட ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின் ஐ.தே.க. அரசாங்கத்துடன் இணக்க அரசியலை முன்னெடுத்தனர்.

ஏகாதிபத்திய நீடிப்புக்கு வாய்ப்பை வழங்குகின்ற அடித்தளமாகிய பேரினவாத இருப்பைத் தகர்க்கும் வகையில் விட்டுக்கொடுப்பற்ற போராட்டத்தை முன்னெடுக்கத் தவறிய சிங்களத் தேசியம், ஒப்பீட்டளவில் தமிழ்த் தேசியத்தை விடவும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புக் குணாம்சத்தை

அதிகம் வெளிப்படுத்தி வந்துள்ளது. மேலாதிக்க தேசிய நாட்டம் அதனிடம் முனைப்படையவில்லை. தமிழ்த் தேசிய நலனையும் இணைத்த ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பை தமிழ் இடதுசாரிகள் முன்னெடுக்கத் தவறிய காரணத்தால், ஈழத்தமிழர் பெரும்பாலும் ஏகாதிபத்திய சார்பினர் என்ற பதிவு வலுப்பெற்றது. ஏகாதிபத்தியச் சுயநிர்ணயம் வகுத்த அரசியல் செல்நெறிக்குள் அகப்பட்ட இனத் தேசியங்கள் இன்று இலங்கையை ஏகாதிபத்தியத் திணைக்கு முண்டுகொடுக்கும் பிரதான முனையாக மாற்றிவிட்டுள்ளன. மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசிய முன்னெடுப்பு தலைமைச் சக்தியாவதற்கு இடமளித்த காரணத்தால் புலிப்பயம் காட்டியே சிங்களத் தேசியம் தனது இறைமை - சுயாதிபத்தியம் என்பவற்றைப் பலியிட்டு பணிய வைக்கப்படுகின்ற சூழ்நிலை!

இடதுசாரி அரசாங்கம் ஒன்று ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புணர்வுள்ள பெரும்பான்மை மக்களால் ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ள போதிலும், பழைய தவறுகளின் தடங்களில் இனத் தேசியங்களைப் பயணிக்க வைக்கும் ஏகாதிபத்தியச் சுயநிர்ணயம் இன்னமும் இயங்கு நிலையிலுள்ளது. பொருளாதார - அரசியல் பின்னடைவுகளைக் கண்டுவரும் ஏகாதிபத்தியத் திணையானது தனது இருப்பைப் பேணுவதற்கு ஊடக வலையமைப்பைக் கையாளும் மேலாதிக்க வலுவுடன் உள்ளது. அதன் பக்கத் துணையுடன் ஏகாதிபத்தியப் பொருளாதாரச் சுரண்டலைத் தடையின்றி முன்னெடுக்கவும் அதன் வாயிலாக அரசியல் மேலாண்மையை மீட்டெடுக்கவும் இந்திய - இலங்கைத் தளத்தைப் பயன்படுத்தும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கான வாய்ப்பு அற்றுப்

போய்விடவில்லை. மிகப் பலவீனப்பட்ட சமூக - பெருளாதார - பண்பாட்டு அடித்தளமுள்ள இந்தியாவில் ஏகாதிபத்தியத்தால் பதியமிடப்பட்டு வளர்க்கப்படும் பெருமுதலாளித்துவம் இந்தியாவை எதிர்கால ஏகாதிபத்தியத் திணையின் தலைமைக் கேந்திரமாக மாற்றும் சக்தியாகி வருகிறது. இப்போதே தனித்துவம் உணர்த்தும் இந்திய அரசைக் கட்டுக்குள் கொண்டு வருவதற்காக இந்தியப் பெரு முதலாளித்துவத் தளத்தில் சிற்சில சலசலப்புகளை ஏகாதிபத்தியத் திணை ஏற்படுத்திய போதிலும், இரு தரப்பினரின் நலன்களும் இந்திய - இலங்கை முனையை மேலாதிக்கத் தரப்புக்குச் சாதகமாக்கும் திசை நோக்கியே இட்டுச் செல்கிறது.

சொந்தப் பலத்தில் முன்னேறி வந்த ஏகாதிபத்தியம் வீழ்ச்சியுறும் போது அதனால் பதியமிடப்படும் புதிய ஏகாதிபத்திய முனை அதனையும் தாக்குப் பிடித்துத் தனக்கான விருத்தியையும் கண்டுகொள்ள இயலும் என்ற நம்பிக்கையை எந்த அடிப்படையில் பெற்றிருக்கிறது? ஊடக அரசுக்கனால் விருத்தி செய்யப்படுகிற காலனித்துவ மனப்பாங்கு, ஆண்டாண்டு காலம் பழகிப் போன சாதிய உணர்வு என்பன நவ ஏகாதிபத்தியத்தின் மிகப் பலமான ஒரு அச்சு!

சாதி ஒழிப்பு: மேலாதிக்க நாட்டம்

நிறவாதம், மதவாதம், இனத் தேசியவாதம், பிரதேச வாதம், பாலின வாதம் போன்றவற்றையும் ஊடக அரசுக்கள் தூண்டு விசையாக்கிப் பிளவுபடுத்துகிற காரணத்தாலும் ஒன்றுபட்டுப் போராட வேண்டிய மக்கள் சக்தி தமக்குள் மோத வேண்டி ஏற்படுகிறது; பொது எதிரியான

ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராகப் போர் முனை
பலப்படுத்தப்பட இயலாத நெருக்கடியை
விடுதலைத் தேசிய சக்திகள்
முகங்கொள்ள நேர்கிறது. இத்தகைய
பலதரப்பட்ட பேதங்களை
ஏகாதிபத்தியம் தான் உருவாக்கிக்
கொள்கிறது எனச் சொல்லிட
இயலாது. முதலாளித்துவம்
ஐரோப்பாவில் எழுச்சி
கொள்ளத்தொடங்கி போது நாடு
காண் வீரர்கள் சாதனைப் பயண
நாட்டத்துடனும் முனைந்து
அமெரிக்க, அவுஸ்ரேலிய 'புதிய
கண்டங்களை'க் கண்டுபிடித்தனர்.
அவற்றின் பூர்வகுடிகளில் மிகப்
பெரும்பாலோரைக் கொன்று குவித்து
அவற்றைக் காலனித்துவப்படுத்திய
முதலாளித்துவம், ஆபிரிக்காவில் இருந்து
கறுப்பின மக்களைக் கடத்திச் சென்று
உரிமைகளற்ற உழைக்கும் கூட்டம் என
ஆக்கியிருந்தது. மூலதன வாய்ப்புடன்
ஏனைய திணைகளை ஆக்கிரமித்துக்
காலனிகளாக்கிய ஐரோப்பியத் திணை
வெள்ளையராகிய தாம் உயர் வர்ணத்தார்
என்றும், ஏனைய 'நிறத்தோர்' தாழ்ந்த
வர்ணத்தவர் என்றும் உருவாக்கிய வர்ண
(நிற) வாதம் அன்றைய உலகுக்கொரு
புதுமை. அதற்கு முன்னர் வெள்ளை என்பது
மேன்மைமிக்கது என்றோ கறுப்பு
புனிதமற்றது என்றோ எந்தவொரு சமூகமும்
கற்பிதம் செய்ததில்லை; அதற்கான
பொருளுற்பத்தி அடிப்படை ஏதும்
ஏற்படவில்லை.

மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு முன்னர் ஒரு
சில நூற்றாண்டு தொடர்ச்சியில்
நாடோடிகளாக இந்தியாவினுள்
நுழைந்தவாறிருந்த ஆரியர்கள் வர்ண
வேறுபாடு பற்றிய புரிதலைப் பதிவு
செய்திருந்தனர். பிரவேசித்த நாட்டு

மூவாயிரம் வருடங்களுக்கு
முன்னர் ஒரு சில நூற்றாண்டு
தொடர்ச்சியில் நாடோடிகளாக இந்தியாவினுள்
நுழைந்தவாறிருந்த ஆரியர்கள் வர்ண வேறுபாடு
பற்றிய புரிதலைப் பதிவு செய்திருந்தனர். பிரவேசித்த
நாட்டு மக்களின் நிறம் தம்மிலிருந்து வேறுபட்டு இருந்த
உணர்வு சார்ந்த வர்ண அடையாளம் அது. ஐந்து
நூற்றாண்டுகளின் முன்னர் 'புதிய கண்டங்களுக்கு' உரிய
பூர்வ குடிமக்களை 'செவ்விந்தியர்கள்', 'கறுப்பர்கள்'
என அடையாளப்படுத்திய ஆக்கிரமிப்பு மனப்பாங்கு
ஆரியர்களிடம் ஏற்படுவதற்கு,
உரிய அளவில் அவர்கள்
மேம்பட்டவர்களாக இருக்கவில்லை.

மக்களின் நிறம் தம்மிலிருந்து வேறுபட்டு
இருந்த உணர்வு சார்ந்த வர்ண
அடையாளம் அது. ஐந்து நூற்றாண்டுகளின்
முன்னர் 'புதிய கண்டங்களுக்கு' உரிய பூர்வ
குடிமக்களை 'செவ்விந்தியர்கள்',
'கறுப்பர்கள்' என அடையாளப்படுத்திய
ஆக்கிரமிப்பு மனப்பாங்கு ஆரியர்களிடம்
ஏற்படுவதற்கு, உரிய அளவில் அவர்கள்
மேம்பட்டவர்களாக இருக்கவில்லை.
நாடோடி இன மரபுக் குழுக்கள் என்ற
வகையில் தமக்கான தனித்துவ உணர்வைக்
கொண்டிருந்தனர். வளமான நிலப்பரப்புத்
தொடர்ந்தும் நாடோடி வாழ்வின்
இடப்பெயர்வை அவசியப்படுத்தாத போது
நிலையான விவசாயிகளாக மாறுவதற்கு
முற்பட்டனர். பல நூறு வருடங்களாக
மண்ணின் மைந்தர்களாக வாழ்ந்தோருடன்
கலந்து ஏற்றத்தாழ்வு வாழ் முறையை
வந்தடைந்த போது வர்ணக் கோட்பாடு
சாதியாக மாறுவதில் அவர்களுக்கான
பங்கைவிடவும், முன்னரே உயர்

பண்பாட்டை எட்டிய பிரதேசவாசிகளுக்கு (குறிப்பாகத் திராவிடர்களுக்கு) உரிய கருத்தியலுக்கு அதிக பங்கு உண்டு. ஆரிய - திராவிட கலப்படைந்த பிராமண குலத்தவரே ரிக் வேத இலக்கியத்துக்குரிய பத்தாவது மண்டலத்தின் சாதியக் கருத்தியலை வடிவமைத்தனர். பிராமணியத்தால் பலம் பெற்ற முதல் பேரரசும் கூட திராவிடருக்கு உரியதே!

ஆயினும், காலனித்துவ காலத்தில் ஆங்கில அரசுடன் ஒட்டுண்ணியாகப் பொருந்திய சில பிராமண மேலாதிக்கச் சுரண்டலாளர்கள் புதிய ஆக்கிரமிப்பாளராக அதிகாரம் செலுத்திய ஐரோப்பியர்களான 'ஆரியர்களுடன்' தம்மை அடையாளப்படுத்தியதுடன், நவீன வரலாற்றில் புதுமை படைக்கும் ஐரோப்பியர் போலவே முன்னரும் ஆரியர்களது வருகையின் பின்னரே இந்தியாவுக்கான வரலாறு தொடங்கியது என்ற புனைவுகளைக் கட்டவிழ்த்துவிட்டனர். மூலதன வாய்ப்புடன் ஆக்கிரமிப்பாளர்களான காலனித்துவ சக்தி முன்னதாக விவசாய வாய்ப்புடன் மேலாதிக்கச் சாதியாகியிருந்த பிராமணியத்துடன் கூட்டமைத்துக் கொண்டனர்.

அதேவேளை தமிழகத்தில் அரசாங்க உத்தியோகங்களையும் அதற்குரிய ஆங்கிலக் கல்வியையும் அதிகம் பெற்றிருந்த பிராமணரல்லாத நிலப்பிரபுத்துவச் சாதிகளிடம் 'திராவிட' மேலாண்மையை விதைக்கும் வேலையையும் ஏகாதிபத்தியவாதிகள் கையாண்டனர். இவ்வாறு சொல்கிற போது திராவிடர்களுக்கு உரியதாக ஐந்தாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே அதியுயர் பண்பாட்டுக்கு உரிய சிந்துவெளி நகரங்களைக் கண்டறிந்து உலகுக்குக் காட்டிய தொல்லியலாளர்களையோ, ஆரிய - திராவிட மொழிக் குடும்பங்கள்

பற்றிய கண்டுபிடிப்பைச் சாத்தியப்படுத்திய மொழியியலாளர்களையோ 'பிரித்தானம் இராஜதந்திரத்துக்கு' உரியவர்கள் என முத்திரை குத்துவதாக எண்ண வேண்டியதில்லை. அத்தகைய ஆய்வு முடிவுகள் காலனிய மனப்பாங்குக்கு உரியவனாக, அவை எவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதனை வலியுறுத்துவது மிக அவசியம்.

பிராமணியத்துடன் கூட்டமைத்த ஏகாதிபத்தியம் பிராமண எதிர்ப்பு அணிக்குத் தூபமிடுவதனையும் கனகச்சிதமாக முன்னெடுத்தது. ஆரியர் வருகைக்கு முன்னர் இந்தியா முழுமையிலும் திராவிடர் பரவுகை சாத்தியப்பட்டு இருந்தது; 'ஆரியர் ஆக்கிரமிப்பால்' தென்னிந்தியாவில் மட்டும் திராவிடர் ஒதுங்க நேர்ந்தது என்பதாக பிரசாரப்படுத்துவதற்கு இந்த ஆய்வு முடிகள் பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆரிய - திராவிடக் கலப்பில், திராவிடக் கருத்தியல் செல்வாக்கை முனைப்புடன் கொண்டிருந்த, மிக அதிகமாகத் திராவிடரை உடைய பிராமணக்குலங்களே மேலதிக்கம் புரிந்து சாதிய வாழ்முறையை ஏற்படுத்தின என்ற உண்மை மறைக்கப்படலாயிற்று. மார்க்சிய வரலாற்று அறிஞர்கள் இதனை வெளிப்படுத்திய போதிலும் பின்னரான சமூக முரண்பாட்டு மோதல்கள் ஆரிய - திராவிட மோதல்களாகவே காட்டப்பட்டு வரக்காண்கின்றோம்.

அதே போன்றே சாதிய வாழ்முறைக்கான கருத்தியலைப் பிராமணர்கள் வடிவமைத்ததை மறைத்து பிராமணியத்தால் உருவாக்கப்பட்டதே சாதி வாழ்முறை என்ற கற்பிதமும் கோலோச்சி வரக் காண்கிறோம். தனது சொந்த வாழ்வில் அதிக ஓடுக்கு முறையை அனுபவித்த அம்பேத்கர் 'பிராமணியத்துக்குரிய இந்து மதத்தை அழித்தால் சாதி ஒழியும்' எனக் கூறும்

அனுபவவாதத் தவறுக்கு ஆளானார். அவரது எழுச்சிக்கு அடிகோலிய மஹத் குளப் போராட்ட வரலாற்றை முழு அளவில் ஆய்வுக்கு உட்படுத்திய ஆனந் டெல்டும்ப்டே அம்பேத்கரது இயக்க வீச்சின் பலம், பலவீனங்கள் அனைத்தையும் வெளிப்படுத்தி உள்ளார் (ஆனந் டெல்டும்ப்டே, 'மஹத் - முதல் தலித் புரட்சியின் உருவாக்கம்', தமிழில்: கமலாலயன். நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ், சென்னை. 2018). அனைத்துச் சாதியினரையும் ஒன்றிணைத்துச் சாதியத்துக்கு எதிரான போராட்டம் வளர்ந்து வரும் வாய்ப்பு அவரால் மறுக்கப்பட்டு அம்பேத்கரது தனிவழி இயங்கு முறை மஹர் சாதிக்குள் மட்டுப்பட்ட வரலாறு எவ்வாறு ஏற்பட்டது என்பதனை ஆனந் டெல்டும்ப்டே தெளிவுறக் காட்டி உள்ளார். நூலின் மிகப் பெரும்பாலான பகுதியில் அம்பேத்கரின் பலமான அம்சங்கள், சாதனைகள் என்பவற்றை எடுத்துரைத்த பின்னர், மிகக் குறைந்த பக்கங்களில் மக்கள் விடுதலைப் போராட்ட மார்க்கத்துக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் விதத்தில் தலித் இயக்கம் எவ்வாறு தொடக்கம் பெற்று வளர்ந்தது என்பதனையே ஆனந் டெல்டும்ப்டே காட்டி இருந்தார். அந்த விமரிசனத்தை ஏற்க மறுத்து நூலும் நுலாசிரியரும் புறக்கணிப்புக்கு உள்ளான துயரம் ஏற்பட்டுள்ளது.

சாதிய இழிவுபடுத்தல்களுக்கு எதிராக அம்பேத்கர் போரிட்ட வழிமுறை சாதி அமைப்பைத் தகர்க்க உதவவில்லை எனும் விமரிசனத்தை ஏற்க இயலாது இருப்பது ஏன்? விமரிசனத்துக்குரிய விடயங்களைக் கவனம் கொண்டு அனைத்து ஏற்றத்தாழ்வுகளையும் இல்லாமலாக்குவதற்கு முனையாமல் சாதி ஒழிப்பே முதன்மைப் பணி என

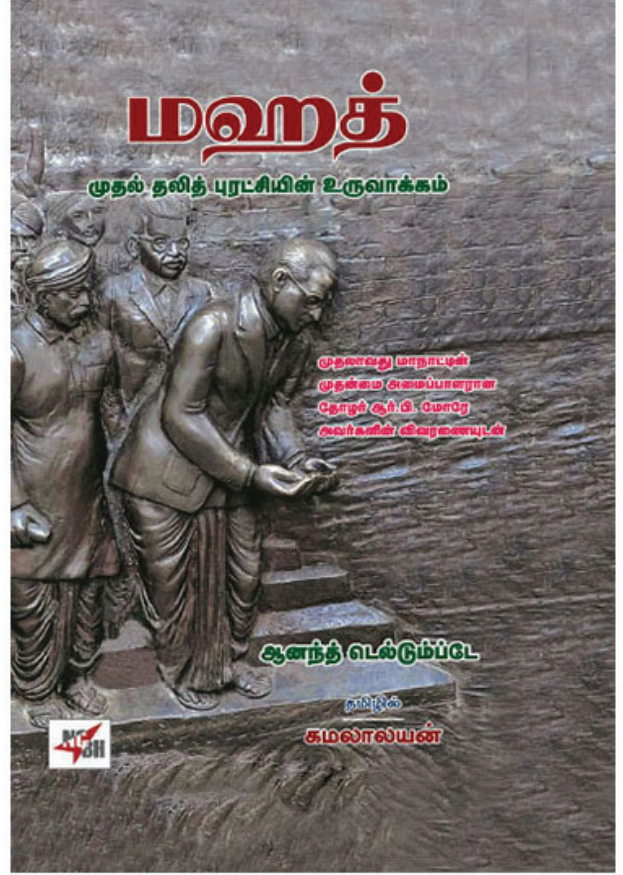

Image Source - ncbhpublisher.in

வலியுறுத்துவது ஏன்? பெரியாரியம் முன்னிறுத்தும் பிராமணிய எதிர்ப்பு, அம்பேத்கரிய வழியில் இந்து மதத்தை இல்லாமலாக்குதல் என்பவற்றினூடாக, அவை எதிர்வு கூறும் சாதி ஒழிந்து போவதாக அல்லாமல் சாதியப் பிளவாக்கம் மிகமோசமாக வலுப்பட்டு வந்துள்ளது என்பதே மெய்.

சாதி பேதத்தை உறுதிப்படுத்தப் பிராமணியத்தால் இயலாத வகையில் அம்பலப்பட்டுள்ள சூழலில் சாதியச் சமூகங்களை வளர்த்து மக்களிடையே மோதல்களை ஏற்படுத்துவதனை அம்பேத்கரியமும் பெரியாரியமும் நிதர்சனமாக்கி வருகிறது எனும் உண்மை கண்டு கொள்ளப்படாதது ஏன்? தத்தமது

சாதி மேலாதிக்கங்களை வெற்றிகொள்ள முயலும் சக்திகள் தெரிந்தோ தெரியாமலோ 'சாதி ஒழிப்பு' பற்றிப் பேசி வருகின்றார்கள் என்பதனைச் சமத்துவம் படைக்க முயலும் புதிய தலைமுறையினர் புரிந்து கொள்வர்!

சாதிகள் இடையே சமத்துவமும் விடுதலைத் தேசியமும்

மக்கள் விடுதலைக்காகப் போராடும் சக்திகளைப் பிளவுபடுத்தும் நோக்குடன் காலனித்துவம் கையாண்ட நடைமுறைகள் காரணமாக பெரியாரும் அம்பேத்கரும் தத்தமது செயற்பாடுகளை எல்லைப்படுத்த வேண்டியவர்களாக இருந்தனர். இன்றைய சூழலில் தங்களை மதிப்பீடு செய்யும் போது எழும் விமரிசனங்களை அவர்கள் புறக்கணிக்க மாட்டார்கள். இருவருமே பூரண சமத்துவம் எட்டப்பட வேண்டும் என்ற விருப்பம் உடையவர்களே. முப்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, முதலாளித்துவ ஒழிப்பு என்பவற்றுடன் இணைந்தே பிராமணியத் தகர்ப்பு இயக்கத்தை பெரியார் முன்னெடுத்தார். அரசு ஒடுக்குமுறை இயக்கத்தை முடக்கும் நடவடிக்கைகளை அரசு முன்னெடுத்த போது முந்திய இரு குறிக்கோள்களைப் பின்போட்டு பிராமணிய எதிர்ப்பைப் பெரியார் முனைப்பாக்க வேண்டியவரானார் என்பதை மனங்கொள்வது அவசியம்.

இலங்கையில் இனப் பிளவாக்கத்தைப் 'பிளவுபடுத்தி ஆளும் ஏகாதிபத்திய உத்தி' என நடைமுறைப்படுத்திய காரணத்தால் இங்கே மார்க்சியர்கள் தேசிய இனப் பிரச்சினையைக் கையாள்வதில்

முப்பதாம் ஆண்டுகளின் ஆரம்பத்தில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு, முதலாளித்துவ ஒழிப்பு என்பவற்றுடன் இணைந்தே பிராமணியத் தகர்ப்பு இயக்கத்தை பெரியார் முன்னெடுத்தார். அரசு ஒடுக்குமுறை இயக்கத்தை முடக்கும் நடவடிக்கைகளை அரசு முன்னெடுத்த போது முந்திய இரு குறிக்கோள்களைப் பின்போட்டு பிராமணிய எதிர்ப்பைப் பெரியார் முனைப்பாக்க வேண்டியவரானார் என்பதை மனங்கொள்வது அவசியம்.

தவறிழைத்தனர். சாதியத் தளம் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கையாளுகைக்கு உரியதாக இல்லாத காரணத்தால் முப்பதாம் ஆண்டுகள் முதலாகச் சாதி அமைப்புக்கு எதிராக அனைத்துச் சாதிப்பிரிவினரும் ஒன்றுபட்டுப் போராடுவது சாத்தியப்பட்டது. அதன் உச்சமாக ஒக்ரோபர் 21 எழுச்சி 1966 ஆம் ஆண்டு இடம்பெறுவது சாத்தியமாகியது. அதன் நீட்சியாகத் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்ட போராட்ட அலையானது, கலை - இலக்கியத்தளத்தில் 'மக்கள் இலக்கியம்' என்பதற்குரிய கோட்பாட்டு உருவாக்கத்தை மேற்கொள்ளப் பேராசிரியர் க. கைலாசபதியை வழிப்படுத்தியது. அரசியல் புலத்தில் 'உழைக்கும் மக்கள் தலைமையில் தேசிய இனப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கான சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுத்தலில் நான்காம் கட்டப் போராட்டம்' எனும் கே.ஏ. சுப்பிரமணியத்தின் கோட்பாடு தனிவகைத் தளத்துக்குரியது. இரண்டினதும் இணைப்பில் திணை அரசியல் எனும் புதிய கோட்பாடு மார்க்சியச் சிந்தனை முறைக்குப் புதிய பாய்ச்சலை வழங்கி வருகிறது. இவை குறித்துத் தொடர்ந்து உரையாடுவோம்!

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில், தமிழர்களின் தொன்மையான வரலாறு இன்னும் மகாவம்ச இருளால் மூடப்பட்டிருக்கும் சூழலில், இலங்கையின் பல்வேறு பகுதிகளிலும் அண்மைக்காலத்தில் இடம்பெற்ற தொல்லியல் ஆய்வுகள் இலங்கையில் பூர்வீகமாக வாழ்ந்த தமிழ் மக்களின் இருப்பியல் தகவல்களை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளன. அந்தவகையில் 'இலங்கையின் அண்மைக்கால தொல்லியல் ஆய்வுகள்' என்ற இத்தொடர் சமகாலத்தில் இலங்கையில் குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்குப் பகுதிகளில் இடம்பெற்றுவரும் தொடர் அகழாய்வுகளில் கண்டறியப்பட்ட தொல்லியல் ஆதாரங்களின் அடிப்படையில், பெருங்கற்காலப் பண்பாட்டுக் காலத்தில் இலங்கைத் தமிழ் மக்களிடம் நிலவிய நாகரிகம், அவர்களின் கலாச்சார பண்பாட்டு அம்சங்கள், பொருளாதார சமூக நிலவரங்கள், வெளிநாட்டு உறவுகள், உறவுநிலைகள், சமய நடவடிக்கைகள் போன்ற அம்சங்களை ஆதாரபூர்வமாக வெளிக்கொணர்வதாக அமைகின்றது.

பராந்தகனின் ஈழத்து வெற்றியும் உரக நாணயமும்

● பரமு புஷ்பரட்சணம்

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிரேஷ்ட பேராசிரியரான பரமு புஷ்பரட்சணம் அவர்கள், தனது இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப் பட்டத்தை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலாநிதிப் பட்டத்தைத் தஞ்சாவூர் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றுக்கொண்டார்.

இவர் எழுதிய பதினைந்து நூல்களில் நான்கு நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும், மூன்று நூல்கள் மாகாண சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றன. இவர் 82இற்கும் மேற்பட்ட தேசிய, சர்வதேச ரீதியிலான ஆய்வுக்கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளதடன், இதுவரை 55 சர்வதேச மற்றும் தேசிய கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றியுள்ளார்.

வடக்குக் கிழக்கு மாகாணங்களில் 18 இடங்களில் இவரால் மேற்கொள்ளப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் மூன்று அகழ்வாய்வுகள் தொடர்பான விடயங்கள் நூல்வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

லங்கையிலும், தமிழகத்திலும்
கிடைத்த நாணயங்களில்
'ஸ்ரீலங்கவீர', 'உரக' என்ற
பெயர்பொறித்த பொன், செப்பு
நாணயங்கள் சிறப்பாகக்

குறிப்பிடத்தக்கன. இவற்றை முதலாம்
இராஜராஜ சோழன் இலங்கையில்
அடைந்த வெற்றிக்காக இலங்கையிலேயே
வெளியிட்டான் எனக் கூறப்படுகிறது.
அவ்வாறு கூறுவதற்குப் பல காரணங்கள்
காட்டப்படுகின்றன. இந்நாணயங்களில்
பெரும்பாலானவை இலங்கையில்,
குறிப்பாக வடஇலங்கையிலும்
தமிழ்நாட்டில் சோழமண்டத்திலுமே
கிடைத்துள்ளன. பாண்டிய நாட்டையும்,
சேர நாட்டையும் வெற்றி கொண்டதற்காக
செப்பு நாணயங்களை வெளியிட்ட
இராஜராஜ சோழன் இலங்கை
வெற்றிக்காக பொன் மற்றும் பொன்முலாம்
பூசப்பட்ட நாணயங்களை
வெளியிட்டுள்ளான். வடிவமைப்பிலும்
இலங்கையில் வெளியிடப்பட்ட
இந்நாணயங்களுக்கும் தமிழ்நாட்டில்
வெளியிடப்பட்ட இவன் கால
நாணயங்களுக்கும் அடிப்படையில் சில
வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன.
தமிழ்நாட்டு நாணயங்களில் சிறிய
கோடாகக் காட்டப்பட்டுள்ள மன்னன்
அல்லது மனித உருவம் இலங்கை
நாணயங்களில் தடித்த கோட்டில்
காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த வேறுபாடு
'ராஜராஜ', 'உரக', 'ஸ்ரீலங்கவீர' என்ற
பெயர்களுக்கிடையிலான
எழுத்தமைதியிலும் காணப்படுகிறது.
தமிழ்நாட்டு நாணயங்களில் சிறிதாக உள்ள
குத்துவிளக்கு இலங்கை நாணயங்களில்
பெரிதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இவற்றில்
காணக்கூடிய இன்னொரு சிறப்பம்சம்
இலங்கை நாணயங்களில் சங்கு ஒரு முக்கிய
சின்னமாக இடம்பெற்றிருப்பதாகும்.
(ஆறுமுக சீதாராமன், 1989, 1:6). இவற்றின்
அடிப்படையில் 'உரக', 'ஸ்ரீலங்கவீர' என்ற

பெயர்பொறித்த நாணயங்கள் இராஜராஜ
சோழனால் இலங்கையில் உள்ள
அக்கசாலையில் வெளியிடப்பட்டதென
அறிஞர்கள் பலரும் கூறிவருகின்றனர்.

இவற்றுள் உரக என்ற பெயர் பொறித்த
நாணயம் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கது.
இதன் முன்புறத்தில் நிற்கும் மனித
உருவமும், மேலே உயர்த்தப்பட்ட
இடக்கையில் பூரணகும்பமும்,
கீழ்நோக்கிய வலக்கையில் வச்சிராயுதம்
போன்ற பொருளும், பின்புறத்தில்
விளிம்பைச் சுற்றி வட்டமான சிறு
புள்ளிகளும், அதன் உட்புறமாக
விளிம்புடன் சங்கும், மத்தியில் தேவநாகிரி
எழுத்தில் 'உரக' என்ற பெயரும்
இடம்பெற்றுள்ளன. ஆயினும்
இப்பெயரின் வாசிப்பையிட்டு
அறிஞர்களிடையே வேறுபட்ட கருத்துகள்
உண்டு. பிறின்செப் (1885), எலியட்
(1970:133) முதல், அண்மையில் மிற்சினர்
(1998:38) வரை பலரும் இப்பெயரை
'உரக', 'தரக', 'இரக', 'அக' எனப் பலவாறு
வாசித்துள்ளனர். சிலர் இதன்
முன்னொழுத்தை தமிழாகவும் வேறுசிலர்
கிரந்தமாகவும் கருதுகின்றனர்.
அண்மையில் ஈழத்து வெற்றியும்
இராஜராஜன் காசும் என்ற தலைப்பில்
தஞ்சாவூரில் கிடைத்த உரக நாணயம் பற்றி
ஆராய்ந்த குடவாயில் பாலசுப்பிரமணியம்
நாணயத்தில் வரும் பெயருக்குரிய
எழுத்துகள் 11 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய
தமிழ் மற்றும் தேவநாகரி எனக்
குறிப்பிட்டு, இவ்வகை நாணயம்
இராஜராஜ சோழனால்
வெளியிடப்பட்டதென்பதற்குப் பல
சான்றாதாரங்களைக் கொடுத்துள்ளார்
(1988). ஆனால் கொட்கிர்ன், உரக என்ற
பெயருடன் தரக, அக என்ற பெயரிலுள்ள
நாணயங்களை தனது நூலில்
புகைப்படத்துடன் பிரசுரித்துள்ளார்
(1924:60-2, Plate, III, Nos. 59-60).

நாணயங்களில் பொறிக்கப்பட்ட எழுத்துகளுக்கிடையிலான வேறுபாட்டை நோக்கும் போது உரக என்ற பெயருடன் தரக, அக போன்ற பெயரிலும் நாணயங்கள் வெளியிடப்பட்டது எனக் கருத இடமளிக்கிறது. இருப்பினும் இங்கு உரக என்ற பெயரிலுள்ள நாணயங்கள் மட்டும் ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

தமிழ்நாட்டில் முதலாம் இராஜராஜ சோழன் காலத்திலிருந்தே நிற்கும் அல்லது இருக்கும் மனித உருவத்துடன் தேவநாகரி எழுத்தில் மன்னன் பெயர்பொறித்த நாணயங்கள் கிடைத்து வருகின்றன. இம்மரபைச் சோழ மன்னர்கள் இலங்கையில் இருந்து பெற்றதால் காலப்போக்கில் தமிழ்நாட்டு வம்சங்கள் வெளியிட்ட நாணயங்களில் வரும் மனித உருவம் பொறித்த நாணயங்கள் 'இலங்கை மனிதன் நாணயம்' (Ceylon Man type Coin) என நாணயவியலாளரால் அழைக்கப்பட்டு வருகிறது. இலங்கையில் பண்டுதொட்டு மனித உருவம் பொறித்த நாணயங்களை வெளியிடும் மரபு இருந்துள்ளது (Bopearachchi 1999:104). இதில் மனித உருவத்தைக் கோட்டுருவில் வார்க்கும் மரபு சோழர் வெற்றிக்கு முன்னரே ஏற்பட்டுவிட்டது (Michener 1998:137, Codrington 1924:58-60). இக்காலத்தில் இலங்கை சோழரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டதால் அதன் நினைவாக இலங்கை நாணய மரபைப் பின்பற்றி சோழ மன்னன் இலங்கையிலேயே உரக என்ற பெயர் பொறித்த நாணயங்களையும் வெளியிட்டான் எனக் கூறுவது பொருத்தமாகும். ஆனால் தமிழ் நாட்டில் மனித உருவத்துடன் மன்னன் பெயர்பொறித்த நாணயங்கள் இராஜராஜ சோழன் காலத்திலிருந்து கிடைப்பதால் அவனே உரக என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தையும் வெளியிட்டான் எனக் கூறப்பட்டு வருகின்ற கருத்து பல நிலைகளில் ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது.

ஆதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பிரிவினரை நாகர் எனப் பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன. கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட 80 கல்வெட்டுகள் நாக மக்கள் பற்றியும், நாக என்ற பெயரிலுள்ள சிற்றரசர்கள் பற்றியும் கூறுகின்றன. பாளி நூல்கள் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த நாக என்ற பெயரிலுள்ள பல மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. வடஇலங்கையில் கிடைத்த நான்கு பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் நாகச் சிற்றரசர்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழர் படையுடன் வந்து ஸ்ரீநாக என்பவன் வடஇலங்கையை (உத்தரதேசம்) கைப்பற்ற முற்பட்டான் எனச் சூளவம்சம் கூறுகிறது (44:703).

முதலாம் இராஜராஜ சோழனுக்கு முன்னரே வடஇலங்கை முதலாம் பராந்தகனால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டமை, மதுரை வெற்றியோடு அவனது 38 ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டில் கூறப்பட்டுள்ளது. இவன் காலத்தில் இருந்துதான் இலங்கையோடு தொடர்புடைய ஈழக்காசு, ஈழக்கருங்காசு என்ற செய்தி கல்வெட்டுகளில் காணப்படுகின்றன. இதுவரை தமிழகத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டுகளில் 17 கல்வெட்டுகள் ஈழக்காசு, ஈழப்பொற்காசு, ஈழக்கருங்காசு பற்றிக் கூறுகின்றன (பவானி 2000:133-4). இதில் 15 கல்வெட்டுகள் முதலாம் பராந்தகச்சோழன் காலத்திற்குரியவை. இவற்றுள் 12 கல்வெட்டுகள் தஞ்சாவூரில் கிடைத்தவை. இப்புள்ளிவிவரம் பராந்தகனுக்குப் பின்னர் ஈழக்காசு பற்றிய செய்தி தமிழ் நாட்டில் படிப்படியாக மறைந்து போவதைக் காட்டுகின்றன. இத்தனைக்கும் பராந்தகனால் வெளியிடப்பட்டவை எனக் கூறக்கூடிய எந்தவொரு நாணயமும் தமிழ்நாட்டில் இதுவரை அடையாளம் காணப்படவில்லை. சிலர் 'மதிராந்தன்' என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை மதுரை வெற்றிக்காக பராந்தகன் வெளியிட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு மதுரை

வெற்றிபற்றிய கல்வெட்டை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர் (நடன காசிநாதன் 1995:59 60). ஆனால் முன்னாள் தமிழ்நாடு தொல்பொருள் ஆய்வுத்துறை இயக்குநர் நாகசுவாமி அதை உத்தம சோழன் வெளியிட்ட நாணயமாகக் கூறுகின்றார் (1981:36). 'மதிராந்தன்' என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை மதுரை வெற்றிக்காக பராந்தகன் வெளியிட்டான் எனக் கொண்டால், சமகாலத்தில் வடஇலங்கையில் அடைந்த வெற்றிக்காகவும் நாணயம் வெளியிட்டிருக்கலாம் எனக் கருத இடமுண்டு. இல்லை, அதை உத்தமசோழனே வெளியிட்டான் என எடுத்துக் கொண்டால் பராந்தகன் காலக் கல்வெட்டுகளில் வரும் ஈழக்காசு எது என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் இன்னொரு நாட்டை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக அந்நாட்டுப் பெயரில் நாணயங்கள் வெளியிட்டதற்குப் போதிய சான்றுகள் உண்டு. மாறவர்மன் சுந்தரபாண்டியன் சோழநாட்டை வென்றதற்காக 'சோளநாடு கொண்டான்' என்ற பெயரிலும், முதலாம் இராஜராஜ சோழன் சேரநாட்டை வெற்றி கொண்டதன் நினைவாக 'மலைநாடு கொண்ட சோளந்' என்ற பெயரிலும், இராஜேந்திரசோழன் கங்கை வெற்றிக்காக 'கங்கை கொண்ட சோழன்' என்ற பெயரிலும் நாணயங்களை வெளியிட்டுள்ளனர் (Nagaswamy 1981). ஆனால் ஒரு நாட்டு வெற்றிக்காக இரு பெயரில் தமிழ்நாட்டு மன்னர்கள் நாணயங்கள் வெளியிட்டதற்கு இதுவரை சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. இராஜராஜ சோழன் இலங்கை வெற்றிக்காக 'புலங்கவீர' என்ற பெயரில் நாணயம் வெளியிட்டான் என்பது பல்வேறு சான்றாதாரங்களின் அடிப்படையில் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அப்படியிருக்கும்

போது இந்நாணயத்துடன் ஏன் 'உரக' என்ற பெயரில் இன்னொரு நாணயத்தை வெளியிட்டான் என்பது புரியவில்லை. மேலும் இவன் கால நாணயங்கள் இவனது பட்டம் அல்லது விருதுப்பெயர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இராஜராஜசோழன், உரக என்பதை பட்டப்பெயராகவோ அல்லது விருதுப்பெயராகவோ பயன்படுத்தியதற்கு எதுவித சான்றுகளும் இல்லை. இந்நிலையில் இந்நாணயத்தை இராஜராஜசோழனே வெளியிட்டான் என அறுதியிட்டுக் கூறுவது பொருத்தமாகவில்லை.

வடமொழியில் உரக என்பதற்கு பாம்பு, நாகம், நாகர் (உரகர்) எனப் பல கருத்துண்டு. யாழ்ப்பாணப் பேரகராதியில் இதற்கு நாகவல்லி, மலை போன்ற கருத்துகள் உண்டு (T.L. 438). ஏறத்தாழ இதே கருத்தையே 'அக' என்ற சொல்லும் குறித்து நிற்கின்றது. சிலப்பதிகாரத்திலும், மணிமேகலையிலும் நாகம் என்பதைக் குறிக்க உரக என்றும், நாகரைக் குறிக்க உரகர் என்ற சொல்லும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதன் பின் மூவர் தேவாரத்தில் நாகம் என்பதைக் குறிக்க உரகம் என்னும் சொல்லும், பின்னர் ஜெயங்கொண்டார் கலிங்கத்துப்பரணியில் நாகர் என்பதைக் குறிக்க உரகர் என்ற சொல்லாட்சியும் கையாளப்பட்டுள்ளது (பாலசுப்பிரமணியம், 1988). கி.பி. 8

ஆம் நூற்றாண்டில் சோழ நாட்டின் காவிரியின் தென்கரையில் உள்ள பாம்பூர், உரகபுரம் என அழைக்கப்பட்டதை பல்லவர் கால கூரம் செப்பேடுகள் கூறுகின்றன (பல்லவ செப்பேடுகள் முப்பது, 44, 65). இவ்வுரகபுரத்தை அறிஞர்கள் சிலர் உறையூர் எனவும் கருதுகின்றனர் (வேங்கடசாமி 1983-251). பிற்காலத்தில் இலங்கையில் பௌத்த மதத்தைப் பரப்பிய புத்தத்தர் இவ்வுரகபுரத்திலிருந்தே பாளிமொழியில் பல நூல்களை எழுதியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆதியில் இலங்கையில் வாழ்ந்த மக்களில் ஒரு பிரிவினரை நாகர் எனப் பாளி நூல்கள் கூறுகின்றன. கி.பி. 1 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு முற்பட்ட 80 கல்வெட்டுகள் நாக மக்கள் பற்றியும், நாக என்ற பெயரிலுள்ள சிற்றரசர்கள் பற்றியும் கூறுகின்றன. பாளி நூல்கள் அநுராதபுரத்தில் ஆட்சி புரிந்த நாக என்ற பெயரிலுள்ள பல மன்னர்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. வடஇலங்கையில் கிடைத்த நான்கு பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள் நாகச் சிற்றரசர்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன. கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழர் படையுடன் வந்து ஸ்ரீநாக என்பவன் வடஇலங்கையை (உத்தரதேசம்) கைப்பற்ற முற்பட்டான் எனச் சூளவம்சம் கூறுகிறது (44:703). ஆதியில் நாக என்ற பெயர் இலங்கையில் பரந்துபட்ட மக்களோடு தொடர்புடையதாக இருந்தாலும் காலப்போக்கில் அப்பெயர் பெரும்பாலும் தமிழ் மக்களுடன் தொடர்புடையதாக இருந்து வருவதை இன்றும் வழக்கிலுள்ள நாகன், நாகி, நாகம்மாள், நாகமுத்து, நாகநாதன், நாகராசா, நாகவண்ணன் போன்ற ஆட்பெயர்களும்; நாகபடுவான்,

நாகமுனை, நாகர்கோயில், நாகதேவன்துறை, நாகதாழ்வு போன்ற இடப்பெயர்களும் உறுதிப்படுத்துகின்றன. பண்டைய கல்வெட்டுகளிலும், மட்பாண்டங்களிலும் வரும் 'ம' என்ற ஒலிப்பெறுமானத்தைக் கொடுக்கும் பிராமி எழுத்தையொத்த குறியீட்டை நாகர்களின் குலச்சின்னமாகக் கூறும் பேராசிரியர் வேலுப்பிள்ளை அக்குறியீடு இலங்கையின் ஏனைய வட்டாரங்களை விட, வடஇலங்கையில் கூடுதலாகக் காணப்படுவதற்கு இங்கு நாக இன மக்கள் வாழ்ந்ததே காரணம் என்றார் (1980A:54).

நாக இனமக்கள் பற்றிக் கூறும் பாளி நூல்கள் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பிராந்தியத்தை நாகதீப(ம்) எனவும். இங்கு இரு நாக மன்னர்களிடையே நடந்த சிம்மாசனப் போட்டியை புத்தர் தீர்த்து வைத்ததாகவும் கூறுகின்றன (M.V. VIII: 543). இந்நிகழ்ச்சியை மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் சம்பவங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி அவற்றில் வரும் நாக நாடு இலங்கையில் உள்ள நாகதீபத்தைக் குறிப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது (சிற்றம்பலம் 1993:67-83). கலிங்கத்துப்பரணியில் ஜெயங்கொண்டார் இராஜபாரம்பரியம் பற்றிக் கூறும் போது சோழவம்சத்துக் கிள்ளிவளவன் நாகநாட்டு இளவரசியை மணந்த கதையைக் கூறுகிறார். இதேபோல் பல்லவர்கால வேலூர்ப்பாளையச் செப்பேடு பல்லவ மன்னன் ஒருவன் நாகர் குலமகளை மணந்த செய்தியைக் கூறுகிறது (பாலசுப்பிரமணியம் 1988). ஆயினும் இந் நாகதீபம் எவ்விடத்தைக் குறித்தது என்பதையிட்டி

அறிஞர்களிடையே பொதுவான கருத்தொற்றுமை காணப்படவில்லை. சிலர் இவ்விடம் மகாவலி கங்கைக்கு வடக்கிலுள்ள பிராந்தியம் எனவும், வேறு சிலர் யாழ்ப்பாணம் எனவும், இன்னும் சிலர் நயினாதீவு எனவும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். யாழ்ப்பாணத்தில் வல்லிபுரம் என்ற இடத்தில் கிடைத்த கி.பி. 3 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய பொற்சாசனத்தில் நாகதீவ(ப) என்ற பெயர் வருவதைக் கொண்டு இப்பெயர் யாழ்ப்பாணத்தையே

கூறுகிறது. கலாநிதி இரகுபதி இவ்விடம் கந்தோரடையைக் குறித்திருக்கலாம் எனக் கருதுகிறார் (பிரசுரிக்கப்படாதது). நிக்கலஸ் என்ற அறிஞர் இந் நாகநகரை கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய கல்வெட்டில் வரும் பெயருடன் தொடர்புபடுத்தி இது வவுனியாவின் வட எல்லையில் இருந்த இடமாகக் கூறுகிறார் (1962:81). இதிலிருந்து கல்வெட்டில் வரும் பெயர்கள் அவை காணப்படும் இடங்களை மட்டும் குறித்ததாகக் கொள்வது பிற மூலதாரங்களின்

அடிப்படையில் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பது தெளிவாகின்றது. அதிலும் ஆரம்பகாலக் கல்வெட்டுகள் பௌத்த சங்கத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட தானங்கள் பற்றிக் கூறுவதால், பிற இடங்களுக்குச் சென்று தானம் அளித்தோர் தமது தானத்துடன் தனது சொந்த இடத்தையும் கல்வெட்டில் பொறிப்பது ஒரு வழக்கமாக இருந்துவந்துள்ளது.

ஆரம்பத்தில் ஒரு இடத்தைக் குறித்த பெயர், காலப்போக்கில் பரந்த பிரதேசத்தையும், சில வேளைகளில் நாட்டின் பெயரையும் குறித்ததற்கு

வரலாற்றில் பல சான்றுகள் உண்டு. கி.மு. 5 ஆம் நூற்றாண்டில் வடமேற்கிலங்கையில் உள்ள ஒரு இடத்தின் பெயராக இருந்த தம்பபண்ணி நீண்டகாலம் இலங்கையின் பெயராக அழைக்கப்பட்டதற்குப் பல சான்றுகள் உண்டு. அது போல வடஇலங்கையின் குறிப்பிட்ட இடத்தின் பெயராக இருந்த நாக தீபம் படிப்படியாக பரந்த பிரதேசத்தைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம். தொடக்ககாலப் பாளி நூல்களில் நாகதீபம் என்ற பெயர், பிறகாலப் பாளி நூல்களில் நாகதீபம், உத்தரதேசம் என மாறிமாறி அழைக்கப்பட்டதை இக்கூற்றிற்குச் சார்பாகக் கொள்ளலாம். 13 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய குடுமியாமலைக்

நாக இனமக்கள் பற்றிக் கூறும் பாளி நூல்கள் அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பிராந்தியத்தை நாகதீபம்) எனவும். இங்கு இரு நாக மன்னர்களிடையே நடந்த சிம்மாசனப் போட்டியை புத்தர் தீர்த்து வைத்ததாகவும் கூறுகின்றன (M.V. VIII: 543). இந்நிகழ்ச்சியை மணிமேகலை, சிலப்பதிகாரத்தில் வரும் சம்பவங்களுடன் தொடர்புபடுத்தி அவற்றில் வரும் நாக நாடு இலங்கையில் உள்ள நாகதீபத்தைக் குறிப்பதாகக் கூட்டிக்காட்டப்படுகிறது (சிற்றம்பலம் 1993:67-83).

குறித்ததாக அறிஞர்கள் பலரும் கருதுகின்றனர். சிலர் இதன் தலைநகர் மணிமேகலையில் வரும் மணிபல்லவம் எனவும், அது தற்போது வல்லிபுரத்தில் உள்ள பல்லப்பை என்ற இடமெனவும் கூறுகின்றனர் (கிருஷ்ணராஜா 1998:25). அநுராதபுரத்தில் 300 இற்கும் மேற்பட்ட பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டும் அக்கல்வெட்டுகள் எதிலும் குறிப்பிடப்படாத அநுராதபுரம் என்ற பெயர் தென்மேற்கே அம்பாந்தோட்டை மாவட்டத்தில் கிடைத்த கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது (Paranavithana 1970, CVII. No706). வட மத்திய மகாணத்தில் கிடைத்த இன்னொரு பிராமிக் கல்வெட்டு தமிழில் 'நாகநகர்' பற்றிக்

கல்வெட்டில் வரும் நாக நாடு யாழ்ப்பாணம் உள்ளிட்ட வடஇலங்கையின் பரந்த பிரதேசத்தைக் குறிக்கிறது.

முதலாம் பராந்தகச் சோழன் காலத்தில் வடஇலங்கை 'உரக' என்ற வடமொழிச் சொல்லால் அழைக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்பதற்கு நிலாவெளியில் கிடைத்த முற்காலச் சோழருக்குரிய கல்வெட்டை ஆதாரமாகக் குறிப்பிடலாம். அண்மையில் இக்கல்வெட்டை விரிவாக ஆராய்ந்த பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் பத்தாம் நூற்றாண்டில் தமிழும் கிரந்த எழுத்தும் கலந்து பொறிக்கப்பட்ட இக்கல்வெட்டு இங்குள்ள மச்சகேஸ்வர ஆலயத்திற்கு 'உராகிரிகாம', 'கிரிகண்ட கிரிகாம' என்னும் இடங்களில் இருந்து வழங்கப்பெற்ற தேவதானம் பற்றிக் கூறுவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றுள் 'கிரிகண்ட கிரிகாம' என்ற இடம் பண்டுதொட்டு திருகோணமலை மாவட்டத்தில் இருந்து வருவதற்குப் பாளி இலக்கியங்களையும், கல்வெட்டுகளையும் சான்றாதாரமாகக் காட்டி, இது திரியாயிலுள்ள கந்தசாமி மலையினை உள்ளடக்கிய நிலப்பரப்பாக இருக்கலாம் என்கிறார் (1998:17-8). இதில் 'உராகிரிகாம' என்ற இடம் எங்கேயிருந்தது எனத் தெரியவில்லை எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். 'உராகிரிகாம' என்ற இடப்பெயரில் வரும் உரா என்பது நாக என்ற முன்னொட்டுச் சொல்லைக் கொண்டு தொடங்கும் ஒரு இடத்தைக் குறிப்பதாகக் கருதலாம். கிரி என்பதற்கு மலை, முனை, பன்றி, குன்று, பிணையாளி என்ற பல கருத்துண்டு. மலைகள் அற்ற வடஇலங்கையின் பல இடங்கள், அதன் அமைவிடத்தின் தன்மை மற்றும் பிற காரணங்களால் கிரி என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லுடன் முடிவடைவதைக் காணலாம். இதற்கு நவக்கிரி, குலதிகிரி, இலபின்கிரி,

குப்பங்கிரி முதலான இடப்பெயர்களை உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். கம, காம என்ற பின்னொட்டுச் சொல்லுடன் முடியும் பல இடப்பெயர்கள் இலங்கையிலும் ஆந்திராவிலும் கி.மு. 2 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து வழக்கிலுள்ளன. இது தமிழில் கிராமம் என்ற கருத்தைக் கொண்டுள்ளது. ஆந்திராவில் கி.பி 9 ஆம் நூற்றாண்டிற்குரிய கல்வெட்டுகள் கம, காம என்பவற்றைப் பின்னொட்டுச் சொல்லாகக் கொண்ட இடங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றன (Ramachandramurthy 1985:244-5). வடஇலங்கையிலும் இதையொத்த பெயர்கள் பண்டுதொட்டுப் புழக்கத்திலிருந்து வருவதற்கு சோழக் கல்வெட்டில் வரும் வலிகாமம், போத்துக்கேய ஆவணங்களில் வரும் பனங்காமம் போன்ற இடங்களை உதாரணங்களாகக் குறிப்பிடலாம். இவற்றின் அடிப்படையில் நிலாவெளிக் கல்வெட்டில் வரும் 'உராகிரிகாம' என்ற வடமொழிப் பெயருக்கு நாகமலையில் உள்ள கிராமம் (நாகமலை) அல்லது நாகமுனையில் (நாகமுனை) உள்ள கிராமம் எனப் பொருள் கொள்ளலாம். யாழ்ப்பாண அரசுகால இலக்கியங்களில் வெளிநாடு எனக் குறிப்பிடப்படும் பூநகரி போத்துக்கேய ஆவணங்களில் 'உரயில் பூநரிம்' எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்குள்ள ஈழஊருக்கு பக்கத்தேயுள்ள கடற்கரைக் கிராமம் ஒன்று நாகமுனை என அழைக்கப்படுகிறது. இவற்றிலிருந்த நிலாவெளிக் கல்வெட்டில் வரும் உராகிராம என்ற இடத்தை பூநகரியுடன் தொடர்புபடுத்தலாம் போல் தெரிகிறது. அவ்வாறு கருதுவதற்கு இன்னொரு காரணமும் உண்டு. 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்குரிய சோழக் கல்வெட்டு, இப்பிராந்தியத்திற்கு அண்மையிலுள்ள பதவியாவில் இருந்த சிவன் கோயிலுக்கு

கோணாவிலைச் சேர்ந்த வெண்காடான், எறிமணியொன்றைக் கொடுத்ததாகக் கூறுகிறது. இவ்விடம் பூநகரியில் உள்ள கோணவில் என்பதற்கு சில ஆதாரங்கள் உண்டு (புஷ்பரட்ணம் 2000:125-8).

இராஜராஜ சோழனது வடஇலங்கை வெற்றி சிங்கள இராசதானிக்குட்பட்ட இராஜரட்டைப் பிரதேசம் அனைத்தையும் உள்ளடக்கியிருந்தது. அநுராதபுரத்திற்கு வடக்கிலுள்ள பிராந்தியத்தை நாகதீபம் என அழைத்த பாளி நூல்கள் அதனுடன் இராஜரட்டையையும் உள்ளடக்கிக் கூறியதற்குச் சான்றுகள் இல்லை. அநுராதபுரத்தின் பின்னர் பொலநறுவையைத் தனது தலைநகராகத் தெரிவு செய்த இராஜராஜ சோழன் அதற்கு ஜனநாதமங்கலம் என்ற விருதுப் பெயரையும், இலங்கைக்கு மும்முடிச்சோழ மண்டலம் என்ற பெயரையும் இட்டான். இவையிரண்டும் இராஜராஜ சோழனது விருது, பட்டம் சார்ந்த பெயர்களாகும். இவ்வாறான நிலையில் இராஜராஜன் நாகநாட்டையோ, நாகர்களையோ தனித்து இனங்காட்டி அதன் வெற்றிக்காக நாணயம் வெளியிட்டிருப்பான் எனக் கூறுவதற்கு எந்தக் காரணமும் இல்லை என்றே கூறலாம். இந்த இடத்தில் நாணயத்தில் வரும் உரக என்ற சொல் நாக இன மக்களை அல்லது நாக நாட்டைக் குறித்ததெனக் கொண்டால் இந்நாணயத்தை முதலாம் இராஜராஜ

சோழனோடு தொடர்புபடுத்துவதைவிட, பராந்தகச் சோழனுடன் தொடர்புபடுத்துவதே பொருத்தமாக உள்ளது.

முதலாம் பராந்தகச் சோழனின் இலங்கை மீதான வெற்றியைப் பற்றி சூளவம்சம் எதுவுமே கூறாத நிலையில் அவனது 38 ஆவது ஆட்சியாண்டுக் கல்வெட்டு 'மதுரையும் ஈழமும் கொண்ட கோப்பரகேசரி வர்மன்' எனச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது (S.I.I.11:35). இவ்வெற்றியை கலிங்கத்துப்பரணியும் (பாட்டு 200), இராஜராஜன் உலாவும் (வரி 39-40) கூறுகின்றன. இவற்றில் மிகைப்படுத்தப்பட்ட செய்திகளும் இருக்கலாம். ஆனால் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வெளியே பூநகரியில் உள்ள மண்ணித்தலை என்ற இடத்தில் பெருமளவு மண்ணில் புதையுண்ட நிலையில் சோழர்கால ஆலயமொன்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளது. இது தொடர்பான கல்வெட்டுகள் இதுவரை கிடைக்காவிட்டாலும் ஆலயத்தின் அமைப்பு, பாணி, கலை வேலைப்பாடுகள், பயன்படுத்தப்பட்ட ஓடுகள் என்பவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இது முற்காலச் சோழக் கலைமரபுக்குரியதெனக் கூறமுடிகிறது (புஷ்பரட்ணம் 1993:83-95). அதேபோல் பல்லவராயன் கட்டுப்பகுதியில் கிடைத்த சூரியச் சிற்பமும் பிற்பட்ட பல்லவ அல்லது முற்பட்ட சோழக்

கலைமரபுக்குரியதாக அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. பூநகரியில் புழக்கத்தில் இருந்து வரும் குடமுறுட்டியாறு, மண்ணியாறு, நல்லூர், சோழியகுளம் போன்ற இடப்பெயர்கள் பெரிதும் முதலாம் பராந்தகச் சோழன் காலத்தில் சோழமண்டலத்தில் புழக்கத்திலிருந்து இடப்பெயர்களாகும். பாண்டியர், சோழர் அநுராதபுர அரசை வெற்றி கொள்ள முன்னர் வடஇலங்கையில் தமது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டியிருக்கலாம். அவ்வாறு கருதுவதற்குப் பாளி இலக்கியங்களிலும் சில சான்றுகள் உண்டு. பேராசிரியர் கே.எம்.டி. சில்வா இக்காலத்தில் தமிழகப் படையெடுப்பாளர்களுக்கு வடஇலங்கையே தளமாக இருந்ததென்பதை சான்றாதாரங்களுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார் (1980). சூளவம்சம் கூறும் நாகதீபத்தின் மீதான தென்னிந்தியப் படையெடுப்பு, இவன் படையெடுத்த காலத்துடன் தொடர்புடையதாகும். இதில் வரும் நாகநாட்டை ஒரு அரசுக்குட்பட்ட நாடாகச் சூட்டுவதாக எடுத்துக்கொள்ள இடமுண்டு. ஏனெனில் ஏறத்தாழ இதே காலத்தைச் சேர்ந்த (கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு) உதயணன் பெருங்காதையையும், பிற்பட்ட மயிலநாதர் உரையும் இலங்கையைச் சிங்களம், ஈழம் எனத் தனித்தனியாகக் கூறுகின்றன (வேலுப்பிள்ளை 1986:10). இச்சான்றுகள் இலங்கையில் இருவேறு அரசுகள் இருந்ததெனக் கருத இடமளிக்கிறது. ஈழம் என்ற சொல் வரலாற்று மூலங்களில் சில சந்தர்ப்பங்களில் முழு இலங்கையைச் சூட்டி நின்றாலும் பல சந்தர்ப்பங்களில் நாகநாடான வடஇலங்கையைக் குறிக்கவே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதைக் காணலாம். பாண்டியர் காலக் கல்வெட்டில் நாகநாட்டைக் குறித்த ஈழம்

(A.R.E.1917:No.588 of 1916), விஜயநகரக் கல்வெட்டில் யாழ்ப்பாணத்தைக் குறிக்கிறது (S.I.I.:No.778). இந்த வேறுபாடு ஆள்புலத்தைக் குறிக்காது அரசு தலைநகரத்தைக் குறிக்கின்றது. ஏனெனில் விஜயநகரக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த தலைநகர், பாண்டியர் காலத்திற்கு முன் நாகநாட்டில் (வன்னியில்) இருந்துள்ளது. இங்கே போத்துகேய ஆவணங்களில் வரும் உரையில், நிலாவெளிக் கல்வெட்டில் வரும் உராகிரிகாம, சோழ நாணயத்தில் வரும் உரக என்பவற்றிக்கிடையே பெயரடிப்படையில் ஒருவித ஒற்றுமை காணப்படுகிறது. இதனடிப்படையில் நாகநாட்டை வெற்றி கொண்டதற்காகவே 'உரக' என்ற பெயர் பொறித்த நாணயம் பராந்தகச் சோழனால் வெளியிடப்பட்டதெனக் கூறலாம். இக்காலத்தில் ஈழம் என்ற சொல் வடஇலங்கையின், அதாவது நாக நாட்டின் இன்னொரு பெயராக இருந்துள்ளதைக் காணமுடிகிறது. கல்வெட்டுகளைப் பெரும்பாலும் தமிழில் வெளியிட்ட சோழ மன்னர்கள் சர்வதேச வர்த்தக நோக்கத்திற்காக நாணயங்களை வடமொழியில் வெளியிட்டுள்ளனர். இந்த வேறுபாட்டையே பராந்தகன் காலக் கல்வெட்டுகளில் வரும் ஈழம் என்ற நாட்டுப் பெயரும், நாணயங்களில் வரும் உரக என்ற நாட்டுப் பெயரும் எடுத்துக்காட்டுவதாகக் கொள்ளலாம். இச்சான்றாதாரங்களின் பின்னணியில் வைத்துப்பார்க்கும் போது 'உரக' என்ற பெயர் பொறித்த நாணயத்தை வடஇலங்கையின் வெற்றிக்காக முதலாம் பராந்தகன் வெளியிட்டான் எனக் கூறுவதே பொருத்தமாகும்.

குறிப்பு : நாணயங்களுக்குரிய படங்களைத் தந்துதவிய நாணயவியலாளர் அளக்குடி ஆறுமுக சீதாராமனுக்கு நன்றி.

உசாத்துணை

1. Codrington, H.A. 1924, Coins and Currency, Colombo.
2. Desikachari, T. 1933, South Indian Coins.
3. Elliot, W. 1970 Coins of South India, Prithivi Prakasan, Varanasi, Mitchiner, M 1998, The Coinage and History of Southern India, Hawkins Publication.
4. Nagaswamy, R. 1981, Tamil Coins, Madras.
5. Nicholas, C.W., 1963, Historical Topography of Ancient and Medieval Ceylon in Journal of the Ceylon Branch of the Royal Asiatic Society, Colombo, VI.
6. Nilakanta Sastri, K.A., 1984, The Colas, Madras.
7. Ragupathy, P., 1991, The Language of the Early Brahmi Inscription in Sri Lanka (Unpublished).
8. Seyon, K.N.V., 1998, Some Old Coins Found in Early Ceylon, Nawala, Sri Lanka.
9. Sircar, D.C., 1968, Studies in Indian Coins, Motilal Banarsidass, Delhi.
10. Sircar, D.C., 1971, (E.d), Early Indian Indigenous Coins, Sri Sibendranath kanjilal, Calcutta.
11. காசிநாதன், நடன., 1995 தமிழர் காசு இயல், உலகத் தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை.
12. கிருஷ்ணராசா, செ., 1998, தொல்லியலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழர் பண்பாட்டுத் தொன்மையும், பிறைநிலா வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
13. சிவசாமி, வி., 1974, யாழ்ப்பாணக் காசுகள், நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மாநாட்டு நிகழ்ச்சிகள் (ப.ஆ.).
14. வித்தியானந்தன், சு., அனைத்துலகத் தமிழராய்ச்சி மன்ற இலங்கை கிளை, கொழும்பு. 2636.
15. சீதாராமன் ஆறுமுகம், 1986, இராஜராஜனின் ஈழக்காசுகள், தமிழ்நாடு நாணயவியல் கருத்தரங்கில் வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரை.
16. பத்மநாதன், சி. 1998, (ப.ஆ.) தக்ஷணகைலாச புராணம், இலங்கை இந்து கலாசாரத்திணைக்கள வெளியீடு, கொழும்பு.
17. பாலசுப்பிரமணியம், குடவாயில், 1988, ஈழத்து வெற்றியும் ராஜராஜன் காசும், தினமணி (9.12.1988).
18. பவானி, ம. 2000, இடைக்காலக் கல்வெட்டுக்களில் நாணயப் பெயர்களும் அவற்றின் பழக்கமும், ஆவணம் 11:1304.
19. புஷ்பரட்ணம், ப., 1993, பூநகரி தொல்பொருளாய்வு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு, யாழ்ப்பாணம்.
20. புஷ்பரட்ணம், ப. 1999, வடஇலங்கையில் அரசுதோற்றமும் பாண்டியர் வெளியிட்ட நாணயங்களும், தமிழ் நாட்டு நாணயங்கள் அருங்காட்சியகங்கள், சென்னை 69.
21. புஷ்பரட்ணம், ப., 2000, தொல்லியல் நோக்கில் இலங்கைத் தமிழர் பண்பாடு, குமரன் பப்ளிஷர்ஸ், சென்னை.

நீண்டகால யுத்தத்தின் முடிவிற்கு பின்னர், போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களை மீளக்கட்டமைக்க வேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. இனப்பிரச்சனைக்கு அரசியல் தீர்வு சாத்தியமாகாத நிலையில், மீள்கட்டுமானத்திற்கும் அபிவிருத்திக்கும் அரசிடமிருந்து போதுமான ஆதரவு கிடைக்காத சூழலே யதார்த்தமாகியிருக்கிறது. இந்நிலையில், வடக்கில் முனைப்படைந்து வரும் தொழில் முயற்சிகளையும் முயற்சியாளர்களையும் பலரதும் கவனத்திற்கு கொண்டுவருவதே 'வளரும் வடக்கு' எனும் இத் தொடரின் நோக்கமாகும். வடக்குப் பிரதேசத்தில் புலம்பெயர் சமூகத்தின் முதலீடு, புத்தாக்க தொழில் முனைப்புகள், வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்கும் எத்தனிப்புகள், தொழில் முனைவோரின் அனுபவப் பகிர்வு, முயற்சிகளின் தோல்விகளில் இருந்து கற்ற பாடம், வடக்கு பிரதேசத்தில் தனித்துவமாகக் காணப்படக்கூடிய பிரச்சனைகள், உலகளாவிய சமூகத்துடன் இணைந்து முயற்சிகளை வெற்றிகரமாக மாற்றக்கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் போன்றவற்றை உள்ளடக்கியதாக இத்தொடர் அமையும். இத் தொடர் வடக்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சமூக, பொருளாதார முயற்சிகளை விபரிப்பதோடு மட்டுமே நின்றவிடாது, அதன் தொடர்ச்சியான அசைவிற்குத் தேவையான முன்னெடுப்புகளின் சாத்தியம் குறித்தும் இலங்கையின் பொருளாதாரப் பின்னணியில் தரவுகளோடு ஆராய்கிறது. இது புதிய முயற்சியாளர்களுக்கு பாடமாக அமைவதோடு மேலும் பல முயற்சியாளர்களை வடக்கை நோக்கி வரவழைக்கும்.

தமிழில் : த. சிவதாசன்

யாழ்ப்பாணத்தைச் சுற்றுலாத்தலமாக மாற்றுதல் : திட்டங்களும் பரிந்துரைகளும்

● ஜெகன் அருளையா

இக் கட்டுரை ஆசிரியர் ஜெகன் அருளையா, இலங்கையில் பிறந்து தனது 2 வயதில் தனது பெற்றோருடன் பிரித்தானியாவிற்கு இடம் பெயர்ந்தவர். லண்டனில் வளர்ந்து, 1986 இல் கேம்பிரிட்ஜ் பல்கலைக்கழகத்தில் இயற்கை விஞ்ஞானத்தில் பட்டம் பெற்ற அவர் இரண்டு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தகவற் தொழில்நுட்பத் துறையில், அதில் பாதிக்க காலம் மென்பொருள் தயாரிப்பாளராக, இலங்கையிலும் வேறு நாடுகளிலும், பிரித்தானிய நிறுவனங்களிலும் பணியாற்றியவர். 2015 இல், நிரந்தரமாக யாழ்ப்பாணத்துக்குக் குடிபெயர்ந்து அங்கு சமூக, பொருளாதாரத் திட்டங்களில் தன்னை ஈடுபடுத்தி வருகிறார்.

லங்கை சுற்றுலா அபிவிருத்தி நிர்வாகத்தை நான் விமர்சிப்பதற்கு முன் அதற்கு எனது வாழ்த்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும். எனது 'ஜூன் 2018 லங்கா பிஸினெஸ் ஒன்லைன்' கட்டுரையில் சுற்றுலா அபிவிருத்தி நிர்வாகத்தின் வரைபடத்தில் வடமாகாணம் வெறுமனே வறண்ட பிரதேசமாகவே காட்டப்படுகிறது எனவும், யாழ்ப்பாண விமான நிலையத்தைத் தவிர வேறெந்தச் சுற்றுலாத்தலங்களும் அங்கில்லை என்பது போலக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது எனவும் விமர்சித்திருந்தேன். ஆனால் ஜூலை 2018 இல் வெளியிடப்பட்ட வரைபடத்தில் வடக்கில் மேலும் பல சுற்றுலாத்தலங்கள் வர்ணப் புள்ளிகளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளன. இது முந்தைய படத்தைவிடச் சிறந்தது. ஆனாலும் மிகவும் நுணுக்கமாகப் பார்க்கும்போது அப்படத்தில் நல்லூர்க் கோவிலோ அல்லது யாழ்ப்பாணக் கோட்டையோ சுற்றுலாத் தலங்களாகக் காட்டப்பட்டிருக்கவில்லை என்பது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. இது சுற்றுலா நிர்வாகத்தின் கவனக்குறைவினால் ஏற்பட்டதாக இருக்கலாம். வடக்கிலுள்ள மிகவும் பிரபலமான இத் தலங்களை சுற்றுலா அபிவிருத்தி நிர்வாகம் ஒருபொழுதாவது தரிசித்திருக்க வாய்ப்பில்லை என்பதையே இச்செய்கை மூலம் யூகிக்க வேண்டி இருக்கிறது.

நல்லூர்க் கோவிலை உதாசீனம் செய்திருப்பது பாரிசின் ஐஃபில் கோபுரத்தையோ அல்லது லண்டனின் 'பிக் பென்' மணிக்கோபுரத்தையோ அல்லது சிட்னியின் ஒப்பெறா ஹவுஸையோ அல்லது நியூ யோர்க்கின் எம்பயர் ஸ்டேட் கட்டிடத்தையோ உதாசீனம் செய்ததற்குச் சமம். சுற்றுலா அபிவிருத்தி நிர்வாகத்தின் படத்தில் நெடுந்தீவில் தான் அதிக

சுற்றுலாத் தலங்கள் இருப்பதாகவும்; அவற்றில், அங்குள்ள குதிரைகள், பெரிய மரம் போன்ற ஐந்து இடங்களை விசேடமாகவும் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இது யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள நான்கு பிரதான தலங்களை விட அதிகமானது. யாழ்ப்பாணத்தின் சுற்றுலாத்தலங்களைக் கண்டுபிடிக்க கூகிள் தேடலே போதுமானதாக இருக்கும்போது சுற்றுலா நிர்வாகத்தின் இந்த மெத்தனமான முயற்சியை சகிக்கமுடியாதுள்ளது. நீங்கள் இக்கட்டுரையை வாசிக்கும்போது சுற்றுலாத்துறை நிர்வாகம் தமது வரைபடத்தை நிவர்த்தி செய்துகொண்டிருக்குமென நம்புகிறேன். ஆனால் துர்ப்பாக்கியமாக இந்நிர்வாகங்கள், இடித்துரைக்கும்போது மட்டும், யாழ்ப்பாணத்தை மேலோட்டமாகப் பார்த்துவிட்டுத் தென்னிலங்கைப் பக்கமே போய்விடுவது வழக்கமாகி விட்டது.

சுற்றுலாத் தலமாகக் காட்சிப்படுத்துமளவுக்கு நெடுந்தீவு இன்னும் தயார் நிலையில் இல்லை என்பதை அறியவேண்டுமானால் சுற்றுலாத்துறை நிர்வாகம் தனது இணையத் தளத்தில் அதை எப்படி விபரித்திருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தாலே போதும்.

“நெடுந்தீவிற்கு போவதற்கு நாளொன்றுக்கு, காலையிலும் மாலையிலுமாக, இரு தடவைகள் படகுச் சேவைகள் உண்டு. ஆனாலும் பயணத்தை மேற்கொள்வதற்கு முன்னர் இச்சேவைகளை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டு புறப்படுவது நல்லது. காலநிலை மற்றும் படகின் தரம் ஆகியவை இப்பயண ஒழுங்குகளை வெகுவாக மாற்றக்கூடியவை. தீவில் வந்திறங்கியவுடன் நீங்கள் அங்குள்ள ஒரே ஒரு பஸ் வண்டி மூலம், அங்குள்ள ஒரே

ஒரு தெருவில் தான் பயணிப்பீர்கள். அதைவிட ஒரு ட்றாக்டரை வாடகைக்கு அமர்த்தி விரும்பிய பாதைகளில் பயணிக்க முடியும்”

நான் இன்னும் பயணிக்காத நெடுந்தீவு ஒரு வசீகரமான இடமாக இருக்குமென்றே நான் நம்புகிறேன். ஆனால் அதை வடக்கின் சுற்றுலாத் தலங்களின் உச்சம் என அழைப்பின் அது இதர தலங்களைக்

கொச்சைப்படுத்தும் விடயமாகும். இலங்கையின் சுற்றுலா அபிவிருத்தி நிர்வாகம் என்ன

செய்யவேண்டும்? இதைப்பற்றி கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட தொழில் முகவரான சுரேஷ் முருகேசர் இப்படிச் கூறுகிறார்.

“கடந்த பல தசாப்தங்களாக சுற்றுலாத்துறையில் ஈடுபட்டவன் என்ற முறையில், வடக்கு, இலங்கை சுற்றுலா வரைபடத்தில் திடமாகப் பொறிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு உன்னதமான இடம். இதற்கு இலங்கை சுற்றுலா ஊக்குவிப்புத் துறை செய்யவேண்டியது, முதலில், சுற்றுலாக்களை ஒழுங்குசெய்யும் நிறுவனங்களை அழைத்துக்கொண்டு இப்படியான தலங்களுக்குச் சென்று அவற்றின் தராதரங்களை நேரடியாகப் பார்வையிடச் செய்யவேண்டும். இந்த முக்கியமான முதல் நடவடிக்கை மேற்கொள்ளப்படாவிட்டால் எதுவுமே செய்யமுடியாது.”

ஊடாடும் வரைபடத்தைத் (Interactive Map) தந்ததன் மூலம் இலங்கை சுற்றுலா

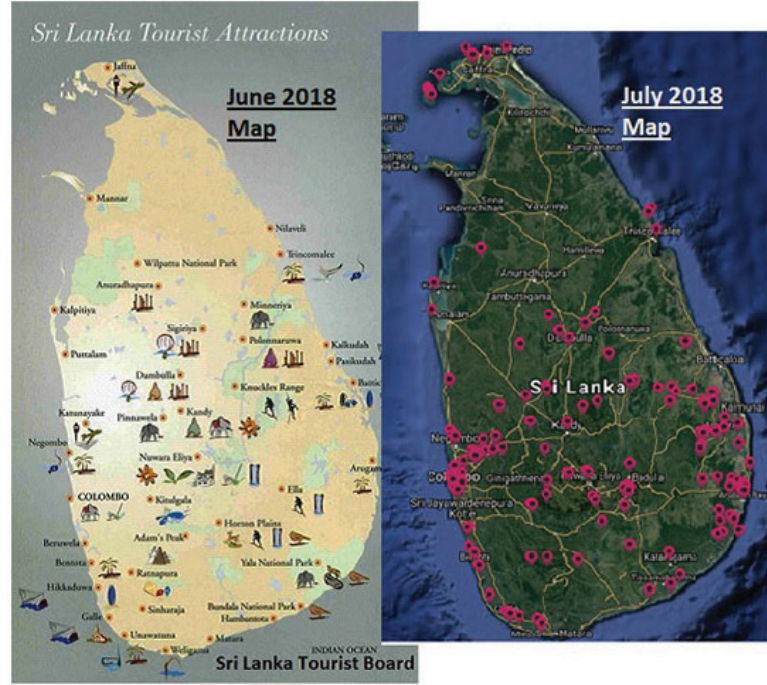

Image Source - www.lankabusinessonline.com

அபிவிருத்தி நிர்வாகம் சரியான திசையில் முன்னே முயற்சிக்கிறது என்பது என்னை ஒரு நம்பிக்கையான அவநம்பிக்கையாளராக, நல்லவற்றை எதிர்பார்க்கும் ஒருவராக மாற்றியிருக்கிறது என்பதே உண்மை. முருகேசர் போன்றோரது ஆலோசனைகளைக் கேட்டு வடக்கின் சுற்றுலா வளங்களை ஆராய சுற்றுலா நிர்வாகம் ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ளும்மென்றுதான் நம்பவேண்டியுள்ளது. வடக்கின் சுற்றுலா வளங்களை முன்னேற்ற விரும்புவோரின் பரிந்துரைகளையும் உள்வாங்கி வரைபடத்தில் அவற்றைப் பொறித்துக்கொள்வார்கள் எனவும் நம்புவோமாக. இதன் ஆரம்பமாக வடக்கின் சுற்றுலா வளங்கள் பற்றிய எனது முந்தைய கட்டுரை தொடர்பாக எனக்கு வந்த சில மின்னஞ்சல்களின் உள்ளடக்கங்களை இங்கு பகிர்கிறேன்.

“சுற்றுலாத்துறையால் இதுவரை கண்டுபிடிக்கப்படாத அழகான பல பவளப்

Nallur Temple
festival time.
Jaffna

Image Source - www.lankabusinessonline.com

பாறைகள் வடக்கிலுண்டு. ஹிக்கடுவ மற்றும் திருகோணமலையில் நான் தரிசித்த பவளப் பாறைகள் கட்டுப்பாடற்ற சுற்றுலாவாசிகளின் நடவடிக்கைகளால் வெளிறிப் போய்விட்டன. இயற்கை விரும்பியான எனக்கு வடக்கிலுள்ள பவளப்பாறைகளை அசுத்தம் செய்வது உடன்பாடற்ற ஒரு விடயமாக இருப்பினும் உகந்த சூழல் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளுடன் இப்பவளப் பாறைகளைக் கையாண்டால் அவற்றை சிறந்த சுற்றுலாத் தலங்களாக மாற்றிக்கொள்ள முடியும். குறிப்பாக, உள்ளூர் மீனவர்களையும் உள்வாங்கி இங்கு

தற்போது நிலவும் மிகையான மீன்பிடியால் ஏற்படும் சீரழிவுகளையும் மனதில் கொண்டு அவர்களது அனுபவங்களுடன் கூடிய, வருமானத்தை அதிகரிக்கும் மாற்றுத் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த முடியும்”.

“வடக்கிலுள்ள மீன் சந்தைகள் தெற்கிலுள்ளவையைப் போல பிரமாண்டமானவையாக இல்லை. ஆயினும் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாவாசிகளுக்கு திருக்கைகளும் கணவாய்களும் ஈட்டிகளால் கொல்லப்பட்டு உலரவைக்கப்படுவது இன்ப அனுபவங்களைத் தரக்கூடியவவை. சுற்றுலாவாசிகளின் மீன் சந்தை வரவின்

காரணமாக அதன் அண்மையில் உணவகங்களும் நிறுவப்பட்டு வருவாயீட்டிக்கொள்ள முடியும்.”

“ஒரு நேரடி விமான சேவை அவசியம். திருகோணமலையினூடு வாரத்திற்கு சில தடவைகள் வரும் சேவைகள் மட்டும் போதாது.”

“சுற்றுலாவாசிகளிடம் சற்று அதிக கட்டணத்தை வசூலித்து தூங்கும் வசதிகளுடன் ரயில் சேவையை வழங்கினால் அப்பயணங்கள் அனுபவப் பெறுமதிமிக்கவையாக இருக்கும் (எப்படியாகினும் ஓட்டல் தங்கலுக்கான ஒரு இரவுக் கட்டணத்தைச் சேமித்து நிம்மதியாக சொகுசு ரயில் தூக்கத்தை சுற்றுலாவாசிகள் பெற்றுக்கொள்ள முடியும்).”

“தலைமன்னார் - இராமேஸ்வரம் கப்பல் சேவை மூலம் தீமைகளை விட நன்மைகளே அதிகமென நான் கருதுகிறேன். இது மன்னாரின் தொங்கிப்போயிருக்கும் பொருளாதாரத்தை மீட்டெடுக்க வசதி செய்யும். தலைமன்னார் வரும் பயணிகள் மன்னார் - யாழ்ப்பாண ரயில் சேவை (தற்போது நிர்மாணிக்கப்பட்டு வருகிறது என நினைக்கிறேன்) மூலம் நேரடியாக யாழ்ப்பாணம் செல்ல வசதியாகவிருக்கும்.”

“இலங்கையிலேயே இருக்கக்கூடிய மிகச்சிறந்த கடற்கரையான கசூரினா கடற்கரை ஒரு பிரமாண்டமான குளியல் தடாகம். கரையிலிருந்து 500 மீட்டர்கள் வரை அமைதியான அலைகளினூடு கரைப் பாதுகாவலர்களின் தேவைகளின்றி நடந்து செல்ல முடியும். நீந்துவதற்கு அச்சத்தோடு தெற்குக் கடற்கரைகளில் காலத்தைக் கழிக்கும் சிங்களச் சுற்றுலாவாசிகளுக்கு (இவர்களில் பலருக்கு நீந்தத் தெரியாது) இக்கடற்கரை எப்படியான மகிழ்வைத் தருமென கற்பனை பண்ணிப் பார்க்கலாம்.”

“வழிகாட்டல் நூல்களும் சுற்றுலாக்களை ஒழுங்கு செய்யும் நிறுவனங்களும் ஒருபுறமிருக்க, பெரும்பாலான உயர் ரக சுற்றுலாவாசிகள் பயண முகவர்களின் வழிகாட்டல்களிலேயே தங்கியுள்ளார்கள்.”

“இந்தச் சிறந்த கானொளி ரூபவாஹினியினால் வெளியிடப்பட்டது. அது சிங்களத்தில் இருப்பதனால் எனக்கு எதுவுமே விளங்கவில்லை. ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இது கிடைக்குமானால் நல்லது”.
<https://www.youtube.com/watch?v=1nuu5zghwqy>

“ஹிக்கடுவ, தெற்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஆரம்பச் சுற்றுலாத்தலங்களில் ஒன்று. திட்டமிடப்படாத சுற்றுலாத் தல நிர்மாணத்திற்கு இது ஒரு சிறந்த உதாரணம். இது இலங்கையின் சுற்றுலா வளங்களுக்கு ஒரு கெட்ட உதாரணம். போதைப் பொருட்களுக்கும் பாலியல் தொழிலுக்கும் பெயர் போன ஒன்று. உயர் ரக சுற்றுலாவாசிகளை ஈர்க்கும் வகையில் சுத்தமான கடற்கரைகள், சிறந்த உணவு போன்றவற்றுடனான திட்டமிடப்பட்டு நிர்மாணிக்கப்படும் சுற்றுலாத்தலமே யாழ்ப்பாணத்திற்குத் தேவை.”

“ஊர்காவற்றுறைக்குப் போகும் இணைப்புப் பாதையில் பயணம் செய்யும்போது அந்திப் பொழுதில், வானமும் கடலும் தழுவும் இரம்மியமான காட்சி அற்புதமானது - அது தான் யாழ்ப்பாணம் - துலக்கப்படாத இரத்தினக்கல்.”

“நிறுத்தப்பட்ட, யாழ்ப்பாணம் - திருச்சிராப்பள்ளி விமானச் சேவையை மீள ஆரம்பிக்க வேண்டும். கோலாலம்பூருக்கும் திருச்சிராப்பள்ளிக்குமிடையே ‘எயர் ஏசியா’ மற்றும் ‘மலின்டோ’ நாளொன்றுக்கு 3 - 4 தடவைகள் பயணம் மேற்கொள்கின்றன.”

“ஓரிரு சுகக் குளியல்கள் (Spa), நீச்சல், முழுக்கு (Dive), இரவுகளில் ஓரிரு சிறந்த

உணவகங்கள், மதுவகங்கள், அங்காடிகள் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கிய நான்கு நாள், மூன்று இரவுகள் சுற்றுலாத் திட்டத்தைச் செயற்படுத்தாமல் வடக்கிற்கு சுற்றுலாவாசிகளை ஈர்ப்பது மிகவும் கடினம்.”

மேற்குறிப்பிட்ட மின்னஞ்சல்களில் இறுதியாகத் தரப்பட்ட குறிப்பிலுள்ளதைப் போல கடந்த இரண்டு வருட கால எனது அனுபவங்களை வைத்து என்னால் தரக்கூடிய ‘ஜெகனின் நான்குநாள், மூன்றிரவு பயணத் திட்டம்’ இப்படியிருக்கும். கார் அல்லது வாடகை பஸ் வண்டியில் பயணம், நெரிசலற்ற போக்குவரத்து நேரங்கள், உங்கள் சுற்றுலாக்குழுவில் 10 பேருக்கு மேல் இருப்பின் தளர்வான காலங்களில் (வடக்கில் எப்போதுமே தளர்வான காலங்கள் தான்) ஓட்டல்களில் பேரம்

பேசிக் கட்டணங்களைக் குறைத்தல் ஆகியன இத்திட்டத்தில் அடங்கும். நான் பயணம் செய்த இடங்களில் சிறந்தவற்றை நான் இங்கு குறிப்பிட்டுள்ளேன், அதே வேளை நான் போகாத இடங்களைத் தவிர்த்துள்ளேன். வார விடுமுறைகளையும், விடுமுறை நாட்களையும் தவிர்த்தால் இவ்விடங்களில் நெரிசல்களைத் தவிர்க்கலாம். உதாரணத்திற்கு கசூரினா கடற்கரை மற்றும் நயினாதீவு படகுப் பயணம் போன்றவை. சீழே நான் சில இடங்களைச் சிபாரிசு செய்வதற்காக நான் அவர்களுக்கு பரப்புரை செய்வதாகச் சிலர் குற்றம் சாட்டலாம். ஆனால் இப்படிக் குறை கூறுபவர்களுக்காக நான் கவலைப்படப் போவதில்லை. எந்தவித வருமானத்தையும் எதிர்பாராமலே நான் இப்பரிந்துரைகளைச் செய்கிறேன். வேறு சில நல்ல இடங்களும் மிக மோசமான இடங்களும் இருக்கின்றன. சிறந்ததும்

Passaiyoor fishing harbour,
Jaffna

Image Source - www.lankabusinessonline.com

Our Lady of Lourdes,
Mannar

Image Source - www.lankabusinessonline.com

மோசமானதுமான பயணத் திட்டங்களும் இருக்கின்றன. எனவே நான் சொல்லிவிட்டேன் என்பதற்காக நீங்கள் எனது திட்டத்தைப் பின்பற்ற வேண்டுமென்பதில்லை. ஆனால் வடக்கிற்கு கட்டாயம் வாருங்கள். இதுதான் எனது பயணத்திட்டம்:

நாள் 1: கொழும்பிலிருந்து மன்னார் வழியாக யாழ்ப்பாணம் புறப்படுதல்.

காலை 05:30: கொழும்பில் பயணம் ஆரம்பம். போக்குவரத்து நெரிசலைக் குறைக்க அதிகாலை புறப்படுவது நல்லது.

காலை 10:30: அநுராதபுரத்தில் 'மாங்கோ மாங்கோ' உணவகத்தில் காலை உணவு. நான் சென்ற போது நல்ல உணவு பரிமாறப்பட்டதுடன் சுத்தமான கழிப்பறைகளும் கிடைத்தன.

பி.ப. 1:00 - 3:30: மன்னார் வருகை. மடு மாதா தேவாலய தரிசனம்; லூர்ட்ஸ் மாதா தேவாலய தரிசனம். தொடர்ந்து

திருகேதீஸ்வரம் கோவில் தரிசனம்.

மாலை 6:00: யாழ்ப்பாணம் வருகை. ஓட்டலில் தங்குதல்.

நாள் 2: தீவகங்களையும் யாழ் நகர காட்சித் தலங்களையும் பார்வையிடல்.

காலை 09:00 - நண்பகல் 12:00: நயினாதீவு/ நாகதீபம் கோவில்கள் தரிசனம். யாழ் நகரிலிருந்து துறைமுகத்திற்கு வாகனத்தில் செல்வதற்கு குறைந்தது 45 நிமிடங்கள் வரை எடுக்கலாம். இம் முழுப்பயணத்திலும் இத் தெருவழிப் பயணமே மிகவும் அரிய காட்சிகளைக் கொண்டதாக அமையும் என்பது எனது அபிப்பிராயம்.

துறைமுகத்திலிருந்து, படகுக்காக காத்திருக்கும் நேரம் தவிர்த்து, மேலுமொரு 20 நிமிடம் படகுப் பயணம் இருக்கிறது. ஒவ்வொரு அரை மணித்தியாலத்துக்கொரு தடவை படகு புறப்படுகிறது. இப்படகுப் பயணத்தின்போது ஏறி இறங்குவதற்கேற்றவாறு ஆடைகளையும் பாதணிகளையும் அணிவது நல்லது.

பி.ப. 1:00: நயினாதீவிலிருந்து மீளும் வழியில் சாட்டிக் கடற்கரையில் மதிய உணவு. சாட்டியிலுள்ள ரில்கோ ஓட்டல் உணவகத்தில் இது பரிமாறப்படும். இம்மதிய உணவு யாழ் நகரிலுள்ள பிரதான ரில்கோ ஓட்டலில் தயாரிக்கப்பட்டு சாட்டி உணவகத்திற்குக் கொண்டுவரப்படுவதால் ஒரு நாளுக்கு முன்னரே இதற்கான கோரிக்கை முன்பதிவு செய்யப்படவேண்டும். கடைசியாக நான் அங்கு சென்றபோது மதுபானம் விற்பதற்கான அனுமதியை ரில்கோ பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே உங்கள் மதுபானங்களை நீங்களே கொண்டு செல்ல வேண்டும்.

பி.ப. 3:00: ஓட்டலுக்குத் திரும்புதல். சாட்டிக் கடற்கரையிலிருந்து யாழ் நகரம் 15 நிமிட வாகனப் பயணத் தூரத்தில் இருக்கிறது.

பி.ப. 4:00: நகரிலுள்ள சில பிரதான சுற்றுலாத்தலங்களைப் பார்வையிடல். நல்லூர்க் கோவில் - இது அதிகாலை திறக்கப்பட்டு மதியம் 12:00 மணிக்கு மூடப்பட்டு, திரும்பவும் 4:00 மணிக்குத் திறக்கப்பட்டு, மாலை 8:00 மணிக்கு மூடப்படுகிறது. யாழ். பொதுசன நூலகம் - இது பிரதி திங்கட் கிழமையும் மூடப்படுகிறது. சுற்றுலாவாசிகள் பி.ப. 4:30 இற்கு முன்னர் உள்ளே அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மாலை 8:00 மணி மட்டும் திறந்திருக்கும். வெளியிலிருந்து எந்த நேரமும் பார்வையிடலாம். யாழ். கோட்டை - குளிரான காலையில் அல்லது பிற்பகலில் இங்கு செல்வது உகந்தது.

மாலை 6:00: ஓட்டலுக்குத் திரும்புதல்.

நாள் 3: குடாநாட்டை வலம் வருதலும் மாலை அங்காடிகள் தரிசனமும்.

காலை 09:00: குடாநாட்டின் வட பகுதியிலுள்ள சங்கிலியன் மந்திரி மனை. கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இருக்கும்

இப்புராதனக் கட்டிடம் வரலாற்றுப் பிரசித்தி பெற்றது. கந்தரோடை புராதன புத்த ஸ்தூபி தரிசனம்.

மதியம் 12:00: யாழ். கோட்டையில் சிவில் உடையில் கடற்படை அதிகாரிகளால் நியாயமான விலையில் சிறப்பான மதிய உணவு பரிமாறப்படும். உணவகத்திலிருந்து கோட்டையின் அழகான தோற்றத்தைக் காணலாம். படகொன்றில் சுற்றிக் காண்பித்தலும் இடம்பெறும். சுமார் 15 பேரை அடக்கக்கூடிய படகுச் சுற்றுலாவுக்கு ரூ. 5,000 அறவிடப்படுகிறது.

பி.ப. 2:00 - 4:00: கசூரினா கடற்கரை. காரைநகரிலுள்ள இந்த அழகான கடற்கரையில் அலாதியான ஓய்வு. வார விடுமுறைகளில் இக்கடற்கரை மிகவும் நெரிசலாக இருப்பதால் வார நாட்களில் இங்கு செல்வது நல்லது. சூரிய வெக்கையைத் தாங்க முடியாதவர்கள் தொப்பிகளைக் கொண்டு போகலாம் அல்லது கடலில் நேரத்தைக் கழிக்கலாம். அல்லது காலை அல்லது பிற்பகல் வேளைகளில் இங்கு செல்லலாம். கரைப்பாதுகாவலர்கள் மாலை 6:00 மணியுடன் கடமைகளை முடித்துக்கொள்வதால் இக்கடற்கரை அத்தோடு உத்தியோக பூர்வமாக மூடப்படுகிறது. யாழ். நகருக்கு வந்தடைய 45 நிமிட வாகன ஓட்டம் தேவை.

மாலை 5:00: யாழ் நகரில் கடைத்தெருவில் நடை.

மாலை 6:00: ஓட்டலுக்குத் திரும்புதல்.

நாள் 4: கொழும்புக்குத் திரும்புதல்.

காலை 9:00: ஆனையிறவு ஊடாக கொழும்பு திரும்புதல்.

காலை 11:00: வவுனியாவில் காலை உணவு. வவுனியா உணவுச்சாவடியிலுள்ள அம்மாச்சி உணவகத்தை நான் பரிந்துரைப்பேன். நல்ல காலை உணவுடன் பழரசமும் சேர்த்து ரூ. 250

இற்கு மேல் செலவழிக்கத் தேவையில்லை. அம்மாச்சி, தெற்கில் விவசாய அமைச்சினால் நடத்தப்படும் 'ஹேலா பொஜூன்' உணவுச்சாவடிக்குச் சமமானது. 10 முதல் 20 வரையிலான சாவடிகளைக் கொண்ட இவ்வுணவுச்சாலைகள் இலங்கை முழுவதும் பரவலாக உள்ளன. ஒவ்வொரு சாவடிகளும் தலா 2 - 3 பேரைக் கொண்ட, குறிப்பாக பெண்களைக் கொண்ட, குழுக்களினால் நடத்தப்படுகின்றன. 6 மணித்தியாலங்கள் திறந்திருக்கும் இச்சாவடிகளை நடத்தும் பெண்கள் பொருட்கள் கொள்முதல், எரிவாயு மற்றும் நாள் வாடகையாக சுமார் ரூ. 200 செலவு போக மீதியைத் தமது வருமானமாக எடுக்கிறார்கள். மேட்டுக்குடி ஆலோசகர்கள் மற்றும் யூரியூப் போதகர்களது வழிகாட்டல்களை விட, சாதாரண மக்களை தொழில் முகவர்களாக்குவதற்கு அம்மாச்சியை விட சிறந்ததொரு வழிகளும் இருக்க முடியாது.

மாலை 5:00: கொழும்பை அடைதல்.

யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள சிறந்த உணவகங்களாக நான் கருதுபவை: உயர் விலைகளில் - யாழ் ஜெத்விங்ஸ் (Jetwings Jaffna), திண்ணை (The Thinnai); மத்திய விலைகளில் - வலம்புரி (Valampuri), ரில்கோ (Tilco), மாங்கோஸ் (Mangoes), யூஎஸ். ஓட்டல் (US Hotel); குறைந்த விலையில் - நல்லூர் பவன் (Nallur Bavan), அம்மாச்சி (Ammachi). இவற்றை விட புகழ் பெற்ற வேறு உயர் மற்றும் குறைந்த விலை ஓட்டல்களும், விடுதிகளும் உணவகங்களும் யாழ்ப்பாணத்தில் உள்ளன.

குறைந்த செலவில் சிறந்த அனுபவத்தைப் பெறுவதற்கு: நாளொன்றுக்கு US \$ 10.00 இற்குள் சுத்தமான, சுவையான உணவுடன் அடிப்படையான ஆனால் சுத்தமான படுக்கை வசதிகளையும் பெறவேண்டுமாயின் யாழ் கச்சேரிக்கு அருகாமையில் இருக்கும் வை.எம்.சீ.ஏ. (Y.M.C.A.) இணை முயற்சித்துப்

Image Source - www.lankabusinessonline.com

பார்க்கலாம். நகர் மத்தியில் இருந்து அரை மணித்தியால நடைதூரத்திலும், யாழ் ரயில் நிலையத்திலிருந்து 20 நிமிட நடை தூரத்திலும் மிகவும் வசதியான இடத்தில் இது அமைந்திருக்கிறது. இங்கு நான் ஒரு போதும் தங்கிய அனுபவம் இல்லையெனினும் இவ்விடத்தை நான் பார்வையிட்டதுமல்லாமல் அங்கு நான் அடிக்கடி காலை உணவை (ரூ.70 இற்கு இரண்டு தோசை/ சம்பலுடன் ரொட்டி ஆகியவற்றுடன் மரக்கறியும் ஒரு கிண்ணம் தேனீரும் கிடைக்கும்) உண்பதுண்டு. வை.எம்.சீ.ஏ. இல் நீங்கள் உணவருந்த நேரிட்டால் முச்சக்கர வண்டிக்காரர், பொலிஸ்காரர், பள்ளிச் சிறுவர்கள், கச்சேரியில் பணிபுரியும் அரசாங்க அலுவலர்கள் என யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தின் பன்முக அடையாளத்தை இங்கு காணமுடியும். அது மட்டுமல்லாது அவ்வப்போது எனது தரிசனத்தையும் நீங்கள் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

இக்கட்டுரை ஜூலை 21, 2018 அன்று வெளியான லங்கா பிஸினஸ் ஒன்லைன் பதிப்பில் பிரசுரமானது.

ஈழத்தில் போர் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாக உக்கிரமாக நடந்திருக்கின்றது. அது அங்கிருந்த அனைத்து மக்களையும் ஏதோ ஒருவகையில் பாதித்திருக்கின்றது. இப்போது யுத்தம் முடிந்து பதினாறு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. போர் ஒரு கொடுங்கனவாய் மக்களின் மனதில் இருந்து மறக்கடிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அதன் நிமித்தம் ஏற்பட்ட உடல்/உள வடுக்கள் இன்னும் இல்லாமல் போகவில்லை. இனங்களிடையே நல்லிணக்கம் மட்டுமில்லை, போரால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கான ஆற்றுப்படுத்தல்கள், உதவிகள் கூட போரால் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட அதிகாரத் தரப்பால் நிகழ்த்தப்படவில்லை. இன்னுமின்னும் இலங்கையில் இருக்கும் ஒவ்வொரு இனங்களும் துவிதங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் நிலையில் ஈழத்துப் போர்ச்சூழலின் பின்னணியில் எழுதப்பட்ட பனுவல்களை முன்வைத்து வாசிப்புச் செய்யப்படுகின்ற ஒரு தொடராக 'இருத்தல்களின் மீது கவியும் இன்மைகள்' அமைகின்றது.

அலைந்துமலும் வாழ்க்கையும், இடம்பெயர மறுக்கும் மனங்களும் : வாசுகி கணேசானந்தனின் "LOVE MARRIAGE' நாவலை முன்வைத்து

● இளங்கோ

யாழ்ப்பாணம் அம்பனையில் பிறந்தவர். ஈழத்திலிருந்து போரின் நிமித்தம் தனது பதினாறாவது வயதில் கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து தற்போது ரொறொண்டோவில் வசித்து வருகிறார். கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல் தவிர, 'டிசே தமிழன்' என்னும் பெயரில் கட்டுரைகளும், விமர்சனங்களும், பத்திகளும் பல்வேறு இதழ்களிலும், இணையத்தளங்களிலும் எழுதி வருகின்றார். நாடற்றவனின் குறிப்புகள் (கவிதைகள் 2007), சாம்பல் வானத்தில் மறையும் வைரவர் (சிறுகதைகள் 2012), பேயாய் உழலும் சிறுமனமே (கட்டுரைகள் 2016), மெக்ஸிக்கோ (நாவல் 2019), உதிரும் நினைவின் வர்ணங்கள் (திரைப்படக்கட்டுரைகள் 2020), ப்யூகோவ்ஸ்கி கவிதைகள் (மொழிபெயர்ப்பு 2021), தாய்லாந்து (குறுநாவல் 2023) ஆகியவை இதுவரையில் இவர் எழுதிய பனுவல்கள் ஆகும்.

அ

திகாரத்தின் முன் உண்மைகளைப் பேசுதல் பற்றி எட்வர்ட் ஸயீட் 'Representations of the Intellectual' என்கின்ற நூலில், ஒரு அத்தியாயம் முழுவதும் விரிவாகப் பேசுகின்றார். விமர்சனங்களை

வெளிப்படுத்தவும் அதைத் திறந்த மனதுடன் ஏற்றுக்கொள்ளவும் தயங்கும் எந்தவொரு சமூகமும் தனக்கான வீழ்ச்சியை நோக்கியே செல்லும். தம்மைத் தாமே சுயவிமர்சனம் செய்து நகராதவிடத்து எந்த ஏற்றமும் எவருக்கும் ஏற்படப்போவதில்லை. 'மாற்றம் என்பதே மாறாதது' என்று வாளா சொல்லிக்கொண்டிருக்காது, எந்தத் திசையில் செல்லவேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிக்கும் விமர்சனங்களைப் பொதுவெளியில் வைத்து திறந்த மனதுடன் விவாதிக்கும் மனப்பாங்கு ஒவ்வொரு சமூகத்திற்கும் அத்தியாவசியமாகின்றது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் - முக்கியமாய் ஈழத்தமிழர் மத்தியில் - இந்தக் கூறுகள் மிக அரிதாகவிருக்கின்றதாலேயே குண்டுச் சட்டிக்குள் குதிரையோட்டி, பழங்கதைகள் பேசி திருப்தியடைவதோடு எல்லாமே முடிந்துபோய் விடுகின்றது. இவற்றையெல்லாம் விட, வித்தியாசமாய்ச் சிந்திக்கின்றோம் என்பவர்களும், சமூகத்தை முன்னிறுத்தாமல் தம்மை முன்னிறுத்தி தமது சுயமுகங்களைக் வெளிக்காட்டுவது 'இவர்களைவிட மற்றவர்களே பரவாயில்லை' என்ற மனோநிலையை ஏற்படுத்தி விடுகின்றது.

போர்ச்சூழலிற்குள் வாழ்ந்தவர்கள், போரையும் அது நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கும் சமூகத்தையும் பார்ப்பதற்கும், அதனோடு சம்பந்தப்படாத பிறர் அவற்றைப் பார்ப்பதற்கும் நிறைய வித்தியாசங்களுண்டு. போர்ச்சூழலிற்குள் வாழ்ந்தவர்கள் தமது தனிப்பட்ட அனுபவங்கள், வாழ்த்திணிக்கப்பட்ட

சூழல் என்பவற்றை முன்வைத்துத்தான் அதிகம் பேசுகின்றவர்களாய் இருக்கின்றார்கள்; அது பலவேளைகளில் தவிர்க்க முடியாததும் கூட. ஆனால் போர்ச்சூழலிற்குள் அகப்படாத புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் தலைமுறையினருக்கு (அல்லது மிகச்சிறிய வயதில் புலம்பெயர்ந்தவர்கள்) தனிப்பட்ட விருப்பு - வெறுப்பில்லாத தெளிவான பார்வையைத் தரக்கூடிய அதிக சாத்தியங்கள் விரிந்துகிடக்கின்றன. அந்தவகையில், இதுவரை ஈழத்துப் போர்ச்சூழல்/ புலம்பெயர் வாழ்வு குறித்து கவனிக்கப்படாத புள்ளிகளை முன்னிறுத்தும் என்ற எண்ணத்தோடே வாசுகி கணேசானந்தனின் Love Marriage புதினத்தை வாசிக்கத்தொடங்கினேன்.

இப்புதினம், நிச்சயிக்கப்படும் திருமணங்கள் (Arranged marriages) மற்றும் காதல் திருமணங்கள் பற்றிப் பேசுவதை மையமாகக்கொண்டு சுழன்றாலும், ஈழத்தமிழ்ச் சமூகம் பற்றிய மதிப்பீடுகளையும், போர்ச்சூழல்களையும் கூட உள்ளடக்கியுள்ளது. ஈழத்திலிருந்து அமெரிக்காவுக்கு வந்து, காதலித்து திருமணம் செய்த பெற்றோருக்குப் பிறந்த இரண்டாந்தலைமுறையைச் சேர்ந்த யாழினியால் இக்கதை சொல்லப்படுவதாய் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது. இருபதுகளின் ஆரம்பத்தில் யாழினியும் அவரின் பெற்றோரும், புற்றுநோயின் காரணமாய் சிகிச்சைக்காக கனடா வரும் மாமனாரின் (குமரன்) நிமித்தம் அமெரிக்காவிலிருந்து கனடாவுக்கு குடிபெயர்கின்றார்கள். புற்றுநோய் முற்றி வாழ்வின் இறுதிக்கட்டத்திலிருக்கும் குமரன், விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத்தில் நீண்டகாலமாய் இயங்கிக்கொண்டிருப்பவர். நோயின் தீவிரம் காரணமாய் வெளிநாடுசெல்ல அவருக்கு இயக்கம் அனுமதி

கொடுப்பதாய்ச்
சொல்லப்படுகின்றது.

கனடாவில் ரொறொண்டோவுக்கு
தனது பதினெட்டு வயதான மகள்
ஜன்னியின் துணையுடன் குமரன்
வருகின்றார். குமரனின் நோயின்
நிமித்தம் உலகின் பல்வேறு
திசைகளிலிருக்கும் அவரது
உறவினர்களும் ரொறொண்டோவில்
ஒன்றுகூடுகின்றார்கள். போர்
குறித்தோ, உறவுகள் குறித்தோ
அதிகம் தெரியாது வளர்ந்த யாழினி,
இந்நிகழ்வின் மூலம் தனது
அடையாளங்களைத் தேடத்
தொடங்குகின்றார். யாழினியின்
பெற்றோரின் நெருங்கிய உறவுகளின்
கிளைக்கதைகள், பல்வேறு
பின்னணிச் சூழல்களில்
சொல்லப்படுகின்றன.

அமெரிக்காவில் பிறந்து
தமிழ்ச்சமூகத்தோடு அவ்வளவு
நெருங்கிப்பழகாத யாழினிக்கு,
அவரது தாய் முறையிலான மாமாவும்,
புலம்பெயர்ந்த தமிழ்ச்சமூகம் அதிகம்
வாழும் ரொறொண்டோவும் அவரை ஒரு
வெளியாளாக வித்தியாசப்படுத்திக்
காட்டுகின்றது. தமிழ்ப்பெற்றோருக்குப்
பிறந்ததால் மட்டுமே தமிழராக முடியுமா
என்று இங்கே வளரும் இரண்டாம்
தலைமுறைக்கு எழக்கூடிய கேள்விகள்
யாழினிக்குள்ளும் எழுகின்றன. மேலும்
தமிழ் மொழி, கலாசாரம், பண்பாடுகளோடு
வந்திறங்கும் குமரனின் மகளோடு
ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது, தான் தமிழராய்
இருப்பதற்கான எந்த அடையாளங்களையும்
கொண்டிருக்கவில்லையென யாழினி
இன்னமும் குழம்புகின்றார் (உரையாடும்

வாசுகி கணேசானந்தன்
Image Source - www.theguardian.com

தமிழை மட்டும் விளங்கிக்கொள்பவராக
யாழினியின் பாத்திரம் இங்கு
சித்தரிக்கப்படுகின்றது).

ஈழத்தில் நடக்கும் போர் பற்றி விரிவாக
அறியாத யாழினிக்கு, போரை,
விடுதலைப்புலிகளை, அதில் முக்கிய
உறுப்பினராய் இருந்த தனது மாமனாரை
எப்படி விளங்கிக்கொள்வது என்ற
சிக்கல்களும் எழுகின்றன. 74 ஆம் ஆண்டு
உலகத்தமிழாராய்ச்சி மாநாடு, 83 ஆம்
ஆண்டு ஜூலைக் கலவரம், புலிகளின்
சகோதர இயக்கப் படுகொலைகள் என்பன
சில கதைமாந்தர்களினூடாக,
சம்பவங்களினூடாக யாழினிக்குச்
சொல்லப்பட்டிருந்தாலும் அவரால் போரின்

ஊற்றுக்களை விரிவாக விளங்கிக்கொள்ள முடியாதிருக்கின்றது. ஈழத்தில் நடக்கும் இனவொடுக்கல் போராட்டத்தை, அதன் உண்மையான காரணங்களை காண மறுத்து, 'ஆயுதம் தூக்கியவர்கள் எல்லோரும் கெட்டவர்களே' என்ற எளிமைப்படுத்தப்பட்ட மேலைத்தேய பார்வைதான் யாழினிக்கும் இருக்கின்றதோ என்று ஐயமுறக்கூடிய அளவுக்கு யாழினி பார்த்திரம் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. அதேவேளை புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் தலைமுறையில் அநேகருக்கு ஏற்படக்கூடிய பொது மனோநிலையாகவும் இதை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

தொடக்கத்தில் யாழினி தனது மாமன் குமரனோடு அந்நியப்பட்டு நின்றாலும், குமரனின் இறுதிக்காலத்தில் அவருக்குப் பிரியமான மருமகளாக மாறிவிடுகின்றார். போர், புலி இன்னபிற நியாயத்தராசுகளின் எடைபோடல்களுக்கு அப்பால், மனிதாபிமானம் யாழினியை குமரனோடு நெருக்கமாக்கிவிடுகின்றது. குமரனின் மரணத்திற்குப் பின், குமரனின் மகள் கனடாவிலிருக்கும் புலிகளின் தீவிர ஆதரவாளர் ஒருவரைத் திருமணம் செய்வதோடு புதினம் முடிவடைகின்றது (இந்நபர், சட்டத்திற்குப் புறம்பான வழியில் ஏதாவொரு தொழில் செய்து, நிதி சேகரித்து புலிகளுக்கு அனுப்புகின்றார் என்ற குறிப்பு இந்நாவலில் வருகின்றது).

ஜனனியின் திருமணத்தை முன்வைத்து தமிழ் இந்துக்களின் சடங்குமுறைகள் விரிவாகப் பேசப்படுகின்றது. தமிழ்ச் சமூகத்தில் நடக்கும் திருமணங்கள், அது நிச்சயிக்கப்பட்ட திருமணமாகட்டும் அல்லது காதல் திருமணமாகட்டும், இரண்டும் ஒன்றோடு ஒன்று தொடர்புபட்ட சிக்கலான ஒரு முறை போலவே

தோற்றமளிக்கின்றன. காதல் திருமணமோ அல்லது நிச்சயிக்கப்படும் திருமணமோ, அவற்றிற்கு தனித்துவமான வித்தியாசங்கள் இல்லையென்ற கருத்தையே வாசிப்பவர்களுக்கு இந் நாவல் தர முயற்சிக்கின்றது; அதுவே யதார்த்தமும் கூட.

புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் தலைமுறையை முன்னிலைப்படுத்தி எழுதப்படும் நாவலென்ற வகையில் மிகுந்த ஆர்வத்துடனேயே இந்நாவலை வாசிக்கத் தொடங்கினேன். காலங்காலமாய் கட்டிக்காக்கப்படும் கலாசார, பண்பாட்டுத் தளங்களுக்குள் இருந்துவரும் ஒருவருக்கு இருக்கும் மனத்தடைகளோ, போர்ச்சூழலுக்குள் இருந்துவரும் ஒருவரது தனிப்பட்ட சொந்த அனுபவங்களின் நிமித்தம் ஏற்படும் சமரசங்களோ இல்லாது, மிகச் சுதந்திரமாய் பல விடயங்கள் பேசப்படக்கூடிய சாத்தியங்களைக் கொண்ட இப்புதினம், இறுதியில் இந்து சமயச்சடங்குகளை முன்னிறுத்தி, திருமணங்களுக்கு அதிகம் விளக்கம் கொடுப்பதோடு மட்டும் நிற்கும்போது, தனக்கான சரிவைத் தானே தேடிக்கொள்கின்றது. போர் குறித்து இந்நாவலில் சொல்லப்படும் செய்திகள் கூட, ஒரு எல்லைக்கப்பால் வாசகருக்கு 'வித்தியாசமாக' எந்த அனுபவத்தையும் தரவில்லை எனக் குறிப்பிட வேண்டியிருக்கின்றது. மூன்றாம் நபராய், ஈழத்தில் நடக்கும் போர் குறித்தும் அதன் பாரதாரமான விளைவுகள் குறித்தும் ஒரு நேர்மையான பார்வையை படைப்பாளி, யாழினியினுடாக முன்வைப்பார் என்று எதிர்பார்த்து தொடர்ந்து வாசிக்கும்போது அலுப்பே மிஞ்சுகின்றது. இன்னும் சொல்லப்போனால், புலம்பெயர்ந்த இரண்டாம் தலைமுறை ஈழத்தில் நடக்கும்

1974 ஆம் ஆண்டு உலகத்தமிழ்நாயகி மாநாட்டில் படுகொலை செய்யப்பட்டவர்களின் நினைவிடம்

Image Source - www.tyouk.org

போர்குறித்து எப்படியான பார்வையைக் கொண்டிருக்கின்றது என்று அறியக்கூடிய வெளிகூட இப்புதினத்தில் விரிவாகப் பேசப்படாதது இன் நாவலில் முக்கிய பலவீனம் எனலாம்.

இந்நாவலின் பக்கங்களின் எண்ணிக்கைக்குச் சமனாக கதாபாத்திரங்களின் எண்ணிக்கையும் இருக்கின்றதோ என்று சொல்லுமளவுக்கு, அதிகமான பாத்திரங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டாலும், எந்தவொரு பாத்திரமும் வாசிப்பவரை அதிகம் பாதிக்கவில்லை எனலாம். முக்கியமாக குமரன் என்ற பாத்திரத்திற்குக் கொடுக்கப்படும் அடையாளத்தினூடாக ஈழத்தின் சில தசாப்தகால போர்ச்சூழல் வெளிக்கொண்டு வரப்பட்டிருக்கலாம் அல்லது போர்ச்சூழலில் இறந்துபோன குமரனின் துணைவியை முன்வைத்து, ஏன் மக்கள் அப்படி ஆக்கப்பட்டுக்

கொண்டிருக்கின்றார்கள் எனும் புள்ளியிலாவது அதிகம் கவனம் குவிக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆகக்குறைந்தது, ஆபிரிக்க, ஆசிய நாடுகளில் மனிதவுயிர்கள் பல்லாயிரக்கணக்கில் அழியும்போது, மேற்கத்தேய நாடுகள் - தமக்கு ஏதும் நன்மை ஏற்படாதவரை - உள்நுழையாது அமைதியாக வேடிக்கை பார்த்துக்கொண்டிருப்பதன் 'அடர்த்தியான மௌனம்' குறித்தாவது பல கேள்விகளை படைப்பாளி எழுப்பியிருக்கலாம்.

தமிழ்ச்சமூகத்தின் திருமண முறைகளைப் பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட முயலும் ஒரு புதினத்தில் இவ்வாறான பிற அரசியல், சமூகப்புள்ளிகள் கட்டாயம் பேசப்பட வேண்டுமா என்ற கேள்விகள் நமக்குள் எழக்கூடும். ஆனால், திருமணம், பரம்பரியச் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள் போன்றவற்றில் மட்டுமே கவனம்குவிக்க

வேண்டியிருந்தால், ஈழத்தில் நடைபெறும் போராட்டங்கள் பற்றி இந்நாவலில் குறிப்பிட்டிருக்கத் தேவையில்லை; முக்கியமாய், குமரன் என்கின்ற விடுதலைப்புலியின் பாத்திரத்தை அறிமுகப்படுத்தவேண்டிய அவசியமில்லை. ஈழப்போராட்டச் சூழல் விரிவாகப் பேசப்படாது - தொட்டுக்கொள்ள ஊறுகாய் மாதிரி - இப்புதினத்தில் பாவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது, புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் போராட்டத்தை முன்வைத்து வியாபாரம் செய்பவர்களைப் போன்றே, தனது புதினத்தையும் இப்படைப்பாளி மேற்கத்தைய சமூகத்திற்கு விற்கப் பிரியப்படுகின்றாரோ எனச் சந்தேகிக்க வைக்கிறது. திருமணத்தை விளங்கப்படுத்துகின்றேன் என்று மணவறைக்கு முன்னிற்கும் ஐயர் போட்டிருக்கும் பூணூலில் இருந்து தாலி வரை இன்னபிற எல்லாமே விரிவாக எழுதப்பட்டிருப்பது, வாசிக்கும்போது மிகுந்த அலுப்பைத் தருகின்றது. புலம்பெயர்தேசங்களில் கூட, நிச்சயிக்கப்படும் திருமணங்களில் சாதி மிகப்பெரும் பங்கு வகிக்கின்றது என்பதை படைப்பாளி மறந்துவிடுகின்றார். புலம்பெயர் சூழலில் சாதி மட்டுமல்ல, சீதனம் போன்ற பிற்போக்குக் கலாசாரங்களும் இங்கு பிறந்த அடுத்த தலைமுறையினருக்கு கடத்தப்பட்டிருக்கின்றது என்பது பற்றிய எந்தக் குறிப்பும் இந்நாவலில் காணக்கிடைக்கவில்லை. உறவுகளுக்குள் நடக்கும் (நிச்சயிக்கப்படும்) திருமணங்கள் என்பதே சாதியைக் கட்டிக் காப்பதற்காகத்தான் என்ற எளிய அரசியல் ஏன் மறைக்கப்பட வேண்டும்?

நான் அறிந்தவகையிலேயே, இந்நாவலில் நிறைய தகவல் பிழைகள் இருக்கின்றன.

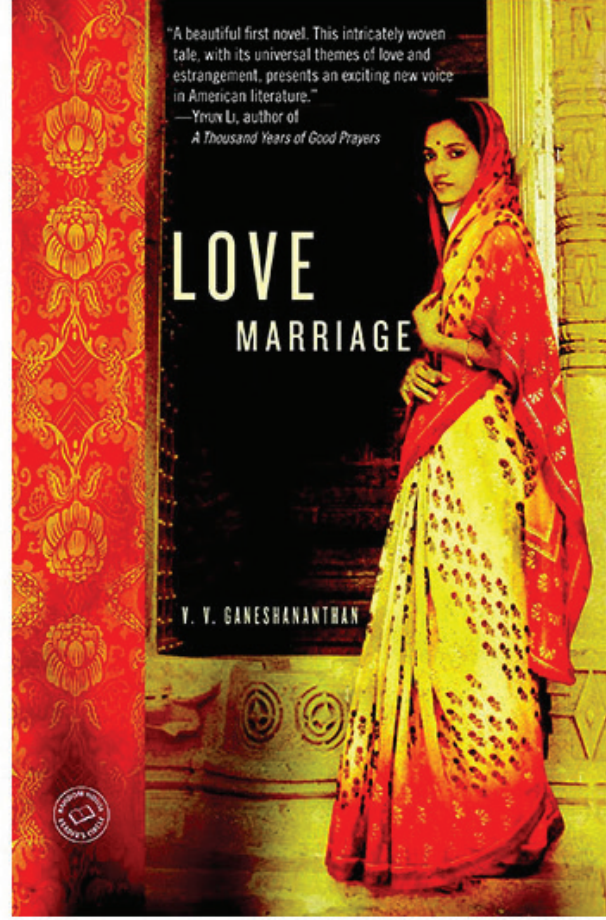

Image Source - www.goodreads.com

உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் கொல்லப்பட்டவர்கள் சுடப்பட்டடுத்தான் இறந்தார்கள் என்ற செய்தி இப்புதினத்தில் வருகின்றது (பொலிசார் கூட்டத்தைக் கலைக்க மேலே சுட்டபோது, மின்சாரக் கம்பிகள் அறுந்தே பொதுமக்கள் இறந்திருக்கின்றார்கள் என்பதே நடந்த நிகழ்வு). யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொறியியல் பீடமிருப்பதாய் அடிக்கடி சொல்லப்பட்டிருப்பது இன்னொரு தகவல் பிழை (குமரன் ஒரு பொறியியல் பீட மாணவனாயிருந்து இயக்கத்தில் சேர்கின்றார்). மேலும், திருமணத்தில் கூறப்படும் மந்திரம், சமஸ்கிருதத்தில் சொல்லப்படுகின்றது என்று

விபரிக்கப்படும்போது சமஸ்கிருதமானது, தமிழை விட ஆதியானது என்றவகையில் எழுதப்படுகின்றது.

இவற்றைவிட முக்கியமாய் இந்நாவலில் மிகக்குழப்பமாய் இருப்பது, குமரன் இயக்கத்தில் இருக்கின்றார் என்று எல்லோருக்கும் அறிவித்தபடியே ரொறொண்டோவுக்கு வருவது. மனிதாபிமான அடிப்படையில் குமரனுக்கு கனடா வர அனுமதி கொடுக்கப்படுவதாய் புதினத்தில் கூறப்படுகின்றது. கனடாவின் குடிவரவுக் கொள்கைகளின்படி, ஒருவர் இப்படி அறிவித்துக்கொண்டு வருவதற்கான எந்தச் சாத்தியப்படும் இருப்பதாய்த் தெரியவில்லை. அதுவும் குமரன் ஈழத்தில் இருந்தவரை புலியாகவே இருக்கின்றார் என்று சொல்லப்படுகின்றது; மகளும் போராளியாக இருந்திருக்கலாம் என்கின்ற மாதிரியான கருத்தும் இந்நாவலில் வருகின்றது. குமரனும், ஜனனியும் கனடா வருவதற்கு ஏதாவது அதிசயம் நிகழ்ந்து (அல்லது உயர்மட்டத்தில் மிகுந்த செல்வாக்கு இருந்து), விலா குத்திக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தாலன்றி, இவ்வாறு ஒரு நிகழ்வு நடப்பது யதார்த்தத்தில் அவ்வளவு சாத்தியமில்லை (ஈழத்திலிருந்த சில தமிழ்ப் பாராளுமன்ற உறுப்பினருக்கே, புலிகளோடு தொடர்பிருந்ததெனக் காரணங்காட்டி, கனடாவுக்கு வர விலா மறுக்கப்பட்ட கடந்த கால உதாரணங்களையும் நினைவுபடுத்திக்கொள்ளலாம்).

மிகச் சிக்கலாகவும், பலவீனமாகவும் போய் அழிவில் முடிந்த தமிழரின் ஆயுதப் போராட்டத்தை, 'எல்லாத் தரப்புகளும் பிழை செய்கின்றன' என்று எளிதாக விளக்கிவிட முடியாது. தொடக்க காலத்தில் தமிழரின் உரிமைக்காய் ஆரம்பிக்கப்பட்ட போராட்டத்திற்கு எவ்வளவு வலுவான காரணங்கள் இருந்ததோ, அந்தக் காரணங்கள் இன்னமும் இருக்கின்றன. இந்நாவலில் தமிழர் தரப்பின் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளின் ஆழங்களை அலசாமல், பொதுப்படையாக அனைவரும் தவறு செய்கின்றார்கள் என்று

எழுதுவது, ஈழப்போராட்டம் குறித்து அவ்வளவு அறியாதவர்களுக்கு தவறான நிலைப்பாட்டை விதைக்கக்கூடியது. முக்கியமாய் தமிழல்லாத, ஆங்கிலம் போன்ற பிற மொழிகளில் நேரடியாக எழுதுபவர்கள், இவை குறித்து அதிக கவனத்தோடு, கடந்த கால வரலாற்றை ஆழமாய் அறிந்து, நிதானமாய் எழுதவேண்டியிருக்கிறது.

இப்படைப்பாளி தனது முதுமாணிப் பட்டத்துக்காக எழுதிய ஆய்வையே நாவலாக்கியதாய் புதினத்தின் பின்னட்டையில் கூறப்பட்டுள்ளது. ஆய்வு என்பதே தரவுகளையும், தகவல் திரட்டுகளையும், பன்முகப் பார்வைகளையும் உள்ளடக்கி எழுதப்படவேண்டியது. ஐயர், பூணூல், மணவறை, கூறைப்புடைவை, கன்னிகா தானம் என்பவற்றை ஆய்வுகள் செய்து விபரிக்கும் படைப்பாளி, போராளிகள் - போராட்டம் போன்றவற்றுக்கு அதிக விளக்கம் கொடுத்து விரிவாக அதிகம் எழுதத் தேவையில்லை என்று நினைத்திருக்கலாம். இவ்வாறான குறைகளுக்கும் அப்பால், பலவீனங்களுடன் என்றாலும் சமகாலப் பிரச்சினைகளை உள்ளடக்கியதாய், இயன்றளவு உண்மைகளை மறைக்காமல் எல்லாத் தரப்புகளினதும் அரசியல் பலவீனங்களைப் பதிவுசெய்ய முயன்றமைக்காய் படைப்பாளியைப் பாராட்டலாம். கதையின் நகர்வோட்டத்தை, சடங்குகளுக்கு விளக்கம் கொடுக்கும் இடங்கள் தடைசெய்தாலும், தமிழ்ச்சூழலில் ஒரு பெண் முக்கிய பாத்திரமாகப் படைக்கப்பட்டிருப்பது கவனத்தில் கொள்ளவேண்டிய ஒன்று. ஆனால் இரண்டாம் தலைமுறை புலம்பெயர்ந்த சமூகத்திடமிருந்து, வித்தியாசமான கோணங்களில், புதிய உரையாடல் புள்ளிகளை எதிர்பார்த்து வாசிக்கத் தொடங்கும் ஒரு வாசகருக்கு இப்புதினத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள அதிகம் எதுவுமில்லையெனத்தான் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவுகளை இன்று அனைவருமே அனுபவிக்கின்ற நிலையில் பசுமை நோக்கிய நகர்வு குறித்த விழிப்புணர்வும் அக்கறையும் பரந்துபட்டளவில் மக்களைச் சென்றடைந்துள்ளது. பசுமையின் பெயரால் வளச்சுரண்டல்கள், உரிமை மறுப்புகள், மோசடியான வர்த்தகம், போலியான திட்டங்கள் என அனைத்தும் அரங்கேறுகின்றன. குறிப்பாக மூன்றாமுலக நாடுகள் இதற்குப் பலியாகின்றன. இலங்கையும் இதற்கு விலக்கல்ல. இலங்கை உயிரினங்களின் செறிவு அடிப்படையில் ஆசியப் பிராந்தியத்தில் முக்கியமான நாடாக கருதப்படுகிறது. ஆனால் இலங்கையின் உயிர்ப்பல்வகைமை மிகப்பாரிய சவாலை எதிர்கொண்டுள்ளது. கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்தில் காலநிலை மாற்றத்தின் கொடும் விளைவுகளையும் இலங்கை சந்தித்துள்ளது. இவை குறிப்பாக விவசாயத் துறையை சீரழித்துள்ளது. உயரும் கடல்மட்டம் இலங்கைக்கு ஒரு மிகப்பெரிய சவாலாக உருவெடுக்கும் வாய்ப்புகளும் உண்டு. இத்தகைய பின்புலத்தில் இலங்கைச் சூழலில் பசுமை எனும் பெயரால் நடைபெறுகின்ற விடயங்களைத் தத்துவார்த்த ரீதியிலும் வரலாற்று நோக்கிலும் சமகால நிகழ்வுகளுடனும் நோக்கி இத்தொடர் விழைகிறது. பசுமையின் பெயரால் நடந்தேறுபவை ஏற்படுத்தும் சமூகப் பொருளாதார மாற்றங்களையும் அதன் அரசியல் சிக்கல்களையும் சேர்த்தே 'பசுமை எனும் பேரபாயம்' எனும் இத்தொடர் கவனம் செலுத்துகிறது.

சூழலியல் சுற்றுலா: நல்லெண்ணத்தைக் காசாக்கல்

● மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன்

ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் விரிவுரையாளராக உள்ள ஞாலசீர்த்தி மீநிலங்கோ தெய்வேந்திரன் அங்கு சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆய்வுகள் முதுகலைத் திட்டத்தை வழிநடத்துகிறார். புகோஎத் தெற்கில் புதுப்பிக்கத்தகு சக்தி மாற்றங்களின் சமத்துவமும் நீதியும் சார் அம்சங்கள் பற்றிய அவரது ஆய்வு, புவிசார் அரசியலின் இயக்கவியல் மீதும்; துப்புரவான சக்தி மாற்றங்களை எய்தலில் வளரும் நாடுகள் எதிர்கொள்ளும் கொள்கைச் சவால்கள் மீதும்; குறிப்பான கவனஞ் செலுத்துகிறது. இவர் கற்பித்தல், திட்ட முகாமை, பொதுக் கொள்கை, சர்வதேச அபிவிருத்தி ஆகியவற்றில் இருபது வருடப் பணி அனுபவம் உடையவர். ஒஸ்லோ பல்கலைக்கழகத்தில் மானுடப் புவியியலில் முனைவர் பட்டம் பெற்றவராவார்.

தொடக்கக் குறிப்புகள்

சி

றிது காலத்திற்கு முன்னர் உயிரியந்துறைப் பேராசிரியர் ஒருவரோடு உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது இலங்கை ஏன் மிகப்பிரபலமான சுற்றுலா நாடாக இருக்கிறது என்ற வினாவை அவர் எழுப்பினார். இயற்கையின் எழில், தேசியப் பூங்காங்கள், யானைகள், விலங்குகள், பறவைகள், தாவரங்கள் என அனைத்தும் நிரம்பிய பூமியது என்று பதிலளித்தேன். அவர் ஒரு கேள்வியை எழுப்பினார்:

“நீங்கள் அருகில் உள்ள பல்பொருள் அங்காடிக்குச் சென்று தேவையான பொருட்களை வாங்கிக் கொண்டு வீடு திரும்புகிறீர்கள். உங்களது வீட்டின் வாசலில் ஒரு சிங்கக் கூட்டம் படுத்திருக்கிறது. அவை தமது உணவை உண்டுவிட்டு உண்டகளைப்பில் ஓய்ந்தபின்மேல் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றன. சிங்கங்களுக்கு உங்களைத் தெரியாது. உங்கள் வீட்டின் முன்னால் தான் தாம் படுத்திருக்கிறோம் என்பதையும் அவை அறியா. நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்? பாதுகாப்பான ஒரு இடத்தில் ஒளிந்து கொள்வீர்களா? அல்லது அச்சமின்றி வீட்டை நோக்கிச் செல்வீர்களா? ஒருவேளை உங்கள் குழந்தை வீட்டில் தனியாக இருந்தால்? அப்போது ஒருவேளை சோம்பல் முறிப்பதற்காய் ஒரு சிங்கம் மெதுவாக எழுந்தால்?”

இன்று பிரபலமாயிருக்கின்ற சூழலியல் சுற்றுலா (Ecotourism) தொடர்பிலான முக்கியமான ஒரு சவாலை அவர் இக்கேள்வியின் வழி முன்வைத்தார். உண்மை என்னவெனில், அந்த முன்வாசலில் உள்ள சிங்கங்களை நம்புவதற்கு நீங்கள் போராடுவதைப் போலவே, பல விலங்குகள் நம்மை நம்புவதற்கும் போராடுகின்றன. வனவிலங்குகள் பொதுவாக மனிதர்களை

வேட்டையாடுபவர்களாகக் கருதுகின்றன. ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை, உண்மையில், ஆயிரக்கணக்கான ஆண்டுகளாக உணவுக்காகவும் அவற்றின் தயாரிப்புகளுக்காகவும் விலங்குகளை வேட்டையாடி வருகிறோம். இன்று, நவீன உணவு உற்பத்தி தொழில்நுட்பங்களால் நன்கு ஊட்டம் பெறுவதால், நாம் இப்போது இந்த விலங்குகளில் சிலவற்றை இன்பத்திற்கும் பொழுதுபோக்கிற்கும் பயன்படுத்துகிறோம். ஆனால் நாம் எந்தத் தீங்கும் செய்யமாட்டோம் என்று அவைக்கு எப்படித் தெரியும்? நாங்கள் இன்னும் வேட்டையாடுபவர்களைப் போல வாசனை வீசுகிறோம். நாம் அடிக்கடி ஆரவாரமாகவும் விநோதமாகவும் நடந்து கொள்கிறோம். சமூக வலைத்தளங்களில் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக, ஒரு புகைப்படத்திற்காக விலங்குகளைத் துரத்திச் சென்று கேமராக்களுடன் வேட்டையாடுகிறோம்.

சூழலியல் சுற்றுலா என்பது இலங்கையின் மிகப்பெரிய தொழில்களில் ஒன்றான சுற்றுலாத்துறையின் வளர்ந்துவரும் முக்கியமான பிரிவாகும். இலங்கை மிகவும் பிரபலமான உலகளாவிய சுற்றுலாத்தலமாகும். சுற்றுலாப் பயணிகள் எளிதில் அணுகக்கூடிய பல்வேறு வகையான சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளையும் அதிக வனவிலங்குகளையும் குறுகிய காலத்திற்குள் சிறிய நிலப்பரப்பினுள் இங்கு காணலாம். சூழலியல் சுற்றுலா இலங்கையில் சுற்றுலாத்துறையில் எப்போதும் வளர்ந்து வரும் துறையாக மாறி வருகிறது. குறிப்பாக உலகளவில் உள்ள 25 க்கும் குறைவான பல்லுயிர் வெப்ப இடங்களில் ஒன்றாக இலங்கை இருப்பதும், பசுமைப் பகுதியாக முழு நாடும் இருப்பதும் உலகளாவிய ஆர்வத்தை அதிகரித்துள்ளது. உலகில் உள்ள 377 தாவர குடும்பங்களில் 189 தாவர குடும்பங்கள் இலங்கையில் உண்டு. 120 வகையான பாலூட்டிகள், 171 வகையான

ஊர்வன, 106 வகையான நீர்வீழ்ச்சிகள் மற்றும் 227 வகையான பறவைகள், நம்பமுடியாத எண்ணிக்கையிலான அழிவுறும் நிலையில் உள்ள உயிரினங்களோடு பல்லுயிர் பன்முகத்தன்மை கொண்ட தீவு நாடாக இலங்கை திகழ்கிறது. எட்டு யுனெஸ்கோ உலக பாரம்பரிய தளங்கள் மற்றும் ஐந்து ராம்சார் சதுப்பு நிலங்கள் உட்பட ஆசியாவின் இரண்டாவது மிக உயர்ந்த பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளை இலங்கை உள்ளடக்கியது. இது தவிர்க்கவியலாமல் சூழலியல் சுற்றுலாவின் முக்கியமான நாடுகளில் ஒன்றாக இலங்கையை மாற்றியுள்ளது.

இப்போது தேசிய பூங்காக்கள், வனவிலங்குச் சரணாலயங்கள், காடுகள் மற்றும் பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளில் மட்டுமே சூழலியல் சுற்றுலா மையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இது விரிவடையும் போது இன்னும் பல பகுதிகள் சூழலியல் சுற்றுலாவிற்குள் ஈர்க்கப்படும். இந்தத் துறையானது பல்வேறு சுற்றுலா நடவடிக்கைகளுக்காக பல்லுயிர் பெருக்கத்தின் அழகிய இயற்கை சொத்துகளை ஈர்க்கிறது. பல்லுயிர் பெருக்கம், தேசிய பூங்காக்கள் மற்றும் பிற வனவிலங்கு இருப்புகள் மூலம் தேசிய பொருளாதாரத்திற்கு நேரடியாக பங்களிக்கும் வகையில், சூழலியல் சுற்றுலா குறிப்பிடத்தக்க வருமானம் ஈட்டக்கூடிய துறையாக உள்ளது. இலங்கைக்கு வரும் சுற்றுலாப் பயணிகளில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் ஏதோவொருவகையில் சூழலியல் சுற்றுலாவை தமது நோக்கங்களில் ஒன்றாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த எண்ணிக்கை தொடர்ச்சியாக அதிகரித்து

சுற்றுலா என்பது மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றைப் போலவே பழமையானது. மனித மூதாதையர்கள் பகிர்ந்துகொண்ட கூட்டுப் பயண நினைவுகள் 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கியது. அந்த நேரத்தில், காலநிலை மாற்றங்களால், வேட்டையாடியும் சேகரித்தும் வாழ்ந்த சில மனித மூதாதையர்கள் தங்கள் கிரையுடன் ஆபிரிக்காவை விட்டு வெளியேறி புதிய உலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது.

வருகிறது. இதன் காரணமாக பாதுகாக்கப்பட்ட பல பல்லுயிர் வாழ் பிரதேசங்கள் தொடர்ச்சியாக சூழலியல் சுற்றுலாத் தலங்களாக மாறுகின்றன. இது நீண்டகால சூழலியல் சவால்களைக் கொண்டது. பொருளாதார அபிவிருத்தி இலக்குகள், சூழலியல் பாதுகாப்பும் நிலைபேண் தன்மையும் ஆகிய இரண்டையும் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டியதாக சூழலியல் சுற்றுலா இருக்கிறது. ஆனால் இலங்கை அனுபவம் சொல்கிற கதை கொஞ்சம் வித்தியாசமானது.

சூழலியல் சுற்றுலாத் தோற்றத்தின் கதை

ஒரு நீண்ட வரலாற்று சூழலில், சுற்றுலா என்பது மனிதப் பொருளாதாரம், சமூகம், பண்பாடு, புவியியல், வரலாறு மற்றும் சட்டம் போன்ற தொடர்புடைய சமூகத் துறைகளின் செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கிய ஒரு சிக்கலான இயக்கவியல் செயல்முறையாகும். சுற்றுலா என்பது மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றைப் போலவே பழமையானது. மனித மூதாதையர்கள் பகிர்ந்துகொண்ட கூட்டுப் பயண நினைவுகள் 60,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தொடங்கியது. அந்த நேரத்தில், காலநிலை

மாற்றங்களால், வேட்டையாடியும் சேகரித்தும் வாழ்ந்த சில மனித மூதாதையர்கள் தங்கள் இரையுடன் ஆபிரிக்காவை விட்டு வெளியேறி புதிய உலகத்திற்குச் செல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. பின்னர், மனிதர்கள் 45,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வடகிழக்கு ஆபிரிக்கா மற்றும் மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்கு இடம்பெயர்ந்தனர். ஆசிய இனங்களின் மூதாதையர்கள் கிழக்கு ஆசியாவில் குடியேற 35,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, யூரேசிய கண்டம் வழியாக கிழக்கு ஆசியாவில் குடியேறினர். இந்த இனக்குழுக்கள் முதலில் இந்தியக் கண்டத்திற்கு இடம்பெயர்ந்து, பின்னர் கடற்கரையோரமாக தெற்காசியாவை அடைந்து, பின்னர் தென்கிழக்கு ஆசியா மற்றும் சீனாவின் பிரதான நிலப்பகுதிக்கு வந்து, தெற்காசிய மற்றும் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளை உருவாக்கினர். உலகெங்கிலும் சிதறிக் கிடக்கும் இந்தச் சந்ததியினர் அனைவரும் ஆபிரிக்காவைச் சேர்ந்தவர்கள். பின்னர் தற்போதைய உலகளாவிய மனித சமுதாயமாகப் பரிணமித்தனர். பனி யுகத்தின் போது, 30,000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு நிலப்பரப்பின் கரையோரத் தீவுகளுக்கும் நிலத்திற்கும் இடையிலான தொடர்பு காரணமாக, சில ஆசிய இனங்கள் ஆஸ்திரேலியா மற்றும் பப்புவா நியூ கினியாவிற்கு குடிபெயர்ந்தன. உண்மையில், கப்பல் கட்டும் கண்டுபிடிப்பு காரணமாக, சில ஆசிய இனங்கள் புதிய கற்காலத்திலிருந்து (கி.மு. 6000 - 5000) சீனாவில் இருந்து தைவானுக்கு இடம்பெயர்ந்தன; பிலிப்பைன்ஸில் குடியேறின; நியூசிலாந்தில் கூட குடியேறின.

மனித நாகரிகத்தின் வரலாற்றில், பொருள் மற்றும் ஆன்மீக நாகரிகம் ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்திற்கு வளர்ந்தபோது, பயண மற்றும் இடம்பெயர்வு நடவடிக்கைகள் தோன்றின.

முன்னோர்கள் சுற்றுலா நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடத் தொடங்கியது இதுவே முதல் முறை. இருப்பினும், உலகமயமாக்கல் மற்றும் பண்பாட்டுப் பன்முகத்தன்மையுடன், சமூக மற்றும் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மனித உடல் செயற்பாடுகள், உடல் ஆரோக்கியம் மற்றும் மன ஆரோக்கியத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. ஒரு சமூகம் மற்றும் நாட்டில் உள்ள சமூக மற்றும் பொருளாதார நிலையின் ஒப்பீட்டு இழப்பு எதிர்மறையான சுகாதார விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்று ஆராய்ச்சிச் சான்றுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எனவே, பழமையான சமூகங்களில், மக்கள் வேட்டையாடுதல் மற்றும் சேகரிப்பதன் காரணமாக இடம்பெயர்வு நடத்தைகளை உருவாக்கினர். அடிமை - நிலப்பிரபுத்துவச் சமூகங்களாக மாறினர். சமுதாயத்தில் வேலைப் பிரிவினை காரணமாக, விவசாயம், கைத்தொழில், வணிகம் போன்ற வகுப்புகள் பிறந்தன. ஆரம்பகால பிரபுக்களும் வணிகர்களும் வணிக அல்லது மத நோக்கங்களுக்காக சுற்றுப்பயணம் செய்தனர். நவீன சகாப்தத்தில், தொழில்துறை புரட்சியின் தாக்கம் காரணமாக, தேசிய வருமானம் கணிசமாக அதிகரித்தது மற்றும் வேலை நேரம் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக இருந்தது. மேலும், போக்குவரத்து மற்றும் தகவல் தொடர்பு சாதனங்கள் வேகமாக மாறின; உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு சுற்றுலா நடவடிக்கைகள் தொடர்ந்து புதுமைகளை உருவாக்கி புதிய சுற்றுலாவை உருவாக்கின.

1950 இல் மனிதர்கள் வெறும் 25 மில்லியன் மக்கள் வெளிநாட்டுப் பயணங்களை மேற்கொண்டிருந்தனர். 2019 ஆம் ஆண்டில், அந்த எண்ணிக்கை 1.5 பில்லியனை எட்டியது. ஆனால், கொவிட் - 19 தொற்றுநோயின் போது இவ் எண்ணிக்கை சரிவைச் சந்தித்திருந்தது.

கல்பிட்டியில் திமிங்கிலங்களைப் பார்வையிடும் சுற்றுலாவாசிகள்

Image Source - www.gengeresort.com

சுற்றுலாத் துறையானது உலகப் பொருளாதாரத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. உலகிற்கு 320 மில்லியனுக்கும் அதிகமான வேலை வாய்ப்புகளை இது வழங்குகிறது. 150 க்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில், பொருளாதார ரீதியாக மிகவும் இலாபகரமான தொழில்களில் முதல் ஐந்து இடங்களில் சுற்றுலாத்துறை இடம்பெற்றுள்ளது. குறிப்பாக வளர்ந்து வரும் நாடுகள் சுற்றுலாத்துறையில் பெருமளவில் தங்கியுள்ளன.

சூழலியல் சுற்றுலாவின் வரலாறு மிகவும் குறுகியது. இதன் கதை 70 ஆண்டுகளுக்கு முன்பே தொடங்குகிறது. 1950 களிலேயே இந்தச் சொல்லாடல் குறித்த விவாதங்களும் வரையறைகளும் தொடங்கின. அப்போது பெரும்பாலான அறிஞர்கள் சூழலியல் சுற்றுலாவை சுற்றுச்சூழலுக்கு நட்பான

செயலாகக் கருதினர். சுற்றுலாப் பயணிகளின் பயணத்தின் போது அவர்களின் நடத்தையை சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா ஒழுங்குபடுத்துவதோடு சுற்றுலாப் பயணிகளுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டிய நுகர்வுத் திசையைப் பரிந்துரைக்கிறது என்றும் அவர்கள் வாதிட்டனர்.

1960 மற்றும் 1970 க்கு இடையில், ஐரோப்பாவிலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள சுற்றுலாப் பயணிகளின் விரைவான வளர்ச்சியின் காரணமாக, தேசிய பூங்காக்கள் மற்றும் உலகெங்கிலும் உள்ள பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளின் சுற்றுச்சூழல் அமைப்பு பாதிக்கப்பட்டது. சுற்றுச்சூழல் இயக்கத்தின் வளர்ச்சியுடன், சுற்றுச்சூழலிலும் சமூகத்திலும் சுற்றுலாவின் தாக்கத்தை மக்கள் ஆராயத் தொடங்கினர். மேலும் இயற்கையை எவ்வாறு சரியாகப்

பயன்படுத்துவது மற்றும் சுற்றுலா, பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சிக்கு இடையில் சமநிலையை எவ்வாறு அடைவது என்று விவாதித்தனர். இந்தக் காலகட்டத்தில், சில தொழில்முறை சுற்றுலாப் பயணிகள் ஈக்வடாரின் கலாபகோஸ் தீவுகளில் சூழலியல் சுற்றுலாச் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டனர். இது முக்கிய கவனம் பெற்றது.

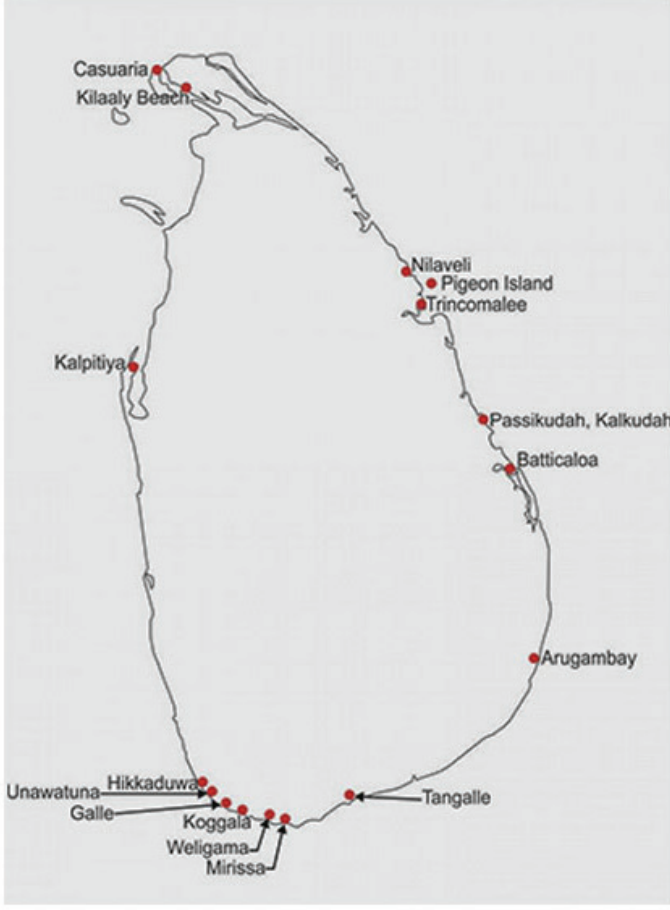
சார்ள்ஸ் டார்வினின் 'உயிரினங்களின் தோற்றம்' என்ற புகழ்பெற்ற நூலோடு கலாபகோஸ் தீவுகள் நெருக்கமாகப் பிணைந்துள்ளன. எனவே இந்தப் பகுதி சூழலியல் சுற்றுலாத் தலமானது. ஆனால் ஒழுங்குபடுத்தப்படாத, முறையற்ற சுற்றுலாச் செயற்பாடுகள் சூழலியலாளர்கள், இயற்பியலாளர்கள், உயிரியலாளர்கள் ஆகியோரின் கண்டனத்தைப் பெற்றது. சூழலியல் சுற்றுலா இயற்கைகையையும் உயிரினங்களையும் அழிக்க அனுமதிக்கக்கூடாது என்ற கவனம் அப்போதுதான் தொடங்கியது.

1980 களின் முற்பகுதியில், சுற்றுலாத் துறையானது சூழலியல் சுற்றுலாவில் சாத்தியமான லாபத்தைக் கண்டறிந்தது, எனவே அவர்கள் தொலைதூரப் பகுதிகளில் நிலத்தை குத்தகைக்கு எடுத்தனர் அல்லது வாங்கினார்கள். சூழலியலை நிறுவினர் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா மற்றும் சுற்றுலா வழிகாட்டி சேவைகளைத் தொடங்கினர்.

சுற்றுச்சூழல் பாதுகாப்பு மற்றும் தேசிய வளர்ச்சி இலக்குகளை அடைவதற்கான வழிமுறையாக பல நாடுகள் சூழலியல் சுற்றுலாவை அங்கீகரிக்கின்றன. இருப்பினும், சூழலியல் சார்ந்த சுற்றுலா உள்ளூர் சமூகங்களுக்கு குறிப்பிடத்தக்க நன்மைகளை வழங்கவில்லை. அல்லது சுற்றுலா வருமானம் சமூக வளங்களின் பாதுகாப்பு மற்றும் நிலையான வளர்ச்சியை வழங்கவில்லை.

மெக்சிகோ நாட்டின் கட்டிடக் கலைஞர் ஹெக்டர் செபாலோஸ் - லாஸ்குரைன் (Héctor CeballosLascuráin) "சூழலியல்; சுற்றுலா" என்ற வார்த்தையை முதன்முதலில் உருவாக்கினார். 1981 ஆம் ஆண்டில், அவர் சூழலியல்; சுற்றுலாவை வெளிப்படுத்த "டுரிசிமோ எக்கோலாஜிகோ" (Turismo Ecologico) என்ற ஸ்பானிஷ் வார்த்தையைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார். 1983 ஆம் ஆண்டு, அவர் இயற்கை பாதுகாப்புச் சங்கத்தின் (Nature Conservation Association -PRONATURA) தலைவராக இருந்தபோது "Ecoturismo" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினார். இது ஐரோப்பிய மொழியில் ஒற்றைச் சொல்லாக சூழலியல் சுற்றுலாவின் தொடக்கமாக இருந்தது. பின்னர், அவர் 1984 ஆம் ஆண்டு "சுற்றுச்சூழலின் எதிர்காலம்" என்ற அவரது கட்டுரை வெளியிடப்படும் வரை குறித்தசொல் கவனம் பெறவில்லை. இந்தக் காலகட்டத்தில், சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலா படிப்படியாக புதுமையான மேலாண்மை மற்றும் சாகச சுற்றுலா, மாற்று சுற்றுலா, சூழலியல் சுற்றுலா, சுற்றுச்சூழல் நட்பு பயணம், நெறிமுறை சுற்றுலா, பசுமை சுற்றுலா, இயற்கை சுற்றுலா, இயற்கை சார்ந்த சுற்றுலா, பொறுப்பு சுற்றுலா, மென்மையான சுற்றுலா, நிலைபேண் சுற்றுலா ஆகியவனவாக விரிந்தது.

சூழலியல் சுற்றுலா என்பது இயற்கை சூழலியலைப் பாதுகாப்பதையும், இயற்கையின் பன்முகத்தன்மைக்கு மதிப்பளிப்பதையும், இயற்கையை ஒரு சுதந்திரமான வாழ்க்கையாகக் கருதுவதையும் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளது. சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலாவில் பங்கேற்கும் பயணிகள், இயற்கை அழகை அனுபவிக்கும் போது உயிரினங்களின் வாழ்க்கையைப் பாதிக்காத வகையில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். உதாரணமாக, நீங்கள் ஒரு மிருகத்தைப் பார்க்கும்போது, அதைத் தொந்தரவு

இலங்கையில் ஸ்நோர்க்கெலிங் (Snorkelling)

நடைபெறும் இடங்கள்.

Image Source - www.getawaysrilanka.com.

செய்யாதீர்கள். புகைப்படம் எடுத்தல், ஓவியம் வரைதல், பறவைகள் கண்காணிப்பு, சக்தியற்ற படகு சவாரி மற்றும் இயற்கை ஆராய்ச்சி போன்ற குறைந்த குறுக்கீடு நடவடிக்கைகளின் மூலம் மட்டுமே கவனிக்கவும் தியானிக்கவும், இயற்கையான ஒலிகளைக் கேட்கவும், இயற்கையின் அழகை அனுபவிக்கவும் சுற்றுக்கொள்ளுங்கள் என்பதே இதன் அடிப்படையாகும்.

சூழலியல் சுற்றுலா, சுற்றுச்சூழலை அழிக்காது என்பதை செயலற்ற முறையில் உறுதி செய்வதோடு, சுற்றுச்சூழலின் மூன்று அம்சங்களை - வளம்பேணல், கல்வி மற்றும்

இயல்புமீட்டல் (conservation, education, and rehabilitation) - சுற்றுலாப் பயணிகள் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டியதன் அவசியத்தையும் ஊக்குவிக்கிறது. சிந்தனையிலிருந்து நடத்தை வரையிலான இந்த முன்னேற்றம், சுற்றுச்சூழலியல் பாதுகாப்பு மூலம் சுற்றுலா வளங்களின் தரத்தைப் பாதுகாக்கும் முயற்சியாகும். இதனால் சுற்றுலா நடவடிக்கைகள் நீண்ட காலம் நீடிக்கவும் சுற்றுச்சூழல், சமூகப் பண்பாடு, உள்ளூர் பொருளாதாரம் ஆகியவற்றைப் பராமரிப்பதில் சீரான வளர்ச்சி அடையவும் முடியும். இதன்மூலமே நிலைபேறான சூழலியல் சுற்றுலாவைச் சாத்தியமாக்கலாம்.

சூழலியல் குறித்த அக்கறை உலகளாவிய ரீதியில் அதிகரித்துள்ள நிலையில் பொதுவாக சுற்றுலாப் பயணிகள் சூழலுக்கு பாதிப்பற்ற வகையில் தமது சுற்றுலாக்களைச் செய்ய விரும்புகிறார்கள். இது ஒரு வகையான குற்றவுணர்வின் வெளிப்பாடு. தம்மால் இயற்கை பாதிப்படையக் கூடாது என்ற நல்லெண்ணம் இதற்கு முக்கிய

காரணமாகும். இதை நன்கறிந்த சுற்றுலாத்துறை, சூழலியல் சுற்றுலாவை சந்தைப்படுத்தும் கருவியாகப் பயன்படுத்துகிறது. சூழலியல் சுற்றுலா நேர்மையற்ற சுற்றுலாத் தொழில்களுக்கு ஒரு மறைப்பாகவும் வழிமுறையாகவும் மாறியுள்ளது. “சூழலியல்” என்ற முழக்கத்தின் கீழ் இருந்தாலும் அவை சூழலியல் சுற்றுலாவின் கொள்கைகளைப் பின்பற்றவில்லை. இந்த நடத்தை “பசுமைப்புரட்டு” (Greenwashing) என்ற செயலுக்கு நிகரானது. இலங்கையின் சூழலியல் சுற்றுலாவின் முக்கிய சவால்களில்

இது பிரதானமானது. சுற்றுலாப் பயணிகளின் நல்லெண்ணத்தை எப்படியாவது காசாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கமே இதனடிப்படையாகும்.

சூழலியல் சுற்றுலாவின் சவால்கள்

இலங்கையில் சரணாலயங்கள், தேசிய பூங்காங்கள் போன்றன அதிகளவான சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கிறது. குறிப்பாக யால, உடவளவை, வில்பத்து என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இப்பகுதிகளில் நடைபெறும் சுற்றுலாப் பயணங்கள் பொருளாதாரத்தை மையமாகக் கொண்டவை. இந்தப் பொருளாதார அணுகுமுறையின் குறிப்பிடத்தக்க சிக்கல் என்னவென்றால், விலங்குகள் ஆபத்தான அல்லது தொந்தரவு செய்யப்பட்ட பகுதியைவிட்டு வெளியேறும் என்று நாம் வெறுமனே கருத முடியாது. விலங்குகள் தொந்தரவுகளால் எதிர்மறையான விளைவுகளைச் சந்திக்க நேரிடும். ஏனெனில் அவற்றுக்கு வேறு வழிகள் இல்லை. இதன் பொருள், ஒரு விலங்கு அச்சுறுத்தலைப் பொறுத்துக்கொள்வதாகத் தோன்றலாம், ஏனெனில் அதற்குப் பதிலளிப்பது சாத்தியமில்லை. இருப்பினும், மனிதரது அச்சுறுத்தல் அதன் உயிர்வாழும் அல்லது இனப்பெருக்கம் செய்யும் திறனைப் பாதிக்கிறது என்பதை ஆய்வுகள் காட்டியுள்ளன. விலங்குகள் பெரும்பாலும் மனிதர்களை வேட்டையாடுபவர்களாகக் கருதுவதால், சூழலியல் சுற்றுலாவின் தாக்கங்கள் பற்றிய கேள்விகளை நாம் புறந்தள்ளவியலாது.

ஒரு சுற்றுலாப் பயணியின் எண்ணம் யாதெனில் தான் மிகக்குறைவான நேரமே குறித்த காட்டிலோ, பூங்காவிலோ செலவிடுகிறேன். எனவே இதனால் விலங்குகளுக்கும் சூழலுக்கும் பாதிப்பு இல்லை என்பதே. ஆனால் இந்த எண்ணம் தவறானது. இந்த வருகைகளின் தற்காலிகத் தன்மை, பல இயற்கைப் பகுதிகளில்

உயிரினங்கள் தென்படாமை, வெளிப்படையான அழகிய சூழல் ஆகியவை சுற்றுலா மட்டுமே வனவிலங்குகளின் மீது தெளிவான தாக்கங்களை ஏற்படுத்த முடியும் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதைக் கடினமாக்குகிறது. குறிப்பாக இந்தத் தாக்கங்கள் வாழ்விடம் துண்டாடப்படுதல், காலநிலை மாற்றம், சட்டவிரோத வேட்டையாடுதல் போன்ற அழுத்தமான அச்சுறுத்தல்களுடன் ஒப்பிடும்போது தாக்கம் குறைவானதே.

இன்னொருபுறம், சூழலியல் சுற்றுலா என்பது சுற்றுலாப்பயணிகள் இயற்கை உலகத்தை ஆராய்வதற்கும், பல்வேறு வாழ்விடங்கள் மற்றும் பூர்வீக உயிரினங்களைப் பற்றிய புரிதலைப் பெறுவதற்கும், அதை மெச்சுவதற்கும், அவற்றின் தொடர்ச்சியான பாதுகாப்பிற்கு நிதி மற்றும் அரசியல் ஆதரவை வழங்குவதற்கும் வாய்ப்பளிக்கிறது. எனவே சூழலியல் சுற்றுலா பொதுவாக பாதுகாப்பு நோக்கங்களுடன் மிகவும் இணக்கமாகப் பார்க்கப்படுகிறது. மேலும் இது வருவாய் உருவாக்கம், குறித்த சூழலியலின் பாதுகாப்பிற்கான ஆதரவு மற்றும் உள்ளூர் சமூகங்களுக்கான வாய்ப்புகள் உட்பட பல முக்கிய நன்மைகளை வழங்குகிறது.

ஆயினும் கூட, இயற்கைப் பகுதிகளுக்கு மனிதர்கள் செல்வது சுற்றுச்சூழல் மற்றும் வனவிலங்குகளில் குறிப்பிடத்தக்க விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதற்கான ஆதாரங்கள் அதிகரித்து வருகின்றன. குறிப்பாக, வருகையின் அளவைக் கருத்தில் கொள்ளும்போது, அது பாரிய பாதிப்புகளை ஏற்படுத்துகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு மான் மேய்ச்சல் நிலத்திலிருந்து மலையேறுபவர்கள் காரணமாக இடம்பெயர்கிறது. தொந்தரவு முடிந்தவுடன் விலங்கு அதன் இயல்பான நடத்தைக்குத் திரும்பும் என்று கருதுவது, குறைந்தபட்சத் தாக்கமாகத் தோன்றலாம். எவ்வாறாயினும்,

யாை தேசியப் பூங்காவில் விளங்குகளைப் பார்வையிடும் சுற்றுலாவாசிகள்
Image Source - travellersisle.com

இந்தச் சுருக்கமான இடையூறு அடிக்கடி நிகழும் பட்சத்தில் அது நீண்டகால விளைவுகளை ஏற்படுத்தும். இது ஊட்டச்சத்து வளங்களுக்காக விலங்கு செலவழிக்கும் நேரத்தைக் குறைக்கிறது. விலங்கு அந்தப் பகுதியைத் தவிர்த்துவிட்டால், மான்களின் வாழ்விடத்தின் அளவு குறையும். உண்மையில், தனிப்பட்ட விலங்குகளின் இனப்பெருக்க வெற்றி மற்றும் உயிர்வாழ்வைக் கட்டளையிடும் பல ஊடாடும் காரணிகள் காரணமாக, நீண்ட காலங்கள் மற்றும் பரந்த அளவுகளில் இந்தத் தாக்கங்களை ஆராய்வது சவாலானது. எவ்வாறாயினும், வனவிலங்குகளில் சூழலியல் சுற்றுலாவின் விளைவுகள் பற்றிய

அறிவியல் ஆய்வுகள் வளர்ந்து வருகின்றன. இவை, நடத்தை மாற்றங்கள் காலப்போக்கில் குவிந்து நீண்ட காலத்திற்கு விலங்குகளின் எண்ணிக்கையை மோசமாகப் பாதிக்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளன என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன.

திமிங்கிலம், டொல்பின் ஆகியவற்றைப் பார்வையிடுதல் இலங்கையில் மிகவும் பிரபலமான இன்னொரு சூழலியல் சுற்றுலா நடவடிக்கை ஆகும். இது குறிப்பாக மிரிஸ்க, கல்பிட்டி, திருகோணமலை ஆகிய பகுதிகளில் இடம்பெறுகிறது. கடல் பாலூட்டிகளை பார்வையிடுவது தொடர்பான சட்டங்கள் இலங்கையில் நடைமுறையில் இருக்கும்போதும் அவை

பின்பற்றப்படுவதில்லை என்பதை ஆய்வுகள் தெளிவாகக் காட்டியுள்ளன.

திமிங்கிலத்தைப் பார்க்கும் படகுப் போக்குவரத்தானது திமிங்கிலங்களின் நடத்தையில் மாற்றங்களை வெளிப்படுத்துகின்றன. திமிங்கிலங்கள் இந்தப் படகுகளை உணர்ந்தவுடன் மேற்பரப்புக்கு வருவதைக் குறைக்கின்றன. தமது உள்ளும் புறமும் நீந்தும் தன்மையை மாற்றுகின்றன, நீச்சல் வேகம், திசை என்பவற்றை மாற்றுகின்றன. பிரதானமான இது அவற்றின் உணவு மற்றும் ஓய்வு நேரத்தை மாற்றுகிறது. திமிங்கிலத்தைப் பார்க்கும் செயற்பாட்டின் விளைவாக அவை தங்களுக்குத் தெரிந்த விருப்பமான கடலோர வாழ்விடத்திலிருந்து மேலும் கடலுக்கு இடம்பெயர்ந்து நீந்துகின்றன. இது பலவகைகளில் சிக்கல்களை உருவாக்குகிறது.

திமிங்கிலம் மற்றும் டொல்பின் சுற்றுலாத்துறை இதன் காரணமாக சவால்களுக்கு உட்பட்டுள்ளது. சுற்றுலாப் பயணிகளின் திருப்தியைக் கருத்தில் கொள்ளும் போது, இவ்வகைப் பயணங்கள் மிகவும் கடினமானதாக அமைகிறது. ஏனெனில், குறிப்பிட்ட கவர்ச்சியான இனங்களைப் பார்வையிடுவதற்கான இந்தச் சுற்றுலாப் பயணிகளின் அதிக எதிர்பார்ப்புகளுக்கு சில சமயங்களில் உத்தரவாதம் அளிக்க இயலாது. இதன் காரணமாக, சட்டங்களை மதிக்காது எப்படியாவது சுற்றுலாப் பயணிகளைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது.

இலங்கை தீவாக இருப்பதால் கடல்சார் சுற்றுலாச் செயற்பாடுகள் பிரதானமானவை. 'டைவிங்' மற்றும் 'ஸ்தோர்கெலிங்' ஆகியவை மாயாஜால அனுபவங்களைத்

தரக்கூடியவை. இதனால், ஸ்தோர்கெலிங் மற்றும் டைவிங் பயணங்களுக்கான இயற்கை சார்ந்த சுற்றுலா சந்தை வளர்ந்து வருகிறது. உண்மையில், நீர்வாழ் வளங்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம், மீன்பிடித்தலைவிட டைவிங் சுற்றுலாத்துறை கணிசமாக அதிக இலாபம் தருவதாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. வள நுகர்வு, கழிவுகளை உருவாக்குதல், உட்கட்டமைப்பை இன்மை, மற்றும் அதன் இயல்பிலேயே சுற்றுலா அதிக மக்களை இயற்கைப் பகுதிகளுக்குக் கொண்டுவருவது உள்ளிட்ட பல்வேறு சுற்றுச்சூழல் அச்சுறுத்தல்கள் இந்த டைவிங் சுற்றுலாத்துறையால் ஏற்படுகின்றன.

கடற் சுற்றுலா, மீன்களில் மன அழுத்த ஹார்மோன் உற்பத்தியை அதிகரிக்கிறது. நீரில் மூழ்குவோர் (டைவேர்ஸ்) மற்றும் படகுச் சத்தம் ஆகிய இரண்டும் மீன்களில் மன அழுத்த ஹார்மோன் அளவை அதிகரிக்கிறது. அதே போல் வளர்சிதைவின் அதிகரிப்பு மன அழுத்தத்தின் மற்றொரு குறிகாட்டியாகும். சுற்றுலாப் பயணிகளின் சந்திப்புகளால் சுறாக்கள் மன அழுத்தத்தால் பாதிக்கப்படுவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. மன அழுத்தம் நன்கு ஆவணப்படுத்தப்பட்டாலும், இவை மட்டும் உடலியல் எதிர்வினைகள் அல்ல. ஆரோக்கியம் மற்றும் ஆற்றல் சமநிலையின் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் கடற் சுற்றுலாவால் எதிர்மறையாகப் பாதிக்கப்படுகின்றன.

இவை குறிப்பிட்ட சில சவால்கள் மட்டுமே. இவை இலங்கையின் சூழலியல் சுற்றுலா பற்றிய அடிப்படையான கேள்விகளை எழுப்புகின்றன. இத்துறையை ஒழுங்குபடுத்துவது, சட்டங்களை உருவாக்குவது, அதனிலும் மேலாக அதைச் சரிவர நடைமுறைப்படுத்துவது என்பன

முக்கியமானவை. இலங்கையின் சவால் யாதெனில் சுற்றுலாத்துறை முழுமையாகத் தனியாரின் கைகளிலேயே இருக்கின்றது. இதைக் கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் சிரமமாகவுள்ளது. இலங்கையின் அந்நியச் செலாவணியில் குறிப்பிடத்தக்க பங்கை சுற்றுலாத்துறை வழங்குவதால் அத்துறை சார்ந்த பாராமுகம் நிலவுகிறது. இதை சுற்றுலாத்துறையில் உள்ளோர் லாவகமாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

சூழலியல் சுற்றுலாவும் பசுமைப்புரடும்

சுற்றுலாப் பயணிகள் தங்களின் சுற்றுச்சூழல் தாக்கத்தைப் பற்றி அதிகம் அறிந்து கொண்டு, மனச்சாட்சியுடன் கூடிய பயண விருப்பங்களைத் தேடுவதால், சுற்றுலாத்துறையானது இதற்குப் பதிலாக சூழலியல் சுற்றுலாவை முன்னிறுத்துகிறது. ஆனால் நடைமுறையில் இவ்வாறு முன்னிறுத்தப்படும் அனைத்தும் உண்மையானவை அல்ல. பசுமைப்புரட்டு எனப்படும் இந்த நடைமுறை சூழலியல் சுற்றுலாத்துறையில் பெருமளவில் பரவியுள்ளது. ஏனெனில் வணிகம் சூழலியலின் வளர்ந்து வரும் தேவையைப் பயன்படுத்த முயற்சிக்கின்றது.

தெளிவற்ற மொழி, சலசலப்பு முதல் நிலைபேண் முயற்சிகளைப் பற்றி மிகைப்படுத்துதல் அல்லது வெளிப்படையாகப் பொய் கூறுதல் வரையாக பசுமைப்புரட்டு பல வடிவங்களை எடுக்கலாம். இது நுகர்வோரை தவறாக வழிநடத்துகிறது. இதற்கு ஏராளமான உதாரணங்களை இலங்கையில் காணவியலும். நீங்கள் ஒரு சூழலியல் சுற்றுலாவை இலங்கையில் மேற்கொள்ளும் போதோ அல்லது பசுமைசார் தங்குமிடம் ஒன்றிற்கு செல்லும்போதோ அவதானிக்கக்கூடிய பொதுவான பசுமைப்புரட்டு விடயங்களைப் பார்க்கலாம்.

ஹோட்டல்கள் அல்லது தங்ககங்கள் 'சுற்றுச்சூழலுக்கு உகந்தவை' அல்லது 'நிலைபேண் தன்மையானவை' என்று

கூறினாலும் சுற்றுச்சூழலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் நடைமுறைகளில் ஈடுபடுவது, பசுமைப்புரட்டு செய்வதற்கான பொதுவான வடிவங்களில் ஒன்றாகும். குறித்த இடத்தின் பண்புகள் பழமையான மற்றும் இயற்கையான அழகியலைக் கொண்டிருக்கலாம். இது சூழலியல் உணர்வுடன் இருப்பது போன்ற தோற்றத்தை அளிக்கிறது. ஆனால் திரைக்குப் பின்னால், அவை அதிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளன.

சில விடுதிகள், அவற்றின் கட்டுமானத்தில் இயற்கையான பொருட்களைப் பயன்படுத்தியிருக்கும். அதாவது மரம் அல்லது கல் போன்றவை. இது, குறித்த கட்டுமானம் பற்றிய சுற்றுச்சூழல் மைய சூழ்நிலையை உருவாக்குகின்றன. இந்தப் பொருட்களைப் பிரித்தெடுப்பது, பொறுப்புடன் நிர்வகிக்கப்படாவிட்டால், காடழிப்பு மற்றும் பல்லுயிர் இழப்புக்கு வழிவகுக்கும். மேலும், இடையூறு இல்லாத இயற்கை வாழ்விடங்களின் மேல் கட்டிடங்கள் கட்டுவது, முக்கிய வனவிலங்கு சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளைச் சீர்குலைத்து அழிக்கும். அதேபோல், சுற்றுலாவுக்காக செயற்கைத் தடாகங்கள் மற்றும் தீவுகளை உருவாக்குவது உள்ளூர் சுற்றுச்சூழல் அமைப்புகளுக்கும் வனவிலங்குகளுக்கும் கடுமையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தும்.

பல சுற்றுலாப் பயணிகள் விலங்கு அனுபவங்களை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறார்கள். இருப்பினும், இந்த அனுபவங்கள் அனைத்தும் நெறிமுறை அல்லது வனவிலங்கு பாதுகாப்புக்குப் பங்களிக்கவில்லை. 'சரணாலயங்கள்' மற்றும் 'சூழலியல் சுற்றுலாக்கள்' என்று அழைக்கப்படுபவை, விலங்குகளுக்கு கட்டாய இனப்பெருக்கம், தாய்மார்களிடமிருந்து பிரித்தல் மற்றும் உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம் போன்ற செயல்களால் தீங்கு விளைவிக்கின்றன. ஒழுங்குமுறையான அறஞ்சார் சூழலியல் சுற்றுலாக்கள் விலங்குகளை வளர்ப்பது

அல்லது உணவளிப்பது போன்ற வனவிலங்குகளுடன் நேரடித் தொடர்புகொள்ள அனுமதிக்காது. ஏனெனில் அவற்றின் முதன்மைக் கவனம் விலங்குகளின் நலன்; மனிதப் பொழுதுபோக்கு அல்ல. விலங்குகளை சங்கிலிகள், சிறிய கூண்டுகளில் அடைத்தல் மற்றும் வித்தைகள் செய்யப் பண்ணுதல் போன்றன முறையான சுற்றுலாச் செயற்பாடுகள் அல்ல. நெறிமுறையற்ற விலங்கு அனுபவங்களிற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டுகள்: யானைச் சவாரி, யானையைக் குளிப்பாட்டல், உணவளித்தல், டொல்பின்களுடன் நீந்துதல்.

பல வணிக நடவடிக்கைகள் கழிவுகளைக் குறைக்கும் உத்தியாக மக்கும் அல்லது மறுசுழற்சி செய்யக்கூடிய பொருட்களைப் பயன்படுத்துவதை ஊக்குவிக்கின்றன. இருப்பினும், சில இடங்களுக்கு முறையான மறுசுழற்சி வசதிகள் அல்லது கழிவுகளைச் செயலாக்க தொழிற்சாலை உரமாக்கல் திறன்கள் இருப்பதில்லை. இன்னும் சில, நிலைத்தன்மையை விட வசதிக்கே முன்னுரிமை அளிக்கும் வணிக நடவடிக்கைகளாக உள்ளன; கழிவுகளைக் குறைப்பதில் இந்தத் தயாரிப்புகளின் தாக்கத்தை மிகைப்படுத்தி, அவை பசுமைப்புரட்டுக்கு வழிவகுக்கின்றன.

சுற்றுப்பயணங்களில் பாரம்பரிய கலாசாரங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை உள்ளிருந்து பார்ப்பதற்கான வாய்ப்பு என சுற்றுலாப் பயணிகள் அடிக்கடி வாக்குறுதியளிக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் இந்த அனுபவங்கள் பெரும்பாலும் வணிகமயமாக்கப்பட்டு சுற்றுலாப் பயணிகளின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்றவாறு வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளன. இது 'உண்மையான' கலாசார அனுபவங்கள் என்று அழைக்கப்படுவது, வெறும் பொழுதுபோக்கிற்கான ஒரு முகப்பாகும்.

எடுத்துக்காட்டாக, கிராம வாழ்வு என்று வழங்கப்படும் சுற்றுலா அனுபவங்கள், சிங்களப் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும் கருப்பொருள் ஹோட்டல்கள், நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் சடங்குகள் மூலம் சிங்கள கலாசாரத்துடன் தொடர்பு கொள்வதற்கான வாய்ப்பைச் சந்தைப்படுத்துகின்றன. உண்மையில், சுற்றுலாப் பயணிகளின் கவனத்தையும் பணத்தையும் ஈர்ப்பதற்காக உருவாக்கப்பட்ட கலாசார வெளிப்பாட்டின் பண்டமாக்கப்பட்ட, மிகைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் துல்லியமற்ற பிரதிநிதித்துவத்தை அனுபவிக்கும் போது, உண்மையான பண்டைய சிங்களக் கிராமியச் சூழலில் மூழ்கியிருப்பதைப் போல சுற்றுலாப் பயணிகள் உணர்கிறார்கள்.

நிறைவுக் குறிப்புகள்

இலங்கையின் தற்போதைய பொருளாதார நிலைமையின் கீழ் சுற்றுலாத்துறை சார்ந்த சீர்திருத்தங்களை ஏற்படுத்துவது கடினமானது. அதிகளவான சுற்றுலாப் பயணிகள் வரவேண்டும், வந்தவர்கள் திருப்தியுடன் செல்ல வேண்டும், மீண்டும் வரவேண்டும், தமது அனுபவத்தை மற்றவர்களுடன் பகிர்ந்து அவர்களும் இலங்கைக்கு வர வழிசெய்ய வேண்டும் என்பதே இலங்கையின் இன்றைய எதிர்பார்ப்பு. நாட்டின் அந்நியச் செலாவணி நெருக்கடி தந்திருக்கின்ற யதார்த்தம் இது. இந்த வாய்ப்பை மிகவும் சிரத்தையுடன் நீண்டகால நோக்கில் திட்டமிட்டு தெளிவான முறையில் சூழலியல் சுற்றுலாவை ஒழுங்கமைக்க முடியும். அதற்கு பேராசை குறுக்கே நிற்கிறது.

சமூகப் பங்கேற்பு என்பது சூழலியல் சுற்றுலாப் பொருளாதாரம் மற்றும் சுற்றுச்சூழல் சமூகங்களின் வளர்ச்சியின் மூலக்கல்லாகும். ஆனால் சுற்றுச்சூழல் சுற்றுலாவில் பொருளாதார நன்மைகள் மட்டுமே வலியுறுத்தப்படுகின்றன.

இலங்கையின் கிராமியச் சூழலைப் பிரதிபலிப்பதாகக் கூறப்படும்
சுற்றுலா ஒன்றின் போது

Image Source - www.pelago.com

சூழலியல் சுற்றுலாவின் சமூகத் தாக்கம் புறக்கணிக்கப்படுகிறது. தற்போது, பல சமூகங்கள் சூழலியல் சுற்றுலாவில் பங்கேற்பதற்கான முடிவெடுக்கும் செயற்பாட்டில் வெளிப்படையாக ஈடுபடுவதில்லை. அவர்களின் வாழிடத்தில் பெரும்பாலும் வெளியாட்களே முதலீடு செய்கிறார்கள். அவை உள்ளூர் சமூக முயற்சிகளைப் புறக்கணிக்கின்றன. இதன் விளைவாக சமூக வளங்கள் வீணடிக்கப்படுகின்றன. அதேவேளை உள்ளூர் சமூகங்களுக்கு பயனுள்ள பொருளாதார நன்மைகளும் கிடைப்பதில்லை.

இயற்கையின் மீது மனிதர்களின் தாக்கத்தைத் தணிக்க, அனைத்து உயிர்களுக்கும் கூட்டுவாழ்வு மற்றும் பரஸ்பர நன்மை பயக்கும் வாழ்விட சூழலை உருவாக்க, இயற்கை சுற்றுச்சூழல்

திட்டங்களை உருவாக்க, மீட்டெடுக்க, உருவகப்படுத்த சூழலியல் அறிவை ஒருங்கிணைக்க வேண்டும். மாறும் சமூக சூழலைப் புரிந்துகொண்டு ஒரு சுற்றுலாத் தலமானது படிப்படியாக வளர்ச்சியடைகிறதா அல்லது குறைந்து வருகிறதா என்ற கேள்வியை எழுப்ப வேண்டும்.

சூழலியல் சுற்றுலாவை மையங்கொண்ட சுற்றுச்சூழல் மறுசீரமைப்புச் செயற்பாட்டில், பல்வேறு இடஞ்சார்ந்த, நேர அளவிலான சூழல்களை உருவாக்குவதன் மூலம், மனிதநேயம், பொருளாதாரம், சூழலியல், சுற்றுச்சூழல் மற்றும் நிலப்பரப்பு ஆகியவை ஒன்றையொன்று பிரதிபலிக்கும் பொறிமுறையை வடிவமைக்க முடியும். இதற்குக் காலமெடுக்கும், ஆனால் அதுவரை இயற்கையும் இலங்கைவாழ் உயிரினங்களும் தப்பிப்பிழைக்குமா?

‘இலங்கை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாகர்’ எனும் இத்தொடர் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இலங்கையில் வாழ்ந்த தமிழ்ச் சமூகத்தின் வரலாற்றை தொல்லியல் ரீதியாக நிரூபிக்கத் தேவையான ஆதாரங்களைக் கொண்ட ஆவணமாகும். நாகர் தமிழ் மொழி பேசியவர்கள் எனவும், ஆதி இரும்புக் காலப் பண்பாட்டை பிரதானமாக அவர்களே இலங்கையில் பரப்பினார்கள் எனவும், இங்கு கி.மு ஏழாம் நூற்றாண்டு முதலாகத் தமிழ் ஒரு பேச்சு வழக்கு மொழியாக நிலை பெற்றிருந்தது எனவும் பேராசிரியர் எஸ். பத்மநாதன் கூறியுள்ளார். இலங்கையில் 2300 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பொறிக்கப்பட்ட சுமார் 100 பிராமிக் கல்வெட்டுக்களில் நாக மன்னர்கள், நாக தலைவர்கள், நாக பிரதானிகள், நாக சுவாமிகள், நாக அதிகாரிகள் ஆகியோர் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. இலங்கையின் வரலாற்றுதயக் காலத்தில் நாக எனும் பெயர் கொண்ட மன்னர்கள் பலர் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இவர்களில் பலர் தமிழ்ச் சமூகத்தோடு தொடர்புடையவர்கள். இவர்கள் பற்றிய வரலாறு மற்றும் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம் ஆகியவை பிராமிக் கல்வெட்டுக்களை ஆதாரமாகக் கொண்டு இத்தொடரில் ஆராயப்படுகின்றன.

கிழக்கிலங்கையின் துணை அரசன் சோணையன், அவனின் மகன் அமைச்சர் தேவநாகன் ஆகியோர் பற்றிய காயங்குடா – கூடமாச்சோலை கல்வெட்டு

● என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

கடந்த 25 வருடங்களாக இலங்கைத் தமிழர் வரலாறு, தமிழர் வழிபாட்டுப் பாரம்பரியம், பிராமிக் கல்வெட்டுகள், இந்து சமயம் என்பன தொடர்பாக ஆய்வுப் பணிகளில் ஈடுபட்டுவரும் கலாநிதி என்.கே.எஸ். திருச்செல்வம் அவர்கள் வரலாற்றுத்துறையில் இளமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர். தனது எழுத்துப்பணிக்காகப் பல விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார்.

இவர் இதுவரை பல உள்நாட்டு மற்றும் சர்வதேசக் கருத்தரங்குகளில் தனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளதுடன் 18 நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய நூல்களில் ‘தென்னிலங்கையின் புராதன இந்துக்கோயில்கள்’, ‘புதையுண்டுபோன புராதன இந்துக் கோயில்கள்’, ‘இந்து சமயம் ஓர் அறிவியல் பொக்கிஷம்’, ‘யார் இந்த இராவணன்’, ‘பாரம்பரியமிக்க கதிர்காம பாத யாத்திரை’, ‘பண்டைய தமிழ் நூல்களில் சிவன்’, ‘கன்னியா: பண்டைய சைவத் தமிழரின் பாரம்பரிய அடையாளம்’, ‘தமிழரின் குமரி நாடு உண்மையா? கற்பனையா?’ போன்றவை குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். இவர் தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள் ஆகியவற்றில் இதுவரை 295 ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

ம

ட்டக்களப்பு நகரில் இருந்து வாழைச்சேனைக்குச் செல்லும் நெடுஞ்சாலையில் செங்கலடி சந்தி அமைந்துள்ளது.

இச்சந்தியில் இருந்து மகாஓயாவுக்குச் செல்லும் வீதியில் 3 1/2 கி.மீ தூரத்தில் காயங்குடா சந்தி அமைந்துள்ளது.

இச்சந்தியின் வலது பக்கம் செல்லும் பாதையில் காயங்குடா எனும் பழமை வாய்ந்த ஊர் அமைந்துள்ளது. இவ்வூர் அமைந்துள்ள பகுதி முன்பு காசிமோட்டை எனவும், இவ்வூர் காயங்குடா மலை எனவும் அழைக்கப்பட்டது.

மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தில் ஆதித் தமிழர்கள் வாழ்ந்த இடங்களில் காயங்குடாவும் ஒன்றாகும். 2012 ஆம் ஆண்டின் இறுதிப் பகுதியில்

காயங்குடாப் பகுதிக்கு செல்லும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. அப்போது அங்கு ஆய்வுகளை மேற்கொண்ட போது இதற்கான ஆதாரங்கள் இப்பகுதி முழுவதும் நிறைந்து காணப்படுவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக இருந்தது.

காயங்குடா பாலமுருகன் கோயிலின் அருகில் உள்ள பாறையில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள கல்வெட்டு, கூமாச்சோலை பாறையில் காணப்படும் கல்வெட்டு மற்றும் காயங்குடா குளத்தின் அருகில் காணப்படும் நாகர் கால தொல்லியல் எச்சங்கள் ஆகியவை இதற்கு முக்கிய சான்றுகளாக விளங்குகின்றன. இக்கல்வெட்டுகள் மூலம் 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு இப்பகுதியில்

காயங்குடா குளம்

நாகர் சமூகத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் வாழ்ந்தார்கள் என்பது நிரூபணமாகிறது.

காயங்குடா குளத்தில் மறைந்து கிடந்த ஆதி நாகரின் சுவடுகள்

காயங்குடா முருகன் கோயிலின் தென்திசையில் ஒரு கி.மீ தூரத்தில் காயங்குடா குளம் காணப்படுகிறது. இக்குளத்தின் அருகில் காளிகோயில் அமைந்துள்ளது. காளிகோயில் வாசலில் சதுர வடிவில் ஓர் ஆசனக்கல் காணப்படுகிறது. இது அருகில் உள்ள குளத்தில் இருந்து எடுக்கப்பட்டதாகும்.

காயங்குடா குளம் அமைந்துள்ள பகுதி பண்டைய காலத்தில் ஆதி நாகர் வாழ்ந்த இடமாகும். இங்கு நாகரின் வாழ்விடங்கள், வழிபாட்டுத்தலங்கள் போன்றவை அமைந்திருந்தமைக்கான சான்றுகள் பல உள்ளன. பண்டைய நாகர் குடியிருப்பின் மீதே பிற்காலத்தில் குளம் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

நான் காயங்குடா குளப்பகுதிக்கு சென்றது ஆவணி மாதக் காலப் பகுதியாகும். இது இந்தப் பிரதேசம் வறண்டு காணப்படும் காலமாகும். குளத்தில் நீர் வற்றிக் காணப்படும் காலம் அது. குளத்தில் அணையை ஒட்டி சிறிதளவு நீரே காணப்பட்டது. குளத்தின் நடுவில் மீன் பிடித்துக் கொண்டிருந்த கிராமவாசி ஒருவரின் இடுப்பளவிற்கே நீர் காணப்பட்டது. அப்பொழுதுதான் குளத்தைத் தூர்வாரும் வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்தன. தூர்வாரும் போதுதான் மண்ணுள் புதையுண்டு கிடந்த பண்டைய கட்டிடங்களின் சிதைவுகள் வெளிப்பட்டிருந்ததைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது.

இங்கு பத்துக்கும் மேற்பட்ட நாகரின் தூண்தாங்கிக் குழிக்கற்கள், இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கற்கூண்டுகள், மண்மேடுகள் மூன்று, அவற்றில் ஏராளமான புராதன செங்கட்டிகள், ஆசனக் கற்கள், குழிகள் வெட்டப் பட்ட சிறு பாறைகள் என நாகர் வாழ்ந்த பண்பாட்டுச் சின்னங்கள் குவிந்து கிடந்தன. குளக்கட்டின் சரிவில் ஏராளமான செங்கட்டிகள் காணப்பட்டன.

காயங்குடா முருகன் கோயில்

காயங்குடா சந்தியில் இருந்து மேற்குப்பக்கமாக காயங்குடா குளத்திற்குச் செல்லும் வீதியில் 400 மீற்றர் தூரத்தில் உள்ள அரசினர் பாடசாலையின் அருகில் ஓர் முருகன் கோயில் அமைந்துள்ளது. இக் கோயிலின் முன் பக்கத்தில் சதுர வடிவுடைய கற்பீடம் ஒன்றும், வட்டமான கல் உரல் ஒன்றும் காணப்படுகின்றன. இவை இப்பகுதியில் வாழ்ந்த ஆதித் தமிழரின் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாகும்.

பிராமணர் வில்லு பற்றிக் குறிப்பிடும் பிராமிக் கல்வெட்டு

கோயிலின் அருகில் உள்ள பாடசாலையின் பின் பக்கத்தில் ஒரு கற்பாறை காணப்படுகிறது. அக்கற்பாறை கிராமவாசிகளால் பெருமளவில் உடைத்து எடுக்கப்பட்டிருந்தது.

அப்பகுதியை ஆராய்ந்தபோது தான் அங்கு சில எழுத்துகளைக் கண்டேன். அது ஓர் கல்வெட்டு. கற்பாறையில் நான்கு வரிகளில் பிராமி எழுத்துகளில் அக்கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இக்கல்வெட்டு யாராலும் இதுவரை வாசித்துப் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தூர்வாரப்பட்ட குளத்தில் காணப்படும் கந்தாணின் ஒரு துண்டு

தூர்வாரப்பட்ட குளத்தில் காணப்படும் நாகரின் குழிக்கற்கள்

குளத்தில் காணப்படும் புராதன செங்கட்டியின் உடைந்த துண்டு

புராதன கற்படியும், செங்கற்களும்

கல்வெட்டின் முதலாவது வரியில் பல எழுத்துகள் சிதைந்து காணப்படுகின்றன. 8 எழுத்துகள் மட்டுமே தெரிகின்றன. இரண்டாவது வரியில் சில எழுத்துகள் சிதைந்துள்ளன. எனினும் 12 எழுத்துகள் ஓரளவு தெரிகின்றன. மூன்றாவது வரியில் 13 எழுத்துகள் உள்ளன. இவை அனைத்தும் தெளிவாகத் தெரிகின்றன. இதில் “சபுலிணி சோகஹோ பமணவிலஹே” எனப் பொறிக்கப்பட்டிருந்தது. இதில் உள்ள பமணவில என்பது இப்பகுதியில் இருந்த பிராமணர் வில்லு எனும் குளத்தை அண்டிய பிராமணர் கிராமத்தின் பெயராகும். நான்காவது வரியில் 17 எழுத்துகள் உள்ளன. இதில் பல எழுத்துகள் சிதைந்துள்ளன. எனவே இக்கல்வெட்டை வாசித்து அதன் பொருளை விளங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை.

மூன்று வணிகர்கள் பற்றிக் கூறும் கல்வெட்டு

இக்கல்வெட்டுப் பற்றிப் பேராசிரியர் பத்மநாதனிடம் கூறி, இதன் புகைப்படங்களையும் அவருக்குக் காட்டினேன். அவர் தனது மாணவர்கள் சிலரை அவ்விடத்திற்கு அனுப்பி கல்வெட்டைப் படியெடுத்து வாசித்துள்ளார். பல எழுத்துகள் சிதைந்துள்ளதால் இக்கல்வெட்டை அவராலும் சரியாக வாசிக்க முடியவில்லை. கல்வெட்டின் இறுதியில் “திணி வணிஜஸ” என எழுதப்பட்டுள்ளதாகவும், மூன்று வணிகர்கள் செய்த கருமம் பற்றி கல்வெட்டுக் கூறுவதாகவும் அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும் “மருமகன்” எனும் சொல் இக்கல்வெட்டில் இருப்பதாகவும் அவர் கூறியுள்ளார். மருமகன் என்பது தமிழ் பிராமிச் சொல்லாகும். எனவே காயங்குடாப் பகுதியில் 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு தமிழ் வணிகர்கள் மூவர் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதை இக்கல்வெட்டின் மூலம் தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக உள்ளது.

சோணையனின் மகனான அமைச்சர் தேவநாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் காயங்குடா - கூமாச்சோலைக் கல்வெட்டு

இப்பகுதியில் உள்ள கூமாச்சோலை என்னுமிடத்தில் காணப்படும் ஒரு மலைப்பாறையில் நாகர் பற்றிய மிக முக்கியமான ஒரு கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும். இதன் காலம் பொ.ஆ 1 ஆம் நூற்றாண்டாகும். மேலும் இது இலங்கையில் கிடைக்கப்பெற்ற கல்வெட்டுகளில் சோணையன் எனும் பெயர் பொறிக்கப்பட்ட அபூர்வமான கல்வெட்டுகளில் ஒன்றாகும்.

1934 ஆம் ஆண்டு C.W. நிக்கலஸ் முதன் முதலாக இக்கல்வெட்டைக் கண்டு, அதன் பிரதியொன்றை எடுத்தார். 1935 இல் பேராசிரியர் பரணவிதான தொல்லியல் திணைக்களத்தில் இக்கல்வெட்டின் பிரதியைப் பதிவு செய்தார். இருப்பினும் 1983 ஆம் ஆண்டு வெளியான பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகள் எனும் நூலிலேயே இக்கல்வெட்டு முதன் முதலாகப் பதிவு செய்யப்பட்டது.

இக்கல்வெட்டு மொத்தமாக 9 வரிகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. பாறையில் கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள பகுதியானது 13 அடி 4 அங்குல நீளமும், 5 அடி 5 அங்குல அகலமும் கொண்ட செவ்வக வடிவமான பகுதியாகும். கல்வெட்டின் மத்தியில் நீள்வட்ட வடிவில் உள்ள பகுதியில் உள்ள எழுத்துகள் அழிந்துவிட்டன. இப்பகுதியில் சில இரும்பு ஆயுதங்களைத் தீட்டி அல்லது தேய்த்து உள்ளபடியால் இதில் உள்ள எழுத்துகள் அழிந்து பாறை மழுங்கிக் காணப்படுகிறது.

இதன்படி 1 ஆம், 2 ஆம் வரிகளின் ஆரம்பத்தில் இருந்த 5 எழுத்துகளும், மத்தியில் இருந்த 10 எழுத்துகளும் அழிந்துவிட்டன. மேலும் 3 ஆம், 4 ஆம், 5

பாழைமுகுகன் கோயிலும், அதன் அருகில் ஁டைத்து ஁டுக்கப்பட்டிருக்கும், கல்வெட்டு ஁ொறிக்கப்பட்ட பாறையும்

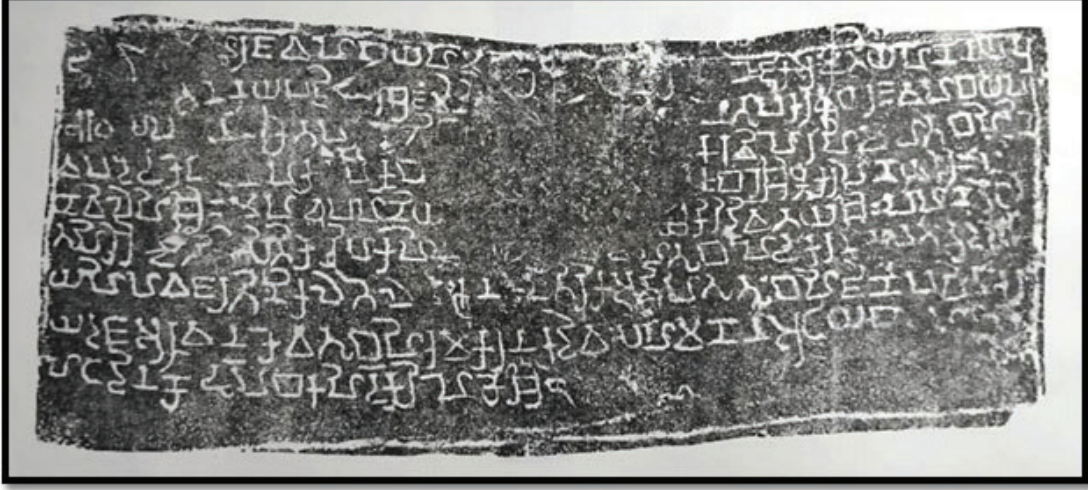
பாழைமுகுகன் கோயில் அருகில் காணப்படும் பாறைக் கல்வெட்டு

கல்வெட்டின் அண்மித்த தோற்றம்

பாலமுருகன் கோயில் அருகில் காணப்படும் புராதன கல் உரல்

காயங்குடா மலை - கூமாச்சோலைக் கல்வெட்டின் பிரதி

ஆம், 6 ஆம் வரிகளின் நடுப்பகுதியில் 8 முதல் 12 எழுத்துகள் வாசிக்க முடியாத அளவிற்கு முற்றாக அழிந்துவிட்டன. கல்வெட்டின் 7 ஆம், 8 ஆம், 9 ஆம் வரிகளில் உள்ள எழுத்துகள் முழுமையாக உள்ளன.

எனினும் அதிஷ்டவசமாக இக்கல்வெட்டுப் பொறிக்கப்பட்ட காலத்தில் இலங்கையை ஆட்சி செய்த மன்னன், அவனது காலத்தில் கிழக்கிலங்கையை ஆட்சி செய்த துணை அரசன் மற்றும் இப்பகுதியின் அமைச்சர் ஆகியோரின் பெயர்கள் உள்ள பகுதிகளை வாசிக்கக் கூடியதாக உள்ளது.

இக்கல்வெட்டில் இப்பகுதியில் உள்ள சில நிலங்கள் அல்லது காணிகள் ஆகியவற்றில் மேற்கொள்ளப்படும் பயிர்ச்செய்கை மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் இங்குள்ள வழிபாட்டுத்தலத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும் எனும் செய்தி பொறிக்கப்பட்டுள்ளது.

கல்வெட்டில் பொறிக்கப்பட்டுள்ள விவரங்கள் பின்வருமாறு:

1. [சித்தம்] மகராஜ வஹபயஹ ம[ஹ] ரதி ய குள ரோஹன போஜிக ஹோனயஹ பு

2. [த] அமெதி தேவ நாகய பஜி [னக] ர புஜமினி .. .. கனி [மஹா] துபே கரவய ரஜ வஹபயஹ
3. அரசய ப [ஹ] னி [ய] கெதஹி .. .. கர விஹரஹி மஹதுபஹி தினே
4. வபெ தெ தகெ [ஹி] .. .. ஹ க .. .. KA (கரவா எனும் குறியீடு) .. .. .. குபர KA கரஹேனய KA ப [ம]
5. ணவிலஹி KA மஹசபஹனிய [ஹி] .. .. KA கிரிதிவடய KA பஹனவில
6. தஹி கிரி மெ [தொவி] சிடி கிரியகஹி .. .. .. மஹதுபஹி தகரனிய கட முத வெடி
7. யஹி ஹவஜர தினி கல தெல மகனகே உதிரிக அதி ஹிடு துபஹி ஜின படிசதரி
8. ய தஜ அருவனகே க துபஹி கம கரன திவச ஹமனன அதய பத ஹட (ரக)
9. ஹட தின கொலஹொபகஹி தொ கரிஹகே KA

இதன் பொருள் பின்வருமாறு:

“வெற்றி, மகாராஜன் வசபனின், ரோகண இராச்சியத்தின் துணை அரசனும்,

வற்றிய நிலையில் காயங்குடா குளத்தின் தோற்றம்

பிராந்தியத்தின் பிரதான அதிகாரியுமான சோணையன் என்பவனின் மகனும், கிழக்குக் கரையோர அமைச்சருமான தேவநாகன் என்பவனால், மகாராஜன் வசபனின் ஆணைப்படி, ... விகாரையின் பெரிய தூபிக்கு, ... இரண்டு பருவமழை காலத்தில் பயிர் செய்யப்படும் ... .. பஹனிய எனும் இடத்திலுள்ள ... ..எனும் இடத்தில் நான்கு கரிச நிலத்திலும், (கரிச என்பது ஒரு காணியின் அளவைக் குறிக்கும்) ... .. கரசேனை எனும் இடத்திலுள்ள இரண்டு கரிச நிலத்திலும், பிராமணவிலு எனும் இடத்திலுள்ள மூன்று கரிச நிலத்திலும், மஹா சப்பஹனிய எனும் இடத்திலுள்ள ... .. ஒரு கரிச ... .. கிரிதிவட்டை எனும் இடத்திலுள்ள இரண்டு கரிச நிலத்திலும், பகனவிலு எனும் இடத்திலுள்ள ஒரு கரிச நிலத்திலும், ... மொத்தமாக 22 கரிச நிலத்திலும்

(கிடைக்கும் வருமானம்) ... .. பெரிய தூபியின் உச்சியில், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை எண்ணெய் பூசுவதற்காகவும், இங்கு தரையில் விரிக்கப்பட்டுள்ள மான் தோல் விரிப்பில் உள்ள சேதத்தை சரி செய்வதற்காகவும், தூபியில் பதாகைகள் போடுவதற்கும் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மேலும் கொலஹோபக எனும் இடத்தில் உள்ள இரண்டு கரிச நிலத்தில் கிடைக்கும் பணம், பண்டிகைகளின் போது துறவிகளுக்கு உணவு வழங்கப் பயன்படுத்தப்பட வேண்டும்”

மன்னன் வசபனின் துணை அரசன் சோணையன்

இக்கல்வெட்டு பொ.ஆ. 67 முதல் 111 வரையான 44 ஆண்டுகள் இலங்கையை ஆட்சி செய்த வசபன் எனும் மன்னன்

காலத்தில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இவனது ஆட்சியின் கீழ் ரோகண இராச்சியத்தின் துணை அரசனாக சோணையன் என்பவன் பணி புரிந்துள்ளான். இவனைக் கல்வெட்டில் “சூள ரோஹண போஜிக அமெதிய ஹோணய” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். சோணையனின் மகனான தேவநாகன் என்பவன் இப்பகுதியில் ஓர் அமைச்சராகப் பணியாற்றியுள்ளான். இவன் கல்வெட்டில் “அமெதி தேவ நாகய” எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளான். இவர்கள் நாக குலத்தைச் சேர்ந்த தமிழர்கள் என்பது இவர்களின் பெயர்கள் மூலம் தெரிகிறது.

கிழக்கிலங்கையில் ஆட்சி செய்த மன்னர்கள் பற்றிய விவரங்களை மட்டக்களப்பு மான்மியமும் குறிப்பிடுகிறது. அதன்படி இக்காலப்பகுதியில் கிழக்கிலங்கையின் இரண்டு வெவ்வேறு இராச்சியங்கள் இருந்துள்ளன. அவை வடபகுதியில் மட்டக்களப்பு எனும் இராச்சியமும், தென்பகுதியில் உன்னரசுகிரி எனும் இராச்சியமும் ஆகும்.

இவை அக்கால சிற்றரசுகளாக இருந்திருக்க வேண்டும். இவற்றில் மட்டக்களப்பு இராச்சியத்தை தாசகன் எனும் மன்னனும், உன்னரசுகிரியை மனுநேய கயவாகு எனும் மன்னனும், அவனுக்குப்பின் ஆடகசௌந்தரி எனும் அரசியும் ஆட்சி செய்துள்ளனர். இம்மூவரின் பெயர்கள் எதுவும் இக்கல்வெட்டில் காணப்படவில்லை. எனவே அனுராதபுர மன்னரின் கீழ் ரோகண இராச்சியம் இருந்தாலும், ரோகண இராச்சியத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் தமிழ்ச் சிற்றரசுகளும் இருந்துள்ளன எனலாம்.

இவை அனுராதபுர மன்னர்களோடு புரிந்துணர்வுடன் இணக்கமான ஆட்சி செய்திருக்கலாம். அல்லது அனுராதபுர மன்னர்களுக்குத் திறை செலுத்தி தங்கள் சிற்றரசுகளை ஆட்சி செய்திருக்கலாம். அதேசமயம் அனுராதபுர மன்னன் கிழக்கிலங்கைக்கு பொறுப்பாக ஒரு துணை அரசனையும் அல்லது ஆட்சியாளரையும், ஒரு

அமைச்சரையும் அமர்த்தியுள்ளான் என்பது இக்கல்வெட்டின் மூலம் தெரிகிறது.

காயங்குடா பகுதியில் இருந்த பிராமணர் கிராமமும், வில்லுக் குளமும்

இக்கல்வெட்டில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இடங்களில் பமணவில எனும் இடமும் ஒன்றாகும். பமண என்பது பிராமணரைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். வில என்பது வில்லுக்குளத்தைக் குறிக்கும் பெயராகும். எனவே இது பிராமணர் வில்லு எனப் பொருள்படுகிறது. இதன்படி காயங்குடா பகுதியில் இருந்த ஒரு வில்லுக்குளத்தின் அருகில் ஒரு பிராமணர் கிராமம் இருந்துள்ளது எனத் தெரிகிறது. பிராமணவில்லு எனும் பெயருடைய இக்கிராமத்தில், இப்பகுதியில் உள்ள கோயில்களுக்கு பூஜை செய்யும் பிராமணர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக வாழ்ந்து வந்திருக்க வேண்டும்.

அரச சலுகைகளுடன் அதிகளவில் பிராமணர்கள் வாழ்ந்த இடங்கள் பல, பண்டைய காலத்தில் இலங்கையில் இருந்தன. இவை பிரம்மதேயம் என அழைக்கப்பட்டன. காயங்குடா பகுதியில் இருந்த கிராமம் பிரம்மதேயம் எனும் அந்தஸ்தைப் பெறாத சிறிய பிராமணர் குடியிருப்பாக இருக்க வேண்டும்.

பமணவில எனும் இடத்தின் பெயர் காயங்குடா பாலமுருகன் கோயில் அருகில் காணப்படும் கல்வெட்டிலும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே பமணவில எனப்பட்ட பிராமணர்வில்லு எனும் இடம் அல்லது கிராமம் இப்பகுதியில் உள்ள முக்கிய ஊராக விளங்கியிருக்க வேண்டும். இவ் இரு கல்வெட்டுகளிலும் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் பிராமணவில்லு எனும் குளம் தற்போது இப்பகுதியில் காணப்படும் காயங்குடா குளமாகக் கூட இருக்கலாம். அப்படியாயின் இக்குளத்தைச் சுற்றியே 1900 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஒரு பிராமணர் குடியிருப்பு இருந்திருக்க வேண்டும்.

நாகர் பற்றிக்
குறிப்பிடும் ஹந்தகல
பிராமிக்
கல்வெட்டுகள்

● என். கே. எஸ். திருச்செல்வம்

அ

னூராதபுரம் மாவட்டத்தில் ஹந்தகல மலைக் குகைகள் அமைந்துள்ளன. மதவாச்சியில் இருந்து

ஹொரவப்பொத்தானைக்குச் செல்லும் வீதியில் 16 கி.மீ தூரத்தில் பிஹிம்பியாகொல்ல நீர்த்தாங்கி கோபுரம் அமைந்துள்ளது. இதை அடுத்து காணப்படும் சந்தியில் இருந்து வட கிழக்குப் பக்கமாக செல்லும் கிறவல் பாதையில் சிறிது தூரத்தில் காணப்படும் உரபிணுவெவ சந்தியைக் கடந்து 4 கி.மீ தூரத்தில் ஒரு முச்சந்தி அமைந்துள்ளது. இச்சந்தியில் இருந்து வலது பக்கமாகச் செல்லும் வீதியில் சுமார் 400 மீட்டர் தூரத்தில் ஹந்தகல கந்த விகாரையும், அதன் பின்பக்கம் ஹந்தகல மலைக் குகைகளும் காணப்படுகின்றன. இது ஹந்தகல கந்த விகாரைக்குச் செல்லும் குறுக்குப் பாதையாகும்.

அடுத்த பாதை பிஹிம்பியாகொல்ல நீர்த்தாங்கி கோபுரத்தைக் கடந்து மேலும் 4 கி.மீ தூரம் சென்றதும் காணப்படும் ரத்மல்கஹுவெவ சிவன் கோயிலை அடுத்து உள்ள ரத்மல்கஹுவெவ நாற்சந்தியில் இருந்து வடக்குப் பக்கம் செல்லும் பாதையாகும். இச்சந்தியில் இருந்து 2 கி.மீ தூரம் சென்றதும் ஹிந்தகலகந்த சந்தியை அடையலாம். இங்கிருந்து இடது பக்கமாகச் செல்லும் பாதையில் மேலும் இரண்டரை கி.மீ தூரத்தில் பாதையின் இடது பக்கம் ஹந்தகல கந்த விகாரை காணப்படுகிறது.

இம்மலைப் பாறைகள் நிறைந்த பகுதி ஹந்தகல எனும் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது. இதன் பொருள் நிலாப்பாறை என்பதாகும். இப்பெயர் இதற்கு வருவதற்கு ஒரு காரணமும் உள்ளது. இங்குள்ள பாறைகளில் சில முழு நிலவைப் போல வட்டவடிவில் காணப்படுவதால் இப்பகுதிக்கு ஹந்தகல

அதாவது நிலாப்பாறை எனப் பெயர் உண்டானது.

இங்கு காடுகள் நிறைந்த மலைப்பகுதியில் பல இயற்கையான கற்குகைகள் அமைந்துள்ளன. இக்கற்குகைகள் தரைமட்டத்தில் இருந்து 150 அடி உயரம் வரை வெவ்வேறு அளவில், வெவ்வேறு வடிவில் வெவ்வேறு உயரத்தில் காணப்படுகின்றன. சில கற்குகைகள் எளிதில் சென்றடைய முடியாத இடங்களில் அமைந்துள்ளன.

இவற்றில் கற்புருவங்கள் வெட்டப்பட்ட 45 குகைகள் காணப்படுகின்றன. இக்குகைகளில் மொத்தமாக 30 பிராமிக் கல்வெட்டுகள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இக்கல்வெட்டுகளில் 14 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், 16 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் உள்ளன.

1878 ஆம் ஆண்டு பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியின் போது இலங்கையில் உள்ள பண்டைய கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்து பதிவு செய்யும் பணிக்கு ஜேர்மன் நாட்டைச் சேர்ந்த டாக்டர் எட்வர்ட் முல்லர் எனும் கல்வெட்டு ஆராய்ச்சியாளர் அமர்த்தப்பட்டார். இவராலேயே முதன் முதலாக ஹந்தகல மலைக் குகைகளில் பொறிக்கப்பட்டிருந்த கல்வெட்டுகள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. இவர் 1880ஆம் ஆண்டு ஹந்தகல மலைப்பகுதிக்குச் சென்று அங்கு மலைப்பறைகளில் காணப்பட்ட கல்வெட்டுகளை ஆராய்ந்து, அங்கு காணப்பட்ட மூன்று கல்வெட்டுகள் பற்றிய விவரங்களை 1883ஆம் ஆண்டு அவர் எழுதிய 'Ancient Inscriptions in Ceylon' எனும் நூலில் உள்ளடக்கியிருந்தார்.

டாக்டர் எட்வர்ட் முல்லருக்குப் பின் எச். சி.பி. பெல் எனும் ஆங்கிலேய அதிகாரி ஹந்தகல கல்வெட்டுகளை ஆய்வு செய்தார். ஆங்கிலேயரின் சிவில் சேவை

ஹந்தகல மலைப் பகுதியின் இன்னுமோர் தோற்றம்

ஹந்தகல மலைப் பகுதியில் காணப்படும் முழு நிலைவப் போன்ற
வடிவுடைய கற்பாறைகளில் ஒன்று

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகைகளில் ஒன்று

அதிகாரியான இவர் முதலாவது தொல்லியல் ஆணையாளராக நியமனம் செய்யப்பட்ட பின் இலங்கையின் பண்டைய தொல்லியல் மையங்களைக் கண்டறிந்து, அங்கு ஆய்வுகளை மேற்கொண்டார். இவர் 1892 ஆம் ஆண்டு இரண்டு நாட்கள் ஹந்தகல மலைப்பகுதியில் காணப்பட்ட பண்டைய இடிபாடுகளை ஆய்வு செய்த போது அங்குள்ள மலைக் குகைகளில் காணப்பட்ட சில பிராமிக் கல்வெட்டுகளையும் ஆய்வு செய்தார். இதுபற்றி அவரது 1892 ஆம் ஆண்டு தொல்லியல் ஆய்வறிக்கையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“Spent two full days at Handagalakanda. This rocky ridge lies three and a half miles southwest of Watte wa. It is depressed about the center, with bare boulders crowning the wooded activity left and right. There is at least a score of caves with inscriptions on this comparatively insignificant hill... The several

tiers of steps mounting the hill, the ‘pansala’ halfway up, the ruined dagoba mound on the summit, and the numerous caves, forcibly recall the Mihintale hills to which Handagalakanda yields only in picturesqueness. Epigraphically, in a profusion of cave inscriptions of distinctly different ages, found side by side in a very perfect state of preservation, it equals Mihintale. The library of the temple is said to be one of the richest in the District in ola manu scripts, mainly religious works.”

ஹந்தகல கல்வெட்டுகளை முழுமையாக ஆய்வு செய்த பெருமையைக் கொண்டவர் சி.டபிள்யூ. நிக்கோலஸ் எனும் ஆங்கிலேய அதிகாரியாவார். கல்வெட்டு ஆய்வாளரான இவர் 1942 ஆம் ஆண்டு பலத்த சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து, மிகவும் சிரமத்தின் மத்தியில் அங்குள்ள மலைக் குகைகள் எல்லாவற்றிற்கும் சென்று அங்கு பொறிக்கப்பட்டிருந்த 30 பிராமிக் கல்வெட்டுகளைக் கண்டுபிடித்தார்.

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகைகள்

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகைகளில் இன்னும் ஒன்று

இவற்றை ஆராய்ந்து அவை பற்றிய விவரங்களைப் பதிவு செய்தார். இக் கல்வெட்டுகளில் பொ.ஆ.மு. 3ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட 14 முற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், பொ.ஆ.மு. 1ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட 14 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும், பொ.ஆ. 1ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட 2 பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டுகளும் உள்ளதாக நிக்கோலஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். இக்கல்வெட்டுகள் பற்றிய விவரங்களை பேராசிரியர் எஸ். பரணவிதான 1970 இல் வெளியிடப்பட்ட ‘Inscriptions of Ceylon Vol.1’ எனும் நூலில் வெளியிட்டார். ஹந்தகல மலைக் குகைகளில் காணப்படும் 30 பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் 6 கல்வெட்டுகள் நாகர் பற்றியும், ஒரு கல்வெட்டு சிவன் பற்றியும், 3 கல்வெட்டுகள் வேலன் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றன. நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் 6 கல்வெட்டுகளில் உள்ள விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

பெருமகன் நாகனின் மகன் தீசன் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

நாகர் பற்றிக் குறிப்பிடும் பிராமிக் கல்வெட்டுகளில் ஒன்றில் ‘பெருமகன் நாகனின் மகன் தீசன்’ எனும் வாசகம் பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. அக்கல்வெட்டின் விவரங்கள் பின்வருமாறு,

“பெருமக நாக புத திசஹ லேனே சகச”

இது ஆங்கிலத்தில் “The cave of Tissa, Son of the chief Naga [is granted] to the Sangaha” எனப் பொருள்படுகிறது. தமிழில் இது “பெருமகன் நாகனின் மகனான தீசனின் குகை சங்கத்தார்க்கு” எனும் அர்த்தம் கொண்டதாகும்.

பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் மூன்று கல்வெட்டுகள்

ஹந்தகல மலைக் குகைகளில் காணப்படும் நாகர் பற்றிய கல்வெட்டுகளில் மூன்று கல்வெட்டுகள் பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. அக்கல்வெட்டுகளில் முதலாவது கல்வெட்டில் உள்ள வாசகங்கள் பின்வருமாறு,

“பத நாகஹ லேனே சகச மதலிகமிக புத கமிக திசஹ லேனே”

இதன் பொருள், “The cave of Lord Naga, [is given] to the sangha. The cave of the village council or Tissa, son of the village councilor of Math aligama.” என்பதாகும். இது தமிழில் “பரத நாகனின் குகை சங்கத்தார்க்கு... மதலிகம எனும் கிராமத்தின் தலைவனின் மகனான கிராமத் தலைவன் தீசனின் குகை.” எனப் பொருள் கொள்ளப்படும்.

பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் இரண்டாவது கல்வெட்டின் விபரங்கள் பின்வருமாறு.

“பத நாகஹ லேனே”

இதில் “பரத நாகனின் குகை” என மட்டுமே பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்குகை சங்கத்தார்க்கு தானமாக வழங்கப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இது ஆங்கில மொழியில் “The cave of Lord Naga” எனப் பொருள்படுகிறது.

பரத நாகன் பற்றிய மூன்றாவது கல்வெட்டில் “பரத நாகனின் கற்குகை என எழுதப்பட்டுள்ளது. அதன் விவரங்கள் பின்வருமாறு,

“பத நாகஹ லேனே சகச”

நாகனின் குகை பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

ஹந்தகல மலைக் குகைகளில் காணப்படும் நாகர் பற்றிய அடுத்த கல்வெட்டின் விவரங்கள் பின்வருமாறு,

“நாகஹ லேனே சகச”

இது “நாகனின் குகை சங்கத்தார்க்கு” எனப் பொருள்படுகிறது. இதன் பொருள் ஆங்கிலத்தில் “The cave of Naga, [is given] to tha sangha” என்பதாகும்.

நாக நகரம் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

ஹந்தகல மலைக் குகைகளில் காணப்படும் நாகர் பற்றிய கல்வெட்டுகளில் ஒன்று பொ.ஆ.மு 1ஆம் நூற்றாண்டில் பொறிக்கப்பட்ட பிற்கால பிராமிக் கல்வெட்டாகும். அக்கல்வெட்டின் விவரங்கள் பின்வருமாறு,

“நாக நகரக வபி ஹமிக உபசக ததஹ லேனே உபசக ஹும க லேனே சகச”

ஆங்கில மொழியில் இதன் பொருள், “The cave of the lay devotee Datta, proprietor of the tank of NagaNagaraka, and the cave also of the lay devotee Huma, [is given] to the sangha.” என்பதாகும். இது தமிழில் “நாக நகரத்தில் உள்ள குளத்திற்கு சொந்தக்காரனான பாமர பக்தன் தத்தவினதும், பாமர பக்தன் ஹுமவினதும் குகை சங்கத்தார்க்கு” எனப் பொருள்படுகிறது.

இக்கல்வெட்டு நாகர் பற்றிய ஒரு முக்கியமான செய்தியைக் கூறுகிறது.

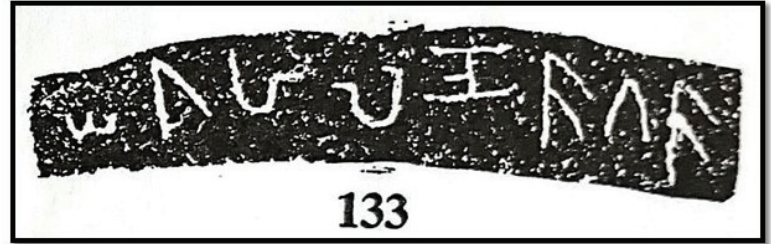
பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் முதலாவது கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் இரண்டாவது கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

பரத நாகன் பற்றிக் குறிப்பிடும் மூன்றாவது கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

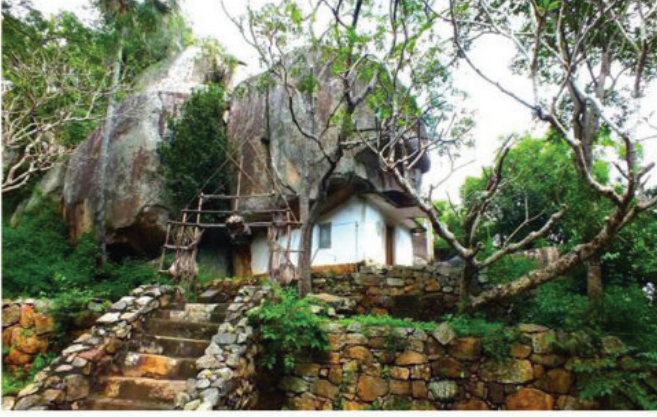

நாகனின் குகை பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டின் படியெடுக்கப்பட்ட பிரதி

அச்செய்தியானது ஹந்தகல பகுதியில் நாகரின் நகரம் ஒன்று இருந்தமை பற்றியதாகும். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இப்பகுதியில் நாகர் அதிகளவில் வாழ்ந்துள்ளனர் என்பதும், அவர்களுக்கென ஒரு நகரம் இங்கு இருந்தது என்பதும் இக்கல்வெட்டு மூலம் நாம் தெரிந்து கொள்ளும் முக்கிய விடயமாகும்.

நாக நகரம் பற்றிக் குறிப்பிடும் கல்வெட்டு

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள கற்குகைகள்

கல்வெட்டு பொறிக்கப்பட்டுள்ள மேலும் ஒரு கற்குகை

விடுதலைத் தேசியச் சிந்தனை முறைமையில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி

பகுதி 1

● நடேசன் இரவீந்திரன்

இரவீந்திரன் அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரி கலைப்படடாரி. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலேயே முதுகலைமாணிப்படடத்தினையும் 'திருக்குறளின் கல்விச்சிந்தனை' எனும் தலைப்பில் ஆய்வு மேற்கொண்டு முனைவர் படடத்தையும் பெற்றுள்ளார். இவர் மலையகத்தின் சிறிபாத கல்வியியற் கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளதுடன் 1995இல் வவுனியா தேசிய கல்வியியற் கல்லூரியிலும் பணியாற்றியுள்ளார்.

இரவீந்திரன் 18இற்கும் மேற்படட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் 'பாரதியின் மெய்ஞ்ஞானம்', 'இலங்கையின் சாதியமும் அவற்றிக்கெதிரான போராட்டங்களும்', 'பின்நவீனத்துவமும் அழகியலும்', 'கலாச்சாரம் எதிர் கலாச்சாரம் புதிய கலாச்சாரம்', 'இந்துத்துவமும் இந்து விடுதலை நெறியும்', 'சாதியமும் சமூக மாற்றங்களும்', 'இரட்டைத் தேசியமும் பண்பாட்டுப் புரட்சியும்', 'சாதி தேசம் பண்பாடு' என்பன குறிப்பிடத்தக்கவை.

பே

ராசிரியர் க. கைலாசபதி (1933-1982) தனது நாற்பத்தொன்பதாம் வயதில் இவ்வுலகச்

செயற்பாட்டில் இருந்து

விடைபெற்ற போது எமது நாடு ஒரு நிலைமாறு கட்டத்தை அனுபவிக்கத் தொடங்கியிருந்தது. முன்னதாகச் சுயசார்புப் பொருளாதாரத்தை முன்னெடுத்து வந்த மூன்றாம் உலக நாடுகளில் ஒன்றாக அடையாளப்படுத்தியிருந்த எமது நாடு, ஏனையவை போலவே, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி 1977 ஆம் ஆண்டு ஆட்சி பீடம் ஏறியது முதலாக, திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை அனுமதிக்கும் மாற்றத்துக்கு ஆட்பட்டிருந்தது. அத்தகைய மாற்றம் பேராசிரியரது மறைவுக்குப் பின்னர், ஒரு தசாப்தத்தில், தொண்ணூறாம் ஆண்டுகளில் இருந்து நிலைபேறுடையதாக உறுதிப்பட்ட போது, உலக வரைபடம்கூட மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டிய வகையில் புவி அரசியல் கோலம் புதிய பரிமாணத்தை எட்டியிருந்தது.

பேராசிரியர் தனக்குரிய கருத்து வெளிப்பாடுகளை முன்வைத்த இறுதிக் கட்டத்தின் போது உலக நாடுகள் இருமுனை வல்லாதிக்கங்களை முகங்கொண்டதாகப் பேசப்பட்டது; பிளவுபட்ட இரு முகங்களாக இயங்கிய அன்றைய உலகுக்குத் தலைமையேற்ற ஐக்கிய அமெரிக்கா - சோவியத் யூனியன் ஆகிய இரண்டு நாடுகளில் எதனையும் பகைக்க விரும்பாத மூன்றாம் உலக நாடுகள் தமக்கு உரியதான 'அணி சேரா நாடுகள்' எனும் அமைப்பாக்கத்தில் ஆளுமையுடன் செயற்பட இயலுமாக இருந்தது. அணிசேரா நாடுகள் இயக்கத்தை ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் உருவாக்கிய டிட்டோ (யூகோஸ்லவேக்கியா), நேரு (இந்தியா), நாசர் (எகிப்து) ஆகியோருடன் இலங்கையின் அன்றைய பிரதமர் எஸ். டபிள்யூ. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கவும் தலைமைக்குரிய மதிப்பளிப்பைப்

பெற்றிருந்தார். எழுபதாம் ஆண்டுகளில் இலங்கைப் பிரதமராகப் பதவி வகித்த ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அணிசேரா நாடுகளின் தலைமைப் பொறுப்பை 1976 ஆம் ஆண்டில் ஏற்றிருந்தார். அவரது ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியானது இடதுசாரிக் கட்சிகளுடன் ஒன்றிணைந்து முன்னெடுத்த கூட்டரசாங்கம் சுயசார்புப் பொருளாதாரத்தில் இலங்கையை மூன்றாம் உலக நாடுகளுக்குள் முதல்நிலைக்கு உரியதாக வளர்த்தெடுத்திருந்தது. அந்த முனைப்பின் வீரியத்தில் தேசிய முதலாளி வர்க்கத் (சுதந்திரக் கட்சி) தலைமையை நிராகரித்தவாறு இடதுசாரிக் கட்சிகளில் ஏதாயினும் ஒரு அணி சேர்க்கை அதிகாரத்தைப் பெறுவதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படும் சாத்தியம் வளர்ந்து வந்தது.

க. கைலாசபதி

Image Source - ta.wikipedia.org

அவ்வகையில் அதிகாரத்தை எட்ட ஏற்றதாக கூட்டரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் போராடிய தீவிரவாத இடதுசாரி அணிகள் உலக வரலாற்றுச் செல்நெறியில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றத்தைக் கவனங்கொள்ளாமலே தான் தங்களது போராட்டங்களை முன்னெடுத்து வந்தன. அந்தக் கூட்டரசாங்கத்துடன் ஐக்கியமும் போராட்டமும் என்ற நடைமுறைத் தந்திரோபாயத்தைக் கையாளாமல், அதிதீவிர இடதுசாரி அணிகளின் 'போராட்டத்துக்காகப் போராட்டம்' முனைப்படைந்த போது, ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனா - அமிர்தலிங்கம் தலைமையிலான வலதுசாரி அணி (பிரதமர் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்ற நூதனமான வடிவத்தில்) ஆட்சி அதிகாரத்தை 1977 ஆம் ஆண்டில் பெறும் வாய்ப்பை அதிதீவிர இடதுசாரிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுத்தனர்.

இந்த மாற்றம் தனியே இலங்கைக்கு உரியதாக மட்டுப்பட்டு இருக்கவில்லை. வியட்நாம் மீதான ஆக்கிரமிப்பு யுத்தம் காரணமாக எழுபதாம் ஆண்டுகளில் உலக நாடுகளால் புறக்கணிக்கப்பட்டிருந்த ஐக்கிய அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் எண்பதாம் ஆண்டுகளில் மீளெழுச்சி பெற்றுத் தமது சுரண்டலை மேற்கொள்ள ஏற்ற திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கையை நாடுகள் அனைத்திலும் திணிக்க ஏற்றதாக, ஆப்கானிஸ்தானில் சோவியத் படைகளுக்கு எதிரான போராட்டங்கள் வலுப்பெறத் தொடங்கி இருந்தன. பிற நாடுகளில் சோசலிசத்தை முன்னெடுக்கும் சோவியத் யூனியனின் இராணுவச் செலவீனங்கள் சொந்த மண்ணில் பொருளாதார வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்திய நிலையில் சோவியத் யூனியன் பிளவடைந்து ருஷ்யாவும் 15 குடியரசுகளும் என்பதாகச் சிதறிப்போனது. தொடர்ந்து யூகோஸ்லாவேக்கியா,

செக்கோஸ்லவாக்கியா போன்ற சோஷலிச நாடுகளும் பூகோள படத்தில் காணமலாகிச் சிதற, சில நாடுகள் அந்த இடங்களில் உருப்பெற்றிருந்தன.

சோவியத் யூனியன் என்ற போட்டியாளர்கள் இல்லாமல் ஆகிவிட்ட சென்ற மிலேனியத்தின் இறுதித் தசாப்தம் முதலாக ஒற்றை மையமாக ஐக்கிய அமெரிக்க ஒன்றியத்தின் மேலாதிக்கம் கோலோச்சி வந்தது; அந்தக் கட்டத்தை இப்போது நாலைந்து வருடங்களாக மாற்றியமைக்கும் செயலொழுங்குகள் மக்கள் சீனா, ருஷ்யா என்பவற்றின் தலைமையிலான BRICS அமைப்பு நாடுகள் முன்னெடுத்து வருவதனைக் கவனங்கொள்ளலாம். மாற்றம் பெறும் உலகச் சமநிலையில் ஒற்றை மையம், இருமுனைப்பட்ட உலகு என்பன இல்லாமலாகி மேலாதிக்க முனைப்புகளை முறியடிக்கும் பன்முகப் பரிணாமங்களுக்கான வாய்ப்பு ஏற்பட்டு வருகிறது; அதன் பேறாகப் பிராந்தியக் கூட்டுறவுகளோடு, நாடுகள் ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றுடன் கொண்டும் கொடுத்தும் வாழத்தக்க "தேசங்கள் இடையே சமத்துவம்" ஏற்படுவதற்கு ஏற்றதான புதிய உலக ஒழுங்கு மேலெழுந்து வருகிறது. மேலாதிக்க நாடுகளைச் சார்ந்திருக்கும் பலவீனமான நிலையைத் தகர்த்துப் பொருளாதார விருத்தியுடன் வளமான நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் மாற்றத்துக்கான முன்னடையாளத்தை இலங்கை மக்கள் இவ் வருடத்தின் இறுதிக் கட்டத்திலே தேசிய மக்கள் சக்தி எனும் பன்மைத்துவ அணியை அரசாங்கம் அமைக்க வாய்ப்பு வழங்கியதன் ஊடாக ஏற்படுத்தி உள்ளனர். இந்த மாற்றமானது எழுபதாம் ஆண்டுகளில் ஆட்சியிலிருந்து இடதுசாரி கூட்டரசாங்கத்தை முறியடித்து எண்பதுகளில் ஜே.ஆர். தலைமையிலான

ஐ.தே.க ஏற்படுத்திய தடம்புரளுதலுக்கு எதிரான வரலாறு படைக்கும் முன்னெடுப்பாகும். பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடியில் டொமிக்கன் அந்தஸ்துக்கு உட்பட்ட குடியரசு எனும் பாதிச் சுதந்திரத்துடன் இருந்தமையைத் தகர்த்து, 1972 ஆம் ஆண்டில் இடதுசாரி கூட்டரசாங்கம் பூரண சுதந்திரத்தைப் பிரகடனப்படுத்திய எமக்கான முதலாவது குடியரசு யாப்பினை முன்வைத்திருந்தது. இன்றைய முழுமைப்பட்ட இடதுசாரி அரசாங்கம் 1978 ஆம் ஆண்டின் ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்புக்கு ஆட்படுத்திய இரண்டாவது குடியரசு அரசியலமைப்பைத் தூக்கியெறிந்து, பூரண விடுதலையை உத்தரவாதப்படுத்தும் மக்கள் அரசுக்கான புதிய அரசியல் அமைப்பினை ஏற்படுத்துவதற்குத் திடசங்கற்பம் பூண்டுள்ளது. தேசிய முதலாளி வர்க்கத் தலைமையிலான அன்றைய கூட்டரசாங்கம் 1972 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கிய அரசியல் அமைப்பில் இழைத்திருக்கக் கூடிய தவறுகளைக் களைந்து, இன நல்லிணக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதுடன் சமூக விடுதலையை வென்றெடுக்கத்தக்கதான அரசியல் அமைப்பு வடிவம் பெறத்தக்க வாய்ப்பான சூழல் இன்று ஏற்பட்டுள்ளது. இதற்கு மாறுபட்ட காலத்தில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி தேசியம் குறித்து வெளிப்படுத்திய கண்ணோட்டத்தை இங்கு மறுமதிப்பீட்டுக்கு உள்ளாக்க முற்படுகிறோம்.

மேலாதிக்கத் தேசியத்தை எதிர்த்தல்

இடதுசாரிக் கூட்டரசாங்கம் எழுபதாம் ஆண்டுகளில் (1970 - 1977 - ஜின் மாதம் வரை) அதிகாரத்தில் இருந்த வேளையில் இலங்கையின் அனைத்து இன மக்கள் பிரிவினர் மத்தியிலும் உள்ள முற்போக்கு

ஜனநாயகச் சக்திகள் அதனை ஆதரித்தனர். முன்னதாக 1965 ஆம் ஆண்டு முதல் 1969 வரை ஆட்சியில் இருந்த டட்லி சேனநாயக்க தலைமையிலான ஐ.தே.க. அரசாங்கம் முன்னெடுத்த மக்கள் விரோத நடவடிக்கைகள் காரணமாக மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையுடன் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் தலைமையிலான கூட்டரசாங்கம் ஏற்பட்டிருந்தது. அன்றைய உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி, பாதகமான தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய போதிலும் சுய பொருளாதார முன்னெடுப்பு வாயிலாக ஆரோக்கியமான பல மாற்றங்கள் எட்டப்பட்டன; சுதந்திர இலங்கையின் வரலாற்றில் அந்நியக் கடன் முற்றாக நீக்கப்பட்டுச் சொந்தக்கால்களில் நாடு முன்னேற இயலும் என்பதை எடுத்துக் காட்டிய காலமாக அது இருந்தது.

கடின உழைப்பின் வாயிலாக எட்டப்பட்ட அந்த வளமான நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் முயற்சியில் சந்தித்த இடர்பாடுகளைப் பூதாகாரப்படுத்திய ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன தலைமையிலான ஐ.தே.க மேற்கொண்ட பொய்யான பிரசாரங்களுக்கு ஊடகங்கள் பேருதவி நல்கின. அதேவேளை, தேசிய முதலாளி வர்க்கத் தலைமை என்ற வகையில் கூட்டரசாங்கத் தரப்பில் இழைக்கப்பட்ட தவறுகளுக்கு எதிரான அதிதீவிரவாத இடதுசாரி அணியினரது போராட்டங்களும் அதன் வீழ்ச்சியைத் தவிர்க்கவியலாததாக ஆக்கியிருந்தது.

நாட்டின் அனைத்து இனங்களையும் உள்ளடக்கி, உழைக்கும் மக்கள் பிரிவினரை ஒன்றிணைத்துப் போராடிய அதிதீவிர இடதுசாரி அணிகளின் மிகப்பெரும் தொழிற்சங்கங்களுக்குத் தலைமை ஏற்றவர்களாக நா. சண்முகதாசன் (மாஓசேதுங் சிந்தனையாளர்), பாலதம்பு

(ட்ரொட்ஸ்கியச் சிந்தனையாளர்) என இரு தமிழர்கள் திகழ்ந்த போது மிக அதிக அளவான சிங்கள - தமிழ் - முஸ்லீம் தொழிலாளர்கள் இவர்களது தலைமைகளைப் பின்பற்றிச் செயற்பட்டார்கள் என்பது கவனிப்புக்கு உரியது. அதேவேளை, சட்டத்துக்கு உட்பட்ட போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதாகக் காட்டிக்கொண்ட ஜே. ஆர். தனது நட்புச் சக்தியாக அமைந்த அமிர்தலிங்கம் தலைமையிலான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் இனவாத முன்னெடுப்புக்கும் தூபமிடுபவராக இருந்தார். முதலாவது குடியரசு யாப்பில் சிறுபான்மை இனங்களுக்கான பாதுகாப்பு இடம்பெறவில்லை என்ற காரணத்தை முன்னிறுத்தித் தமிழரசுக் கட்சியும் அகில இலங்கை காங்கிரஸ் கட்சியும் இணைந்து உருவான தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி இனவாத முன்னெடுப்பைத் தீவிரப்படுத்திக் கொண்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்து மட்டுமன்றி ஏனைய மாவட்டங்கள் ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் அனைத்துத் துறைகளிலுமான மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களில் கற்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதான தரப்படுத்தல் கொள்கைக்கு எதிராக இனவாதப் போராட்டங்களைக் கூட்டணி முன்னெடுத்த போது தனக்குரிய ஆதரவுத்தளமாக மாணவர்களைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கியது.

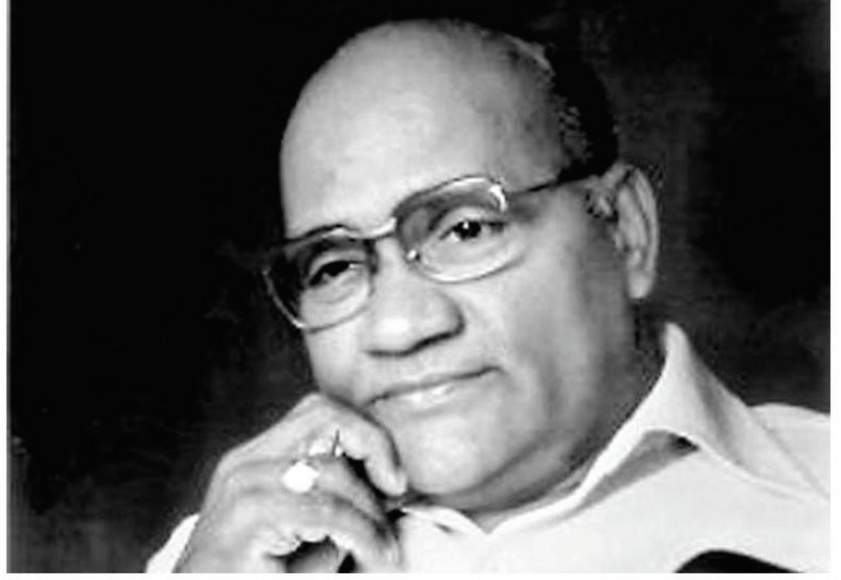
தரப்படுத்தலால் பாதிக்கப்பட்ட யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான மாணவர் அமைப்பு, இளைஞர் பேரவை என்பன இனவெறிக்கு இரையான காரணத்தால் தமிழீழப் பிரிவினை நாட்டம் இளையோர் மத்தியில் வளர்ந்து வரலாயிற்று. அவர்களது தீவிரச் செயற்பாடுகளால் 1977 ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற தேர்தலில் த.வி. கூட்டணி பெரு வெற்றியை ஈட்டியது. தெற்கில் ஆறில் ஐந்து பெரும்பான்மையுடன் ஆட்சி அமைத்த ஜே.ஆர். பிரதமராகப் பதவியேற்ற

கையுடன் வடக்கின் இளைஞர் போராட்டங்களைப் பயங்கரவாதமாக அடையாளப்படுத்திக் கொண்டார்; “யுத்தம் என்றால் யுத்தம், சமாதானம் என்றால் சமாதானம்” என போர்ப் பிரகடனம் செய்து யாழ்ப்பாணத்தை கொலைக்களமாக மாற்றிய போது 32 ஆயுதக் குழுக்கள் யாழ் மண்ணில் தோற்றம்பெற்றன. வருடந்தோறும் நாடுபரந்த இனக் கலவரங்களுடன், இராணுவமும் பொலிசும் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்துக்கு யுத்தத்தைத் திணித்ததன் பேரில் தமிழ்க் கோரிக்கை இலங்கைத் தமிழர்கள் அனைவருக்குமானது என்பது போல வளர்த்தெடுக்கப்பட்டது.

அரசு பயங்கரவாதத்தைப் பயன்படுத்தி அதுவரை நிலவிய இன நல்லிணக்கத்தை நாசமாக்கிய ஜே.ஆர். இரண்டாவது குடியரசு யாப்பை 1978 இல் உருவாக்கித் தன்னை நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதியாக ஆக்கிக் கொண்டார். ஒரு புறத்தில் யுத்தத்தை மக்கள் மீது திணித்தவாறு மாவட்ட சபை போன்ற தீர்வுத் திட்டங்களால் கூட்டணித் தலைவர்களைத் திருப்திப்படுத்தும் வேலையை ஜே.ஆர். அரசு மேற்கொண்டது. அவர் கேட்டதையெல்லாம் தருகிறார் எனக் கூறிய அமிர்தலிங்கம், இளைஞர்களைப் பொறுமைகாக்கும்படி வேண்டிக் கொள்வதற்கு தனது இளமைக்கால அனுபவம் ஒன்றை முன்வைத்திருந்தார்: பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தம் வாயிலாகப் பிரதேச சபை ஏற்பட இருந்த சூழலில் அதுவரை வாகனங்களில் இருந்த ஆங்கில எழுத்துக்கு மாற்றாகச் சிங்கள ‘சிறீ’ எழுத்து அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. அப்போது இளைஞராக இருந்த அமிர்தலிங்கம் ‘சிறீ அழிப்பு’ போராட்டத்தைத் தொடங்கினார். ‘பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தின் பங்காளியான தனது தரப்பிலேயே தீர்வைக் குழப்பும் வேலையை

முன்னெடுக்க வேண்டாம்.
அமைய இருக்கும் பிரதேச
சபையானது வாகனங்களின்
எழுத்தைக் கையாள
அதிகாரம் உடையது' என
தலைவர் செல்வநாயகம்
அப்போது கோரிய
போதிலும் இளம்
துடிப்பினால் சிறீ எதிர்ப்புப்
போராட்டத்தை நான்
முன்னெடுத்தேன். அதன்
காரணத்தால் தெற்கில் கே.
எம்.பி. ராஜரத்னா
தமிழருக்கு எதிரான
கலவரத்தை நிகழ்த்த
இடமேற்பட்டது என யாழ்
முற்றவெளி மைதானக்
கூட்டத்தில் பகிரங்கமாகக் குற்ற ஒப்புதல்
வாக்குமூலத்தை முன் வைத்தார்
அமிர்தலிங்கம்.

இளையோரைத் தனது கட்டுக்குள் அடங்கும்
பொருட்டு இவ்வகையில் உண்மையைப்
போட்டுடைத்த போதிலும் வாய்ப்புக்
கிடைக்கும் போதெல்லாம் 'பண்டாரநாயக்க
அரசு ஒப்பந்தத்தைக் கிழித்தெறிந்தது 1958
கலவரத்தை நடாத்தியது' எனும்
பிரசாரங்களையும் அமிர்தலிங்கம்
முன்னெடுக்கத் தவறியதும் இல்லை.
ஒப்பந்தத்தில் ஈடுபட்ட தரப்பில் இருந்தவாறு
தான் மேற்கொண்ட எதிர்ப்புப்
போராட்டமும், தெற்கின் சிங்களப்
பேரினவாத முன்னெடுப்புகளும் தான்,
ஒப்பந்தம் நிறைவேற இயலாத
நெருக்கடிக்கும் காரணம் என்பதை
அமிர்தலிங்கம் வெளிப்படுத்திய நோக்கம்
தெளிவானது. அந்தப் பேரினவாத அரசியலை
முன்னெடுத்த அணியின் தலைவரான ஜே.
ஆர். ஜெயவர்த்தனா ஜனாதிபதியாகி,
அவருடன் நட்புப் பேணும் தனது
'இராஜதந்திரத்தை' இளைஞர்கள் ஏற்றுப்

அமிர்தலிங்கம்

Image Source - www.geotamil.com

பணிய வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பின்
காரணமாகவே அமிர்தலிங்கம் இந்த
உண்மையை வெளிப்படுத்தும்
நிர்ப்பந்தத்துக்கு ஆளானார். அவரது தவறின்
பேறாக வெடித்த 1958 ஆம் ஆண்டு இனக்
கலவரத்தை பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம்
ஓரிரு நாட்களில் கட்டுக்குள் கொண்டு
வந்திருந்தது. ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவின்
அரசாங்கம் 1977 ஓகஸ்ட், 1983 ஜூலைக்
கலவரங்கள் உள்ளிட்ட தொடர்ச்சியான
ஒவ்வொன்றையும் தானே தூண்டி வளர்த்து
வந்தது என்பதனை அமிர்தலிங்கம்
அறியாதவரல்ல. பண்டாரநாயக்கவின்
ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புடன் கைகோர்க்க
இயலாததுடன் தனக்கான ஏகாதிபத்திய
அடிவருடித்தனத்தின் நட்பாளர் ஜே.ஆர்.
என்ற அரசியல்வாதியின் நலனே
அமிர்தலிங்கத்தின் இரண்டக நிலைக்குக்
காரணமாக அமைந்தது.

முன்னர் இனப் பிரச்சினைத் தீர்வுக்கு எதிராக
இருந்ததுடன் ஆட்சியதிகாரம்
கைவரப்பெற்றதும் இனக்குரோத யுத்தத்தை
உருவாக்கி வளர்த்தவராகிய ஜே. ஆருடன்
நடப்புறவைப் பேணிய அமிர்தலிங்கத்தினால்

இளைஞர்களுக்குத் தொடர்ந்தும்
தலைமைதாங்க இயலவில்லை; மட்டுமன்றி
தன்னால் வளர்க்கப்பட்ட தம்பிகளின்
துப்பாக்கிச் சன்னங்களுக்குத் தனது
இன்னுயிரையும் காணிக்கையாக்க
நேர்ந்தது. தன்னளவில் இத்தகைய
தவறுகளை இழைத்த போதிலும் தனது
அரசியல் எதிரிகளுக்குத் துரோகிப் பட்டம்
சூட்டுவதில் முன்னிலை வகிப்பவராக
அமிர்தலிங்கம் விளங்கி இருந்தார். அப்படி
அவரால் துரோகிப் பட்டம் சூட்டப்பட்ட
மக்கள் விடுதலைக்கான ஒரு ஆளுமை
பேராசிரியர் க. கைலாசபதி!

பேராசிரியரைத் துரோகியாக
இனங்காட்டிய காரணம் இன்றைய
தலைமுறையினருக்கு விநோதமாகத்
தோன்றலாம். யாழ்ப்பாணத்தில் 1974 ஆம்
ஆண்டு இடதுசாரிக் கூட்டரசாங்கம்
பல்கலைக்கழகத்தை ஆரம்பித்த போது
அதன் தலைவராகப் பேராசிரியர்
பொறுப்பேற்றமையே அமிர்தலிங்கத்திற்குத்
துரோகமாகப்பட்டுள்ளது;
யாழ்ப்பாணத்திலன்றி
திருகோணமலையிலேயே பல்கலைக்கழகம்
உருவாக்கப்பட வேண்டுமென்று
'போராடிக் கொண்டிருந்த'
அமிர்தலிங்கத்திற்கு யாழ்
பல்கலைக்கழகத்தைக் கட்டியெழுப்பும்
கைங்கரியம் துரோகச் செயல்தானே!

தனிமனிதர் என்ற வகையில் தலைவர்
அமிர்தலிங்கம் மிக நேர்மையான ஒரு
ஆளுமை என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.
சட்டத்தரணியாகவும் நீண்டகால அரசியல்
தலைவராகவும் 1977 முதல் எதிர்க்கட்சித்
தலைவராகவும் இருந்த போதிலும்
கொழும்பில் வாடகை வீட்டில் வைத்தே
அவர் கொல்லப்படும் வகையில் ஊழல்
மோசடிகளுக்கு ஆட்படாத
அர்ப்பணிப்புமிக்க வாழ்க்கையை
மேற்கொண்டவர். அவரது அரசியல்
நிலைப்பாடு ஏகாதிபத்திய சார்புடன்

மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசிய
முன்னெடுப்பாக அமைந்த காரணத்தால்
இடதுசாரி ஆளுமைகளை விரோதிப்பவராக
அமிர்தலிங்கம் இருந்தார். அவர்
முன்னிறுத்திய மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசிய
நிலைப்பாட்டை எதிர்த்தவரான
பேராசிரியர் க. கைலாசபதி ஏகாதிபத்திய
எதிர்ப்பை எவ்வளவு காத்திரமாக
முன்னிறுத்தினாரோ அதேயளவில்
பேரினவாத ஒடுக்குமுறையையும் கண்டித்து
வந்தார்.

ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புடன் தேசியப்
பொருளாதார விருத்திக்கு முன்னுரிமை
வழங்கிய எழுபதாம் ஆண்டுகளின்
இடதுசாரிக் கூட்டரசாங்கம் எமது
வளங்களை இனங்கண்டு வாழ்வியல்
விருத்தியை வளர்த்தெடுக்க ஏற்றதான புதிய
கல்விக் கொள்கையை முன்னெடுத்து
வந்தது. மிகச் சிறந்த கல்வித் திட்டங்கள்
முன்மொழியப்பட்ட போதிலும் அவற்றில்
பல நடைமுறைப் பிரயோகமாக
ஆவதற்கான முயற்சிகள்
எடுக்கப்படவில்லை. உயர்தர
வகுப்பினூடாகப் பல்கலைக்கழகத்தினுள்
பிரவேசிக்கும் சித்தியை
எட்டாதவர்களுக்கான தாதியர் கல்லூரி,
தொழில்நுட்பக் கல்லூரி போன்றன
எடுத்துரைக்கப்பட்டது போல
நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருப்பின்
வைத்தியர் - பொறியியலாளர் என ஆகும்
கனவுகளுடன் இருந்த யாழ்ப்பாண
மாணவர்கள் திசைகெட்டழிவதை
ஓரளவாவது தடுத்திருக்க இயலும்.

தரப்படுத்தலின் பாதிப்பால் வாழ்வே
பறிபோனதாக எண்ணி தவறான அரசியல்
தலைமையின் ஆற்றுப்படுத்தலுக்கு
ஆட்பட்டு தீவிரவாதப் பாதையை
முன்னெடுத்த இளைஞர்களை 1979 ஆம்
ஆண்டு 'பயங்கரவாத ஒழிப்பு சட்டம்'
வாயிலாக ஜே. ஆர். அரசு வேட்டையாடத்
தொடங்கிய பின்னரே, தமிழீழப்

போராட்டம் முனைப்படைந்து விடுதலை இயக்கங்கள் விரிவாக்கம் பெறத்தொடங்கின. முப்பத்திரண்டிலிருந்து தேறி வந்த ஐந்து இயக்கங்களில் இரண்டு (ரெலோ, விடுதலைப் புலிகள்) தவிர ஈரோஸ், ஈ. பி. ஆர். எல். எஃல், புளொட் என்பன மார்க்சியத்தைத் தீவிரமாகக் கற்பதற்கு முன்னுரிமை வழங்கின. அந்த வகையில் மார்க்சிய நிலைப்பட்டு தேசிய விடுதலை நாட்டத்தை அணுக முனைந்த அத்தகைய இயக்கங்கள் காரணமாக, எண்பதாம் ஆண்டுகளிலே தான் 'தமிழ்த் தேசியம்' என்பது பேசுபொருளாக மேற்கிளம்பி வரலாயிற்று.

முன்னதாக 'இலங்கைத் தேசியம்' என்ற புரிதல் மட்டுமே நிலவியது. தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவையின் 'தாயகம்' சஞ்சிகை 1974 ஏப்ரலில் வெளியிடப்பட்டது; பேராசிரியர் க. கைலாசபதி வெளியிட்டு வைத்த அந்த இதழ் அர்த்தப்படுத்திய தேசியமாக இலங்கை விளங்கிய காரணத்தால் இலங்கைப் படத்தினூடாக தாயகம் என்ற எழுத்து வெளிப்படுவதாக அதன் முத்திரை (லோகோ) அமைந்திருந்தது. எண்பதாம் ஆண்டுகளின் நடுக்கூறில் இருந்து 'தமிழீழத் தாயகம்' வன்முறைத் திணிப்பாக ஆனபோது 'தாயகம்' சஞ்சிகை தாங்கி நின்ற இலங்கைப் படம் தொடரப்படாமல் போனது.

அறுபதாம் ஆண்டுகளில் 'தொழிலாளி' பத்திரிகையில் எழுதி வந்தவரான க. கைலாசபதி 1978 இன் பின்னர் இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் (இடது) பத்திரிகையான 'செம்பதாசை'யில் தொடர்ச்சியாக எழுதிவந்தார். உள்நாட்டு விவகாரம், சர்வதேச விவகாரம் எனும் இரண்டு பக்கங்களிலான அவரது பத்தி எழுத்துகளில் சர்வதேச விவகாரம் சார்ந்த சில கட்டுரைகள் மட்டும் நூலுருப் பெற்றுள்ளன. இலங்கை விவகாரங்களுக்கான அவரது பத்தி

எழுத்துகளும் நூலுருப் பெறும் போது தேசியம் தொடர்பான அவரது பார்வை துலக்கமடையும்.

தமிழீழத்தை முன்மொழிந்த 'வட்டுக்கோட்டைப் பிரகடனம் 1976' என்பது வெறும் தேர்தல் வெற்றிக்கான கோசம் என்பதனை உணராத இளைஞர்கள் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியை மீறிக் கட்டுடைக்க முற்பட்ட வேளையில் தமிழ்த் தேசியத்தின் பேரால் முன்னெடுக்கப்படும் மோசடிகளை மென்மேலும் அம்பலப்படுத்த வேண்டிய தேவை எழுந்தது. மக்கள் விடுதலைக்கென ஒன்றுபட்டுப் போராடிய இடதுசாரிகளின் முன்னெடுப்பை முறியடிப்பதற்காக இனவாதப் பிளவை ஆளப்படுத்தியவாறே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அமிர்தலிங்கம் பேரினவாத அரசுடன் கள்ளக்கூட்டினை மேற்கொள்கிறார் என்பதைப் பேராசிரியரின் பத்தி எழுத்துகள் வெளிப்படுத்தின. 'தமிழர் விடுதலை' அல்ல 'தமிழர் வியாபாரக் கூட்டணி'யே நிதர்சனத்தில் செயற்படுகிறது என்பதைத் தொடர்ந்து அம்பலப்படுத்தி வந்தார் பேராசிரியர்!

எண்பதாம் ஆண்டுகளில் மார்க்சிய வழிப்படுத்தலுடன் தேசிய இனப்பிரச்சினையைத் தீர்க்கவேண்டுமென முற்பட்ட இளைஞர் இயக்கங்களை வேறொரு வகையில் அணுகிக் கருத்துரைத்தார்; ஒரு தடவை சற்று அதீதமாக இளைஞர் இயக்க நாட்டத்தை ஆதரித்து எழுதியிருந்த போது 'செம்பதாசை' ஆசிரியர் குழுவின் வேண்டுகளின் பேரில் திருத்தியமைக்கவும் செய்துள்ளார். ஏற்கனவே தீர்மானிக்கப்பட்ட பிரிவினைக்கான முன்முடிவுக்கு மார்க்சியம் எவ்வகையில் பங்களிக்க இயலும் என அந்த இயக்கங்கள் தேடுதலை மேற்கொண்டனவே அல்லாமல், தமது முடிவை மறுபரிசீலனைக்கு உள்ளாக்க முற்படவில்லை. ஏகாதிபத்தியப்

பிணைப்பைப் தகர்த்து ஒடுக்கப்பட்ட
தேசங்கள் பிரிந்து செல்லும் உரிமை
உடையன என்பதாக சுயநிர்ணய உரிமையை
லெனின் வரையறுத்திருந்தார்; சுதந்திரம்
பெற்ற புதிய தேசங்களைத் தமது
கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும்
பொருட்டு பிரிவினைவாதங்களை வளர்க்கும்
ஏகாதிபத்தியச் சுயநிர்ணயத்துக்கு எதிராக
பாட்டாளி வர்க்கக் கண்ணோட்டம்
அப்போது வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதாக
இருந்தது. பிரிந்து செல்வதை
உள்ளடங்களாகக் கொண்ட சுயநிர்ணய
உரிமை பற்றி லெனின் வலியுறுத்திய
வேளையில் கூட, ஒடுக்கப்பட்ட தேசிய
இனத்தின் மத்தியில் இயங்கும் பாட்டாளி
வர்க்கக் கட்சி பிரிவினையை ஏற்கிறதா
என்பது தான் பிரதானமே அன்றி, முதலாளி
வர்க்கத்தின் பிரிவினைக் கோரிக்கையைக்
கண்முடிக்க கொண்டு ஆதரிக்க
வேண்டியதில்லை என்று லெனின் வலியுறுத்தி
இருந்தார். அதனையும் வரலாற்று
மாற்றப்போக்கையும் உள்வாங்கிய வகையில்,
பிரிந்து செல்வதை மறுக்கும்
அடிப்படையுடனான 'சுயநிர்ணய உரிமை
என்றால் என்ன?' என்று எழுதப்பட்ட
கட்டுரை 'செம்பதாகை'யில்
வெளிவந்திருந்தது; அந்தக் கட்டுரையுடனான
தனது உடன்பாட்டை க. கைலாசபதி
வெளிப்படுத்தியும் இருந்தார்!

கூட்டணியைக் கடுமையாகச் சாடிவந்த
அதேவேளை, இளைஞர் இயக்கங்களும்
அதே தமிழீழக் கோரிக்கையுடன்
இருந்தபோது, இவர்களிடம் தனது
ஆதரவினை க. கைலாசபதி ஏன்
வெளிப்படுத்தினார்? 'வியாபாரக்' கூட்டணி,
ஏகாதிபத்தியச் சுயநிர்ணயத்துக்கு ஆட்பட்ட
மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசியத்தை
முன்னிறுத்தியதைப் போலன்றி, மார்க்சிய
அடிப்படையில் இனத் தேசியப்
பிரச்சினைக்கான தேடலை மேற்கொண்ட
இளைஞர்களிடம் விடுதலைத் தேசிய

நாட்டம் வெளிப்பட்டிருந்தது என்பதே
இதற்குரிய அடிப்படை என்பது தெளிவு.

சமூக விடுதலையை உள்ளடக்கும் தேசிய விடுதலை

இலங்கை பூராவுக்கும் உரித்துடையதாக
அனுபவித்துவந்த உத்தியோக ஆக்கிரமிப்புப்
பறிபோனதற்கு எதிராக ஆயுதப்
போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முனைந்ததற்கு
முன்னரே யாழ்ப்பாணம் இன்னொரு
விடுதலைப் போராட்டக்களமாக
இருந்துள்ளது. 'சாதி அமைப்பு தகரட்டும்,
சமத்துவ நீதி ஒங்கட்டும்' என்ற பதாகையின்
கீழ் அணிதிரண்ட (1966) ஒக்டோபர் 21
எழுச்சி மார்க்கம், வெறும் ஆயுதப்
போராட்டம் எனக் குறுகத்தறிக்கப்படாமல்,
வெகுஜன மார்க்க இயக்கத்துக்கு
உள்ளடங்கிய ஒன்றாக ஆயுதப்
போராட்டத்தை இணைத்துச்
செயற்படுவதற்கு முன்னுதாரணமாக
அமைந்திருந்தது. சாதி இழிவுபடுத்தல்கள் -
தீண்டாமை என்பவற்றுக்கு எதிராக, சாதியப்
பிளவுபடுத்தல்களைத் தகர்த்தபடி,
அனைத்துச் சாதி உழைக்கும் மக்களையும்
ஐனநாயக நல்லெண்ணம் கொண்டோரையும்
ஒன்றுபடுத்தி முன்னெடுக்கப்பட்ட
போராட்டமாக அது அமைந்திருந்தது.

தமிழ்த் தேசியம், சாதிய பிளவாக்கத்தைத்
தகர்த்து ஒன்றுபடுத்தப்பட வேண்டும் என்ற
அக்கறை தமிழரசுக் கட்சிக்கு அறுபதாம்
ஆண்டுகளில் இருந்திருக்கவில்லை.
உள்ளூரில் சாதி ஒடுக்குமுறைப் பிரயோகம்
வாயிலாக, மலிவான கூலிகளாக உழைக்கும்
மக்களைச் சுரண்டுவதற்கு வாய்ப்பளிக்கும்
தீண்டாமையைப் பேணிக் காத்தபடி,
இலங்கை பூராகவும் உத்தியோக
ஆக்கிரமிப்பை மேற்கொண்ட ஆதிக்க
சாதியினருக்கு இனத் தேசிய ஒன்றிப்பு
அவசியப்பட்டிருக்கவில்லை. மிகப்
பெரும்பான்மையினராகவும்
நிலவுடைமையாளராகவும், சாதி ஆதிக்கத்தில்

இந்தியாவின் பிராமணரைக் காட்டிலும் கூடுதல் அதிகாரத்துடன் விளங்கியவர்களுமான வெள்ளாளர்களது நலனுக்கு விரோதமாக எதனையும் செய்ய விரும்பாதவர்களாக, தமிழ்த் தலைவர்கள் எனப் பாராளுமன்ற ஆசனங்களைக் கைப்பற்றி இருந்தோர் காணப்பட்டனர்.

அத்தகைய ஆதிக்க சாதியின் விரல்விட்டு எண்ணத்தக்க சாதி வெறியர்களை முறியடித்தவாறு, சாதியமைப்பைத் தகர்த்துச் சமூக நீதியை நிலைநாட்டியபடி, சமத்துவ சமூகம் படைக்கும் குறிக்கோளை ஏற்கத்தக்க வெள்ளாளர் உள்ளிட்ட அனைத்துச் சாதிப் பிரிவு மக்களையும் ஒன்றிணைத்துப் போராடுவதாக ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி (1966) மார்க்கம் முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்தது. அந்தத் தொடர் போராட்டங்களில் பங்கேற்ற கிராமங்கள் பலவற்றின் ஓலைக்குடிசைகள் சாதி வெறியர்களால் எரிக்கப்பட்ட சம்பவங்களும் இடம்பெற்றதுண்டு. அவற்றை அம்பலப்படுத்திச் சாதி ஒடுக்குமுறைக் கொடுரத்தை எதிர்க்கும் வெகுஜன இயக்கப் போராட்டங்களுக்கு வலுச் சேர்க்கும் கலை - இலக்கிய வெளிப்பாடுகள் அன்றைய தேசிய விழிப்புணர்வின் பகுதியாக அமைந்திருந்தது.

அதன் வீரியத்தைக் கவனம் கொண்ட கம்பஹா பாராளுமன்ற உறுப்பினர் எஸ்.டி. பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான குழுவினர், நேரில் வந்து பார்வையிட்டுச் சென்றனர். சங்காணைக் கிராமத்தின் எரிக்கப்பட்ட குடிசைகள் குறித்துப் பாராளுமன்றத்தில் உரை நிகழ்த்திய எஸ்.டி. பண்டாரநாயக்கா “அந்தக் கிராமம் வட்டுக்கோட்டைத் தொகுதிக்கு உட்பட்டது; தனது தொகுதியில் இடம்பெற்ற சாதி ஒடுக்குமுறைச் செயல்கள் பற்றி அதன் பாராளுமன்ற உறுப்பினரான அமிர்தலிங்கம் கண்டிக்காதது ஏன்?” என்பதாகக் கேள்வி எழுப்பினார். சாதி

வெறியர்களை கண்டிப்பதற்கு மாற்றாக ஒடுக்குமுறைக்கு உட்பட மறுத்து விழிப்புணர்வடைந்த மக்களைக் குற்றம் சாட்டிய அமிர்தலிங்கம் “சங்காணை சங்காயாக மாறியுள்ளது” என்பதன் வாயிலாக சீனக் கொம்யூனிஸ்ட்களது ஊடுருவலில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் தவறிழைப்பதாகக் காட்டமுயற்சித்தார்; சாதி ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக அனைத்துச் சாதியினரும் ஒன்றுபட்டுப் போராடிய பாங்கினை மறைத்து இரண்டு சாதிகள் இடையேயான மோதலாகச் சித்தரிக்க முனைந்தார். அதனையும் இனவாத வக்கிரத்துடன் வெளிப்படுத்தினார்.

எழுநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் வடக்கின் பௌத்தர்கள் சைவத்துக்கும் அதன் பேரில் தமிழர்களாகவும், தெற்கின் சைவர்கள் சிங்கள பௌத்தத்துக்கும் மாறியாக வேண்டியிருந்தது. தெற்கில் சைவர்களாக இருந்திருக்கக் கூடிய சிங்களவர்கள் பௌத்தத்தைத் தழுவிக்கொண்டனர். பதின்முன்றாம் நூற்றாண்டில் வடக்கும் - கிழக்கும் அவ்வகையில் பௌத்தத்தைக் கைவிட வேண்டியிருந்த போது தமிழ்ச் சாதிகளாக இருந்தோர் அதே சாதிச் சைவர்களாக மாறினர். “யாழ்ப்பாணத்தில் இருந்த கொவிகம என்ற சிங்களச் சாதிப் பிரிவினர் இடம்பெயராதது இங்கேயே இருந்த போது தமிழின் புதிய சாதிப் பிரிவுகளில் ஒன்றாகி, வெள்ளாளர்களுக்கு அணுக்கமான குடிமைகள் என ஆகிய போது, ‘நளயா’ எனும் புல் வகையைப் பயன்படுத்திக் கைவினைப் பொருள் செய்து வாழ்ந்துவந்த சிங்கள இனக்குழுப் பிரிவினர் தமிழுக்கான புதிய ஒடுக்கப்படும் சாதியாக ஆகினர் என்பதாக ஆய்வாளர்கள் இடையே ஒரு கருத்துண்டு. அதனை அடியொற்றி ‘முன்னர் சிங்களவர்களாக இருந்து தமிழர்களான இரு சாதித் தரப்பினர்களுக்கு இடையேயான மோதலைத்தான் கொம்யூனிஸ்ட்டுகள் சாதிச் சண்டையாகக் காட்டுகிறார்கள்’ என்பதாக

அமிர்தலிங்கம் தனக்குரிய பதிலாக
முன்வைத்தார்.

தமிழ் சமூகத்தின் உள்ளே நிலவுகின்ற சாதி
பேத பிளவு மனப்பாங்கை மூடி மறைக்க
முற்பட்டு, நீண்ட நெடுங்காலமாகத்
தமிழுணர்வுடன் வாழும் மக்கள்
பிரிவினரைச் சிங்களவர்கள் எனச்
சித்தரித்ததன் காரணமாக, அடுத்து வந்த
1970 ஆம் ஆண்டின் பொதுத் தேர்தலில்
அமிர்தலிங்கம் தோல்வியைத்
தழுவநேர்ந்தது. ஆதிக்கசாதித் தரப்பில்
இனங்காணப்பட்ட இடைச்
சாதிப்பிரிவினர் இது குறித்த தமது
ஆட்சேபத்தையும் கண்டனத்தையும்
துண்டுப்பிரசுரங்கள் வாயிலாக
வெளிப்படுத்தினர். தம்மில் சிலர்
வெள்ளாளச் சாதியெறி நயினார்களுக்கு
அடியாட்களாக இருந்தார்கள்
என்பதற்காகத் தம்மை ஒட்டுமொத்தமாக
சாதிய அபிமானிகளாகக் காட்டியது
மட்மன்றி, சிங்களவர்கள் என்பதாகவும்
முத்திரை குத்திவிட்டமைக்கு கண்டனம்
தெரிவிக்கும் வகையில் பாராளுமன்றத்
தேர்தலில் அமிர்தலிங்கம்
தோற்கடிக்கப்பட வேண்டும் என முடிவு
செய்து இயங்கினர். தமிழரசுக் கட்சியின்
தளபதியாக இருந்த போதிலும்,
ஒடுக்கப்பட்ட மக்களது போராட்டத்தை
ஆதரிக்கவில்லை என்பதால் தீண்டாமைக்
கொடுமைக்கு எதிராகப் போராடிய
அனைத்துத் தரப்பினரும் அவரது
தோல்வியை உறுதிப்படுத்தும் வகையில்,
அகில இலங்கை தமிழ் காங்கிரஸ் கட்சி
வேட்பாளருக்கு சார்பாகச் செயற்பட்ட
காரணத்தால், 1970 - 1977 காலகட்டத்தில்
பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே இருந்து
இனவாத அரசியல் பணியை
மேற்கொள்ளும் வாய்ப்பே
அமிர்தலிங்கத்திற்குக் கிட்டியது. அ.இ.த.
காங்கிரஸ் கட்சியின் உடுப்பிட்டிச்
சிவசிதம்பரமும் தீண்டாமை ஒழிப்புப்

போராட்டத்தை ஆதரிக்காத காரணத்தால்
வெற்றியை இழந்த சூழல் காரணமாக, இரு
பெரும் தலைவர்களது முன்முயற்சியுடன்
இரண்டு கட்சிகளும் இணைந்த தமிழர்
விடுதலைக் கூட்டணி உதயமானது.
இருவரும் வெற்றி பெற்றிருந்தால் கூட,
தமிழ் மக்கள் மத்தியில் அனைத்து
ஒடுக்குமுறைகளையும் தகர்க்கும்
போராட்டங்களில் இடதுசாரிகள்
வேகமாக ஆதரவுத் தளத்தைப் பெருக்கி
வருகிறார்கள் என்ற காரணத்தால்,
தமக்குரிய மேலாதிக்கம் பேணும்
அரசியல் நலனின் பொருட்டு கூட்டணி
அமைக்கும் நிர்ப்பந்தம் இரண்டு
கட்சிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கும்
என்பதற்கான அரசியல் நகர்வே அன்றைய
நிதர்சனமாக இருந்தது!

வடக்கிலும் தெற்கிலும் ஏகாதிபத்தியச்
சார்பு மேலாதிக்கத் தேசிய வாதிகள்
வெற்றி பெற்று, இனப் பிளவுபடுத்தும்
குறிக்கோளில் ஒன்றுபட்டு இயங்கிய
போது 'வியாபாரக் கூட்டணியின்' கபட
நாடகம் நீடிக்க இயலவில்லை. மார்க்சிய
வழிகாட்டலை ஏற்றிந்த இளைஞர்
இயக்கங்கள் முன்னதாகக் கூட்டணியை
இனங்கண்டு நிராகரித்த நிலையில்,
மேலாதிக்கவாதத் தமிழ்த் தேசிய
குறிக்கோளில் ஒத்து இயங்கிய விடுதலைப்
புலிகள் கூட்டணிக்கு
விரோதமானவர்களைக் களையெடுக்கும்
கருவியாகச் செயற்பட்டனர். அதற்கு ஏற்ற
அளவிலான மிகக் குறைந்த
போராளிகளுடன் 'மிகக்
கட்டுக்கோப்பான இயக்கம்' என்ற தோற்ற
மயக்கத்தை விடுதலைப் புலிகள்
வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருந்தபோது,
மக்கள் போராட்டதீனூடாக மாற்றத்தை
வென்றெடுக்கும் குறிக்கோளில் மார்க்சிய
வழிகாட்டலைப் பிரயோகிக்க விரும்பிய
இயக்கங்களோ அளவு கணக்கில்லாத
போராளிகளை உள்ளீர்த்து ஊதிப்பெருத்து

வளர்ந்தன. பிராந்திய மேலாதிக்க வல்லரசு அதற்கான பின்தளமாக ஊக்கத்தை வழங்கியது. அத்தகைய வளர்ச்சியினூடாகப் படிப்படியாக ஏனைய இயக்கங்கள் இராணுவத்தை முகாம்களில் இருந்து வெளியேற இயலாமல் முடக்கிய பின்னர், அவற்றின் தவறுகளைப் பிரசாரப்படுத்தியவாறு, களத்தில் இருந்து அவற்றை அகற்றிவிட்டு, தனியொரு அமைப்பாக விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம் போராட்டக் களத்தைக் கபளீகரம் செய்து கொண்டது!

இந்த ஆக்கிரமிப்புக்கு முன்னதாக ஒடுக்கப்பட்ட சமூகங்கள் மத்தியில் தமக்கான தளத்தை ஏற்படுத்திக் கொள்ளும் முயற்சியை ஏனைய இயக்கங்கள் மேற்கொண்டிருந்தன. தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் முன்னெடுத்த ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கத்துக்கான போராட்ட அனுபவம் சார்ந்த அரசியல் விழிப்புணர்வு, ஒடுக்கப்பட்ட மக்களைப் பிரிவினை நாட்டத்தில் இருந்து தூரப்படுத்தி இருந்தது. இளைஞர் இயக்கங்களின் போராட்டங்களை முறியடிப்பதற்கென இராணுவம் முன்னெடுத்த அரசு பயங்கரவாதத் தாக்குதல்கள் மிக அதிக அளவில் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வாதாரங்களை நாசப்படுத்தியதோடு உயிரிழப்புகளையும் அவர்கள் மத்தியிலேயே அதிகம் ஏற்படுத்திய சூழலில், இளம் தலைமுறையினர் தம்மை நாடி வந்த மார்க்சிய இளைஞர் இயக்கத்தில் இணைய ஆரம்பித்தனர்.

அத்தகைய இயக்கங்கள் அகற்றப்பட்டு தனியே விடுதலைப் புலிகள் தமிழீழப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த போது போராளிகளாகக் களப் பலியாகியோரில் மிகப் பெரும்பான்மையானோர் ஒடுக்கப்பட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த இளந்தலைமுறையினராவர். இவ்வாறு

ஒடுக்கப்பட்ட இளையோர் அதிகமாகக் களச் செயற்பாட்டில் இயங்கிய சூழலில் சாதியம் குறித்துத் தமது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் விடுதலைப் புலிகளுக்கு ஏற்பட்டது. ஏற்கனவே சமூகநீதி எட்டப்பட்ட இடங்கள் தவிர ஏனையவற்றில் எந்த மாற்றத்தையும் கோருவதைப் பிற்போட வேண்டும்; தமிழீழம் வெற்றி கொள்ளப்பட்ட பின்னர் மாற்றங்களை மேற்கொள்வோம் என்ற வாக்குறுதியை வழங்கினர். அதனை நம்பவைக்கும் வகையில் 'சாதி குறித்துப் பேசுதலோ - பேதம் காட்டுதலோ தண்டனைக்குரிய குற்றம்' என அறிவித்துத் தமக்கே உரிய கடும்போக்கு நடைமுறைகளையும் கையாண்டனர்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டக்காலத்தில் அதற்குத் தலைமையேற்று இயங்கிய அகில இந்திய காங்கிரஸ் கட்சியும் கூட 'விடுதலையின் பின்னர் சமூக சீர்திருத்தங்களை மேற்கொள்வோம், சுதந்திரப் போராட்டத்துக்கு குந்தகம் விளைவிக்கும் வகையில் அதனை முன்னிறுத்துவதைத் தவிர்ப்போம்' என்றே கூறிவந்தனர். தாராளவாத அரைப் பிராமணியத் தேசியம், சுதந்திர இந்தியாவில் அரியணை ஏறிய பின்னர் பேதங்களைத் தகர்க்கும் நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்திருக்கவில்லை என்பதை அறிவோம். இன்று இந்தியாவில் 'சாதி பேசி இழிவுபடுத்துதல் கடும்தண்டனைக்குரிய குற்றம்' என்ற சட்டம் இருந்த போதிலும், பேசுவது மட்டுமன்றிக் ஆணவக்கொலை வரையிலான சாதிக்குற்றங்கள் வலுத்துவருவதைத் தடுத்துவிட இயலவில்லை என்பது கண்கூடு!

விடுதலைப் புலிகள் இருந்தவரை சாதி பேசாப் பொருளாக இருந்து இன்று மோசமாகத் தலைவிரித்தாடுவதாகக்

ஜே. ஆர். ஜெயவர்த்தன
Image Source - jrjc.lk

கூறுவோர் உளர்; அப்போது 'துப்பாக்கி முனையில் மௌனிக்கப்பட்டிருந்த சாதி, துப்பாக்கி மௌனித்ததும் பூதாகார வடிவம் பெற்று எழுந்துள்ளது' என்றால், மனங்களில் அப்போது சாதி பேதம் வக்கிரப்பட்டு உறைநிலையில் இருந்தது என்பதே மெய். மனப் பிராந்தியத்தில் இருந்து சாதிச் சழக்குகளைத் தூரப்படுத்தும் எந்தக் கைங்கரியத்தையும் தமிழ்த் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் முன்னெடுத்திருக்கவில்லை!

சாதியத் தகர்ப்புப் போராட்டத்தை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைமையில் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்கம் முன்னெடுத்த போது அந்தச் சமூக நீதிப் போராட்டக் களத்துக்கு வலுவூட்டும்

வகையில் கலை - இலக்கிய - பண்பாட்டு இயக்கங்கள் காத்திரமான பங்களிப்புகளை நல்கி வந்தன. அவற்றின் பேறாக சாதிபேதம் பாராட்டுவது அநாகரிகமான இழி செயல் என்ற உணர்வு நிலை மக்களிடையே வளர்ந்து வந்தது; சாதிபற்றிப் பேசுவதே அவமானத்துக்கு உரியது என்ற புரிதல் ஏற்பட்டதால், தவிர்க்க இல்லாமல் வேறுபாட்டைச் சொல்ல நேர்ந்தால் 'நாம் இன்ன சாதி' எனக் கூறுவதை விடுத்து 'நாங்கள் இந்தப் பக்கம், அவர்கள் அந்தப் பக்கம்' என்றே அடையாளப்படுத்த வேண்டி இருந்தது. வெறும் சட்டம் போட்டு சர்வாதிகாரம் பிரயோகிக்கப்படாமல் அடிமனதில் இருந்தும் கூடச் சாதி பேதங்கள் களையப்படும் மனப்பாங்கு வளம்பெற உந்துதல்கள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டதால் எழுபதாம் ஆண்டுகளில் சாதி உணர்வும் மழுங்கி வந்தது. புலம்பெயர்வில்

மூலதனப் பெருக்கம் அடைந்துள்ள சிறுகுழுவினர் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 'ஏகாதிபத்தியத் தமிழ்த் தேசியம்' இன்று சாதிய வக்கிரங்கள் தலைவிரித்தாட இடமளித்துள்ளது!

பேரினவாத ஒடுக்குமுறையை முன்னெடுத்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவுடன் 'வியாபாரக் கூட்டணியாக' பரஸ்பர இனவாதப் பரிவர்த்தனையில் உறவாடிய மேலாதிக்கத் தமிழ்த் தேசியத்துக்கான ஆயுதக் குழுவாக இயங்கி இன்றைய 'ஏகாதிபத்தியத் தமிழ்த் தேசியத்தை' புலம்பெயர் தேசங்களில் விருத்தியுறச் செய்த விடுதலைப் புலிகள் அத்தகைய ஆதிக்கத்தரப்பால் இன்னமும் கொண்டாடப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை.

Image Source - noolaham.net

மக்களுடைய வாழ்வாதாரங்களையும் விடுதலையையும் புலிகள் நாசப்படுத்திய போதிலும் மேலாதிக்கக் கும்பலை வளப்படுத்தியுமல்லவா விட்டுள்ளனர்! அவர்கள் 'முள்ளிவாய்க்கால் அழிவு', 'காணாமலாக்கப்பட்டோரைக் கண்ணில் காட்டு' என்பன குறித்து நீலிக் கண்ணீர் வடிப்பது தான் வினோதமானது. 'தேசவிடுதலையின் பேரால்', ஒவ்வொரு சமாதான முயற்சிகளையும் முறியடித்து, வலிந்து யுத்தத்தை வரவழைத்ததன் வாயிலாக பலர் கொல்லப்பட்டனர். முள்ளிவாய்க்கால் வரை மூன்று இலட்சம் மக்களை தமது 'பெறுமதிமிக்க போராட்ட உடலுக்குக்

கவசமாக ஆயுத முனையில் கடத்திச் சென்ற யுத்த மீறல்களால்' இறந்தோரின் பேரில், சிங்களப் பேரினவாத இராணுவத்துக்கு எவ்வளவு பொறுப்புள்ளதோ, அதற்குச் சற்றும் குறையாத அளவில் ஏகாதிபத்தியத் தமிழ்த் தேசியப் புலிகளுக்கும் பொறுப்பு உள்ளது.

அழிவுகளைக்கூறி ஏகாதிபத்திய நலன் பேணும் அவர்களுக்கான தேசிய விடுதலைக்கு மாறாக விடுதலைத் தேசியக் கூறுகளை இலங்கை மண்ணில் ஈழத் தமிழ்த் தேசியம் எவ்வகையில் வடிவப்படுத்த இயலும் என்ற தேடலே இன்று அவசியமாக உள்ளது.

ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்புடன் இருந்த ஐ.தே.க. அரசை முறியடித்து 1956 ஆம் ஆண்டு ஆட்சியமைத்த பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான சிங்களத் தேசியத்துடன் ஈழத் தமிழ்த் தேசியம் கூட்டமைத்து ஆங்கிலத்துக்கு மாற்றாகச் சிங்களம் - தமிழ் என்பவற்றை அரசகரும மொழியாக்குவதற்குரிய

போராட்டங்களை முன்னெடுத்திருக்க வேண்டும். ஆங்கிலம் ஆட்சி செலுத்தினால் நாடு பூராகவும் உத்தியோக ஆக்கிரமிப்புக்கான வாய்ப்பு நீடிக்கும் என்பதாலே தான் 'தனிச் சிங்களச் சட்ட எதிர்ப்பு' என்பதாகப் போராட்டம் திசை திருப்பப்பட்டது; வடக்கு - கிழக்கை விருத்தி செய்யும் வாய்ப்பாக இருந்த பண்டா - செல்வா ஒப்பந்தத்தை நிறைவேற்றும் பொறுப்பில் இருந்து விலக்குப்பெறும் வகையில் திசை திருப்பப்பட்ட போராட்டத்தை முன்னெடுத்ததும் ஏகாதிபத்திய நலனின் பொருட்டே தான்.

வெறும் ஆண்ட பரம்பரை மீண்டும்
ஆளுவதற்கான தேசிய விடுதலை என்பதற்கு
அப்பால் சமூக நீதியையும் வெற்றி
கொள்ளும் தேசிய எழுச்சிக்கு முன்னுரிமை
வழங்கியிருக்க வேண்டிய பொறுப்புணர்வு
தமிழ்த் தேசிய அரசியலை
முன்னெடுத்தவர்களிடம் இருந்ததில்லை;
அதுவே ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புத் தேசியமாக
இருந்திருக்கும். இவர்களுக்கு, தமக்கான
உத்தியோக ஆக்கிரமிப்பை
விலக்கிக்கொள்ளும் 'சிங்களத் தேசத்தில்
இருந்து விடுதலை' வேண்டியிருந்ததே
அல்லாமல் விடுதலைத் தேசிய அம்சங்கள்
பற்றிய அக்கறை இருக்கவில்லை.
ஏகாதிபத்திய நலனுடன் பிணைக்கப்பட்ட
தமிழ்த்தேசிய விடுதலை என்பதனாலேயே
'ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புச் சிங்களத் தேசிய
இடதுசாரி அணிகளின் முன்னெடுப்புகள்'
ஒவ்வொன்றுக்கும் எதிராகச்
செயற்பட்டதோடு பேரினவாத
ஒடுக்குமுறையை முன்னெடுத்த ஐ.தே.க.
அரசாங்கங்களுக்கு முண்டு
கொடுப்பவர்களாக இருந்தனர்.

ஏனைய பிரதேசங்களில் இருந்து
துண்டித்துக் கொண்ட ஒவ்வொரு
பண்ணைகளது எசமானர்களாக
நிலப்பிரபுக்கள் மதத்தை
முன்னிறுத்தியவாறு பண்ணையடிமைகளாக
மக்களை நடாத்திய மத்திய காலத்தில்
சிந்தனை - செயல் அனைத்தையும்
கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கும் அடிமை
மனப்பாங்கை வளர்த்து வரலாயினர்.
அதனை முறியடித்து மொழி, பண்பாடு,
வரலாற்று ஒருமை என்பவற்றுடனுள்ள
பரந்த நிலப்பரப்பு முழுமையை ஒரே
உணர்வுடைய தேசியக் கட்டமைப்பாக்கம்
செய்ய ஏற்றதாக மூலதன எழுச்சி
பதினைந்தாம் நூற்றாண்டிலிருந்து

ஐரோப்பாவில் விருத்தியுறத் தொடங்கியது.
'மானுடம் தனைக் கட்டிய தளையெலாம்
சிதறுக' என 1789 இல் வெடித்தெழுந்த
பிரான்சியப் புரட்சி அதற்கான
முழுமைப்பட்ட கருத்தியல் வடிவத்தை
வழங்கியது. அந்தத் தேசிய எழுச்சியின்
கனவாக 'சுதந்திரம், சமத்துவம்,
சகோதரத்துவம்' என்பன முழு நிறைவாக
உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனும் இலட்சிய
தாகம் முன்னிறுத்தப்பட்டது.

அவ்வகையில் விடுதலையை
வெற்றிகொண்ட மூலதனத்தை
மென்மேலும் பெருக்கும் வெறி அதனைக்
கைவசப்படுத்தி வைத்திருந்த முதலாளி
வர்க்கத்திடம் இருந்தது. லாபம்... லாபம்...,
இன்னும் இன்னுமாக லாபத்தைப்
பெருக்கும் அவா மூலதனத்துக்குரிய
இயற்கையான பண்பாக அமைந்திருந்தது.
பண்ணையடிமைகளாக இருந்த
விவசாயிகளை விடுவித்துச் சுதந்திரமாக
உற்பத்திச் சக்தியை விற்பனை செய்கின்ற
தொழிலாளி வர்க்கம் என மாற்றிக்கொண்ட
மூலதனம் தனது கட்டற்ற வளர்ச்சியில்
தலையிடாத தாராளவாதப் போக்கை அரசு
கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று தேசிய
அரசிடம் வலியுறுத்தியது. இவ்வகையில்
'சுரண்டுவதற்கான சுதந்திரம்' என்ற
குறுகத்தறித்தல் ஏற்பட்ட போது தேசிய
உருவாக்கத்தின் ஏனைய இலட்சியங்களான
சமத்துவமும் சகோதரத்துவமும் காணாப்
பொருள்களாயின. தனக்கென எதுவும் அற்ற
- இழப்பதற்கு எதுவுமற்றவர்களாக ஒட்டச்
சுரண்டப்படும் தொழிலாளி வர்க்கம், தேச
எல்லைகளைக் கடந்து சர்வதேச
ஒருங்கிணைப்புடன் ஏற்படுத்தும்
சமத்துவத்துக்கான புரட்சியே அனைத்து
வர்க்கங்களையும் அழித்துப் பூரண
சுதந்திரத்தை அனுபவிக்கவல்ல

மனிதர்களைச் சாத்தியப்படுத்தும்; அவர்கள் சகோதரத்துவ உறவுடன் பொதுமைப்புத்துலகம் படைப்பர் என மார்க்ஸ், எங்கெல்ஸ் ஆகியோரது படைப்பான 'கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி அறிக்கை' 1848 ஆம் ஆண்டில் பிரகடனப்படுத்தியது.

மூலதனத்துக்கான சுரண்டல் தேச எல்லைக்குள் மட்டுப்பட்டிருக்கவில்லை; முன்னதாக மூலதனத்தை வடிவப்படுத்திய ஐரோப்பிய முதலாளி வர்க்கம் தனது தேச எல்லை கடந்து நாடுகளை வென்றடக்கி, உலகெங்கும் கொள்ளையடித்த புராதன மூலதனத்திரட்சியும் கவனிப்புக்கு உரியது. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைக்கூறில் ஏகாதிபத்தியக் கட்டத்தை எட்டிய ஐரோப்பியத் தேசங்கள் தொடர்ந்தும் ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களைப் பல்வேறு வடிவங்களில் சுரண்டுவதன் பேறாக பாட்டாளி வர்க்க உலகப் புரட்சி வாயிலாக சோசலிச மாற்றியமைத்தல் சாத்தியமாகாமல் போனது. ஏகபோக மூலதனம் உருப்பெற்று ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்கள் அதன் சுரண்டலுக்கு ஆட்படுவதன் பேரில் முன்னேறிய முதலாளித்துவ நாடுகளின் புரட்சி எதிர்நோக்கிய இடர்பாட்டை மார்க்ஸ் கவனங்கொண்டார்; ஒடுக்கப்பட்ட தேசம் விடுதலை பெறாமல் ஒடுக்கும் தேசத்தின் புரட்சியும் சாத்தியமில்லை என்பதனை மார்க்ஸ் வலியுறுத்தத் தவறவில்லை!

உலக வரலாற்றுச் செல்நெறி மாற்றத்தைக் கவனத்தில் எடுத்த லெனின் நிரந்தரப் புரட்சியாக ஏனைய நாடுகளில் எழுச்சி ஏற்படாவிடிலும் தனியொரு நாடு முன்னதாக சோசலிசத்தை வென்றெடுக்க இயலும் என்ற கோட்பாட்டை முன்வைத்தார்; பலவீனமான ஜாரிஸ ருஷ்ய ஏகாதிபத்தியத்தில் பாட்டாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிக்கான சாத்தியம்

ஏற்பட்டுள்ளமையைக் கண்டுணர்ந்து வெளிப்படுத்தியவாறு மார்க்சிஸ விருத்தியான லெனினிசத்தைக் கையேற்ற ருஷ்யப் பாட்டாளி வர்க்கம் 1917 ஒக்ரோபர் புரட்சியைச் சாதித்திருந்தது. அதனை வெற்றிகொள்ளும் வகையில் ருஷ்யாவால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டிருந்த ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களுக்குப் பிரிந்து செல்லும் உரிமை உடைய 'சுயநிர்ணய உரிமைக் கோட்பாட்டை' முன்வைத்ததன் வாயிலாகவே அந்தப் பாட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி நிலைத்துச் சாதனை படைக்க இயலுமாக அமைந்தது. அதற்கமைவாக ருஷ்யாவின் சுற்றயலில் அவை அமைந்திருந்தன. ஒடுக்கப்பட்ட தேசங்களது புரட்சி வாயிலாகவே சமத்துவ சமூகம் படைக்கவல்லதாக வரலாற்று மாற்றப்போக்கு ஏற்பட்ட சந்தியாக அமைந்த 'சோவியத் சோசலிசக் குடியரசுகளின் ஒன்றியத்தை' தோற்றுவிக்க இயலுமாக அமைந்த காரணத்தாலேயே உலக வரலாற்றுக்கான இறுதிப் பட்டாளி வர்க்கப் புரட்சி தனக்குரிய சாதனையைத் தக்கவைக்க இயலுமாயிற்று.

ஒதுக்கப்பட்ட தேசங்களே தமக்கான சமூக விடுதலைக் கூறுகளை உட்படுத்திப் பொருளாதார தன்னாட்சியையும் உறுதிப்படுத்துவதன் வாயிலாக உலகம் முழுமைக்குமான சமத்துவ சமூகம் படைக்கும் மனுக்குலக் கனவு நிறைவு பெறும்; இந்த உண்மையைப் புரிந்து கொண்டு மாற்றச் செல்நெறிக்கு அமைவான மார்க்சிஸ - லெனிசப் பிரயோக விருத்தியை எட்டாத காரணத்தால் ஏறத்தாள முக்கால் நூற்றாண்டு நீடித்து நிலைத்திருந்த சோவியத் யூனியன் தகர்ந்து போக நேர்ந்தது. மாற்றத் தேவைக்கு அமைவாக வளர்க்கப்பட்ட மா ஓ சேதுங் சிந்தனையானது தேசங்கள் இடையே சமத்துவத்தை வென்றெடுப்பதன் வாயிலாக சோசலிசம் கட்டியெழுப்பப்படும் 21 ஆம் நூற்றாண்டுக்கான மார்க்சிய

விருத்தியைப் பெற்று வருகிறது; கடந்த நூற்றாண்டில் தேச விடுதலைக்கான மார்க்சிஸ - லெனினிசப் பிரயோகமாக உருப்பெற்ற மா ஓ சேதுங் சிந்தனையின் புதிய ஜனநாயகக் கடமை நிறைவேறியமையால் (முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவு முற்றாக நீக்கப்படலாம் என்ற கட்டத்தை எட்டிய பின்னர்) சோசலிச உற்பத்தி முறைமைக்குப் பொருத்தமற்றது என மா ஓ சேதுங் கூட கருதலானார்; பாட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனை முறையைப் பிரயோகிக்கும் தேவை ஏற்பட்டதாகக் கருதிய பின்னர் அதுவரை கடைப்பிடிக்கப்பட்ட 'மக்கள் ஜனநாயகம் சர்வாதிகாரம்' போதுமானதல்ல எனக் கருதப்பட்டது. குறிப்பாக 1966 ஆம் ஆண்டு தொடக்கப்பட்ட கலாசாரப் புரட்சியைத் தொடர்ந்து பாட்டாளி வர்க்க சர்வாதிகாரம் பிரயோகிக்கப்பட்டது. அதன் பாதகமான அம்சங்கள் ஏற்படுத்திய பின்னடைவை உணர்ந்த மா ஓ 'கலாச்சாரப் புரட்சியை' 1976 இல் நிறுத்தியிருந்தார்.

விடுதலைத் தேசியம் சோசலிச முன்னெடுப்பையும் கூட பாட்டாளி வர்க்கச் சிந்தனைப்படியன்றி மாஓசேதுங் சிந்தனைப் பிரயோகமாகவே முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும் என்பதனை டெங்சியாவோ பிங் வலியுறுத்தி நடைமுறைப்படுத்திய பின்னரே மக்கள் சீனம் மீட்சி பெற்று வளர முடிந்தது. பழையதை அழிக்கும் வர்க்க முறைமையில் இருந்து முழுச் சமூக சக்தி (திணை) மேலாதிக்கம் வாயிலாக மேற்கொள்ளும் (ஒடுக்கும் ஏகாதிபத்திய) சுரண்டலை முறியடிக்கும் விடுதலைத் தேசியம் கட்டியெழுப்புகின்ற சமத்துவ உருவாக்கம், தேசிய முதலாளி வர்க்கம் உள்ளிட்ட பல்வேறு சக்திகளை ஐக்கியப்படுத்தியவாறு முன்னெடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்! மாஓசேதுங் சிந்தனையைக் கையேற்ற

காரணத்தினாலேயே பாட்டாளி வர்க்க நிலைப்பாட்டுடனும் விடுதலைத் தேசியச் சிந்தனை முறைமையுடனும் பரந்துபட்ட ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டியெழுப்பியவாறு சாதியத்துக்கு எதிரான ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி (1966) மார்க்கம் யாழ்ப்பாணத்தில் முன்னெடுக்கப்பட்டு, தீர்மானித்த இலக்கை வென்றெடுக்க இயலுமாயிற்று. சாதியவாதப் பிளவாக்கத்துக்கு இடமளிக்காமல், ஒடுக்கும் ஆதிக்கச் சாதியைச் சேர்ந்த உழைக்கும் மக்களும் ஜனநாயக நல்லெண்ணம் கொண்டோரும் ஐக்கியப்படுத்தப்பட்டு இருந்தமை கவனங்கொள்ளப்பட வேண்டிய அம்சமாகும். சுன்னாகத்தில் இருந்து யாழ்நகர் நோக்கி 1966 ஒக்டோபர் 21 முன்னெடுக்கப்பட்ட ஆர்ப்பாட்ட உள்வலம் 'சாதி முறை தகரட்டும், சமத்துவ நீதி ஓங்கட்டும்' என்ற பாதகையின் கீழ் பரந்துபட்ட மக்களை அணிதிரட்டியிருந்தது; அதனை இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சி (புரட்சிகர) அணியின் வட பிரதேச வாலிபர் சங்கம் தலைமை தாங்கி நடாத்தி இருந்தது. கட்சி வரம்பைக் கடந்த பரந்துபட்ட ஐக்கியம் அவசியம் எனக் கருதியதன் அடிப்படையில் 'தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன அமைப்பு' (தீ.ஓ.வெ.இ) உருவாக்கம் பெற்று, அதன் தலைமையின் கீழ் ஒக்டோபர் 21 எழுச்சி மார்க்கம் வளர்ச்சியை எட்டியது.

தீ.ஓ.வெ.இ. இன் முதலாவது ஆண்டு விழாவை முன்னிட்டு இடம்பெற்ற மாநாடு (1969) மிகப்பெரும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது. அந்த மாநாட்டு மலரில் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி எழுதிய கட்டுரை சாதியத் தகர்ப்பு போராட்டத்துக்குரிய கோட்பாட்டு தெளிவை ஏற்படுத்தியிருந்தது. மேலே குறிப்பிட்டவாறு, தென்னிலங்கையின் முற்போக்கு சக்திகள் நேரடியாக வருகைதந்து

சாதியத் தகர்ப்புப் போராட்டக் களங்களைப் பார்வையிட்டு பாராளுமன்றத்தில் குரல் எழுப்பிய காலம் அது; அதனைக் கவனம் கொண்ட க. கைலாசபதி மாநாட்டு மலருக்கான தனது கட்டுரையில் 'சாதிப் பிரச்சினை தேசிய பிரச்சினையாக' பரிணமித்துள்ளது எனக் காட்டி இருந்தார். யாழ்ப்பாண எல்லையைக் கடந்து தேசம் அளாவியதாகப் பரந்துள்ளது என்பதை மட்டும் இதன் பொருளாக கொள்ள இயலாது. 'அடியும் முடியும்' நூலில் நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்புக்கும் சாதி அமைப்புக்கும் இடையேயான உறவை விரிவாக எடுத்துக்காட்டி இருந்தது முதல், பாரதி ஆய்வுகளில் தேசிய எழுச்சியின் குணாம்சமாகப் பண்ணை அடிமைத்தனத்தை முறியடிக்கும் தேசிய விழிப்புணர்வு வகிக்கும் பாத்திரம் வரையில் பேராசிரியர் குறிப்பிட்ட ஆய்வுத் தளம் இங்கு பிரயோகிக்கப்படுதல் அவசியமாகும்.

தேசிய இலக்கியமும் மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாடும்

இளைஞனாகச் சமூகப் புரிதலுடன் க. கைலாசபதி இயங்கத் தொடங்கிய ஐம்பதாம் ஆண்டுகளின் முற்கூறில் இலங்கை முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கம் உதயமாகி முழு வீச்சுடன் இயங்கி வரலாயிற்று. அதுவரையான இலக்கியப் பண்புகளைக் கடந்த புதிய பேசு பொருட்களை முற்போக்கு இயக்கம் முன்மொழிந்து அவற்றின் பரவுகைக்குக் களம் அமைத்துக் கொடுப்பதைக் கண்ட பழமைவாதிகள் எமக்கான பண்பாடு - பாரம்பரியம் - மரபு என்பன பேணப்படும் வகையிலேயே இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டுமெனக் குரல் எழுப்பினர். அதனை எதிர்த்து 'மரபுப் போராட்டம்' முற்போக்கு அணியினரால் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அறியப்பட்ட தமிழ் இலக்கியப்

பரப்பெல்லையைக் கடந்து 'மண்வாசனை இலக்கியம்' உருப்பெற வேண்டும் என்பதாக விவாதம் வளரலாயிற்று.

முப்பதாம் ஆண்டுகளில் உப்புச் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டம் இந்தியத் தேசிய இலக்கியத்துக்குப் பரந்த கள விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்தி இருந்தது. இரண்டாம் உலக யுத்தம் வெடித்த சூழலில் பாசிச அச்சுறுத்தலுக்கு எதிராக பரந்துபட்ட ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டியெழுப்பும் அவசியத்தைக் கவனத்திலெடுத்த கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் உலகெங்கும் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கங்களைக் கட்டியெழுப்பியது போல இந்தியாவிலும் முற்போக்கு அணி வீறுடன் இயங்கியது. இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற பின்னர் சமூக விடுதலையும் உழைப்போர் மீட்சிக்கான பொருளாதாரக் கட்டுமானமும் இல்லாத சூழலில் தேசிய விடுதலையானது முதலாளித்துவ விருத்திக் கே அடி கோல இருந்தது; ஊழலும் கொள்ளையடித்தலும் ஒருபுறம், சாதி - மதபேதங்களும் பெண்ணொடுக்கு முறையும் இன்னொரு புறமுமாகச் சமூகச் சிதைவுகள் வலுப்பட்டு வரும் நிலை. தேசங்கள் இடையே சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தமுனையும் மக்கள் சீனத்துக்கு விரோதமாக இந்தியாவைப் பயன்படுத்த முனையும் ஏகாதிபத்தியத் திணை அதன் பொருளாதார விருத்தியைப் பதியம் செய்து வளர்க்கும் முயற்சியில், பொருளாதார வல்லரசாக இந்தியா வீக்கம் பெற்று வருகிறது.

பணக் குலை மோசடிப் பேர்களை விருத்தி செய்து வருவதன் மறுபக்கமாக உழைக்கும் மக்கள் தாங்க இயலாத சுமைகளால் வதைக்கப்படுகின்றனர். இவற்றை முறியடித்து விடுதலைத் தேசிய முன்னெடுப்பை மேற்கொள்ளும் அமைப்புருவாக்கம் ஏதும் அங்கு இல்லை.

கொம்பூனிஸ்ட் கட்சிகள் வெறும்
வர்க்கவாதமாக மார்க்சியத்தைப் புரிந்து
கொண்டு இயங்கும் போது காலனியவாதம்
- சாதிவாதம் - பிராமணியம் என்பவற்றால்
ஊட்டம் பெற்ற அடையாள அரசியல்,
இந்துத்துவம் அதிகாரபீடம் ஏற
வழிவகுத்துள்ளது. இவற்றை முறியடிக்கவல்ல
மார்க்சியப் பிரயோகத்துக்குரிய
கோட்பாட்டு உருவாக்கம் அங்கே
சாத்தியப்பட இயலாதுள்ளது.

மாறாக இலங்கையில் சுதந்திரத்தின் பின்னர்
ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்பைத் தகர்க்கும்
விடுதலைத் தேசிய நாட்டம் மேலெழ
வேண்டியிருந்தது. டொமினிக்கன் குடியரசு
என்ற வகையில், தொடர்ந்து பிரித்தானிய
ஏகாதிபத்தியப் பிணைப்பு இருந்ததுடன்
அதனைத் தகர்ப்பதற்கான எந்த
முயற்சியையும் மேற்கொள்ள விரும்பாத தரகு
முதலாளி வர்க்கத்தின் ஆட்சியில் இலங்கை
கட்டுண்டு கிடந்தது. தவிர, இந்திய
விஸ்தரிப்புவாத அச்சுறுத்தலும் பரவலாகப்
பலரிடமும் உணரப்பட்டவாறிருந்தது.
அவற்றின் பேறாக எழுந்த விடுதலைத் தேசிய
நாட்டம் அதற்கான நீட்சியாக மண்வாசனை
இலக்கியம் என்பதனைத் தேசிய இலக்கியம்
எனும் கோட்பாட்டு விருத்தியுடன்
வலியுறுத்த வழிகோலியது.

ஏ.ஜே. கனகரத்தினா, சமீம், கா. சிவத்தம்பி,
பிரேம்ஜி, சுபைர் இளங்கீரன், சி.
தில்லைநாதன் ஆகியோருடன் க. கைலாசபதி
தேசிய இலக்கியம் குறித்த வரையறைகளை
வழங்கினார். தேசிய இலக்கியம் பேராசிரியர்,
வாயிலாக 'மக்கள் இலக்கியம்' என்ற
பரிணமிப்பை எட்டியது. மக்கள்
இலக்கியத்துக்கான கோட்பாட்டு
அடித்தளத்தை க. கைலாசபதி மட்டுமே
தெளிவுற வெளிப்படுத்தினார்.
புதுமைப்பித்தனுடைய படைப்புகள்
இயற்பண்புவாத நிலைப்பட்டது என்பதை
விளக்கி, யதார்த்தவாதப் படைப்புகள் மக்கள்
இலக்கியத்தின் அடித்தளமாக அமைய

Image Source - www.panuval.com

வேண்டியதன் அவசியத்தை அவர்
வலியுறுத்தி இருந்தார் (இரண்டு
வகைகளுக்கான வேறுபாடுகள் குறித்து
'ஏகாதிபத்தியம் - சுயநிர்ணய உரிமை -
மக்கள் இலக்கியம்' எனும் நூலில்
எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது).

இலங்கை முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம்
தோற்றம் பெறுவதற்கு (1954)
பத்தாண்டுகளுக்கு முன்னரே 'சிறுபான்மைத்
தமிழர் மகாசபை' தோற்றம் பெற்று
ஒடுக்கப்பட்ட மக்களை ஒன்றிணைத்துக்
களமாடுவதற்கு கொம்பூனிஸ்ட் கட்சி
வழிகாட்டி வரலாயிற்று. மகா சபை வழங்கிய
உத்வேகத்துடன் என்.கே. ரகுநாதன் எழுதிய
'நிலவிலே பேசுவோம்' தமிழின் முதல் தலித்
படைப்பாக முகிழ்த்தது. அது வெளிப்பட்டு

பத்து வருடங்கள் கடக்கும் போது (1962 இல்) 'தென்றலும் புயலும்' நாவலில் சாதிய முரணை முன்னிறுத்தி சுபைர் இளங்கீரன் படைப்பு முயற்சியை மேற்கொண்டார். அறுபதுகளின் பிற்கூறில் சாதிய முரண் கூர்மைப்பட்ட ஆயுதப் போராட்டமாக வெடித்த பின்னர், 1974 இல் அந்த அனுபவங்களை டானியல் 'பஞ்சமர்' நாவலாக வெளிப்படுத்தினார். ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வியல் நெருக்கடிகள் - பண்பாட்டுக் கோலங்கள் - எதிர்கொண்ட முரண்களும் போராட்டங்களும் என்பவற்றை முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் வகையில் 'பஞ்சமர்' வரிசை நாவல்களை தொடர்ச்சியாக கே. டானியல் படைப்பாக்கம் செய்த காரணத்தால் தமிழக இலக்கிய ஆய்வாளர்களும் டானியலே தமிழின் முதல் தலித் இலக்கிய முன்னோடி என அடையாளப்படுத்தியுள்ளமை மனங்கொள்ளத்தக்க ஒன்று. இந்திய அளவில் மராட்டியம் உணர்வு பூர்வமான தலித் இலக்கிய ஆக்கங்களைத் தொடக்கி வளர்த்த சமகாலத்தில். டானியலின் பஞ்சமர் நூல் வரிசை உருவாகத்தொடங்கி வளர்ந்து வந்தது என்பது கவனிப்புக்குரியது.

ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் போர்க்குணத்தைக் சிறுகதையாக என்.கே. ரகுநாதன் ஐம்பதாம் ஆண்டுகளில் எழுதத் தொடங்கிய போது அதற்கான கோட்பாடுகள் தமிழில் இருக்கவில்லை; 'அதன் பேரில் தயக்கங்களுடனேயே அவற்றை வெளிப்படுத்தினேன்' எனவும், 'இருபது வருடங்களுக்குப் பின்னர் முற்போக்கு இயக்கத் திறனாய்வாளர்கள் முன்வைத்த கோட்பாட்டுத் தெளிவுகளால் சரியாகவே எழுதி உள்ளேன் என்ற திருப்தி ஏற்படுகிறது' எனவும் என்.கே. ரகுநாதன் தனது சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல் முன்னுரையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். வாழ்வியல் இருப்பை அப்படியே படைப்பாக்கி வழங்கும் இயற்பண்புவாத நெறியைக் கடந்து முழுமைப்பட்ட சமூக ஊடாட்டங்கள் -

மேலெழும் முரண்பாடுகள் - வெடித்தெழும் போராட்டங்கள் - கண்டடையும் தீர்வுகளினூடாக ஏற்படும் சமூக அசைவியக்கம் அல்லது மாற்றங்கள் (அவற்றை நோக்கிய திசைமுகப்படுத்தல்) என்பன வாலாயமாகும் போது யதார்த்தவாதப் படைப்பு சித்திக்கும் என்பதே மக்கள் இலக்கியத்துக்கான க. கைலாசபதியின் கோட்பாடாக அமைந்தது. தேசிய இலக்கியக் கோட்பாட்டாளர்களானும், பேராசிரியரின் மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாட்டு விளக்கங்களும் முற்போக்கு இலக்கியக் கர்த்தாக்களுக்குக் கலங்கரை விளக்காக அமைந்தன.

பிரான்சியப் புரட்சியின் இலட்சியத்தில் முழுமையான சமூக மாற்றம் குறித்த அக்கறை வெளிப்பட்டது போல, பின்னரான மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் தேசிய இயக்கங்களில் 'மனுக்குலம் தனைக் கட்டிய தளையெலாம் சிதறடிக்கப்படும்' எனும் அளவில் இருந்ததில்லை. பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் நடுக்கூறில் அதற்கான முயற்சிகளில் அவை முற்பட்ட போது, ஏற்கனவே முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான பாட்டாளி - விவசாயிகளது வர்க்கப் போராட்டம் கூர்மையடையத் தொடங்கிவிட்டது; கொம்யூனிஸ்ட் கட்சிகள் அவற்றுக்கு வடிவம் கொடுத்த போதிலும் பாட்டாளி வர்க்கம் ஆட்சி அதிகாரத்தை வென்றெடுப்பதைவிடவும் தேசிய ஒன்றிணைவுக்கு முன்னுரிமை வழங்கிக் கொடுத்தனர். குறிப்பாக, தமது சொந்த மண்ணாகிய ஜெர்மனி ஒரு தேசமாக வடிவப்படாத காரணத்தால் அதன் தேசிய உருவாக்கத்துக்காக மார்க்கம் எங்கெல்கும் குரல் கொடுத்துப் போராடினார். பாட்டாளி வர்க்கம் ஆளுமை பெற்று ஸ்தாபன மயப்படுவதைக் கண்ட மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளின் முதலாளி வர்க்கம், நிலப்பிரபுத்துவத்துடன் ஐக்கியப்பட்டு சமூக மாற்றத்துக்குத் துரோகமிழைத்தனர். இந்த அம்சத்தை மார்க்சிய முன்னோடிகள்

கவனத்தில் எடுத்தனர்; தேசிய விடுதலை இயக்கம் என்பது சமுதாய மாற்றங்கள், தேசியத் தற்காப்பு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றுடன் ஒருங்கிணைக்கப்படும் போது மட்டுமே மெய்யான உறுதிப்பாட்டை அடைய இயலும் என்பதனை மார்க்சிய முன்னோடிகள் வலியுறுத்தினர்.

அத்தகைய முழுமைப்பட்ட விடுதலைத் தேசிய முன்னெடுப்பை மா ஓ சேதுங் சிந்தனை வழிகாட்டலுடன் வடிவப்படுத்தி இயங்கிய இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் புரட்சிகர அணி சாதியத் தகர்ப்புப் போராட்டத்தையும் களமாடி இருந்தது; அவற்றை உள்வாங்கிய க. கைலாசபதி தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடாக முன்னிறுத்திய மக்கள் இலக்கியக் கோட்பாடு என்பது எமது சொந்த வரலாற்றையும் சமூகப் புரிதலையும் விரிவாக்கம் பெறச் செய்து வந்தமை அழுத்தி உரைக்கப்பட வேண்டிய அம்சமாகும்!

வாதுத் தன்மைகளும் சிறப்புக் குணம்சங்களும்கு

அனைத்து ஏற்றத் தாழ்வுகளையும் தகர்ப்பதற்கான மார்க்கத்துக்கு வழிகாட்டும் நெறி மார்க்சிசம் - லெனினிசம் என்பதனை ஏற்றுச் செயற்பட்ட இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் இணைந்து இயங்கியவரான க. கைலாசபதி அதன் சர்வவியாபகப் பொதுத் தன்மையை மனங்கொண்டவர்; அதேவேளை எமக்கே உரிய பிரத்தியேகமான கால - தேச நிலவரங்களுக்கு அமைவாக விருத்தி செய்த வடிவிலேயே அதனைப் பிரயோகிக்க வேண்டும் என்ற தெளிவையும் கொண்டிருந்தார். காலனித்துவ மனப்பாங்கு உருவாக்கிய வரலாற்றுத் திரிபை அவர் நிராகரித்திருந்தார்; எமது சாதியத் சமூகம் அமைப்பு மாற்றங்களை எட்டாமல் அநாகரிகக் காலத்தில் முடங்கிப்போன ஒன்று என்பதில் அவருக்கு உடன்பாடு இருந்ததில்லை.

மத்திய காலத்தில் ஐரோப்பா அறிவியல், பொருளியல் தளங்களில் பின்னடைந்திருந்த

போது ஆசியக் கண்டத்தின் சீனா, இந்தியா, அரபு நாடுகள் மிகுந்த விருத்தியுடன் இருந்தன. அந்த வளப்பெருக்கத்துடன் சீரழிவுகளுக்கு உள்ளான இறுதி நிலையிலும் கூட, ஐரோப்பாவில் புதிய அறிவியல் எழுச்சி, நிலப்பிரபுத்துவப் பிடி வலுவுடன் இருந்ததைப் போலன்றி அதனைத் தகர்த்து எழுந்து வளப்பெருக்கத்தை உருவாக்காமல் முன்னேற்றம் ஏற்படாது எனும் நிலையே காணப்பட்டது. ஐரோப்பாவின் அந்த அறிவியல் விழிப்புணர்வு மதப்பிடியில் இருந்து ஆய்வுத் தேடலை முற்றாக விலக்கிக் கொள்ள வழிகோலியது. அந்த வாய்ப்புடன் விண்முட்டும் விருத்திகள் எட்டப்பட்ட ஓரிரு நூற்றாண்டுகளில் வரலாற்றுச் சாதனைகள் அனைத்துமே ஐரோப்பாவுக்கு மட்டுமே உரியது போன்ற தோற்ற மயக்கங்கள் வளர்ந்தன. எதற்கும் கிரேக்க, ரோம் அடியாதாரங்களைத் தேடும் நோய் வலுப்பெற்றது. எமக்கான அரசியல் வகுப்புகள் கூட கிரேக்க - ரோம் அடிமைப் புரட்சி, பிரான்சியப் புரட்சி, ருஷ்யப் புரட்சி, சீனப் புரட்சி என்ற எல்லைகளைக் கடந்து எமது நாடுகளின் வரலாற்றுக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை. இறுதி நிலையில் 'இன்றைய அரசியல் நிலவரம்' பேசப்படும் போது தான் எங்களுடைய நாட்டுக்குள் கவனிப்பு ஏற்படும். அதன் போது கூட எமக்கான புரட்சி, ருஷ்யப் பாணியிலானதா - சீனப் பாணியிலானதா என்ற அக்கறை தான் மேலோங்கி இருக்கும்.

தனக்கான பணிக்களமாகத் தமிழியல் ஆய்வுப் புலத்தைக் கொண்டிருந்தவர் பேராசிரியர். அதனை வாய்ப்பாக்கிச் சமகாலத் தமிழியல் விருத்திக்கான தேடல்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவத்தை வழங்குவதை விடவும் இன்றைய இருப்பை வந்தடைய உதவும் வகையில் எங்கிருந்து எமது வரலாறு தொடக்கம் பெற்று வளர்ந்து வந்தது என்பதற்கே கூடுதல் அழுத்தம் கொடுத்தார். நடைமுறைச் செயற்பாட்டில் படைப்பாளர்களுடன் ஊடாடிய வகையிலும்

விமரிசனங்களை முன்வைத்ததன் ஊடாகவும் முட்டுமன்றி தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கியத் திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள், கவிதை நயம், இலக்கியமும் சமூகவியலும், ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள் எனப் பல ஆக்கங்கள் வாயிலாகச் சமகால மக்கள் இலக்கிய விருத்திக்கான வழிப்படுத்தல்களை மேற்கொண்டார்.

தனது கலாநிதிப் பட்டப் பேற்றுக்கான ஆய்வுப்புலத்தை 'வீர யுகப் பாடல்கள்' (Heroic Poetry) என அமைத்துக் கொண்ட க. கைலாசபதி அதன் வாயிலாக வரலாற்றுத் தொடக்க காலத்தில் தமிழர் வரலாறு உலகளாவிய ஏனைய சமூகங்களுடன் கொண்டிருந்த ஒத்த பண்புக்கூறுகளை வெளிக்கொணந்தார். அகத் திணை, புறத்திணை என்பன தான் தமிழின் தனித்துவப் பண்பின் அடையாளம் எனப் பெருமை பாராட்டியதற்கு மாறாக, வீரயுக இலக்கியப் பண்பாக ஏனைய சமூகங்களிலும் அவ் அலை காணப்பட்டவாறினை எடுத்துக்காட்டினார். 'வீர யுகக் கவிதைகள்' எனத் தமிழில் அவரது கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வு நூல் வெளிவரும் முன்னரே 'ஒப்பிலக்கியம்' எனும் நூல் வாயிலாக உலகப் பொதுவான போக்குகள் தமிழில் எவ்வாறு வெளிப்பட்டுள்ளன என்ற உண்மையை க. கைலாசபதி எடுத்துக் காட்டியிருந்தார்.

இவ்வகையில் பொதுப் பண்புகளை எடுத்துக் காட்டிய சம காலத்தில், எமது வரலாற்றின் சிறப்பம்சங்களையும் சமூக முறைமைக்கான தனித்துவக் குணாம்சங்களையும் கூட அதிக கரிசனையுடன் வெளிப்படுத்தத் தவறவில்லை. சமூக அமைப்புகளின் ஒத்த கூறுகள் ஏனைய சமூகங்களில் போல தமிழர் வரலாற்றிலும் எவ்வாறு காணப்பட்டிருந்தன எனக் காட்டிய அதேவேளை எமக்கான விசேடித்த அடையாளங்களாக எவையெல்லாம் அமைந்திருந்தன, அதன் பேறாக எமக்கான வரலாற்றுப் போக்கு எப்படி வேறுபட்டு முன்னகர்ந்துள்ளது என்பவற்றையும்

பேராசிரியர் காட்டியுள்ளார். 'பண்டைத்தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்', 'அடியும் முடியும்' போன்ற நூல்கள் இவ்வகையில் விதந்துரைக்கத்தக்கன. புராதன பொதுவுடமைக் கூறுகளின் தொடர்ச்சியாக கொற்றவை வழிபாட்டில் பெண்ணுரிமைச் சமூக வெளிப்பாடு தெளிவு பெறுவதும், கொற்றவை மைந்தன் சிவனுக்கு மகனாக்கப்படும் சமூக மாற்றத்தில் பேய் மகளிர் தமது ஆன்மீகத் தலைமையை இழந்து ஆண் பூசகர்கள் மேலெழுந்தமையும், அரசரை விடவும் பொற்குலை உடைய வணிகர்கள் பெற்றிருந்த மேலாண்மையும் எனத் தனிவகையில் ஏற்பட்ட வரலாற்று மாற்றச் செல்நெறிகளைப் பேராசிரியர் காட்டியுள்ளார். நிலப்பிரபுத்துவச் சமூக மாற்றத்தில் பக்திப் பேரியக்கம் எனும் சமூகம் மாற்றப் புரட்சி வகித்த வரலாற்றுப் பாத்திரத்தை முழு அளவில் வெளிப்படுத்தியதில் தனிச் சிறப்பான வகிபாகம் அவருக்கே உரியது. அதிலும், நிலப்பிரபுத்து வர்க்கம் அதிகாரத்தைப் பெற்றது என்பதற்கு அப்பால், வெள்ளாளர்கள் எனும் சாதி அதிகாரம் ஏற்பட்டமையைக் காட்டியுள்ளமையையும், பிராமணர்களுக்குச் சமனான புனிதச் சாதி என அவர்களைச் சோழப் பேரரசர் கல்வெட்டுப் பதிவில் காட்டியிருந்தமையையும் வெளிப்படுத்தி இருந்தமை விதந்துரைக்கத்தக்க வரலாற்றுப் பங்களிப்பாகும்.

இத்தகைய ஸ்தூலமான வரலாற்று அணுகுமுறையில் எமக்குரிய குறிப்பான புறநிலை அடிப்படைகளைக் கண்டு காட்டியமையினாலேயே, கிரேக்கத்தில் வீரயுகப் பண்பின் வெளிப்பாடாக காவியங்கள் எழுந்தது போல எம்மிடம் ஏன் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை என அங்கலாய்க்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என க. கைலாசபதி கூறியிருந்தார். எம்மிடம் காணப்பட்டவை, ஒப்பாய்வு அடிப்படையில் ஏனைய சமூகங்களில் வெளிப்பட்டவாறினை கண்டறிய இயலும் என்பதற்காக குறித்த ஒரு

சமூக முறைமைக்குரிய அனைத்து அம்சங்களும் ஏனையவற்றிலும் அப்படியே பிரதி எடுத்தது போல வந்தமைந்திருக்க வேண்டுமென்பதில்லை. கிரேக்கக் காவியங்கள் போல சமஸ்கிருத வீரயுகக் காவியங்களான இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்றன தமிழில் தாக்கம் செலுத்திய அளவுக்குத் தமிழுக்கே உரிய காவியங்கள் ஏன் இல்லை? வீரயுகப் பாடல்களில் ஒரு முலை திருகியெறிந்த கண்ணகி, மனைவியை நீங்கிய கோவலன் பற்றிய சில பாடல்கள் இடம்பெற்ற போதிலும் அறநெறிக் கால காப்பியமான சிலப்பதிகாரம் பெற்றிருக்கக் கூடிய சிறப்பம்சம் என்ன? வீரயுகப் பண்பை அன்றி அறநெறிப் பண்பு சிலப்பதிகாரத்திலும் மணிமேகலையிலும் மேலோங்கியமைக்குக் காரணம் என்ன?

எமக்கான விவசாயச் சமூக வள வழிபாட்டு அம்சங்கள் இணைந்த வீரயுகத் தேவைக்கு இராமாயணம், மகாபாரதம் என்பன மாற்றீடாக வந்தமைந்தது என்றால், எமக்குரிய வள வழிபாட்டுத் தொடக்கம் ஏன் இல்லை? வள வழிபாடு சாராமல் வணிகம் தொடர்பான நட்பார் பாடல்கள் வீரயுகக் கவிதைகளாகப் பதிவு பெற்றனவென்றால் அதற்கான அடிப்படை யாது? இத்தகைய தேடல்களை மேற்கொள்வதற்கான வாழ்க்கை நீடிப்புப் போராசிரியருக்கு இருக்கவில்லை. அவருடைய மறைவுக்கு ஒரு வருடத்தின் முன்னர் மதுரைத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில் அவர் சமர்ப்பித்த ஆய்வுக் கட்டுரை 'பால் வரை தெய்வம்' என்பதாகும். கன்மம், வினை என ஏனைய மதப் பிரிவினர்கள் முன்வைத்த கருத்தியல்கள் ஒவ்வொரு பிறப்புக்கும் தொடர்வன என்பதோடு குறித்த ஒரு பிறப்பின் செயல்களால் பாதிக்கப்படவல்லன. பால், ஊழ், நியதி என்பன பிறப்புகள் ஒவ்வொன்றிலும் தொடர்ந்து வந்து அனுபவித்துத் தீர்க்க வேண்டியன. எந்தப் பிறப்பிலுமான செயல் எதுவும் அதன் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்த இயலாது. பௌத்தம், சமணம் போன்ற வணிகச் சார்பான மற்றொரு

மதம் ஆசிவகம்; இது கன்மத்துக்கு மாறாக பால், ஊழ், நியதி என்பதைப் பேசிய மதப் பிரிவு. தனக்கான இறுதி ஆய்வுகளில் ஒன்றாக ஆசிவகம் பற்றி பேராசிரியர் தொட்டிருந்த இந்த இடம் மிகுந்த வரலாற்று முக்கியத்துவம்மிக்கது!

கடந்த இரண்டு தசாப்த காலத்திலேயே பேராசிரியர் நெடுஞ்செழியன் மேற்கொண்ட கள ஆய்வுகள் வாயிலாக தமிழர் பண்பாட்டு உருவாக்கத்திலும் விருத்தியிலும் ஆசிவக மதத்துக்குரிய அடித்தளம் வலுவுடன் வெளிப்படலாயிற்று. அதன் நீட்சியில் திணை வாழ்வியலுக்கான அடிப்படைகள் துவக்கமுற்றன. கீழடி எனும் பண்டைக்கால மதுரைக்குரிய புராதன நகரக் கட்டுமானம் தொல்லியல் ஆய்வு மூலம் வெளிப்பட்ட பின்னர் மேலும் பல விளக்கங்களை எட்ட இயலுமாயிற்று. கி.மு 3 ஆம் நூற்றாண்டில் நெல்லுற்பத்திப் பெருக்கத்தைச் சாத்தியப்படுத்திய மருதத் திணை மேலாதிக்கம் தொடர் யுத்தங்களை முன்னெடுத்து ஏனைய திணைகளை ஆக்கிரமித்திருந்தது; வெற்றிபெற்ற மூவேந்தர்களுக்கான சேர, சோழ, பாண்டியப் பேரரசுகள் உருவானதன் காரணமாகச் சமத்துவ வாழ் நெறிக்குரியதாக அமைந்த திணை வாழ்வு தகர்க்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னர் கி.மு 6 ஆம் நூற்றாண்டு முதலாகவே நகரப்பண்பாடு உருவாகிச் செழிப்புடன் விருத்தி பெறுவதாகத் தமிழக வரலாறு நகர்ந்துள்ளது; அதனை வெளிப்படுத்திய கீழடியின் தொல்லியல் தடயங்களிலோ, அதற்கு முன்னரே கண்டறியப்பட்ட கொடுமணலில் அதே காலப்பரப்புக்குரியதாகக் கிடைத்த தொல்லியல் ஆதாரங்களிலோ, விவசாய - வள வழிப்பாட்டுச் சின்னங்கள் எதுவும் இருந்திருக்கவில்லை. விவசாய வளப் பெருக்கத்திற்கு முன்னரே வணிக விருத்தியை எட்டி அதற்கு உறுதுணையான கைத்தொழில் திறனுக்குரிய தொழில் கூட்டங்களையும் அமைத்துக் கொண்டிருந்த

காரணத்தினாலேயே தமிழகப் புவிச் சூழல் ஏற்படுத்திய திணை வேறுபாட்டுப் பிரதேசங்கள் தமக்கிடையேயும் ஒவ்வொரு திணைக்கு உள்ளேயும் சமத்துவ ஊடாட்டத்துடன் பண்பாட்டு விருத்தியை எட்டுவது சாத்தியப்பட்டது.

விவசாயப் பெருக்கம் முன்னதாக ஏற்பட்ட வாய்ப்புடன் பெரும் படை நடாத்தி ஏனையோரை அடிமை கொண்டதன் பேறாக உழைப்பிலிருந்து நீக்கம் பெற்றுத் தமக்கான ஓய்வு நேரத்தை அதிகம் உடையவர்களால் தொடக்கப்பட்டு விருத்தி பெற்றதாகவே ஏனைய சமூகங்களின் பண்பாட்டு எழுச்சிக்குரிய வரலாறு அமைந்திருந்தது.

அதற்கு மாறாகப் பண்பாட்டுச் செழுமையுடன் மூன்று நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாகச் சமத்துவ ஊடாட்டத்துக்குரிய நான்கு திணைகள் அமைந்திருக்கும் வாய்ப்பைத் தமிழகம் கொண்டிருந்த காரணத்தாலேயே தமிழியலும் தமிழ்ப் பண்பாடும் தனித்துவக் கூறுகள் பலவற்றைப் பெற்றிருந்தது. உண்மையான அத்தகைய தனித்துவக் கூறுகளைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அவற்றின் உந்துதலால் வெளிப்பட்ட தோற்ற மயக்கங்களே தமிழின் தனிச்சிறப்பு எனப் போலிப்பெருமை பேசப்பட்ட இடங்களில் அவை ஏனைய சமூகங்களிலும் வெளிப்பட்ட பொதுமைப் பண்புடையன என்பதனை க. கைலாசபதி எடுத்துக்காட்டி வந்தார். அதேவேளை தமிழின் தனித்துவக் குணாம்சத்துக்குரிய அடித்தளமான ஆசீவகம் பற்றிய ஆய்வுத் தொடக்கத்தைத் தொடரும் இருந்தார் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி!

இரண்டாம் சுதந்திரம்

ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கைத் தேசம் அதனது பூரண விடுதலைக்காகப் போராடிக்கொண்டிருந்த வேளையில் புரட்சிகர இலங்கை கொம்யூனிஸ்ட் கட்சியும் அதற்கு உறுதுணையான செயற்பாட்டு ஆதரவை பேராசிரியரும் வழங்கி வந்தனர்).

ஏகாதிபத்தியத் தகர்ப்பு அணி, தேசிய முதலாளி வர்க்கத் தலைமையில் 1956 - 1964, 1970 - 1977 காலகட்டங்களில் முன்னெடுத்த தேசியமயக்கொள்கை, சுயபொருளாதார முன்னெடுப்பு என்பவற்றை ஆதரித்து வழிச் சேர்த்த அதேவேளை, விடுதலைத் தேசியச் செயல்முறை முழுமையாக மக்களின் வாழ்வாதார விருத்தியை ஈட்டுவதற்காகவும் போராடினர். அதே நிலைப்பாடு 1972 ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட முதலாவது குடியரசு அரசியலமைப்புக் குறித்தும் இருந்தது.

சுதந்திரத்துக்குப் (1948) பின்னரான கடந்த 76 வருடங்களாக இடம்பெற்று வந்த அரசியல் செயலொழுங்குகள் அனைத்துமே ஊழல் மோசடிகள் நிறைந்த மக்கள் விரோத நிலைப்பட்டன என்ற கருத்தை இன்றைய ஜனாதிபதி, அவரது அணியாகிய தேசிய மக்கள் சக்தி என்பன மட்டுமன்றித் தொடர்சியாக ஜேவிபி எனும் அவர்களது அரசியல் கட்சியினரும் கூறி வருகின்றனர். இன்றைய தேசிய முதலாளி வர்க்கக் கட்சிகள் முன்னதாக வென்றெடுக்கப்பட்ட சாதனைகளை உரிமைகோரத் தகுதியற்ற சிதைவுகளுக்கும் சீரழிவுகளுக்கும் ஆட்பட்ட கொள்ளைக் கூட்டக் கூடாரமாகியுள்ளன என்பதற்காக முந்திய வலராற்று மாற்றப் பண்புகளை நிராகரிப்பது ஏற்கத்தக்கதல்ல.

தேசிய முதலாளி வர்க்கக் கட்சியுடன் கைகோர்த்து இயங்கிய மார்க்சிய அமைப்புகள், திரிபுவாத நிலைப்பாட்டை முன்னெடுப்பதாகக் குற்றம் சாட்டிய புரட்சிகர அணியினர் பாராளுமன்றத்துக்கு வெளியே முன்னெடுத்த போராட்டங்கள் வழியாக ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பில் இடதுசாரிக் கூட்டரசாங்கம் உறுதியான நிலைப்பாட்டில் காலூன்றுவதற்கு உதவி நல்கியுள்ளது. அதேவேளை, ஐக்கியப்பட்டுப் பலம் சேர்க்க வேண்டிய தருணங்களிலும் போராட்ட முனைப்பை வெளிப்படுத்திய அதிதீவிர இடதுசாரித் திரிபுக்கு புரட்சிகர அணியினர் ஆட்பட்டமை காரணமாக, 1977 முதலாக வரலாற்றுப் பின்னடைவைச் சந்திக்க

நேர்ந்துள்ளது எனும் உண்மையும் மறுக்கவியலாத ஒரு பக்கம்; இந்தத் தரப்பினர் கூட்டிக்காட்டியது போல வலதுசாரித் திரிபுக்கு ஆட்பட்ட தவறு இடதுசாரிக் கூட்டரசாங்கத்தில் பங்கேற்றவர்களுக்கு உள்ளதென்ற போதிலும், தேசிய முதலாளி வர்க்கம் கொண்டிருக்கத்தக்க பலவீனங்கள் - தவறுகள் என்பவற்றைக் கூடியவரை மட்டுப்படுத்தி பல்வேறு சாதனைகள் எட்டப்பட்டமையும், பொருளாதார ஸ்திரம் நோக்கி வளர இயலுமாக இருந்தமையும் மார்க்சிய அணிகளது பங்கேற்பினால் சாத்தியமாகியது என்பதையும் கவனம் கொள்வது அவசியம்.

வரலாற்றுப் பொருள்முதல்வாத அணுகுமுறைக்கு விரோதமாக ஜே.வி.பி. உதயமான (1965) பின்னரே இலங்கைக்கான புரட்சிகர வரலாறு தொடங்கியதான தோற்ற மயக்கத்தை தேசிய மக்கள் சக்தி காட்டமுனையும் தவறினை நடைமுறையில் அப்படியே கடைப்பிடிக்கின்றனர் என்பதற்கில்லை. முந்திய புரட்சிகரக் கொம்யூனிஸ்ட் அணிகளுடன் ஐக்கியப்படுவதற்கான முயற்சிகளை அவர்கள் மேற்கொண்டிருந்தனர். அதற்கு இடமளிக்காமல் ஜே.வி.பி. இல் இருந்து பிரிந்து, இன்று ஏற்பட்டு வரும் ஆரோக்கியமான மாற்றங்களை எதிர்ப்பதே தமக்கான அரசியல் பணி என இயங்கும் முன்னிலை சோசலிசக் கட்சியுடன் கைகோர்த்துச் செயற்பட முனையும் உதிரிக் குழுக்கள் தமக்கான முந்திய பங்களிப்பையே மறுக்கும் பழைய ஜே.வி.பி. யின் குரலில் பேசுகிற துரதிர்ஷ்டமும் இன்று நிதர்சனம்!

முந்திய வரலாற்றை நிராகரிக்கும் தவறுடன் இன்னொரு அடிப்படையான தடையும், ஜே.வி.பி. இனால் அழிவையன்றிச் சாதகமான வரலாறு படைத்தலை முந்திய இடதுசாரிகள் போல நிகழ்த்த இயலாது என்பதற்கு உரியதாகக் குடிகொண்டிருந்தது. தாங்கள் மட்டுமே சரி எனக் குறுங்குழு வாதத்துடன்

இயங்கி, ஐக்கிய முன்னணித் தந்திரோபாயத்தை ஏற்புடைய வகையில் பிரயோகிக்க இயலாதவர்களாக ஜே.வி.பி. இனர் இருந்து வந்தனர். நடைமுறை அனுபவங்களில் இருந்து கற்றுக்கொண்டு பல்வேறு இடதுசாரி அமைப்புகளை ஒன்றுபடுத்தித் தேசிய மக்கள் சக்தியை உருவாக்கும் வரலாற்றுத் தேவை முன்னெழுந்த போது தமக்கான பல தவறுகளை ஜே.வி.பி. திருத்துவதற்குத் தயாராக இருந்தது. பலவற்றைத் திருத்திக் கொண்டுமுள்ளது. இன்னமும் தாண்ட இயலாத அவர்களுக்கான தடைக் கற்களை அவர்களுக்கு இனம் காட்டத்தக்க வகையில், முன்னதாக அவர்களைக் கடுமையாக விமர்சித்த அணிகள் பல, தேசிய மக்கள் சக்தியாக இணைந்துள்ளன; தாம் இனம் கண்டு காட்டிய தவறுகளை ஜே.வி.பி. திருத்திக் கொள்ளும் என்ற நம்பிக்கையுடனேயே ஒரே அமைப்பாக அவையனைத்தும் சேர்ந்து இயங்குகின்றன. கோட்பாட்டு அடிப்படையில் சில வறட்டுப் பிடிவாதங்கள் நீடித்தாலும் கூடத் தலைமைப் பொறுப்பு நடைமுறை அனுபவங்களும் பிரயோக அவசியங்களும் காரணமாக மக்கள் வள வாழ்வுக்கு அத்தியாவசியமானவையாக மேலெழுவன ஒவ்வொன்றையும் தே.ம.ச. முன்னெடுக்கும் என நம்பி இடமுள்ளது. அதற்கு உத்தரவாதமளிக்கும் வெகுஜன மார்க்கத்துக்கு உரிய கொள்கை திட்டங்கள் செயற்பாட்டுக்கான முன்மொழிவுகள், செயல் முனைப்புகள் என்பன நடைமுறைப்படத் தொடங்கியுள்ளமை வரவேற்புக்குரிய அம்சமாகும்.

அதேவேளை, மாற்றத்துக்கான முன்னெடுப்புகளை முறியடிப்பதற்கு உரிய வெளிகளும் விட்டு வைக்கப்பட்டுள்ளன. எழுபதாம் ஆண்டுகள் வரை நவ காலனித்துவப் பிடிக்குள் உழன்ற நாடுகளில், வலுவான உட்கட்டமைப்புடன் பொருளாதாரப் பலமும் உள்ள நாடாக இலங்கை திகழ்ந்திருந்தது; அதனைக் குலைத்து அனைத்தையும் நாசமாக்கும் கொடிய யுத்தமாக வளர

இடமளித்த இனப் பிரச்சினை குறித்து முந்திய சிங்கள இடதுசாரிகளிடம் தெளிவீனம் இருந்தது போல இன்றை தே.ம.ச. இடமும் புரிதலின்மையே காணப்படுகிறது. சிங்களத் தேசியமே இலங்கைத் தேசியம் என்ற பழைய நிலையில் இருந்து ஓரளவு முன்னேறி பன்மைச் சமூக நாடாக இவர்கள் இலங்கையைப் புரிந்து கொண்ட போதிலும், தேசிய இனப் பிரச்சனை என்று எதுவும் இல்லை என்பதாகவே கருத்துரைத்து வருகின்றனர்.

பாரிய பொருளாதார நெருக்கடி ஏனைய சிறுபான்மை இனங்களுக்கு உள்ளதைக் காட்டிலும் அடிநிலைச் சிங்கள மக்களையே அதிகம் பாதித்துள்ளது என அவர்கள் கூறுவதில் உண்மையுள்ளது; அதேயளவுக்கு தமிழ், முஸ்லிம், மலையக இனத் தேசியங்களும் மலே, பறங்கியர் எனும் சிறுபான்மை இனப் பிரிவினரும் புறக்கணிப்புகளுக்கு உள்ளான காரணத்தினாலேயே பாரிய யுத்தத்துக்கு நாடு முகங்கொடுக்க நேர்ந்தது என்ற உண்மையையும் நிராகரித்து விட இயலாது.

இனத்தேசியங்களுக்கான சிறப்பம்சங்களுடன் கூடிய தீர்வுத் திட்டம் உள்ளடங்கலாகவே ஏனைய இரு சிறுபான்மை இனத்தின் தீர்வு அணுகப்பட வேண்டும். தமிழர், முஸ்லிம்கள், மலையகத் தமிழர் எனும் தேசிய இனங்களும் சக இனங்களே எனப் பார்க்காத இடத்து அவை 'சிங்களத் தேசத்தில் வந்தேறுகுகளான இனங்கள்' என்ற மனப்பாங்கே சிங்கள மக்களிடையே காணப்படும். என்னதான் புறக்கணிப்பற்ற ஆட்சிமுறை எனச் சொன்னாலும் 'சிறுபான்மைக்கு என்ன கொழுப்பு' என்ற திமிருடன் பெருந்தேசிய அகங்கார நிர்வாகப் புறக்கணிப்புகள்

க. கைவாசுபதி
Image Source - tamil.wiki

நீடிக்கவே செய்யும்.

அத்தகைய இரண்டாம் நிலைச் சிறுபான்மையினர் வளமான நாட்டைக் கட்டியெழுப்பும் பொருளாதார விருத்திக்கு முழு மனதோடு ஒத்துழைப்பர் என எப்படி எதிர்பார்க்க இயலும்? எமக்கான விடுதலை, சமூக விடுதலைகளுடன் கூடிய பொருளாதாரக் கட்டமைப்பை வென்றெடுக்கக் கிடைத்த இரண்டாவது சுதந்திரம் இது என்பதில் சந்தேகமில்லை.

அதனை வெற்றிகொள்ளும் வகையில் பேரினவாதத்திற்கு எதிரான அச்சமற்ற போர்க்குரலை முன்வைத்து இனத் தேசியங்களுக்கான சுயநிர்ணய உரிமை குறித்த புரிதலைச் சிங்கள மக்களிடம் ஏற்படுத்துவது அவசியமாகும். இல்லையெனில் ஒரு இனத் தேசியம், போராடிய தேசத்து மக்களைக் கொன்றுகொவித்ததன் வாயிலாக, யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததனை (2009) இரண்டாவது சுதந்திரம் என்று அன்றைய ஜனாதிபதி சொன்னதற்கும், இன்றைய முன்னெடுப்புக்கும் வேறுபாடு இல்லாமல் உணரப்படும்!

பேராசிரியரின் நெருக்கமான அரசியல் - இலக்கியத் தோழரும், தாயகம் தலையங்கத்தை எழுதிவந்தவருமான கே.ஏ. சுப்பிரமணியம் வலியுறுத்தியதைப்போல உழைக்கும் மக்கள் தலைமையிலான தமிழ்த்தேசிய இனத்தின் நான்காம் கட்டப் போராட்ட முன்னெடுப்பே இனத்தேசியங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை வென்றெடுக்க வழிசமைக்கும்; அதன் வாயிலாக மட்டுமே ஏகாதிபத்திய பிடியைப் பூரணமாகத் தகர்த்து இலங்கைத் தேசத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையையும் தக்கவைக்க இயலும்!

இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களின் வகைகளும் பண்புகளும்

● அப்துல் ரஹீம் ஜெஸ்மில்

அப்துல் ரஹீம் ஜெஸ்மில் தனது தொல்லியல் கலாநிதிப் பட்டத்தினை பாகிஸ்தானில் உள்ள ஹசாரா பல்கலைக்கழகத்திலும், வரலாற்றில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தினை யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும், கலைமாணிப் பட்டத்தினைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் பெற்றிருக்கின்றார். தற்போது தொல்லியல் திணைக்களத்தில் பணிபுரிந்து வருகின்றார். ஜெஸ்மில் அவர்கள் முஸ்லிம் வரலாறு, பண்பாடு குறித்துப் பேசி வருவதுடன் தொல்பொருள் ஆராய்ச்சியாளராகவும், கலாசாரத்திற்கும் பாரம்பரியத்துக்கும் இடையிலான பின்னடைவுகள் குறித்து ஆராய்வதிலும் ஈடுபாடு காண்பித்து வருகின்றார். இவர் 'காத்தான்குடியின் வரலாறும் பண்பாடும் : மத தூய்மைவாதத்தின் பின்புலம்' என்ற நூலினுடைய ஆசிரியராவார்.

க

ற்காலத்தின் (நியோலிதிக் காலம்) இறுதிக் காலகட்டங்களில் மனிதன் முதலில் மட்பாண்டங்களை உருவாக்கத் தொடங்கினான். வேட்டையாடி உணவு சேகரிக்கும் நிலையிலிருந்து விடுபட்டு, உணவு உற்பத்தி செய்யும் பொருளாதார மாற்றத்தின் போது மட்பாண்டத்தின் தேவை எழுந்தது. தானிய உற்பத்திக்கு தானியங்களைச் சேமித்து வைப்பதற்கும், தண்ணீர் சுமந்து செல்வதற்கும், உணவு சமைப்பதற்கும், பரிமாறுவதற்கும் மட்பாண்டங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. பிசுபிசுப்பான ஈரக் களிமண்ணை எரித்தால், அது கடினமாகவும், உடையக்கூடியதாகவும் மாறும் என்பதைக் கண்டறிந்தனர். மேலும் பரிசோதனையில், களிமண்ணை கூடுதல் வெப்பமேற்றினால், சமையலுக்கு ஏற்ற வகையில் பாத்திரங்களை உருவாக்கலாம் என்பதையும் கண்டறிந்தனர். பொதுவாக மட்பாண்டங்களின் உற்பத்தி மற்றும் மட்பாண்டங்களைச் சுடுதல் என்பது நெருப்பினை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்நுட்பமாகவே கருதப்படுகின்றது (ஜெஸ்மில், 2024). பின்னர் உலை அடிப்படையிலான உலோகவியலாக மாறியது.

இலங்கையில் தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சியில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மிக முக்கியமான கலைப்பொருட்களாக மட்பாண்டங்கள் உள்ளன. இலங்கையில் சுமார் 150 வருடங்களாக மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருள் ஆய்வுகளில் நூற்றுக்கணக்கான பாணைகள் முழுமையான வடிவிலும் உடைந்த துண்டுகளாகவும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (De Silva, Dissanayake, 2008). இவை பல அருங்காட்சியகங்களில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இலங்கையில் மட்பாண்டங்கள்

செய்வதற்கு ஏற்ற களிமண், நாடு முழுவதும் கிடைக்கப்பெற்றதால், மட்பாண்டங்கள் பாரம்பரியக் கைவினைப்பொருட்களாக இருந்து வருகின்றது. களிமண் பாணைகளை உற்பத்தி செய்வது மக்களின் வாழ்வாதாரமாகவும் இருந்து வருகிறது. மட்பாண்டங்களைத் தயாரிப்பதற்கான பாரம்பரியச் சக்கரத்தைப் பயன்படுத்தியும், அவற்றைச் சுடுவதற்கான எளிய சூளையைச் செயல்படுத்தியும் உற்பத்தி நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டு வந்தனர்.

இலங்கையில் மட்பாண்ட உற்பத்தி 4000 ஆண்டுகள் பழமையான வரலாற்றைக் கொண்ட பாரம்பரியக் கைவினைத் தொழிலாக இருந்தாலும், இலக்கிய ஆதாரங்களில் அவற்றைப் பற்றிய குறிப்பு மிகக் குறைந்த அளவிலேயே காணப்படுகிறது. ஆனால் தீவின் பல்வேறு பகுதிகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொல்பொருள் அகழ்வாராய்ச்சி ஆய்வுகளில் இலங்கையின் மட்பாண்டங்கள் குறித்த பரவலான விடயங்களை அறிந்துகொள்வதற்கு முடியுமாகவுள்ளது. இலங்கையில் பல்வேறு காலகட்டங்களில் செய்யப்பட்ட மட்பாண்ட உற்பத்திகளின் தரம் மற்றும் முறை, கலைவடிவம், அச்சுப்பொறிப்புகள், விநியோகம், பயன்பாடு, வர்த்தகம் மற்றும் உற்பத்தி தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு இத்தொல்பொருள் ஆய்வுகள் துணைபுரிகின்றன. மட்பாண்டத் தொழில் இலங்கையில் தொடர்ச்சியான குடிசைக் கைத்தொழிலாக இருந்ததுடன், இங்கு பரந்துபட்ட மட்பாண்டக் கைவினைக் கிராமங்களும் காணப்பட்டன. ஒவ்வொரு வீட்டிலும் சமையலறைகளில் தேவைப்படும் பொருளாக காணப்பட்டதால் அநேகர் மட்பாண்டத் தயாரிப்பில் ஈடுபட்டு இருந்ததையும் அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது (De Silva, Dissanayake, 2008). மட்பாண்டங்கள்

இலங்கை வரலாற்றின் காலவரிசைப்படியான விடயங்களை ஒழுங்குபடுத்தி ஆராயும் கைவினைப்பொருட்களாகவும் இருந்து வருகின்றன.

நாட்டில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட பலவகையான மட்பாத்திரங்களுக்கு மேலதிகமாக, வட இந்தியா, தென்னிந்தியா, மத்திய கிழக்கு, ரோம் மற்றும் சீனாவிலிருந்து கடல் வர்த்தகம் மூலம் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பல மட்பாண்டங்களும் இலங்கையில் கிடைக்கப்பெற்றன. வட இந்தியாவின் செல்வாக்கினால், அனுராதபுரம் மற்றும் மாகம போன்ற பகுதிகளில் உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கருப்பு பொலீக்ஷ் செய்யப்பட்ட பொருட்கள், பல மௌரியர் கால மட்பாண்டங்கள், ரோமன் மட்பாண்டங்கள், சீனப் பாத்திரங்கள், மற்றும் ஆரம்பகால கருப்பு மற்றும் சிவப்புப் பாத்திரங்களும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இவை இலங்கையுடன் பிற நாடுகள் கொண்டிருந்த வர்த்தகச் செல்வாக்கிற்கு ஆதாரமாக உள்ளன.

இஸ்லாத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திற்குரியதும் இஸ்லாமியக் காலத்திற்குரியதுமான பளபளப்பான மட்பாண்டங்களும் இலங்கைத் தீவில் அனுராதபுரம், மாந்தை, கந்தரோடை, குருந்தூர் மலை ஆகிய பல்வேறு பகுதிகளிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களின் அழகான மாதிரிகள் அதிகளவாக மாந்தையிலேயே கிடைக்கப்பெற்றன. பல்வேறு வடிவமைப்புகளைக் கொண்டு வர்ணம் பூசப்பட்ட இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள் என்றும் தனித்துவமானவை. இஸ்லாமியக் காலத்திற்கு முந்தைய காலத்திற்குரிய அரேபிய மட்பாண்டங்களின் அலங்காரங்கள், இஸ்லாமியக் காலத்திலும் சூமார் நான்கு நூற்றாண்டுகள் வரை நீடித்தன (Ghafur, 1966).

மாந்தை அகழ்வாய்வின்போது கிடைக்கப்பெற்ற இஸ்லாமிய Luster Glazed Ware மட்பாண்டங்கள்

உமய்யத் காலத்தில் முஸ்லிம்கள் சிந்துவில் உறுதியாகக் குடியேறியபோது, இஸ்லாமிய உலகம் சிந்துவிலிருந்து ஸ்பெயின் வரை பரவியிருந்தது. இலங்கையில் இஸ்லாத்திற்கு முந்தைய பாரசீகக் காலத்திற்குரிய பீங்கான்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இஸ்லாம் தோன்றிய பின்னர் படிப்படியாக, புதிய வகையான இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களும் இலங்கையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. அவை சிந்து மற்றும் பிற பிராந்தியங்களில் உள்ள சமகால இஸ்லாமியக் குடியேற்றங்களையும் வர்த்தகரீதியான தொடர்புகளையும்

அப்பாசிய மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டம் (Sgraffiato Glazed Pottery)

காட்டுகின்றன. இஸ்லாமிய உலகம் சீனாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட பல்வேறு வகையான அலங்கார மட்பாண்டங்களையும் உபயோகப்படுத்தின. இதுதவிர உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்பட்ட மெருகூட்டப்பட்ட ஜாடிகள் (glazed jars), கிராஃபியாட்டோ (sgraffiato wares) மட்பாண்டங்கள், பளபளப்பான மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் (luster glaze) மற்றும் சீனப் பீங்கான் (Chinese porcelain), celadon and stone wares ஆகியவை இஸ்லாமிய மட்பாண்ட வகைகளில் சிறப்புமிக்கவையாகும். இவை இஸ்லாமிய உலகின் தனித்துவமிக்க மட்பாண்ட வகைகளாகும்.

அல்குலைன் மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டம் (Alkaline Glazed Pottery)

அடர்த்தியான நீல மற்றும் பச்சை நிற மெருகூட்டப்பட்ட மேற்பரப்பைக் கொண்ட மெருகூட்டப்பட்ட ஜாடிகளின் தோற்றம் இஸ்லாத்தின் வருகைக்கு முன்னர் ஈரான் மற்றும் மெசொப்பொத்தேமியாவில் முந்தைய சசானிய காலத்தில் இருந்தது.

வெளிப்புற மேற்பரப்பில் நீலபச்சை நிற மெருகூட்டலின் தடிமனான பூச்சுக் கொண்ட குமிழி வடிவ பாத்திரங்களின் தடிமனான மற்றும் கனமான உடலால் இந்தப் பொருட்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. வழக்கமாக, மையக்கருத்துகள், திராட்சை கொத்துகள், அலை அலைக் கோடுகள் மற்றும் வட்டங்கள் போன்ற குறைந்த வடிவங்களைக் கொண்டு காணப்படுகின்றன.

இத்தகைய ஜாடிகளின் கழுத்தில் மூன்று வளையக் கைப்பிடிக்க உள்ளன. அவை அலங்கார உருவங்களை மூன்று அலகுகளாகப் பிரிக்கின்றன.

அனுராதபுரத்தில், 8 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலிருந்து குறைந்தது 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரையான காலப்பகுதிக்குரிய இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள், 1982 ஆம் ஆண்டு அபயகிரிய விகாரத்தைச் சூழ்ந்த பகுதிகளில் நடத்தப்பட்ட தொல்பொருள் அகழ்வாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன (Mughal, Moham mad Rafique, 1992). இதே போன்ற மட்பாண்டங்கள் ஆசியா, ஆபிரிக்கா, தென்கிழக்கு ஆசியா, கிழக்கு சீனா, ஜப்பான் போன்ற பல இடங்களிலும் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

கிராஃபியாட்டோ மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டம் (Sgraffiato Glazed Pottery)

கி.பி. 9 ஆம் மற்றும் 11 ஆம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த, எகிப்து மற்றும் ஈரானிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட அப்பாஸிட் கால மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டங்கள், இலங்கை மற்றும் உலகின் பிற வர்த்தக மையங்களுக்கிடையேயான இணைப்புகளுக்கான முக்கிய ஆதாரமாக அமைகின்றன. இம் (Sgraffiato Glazed Pottery) மட்பாண்டங்கள் பல வண்ண

வடிவமைப்புகளுடன் மெருகூட்டப்பட்ட அலங்கார நுட்பங்களைக் கொண்டவை. இவை கி.பி 800 இல் மத்திய கிழக்கை அடைந்த சீன டாங் வம்சத்தின் (கி.பி 618-906) மட்பாண்ட வடிவமைப்பின் செல்வாக்கால் ஈர்க்கப்பட்டன. கி.பி எட்டாம் நூற்றாண்டின் முதல் பாதியில் இருந்தே டாங் வம்சத்தினர் பச்சை, அம்பர் மற்றும் நீல வர்ணங்களை உபயோகப்படுத்தினர். இது அலங்காரவடிவம் மற்றும் மேற்பரப்பு அலங்காரத்தில் முஸ்லீம் குயவர்களை மிகவும் கவர்ந்தது. இதன் தாக்கம் மிக விரைவாக இஸ்லாமிய உலகம் முழுவதும் வியாபித்தது. இலங்கையில் காணப்படும் மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டங்கள் இஸ்லாமிய உலகத்துடனான சீனத் தொடர்புகளின் விளைவாகும். இவை ஈரான் மற்றும் துருக்கிஸ்தானில் உள்ள பல இடங்களிலிருந்தும், சமர்கண்டிற்கு அப்பாலும் கூட காணப்பட்டுள்ளன. ஈராக்கில் இவை சமர்ரா, பஸ்ரா மற்றும் குஃபா போன்ற இடங்களில் காணப்படுகின்றன. எகிப்தில், பொஸ்டாட் (Fostat) மற்றும் பொயும் (Fayyum) போன்ற பகுதிகளில் கி.பி பதினோராம் நூற்றாண்டுவரை கிராஃபியாட்டோ (sgraffiato) பொருட்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதற்கான சான்றுகள் கிடைக்கப்பெற்றுள்ளன (Mughal, Mohammad Rafique, 1986). கிழக்கு ஆபிரிக்க கடற்கரையில், கிராஃபியாட்டோ பொருட்கள் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை பிரபலமான வர்த்தகப் பொருட்களாக இருந்தன. பஹ்ரைனில் சுமார் எட்டாம் நூற்றாண்டுக் காலப்பகுதிகளில் இதே போன்ற பொருட்கள் அகழ்வாராய்ச்சிகள் மூலம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பளபளப்பான மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டம் (Luster Glazed Ware)

உமய்யத் காலத்தின் ஆரம்பகால இஸ்லாமிய பளபளப்பான மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டத் துண்டுகள் சில அபயகிரிய

Alkaline Glazed Pottery
மெருகூட்டப்பட்ட ஜாடிகளின் தோற்றம்.

மற்றும் அனுராதபுர அகழ்வாய்வுகளில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. சுமார் பன்னிரண்டு நூற்றாண்டுகளாக பூமியில் புதைந்து இருந்தபோதிலும், வெள்ளைப் பின்னணியில் தங்கம், ஆரஞ்சு, சிவப்பு மற்றும் பச்சை வண்ணங்களில் வடிவமைப்புகளைக் காட்டும் பளபளப்பான மேற்பரப்பை அவை இன்னும் தக்கவைத்துக் கொண்டுள்ளன. ஒரே வண்ணமுடைய வடிவமைப்புகளின் ஆரம்ப எடுத்துக்காட்டுகள் எகிப்தில் காணப்படுகின்றன (Mughal, Mohammad Rafique, 1990). அங்கு கண்ணாடியை அலங்கரிக்க இந்த நுட்பம் முதன்முதலில் பயன்படுத்தப்பட்டது. ஈராக்கில், 9 ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரை பாலிக்ரோம் (polychrome) வடிவமைப்புகள் தொடர்ந்தும்

தயாரிக்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில் ஈரானில், மனித, விலங்கு மற்றும் பறவை வடிவமைப்புகளுடன் கூடிய பளபளப்பான மெருகூட்டப்பட்ட மட்பாண்டங்களுக்கு பெரும் கிராக்கி இருந்து வந்தது.

முடிவுரை

இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள் இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் இருப்பு மற்றும் செல்வாக்கு பற்றிய மதிப்புமிக்க தொல்பொருள் பதிவுகளை வழங்குகின்றன. முஸ்லீம் குடியேற்றங்கள், வர்த்தகத் தொடர்புகள் மற்றும் ஏனைய சமூகங்களுடனான உறவுகளையும் அவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இலங்கையின் இஸ்லாமியப் பாரம்பரியத்தை பிரதிபலிக்கும் கலாசாரக் கலைப்பொருட்களாகவும் இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள் உள்ளன. இந்தக் கட்டுரை, இலங்கையின் அனுதாரபுர தொல்பொருள் நூதனசாலை, அபயகிரிய நூதனசாலை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக நூதனசாலை, இலங்கை தேசிய நூதனசாலை, காலி சமுத்திரவியல் நூதனசாலைகளில் உள்ள இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களைப் பகுப்பாய்வு செய்து எழுதப்பட்டுள்ளது. இலங்கைக்கு வெளியே உள்ள பகுதிகளிலிருந்து கிடைத்த ஒப்பீட்டு உதாரணங்கள் இயன்றளவு வழங்கப்பட்டுள்ளன.

இலங்கைக்கும் பிற இந்தியப் பெருங்கடல் கலாசாரங்களுக்கும், இலங்கையுடன் வர்த்தகம் செய்யும் பிற இடங்களுக்கும் இடையிலான தொடர்புகளைப் புரிந்துகொள்வது இந்தக் கட்டுரையின் நோக்கமாகும். இலங்கைக்கும் இஸ்லாமிய உலகிற்கும் இடையிலான கப்பல் போக்குவரத்து மற்றும் வர்த்தகத் தொடர்புகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்கள் குறித்த தெளிவு அவசியமாகும். சாசானிய, இஸ்லாமிய மற்றும் சீன வணிகர்கள் இலங்கையின் இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களில் செலுத்திய செல்வாக்கு, வெளிநாட்டுப்

படையெடுப்பாளர்கள் மற்றும் வர்த்தகர்கள் குறித்த தகவல்களை வழங்குகிறது. இவை, இலங்கையில் முஸ்லிம் குடிப்பரம்பல் குறித்து அறிந்து கொள்ளும் முக்கியமான தடயங்களாகக் காணப்படுகின்றன. இவை இலங்கையின் வளமான மற்றும் பன்முக கலாசார பாரம்பரியத்திற்கு சான்றுகளாகவும் அமைகின்றன. மேலும் நாட்டின் வரலாறு, கலாசாரத்தை வடிவமைப்பதில் இஸ்லாம் வகித்த முக்கியத்துவத்தையும் இவை எடுத்துக்காட்டுகின்றன. இலங்கையில் இஸ்லாமிய மட்பாண்டங்களின் தொல்பொருள் பங்கு குறித்து கவனம் செலுத்தவேண்டியுள்ளது.

உசாத்துணை

1. De Silva, N., & Dissanayake, R. B. (2008). *A catalogue of ancient pottery from Sri Lanka*. Postgraduate Institute of Archaeology (University of Kelaniya).
2. Ghafur, Muhammad Abdul (1966). "Fourteen Kufic Inscriptions of Banbhore: The Site of Daybul, Pakistan Archaeology." *Karachi, Number 3: 65-90*.
3. Mughal, Mohammad Rafique (1986). "The Islamic Glasswares from Banbhore, Pakistan Pictorial." *Islamabad, Volume X (93): 56-59*.
4. Mughal, Mohammad Rafique (1990). "The Sgraffiato Pottery in the Lahore Museum." *Lahore Museum Bulletin, III (1). Islamabad: 55-61*.
5. Mughal, Mohammad Rafique (1992). "Early Muslim Cities in Sindh and Patterns of International Trade." *Islamic Studies. Occasional Papers 11. Islamabad: Islamic Research Institute, International Islamic University*.
6. Mughal, Mohammad Rafique (1998). "The Archaeology of Sindh (since 1930)." *Supplement to the Antiquities of Sind. Third Edition. Karachi: Department of Culture and Tourism, Government of Sindh: 155-208*.
7. Wijayapala, W., & Brickett, M. E. (1986). *Sri Lanka and International Trade. Colombo*.

2009 இல், போரின் முடிவில், போர் தந்த சிதைவுளுக்கு நாம் முகம் கொடுத்தோம். இதில் மிக முக்கியமானது போர் சிதைத்த எமது நிறுவன நினைவு வளம் (Institutional Memory) ஆகும். மனித இழப்புகளுக்கு அடுத்ததாக, எம்மால் கட்டமைக்கப்பட்ட நிறுவனங்களின் பெயர்வும், சிதைவும் பிடுங்கி எறியப்பட்ட பூசணிக் கொடிகள் போல எங்கும் பரவிக் கிடக்கிறது. நிறுவனங்களின் சிதைவுகளில் மிக முக்கியமானதும், மிகவும் பாதிக்கப்பட்டதுமாக அமைவது கூட்டுறவு இயக்கமாகும்; கூட்டுறவுத் துறையின் வெற்றிக்கு அச்சாணியாக இருந்த கட்டுறவுக் கூட்டுறவுச் சங்கங்களும் அதனோடு இணைந்தே அழிவுக்குள்ளாகின. இச் சிதைவுகளைக் கண்டறிந்து மீள் உருவாக்கம் செய்ய வேண்டிய காலமிது. அதன் பொருட்டு, கூட்டுறவு இயக்கம் - கூட்டுறவின் கட்டமைப்புகள் மிக முக்கிய அசைவியக்கமாக மாற முடியுமா? போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானத் திட்டங்களுக்கும் நிலையான அபிவிருத்திக்கும் கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் யாது? எங்கிருந்து தொடங்குவது? போரின் பின்னரான சிதைவுகள், அதன் விளைவாக விளைந்த பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு அதனால் உதவ முடியுமா? ஆகிய வினாக்களை இத் தொடர் முன்வைத்து ஆராய்கின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளான வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் மற்றும் மலையகம் உட்பட, இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள கூட்டுறவுத் துறையினால் ஒரு வலுவான மாற்றுப் பொருளாதாரக் கட்டமைப்புக்கு சிறப்பாக உதவ முடியும். கூட்டுறவுத் துறையின் வளர்ச்சி சார் விடயங்களை மையமிட்டு காத்திரமான விடயங்களை தர்க்கத்துடன் கலந்துரையாடி, சிந்தனைக்கான முன்மொழிவுகளை தரும் இத் தொடர் 'கூட்டுறவு இயக்கத்தின் வகிபாகம் : போரின் பின்னரான மீள் கட்டுமானமும் அபிவிருத்தியும்' எனும் பெயரில் அமைகிறது.

இலங்கையில் அரிசி அரசியலும் அதனை எதிர்கொள்வதில் கூட்டுறவுத் துறையின் வகிபாகமும்

● வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவுகொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புகள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக் கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டின் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

ஆசியாவில் அரிசி உற்பத்தி

ஆசியாவில் உள்ள அரசாங்கங்கள் அதிக அரிசியை உற்பத்தி செய்வதற்கும், உலகச் சந்தையின் உறுதியற்ற தன்மையிலிருந்து தங்கள் அரிசி உற்பத்தித் துறைகளை, அதன் வணிகக் கட்டமைப்புகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் அரசியல் முயற்சிகள் செய்கின்றன. ஆசியாவில் அரிசியே ஆட்சி செய்கிறது எனலாம். அது தினசரிக் கலோரிகளில் 30 - 76 சதவீதத்தை மக்களுக்கு வழங்குகிறது. மேற்கு நாட்டின் எந்தவொரு உணவும் கிழக்கு நாட்டின் அரிசி உணவின் ஆதிக்கத்தை ஒத்திருக்க முடியாது. இங்கு அரிசி என்பது ஒரு பண்டமல்ல; அதற்கு ஒரு படி மேலாக ஆசிய நாடுகளின் நாட்டின் உணவுப் பாதுகாப்பின் பிரதான அம்சம்; ஒரு முக்கிய அரசியல் பொருள் (A Pivotal Political Commodity). அரிசியின் பொருளாதார வகிபாகம் சிறப்பானது. நாளாந்த உணவுப்பாளர்கள், நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற நிலமற்றவர்கள் தங்கள் மொத்த வருமானத்தில் 50 - 70 சதவீதத்தை அரிசிக்காகச் செலவிடுகிறார்கள். அவர்களால் கடுமையான விலைவாசி உயர்வைப் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. அதன் விளைவு, அரசியல் உறுதியைச் சீர்குலைக்கும். ஆசியக் கலாசாரத்தில், அரிசியின் இடம் பல்நிலை கொண்டது. அரசு கொள்கை வகுப்பில் அரிசியின் பங்கு வலிமையாக உள்ளது.

“உள்நாட்டு அமைதியின்மையின் முதல் அறிகுறி பெரும்பாலும் அரிசி விலை உயர்வால் கண்டறியப்படுகிறது” என்கிறார் பொருளாதார நிபுணர் டொக்டர். மஹபூப் ஹொசைன். அரிசி விலை உயர்ந்தால், தொழிலாளர்கள் அதிக ஊதியத்தைக்

கோருவார்கள், இது நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் போட்டி வலிமையைக் குறைக்கிறது. நாடு வலிமை குன்றும்; படிப்படியாகச் சீரழியும். இதற்கு மிகச்சிறந்த உதாரணம் இலங்கை. உரத்தை இறக்குமதி செய்வதற்கான நிதி இல்லாமை காரணமாக அதன் இறக்குமதியைத் தடை செய்த அரசாங்கத்தின் முடிவுடன் இலங்கையில் விவசாயத்தின் அவலநிலை தொடங்கியது. அது பின்னர் நவம்பர் 2021 இல் இரத்துச் செய்யப்பட்டது.

பெரும்பாலான ஆசிய நாடுகள் விலை ஏற்ற இறக்கத்தைக் குறைக்க அரிசியைச் சேமித்து வைத்திருக்கின்றன. ஆனால் உணவுப் பாதுகாப்பை அடைவதற்கு அல்லது நிலைநிறுத்துவதற்கு அரிசியில் தன்னிறைவு கொள்ளவேண்டும் என்பது அவசியமில்லை. அரிசியை சிறந்த முறையில் விநியோகிப்பதே இங்கு அவசியமானது. குறைந்த விலையில் தரமான அரிசியை விநியோகிப்பது, ஆண்டு தோறும் அரிசியை ஒரே விலையில் வைத்திருப்பது என்பன மிக முக்கியம் என்கிறார் அரிசி விநியோக ஆய்வாளர் கலாநிதி ஹொசைன். இதை ஒரு சில நாடுகள் நிரூபித்துள்ளன. மலேசியா தனது அரிசியில் 40 சதவீதத்தை இறக்குமதியே செய்கிறது. அரிசியை உற்பத்தி செய்யாத சிங்கப்பூர் மற்றும் ஹாங்காங் ஆகியவற்றின் அரிசி விநியோகம் தொடர்பான திடமான கொள்கை சிறப்பாகச் செயற்படுகிறது. இவை அரிசியை இறக்குமதி செய்கின்ற போதும், சிறப்பான விநியோகம் காரணமாக உணவுப் பாதுகாப்பில் முன்னிலை வகிக்கின்றன.

இலங்கையில் அரிசி உற்பத்தி

அரிசி இலங்கையின் பிரதான உணவுகளில் ஒன்றாகும். இது இலங்கையின் அனைத்து

மாவட்டங்களிலும் இரண்டு பருவ மழைக்காலங்களில் பயிரிடப்படுகிறது. இலங்கையில் நெல்லுக்கு சுமார் 708,000 ஹெக்டேயர் (1,750,000 ஏக்கர்) நிலம் பயன்படுத்தப்படுவதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இலங்கையின் மொத்த ஏற்றுமதியில் அரிசியின் பங்கு 0.078% ஆகும்.

இலங்கையில் சுதந்திரத்திற்குப் பிறகு ஒவ்வொரு அரசாங்கமும் அரிசியில் தன்னிறைவு அடைய வேண்டும் என்ற குறிக்கோளுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துவந்தன. வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் நெல் உற்பத்திக்கென பல உள்ளகக் குடியேற்றங்களும் அரசு உதவியுடன் அரங்கேற்றப்பட்டன. பாசன நீர் வழங்கல், நில மேம்பாடு, தொழில்நுட்ப மேம்பாடுகள், பண்ணை இயந்திரமயமாக்கல், கடன் - மானிய உள்ளீடுகள் மற்றும் விவசாயிகள் நலன் சார்ந்த நடவடிக்கைகள் போன்ற ஆதரவு வசதிகளுக்கு கணிசமான அளவு வளங்கள் ஒதுக்கப்பட்டன. இலங்கையில் பழங்காலத்திலிருந்தே பயிரிடப்படும் முக்கிய உணவுப் பயிராக அரிசி இருந்து வருகிறது. இதன் விளைவாக, அரிசி உற்பத்தி சீராக அதிகரித்தது எனலாம். இலங்கைக்கு அரிசியில் தன்னிறைவு காணும் கனவு இருந்தது. அரிசி இறக்குமதியை முழுமையாகக் குறைக்கவேண்டும் என்ற நோக்கு எப்போதும் இருந்துவந்துள்ளது. ஆனால், தன்னிறைவின் வருகை என்பது ஒரு மலராத மொட்டாகவே இன்றும் இருக்கிறது.

புதிய அரசாங்கம், குறுகிய கால அரிசித் தட்டுப்பாட்டுக்கு தீர்வாக 70,000 மெற்றிக் தொன் அரிசியை இறக்குமதி செய்யத் தீர்மானித்துள்ளது. சதொச மற்றும் அரசு வர்த்தக சட்டபூர்வ கூட்டுத்தாபனத்தின்

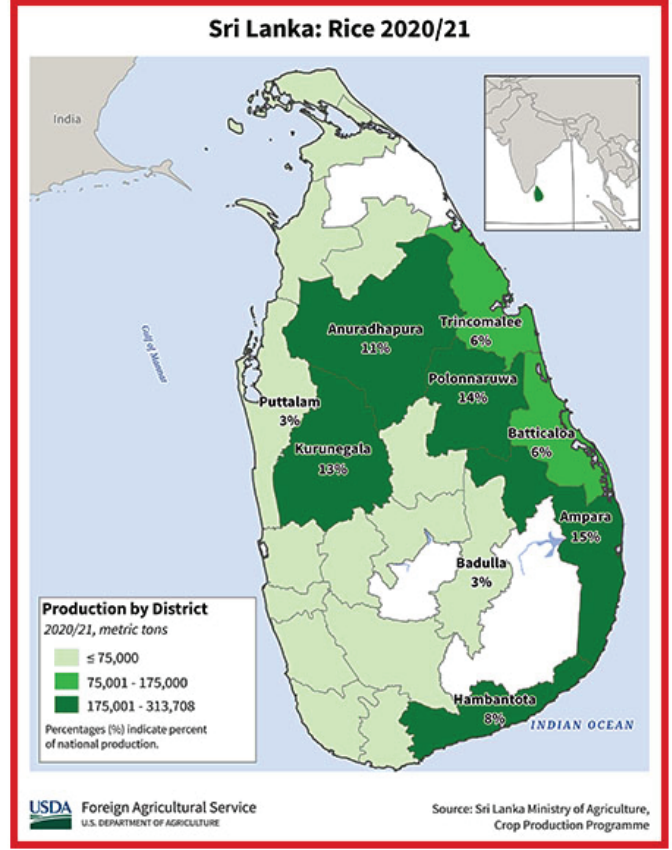

Image Source - ipad.fas.usda.gov

ஊடாக அரிசி இறக்குமதி செய்யப்படவுள்ளதாக வர்த்தக, உணவுப் பாதுகாப்பு மற்றும் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி அமைச்சர் தெரிவித்திருந்தார். இதற்குத் தேவையான அமைச்சரவை அங்கீகாரமும் கிடைத்துள்ளதாக அமைச்சர் தெரிவித்தார். புதிய அரசு முகம் கொடுக்க வேண்டிய முதன்மையான பிரச்சினை இதுவெனலாம். புதிய அரசாங்கம் தேசிய மற்றும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் அதீத கவனம் கொள்ளும் நிலைப்பாட்டில் இருக்கும் போது, அரிசி அரசியல் சிக்கலுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளது துரதிஷ்டம் எனலாம்.

அரிசி விநியோகப் பற்றாக்குறை மற்றும் சில்லறை விலை உயர்வு ஆகியவை எப்போதும் கடுமையான சமூகக்

கொந்தளிப்பை தரக்கூடியவை. மழைக்காலம் மலரும் முன் வழமையாக வரும் சமூகக் கொந்தளிப்பு என்பது திடீரென உயரும் அரிசி விலைதான். இந்தப் பின்னணியில், அரிசித் துறையின் தற்போதைய பிரச்சினைகளின் அடித்தளங்களைக் கண்டறிந்து, முறையாகத் திட்டமிட்ட அணுகுமுறையை அமுலாக்குவது இன்றைய உடனடித் தேவையாக உள்ளது.

இலங்கையின் நெல் உற்பத்தியின் அளவு நாட்டின் தேவைகளை ஈடுசெய்யப் போதுமானது என்று கணிக்கப்படும் போதும், அரிசியின் விலை அதிகரித்தே செல்கிறது. அரிசித் தட்டுப்பாடு தான் இதற்கான காரணம் எனக்கூறப்பட்டாலும், அத் தட்டுப்பாடு திட்டமிட்டே ஏற்படுத்தப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

அரிசியின் விலையை நிர்ணயிக்கும் தனியார் ஆலைகள்

ஜனவரியில் இருந்து, நெல் மற்றும் அரிசியின் விலைகள் படிப்படியாகக் குறைவடைந்து, மார்ச் மாதத்தில் மிகக் குறைந்த அளவை எட்டுகின்றன. இது ஏப்ரல் மாதத்தில் சிறிது அதிகரித்து, ஜூலை - ஆகஸ்ட் மாதங்களில் சிறிய சரிவைச் சந்திக்கிறது. அனைத்து வகை அரிசிகளின் விலையும் செப்டெம்பர் மாதம் முதல் கடுமையாக உயர்ந்து, டிசம்பரில் உச்சத்தை அடைந்து, ஜனவரி மாதத்தில் மீண்டும் சரியத் தொடங்குகிறது. செப்டெம்பர் - ஜனவரி காலப்பகுதியில் ஏற்படும் அரிசி விலை அதிகரிப்புக் காரணமாக நுகர்வோர் எதிர்கொள்ளும் சிரமங்கள் நாட்டின் அரசியல் ரீதியான பிரச்சினைகளில் ஒன்றாகும்.

பெரிய சேமிப்பு வசதிகள் இன்மை, வாங்கும் திறன் இன்மை, பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மை இன்மை ஆகிய காரணங்களோடு முன்னணி அரிசி

ஆலைகளின் கூட்டு முடிவெடுக்கும் தன்மை மற்றும் போட்டி ஆகிய நடைமுறைகளால் அரிசி விலையை நிர்ணயிப்பதில் சிக்கல்கள் நிலவுகின்றன. பல மாதங்களாக நிச்சயமற்ற முன் மூலதனத் தேவை காரணமாக நெல் சேமித்து வைக்கும் திறன் இல்லாததாலும், கடன் பிணைப்பு உறவுகளாலும் அதிக எண்ணிக்கையிலான விவசாயிகள் ஒரே நேரத்தில் தங்கள் அறுவடையை விற்பனை செய்வதால், சந்தையில் விவசாயிகள் இயல்பாகவே பின்தள்ளப்படுகின்றனர்.

நெற் சந்தையில் போதுமான அளவு (சுமார் 33.8%) கொள்முதல் பங்கைக் கையாளும் பெரிய ஆலைகள், அறுவடைக் காலத்தில் அதிக அளவு அரிசியை சந்தைக்குக் கொண்டுவருவதன் மூலம், ஒரு பெருந்தீனியை உருவாக்கி, விலையை திட்டமிட்டுக் குறைத்து, குறைந்தபட்ச விலையில் நெல்லை வாங்கும் சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறார்கள். ஆரோக்கியமான போட்டிநிலையைக் குழப்பி எதிர்ப்பு நடைமுறைகளான பிரத்தியேக விநியோக ஒப்பந்தங்கள், கிடைமட்ட 'கார்டெல்' நடைமுறைகள் மூலம் அவர்களுக்கு மட்டுமே நெல்லை விற்குமாறு நிர்ப்பந்திக்கும் அவலம் நடைமுறையில் இடம்பெறுகிறது. இதன் காரணமாக சிறு குழு ஆலைகள் தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகின்றன. இலங்கையின் மீள் உருவாக்கம் என்பது இந்நிலையைப் புரட்டி சமநிலையைக் கொண்டுவருவதில் தான் தங்கியுள்ளது.

2003 ஆம் ஆண்டின் 09 ஆம் இலக்க நுகர்வோர் விவகார அதிகாரசபைச் சட்டம் நுகர்வோருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் போட்டி எதிர்ப்பு நடைமுறைகளைக் கட்டுப்படுத்த உருவாக்கப்பட்டது. நுகர்வோர் விவகார அதிகாரசபை ஒரு சமச்சீரான விலை முறைமையை உருவாக்க, சட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்டிருக்கும் போதும் நடைமுறையில் இதனால் அரிசி

விலை தொடர்பாக செல்வாக்குச் செலுத்த முடியாதுள்ளது. இது ஒரு சட்ட வலுமிக்க அதிகாரசபையின் கையறுநிலை எனலாம்.

நெல் சந்தைப்படுத்தல் வாரியமானது (Paddy Marketing Board) 1971 ஆம் ஆண்டின் பாராளுமன்றச் சட்ட எண் 14 இன் கீழ் நெல்லை வாங்குவதற்கும் கையாளுவதற்கும், விவசாய உற்பத்தியாளரின் நலன்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கும் ஒரு வர்த்தகப் பொறிமுறையைச் செயற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் நிறுவப்பட்டது. 1990 களின் நடுப்பகுதியில் அரசியல் ஆதரவுடன் தனியார் ஆலை உரிமையாளர்கள் சுயநலத்திற்காக அதன் செயற்பாடுகளை வலுவிழக்க செய்தனர். அரசியல் செல்வாக்குமிக்க நெல் ஆலையாளர்கள் அறுவடைக் காலங்களில் அரசு வங்கித் துறையிலிருந்து எளிதாக நிதியைப் பெறுவதன் மூலம் 'வெற்றியை' அடைந்தனர். அதே வங்கிகளில் கடன்களைப் பெறுவதில் பல தடைகளை எதிர்கொண்ட சிறிய ஆலை உரிமையாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். சுமார் 1,200,000 மெட்ரிக் தொன் நெல் மற்றும் அரிசிக் கையிருப்புகளை இலங்கையின் நான்கு தனியார் ஆலைகள் கொண்டுள்ளன. இது நெல் சந்தைப்படுத்தல் வாரியத்தின் வசமுள்ள 300,000 மெட்ரிக் தொன்னை விட நான்கு மடங்கு அதிகமாகும்.

அரசாங்கத்தின் நெல் சந்தைப்படுத்தல் வாரியம், அரிசி ஆலைகளின் பாதுகாப்பு வலையமைப்பாகச் செயற்படுகிறது. ஆலைகளின் ஆதிக்கத்தை எதிர்கொள்ளத் தவறியமைக்கு இந்த மறைமுக அனுசரணை தான் காரணம். இதன் விளைவாக, விவசாயிகள் தகுந்த விலை கிடைக்காமல் தங்களின் நெல் அறுவடைக்குரிய கடன்களை அடைக்கப் போராடுகிறார்கள்; நுகர்வோர், சில்லறை விலை உயர்வால் தினமும் திண்டாடுகின்றனர். ஒரு சில பெரிய அளவிலான அரிசி ஆலைகள் அரிசி விற்பனை மூலம் 50 பில்லியன் ரூபாய்

இலாபம் ஈட்டக்கூடிய சூழலில், நுகர்வோர் அதிக சில்லறை விலைக்கு முகம்கொடுக்க ஆளாகின்றனர்.

முன்னாள் ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் குடும்பம் அரிசி அரசியலில் செல்வாக்குமிக்கது. இவர்களது 'அரலிய' அரிசி ஆலை விவசாயிகளிடமிருந்து குறைந்த விலைக்கு நெல்லை வாங்கி, பின்னர் அதனை அதிக விலைக்கு விற்று இலாபம் சம்பாதிக்கிறது. இலங்கை அரிசி ஆலைகள் சங்கத்தின் முக்கியஸ்தரான சிறிசேன குடும்பம் நாட்டின் சர்ச்சைக்குரிய அரிசிச் சந்தையில் தனது பங்கைப் பாதுகாப்பதற்காக முயன்றுவருகிறது. அரலிய அரிசி ஆலை 'அரிசி மாஃபியாவின்' ஒரு பகுதி என்ற குற்றச்சாட்டு தொடர்ச்சியாக முன்வைக்கப்பட்டு வருகிறது.

பெரிய அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் அரிசி இருப்புகளை, குறிப்பாக கொந்தளிப்புக் காலங்களில், பதுக்கி வைத்திருப்பதாய் அறியப்படுகிறது. விநியோகத்தை நிறுத்தி வைப்பதன் மூலம், செயற்கையான தட்டுப்பாட்டை உருவாக்கி, விலைவாசி உயர வழிசெய்யப்படுகிறது. அரிசிக்கான அதிகபட்ச சில்லறை விலையைப் (MRP) பராமரிப்பது அரசாங்கத்திற்கு ஒரு முடியாத பணியாகவே உள்ளது. தரத்திற்கு பெயர் போன 'கீரி சம்பா' அரிசிக்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளது. கீரி சம்பாவின் அதிகபட்ச சில்லறை விலை ரூ. 260 (ஒரு கிலோவுக்கு). இருப்பினும், ஏகபோக நடைமுறைகள் காரணமாக உண்மையான சந்தை விலை, அதை விட அதிகமாகவே உள்ளது. பெரிய அளவிலான ஆலை உரிமையாளர்களால் உருவாக்கப்பட்ட செயற்கைத் தட்டுப்பாடுகளே இந்த ஏற்றத்தாழ்வுக்குக் காரணம் எனலாம். அரிசி ஆலைகளின் செயற்பாடுகள் மட்டுமல்ல, அரசாங்கக் கொள்கைகள் மற்றும் மேற்பார்வையின் தோல்விகளும் இதற்குக் காரணமாக இருப்பதாகக் கூறமுடியும்.

Image Source - www.ips.lk

இலங்கையில் அரிசிச் சந்தைக்குள் எவரும் இலகுவாக நுழைந்துவிட முடியாது. இது மிகவும் பிரத்தியேகமான உறுப்பினர்களைக் கொண்ட ஒரு தனியார் 'கிளப்' ஆக இயங்குகிறது. சிறு உற்பத்தியாளர்கள் களத்தில் இறங்குவதற்கான நியாயமான வாய்ப்புகள் இங்கு இல்லை. இது அரிசியின் விலையை மட்டுமல்ல; பழங்கள், காய்கறிகள், முட்டை, மீன்கள் என உள்நாட்டில் விளைவிக்கப்படும் அனைத்துப் பொருட்களினதும் விலையை உயர்ந்ததாக்கிவிட்டது.

உள்நாட்டில் ஏராளமான அரிசி உற்பத்தி செய்யப்பட்டாலும், செயற்கையான தட்டுப்பாடு உருவாக்கப்பட்டுள்ளதால், தற்பாதுகாப்பு நடவடிக்கையாக அரசாங்கம் அரிசியை இறக்குமதி செய்ய வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. நாட்டில் கீரி சம்பா அரிசி போதுமான அளவு

கையிருப்பில் இருந்தும், குறிப்பிட்ட அரிசி ஆலை உரிமையாளர்கள் தங்கள் அரிசி இருப்புகளை மறைத்து அதன் விநியோகத்தை வேண்டுமென்றே குறைத்துள்ளனர். அதிர்ஷ்டவசமாக, பெரும்பான்மையான மக்களால் பொதுவாக உட்கொள்ளப்படும் நாட்டு அரிசி மற்றும் சிவப்பு - பச்சை அரிசி போன்ற பிற அரிசி வகைகள் தற்போது தாராளமாகக் கிடைக்கின்றன.

முடிவு : அரிசி விலையேற்றத்தைத் தடுப்பதில் கூட்டுறவின் வகிப்பங்கு

இலங்கையில் நெல் கொள்வனவுச் செயற்பாட்டில் கூட்டுறவுகள் பிரதான பங்கை வகித்தன. குறிப்பாக, வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் பல கூட்டுறவு ஆலைகள் அரிசி உற்பத்தி மற்றும் விநியோகத்தில் கணிசமானளவு பங்கு

வகித்தன. ஆனால், இன்று அவை மிகவும் வலுவிழந்துள்ளன. கடந்த காலங்களில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நல்ல விலைக்கு நெல்லைக் கொள்முதல் செய்வதை உறுதிசெய்ய தங்கள் பேரம் பேசும் சக்தியை பலப்படுத்திக்கொண்டிருந்தன; உற்பத்தி மற்றும் தரத்தை மேம்படுத்த உதவின; சந்தை தேவைக்கு ஏற்ப விநியோகத்தைச் சீரமைத்தன. அரிசி உற்பத்தியில், நெல்லைப் பதப்படுத்துதல் என்பது ஒரு முக்கியமான செயற்பாடாகும். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் தாங்கள் சேகரிக்கும் நெல்லை, தங்கள் சொந்த அரிசி ஆலைகளிலோ அல்லது ஒப்பந்தம் மூலம் தனியார் ஆலைகளிலோ பதப்படுத்திய பல கடந்த கால அனுபவங்கள் உண்டு. அவை தங்கள் சொந்தக் கிளைகள் அல்லது தனியார் சில்லறை விற்பனையாளர்கள் மூலம் நன்கு பதப்படுத்திய அரிசியை விற்பனையும் செய்தன.

நெல் உற்பத்திச் செலவைக் குறைக்கும் வகையில், நவீன தொழில்நுட்பங்களை ஊக்குவிக்க வேண்டிய நிலை இன்று எழுந்துள்ளது. உரம் மற்றும் விவசாய உள்ளீடுகளின் விலை உயர்வு காரணமாக, இயற்கை விவசாயத்தில் கவனம்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. சிறிய அளவிலான விவசாயிகள், ஜப்பான் விவசாயக் கூட்டுறவு போன்ற பொருத்தமான செயற்பாட்டு அலகுகளின் அனுபவங்களைப் பெற்று, ஒழுங்கமைப்புப் பெற வேண்டிய தேவை வந்துள்ளது.

இந்த விடயத்தில் வியட்நாம் அனுபவத்தை முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளலாம். பருவநிலை மாற்றத்தால் அதிகம்

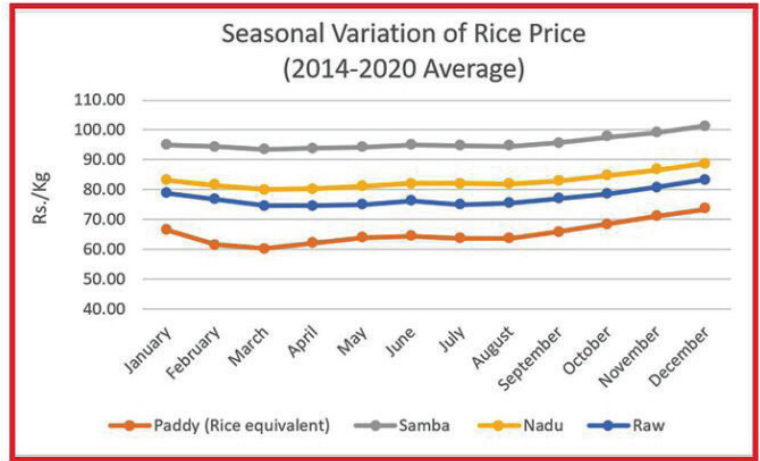

Image Source - www.ips.lk

பாதிக்கப்படக்கூடிய முதல் ஐந்து நாடுகளில் வியட்நாமும் உள்ளது. மீகாங் டெல்டா பகுதி வியட்நாமின் தேசிய அரிசி உற்பத்தியில் 55.7% பங்களிப்பை வழங்குகிறது. சிறிய அளவான விளைநிலங்கள் மற்றும் வேளாண் இரசாயனங்கள் காரணமாக மீகாங் டெல்டா பகுதியின் விவசாயத்துறை பாதிக்கப்பட்டது. நெல் உற்பத்தி மற்றும் நிலையான அபிவிருத்தியில் கவனம் கொண்ட வியட்நாம் விவசாயிகள், ஒரு நீடித்து நிலைக்கக்கூடிய தீர்வை நாடினர். கூட்டுப் பொருளாதார முயற்சிகள் மற்றும் கூட்டுறவு அபிவிருத்தி ஆகியவை குறிப்பிடத்தக்க நன்மையான தாக்கத்தை விவசாயிகளுக்குத் தந்தன. மீகாங் டெல்டா பகுதியின் நிலையான வளர்ச்சியை ஊக்குவிப்பதில் நெல் கூட்டுறவுகளின் பங்கு இன்றியமையாதது. இக் கூட்டுறவுகள் காலநிலை ஸ்மார்ட் வேளாண்மை (CSA) முயற்சிகளுக்கு 26.1% பங்களிப்பை வழங்குகின்றன. மேலும், உயர் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் 130,192 ஹெக்டேயர் (8.5%) பரப்பளவில், நிலையான விவசாய நடைமுறைகளான மாற்று நனைத்தல் மற்றும் உலர்த்துதல் (Alternative Wetting and Drying) முறைகளைச்

Image Source - www.lankabusinessonline.com

செயற்படுத்துகின்றன. விவசாய முயற்சிகள் ஒருங்கிணைக்கப்பட்டு விவசாயிகளின் கூட்டுப் பேரம் பேசும் சக்தியை அதிகரிக்க வழிவகுக்க வேண்டும். நெல் மற்றும் அரிசியின் விலைகளை கடுமையான ஏற்ற - இறக்கங்கள் இன்றி நிலைப்படுத்தி, சிறு குழு விவசாயிகளுக்கு நிலையான வருமானத்தை உறுதிப்படுத்தி, நெல் விவசாயத்தை வாழ்வாதாரமாக மாற்ற பலமான கூட்டு அணுகுமுறை முன்னெடுக்கப்பட வேண்டும்.

நெல் உற்பத்தி, விநியோகம் என்பன ஆலைகளின் பிடிக்குள் இருக்கின்றன. சுதந்திரமான சந்தை நடைமுறையில், திட்டமிட்ட ஒரு பொறிமுறையை உருவாக்குவதே அரசாங்கத்தின் கடமை ஆகும். ஆலைகளுக்கு போட்டியாக, மாற்று வழிகளை உருவாக்க வேண்டும். கூட்டுறவின் கூட்டுப் பங்காண்மை ஒரு நடைமுறை

வழியாகும். புதிய அரசாங்கம் முழு வீச்சுடன் இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் ஒரு பாய்ச்சலை முன்வைக்கும் இத்தருணத்தில் கூட்டுறவின் வகிபாகம் மீள்வாசிப்புக்கு உட்படவேண்டியுள்ளது. பலர் கருதுவது போல கூட்டுறவு காலாவதியாகிய கட்டமைப்பு அல்ல. கைவிடப்பட்ட கூட்டுறவின் அருமையை உணரும் காலம் வந்துள்ளது. அரசுக்கு இதில் முக்கிய பங்கு உண்டு. பல கூட்டுறவு அமைப்புகள் நிதித்தேவையை வலியுறுத்துகின்றன. உண்மையில் கூட்டுறவு அமைப்புகள் தங்கள் நோக்கம் அறிந்து, பலம் அறிந்து செயற்படவேண்டும். ஒரு தோப்பாக மாறி கூட்டுறவுக் காடுகளை உருவாக்க வேண்டும். அரசாங்கம் இது பற்றி உடனடியாகக் கவனம் கொள்ளவேண்டும் என்பதே தற்போதைய எதிர்பார்ப்பு ஆகும்.

கால்நடை வளர்ப்பு என்பது இலங்கையின் முக்கியமான ஒரு பொருளாதாரக் கூறு. மனிதனின் புராதன தொழில்களில் கால்நடை வளர்ப்பு மிகமுக்கியமானது. பால், முட்டை, இறைச்சி, எரு, வேலைவாய்ப்பு என பல வழிகளிலும் கால்நடை வளர்ப்பு மக்களுக்கு வருவாயை ஏற்படுத்தும் துறையாகும். அத்துடன் நுகர்வோரின் புரத மற்றும் முக்கியமான ஊட்டச் சத்துகளின் தேவையைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் கால்நடை வளர்ப்பு அமைகிறது. பொருளாதார நெருக்கடியால் இலங்கை தள்ளாடும் சூழ்நிலையில், கால்நடை வளர்ப்பினூடாக கிராமிய மட்டத்திலும், தேசிய மட்டத்திலும் போசணைமட்டத்தை உயர்த்துவதோடு, இதனை மேம்படுத்துவதனூடாக இலங்கையின் பொருளாதாரத்தை எவ்வாறு மேம்படுத்தலாம் என்பது தொடர்பான வழிமுறைகளை அனுபவரீதியாகவும், ஆய்வியல் ரீதியாகவும் முன்வைப்பதாக 'இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பு பொருளாதாரம்' என்ற இத்தொடர் அமைகிறது.

கால்நடை வளர்ப்பில் அரசு கால்நடை வைத்தியர்களும், அரசு கால்நடை வைத்தியர் அலுவலகங்களும்

● சிவபாத சுந்தரலிங்கம் கிருபானந்தகுமரன்

கால்நடை மருத்துவரான சி. கிருபானந்தகுமரன் அவர்கள் பேராதனை பல்கலைக்கழகத்தில் தனது கால்நடை மருத்துவ பட்டப்படிப்பினை மேற்கொண்டார் (BVSc, MVS). தமிழக, இலங்கை ஊடகங்களில் கால்நடை மருத்துவம் மற்றும் விலங்கியல் நடத்தைகள் தொடர்பான தொடர்களை எழுதி வருகிறார்.

அ

ண்மையில் இலங்கையின் அரசு
கால்நடை வைத்தியர்
அலுவலகங்களில் பணியாற்ற
146 கால்நடை

வைத்தியர்களுக்கு விண்ணப்பம்
கோரப்பட்டிருந்தது. சில
வருடங்களாக அரசு கால்நடை
வைத்தியர் வெற்றிடங்கள்
நிரப்பப்படாமல் இருந்த நிலையில்
மேற்படி ஆட்சேர்ப்பு
இடம்பெற்றிருந்த போதும், இறுதியில்
27 கால்நடை வைத்தியர்களே அரசு
சேவைக்கு வந்திருந்தனர். பல
கால்நடை வைத்தியர்கள் அரசு
பணியை விடும்பாமல் தனியார்
சிகிச்சை நிலையங்களிலும், தனியார்
நிறுவனங்களிலும், வெளிநாடுகளிலும்
பணியாற்றுவதை விரும்புவதே
இதற்குரிய முக்கிய காரணமாகும்.
மேற்குறித்த பிற இடங்களில்
அரசாங்கச் சம்பளத்தை விட பல
மடங்கு சம்பளம் கிடைப்பதும், அரசு
கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களில்
பணியாற்றுவதிலுள்ள இடர்பாடுகளும்
இந்த நிலைமைக்கு காரணமாக
அமைகின்றன (பல அரசு கால்நடை
வைத்தியர்கள் நாட்டின் பொருளாதார
நிலை காரணமாக நியூசிலாந்து, கனடா
என அதிக வாய்ப்புள்ள நாடுகளுக்கு
அண்மைக் காலத்தில்
இடம்பெயர்ந்துள்ளனர். இதனால்
அவர்கள் பணியாற்றிய
அலுவலகங்களில் பாரிய
வெற்றிடங்கள் ஏற்பட்டுள்ளது).
கால்நடை வைத்தியர்கள் மாத்திரமன்றி
கால்நடைப் போதனாசிரியர்
உள்ளிட்ட ஏனைய பணிகளுக்கும்
பணியாளர்கள் வருவது குறைந்துள்ளது.

இந்த நிலைமையின் பாரதூரத்தையும்,
அண்மைக்கால கால்நடை வைத்திய
அலுவலகங்களின் நிலைமைகளையும்,
இதனால் இலங்கையின் கால்நடைத்
துறைக்கு ஏற்படத்தக்க
பாதிப்புகளையும் ஒரு அரசு கால்நடை
வைத்தியராக இங்கு பதிவிடுகிறேன்.

இலங்கையின் அரசு கால்நடை வைத்திய அலுவலகக் கட்டமைப்பு பிரிக்கப்பட்டுள்ள விதம்

கால்நடை உற்பத்தித் திணைக்களம்
(Department of Animal Production and
Health) கால்நடைகளுக்குரிய
சேவைகளை வழங்கும் அரசு
திணைக்களமாகும். இதற்கு
மேலதிகமாக வன ஜீவராசிகள்
திணைக்களமும் (Department of Wildlife),
மாநகர சபைகள் (Municipal Councils)
போன்றனவும், இராணுவம் - பொலீஸ்
மற்றும் விமானப்படையும் கால்நடை
வைத்தியர்களை உள்ளீர்த்துள்ளன.
எனினும் அரசு சேவைக்கு கால்நடை
உற்பத்தி சுகாதாரத் திணைக்களமே
விவசாய அமைச்சின் மூலம் கால்நடை
வைத்தியர்களை நியமிக்கிறது. அதன்
பின் குறித்தளவு கால்நடை
வைத்தியர்கள் மேற்படி
திணைக்களங்களுக்கு
இணைக்கப்படுகின்றனர் (முப்படைகள்
நேரடியாக இணைத்துக்
கொள்கின்றன). கால்நடை உற்பத்தி
சுகாதாரத் திணைக்களம் விவசாய
அமைச்சின் கீழ் வருகிறது. சிலகாலம்
தோட்டக் உட்கட்டமைப்பு
அமைச்சுடனும், சிலகாலம் கிராமிய
பொருளாதார அமைச்சுடனும்
கால்நடை வள அமைச்சு ஒரு பகுதியாக

இருந்திருக்கிறது. குறித்தளவு வைத்தியர்கள் மத்திய அரசுக்கு கீழான வைத்தியர்களாக கால்நடை உற்பத்தி சுகாதாரத் திணைக்கள தலைமைச் செயலகம், விலங்கு ஆராய்ச்சி நிலையம் (Veterinary Research Institute - VRI), மாவட்டம் தோறும் உள்ள விலங்கு புலனாய்வு அமைப்புகள் (Veterinary Investigation Centers - VIC), விமான நிலையங்கள், துறைமுகங்கள் ஆகியவற்றில் பணிபுரிகின்றனர். தேசிய கால்நடை சபை (National Livestock Board - NLB), அவற்றின் பண்ணைகள் போன்றவற்றிலும் கால்நடை வைத்தியர்கள் பணிபுரிகின்றனர்.

அடுத்ததாக மாகாண திணைக்களத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ள கால்நடை வைத்தியர்கள் பற்றி நோக்கலாம். ஒரு மாகாணப் பணிப்பாளரின் (Provincial Director) கீழ், மாவட்டம் தோறும் ஒரு பிரதிப் பணிப்பாளரின் (Deputy Director) கீழ் உள்ள கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களில் (Veterinary Surgeons Office) ஒன்று அல்லது இரண்டு கால்நடை வைத்தியர்கள் நியமிக்கப்படுகிறார்கள். கால்நடை வைத்தியர் அலுவலகங்கள் ஒவ்வொரு பிரதேச செயலகத்துக்கும் ஒன்று என்ற விகிதத்தில் அமைகின்றன. கால்நடைப் பண்ணைகள், பயிற்சி நிலையங்கள், சினைப்படுத்தல் நிலையங்கள், கால்நடை வைத்தியசாலைகளிலும் மேலதிகமாக கால்நடை வைத்தியர்கள் பணிபுரிகின்றனர். அதுபோன்று மாகாண அலுவலகங்களிலும் கால்நடை வைத்தியர்கள் பணிபுரிகின்றனர் (Subject Matter Specialists, Additional Provincial Directors, Deputy Provincial Directors). கால்நடை

Image Source - parliament.lk

வைத்திய அலுவலகங்களில் கால்நடை வைத்தியருக்கு மேலதிகமாக கால்நடை அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களும் (Livestock Development Officers - LDO) பணிபுரிகின்றனர். பண்ணைகளில் அவர்கள் பண்ணை முகாமையாளர்களாகவும் உள்ளனர். இவர்களுக்கு மேலதிகமாக சிற்றூழியர்கள், சாரதிகள், அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்களும் பணிபுரிகின்றனர். சில அலுவலகங்களில் தனியார் செயற்கைமுறைச் சினைப்படுத்துநர்கள் (Private AI Technicians) பணிபுரிகின்றனர். அவர்களுக்கு அரசு நியமனம் கிடையாது. பண்ணைகளில் தற்காலிக ஊழியர்களாக உள்ளனர்.

அரசு கால்நடை வைத்தியர்கள் கால்நடைகளுக்குரிய சிகிச்சைகள், செல்லப் பிராணிகளுக்குரிய சிகிச்சைகள், பண்ணை ஆலோசனைகள், கால்நடை இனப்பெருக்க மேம்பாடு, தடுப்பூசிகளை வழங்குதல் மற்றும் மேற்பார்வை செய்தல், சுகாதார சான்றிதழ் வழங்கல், மாதாந்த கால்நடைப் புள்ளிவிபரங்களை மாவட்ட - மாகாண திணைக்களமூடாக மத்திய திணைக்களத்துக்கு அறிக்கையிடல், கால்நடை உற்பத்தி சுகாதார

திணைக்களத்தின் மூலம் வரும் செயற்திட்டங்களை (மத்திய, மாகாண) நடைமுறைப்படுத்தல், பிரதேச செயலகம் - சமுர்த்தித் திணைக்களம் மற்றும் அரச சார்பற்ற அமைப்புகளின் பல செயற்திட்டங்களுக்குரிய தொழில்நுட்ப ஆலோசனையை வழங்குதல், பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்துதல், விலங்குகளைத் தேர்வு செய்தல் போன்ற பணிகளையும்; வங்கிகள் கடன் உதவி வழங்கத்தக்க பண்ணையாளரைப் பரிந்துரைத்தல், மொத்த அலுவலக நிர்வாகம் போன்ற பணிகளைச் செய்கின்றனர்.

செயற்கைமுறைச் சினைப்படுத்தல், கால்நடைகளுக்கு தடுப்பூசி வழங்கல், காதடையாளமிட்டு கால்நடைகளை மற்றும் பண்ணைகளைப் பதிவு செய்தல், பயிற்சி வகுப்புகளை நடத்துதல், பண்ணைகளை முகாமை செய்தல், அலுவலகத்தின் சாதாரண வேலைகள் போன்ற பல பணிகளை கால்நடைப் போதனாசிரியர்கள் செய்கின்றனர்.

கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களில் நிலவும் நடைமுறை சார்ந்த பிரச்சினைகளும் தீர்வுகளும்

தனியாருடன் ஒப்பிடும் போது இலங்கையின் கால்நடை வைத்தியர்களின் சம்பளம் மற்றும் ஏனைய கொடுப்பனவுகள் மிக மிகக் குறைவானது. இவர்கள் SL1 சேவை வரிசையில் உள்ளதால், நிர்வாக நிறைவேற்று அதிகாரிகளாகவே கணிக்கப்படுகின்றனர். நடைமுறையில் மேலதிகமாக விலங்குகளுக்கு சிகிச்சையளிக்கும் வைத்தியர்களாகவும்

இருக்கவேண்டி ஏற்படுகிறது. ஆயினும், அந்தச் செயன்முறைகளுக்கான சம்பளக் கொடுப்பனவுகள் பெரியளவில் கிடைப்பதில்லை. வைத்தியர்கள், பல வைத்தியர்கள் என்போர் அடங்கும் SL2 சேவை வகைக்குள் செல்ல, கால்நடை வைத்தியர்கள் நீண்டகாலமாகப் போராடுகிறார்கள். இந்தச் சம்பள முரணால் பல கால்நடை வைத்தியர்கள் வெளிநாடுகளுக்கும், தனியார் துறைகளுக்கும் செல்கின்றனர். இதனால் வைத்தியர் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டு பல இடங்களில் பணிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. நாட்டின் பல இடங்களில் பல அலுவலகங்களை ஒரு வைத்தியரே பார்க்கும் நிலை உள்ளது. இதனால் வைத்தியர்கள் களைப்படைவதோடு பண்ணையாளர்களின் விலங்குகளுக்கு முறையான ஆலோசனை மற்றும் சிகிச்சை கிடைப்பதில்லை. இதனால் நாட்டின் உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. இதனைத் தடுக்க பொருத்தமான சம்பளம் மற்றும் வசதிகளைக் கொண்ட கால்நடை வைத்தியர் சேவை ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். பண்ணைகளின் எண்ணிக்கைகளுக்கு அமைய அலுவலகங்கள் அமைக்கப்பட்டு வைத்தியர்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும். முக்கியமான கொடுப்பனவுகள் கால்நடை வைத்தியர்களுக்கு கிடைப்பதில்லை. உதாரணமாக, உயிராபத்துகளை ஏற்படுத்தவல்ல விலங்குகளைக் கையாளுகின்ற, விலங்கு நோய்கள் பரவத்தக்க வேலைகளைச் செய்கின்ற முதல் அலுவலர்களாக உள்ள கால்நடை வைத்தியர்களுக்கு ஆபத்துக்

கொடுப்பனவுகள் (Risk Allowance) கிடைப்பதில்லை. இவ்வாறான கொடுப்பனவுகள் கட்டாயம் வழங்கப்பட வேண்டியவை. மேலும் கால்நடை வைத்தியர்களின் சிரேஷ்ட தன்மைக்கு அமைய பதவிப் பிரிப்புகளும் நடைமுறையில் இல்லை. தரம் 1 இற்குரிய பல சிரேஷ்ட கால்நடை வைத்தியர்கள் கடைசிவரை முக்கிய பதவிகளை வகிக்காது ஓய்வுபெறும் நிலையே உள்ளது. அவர்களுக்குரிய தகுந்த சம்பளமும் கிடைப்பதில்லை. முக்கிய சிரேஷ்ட பதவிகளும், விசேட தரப் பதவிகளும் உருவாக்கப்பட்டால், சேவையின் தரம் மேம்படும் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களில் சிகிச்சைக்கு வரும் விலங்குகளுக்கு சிகிச்சையளிப்பதில் பல இடர்பாடுகள் உள்ளதால், பணிபுரியும் கால்நடை வைத்தியர்கள் பல சிக்கல்களை எதிர் கொள்கின்றனர். விலங்குகளுக்கு சிகிச்சையளிக்கத்தக்க மருந்துகள் பெரும்பாலான காலங்களில் இருப்பதில்லை. மக்களே தனியார் மருந்தகங்களில் வாங்கிவர வேண்டிய நிலை உள்ளது. மனித மருத்துவமனைகளைப் போல, கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்கள் சிகிச்சையளிப்பதை மையமாகக் கொண்டவை கிடையாது. நோய்கள் வராமல் தடுக்கும் கடமைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. மக்கள் இதனைப் புரிந்து கொள்ளாது முரண்படுகின்றனர். எனினும், கால்நடை வைத்தியர்கள் முடிந்தவரை, கிடைக்கும் வசதிகளைக் கொண்டு கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சையளிக்கின்றனர். சில காலங்களில் விசேட ஒதுக்கீடுகளினூடாக குறித்தளவு மருந்துகள் கிடைத்தாலும் அவை இருக்கும் தேவைக்கு போதாமலேயே உள்ளது. இலங்கையில் கால்நடைகளுக்கு சிகிச்சை தரக்கூடிய முறையான சிகிச்சை நிலையங்கள் இல்லாத நிலையில், அரசு கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்கள் மேம்படுத்தப்படுவது அவசியமாகிறது. நவீன

சிகிச்சைமுறைகள் மற்றும் ஆய்வுகூட முறைகளை உள்ளடக்கி, உபகரண வசதிகள் - ஆளணிகள் வழங்கப்பட்டு, கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்கள் உருவாக்கப்பட வேண்டும்; அலுவலகங்கள் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

கால்நடை வைத்தியர்களின் பணி பெரும்பாலும் பண்ணை விலங்குகள் இருக்கும் இடங்களை மையமாகக் கொண்டது. அவற்றை அணுக தினமும் களப் பயணங்களைச் (Field Visits) செய்ய வேண்டும். இதற்குப் பொருத்தமான வாகன வசதிகள் அவசியம். இலங்கையில் பல கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்கள் வாகனங்கள் இன்றியே இயங்குகின்றன. இருக்கும் பல வாகனங்களோ 30 - 40 வருடங்கள் பழமையானவை. அடிக்கடி பழுதடையக்கூடியன. பல அலுவலகங்களில் சாரதிகள் இருப்பதில்லை. வருடாந்த இடமாற்றங்களில் சுகாதாரத் திணைக்களம் போன்றவற்றுக்கு சாரதிகள் விடுவிக்கப்பட்டால், மாற்றாக அங்கிருந்து இங்கு வருவதில்லை. இதனால் அன்றாடப் பணிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன; முக்கியமான களப்பணிகள் நடைபெறாமல் பண்ணையாளர்கள் பாதிக்கப்படுகின்றனர். பெண் கால்நடை வைத்தியர்கள் வாகனங்கள் இல்லாமல் அதிகளவான அசௌகரியங்களைச் சந்திக்கின்றனர். மிகப்பெரிய பிரிவுகளுக்கு வழங்கப்படும் எரிபொருள் அளவும் மிக மிகக் குறைவானதே. இதனால் மாதத்தில் பல நாட்கள் வாகனங்களைப் பாவிக்க முடியாத நிலையே உள்ளது. இதனைத் தீர்க்க, சகல கால்நடை வைத்திய அலுவலகங்களுக்கும் பொருத்தமான வாகனங்களையும் சாரதிகளையும், போதிய எரிபொருளுடன் வழங்கி, பணிகள் இடையறாது நிகழ வழிசெய்ய வேண்டும்.

ஏனைய மருத்துவத் துறைகளைப் போல் அரசு கால்நடை வைத்தியர்களுக்கான வெளிநாட்டுப் பயிற்சிகள் மிகமிகக்

குறைவாகவே
கிடைக்கிறது. இதனால்
நவீன நுட்பங்கள்
தொடர்பான அறிவு
இலங்கை கால்நடை
வைத்தியர்களுக்கு மிகக்
குறைவாகவே உள்ளது.

கால்நடைப்
போதனாசிரியர்கள்
உயர்தர விஞ்ஞானப்
பிரிவுகளிலிருந்தே தேர்வு
செய்யப்படுகின்றனர்.
உயர்தர விஞ்ஞானப்
பிரிவுகளிலிருந்து
வருபவர்களுக்கு ஏனைய
பல தொழில்களில் நல்ல
கேள்வி இருப்பதுடன், அதிக சம்பளமும்
வழங்கப்படுவதால், கால்நடைப்
போதனாசிரியர் பணிக்கு ஆட்கள் வருவது
குறைவாக உள்ளது. இவர்களுக்கு பதவி
உயர்வுகளும் பெரிதளவில் கிடைப்பதில்லை.
பதவிக்குவரும் கால்நடைப் போதனாசிரியர்
ஒருவர் ஓய்வுபெறும் வரையில் அதே
பதவியைத்தான் வகிக்க வேண்டியுள்ளது.

கால்நடைகளின் சினைப்படுத்தல்
செயன்முறை கால்நடைப்
போதனாசிரியர்களுக்கே வழங்கப்பட
வேண்டும். தனியார்
சினைப்படுத்துநர்களுக்கு கால்நடைச்
சினைப்படுத்தல் செயன்முறை வழங்கப்படும்
போது, முறைகேடுகளும் கேள்வி கேட்க
முடியாத நிலையும் ஏற்படுகிறது.
கால்நடைப் போதனாசிரியர்களுக்கான
பயணக் கொடுப்பனவுகளும் மிக மிகக்
குறைவே. அலுவலகங்களில் நிலவும்
போதனாசிரியர்களின் பற்றாக்குறை
கால்நடைப் பண்ணைகளின் இனப்பெருக்கச்
செயற்பாடுகளைக் கடுமையாகப்
பாதிக்கிறது. இவர்களின் தொழில்நுட்ப
மேம்படுத்தல்களுக்கான வெளிநாட்டு

Image Source - www.maddunews.com

மற்றும் உள்ளாட்டு பயிற்சிகளும் அரிதாகவே
உள்ளன. கால்நடை வைத்தியர்களின்
எண்ணிக்கையில் அதிகரிப்புத்
தேவைப்படுவது போல்,
போதனாசிரியர்களின் எண்ணிக்கையிலும்
அதிகரிப்புத் தேவைப்படுகிறது.

இலங்கையின் கால்நடை வளர்ப்பின்
அடிப்படை அரசு கட்டமைப்பும், அதன்
ஊழியர் படையும் மேம்படுத்தப்படுவது
அது சார்ந்த கால்நடை வளர்ப்புக்கு
அவசியமாகிறது. கால்நடை வைத்தியர்கள்
இடை விலகுவது தடுக்கப்பட வேண்டும்.
புதிதாக கால்நடை வைத்தியர்களும்,
கால்நடைப் போதனாசிரியர்களும் துறைக்கு
வருவதற்குரிய சூழலை உருவாக்க
வேண்டும். பண்ணையாளர்களுக்கு உச்ச
பயணத் தரத்தக்கதாக கால்நடை வைத்திய
அலுவலகங்கள் சகல வசதிகளுடனும்
உருவாக்கப்பட வேண்டும். புதிய பல
அலுவலகக் கட்டமைப்புகளும்
உருவாக்கப்பட வேண்டும். இந்த
நிலைமைகள் சீர் செய்யப்படாமல் நாட்டின்
பாலுற்பத்தியையோ, இறைச்சி
உற்பத்தியையோ அதிகரிப்பது
சாத்தியமில்லை.

ஒரு பிரதேசத்தின் பல்வேறு விடயங்களை கட்டமைப்பதில் அந்தப் பிரதேசத்தின் இயற்கை அம்சங்கள் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றன. குறிப்பாக ஒரு பிரதேசத்தின் காலநிலை சார்ந்த அம்சங்கள் அந்தப் பிரதேசத்தினுடைய இயற்கையையும் அந்த பிரதேசத்திற்குரிய பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் கட்டமைப்பதில் மிகப்பெரிய பங்கினை வழங்குகின்றது. அந்த அடிப்படையில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய பல்வேறு வகைப்பட்ட விடயங்களை தீர்மானித்ததில் வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை மிகப்பெரிய செல்வாக்கினை பெற்றிருக்கின்றது. வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை சார்ந்த பாரம்பரிய அறிவியல் விடயங்களையும் நவீன விஞ்ஞான ரீதியிலான ஆய்வு சார்ந்த விடயங்களையும் உள்ளடக்கியதாக வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலைப் பண்புகளை முழுமைப்படுத்தி வெளியிடுவதாக 'பிராந்திய காலநிலையியல் : வடக்குப் பிராந்தியம், இலங்கை' எனும் தொடர் அமைகின்றது.

வடக்கு மாகாணத்தின் காலநிலை தொடர்பான பரிந்துரைகள்

● நாகமுத்து பிரதீபராஜா

கலாநிதி நாகமுத்து பிரதீபராஜா யாழ்ப்பாண பல்கலைக்கழக புவியியல் துறையில் முதுநிலை விரிவுரையாளராக கடமையாற்றி வருகின்றார். காலநிலையியலில் தனது கலாநிதி பட்டத்தினை பூர்த்தி செய்த பிரதீபராஜா காலநிலையியல் தொடர்பான பல்வேறுபட்ட ஆராய்ச்சிகளை வெளியிட்டுள்ளார். வடக்கு மாகாணத்தினுடைய காலநிலை பற்றியும் பொதுவான காலநிலை அம்சங்கள் தொடர்பாகவும் 07 இற்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். 40 இற்கும் மேற்பட்ட ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை தேசிய மற்றும் சர்வதேச சஞ்சிகைகளில் பிரசுரித்துள்ளார். கடந்த ஒரு தசாப்தத்திற்கும் மேலாக, வடக்கு மாகாணத்தினுடைய வானிலை தொடர்பான இவரது எதிர்வு கூறல்களை பல்வேறு துறைகளைச் சார்ந்தவர்களும் பின்பற்றி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

லங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் காலநிலை தொடர்பான ஆய்வுகளுக்காக துல்லியமான காலநிலைத் தரவுகளைப் பெறுவது பிரதான பிரச்சினையாக இருக்கின்றது. 1985 இற்கு முன்னர் இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் வானிலை மூலக்கூறுகளை அவதானித்து அளவிடும் பல வானிலை மற்றும் மழை அளவீட்டு நிலையங்கள் இருந்தன. ஆனால் முப்பது வருட உள்நாட்டு மோதல் காரணமாக அவற்றில் பல இன்று செயற்படவில்லை. 13 மழைவீழ்ச்சி நிலையங்கள் மட்டுமே வட பிராந்தியத்தின் 1992 முதல் 2022 வரையிலான தொடர் மழைவீழ்ச்சித் தரவுகளைக் கொண்டுள்ளன. காலநிலை ஆய்வுகளுக்கு குறைந்தபட்சம் முப்பது வருடங்கள் தொடர்ச்சியான வானிலைத் தரவுகள் தேவை. இந்த நிலையங்களின் தரவுகளும் இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் செறிவான காலநிலைமாற்ற ஆய்வுகளை மேற்கொள்ளப் போதுமானதாக இல்லை. எனவே, வளிமண்டலவியல் திணைக்களம் புதிய மழை, வானிலை நிலையங்களை நிறுவ வேண்டும் அல்லது பழைய நிலையங்களை மீண்டும் செயற்பட வைக்க வேண்டும். வடமாகாணத்தில் 10 சதுர கிலோமீற்றருக்கு ஒரு வானிலை அவதான நிலையம் இருக்க வேண்டும். மேலும், ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் குறைந்தபட்சம் 2 விவசாய வானிலை அவதான நிலையங்கள் நிறுவப்பட வேண்டும்.

சமுத்திர மேற்பரப்பு வளிமண்டல நிலைமைகளைக் கண்காணிக்கும் எந்த அமைப்பும் இங்கு இல்லை. இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியானது கடலால் சூழப்பட்டது. வளர்ந்த நாடுகளில், பல வானிலைக் கண்காணிப்பு நிலையங்கள் கடல்களின் மேற்பரப்பில்

அமைந்துள்ளன. எனவே வடக்குப் பிராந்தியத்தின் வடக்கு, கிழக்கு மற்றும் மேற்குக் கடற் பரப்பில் குறைந்தது 3 சமுத்திர வானிலைக் கண்காணிப்பு மையம் (Ocean Weather Observation Centre - OWOC) நிறுவப்பட வேண்டும்.

இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் மத்திய பகுதியில் தனியான பிராந்திய வானிலை ஆய்வுத் திணைக்களம் நிறுவப்பட வேண்டும்.

பாலசுந்தரம்பிள்ளை (1980) அவர்களின் கருத்துப்படி, மாங்குளம் வட பிராந்தியத்தின் மையப் பகுதியாகும். எனவே மாங்குளத்தில் பிராந்திய வானிலை ஆய்வு மையம் (Regional Meteorology Department - RMD) நிறுவப்பட வேண்டும். இந்தத் திணைக்களம் ஏனைய வானிலை நிலையங்கள், மழைப் பொழிவு நிலையங்கள் மற்றும் விவசாய வானிலை நிலையங்களுடன் ஒருங்கிணைந்து வடக்குப் பிராந்தியத்திற்கு தனியான வானிலை முன்னறிவிப்பை வழங்கலாம்.

வட மாகாணத்தில் வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் வறட்சி அபாயங்களைக் கணிக்க முன்கூட்டிய எச்சரிக்கை அமைப்புகள் எதுவும் இல்லை. இரண்டாவது இடைப்பருவ மற்றும் வடகீழ் பருவக் காற்றுக்கால வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் தென்மேற்கு பருவக் காற்றுக்கால வறட்சி காரணமாக விவசாயத்தில் ஏற்படும் பாதிப்பைக் குறைக்க, பாதிக்கப்படக்கூடிய பகுதி மக்களுக்கு இது தொடர்பாக முன்னறிவிக்க வேண்டும். இது தொடர்பான ஆய்வு மழைவீழ்ச்சிப் பகுப்பாய்வு, வங்காள விரிகுடாவில் ஏற்பட்டுள்ள காற்றழுத்த தாழ்வு மண்டலத்தின் வறட்சி மற்றும் பகுப்பாய்வு ஆகியவற்றைக் கணிக்க உதவுவதோடு, இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் ஏற்படும் வெள்ளத்தைக் கணிக்கவும் உதவும். மேலும்,

இலங்கையின் வடபகுதியில் வறட்சி மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கு போன்றவற்றை முன்னறிவிப்பதற்காக வளர்ந்த நாடுகளில் பின்பற்றப்படும் முறைமைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

வெள்ளப்பெருக்கு காரணமாக ஏற்படும் கடுமையான பாதிப்புகளைத் தவிர்ப்பதற்காக, வடகீழ் பருவக்காற்றுக் காலம் (டிசம்பர், ஜனவரி மற்றும் பெப்ரவரி) மற்றும் இரண்டாவது இடைப்பருவம் (அக்டோபர் மற்றும் நவம்பர்) ஆகியவற்றின் போது, இலங்கையின் வடக்குப் பகுதி மக்களுக்களை எச்சரிக்கையாக இருக்குமாறு அரசாங்கம் அறிவுறுத்த வேண்டும். ஏனெனில் வட மாகாணத்தில் மேற்படி பருவங்களில் அதிகளவில் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்பட்டுள்ளது.

இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் இயற்கையான மற்றும் செயற்கையான வடிகாலமைப்புகள் உள்ளன. முப்பது வருடகால உள்நாட்டுப் போர் காரணமாக அவற்றில் பெரும்பாலானவை சேறும் சகதியுமாக மாறியுள்ளன. திட்டமிடப்படாத கட்டிட அமைப்பு, சாலைகள் அமைப்பு, காடழிப்பு மற்றும் தோட்டம் அமைத்தல் ஆகியவை வட மாகாணத்தில் இயற்கையான மற்றும் செயற்கையான வடிகாலமைப்புச் சேதமடைவதற்கு முக்கிய காரணமாகும். வடிகாலமைப்பு சீர்குலைவதால் நகரப் பகுதிகள், குடியிருப்புப் பகுதிகள் மற்றும் பண்ணை வயல்களில் மழைநீர் தேங்கி வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படுகிறது. புதிய வடிகால்களை அமைத்தல் மற்றும் பழைய வடிகாலமைப்புகளை புதுப்பித்தல் ஆகியன வடக்கு மாகாணத்தின் மேற்குறிப்பிட்ட இடங்களில் வெள்ளப் பாதிப்புகளைத் தவிர்க்க உதவும்.

ஒவ்வொரு மாவட்ட அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையங்களும் வட மாகாணத்தில் வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும்

வறட்சியைத் தவிர்க்க சிறப்புத் திட்டங்களை செயற்படுத்த வேண்டும். மக்களுக்கு விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவது, வடிகால் அமைப்புகளை சீரமைக்க நிதி ஒதுக்கீடு செய்வது, அனர்த்தங்களுக்கு எதிராக விரைவான மற்றும் பயனுள்ள முன்னெச்சரிக்கை அமைப்புகளை ஏற்படுத்துவது, கிராமப்புற அனர்த்த முகாமைத்துவக் குழுக்களுக்கு பயிற்சித் திட்டங்களை வழங்குவது அவசியம். அனர்த்த முகாமைத்துவம் தொடர்பான புதிய ஆராய்ச்சிகளுக்கான நிதியை ஒதுக்குவது, வட மாகாணத்தில் வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் வறட்சிப் பாதிப்புகளைக் குறைக்க உதவும். மேற்கூறிய சில நிகழ்ச்சிகள் இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் மாவட்ட அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையங்களால் நடத்தப்படுகின்றன; ஆனால் அவை முறைப்படுத்தப்படவில்லை.

வறட்சி மற்றும் வெள்ளப்பெருக்கு ஏற்படும் பகுதிகளை அடையாளம் காணுவதோடு, அவசர காலத்தில் அதிகாரிகளுக்கு உதவவும் வேண்டும். புவியியல் தகவல் அமைப்புகள் மற்றும் தொலையுணர்வு நுட்பங்கள் இந்த விஷயத்தில் வெற்றிகரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள உதவும்.

இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் பொதுமக்களுக்கு சேவைகளை வழங்கும் திணைக்களங்களுக்கு இடையில் அவசரகால ஒருங்கிணைப்பு இருக்க வேண்டும். கடந்த காலங்களில் வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் வறட்சியின் போது இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் அனர்த்த பாதிப்பைக் குறைப்பதற்காக திணைக்களங்கள் எந்த ஒருங்கிணைப்பையும் ஏற்படுத்தவில்லை. கடந்த கால பதிவுகளின்படி மாவட்ட செயலகங்கள், பிரதேச செயலகங்கள் மற்றும் அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையங்களின் உத்தியோகத்தர்கள் அபாயம் ஏற்பட்ட பின்னரே அனர்த்த எதிர்ப்பு

நடவடிக்கைகளை ஆரம்பித்தனர். மீட்பு காலங்களில் ஏனைய துறைகள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. எனவே, இதுபோன்ற அனர்த்த காலங்களில் களத்தில் செயற்படும் துறைகளுக்கு இடையே ஒருங்கிணைப்பு இருக்க வேண்டும். அத்தகைய ஒருங்கிணைப்பை ஏற்பாடு செய்வது அரசாங்கத்தின் அல்லது தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களின் பொறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

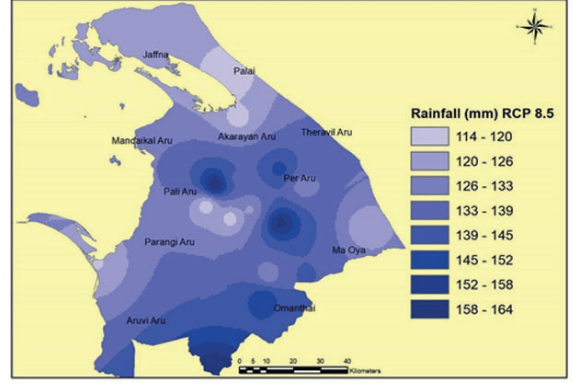
இலங்கையின் வட பிராந்தியத்தில் உண்டாகும் அனர்த்தங்கள் பல வகையான சேதங்களை ஏற்படுத்துகின்றன. இலங்கையின் வடக்குப் பகுதி யுத்தம் மற்றும் இயற்கை இடர்களினால் பல தடவைகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. வடக்கு மாகாணம் அபிவிருத்தி அடைய வேண்டிய தருணம் இது. இந்தச் சூழலில், வறட்சி மற்றும் வெள்ள அபாயங்களைக் கணிக்கவும், வெள்ளப்பெருக்கு மற்றும் வறட்சியினால் ஏற்படும் அனர்த்தம் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தவும், அத்தகைய அனர்த்தங்கள் தொடர்பான எதிர்கால நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடவும், அவற்றைத் தணிக்கவும் ஆய்வு ஆராய்ச்சிகள் உதவ வேண்டும். இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் உள்ள அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் (NGO), சமூக நிறுவனங்கள் (CBO), மற்றும் மக்கள் வறட்சி மற்றும் வெள்ளப்பெருக்குத் தணிப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள கூட்டாகப் பங்களிக்க வேண்டும்.

காலநிலை மாற்றத்திற்கு இயைபான தணிக்கும் நடவடிக்கைகள், மேற்பரப்பு நீர்ப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகள் போன்றவற்றை சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் வடமாகாணத்தின் புதிய அபிவிருத்தித் திட்டங்களில் சேர்க்க வேண்டும். அபிவிருத்தியை அனுமதிக்கும் போது, எதிர்பாராத காலநிலைமாற்ற விளைவுகளை

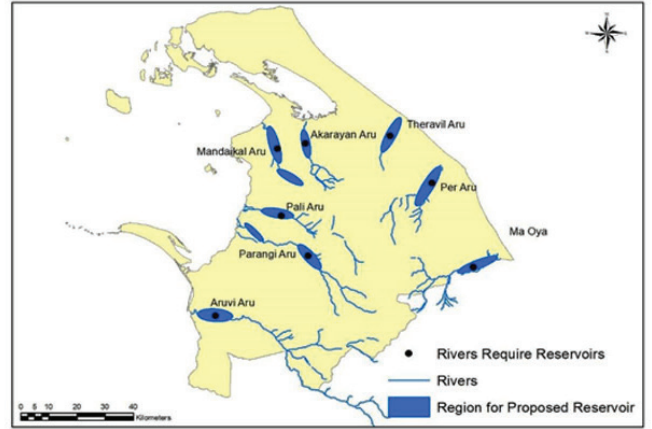
கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். வெப்பநிலை மாற்றத்தை உந்துகின்ற அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டங்களுக்கு அனுமதி வழங்கக் கூடாது. மேற்பரப்பு நீர் மற்றும் நிலத்தடி நீர் ஆதாரங்கள், மழை மற்றும் வெப்பநிலையில் தங்கியுள்ளன. எனவே, இதனைப் பாதிக்கும் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை அனுமதிக்கக் கூடாது.

பகிரப்பட்ட சமூகப் பொருளாதார பாதைகளான 4.5 மற்றும் 8.5 என்பவற்றின் அடிப்படையில், எதிர்கால மழைவீழ்ச்சி முறையில் மாறுபாடுகள் உள்ளன. சில பகுதிகள் ஏனைய பகுதிகளை விட அதிக மழையைப் பெறவுள்ளன. ஏற்கனவே அதிகளவு நீரை கடலுக்கு அனுப்பும் பகுதிகள், எதிர்காலத்தில் இன்னும் அதிகளவான நீரை கடலுக்கு அனுப்பவுள்ளன. தற்போது, பல ஆறுகள் 2443 மில்லியன் கன மீற்றருக்கும் அதிகமான நீரை கழுவ நீரோட்டமாகவும், 2910 மில்லியன் கன மீற்றருக்கும் அதிகமான நீரை மேற்பரப்பு நீரோட்டமாகவும் கடலுக்கு அனுப்புகின்றன. வட மாகாணத்தில் உள்ள ஆற்றுப் படுகைகளின் நீர்ப்பிடிப்புகளிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆண்டும் 30% மழை நீர் கடலில் சேருகின்றது. எனவே, புதிய நீர்த்தேக்கங்களை கட்டுவதும், தற்போதுள்ள நீர்த்தேக்கங்களை புனரமைப்பதும், நீர் தேக்கும் திறனை மேம்படுத்துவதும் தற்போதைய மற்றும் வருங்கால வெள்ளச் சேதம், வறட்சியைக் குறைக்கும். ஓடும் நீராதாரங்களைப் பயன்படுத்தவும், நீர்ப் பற்றாக்குறை, வறட்சி மற்றும் வெள்ளத்தை நிர்வகிக்கவும் வட மாகாணத்தில் புதிய நீர்த்தேக்கங்களை அமைக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆற்றுப் படுகைகளின் மேல் மற்றும் கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதிகளில் புதிய நீர்த்தேக்கங்களைக் கட்ட பல வாய்ப்புகள் உள்ளன. எனவே, புவியியல் நிலப்பரப்பு பகுதிகள், நீருக்கான இயற்கை

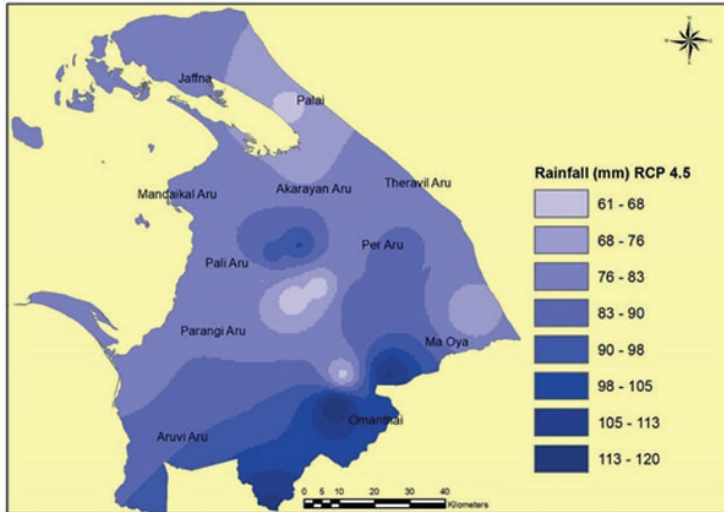
ஈர்ப்பு, போதுமான இடம், மழைவீழ்ச்சி, ஆற்றுப்படுகைகளில் இருந்து பெருகிவரும் நீரோட்டம் மற்றும் மண் காரணிகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மண்டைக்கல்லாறு ஆற்றுப்படுகையின் கீழ் அல்லது நடுத்தர நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி, அக்கராயன் ஆற்றுப்படுகையின் கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி, தேராவில் ஆறு ஆற்றுப்படுகையின் கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி, பறங்கியாற்றின் மேல் அல்லது நடுத்தர அல்லது கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி ஆகிய இடங்களில் புதிய நீர்த்தேக்கங்களை உருவாக்க இந்த ஆய்வு பரிந்துரைக்கிறது (படம் 15.3, 15.4, 15.5, 15.6, 15.7 மற்றும் 15.8). அருவி ஆற்றுப் படுகை, பேராறு ஆற்றுப் படுகையின் கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி, பாலி ஆறு ஆற்றுப் படுகையின் கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதி மற்றும் மா ஓயா ஆற்றுப் படுகையின் கீழ் நீர்ப்பிடிப்புப் பகுதியில் புதிய நீர்த்தேக்கங்களை அமைப்பதும் எதிர்காலத்தில் வடக்கு மாகாண வறட்சி மற்றும் வெள்ள முகாமைத்துவத்திற்கு உதவியாக அமையும்.

படம் 15.2. பகிரப்பட்ட சமூக பொருளாதார நிலைமைகளின் அடிப்படையில் 8.5 இன் கீழ் மாதிரிகளின் பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட எதிர்கால வடக்கு மாகாண மழைவீழ்ச்சியின் இடம் சார் பாங்கு

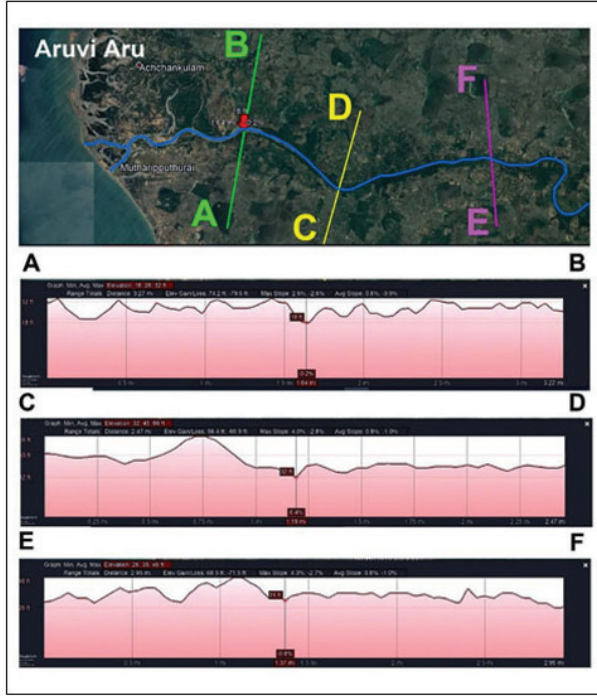
படம் 15.3. பரிந்துரைக்கப்பட்ட வட மாகாணத்தின் புதிய நீர்த்தேக்க அமைவிடங்கள்

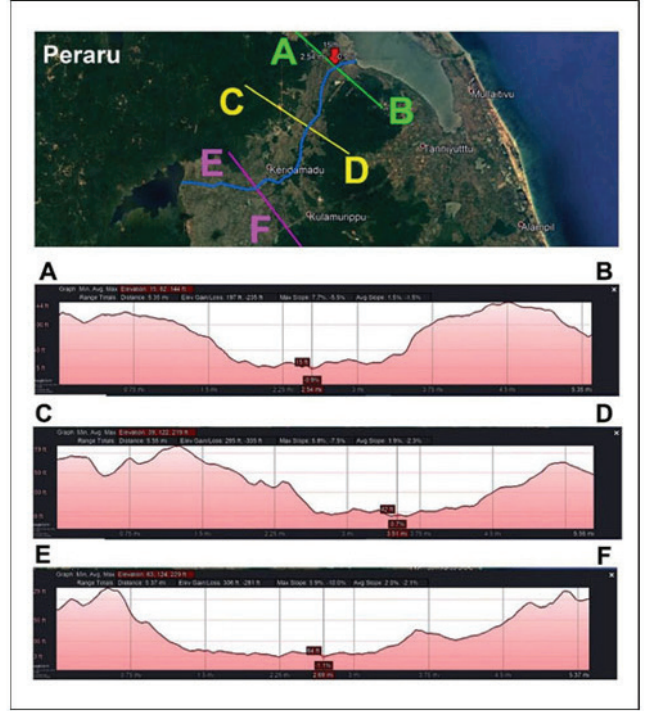
படம் 15.1. பகிரப்பட்ட சமூக பொருளாதார நிலைமைகளின் அடிப்படையில் 4.5 இன் கீழ் மாதிரிகளின் பொதுமைப் படுத்தப்பட்ட எதிர்கால வடக்கு மாகாண மழைவீழ்ச்சியின் இடம் சார் பாங்கு

வட மாகாணத்தில் மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான கொள்கை மற்றும் கட்டமைப்பை உருவாக்குவது அவசியம். அங்கீகரிக்கப்பட்ட அல்லது அங்கீகரிக்கப்படாத வளர்ச்சி நடவடிக்கைகள் பல, ஆற்றுப்படுகைகளை அழிக்கின்றன. எனவே, தொடர்புடைய அங்கீகரிக்கப்பட்ட முகாமைகள், காலநிலை மாற்றத்திற்கு ஏற்றவாறு மேற்பரப்பு நீர் குறித்த புதிய கொள்கைகளை வகுத்து,

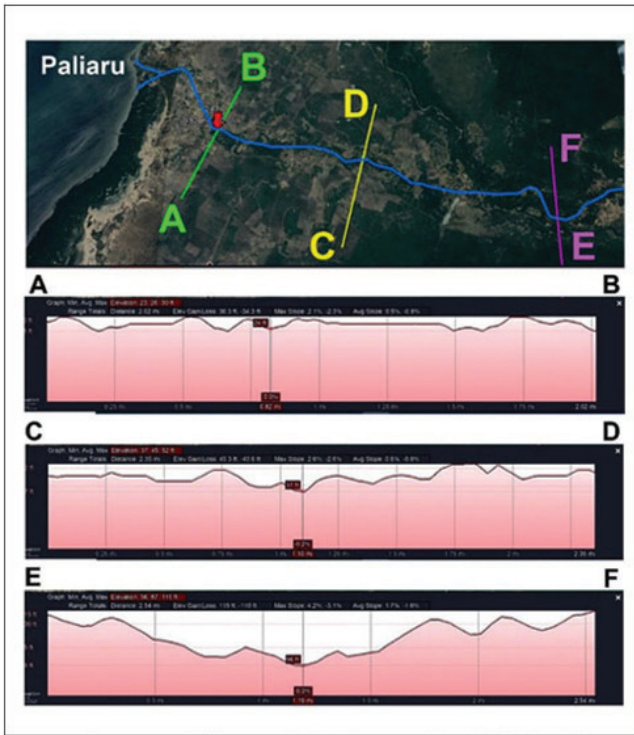

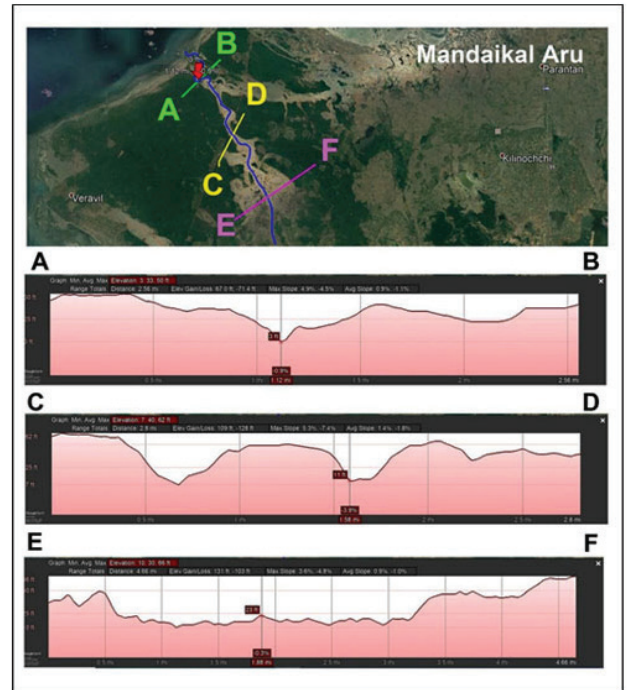
படம் 15.4 பரிந்துரைக்கப்பட்ட அருவியாற்றின் புதிய நீர்த் தேக்க புவியியல் அமைவிடம்

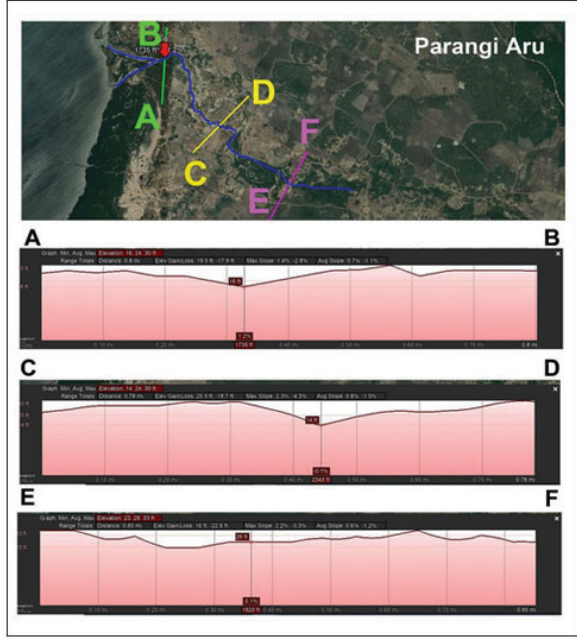
படம் 15.6 பரிந்துரைக்கப்பட்ட பேராற்றின் புதிய நீர்த் தேக்க புவியியல் அமைவிடம்

படம் 15.5 பரிந்துரைக்கப்பட்ட பாலியாற்றின் புதிய நீர்த் தேக்க புவியியல் அமைவிடம்

படம் 15.7 பரிந்துரைக்கப்பட்ட மண்டைக்கல்நாற்றின் புதிய நீர்த் தேக்க புவியியல் அமைவிடம்

படம் 15.8 பரிந்துரைக்கப்பட்ட பறங்கியாற்றின் புதிய நீர்த் தேக்க புவியியல் அமைவிடம்

மேற்பரப்பு நீர் ஆதாரங்களைப் பாதுகாக்க புதிய கட்டமைப்புகளை வடிவமைப்பது அவசியம்.

இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் வாழும் பெரும்பான்மையான தமிழர்கள் நீண்ட காலமாக தட்பவெப்பநிலைக்கு ஏற்ப தங்கள் வாழ்க்கை முறையை அமைத்து வருகின்றனர். தமிழர்களின் பண்டிகைகள் தட்பவெப்ப நிலைக்கு ஏற்ப ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளன. முதல் ஆறு மாதங்களை வறண்ட பருவம் என்றும், இரண்டாவது ஆறு மாதங்களை மழைக்காலம் என்றும் தமிழர்கள் பிரித்துள்ளனர். அவர்கள் முதல் ஆறு மாதங்களில் ஒரு குறிப்பிட்ட வாழ்க்கை முறையையும் அடுத்த ஆறு மாதங்களில் மற்றொரு வாழ்க்கை முறையையும் வாழ்ந்து வருகின்றனர். காலநிலை மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப அவர்கள் தங்கள் உணவுமுறைகளையும் மாற்றி வந்துள்ளனர்.

வட மாகாணத்தில் 90% மத, கலாசாரத் திருவிழாக்கள் ஓகஸ்ட் மாதத்திற்கு முன்பே முடிவடைகின்றன. ஏனெனில் ஓகஸ்ட்

மாதத்திற்கு பிறகு மழை வரும். மழையால் கோவில் திருவிழாக்கள் பாதிக்கப்படலாம். பெரும்பாலான இந்துக் கோவில்கள் வருடாந்த திருவிழாவின் முடிவில் 'தீர்த்தம்' எனும் நிகழ்வை ஏற்பாடு செய்கின்றன. கோவில்களின் குளங்கள் (சிறிய அளவிலான நீர்த்தேக்கம்) சுத்தம் செய்யப்படுகின்றன. இக் குளங்களில் தேங்கும் மழை நீர், நிலத்தடி நீரை நிரப்புகிறது. வடக்கு மாகாணத்தில் 85% இற்கும் அதிகமான மழை ஒக்டோபர், நவம்பர், டிசம்பர் மற்றும் ஜனவரி மாதங்களில் பெறப்படுகிறது. கோவில் குளங்கள் சுத்தப்படுத்தப்பட்டு, மழைநீரை அதில் தேக்குவதன் மூலம் நிலத்தடி நீர் நிரம்புகிறது. நிலத்தடி நீரைச் சேமிப்பதில் கோவில் குளங்கள் முதன்மையான பங்களிப்பை வழங்குகின்றன.

இயற்கைத் தாவரங்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் புதிய தாவரங்களை நடுத்தல் ஆகியன ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டும். இலங்கையின் வடக்குப் பகுதியில் அடர்ந்த காடுகள் இல்லாவிட்டால் வெப்பநிலை அதிகரிக்கும். இலங்கையின் வடக்குப் பகுதி மொத்த நிலப்பரப்பில் 43% காடுகளால் சூழப்பட்டுள்ளது. எனவே, ஆய்வுப் பகுதியில் இயற்கையான தாவரப் பரப்பை அதிகரிப்பதன் மூலம் வெப்பநிலை அதிகரிப்பைத் தணிக்கலாம்.

காலநிலை மாற்றம் இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்திற்கு மிகவும் அச்சுறுத்தலாக உள்ளது; பல வகையான தாக்கங்களையும் ஏற்படுத்துகிறது. கடுமையான உள்நாட்டுப் போர் மற்றும் இயற்கை இடர்பாடுகள் காரணமாக இலங்கையின் வடக்குப் பகுதி மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. சமீபகாலமாக காலநிலை மாற்றத்தால் வடக்கு மாகாணம் பல அச்சுறுத்தல்களை எதிர்கொள்கிறது. இந்தச் சூழலில், காலநிலை மாற்றத்தால் ஏற்படும் அபாயத்தைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும், காலநிலை மாற்றம் தொடர்பான எதிர்கால நடவடிக்கைகளைத் திட்டமிடுவதற்கும், இலங்கையின் வடக்குப் பிராந்தியத்தில் அவற்றைத் தணிப்பதற்கும் இந்த ஆய்வு நூல் உதவக்கூடும்.

ஒரு நாட்டின் பொருளாதார அபிவிருத்தி என்பது அந்நாட்டின் நிலைபேறுகைக்கு ஸ்திரத்தினை வழங்குகின்றது. இலங்கையில் உள்ள வளச் செழிப்பு நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பெரும்பங்காற்றக் கூடியது. இலங்கையின் கால்பங்குக்கும் அதிகமான நிலப்பரப்பை வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்கள் கொண்டுள்ளன. இந்தவகையில் இலங்கையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் நிலப்பரப்பு, அதில் அடையாளப்படுத்தக்கூடிய வளங்கள் அல்லது இதுவரை கண்டறியப்படாத வளங்கள் தொடர்பாக தெளிவுடுத்துவதாகவும், அந்த வளங்களின் இப்போதைய பயன்பாடற்ற முறைமையை மாற்றியமைத்து உச்சப்பயனைப் பெறுதல், அதனூடே வடக்கு - கிழக்கின் விவசாயத்துறை, உட்கட்டமைப்பு, கடல்சார் பொருளாதாரம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வது பற்றியும் 'வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் வளங்களும் உள்ளூர்ப் பொருளாதார அபிவிருத்தியும்' என்ற இந்தக் கட்டுரைத் தொடர் விளக்குகின்றது.

வடக்கு - கிழக்கு அபிவிருத்தியில் வீதிகளின் வகிபாகம் வளங்களும் வாய்ப்புகளும்

● அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன்

பொருளியல் துறையில் சிரேஷ்ட வளவாளராகவும், பயிற்றுனராகவும் செயற்பட்டு வருகின்ற அமரசிங்கம் கேதீஸ்வரன் அவர்கள் கிளிநொச்சி மாவட்ட செயலகத்தின் பிரதி திட்டமிடல் பணிப்பாளராவார். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் பொருளியல் துறையில் இளமாணி மற்றும் முதுமாணிப்பட்டம் பெற்ற இவர் 2012ஆம் ஆண்டு 'திட்டமிடல் மூல தத்துவங்கள்' என்ற நூலினை வெளியிட்டுள்ளார்.

கல துறைகளின் ஆக்க மூலங்களையும் இணைப்புச் செய்து செயற்பட வைப்பதன் மூலம் பொருளாதார அபிவிருத்தியினை தூண்டுகின்ற கட்டமைப்பாக வீதிகள் செயற்படுகின்றன. வீதிகளின் இணைப்பின் மூலம் உற்பத்தி வளங்கள் பரிமாற்றப்படுகின்றன. மனிதர்கள் இடமாற்றப்படுகின்றனர். விளைச்சல்கள் சந்தைகளை நோக்கி எடுத்து வரப்படுகின்றன. உற்பத்தியாளர்கள் நல்ல வருமானத்தைப் பெறுகின்றனர். நுகர்வாளர்கள் தரமும் மலிவுமான பொருள்களை நுகரக்கூடியதாக இருக்கிறது. கொண்டு வரப்படும் உள்ளீட்டுப் பொருட்கள் தொழிற்சாலைகளை இயங்கச் செய்கிறது. சுற்றுலாவின் கவர்ச்சிகரமான இடங்களைச் சென்று பார்வையிட்டு மகிழ்ச்சியைப் பெருக்கிக் கொள்ள முடிகிறது. போட்டித் தொழில்நுட்பத்தின் மூலம் சந்தை நிர்ணயிக்கும் விலை காரணமாக புதிய உற்பத்திகள் தொடர்ந்தும் சந்தையில் நிலைத்திருக்க கூடியதாகவிருக்கிறது. கேள்வியும் நிரம்பலும் தூய போட்டிக்குட்பட்டு பொருள் விலை நிர்ணயிக்கப்படுகிறது. நாட்டுக்கு வெளியிலிருந்து கொண்டு வரப்படும் மூலப்பொருள்களும் முடிவுப்பொருட்களும் துறைமுகத்திலிருந்து தொழில் முனைவோருக்குச் சென்று சேர்கிறது. இதனால் தான் அரசு முதலீட்டில் வீதித்துறை, பொருளாதார உட்கட்டமைப்புத் துறையாக முக்கியத்துவப்படுகிறது. உள்நாட்டு யுத்தத்தில் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவரப்படும் நோக்கில் இடம்பெற்ற சண்டைகளே அதிகமாக இருந்திருந்தன. பின் பதவிக்கு வந்த அரசு வீதிகளின் அபிவிருத்தியில் காட்டிய அதீத கரிசனை நாட்டின் தார் வீதிகளை 'கார்ப்பெற்' வீதிகளாகத் தரமுயர்த்தியது. அதிவேக

நெடுஞ்சாலை முறை, முதல் முதலாக நாட்டுக்கு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு தென் மாகாணம் கொழும்புடன் இணைப்புச் செய்யப்பட்டது. கட்டுநாயக்கா விமானத்தளம் கொழும்புடன் தொடர்புபடுத்தப்பட்டது. நேரமும் போக்குவரத்துச் செலவும் குறைக்கப்பட்ட பயணங்கள் நடைபெறத் தொடங்கின. இந்த வளர்ச்சியின் பயனாக வடக்கும் கிழக்கும் மத்திய அரசுடன் நெருக்கமாக்கப்பட்டன. செயலிழந்திருந்த புகையிரத மார்க்கங்களும் மீள புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டன. கொழும்பிலிருந்து தம்புள்ளை வரையிலுமான அதிவேக நெடுஞ்சாலையின் அபிவிருத்தி முற்றுப் பெற்றதும், வடக்கையும் கிழக்கையும் இவ் நெடுஞ்சாலையுடன் இணைப்புச் செய்யும் திட்டமும் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது அமுலாக்கப்படும் போது இலங்கையின் முழு நீளப் போக்குவரத்துத் தூரமும் சுமார் ஐந்து மணித்தியாலத்தில் நிறைவு செய்யக்கூடியதாக மாற்றம் பெற்றுவிடும் என்பது தான் யதார்த்தமாகும்.

வடக்கு - கீழ்க்கு மாகாணங்களின் வீதிக் கட்டமைப்பு

வீதிகளின் நிர்வாகத்தின் அவற்றின் தரத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டு வகுப்பு அடிப்படையில் வீதிகளை வகைப்படுத்தும் முறைமை கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது. இந்த வகையினது அடிப்படையில் அவற்றினை முகாமை செய்யும் அதிகார அமைப்பும் நிர்ணயம் செய்யப்படுகின்றது. பிரதான வீதிகள் A வகை வீதிகள், B வகை வீதிகள், AB வகை வீதிகள் என மூன்று வகையாகப் பிரிக்கப்படுவதுடன், 'A' தர வீதிகள் நாடு முழுவதும் நிர்வகிப்பதற்கு ஏற்றவகையில் வீதி அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் ஆளுகையின் கீழேயே கொண்டு வரப்பட்டுள்ளன. B தர வீதிகளை

நிர்வகிப்பதற்கான பொறுப்பு வீதி அபிவிருத்தித் திணைக்களத்துக்கு பார்ப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. C,D தர வீதிகளின் நிர்வகிப்பு உள்ளூர் அதிகார சபைகளான மாநகர சபைகள், நகரசபைகள் பிரதேச சபைகளுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளதுடன் 15 அடிக்கு மேற்பட்ட அகலத்தை கொண்ட அனைத்து உள்ளூர் வீதிகளும் இவ்வகைப்பாட்டினுள் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. 15 அடிக்கு குறைந்த வீதிகள் நடைபாதைகள் என்ற வகையின் கீழ் கொள்ளப்படுகின்றன. இத்துடன் கடற்கரைகளிலுள்ள வீதிகள் மீன்பிடித் திணைக்களத்தின் பொறுப்பிலும், நீர் விநியோகப் பகுதிகளிலுள்ள விவசாய வீதிகள் நீர்ப்பாசனத் திணைக்களத்தின் பொறுப்பிலும் விடப்பட்டுள்ளது.

இந்த வகையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் காணப்படும் வீதிகளைப் பற்றி ஆராயும் போது, வகைப்பாட்டின் அடிப்படையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் A4 தரமுடைய தேசிய வீதிகள் 13 காணப்படுவதுடன், இவை 561.67 கிலோமீற்றர் தூரம் கொண்ட வீதிகளாக இருக்கின்றன. வடக்கு மாகாணத்தில் 730.49 கிலோமீற்றர் தூரம் கொண்ட 11 வீதிகள் A4 தர வீதிகளாகக் காணப்படுகின்றன. மாவட்ட ரீதியாக இதனை பாகுபடுத்தின் 251.25 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் அம்பாறையிலும், 282.59 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் யாழ்ப்பாணத்திலும், 165.09 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் மட்டக்களப்பிலும், 145.33 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் திருகோணமலையிலும், 128.91 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் வவுனியாவிலும், 113.03 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் மன்னாரிலும், 106.04 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் கிளிநொச்சியிலும், 99.92 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் முல்லைத்தீவிலும்

காணப்படுகின்றன. இவ்வீதிகள் முழுவதுமாக கார்ப்பெற் வீதிகளாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டுள்ள வீதிகளாகும். இதே போல B தர வீதிகளை நோக்கும் போது, வட மாகாணத்தில் 511.91 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் இத்தர வீதிகளாகவுள்ளன. மாவட்ட அடிப்படையில் நோக்கும் போது யாழ்ப்பாணத்தில் 210.33 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும், முல்லைத்தீவில் 101.83 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும், மன்னாரில் 91.58 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும், வவுனியாவில் 58.56 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும், கிளிநொச்சியில் 49.61 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தில் 58 B தர வீதிகள் 582 கிலோமீற்றர் தூரமுடையதாகக் காணப்படுகின்றன. மாவட்ட அடிப்படையில் நோக்கும் போது அம்பாறையில் 292.8 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும், மட்டக்களப்பில் 60.6 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும், திருகோணமலையில் 228.5 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகளும் காணப்படுகின்றன. கிழக்கு மாகாணத்தில் 04 AB தர வீதிகள், 57.4 கிலோமீற்றர் தூர அளவில் காணப்படுகின்றன. இவ்வகையில் மொத்தமாக 1201.6 கிலோமீற்றர் AB தரங்களுடைய வீதிகள் இம்மாகாணத்தில் காணப்படுகின்றன. இந்த வீதிகளில் 807.3 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் நன்கு புனரமைக்கப்பட்ட வீதிகளாக இருப்பதுடன், புனரமைப்பு தேவைப்படும் வீதிகளாக 256.6 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் காணப்படுகின்றன.

மாகாண நிர்வாகத்துக்குத் பொறுப்பளிக்கப்பட்டு வீதி அபிவிருத்தி திணைக்களத்தாலும் ஏனைய திணைக்களங்களாலும் முகாமை செய்யப்பட்டு வரும் C,D தர வீதிகளாக

கிழக்கு மாகாணத்தில் 1228 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய வீதிகள் காணப்படுகின்றன. இதில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 323.4 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய 120 C தர வீதிகளும், 153.4 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய 35 D தர வீதிகளும் உள்ளன. மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 380.4 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய 88 C தர வீதிகளும், 42.5 கிலோமீற்றர் தூரமுடைய 12 D தர வீதிகளும் காணப்படுகின்றன. திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 225.8 கிலோமீற்றர் நீளமான 44 C தர வீதிகளும், 102 கிலோமீற்றர் நீளமான 66 D தர வீதிகளும் காணப்படுகின்றன. இதில் மொத்தமாக C தரம் கொண்ட 929.7 கிலோமீற்றர் நீளம் கொண்ட 252 வீதிகளும், D தரம் கொண்ட 298.2 கிலோமீற்றர் நீளமான 116 வீதிகளும் காணப்படுகின்றன.

உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் நிர்வகிப்பிலுள்ள C, D வீதிகளை நோக்கும் போது கிழக்கு மாகாணத்தில் 18,698 வீதிகளை உள்ளடக்கிய 12,747 கிலோமீற்றர் நீளமான வீதிகள் காணப்படுகின்றன. இதில் அம்பாறை மாவட்டத்தில் 7,492 வீதிகளை உள்ளடக்கிய 6,233 கிலோமீற்றர் நீளமான வீதிகளும், மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் 6,475 வீதிகளை உள்ளடக்கிய 3,872 கிலோமீற்றர் நீளமான வீதிகளும், திருகோணமலை மாவட்டத்தில் 4,731 வீதிகளை உள்ளடக்கிய 2,641 கிலோமீற்றர் நீளமான வீதிகளும் காணப்படுகின்றன. இந்த வீதிகளின் செயற்பாட்டு தரத்தை நோக்கும் போது, 597 கிலோமீற்றர் நீளமான 634 வீதிகள் தார் வீதிகளாகவும், 2,322 கிலோமீற்றர் நீளமான 4,702 வீதிகள் கொங்கிறீற் வகை சார்ந்த சீமெந்து வீதிகளாகவும், 7,925 கிலோமீற்றர் நீளமான 7,545 வீதிகள் கிறவல் வீதிகளாகவும், 2,482 கிலோமீற்றர் நீளமான 4,336 வீதிகள் மண்வீதிகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்தவகையில் வீதிகளின் அபிவிருத்தி

அடிப்படையில் நோக்கும் போது, கிழக்கு மாகாணத்தில் 7,519 கிலோமீற்றர் நீளமான 7,462 வீதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட வீதிகளாகவும், 1,394 கிலோமீற்றர் நீளமான 2,147 வீதிகள் ஓரளவு புனரமைப்புச் செய்யப்பட்ட வீதிகளாகவும், 6,479 கிலோமீற்றர் நீளமான 8,950 வீதிகள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட வேண்டிய வீதிகளாகவும் காணப்படுகின்றன. இந்த வகையில் கிழக்கு மாகாணத்தின் மொத்த வீதிகளில் 50% உட்பட்ட வீதிகளே புனரமைப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளதுடன், புனரமைப்புச் செய்யப்பட்ட வேண்டிய வீதிகளாக கிராமிய வீதிகளே அதிகளவு காணப்படுவதனால், கிராமத்தின் உற்பத்தியை நகரச் சந்தைக்கு இணைப்புச் செய்யும் வலையமைப்பு போதிய செயற்திறனுடன் செயற்படாதேயுள்ளது.

உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் நிர்வகிப்பின் கீழ் உள்ள வடக்கு மாகாண வீதிகளை நோக்கும் போது, மொத்தமாக 10,864.5 கிலோமீற்றர் நீளமான 21,172 வீதிகள் காணப்படுவதுடன், இதில் மாநகர சபையின் கீழ் 178 கிலோமீற்றர் நீளமான 482 வீதிகளும் காணப்படுகின்றன. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் 3,730 கிலோமீற்றர் நீளமான 10,263 வீதிகளும், கிளிநொச்சி மாவட்டத்தில் 2,047 கிலோமீற்றர் நீளமான 2,425 வீதிகளும், முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் 1,475 கிலோமீற்றர் நீளமான 2,898 வீதிகளும், மன்னார் மாவட்டத்தில் 1,495 கிலோமீற்றர் நீளமான 2,774 வீதிகளும், வவுனியா மாவட்டத்தில் 1,938 கிலோமீற்றர் நீளமான 2,330 வீதிகளும் காணப்படுகின்றன.

வீதிகளின் அபிவிருத்தி என்பது பொருளாதார ரீதியில் பார்க்கும் போது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. வீதி அபிவிருத்திக்காகச் செலவிடப்படும் செலவீனத்தை ஒப்பீட்டுச் செலவு நலன் அடிப்படையில் நோக்கும் போது, இதுவரை முதலிடப்பட்ட

தொகையளவிற்கு அது போதிய நன்மை தரவில்லை என்றே கருதப்படுகிறது. கிராமியப் பொருளாதாரத்திற்காக செலவிடப்படும் நிதியினூடாகப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய உற்பத்தியளவின் நன்மைகளுடன் ஒப்பிடும் போது, பொது முதலீட்டுத் நிகழ்ச்சித்திட்டமான வீதிகளின் அபிவிருத்தியின் மீதான முதலீடு அதிகமாகிவிட்டது என்ற விமர்சனமே முன்வைக்கப்படுகிறது. வளர்ந்து வரும் இலங்கை போன்ற ஒரு நாட்டில் வீதி அபிவிருத்தியின் சவால் மிகப் பலமானது. ஆங்காங்கே பரந்து விரிந்துள்ள நிலப்பரப்பில் அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகக் குடியிருக்கும் மக்களுக்காக பொதுச்சேவைகளை உறுதிப்படுத்தும் போது, செய்யப்படும் செலவுக்கேற்ப பொருளாதார நன்மைகளை ஈட்டிக்கொள்ள முடியாதிருக்கின்றது. சீனா, மலேசியா, சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகளின் குடியிருப்புகள் தொகுதிகளாக்கப்பட்டு சகலருக்கும் வீட்டு வசதிகளைப் பெற்றுக்கொடுக்கும் தொடர்மாடி வீடுகளின் முகாமைத்துவ முறையில், வீதி அபிவிருத்தி, மின்சாரம், நீர் வழங்கல், பொதுவசதிகள் என்பன மிகக் குறைந்த செலவில் மிக அதிகளவான மக்களுக்கு பயனளிக்கும் வகையில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. அதனால் முதலீட்டின் விளைபயனும் உயர்வாக இருக்கிறது. ஆனால் எமது நாட்டில் வீதி அபிவிருத்திக்கான தேவைப்பாடு உயர்வாக காணப்படும் அதேநேரம், பரவல் குடியிருப்பு முறைமை காரணமாக, இதன்மூலம் பயன்பெறுவோரின் எண்ணிக்கையும் குறைவாக உள்ளது. இத்தேவையைப் புறந் தள்ளும் போது, கவனிக்கப்படாத கிராமங்களின் வளர்ச்சியின்மை, நாட்டின் மொத்த தேசிய உள்நாட்டு உற்பத்தி வளர்ச்சியில் தாக்கத்தைச் செலுத்துகிறது. இந்த முரண்நிலை காரணமாகவே புதிய பல அபிவிருத்தி முன்மொழிவுகளில், வீதி

அபிவிருத்தித் துறையானது முதன்மைபெற்று வருகிறது. நாட்டின் மிகப்பெரிய நிலப்பரப்பை உள்ளடக்கிய பரந்த பரப்பளவினைக் கொண்ட பகுதிகள் என்ற வகையில், 8 மாவட்டங்களை உள்ளடக்கிய வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில், வீதிகளின் இணைப்பும் புனரமைப்பும் தவிர்க்க முடியாத அபிவிருத்தி வேலைத்திட்டமாகவே இருந்து வருகிறது.

பின்வருவனவற்றை வீதிகளின் அபிவிருத்தியால் பெறப்படும் நன்மைகள் எனக் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல முடியும்:

1. வீதிகளின் பங்களிப்பின் மூலம் உற்பத்தி விளைபொருட்கள் விரைவாகச் சந்தைக்குச் சென்று சேர்கின்றன.
2. உற்பத்தி முயற்சிகளுக்கும் தொழிற்சாலைகளுக்கும் செலவு குறைவதுடன், அதிகளவான உள்ளீடுகள் எடுத்தும் வரப்படுகின்றன.
3. உள்ளீட்டு, வெளியீட்டு விளைபொருட்களின் உற்பத்திச் செலவு குறைந்த விலையில் தரமாக நுகர்வோரைச் சென்றடைதல்.
4. வீதி இணைப்புகளும் வீதி மேம்பாடும் காரணமாக பழுதடையக்கூடிய உற்பத்தி பொருள்களுக்கான விரைவுச் சந்தை உறுதிப்படுத்தப்படல்.
5. சுற்றுலாத்துறையின் வளர்ச்சியையும், அதனுடன் தொடர்புபட்ட துறைத் துறைகளின் வருமான வளர்ச்சியையும் நிர்ணயிக்கும் சுற்றுலாக்களின் நுகர்வு அதிகரித்தல்.
6. தேவையற்ற உயிரிழப்புகள் குறைக்கப்படல்.
7. சமூக ஊடாட்டம் அதிகரிக்கப்படுவதுனூடாக, பாரம்பரியச் சமூகங்களின் பிற்போக்குப் பழக்கங்கள்

மாற்றப்படுவதுடன், பன்முக வளர்ச்சி தூண்டப்படுகிறது.

8. நேரவிரயம், பணவிரயம் என்பன தவிர்க்கப்பட்டு தரமும் செலவுச் சுருக்கமுமான பயணங்கள் உறுதிப்படுத்தப்படல்.
9. உள்ளூர் வளங்களின் உத்தமப் பயன்பாட்டை தூண்டுவதன் மூலம் பேண்தகு பொருளாதாரத்தை மேம்படுத்துதல்.
10. உலகளாவிய பொருள் உற்பத்திக்கும் உணவுப் பாதுகாப்புக்கும் ஊக்கமளிக்கும் சுயசார்பு பொருளாதார தொழில்முனைவுகள் உருவாகுவதற்கான அடிப்படை ஊக்குவிப்பை வீதிகளின் அபிவிருத்தி தூண்டுகிறது.

அந்த வகையில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் வீதிகளின் அபிவிருத்தியில் A, B தர வீதிகளின் புனரமைப்பு மிகச் சிறப்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டு நிறைவடைந்துள்ளதனால் இவ்விரு மாகாணங்களின் போக்குவரத்தும் பயண இணைப்புகளும் சிறப்பானதாக இருக்கின்றன. அதேநேரத்தில் C, D தர வீதிகளின் புனரமைப்பு சுமாராக 50% மட்டுமே நிறைவடைந்துள்ளது. இவ்வீதிகளே கிராமிய மட்டத்தில் உள்ளூர் கிராமங்களையும் பயிர்செய்யும் நிலங்கள், மீன்பிடித் துறைகள் போன்றவற்றையும் இணைப்புச் செய்யும் வீதிகளாகக் காணப்படுவதால், பிரதான நன்மைகள் பல வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களுக்குச் சென்று சேர்வது மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன.

சந்தைப்படுத்தல், உள்ளீட்டு நிரம்பல் ஆகிய முக்கிய விடயங்களை நெருக்கடிக்குரியதாக மாற்றியுள்ள பிரதான காரணிகளில் ஒன்றாக இவ்வீதிகளின் அபிவிருத்தியின்மை காணப்படுகிறது. இதனைவிட உள்ளூர் அதிகாரசபைகளினால் முகாமை

செய்யப்படும் உள்ளூர் வீதிகள், அதன் பொறுப்புக்களில் மூன்றில் ஒன்றைத் தானும் தரமாக நிர்வகிக்கும் நிலையை எட்டாதிருக்கின்றது. உள்ளூர் அதிகாரசபைகள் தம்மால் திரட்டப்படும் வருமானத்திலிருந்தே இந்த நிதிச்செலவை ஈடுசெய்தே இவ் வீதிகளை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டியுள்ளதால், வருமானம் குறைந்த கிராமிய மட்டப் பிரதேசசபைகள், உள்ளூர் வீதிகளுக்காக வருடம் முழுவதுமே எதனையுமே ஒதுக்கீடு செய்யாதவையாக இருந்து வருகின்றன. வருமானங்களைத் திரட்டுவதில் காணப்படும் பல்வேறு பிரச்சினைகளும் ஆளணியின் வினைத்திறனின்மையும் உள்ளூர் அதிகார சபைகளின் வருமானத்தை உறுதி செய்யாத நிலையில், கிராமிய உள்ளூர் வீதிகளுக்குத் தேவைப்படும் பெருந்தொகை நிதியும் பெறப்படமுடியாமலேயுள்ளது.

மேலைநாடுகளில், வீட்டு உரிமையாளர்கள் பிரதேச சபைகளுக்கு மட்டுமே வீடுகளை வாடகைக்கு வழங்குகின்றனர். பிரதேச சபைகளே வாடகைக் குடியிருப்பாளர்களை இனங்கண்டு இவ்வீடுகளை வாடகைக்கு வழங்குகிறது. இதனால் பிரதேச சபைகளுக்கு வீட்டு வாடகை மூலம் பெருமளவு வருமானம் கிடைக்கிறது. பிரதேச சபைகளினது வருமானத்திலிருந்தே ஊழியர்களுக்குச் சம்பளம் வழங்கப்படுவதால், நிர்வாகச் செலவீனங்களும் திட்டமிடப்பட்டவையாகவே காணப்படுகிறது. அத்துடன் வருடாந்தம் வீதி அபிவிருத்திக்காக கணிசமான நிதி பெறப்பட்டு, உள்ளூர் வீதிகளின் பராமரிப்பு உயர்ந்த தரத்தில் பேணப்படுகிறது. இவை எமது நாட்டில் அமுலாக்க முடியாதவையல்ல. சட்டவாக்கப் பலமுள்ள உள்ளூர் அதிகார சபைகள், வருமானத்தைத் திரட்டும் புதிய பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்வது அவசியமாகும்.

நரகத்தில் வாழும் யானைகள் : இலங்கையில் மனித – யானை மோதல்கள்

● வை. ஜெயமுருகன்

சமூக அபிவிருத்தி ஆய்வாளரான இவரது எழுத்துக்கள் அபிவிருத்தி பிரச்சினைகள் தொடர்பாக கவனம் கொள்வதுடன் போரின் பின்னரான நினைவு கொள் காலத்தின் மீள் கட்டமைப்புக்கள் மீதும் அழுத்தம் கொடுக்கிறது. இவர், அபிவிருத்திக் கல்விக்கான கலாநிதிப் பட்ட ஆய்வுக்காக 'இலங்கையின் போரின் பின்னரான அபிவிருத்தி முரண்நிலை' என்னும் கருப்பொருள் மீதான ஆய்வை முன்னெடுத்தவர். இவ் ஆய்வு நூலாக வெளிவரவுள்ளது. சர்வதேச கிறிஸ்டியன் பல்கலைக்கழகத்தில் 'M.A in Peace Study' ஆய்வுப் பட்டம் செய்ய ரோட்டரி (Rotary Peace Fellow) புலமைப்பரிசுக்கு தெரிவு செய்யப்பட்டவர்.

யா

னைகள் மிகவும்
புத்திசாலித்தனமான
உயிரினங்களில் ஒன்றாகும்.

சில தருணங்களில் மனிதர்களை விட
புத்திசாலித்தனமாவையும் கூட.
பிள்ளையார் வழிபாடு என்பது
யானைகளின் சமூக, கலாசார
விழுமியங்களின் ஒரு அடையாளம்
எனலாம். யானைகள் சிக்கலான,
வலுவான உணர்ச்சிகளை
வெளிப்படுத்துகின்றன. ஆசியாவில்,
குறிப்பாக இலங்கையில், இந்த
அற்புதமான விலங்குகள் தங்கள்
சுற்றுச்சூழலைப் பகிர்ந்து கொள்ளும்
மக்களிடையே மரியாதையைத்
தூண்டுகின்றன. யானைகளுக்கு
குறிப்பிடத்தக்க கலாசார
முக்கியத்துவத்தை சமூகம் அளிக்கிறது.
யானைகள் இலங்கையின் சின்னங்களாக,
சுற்றுலாப் பயணிகளை ஈர்க்கின்றன.
அவை வாழும் சுற்றுச்சூழல்

அமைப்புகளின் பல்லுயிரியலை
பராமரிப்பதில் முக்கிய பங்கு
வகிக்கின்றன.

யானைகள் வறண்ட காலங்களில்,
தண்ணீருக்காக தந்தங்களால் நிலத்தைத்
தோண்டுகின்றன. இது வறண்ட,
கடுமையான வாழ்விடங்களில் ஏனைய
விலங்குகளும் நீர் ஆதாரத்தைப் பெற
வழிசெய்க்கிறது. வன யானைகள் உணவு
உட்கொள்ளும் போது
தாவரங்களிடையே இடைவெளிகளை
உருவாக்குகின்றன; அவற்றினிடையே
புதிய தாவரங்கள் வளர
அனுமதிக்கின்றன; சிறிய
விலங்குகளுக்கான பாதைகளை
உருவாக்குகின்றன; மரத்தின் முளைகள்
மற்றும் புதர்களை உண்பதன் மூலம்
நிலப்பரப்பை பராமரிக்க உதவுகின்றன;
சமவெளிகளைத் திறந்த நிலையில்
வைக்கின்றன. யானைகள் எங்கு சுற்றித்

Image Source - island.lk

திரிகின்றனவோ அங்கெல்லாம், தாங்கள் உண்ணும் தாவரங்களின் விதைகளால் நிரப்பப்பட்ட சாணத்தை விட்டுச் செல்கின்றன. இந்தச் சாணம், விதைகள் முளைக்க, புதிய புற்கள், புதர்கள் மற்றும் மரங்கள் வளர வழிவகுக்கும். இது சுற்றுச்சூழல் அமைப்பின் ஆரோக்கியத்தைப் பேணுகிறது. ஆனால், யானைகள் தினமும் கொல்லப்படும் அவலம் தான் இலங்கையின் இன்றைய துயரமான நிலை. இந்நிலை தொடர்ந்தும் நீடிப்பது என்பது எமது தேசத்தின் வளமான முதுசங்களை நாமே குழி தோண்டிப் புதைப்பது போலாகும். குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில் தொடரும் யானைகள் மீதான மனித அழுத்தமானது மிக அதிகமாகும்.

வவுனியா, குடகச்சக்கொடியிலுள்ள நெற்செய்கைப் பகுதியில் போசாக்கின்மை காரணமாக பெண் யானையொன்று 4 டிசெம்பர் 2024 அன்று உயிரிழந்துள்ளது. நீண்ட தூரம் பயணித்தமையும், பசியும், யானையின் பலவீனமான வயது முதிர்ந்த நிலையும் இறப்பின் காரணங்கள் என

வனவிலங்கு அதிகாரிகள் தெரிவித்துள்ளனர். கிட்டத்தட்ட ஒரு வார கால மருத்துவச் சிகிச்சையின் பயனின்றி இம் மரணம் சம்பவித்துள்ளது. மரணத்திற்கு வழிவகுத்த காரணிகள் பற்றிய விசாரணனைகள் தொடரலாம் அல்லது இந் நிகழ்வு படிப்படியாக மறைந்தும் போகலாம். ஆனால், ஒன்று மட்டும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. வன வளங்களின் அழிவானது சதா நிகழ்ந்த வண்ணம் உள்ளது. இவ் விடயமாக நீடித்த மெத்தனப்போக்கு தொடர்ந்தபடியே உள்ளது.

இயற்கைக்கான உலகளாவிய நிதியம் மதிப்பிட்டுள்ள தகவலின்படி, 19ஆம் நூற்றாண்டில் இருந்து யானைகளின் சனத்தொகையில் ஏற்பட்ட மாற்றத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு, இலங்கையில் தற்போது 5,800 யானைகள் இருக்க வேண்டும் எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால், யானைகளின் எண்ணிக்கை சுமார் 65% குறைந்துள்ளதாக அறியப்பட்டுள்ளது. இதே நேரத்தில், சீரற்ற கண்காணிப்பு முறைகளைக் கருத்தில் கொண்டால்,

உண்மையான எண்ணிக்கை இதைவிடக் குறைவாக இருக்கலாம் என்று வனவிலங்கு நிபுணர்கள் அச்சம் தெரிவிக்கின்றனர்.

ஒரு தசாப்தத்திற்கு முன்பு, ஒவ்வொரு ஆண்டும் சுமார் 250 யானைகள் காணாமல் போனது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனால், பின்னர் இந்த எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்து, வருடத்திற்கு 400 இறப்புகளைத் தாண்டியுள்ளதாக தெரியவந்தது. இந்தத் தொடர்ச்சியான இழப்பு தடையின்றி நீண்டால், இன்னும் பத்து ஆண்டுகளில் இலங்கையின் யானைத் தொகையில் 70% அழிந்து போகும் என்று நிபுணர்கள் எச்சரிக்கின்றனர்.

ஒரு காலத்தில் காட்டு யானைகள் இலங்கை முழுவதும் பரவலாக இருந்தன. அவை தற்போது உலர் வலய தாழ்நிலங்கள், வடக்கு, கிழக்கு, வடமேற்கு, வடமத்திய பிரதேசம், தெற்கு மற்றும் ஊவா மாகாணங்களின் ஒரு பகுதிக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சிங்கராஜ காடு, வில்கமுவ, தம்புள்ளை, லக்கல, பல்லேகம போன்ற மத்திய மாகாணத்தின் சில பகுதிகளைத் தவிர நாட்டின் ஏனைய ஈர வலயத்தில் யானைகள் வாழ்கின்றன. இலங்கையின் பிரதான தேசிய பூங்காக்கள் யானைகளின் முக்கிய வாழ்விடங்களாக விளங்குகின்றன, அவற்றில் உடவளவே, யால, லுணுகம்வெஹெர, வில்பத்து மற்றும் மின்னேரியா முக்கியமானவையாகும். இந்தப் பகுதிகளைத் தவிர, மனித - யானைகள் மோதல் காரணமாக கைவிடப்பட்ட குட்டி யானைகளைப் பராமரிப்பதற்காக 1975 ஆம் ஆண்டு நிறுவப்பட்ட இலங்கையின் பின்னவல யானைகள் காப்பகத்திலும் யானைகள் பராமரிக்கப்படுகின்றன. யானைகள் பெரும்பாலும் மனிதக் குடியிருப்புகளை ஆக்கிரமித்து சொத்துகள், பயிர்கள் மற்றும் உயிர்களைச் சேதப்படுத்துகின்றன.

இவ்வகையான யானைகள் பிடிக்கப்பட்டு வடமத்திய மாகாணத்தின் ஹொரவபொத்தானையில் உள்ள யானைகள் தங்குமிடத்திற்கு கொண்டுசெல்லப்படுகின்றன. இந்த ஹோல்டிங் மைதானம் யானைகளை இடமாற்றம் செய்வதற்கும், தகுந்த பராமரிப்பைப் பெறுவதற்கும் பாதுகாப்பான சூழலை வழங்குகிறது.

உடவளவை யானைகள் ஆராய்ச்சித் திட்டம் பகிர்ந்து கொண்ட தகவல்கள் இலங்கையின் காட்டு வளத்தின் பேரிழப்பைக் காட்டுகிறது. 2010 இல் இருந்து 4,194 யானைகள் இறந்துள்ளதாகவும், 2023 இல் மட்டும் 470 இற்கும் மேற்பட்ட யானைகள் இறந்துள்ளதாகவும் இப் புள்ளிவிவரங்கள் கூறுகின்றன.

“இந்த இறப்புகளில் பெரும்பாலானவை மின்சாரம், வெடிமருந்துகள் மற்றும் துப்பாக்கிச் சூடுகளால் ஏற்படுகின்றன. இந்த ஆண்டுக்குள் ஏற்கனவே 200 இற்கும் மேற்பட்ட யானைகள் இறந்துவிட்டன. சட்ட அமுலாக்கத்தில் உள்ள நெருக்கடிகள் மேலும் மேலும் மோசமான நிலைக்குச் செல்வதோடு, அதிகரித்து வரும் இறப்பு எண்ணிக்கையானது, இலங்கையின் யானைகள் எதிர்கொள்ளும் கடுமையான அழுத்தங்களை எதிர்வு கூறுகின்றன. தேசிய பூங்காக்களில் இந்த விலங்குகளுக்குப் போதுமான உணவு இல்லை; வனப் பகுதிகள் அதிகளவில் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன.”

இலங்கை, மனிதத் தாக்குதலினால் ஏற்படும் யானைகளின் இறப்பு எண்ணிக்கையில் முதலிடத்திலும்; யானைத் தாக்குதலால் ஏற்படும் மனிதர்களின் இறப்பு எண்ணிக்கையில் இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. 2020 இல் இலங்கையில் மனித - யானை

மோதலைத் தணிப்பதற்கான தேசிய செயற்திட்டத்தை ஜனாதிபதியின் குழுவொன்று உருவாக்கியது. நாட்டில் பாதிக்கும் மேற்பட்ட மனித - யானை மோதலுக்கு தீர்வு காணும் வகையில் இந்தத் திட்டம் உருவாக்கப்பட்டது. யானை உயிரியலாளர் டாக்டர் பிரித்விராஜ் பெர்னாண்டோ தலைமையில் இக் குழு அமைக்கப்பட்டது. குழுவின் அறிக்கை 2020 டிசெம்பரில் ஜனாதிபதியிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. குறுகிய, நடுத்தர மற்றும் நீண்ட கால மோதலைத் தீர்க்கும் நடவடிக்கைகள் இந்தத் திட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

1. நெல் வயல்களைப் பாதுகாக்க மின்சார வேலிகள் அமைத்தல்.
2. யானைகளின் நடத்தை மற்றும் அதனை எவ்வாறு மாற்றுவது என்பன குறித்து மக்களுக்குக் கற்பிக்க விழிப்புணர்வுத் திட்டங்களைச் செயற்படுத்துதல்.
3. யானைகளின் வாழ்விடங்கள் மற்றும் வழிப்பாதைகளைப் (Corridors) பாதுகாத்தல்.
4. தற்போதுள்ள விவசாய நிலத்தில் உற்பத்தியை அதிகரிக்க புதுமைகளைப் பயன்படுத்துதல்.
5. நிலப் பயன்பாட்டுக் கொள்கையை உருவாக்குதல்.
6. காப்பீட்டுத் திட்டத்தை உருவாக்குதல்.
7. யானைகளின் தொகை பற்றிய விரிவான கணக்கெடுப்பை நடத்துதல்.

இன்றைய யானைகளின் மீதான 'இனப்படுகொலை'யை நோக்கும் போது, இப் பரிந்துரைகள் முறையாக அமுலாக்கப்படவில்லை என்பது புலனாகிறது (இவ் அறிக்கையை வாசிக்க: [science.sjp.ac.lk/insoc/wpcontent/uploads/](http://science.sjp.ac.lk/insoc/wpcontent/uploads/sites/37/2023/11/AHECNationalActionPlanLR.pdf)

[sites/37/2023/11/AHECNationalActionPlanLR.pdf](http://science.sjp.ac.lk/insoc/wpcontent/uploads/sites/37/2023/11/AHECNationalActionPlanLR.pdf)).

இலங்கை நாடு வன ஜீவராசிகளுக்கும் சொந்தமானது. இதனை அதன் அரசியலமைப்பு சட்டம் உறுதிசெய்கிறது. இந்த அடிப்படையில் பார்த்தால், 2020 இல் இலங்கையில் மனிதயானை மோதலைத் தணிப்பதற்கான தேசிய செயல்திட்டம், மனிதயானை மோதலுக்கு மேலும் வழிவகுக்கும் திட்டமாகக் கருதப்படுகிறது. இந்தத் திட்டம் உடனடியாக மீள் பரிசீலனை செய்யப்பட வேண்டியது அவசியம். மின்சார வேலிகள் இந்த பிரச்சினையைத் தீவிரப்படுத்தும். இவை யானைகளுக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும். இதனால், வன ஜீவன்களின், மனித வாழ்விடங்கள் மீதான அசைவைத் தடுக்க மனிதாபிமான பார்வையிலிருந்து ஒரு தீர்வை முன்வைக்க வேண்டும். இலங்கையின் சூழலியல் சமநிலை காலநிலை மாற்றம், மாசுபாடு மற்றும் உயிரியல் இழப்பு போன்ற காரணங்களால் ஏற்கனவே பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. யானைகள் உள்ளிட்ட வனவிலங்குகளுக்கு எதிரான பொறுப்பற்ற நடவடிக்கைகள், தற்போதைய சூழ்நிலையை மோசமாக்குவதோடு, நாட்டின் சுற்றுச்சூழல் மற்றும் பொருளாதார ஸ்திரத்தன்மையை குலைப்பதற்கும் வழிவகுக்கும்.

மனிதயானை சகவாழ்வுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கும் ஒரு சமநிலையான அணுகுமுறையை அரசாங்கம் வழிநடத்த வேண்டும். விவசாயிகள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்க ஆதரவு தேவை தான். ஆனால், வனவிலங்குப் பாதுகாப்பிற்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும் எந்த ஒரு திட்டமும் கொண்டுவரப்படக்கூடாது. வனத்துறை மற்றும் வனவிலங்குத் துறை நிபுணர்களின் உதவியுடன், மாகாண சபைகள் உட்பட, பல்வேறு நிறுவனங்களின் ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் மூலம்

வளங்களையும் புதுமையான தீர்வுகளையும் நெறிப்படுத்த முடியும். யானைகளுக்கு தேவைப்படும் நீரும் உணவும், அவற்றின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப கிடைக்கும் போது, மனிதயானை மோதலின் தீவிரம் குறையும்.

2

யானைகள் 60-70 ஆண்டுகள் அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட காலம் வாழக்கூடியவை. அவை உணவு, தண்ணீர் தேடுவதற்கும், சமூக இனப்பெருக்கப் பங்காளிகளுடன் கலந்துகொள்ளவும் மிகப்பெரிய தூரங்களைத் தாண்டிச் செல்லும். இடப்பெயர்வின் அடிப்படையில், அவற்றின் அசைவியக்கம் பரப்பில் வேறுபடும். பொதுவாக, யானைகள் தினசரி 48 கிலோமீட்டர் வரை பயணிக்கின்றன. நீர்தேக்க இடங்களுக்கு அருகிலிருப்பதில் அதிக ஆர்வம் காட்டுகின்றன. வறட்சியின் போது அல்லது பாதுகாக்கப்பட்ட பகுதிகளில் அவற்றின் உணவுத் தேவைகள் பூர்த்தி ஆகாதபோது, அல்லது உணவு எல்லைகள் தடுக்கப்படும் நிலைகளில், யானைகள் விவசாய நிலங்களுக்குள் நுழைவதால் மோதல்கள் சம்பவிக்கின்றன. இந்தச் சூழ்நிலையே இன்றைய மனித யானை மோதலின் அடிப்படைக் காரணமாகக் கருதப்படுகிறது.

நிரந்தர நீர் ஆதாரங்களைச் சுற்றி மனிதக் குடியிருப்புப் பகுதிகள் குவிந்துள்ளன. ஏனெனில் இவை விவசாய விரிவாக்கத்திற்கு உதவுகின்றன. இந்த விரிவாக்கங்கள் யானைகளின் எண்ணிக்கை, அவற்றின் வாழ்விடப் பரப்பில் குறிப்பிடத்தக்க செல்வாக்கைச் செலுத்துகின்றன. இதனால், யானை வாழ்விடங்களின் இணைப்பும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அவற்றின் வாழ்விடங்கள் சுருங்கத் தொடங்கியதால், யானைகள் படிப்படியாக மனிதர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பு கொள்ளும் நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றன. இதன்

விளைவாக, இடம் மற்றும் வளங்களை அமைதியற்ற முறையில் பகிர்ந்துகொள்ள வேண்டி ஏற்படுவதனால், பயிர் தாக்குதல் முதல் பரஸ்பர உயிர் இழப்பு வரை, கடுமையான மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. இந்த நிலைமையில், எல்லைப் பகுதிகளில் யானைகள் விவசாயிகளுக்கு இணக்கமற்ற விலங்குகளாக மாறியுள்ளன. விவசாயம் மையமாக உள்ள நிலப்பயன்பாட்டுப் பகுதிகளில், இந்த மக்கள் நிம்மதியாக வாழ முடியவில்லை. ஏனெனில் யானைகள் தங்கள் தாயக நிலங்கள் பறிபோவதை அனுமதிப்பதில்லை.

மனிதயானை மோதலின் விளைவாக, யானைகளால் அழிக்கப்படும் பயிர்ச்செய்கைகள் மனிதர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நேரடியாகப் பாதிக்கின்றன. யானைகள் பயிர்களை மட்டுமல்லாது, அருகிலுள்ள சொத்துகளையும் அழிக்கின்றன. சில சமயங்களில் மனிதருக்கு காயங்களை அல்லது மரணத்தை ஏற்படுத்தி, மனிதப் பாதுகாப்பிற்கு அச்சுறுத்தலை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த மோதல்கள் பெரும்பாலும் யானைகளின் இயற்கை வாழ்விடங்களுக்கு அருகிலுள்ள கிராமங்களில் நடைபெறுகின்றன. யானைகள் வேட்டையாடப்படுவதைத் தினசரி எதிர்த்து போராடும் மக்களே அவற்றை விரும்பத்தகாத சமையாகப் பார்க்கின்றனர். இதன் விளைவாக, உள்ளூர் சமூகங்கள் யானைகள் குறித்த எதிர்மறையான கருத்துகளைக் கொண்டுள்ளன.

இன்று, இலங்கை யானைகள் இலங்கை சட்டத்தின் கீழ் (அபராதம் மற்றும் சிறைத்தண்டனை) பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அரசாங்கம், கிராம மக்கள் வாழும் பகுதிகளில், மனிதயானை இழப்புகளை தடுக்கவும் குறைக்கவும் பல்வேறு

யானைகளால் சேதமாக்கப்பட்ட வீடு

Image Source - csiaplk.blogspot.com

முகாமைத்துவ உத்திகளை நடைமுறையில் கொண்டுவந்துள்ளன. இருப்பினும், 2019 முதல் மனிதயானை மோதலால் ஆண்டுக்கு சராசரியாக 125 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்; 370 யானைகள் கொல்லப்பட்டுள்ளன. மனித - யானை மோதலினால் ஏற்படும் யானைகளின் இழப்பு எண்ணிக்கையில் இலங்கை முதலிடத்திலுள்ளது; யானைகளால் ஏற்படும் மனித இறப்புகளில் இலங்கை இரண்டாவது இடத்தில் உள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களில், மனித இறப்பு விகிதம் சுமார் 42% அதிகரித்துள்ளது. மனித மரணம் மற்றும் அங்கவீனமடைதல் என்பவற்றோடு யானைகளால் சேதமடைந்த வீடுகள் அல்லது சொத்துகளுக்கு இழப்பீடுகளும் வழங்கப்படுகின்றன.

3

மனிதயானை மோதல்களை (HEC) குறைக்கும் மற்றும் தடுக்கும் பல்வேறு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டாலும், இன்னும் சிறப்பான மற்றும் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறைத் தேவைப்படுகிறது. இந்த மோதல்களை நிர்வகிக்க பொதுவான மற்றும் தரப்படுத்தப்பட்ட ஒரு கட்டமைப்பை நடைமுறைப்படுத்துவது அவசியமாகின்றது. குறிப்பாக, யானைகளின் வாழ்விடத்துக்கும் பசுமை நிலப்பரப்பில் ஏற்படும் மாற்றங்களுக்கும் இடையிலான உறவு மிக முக்கியமானது. இலங்கையில் தற்போதுள்ள தகவல்களின் குறைவால், முறையான திட்டமிடல் சவாலாக உள்ளது. இதில் மிக முக்கியமானது, காடுகளின் பரப்பளவில் ஏற்பட்டுவரும் மாற்றங்களின் விளைவுகளைக் கணிக்க முடியாமல்

இருப்பது. எனவே, மனிதயானை மோதல்களை குறைக்கும் நோக்கில், அபாய வலயங்களின் ஹாட்ஸ்பாட் வரைபடங்களை உருவாக்குதல் மிக அவசியமாகும். மனிதயானை மோதல் அபாய வலயங்களை அடையாளம் காணவும், கண்காணிக்கவும், மற்றும் மதிப்பீடு செய்யவும் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் நிலையான கட்டமைப்பு தேவையாக உள்ளது. இதற்காக, இலங்கையில் செயற்கைக்கோள் தரவுகளை இணைத்துள்ள GIS (Geographic Information System) மாதிரிகளை பயன்படுத்த வேண்டும். இந்த அணுகுமுறை மூலம், மனிதயானை மோதல் 'ஹாட்ஸ்பாட்' வரைபடங்களை உருவாக்கி, அபாயம் அதிகமாக உள்ள பகுதிகளைக் கண்காணிக்க முடியும்.

இலங்கையில் வன நிலங்களை பாதுகாப்பது, யானைமனித மோதல் (HEC) ஆபத்தைக் குறைப்பது என்பன குறித்து பல ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. தரை அடிப்படையிலான ஆய்வுகளை ஒப்பிடுகையில், செயற்கைக்கோள் படங்கள், வனப்பகுதி மற்றும் பசுமைப் பகுதிகளை கண்காணிக்கத்தக்க திறன் வாய்ந்த, செலவு குறைந்த ஒரு திறமையான அணுகுமுறையாக உள்ளது. குறிப்பாக, தொலைதூரம் அல்லது அணுக முடியாத பகுதிகளில் இது பயன்பாட்டிற்கு வரக்கூடியது. இலங்கையில் காடுகளின் பரப்பளவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களை கண்டறிவதற்காக இயல்பாக்கப்பட்ட வேற்றுமைத் தாவர சுட்டெண் (Normalized Difference Vegetation Index - NDVI) தரவின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை முந்தைய இரண்டு முக்கிய ஆய்வுகளில் முன்வைக்கப்பட்டது. அந்த ஆய்வுகளின் கண்டுபிடிப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, தென்இலங்கையின் (உடவளவே தேசிய பூங்கா உட்பட) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பகுதிகளின் பருவகால NDVI மதிப்புகளை, வன - நில மாற்றங்களை முன்கூட்டியே ஆராயும் ஒரு திறமையான கருவியாகக் கருதலாம். செயற்கைக்கோள்

தரவு இணைவு (Satellite Data Fusion) மனித யானை மோதலின் நீண்டகால கண்காணிப்பில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது காலப்போக்கில் மாறும் போக்குகள் மற்றும் நிலப்பரப்பு மாற்றங்களை திறம்பட கண்டறிய உதவுகிறது. சமீபத்திய தரவுகளை வரலாற்று செயற்கைக்கோள் படங்களுடன் இணைத்து பகுப்பாய்வு செய்வதன் மூலம், பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின் செயல்திறனை மதிப்பிட முடியும் என்று ஆராய்ச்சியாளர்கள் நம்புகின்றனர். செயற்கைக்கோள் தரவு இணைவு, நிலப்பரப்பு வகைப்பாடு என்பன வரைபடமாக்கும் துல்லியத்தை மேம்படுத்துகின்றன. இதனால், உள்ளூர்மட்ட மற்றும் தேசிய அளவுகளில் சரியான தீர்மானங்களை எடுக்கும் வகையில் அதிக துல்லியமான தரவுகளை வழங்க முடியும்.

மக்கள்தொகையின் இயற்கையான வளர்ச்சியுடனும் மற்றும் இலங்கையின் இலவச சுகாதார அமைப்பின் முன்னேற்றத்துடனும், கிராமப்புற மக்கள்தொகை 1960 இல் 8.25 மில்லியனிலிருந்து 2020 ஆம் ஆண்டில் 17.8 மில்லியனாக கணிசமான வளர்ச்சியைக் கண்டுள்ளது. கடந்த ஆறு தசாப்தங்களில், தேசிய மற்றும் கிராமப்புற மக்கள்தொகை என்பன இடைவிடாது வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. 1960 மற்றும் 2000 க்குள் இந்த வளர்ச்சி கிட்டத்தட்ட இருமடங்காக இருந்தது என்பது, மக்கள்தொகை பன்மடங்காக உயர்வதன் பொருளாதார, சமூக மற்றும் சுற்றுச்சூழல் தாக்கங்களைச் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

யானைகளின் உயிர் மற்றும் அவற்றின் தொடர்ச்சியை அவற்றின் இயற்கை வாழ்விடங்களில் ஏற்பட்ட கடுமையான அச்சுறுத்தல்கள் பாதிக்கின்றன. மனித சமூகங்களின் வளர்ச்சி, நல்வாழ்வு, மற்றும் தாவரவகைகளுடன் இணைந்த

வாழ்க்கைமுறைகள் இந்தப் பிரச்சினையை மோசமாக்குகின்றன. வாழ்விடங்கள் துண்டு துண்டாகப் பிரியும்போது, யானைகள் மற்றும் விவசாயத்திற்கிடையேயான தொடர்பு அதிகரிக்கிறது. இது, பிளவுபட்ட வாழ்விடங்களில் மோதல்களை மேலும் தீவிரமாக்குகிறது. வறட்சிக் காலங்களில், தண்ணீர் போன்ற அடிப்படை வளங்கள் யானைகளின் உயிர்காக்க முக்கியமாகும். தண்ணீர்ப் பற்றாக்குறையால், யானைகள் கிராமங்களில் உள்ள விவசாயக் கிணறுகள் மற்றும் தண்ணீர்த் தொட்டிகளைத் தேடி வருகின்றன. இது குறைந்த அளவு நீர் விநியோகத்தைச் சரியாக அணுக வேண்டிய சிக்கல்களை உருவாக்குகிறது. சில பிராந்தியங்களில், யானைகளின் இயற்கை வாழ்விட வளங்கள், குறிப்பாக நீர் வளங்கள், தீவிரமாகச் சீரழிந்து காணப்படுகின்றன. கடுமையான வறட்சியால், யானைகள் புதிய வாழ்விடங்களைத் தேடிச் செல்லும் கட்டாயத்தில் சிக்குகின்றன. இதனால் மோதல்களின் அளவும் ஆபத்தும் அதிகரிக்கின்றன.

ஆசியா முழுவதும் மனிதர்களும் யானைகளும் இணைந்து வாழ்வதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் வேகமாகக் குறைந்து வருகின்றன. இலங்கையின் கிராமப்புற சமூகங்களுக்கு விவசாயமே முதன்மையான வருமான ஆதாரமாகும். உணவு உற்பத்திக்கான நிரந்தர விவசாய நடவடிக்கைகளுக்காக அதிக நிலங்கள் அழிக்கப்பட்டு வருகின்றன. கிராமப்புற மக்கள்தொகையின் விரைவான வளர்ச்சி காரணமாக, உள்ளூர் சமூகங்கள் அதிகளவில் பாதுகாப்புப் பகுதிகள் அல்லது பாதுகாக்கப்பட்ட காடுகளுக்கு அருகில் குடியேற ஈர்க்கப்படுகின்றனர் (டி சில்வா, 1998). பாரம்பரிய விவசாய முறைகளின் உற்பத்தித் திறன் நவீன முறைகளைக் காட்டிலும் குறைவாக இருந்தாலும், இவை வளப் பகிர்வின் மூலம் மனிதர்களுக்கும்

யானைகளுக்கும் இடையில் ஒருங்கிணைந்த மற்றும் இணக்கமான உறவை உருவாக்க வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. ஒரு ஹெக்டேயருக்கு விளைச்சலை அதிகரிக்க புதிய விவசாய முறைகள் மற்றும் திறமையான பயிர்செய் தொழில்நுட்பங்களை பயன்படுத்துவதன் மூலம், மனிதர்கள் தேவையான விளைச்சலை பெறுவதுடன், யானைகளுக்கான வளங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கவும் முடியும். இத்தகைய அணுகுமுறை, வளம் மற்றும் இடத்திற்கான போட்டியை குறைத்து, மனிதர்களும் யானைகளும் ஒன்றிணைந்து வாழக்கூடிய சகவாழ்வை உருவாக்க உதவும்.

முடிவு

இலங்கையின் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களின் உலர் வலயத்தில் ஏற்பட்ட மனிதக் குடியேற்றம், பெரிய நிலப்பரப்பு மாற்றங்களுக்கு வழிவகுத்தது. மனித நடவடிக்கைகள் விரிவடைந்து, யானைகள் வாழும் பகுதிகளைக் காவுகொண்டன. மனிதக் குடியேற்றங்களின் தொடர்ச்சியான விரிவாக்கம், மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்டம் போன்ற பல உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு வழிவகுத்தது. மக்கள் குடியேற்றம், நீர்மின்சார உற்பத்தி மற்றும் விவசாய நிலப் பாசனம் போன்ற முதன்மை நோக்கங்களைக் கொண்ட பல்நோக்கு அபிவிருத்தி திட்டங்கள், யானைகளை முதலில் பாதித்தன. இவை யானைகளின் தேசங்களை மற்றும் வாழ்விடங்களை அபகரித்து, அவற்றின் இயற்கை வாழ்வமைப்புகளை மாற்றிவிட்டன.

இலங்கையில், குறிப்பாக வடக்கு - கிழக்கு மாகாணங்களில், யானைகள் மீதான வாழ்வியல் அழுத்தங்கள், அவற்றின் அழிவுப் பாதைக்கு வழிவிட்டுள்ளதாகக் கூறலாம். போரின் போது தங்கள் இடங்களை விட்டு நகர்ந்த யானைகள், மீண்டும் தங்கள் இருப்பிடம் தேடி வந்தவண்ணமாக உள்ளன.

மனிதர்களுக்கு தங்கள் தேசம் மீதான காதல் எவ்வளவு முக்கியமோ, அதுபோலவே விலங்குகளுக்கும் அவற்றின் தாய்நிலம் முக்கியமானது. ஆனால், யானைகள் மீதான பரிவு படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறது. காடுகள் மீதான நேசம் குறைந்து, மனிதர்கள் யானைகளுக்கு எதிரிகளாக மாறும்நிலை வந்துள்ளது. யானைகளுக்கு மின்சார வேலிகளுக்குப் பதிலாக, பழக்காடுகள் தான் தேவை. அவை நீர் பருகும் இடங்களின் பாதுகாப்பும் முக்கியமானது. வடக்கு - கிழக்குக் காடுகளில் யானைகளுக்கென பழக்காடு ஒன்றை உருவாக்குவது, நாம் யானைகளுக்குச் செய்யும் முக்கிய உதவி. அதுவே, சக வாழ்வின் ஒரு தொடக்கமாக அமையும்.

உசாத்துணை

1. Dash, S. K., Ghosh, S., Das, R., Das, D., Nandy, S., Das, T., & Sonker, G. (2024). Humanelephant conflict: attitudes of local people toward elephants and the conflict management authority in a shared landscape of India. *Human Dimensions of Wildlife*, 1-16. <https://doi.org/10.1080/10871209.2024.2372106>
2. https://www.researchgate.net/publication/341150414_HumanElephant_Conflict_in_Sri_Lanka_Patterns_and_Extent
3. Family miraculously survives Kerala landslide, with a helping hand from elephants <https://economictimes.indiatimes.com/news/india/familymiraculouslysurviveskeralalandslidewithahelpinghandfromelephants>
4. Gunawansa, T.D., Perera, K., Apan, A. et al. The humanelephant conflict in Sri Lanka: history and present status. *Biodivers Conserv* 32, 3025-3052 (2023). <https://doi.org/10.1007/s10531023026507>
5. Gunawansa, T. D., Perera, K., Apan, A., Hettiarachchi, N. K., & Bandara, D. Y. (2023). Greenery change and its impact on humanelephant conflict in Sri Lanka: a modelbased assessment using

Sentinel2 imagery. *International Journal of Remote Sensing*, 44(16), 5121-5146. <https://doi.org/10.1080/01431161.2023.2244644>

6. Humanelephant conflict: What it is and why it's a major threat, *The International Fund for Animal Welfare (IFAW)*, <https://www.ifaw.org/international/journal/humanelephantconflictmajorthreat>
7. Köpke, S., Withanachchi, S. S., Pathirana, R., Withanachchi, C. R., Gamage, D. U., Nissanka, T. S., Warapitiya, C. C., Nissanka, B. M., Ranasinghe, N. N., Senarathna, C. D., Schleyer, C., & Thiel, A. (2021). Human-Elephant Conflict in Sri Lanka: A Critical Review of Causal Explanations. *Sustainability*, 13(15), 8625. <https://doi.org/10.3390/su13158625>
8. Motaleb, M. A., Rahman, S. M., Rahman, S. and Sultana, M. 2011. *The Asian Elephants and Associated HumanElephant Conflict in SouthEastern Bangladesh*. IUCN (International Union for Conservation of Nature), Dhaka, Bangladesh, pp. x +
9. Shaffer, L. J., Khadka, K. K., & Naithani, K. J. (2019). HumanElephant Conflict: A Review of Current Management Strategies and Future Directions. *Frontiers in Ecology and Evolution*, 6, 411066. <https://doi.org/10.3389/fevo.2018.00235>
10. Sri Lanka's Struggle with Wild and Encroachment, *Caught with Crops and Conservation* Gagani Weerakoon, Ceylon Today, 14 December 2024.
11. Zhang, H., Guo, S., Ma, L., Su, K., Lobora, A., Hou, Y., & Wen, Y. (2024). Living with elephants: Analyzing commonalities and differences in humanelephant conflicts in China and Tanzania based on residents' perspectives. *Global Ecology and Conservation*, 53, e03034. <https://doi.org/10.1016/j.gecco.2024.e03034>
12. Note: I would like to express my gratitude to Dr. Gowribalan for encouraging me to study humanelephant conflicts and their impacts in Sri Lanka. He proposed the idea of establishing a safe zone for elephants in the Wannu forests, and I sincerely hope that his vision will soon become a reality.

Protection For You & Your Family

Our services

- Life Insurance «
- Critical Illness Protection «
- Mortgage Protection «
- Travel/Super Visa Insurance «
- Dental & Medical Benefits «
- Disability Benefits «
- Long Term Care «
- Employee Benefits «
- RESP, RRSP & TFSA «

Are You Getting Million Dollar Advice?

Sritharan Thurairajah CLU, CHS

Life 100

INSURANCE & INVESTMENTS INC.

416-918-9771 | 416-321-2500

info@life100.ca www.life100.ca

10 Milner Business Court, Suite 208,
Scarborough, ON M1B 3C6

Simple Solution in a Critical Situation

Nimal Vinayagamoothy, CPA, CGA

Chartered Professional Accountant

nimal@nlraccounting.com

T: 416 - 494 - 4777

C: 416 - 888 - 1128

F: 416 - 613 - 2739

300-5200 Finch Avenue East
Toronto, ON M1S 4Z4

CPA

CHARTERED
PROFESSIONAL
ACCOUNTANT

மானுடம் நிறுவனம்
maanudam foundation
www.maanudam.org

கலாநிதி. க.சொக்கலிங்கம் என்கிற சொக்கன் 60 ஆண்டுகளுக்கு மேல் தொடர்ந்து எழுதி வந்தவர். இவர் ஆசிரியர், விரிவுரையாளர், கதாசிரியர், கவிஞர், பேச்சாளர், இதழியலாளர், சமயச் சொற்பொழிவாளர், நாடக ஆசிரியர் எனப் பன்முகம் கொண்ட ஆளுமையாகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய வாழ்க்கை அனுபவங்களின் தொகுப்பே இந்த நூல்.

சிறுகதைகளுக்கே உரிய சுவாரசியத்துடனும் துடிப்பான இயல்பான மொழியுடனும் இவர் தன் வாழ்க்கையை எழுதியிருக்கிறார். மூன்று தலைமுறைகளின் அனுபவங்கள் இந்த நூலில் பதிவாகியிருக்கின்றன. அரை நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலகட்டத்தின் வாழ்வியல் வரலாறாக இந்த நூல் விளங்குகிறது. அவர் மறைந்து இருபது ஆண்டுகளின் பின் வெளிவருகின்றது.

இது காலச்சுவடு, தமிழியல் பதிப்பகங்களின் கூட்டுமுயற்சியால் மானுடம் நிறுவனத்தின் நிதி அனுசரணையுடன் குறைந்த விலையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

சொக்கன் மாதம் ஒரு நூல் அல்லது வாரம் ஒரு நூல் எழுதும் ஆற்றலும் அமைதியும் வாய்க்கப் பெற்றவர். அவர் இரவிலை வானத்தைப் பார்த்துச் சமயக் கட்டுரைகள் எழுதிவிட்டு, தாலையில் பூமியைப் பார்த்து முற்போக்குக் கதைகள் எழுதுபவர். சொக்கன் அவர்களுடைய பேனாவிலே ஜீவஊற்று உண்டு.

இவர் சிறந்த கவிஞர், பரிசு பெற்ற நாடகாசிரியர், நாவலாசிரியர், புதுமை மிக்க சிறுகதை ஆசிரியர், கட்டுரையாளர், வானொலி எழுத்தாளர்.

நந்தி
(பேராசிரியர் சிவஞானந்தரம்)

பாலையும் சீசாலையும்

தன்வரலாறு

கலாநிதி க. சொக்கலிங்கம்
(சொக்கன்)

நூ. 375

சொக்கன்

ISBN-978-93-6110-832-7

www.tamilvilal.com

books.kalachuvadu.com

யாழ் மணீனிஸ்

வீடு, காணி,
வியாபார ஸ்தாபனங்கள்
வாங்குவதற்கு,
விற்பதற்கு அல்லது
வாடகைக்கு

நம்பிக்கையுடன் நாடுங்கள்

RE/MAX
ELITE

☎ 021 224 2855 | 0777 44 1113 📱

இடம்: இல. 115 கே.கே.எஸ் வீதி சுன்னாகம்
(பீப்பிள்ஸ் லீசிங் கட்டிட தொகுதி, 1^{ம்} மாடி)

BUY-SELL-RENT HOME AND LANDS

🌐 WWW.REMAXELITE.LK

We work with
35 financial
institutions

Business & Personal Insurance

Free Financial Education for everyone

We work with 35 financial institutions

Long Term Care | Elder's Insurance

Children's Insurance

Best Services

1. RESP/PRSP
2. Life Insurance
3. Auto Insurance
4. Estate Planning
5. Home Insurance
6. Disability Insurance
7. Mortgage Insurance
8. Travel/Visa Insurance
9. Non-Medical Insurance
10. Critical illness Insurance
11. Dental & Drug Insurance
12. Guaranteed Investments

416-731-2829

SS CAKES

Say "I Do" to Sweet Perfection!

Planning your dream wedding? Look no further!
At SS Cakes, we specialize in crafting exquisite wedding cakes that are as stunning as they are delicious. From classic elegance to modern masterpieces, we'll design the perfect cake to sweeten your special day.

 +94 76 347 0055

We do delivery around the world

வீடு என்பது ஞாபகங்களின் கலவை

காதல், சில்மிஷங்கள், கனவுகள், சிரிய்ப்புக்கள், நேசங்கள், அரவணையுக்கள், தவிய்ப்புக்கள், அடையாளங்கள், கூடல்கள், குதூகலங்கள் என நீங்கள் உறைவிடமாகும் வொழுதுதான் வீடு விலாசம் கொள்கிறது.

தற்போதைய நிலையில் நீங்கள் வீடொன்றை விற்பது அல்லது வாங்குவது குறித்து உங்களிடம் இருக்கும் கேள்விகள் மற்றும் சந்தேகங்களுக்கு என்னால் தெளிவாக விளக்கமளிக்க முடியும்.

நம்பிக்கையோடு என்னை அழையுங்கள் நல்லதோர் வீடு செய்வோம்.

Re/Max Community Realty Inc
ரமணன் சந்திரசேகரமூர்த்தி Bsc, MBA
வாக்குறுதிகள் அல்ல.
வாங்குவதற்கும் விற்பதற்குமான தீர்வு.
அலைபேசி: 416-290-6000

Xebiro has multiple technology companies under its umbrella, whereby we help any organization with any of their technological service needs. These companies have been in operation for the last few years and have helped more than 200 companies worldwide. Our team works seamlessly with businesses around the world – from the UK, Canada, Australia, USA, Norway, Switzerland, France, Poland, Singapore, and Sri Lanka.

OUR GROUP OF COMPANIES

Codelantic offers one-stop solutions in the field of custom web application, mobile app development and software solutions.

ExentAI aims to research and develop innovative solutions for problems arising across a range of domains and industries for users or customers using state-of-the-art AI technologies.

Itaffix is a leading technical support company providing 24/7 services supporting all the IT needs of businesses to resolve their core technical issues.

OntoMatrix is a full-service digital marketing company with flawless techniques and innovative ideas that assist the brands to reach the heights of success.

EmbryoZ offers an extensive investor database of seasoned industry professionals to connect with. In addition to this, we provide you with multiple supporting service providers to ease off your work.

BurgeonFirst is focused on closing the funding gap between the 'friends and family' stage and the Venture Capital stage.

FinAccDirect is a financial process outsourcing company offering outsourced bookkeeping services, outsourced tax preparation services and company secretarial services.

LegalLiaise is an independent boutique law firm trusted to meet the diverse needs of business clients around the world.

callOcare helps businesses reach out to their customers in the best possible way with 24x7 phone answering services, real-time reporting and 100% call recording facilities.

LeadHRM Services provide customized Human Resource Services to corporate houses and companies across varied industries that want their people to grow and achieve success.

CSR INITIATIVE

NurtureLeap is a foundation that focuses on the youth of Northern Sri Lanka to create professionals by providing them real world training and exposure to international organisations.

London

#32 Spring Street,
Paddington W21JA,
Phone : +44 203 5001380
Email : contact@xebiro.com

Colombo

#7 - 3/1, Galle Road,
Colombo 06.
Phone : +94 112 559854
Email : contact@xebiro.com

Jaffna

#63, Sir Pon Ramanathan Road,
Kallady, Thirunelvely, Jaffna
Phone : +94 212 212797
Email : contact@xebiro.com

SOLAR POWER சூரிய சக்தி

SAFE ☀️ CLEAN ☀️ FREE ☀️ பாதுகாப்பானது ☀️ இலவசமானது ☀️ சுத்தமானது

AUTOMATIC OPERATION | NO REFUELLING | POWER DIRECTLY TO YOUR HOME

GRID-TIED SOLAR

With this solar system you can earn up to \$3850 annually for 20 years.

NANO GRID SOLAR

With this solar system you can cut your electricity bill to zero and you are never without electricity.

ENERGY CONSERVATION

With this solutions you can reduce your energy bill.

OFF-GRID SOLAR

With this solar system you can have electricity wherever you want.

SOLAR POOL HEATER

With this solar system you can cut your pool heating bill to zero.

info@NewDawn-ES.Com | www.NewDawn-ES.Com | 416-855-9377

HomeStars

Read Our Reviews
www.homestars.com

A+
Rating

ACCREDITED
BUSINESS

உங்கள் வீட்டிற்கு தேவையான அனைத்து வகையான
மரக்கறி மற்றும் பலசரக்கு
பொருட்களையும்

ஒரே இடத்தில் பெற்றிட இன்றே நாடுங்கள்

MEGAA STORE

மெகா ஸ்டோர்ஸ்

- Fresh Meat
- Asian Groceries
- Fruits & Vegetable
- Frozen Foods
- Off Licence

OPENING HOURS

**EVERYDAY
7AM - 11PM**

020 8336 0061 | 074 9414 7547

Email: hellomegaastore@gmail.com

MEGAA STORE LTD - 99 Burlington Road, New Malden, KT3 4LR.

Unleash Your Potential

www.netwyn.place

10 Thornmount Drive, Scarborough, ON M1B 3J4

+1 416-906-1414

**Coworking Space • Private Office
Event Space • Boardroom**

BOOK YOUR TOUR TODAY

